

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

HX JVPK 6

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

HELIODORUS

AETHIOPICA

EDITIT

L. BEKKER

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

JVC

Gh 15.25 B

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

LIBRARY OF THE
Classical Department

STANLEY G. PARRIS

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Vorträge und Aufsätze. Von H. Usener. [V n. 289 S.] gr. 8. 1907. geh. \mathcal{M} 5.—, in Leinwand geb. \mathcal{M} 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten kleineren Schriften Useners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufsätzen zusammengestellt, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen „denen, die für geschichtliche Wissenschaft Verständnis und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Erhebung bringen und ihnen ein Bild geben von der Höhe und Weite der wissenschaftlichen Ziele der großen dahingegangenen Meisters und dieser Philologie“. Den Inhalt bilden die Abhandlungen: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, das vergleichende Hiten- und Hochzeitsgeschlecht, Geburt und Kind (Christi), Paläologie, die Ferie (aus der Geschichte eines Kindes). Als Anhang beigefügt die Novelle „Die Flucht vor dem Weihe“, die als Bearbeitung einer altchristlichen Legende sich angeschlossen anschließt.

Großriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. A. Gudeman. [VI n. 224 S.] gr. 8. 1907. geh. \mathcal{M} 4.80, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.20.

Dieses Compendium ist eine völlig ungeschorn und bedauernd eruditierte Ausgabe des Verfassers Outline of the History of Philology (3. Aufl. 1902). Hauptwerk dieses ist als Vademecum für Universitätsvorlesungen zu dienen; doch dürfte es nicht minder zum Selbststudium empfohlen.

In seiner fassen und übersichtlicher Form gibt das Buch nach den neuesten Anschauungen einen Begriff und Einteilung der Philologie sowie der verschiedenen Handlungszweigen einen Überblick über die bedeutendsten Vertreter der Altertumswissenschaft und ihrer Werke nebst reichhaltigen, aber sorgfältig geprüften Literaturangaben. Das Buch hilft einem wirklichen Bedürfnis ab, da eben das geisteswissenschaftliche Darstellen der Geschichte der klassischen Philologie überliefert noch zu vermissen ist.

Abriß der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Masquaray. Deutsche Übersetzung von Dr. Br. Preisler. [XII n. 243 S.] 8. 1907. geh. \mathcal{M} 4.40, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.—

Der vorliegende Abriß führt sofort in medias res und erklärt praktisch an Hand geschichtlicher ausgewählter Stellen das Vermaß und den Vers- und Strophenbau, erleichtert zum Schwereu beschreibend, damit auch der Anfänger sich leichter in die schwierige Materie einarbeiten kann. Die notwendigen theoretischen Ausführungen sind klar und verständlich, wobei der Verfasser geschickt abgewand auf die Theorien Allen zurückgeht. Da das Werk ausnehmende sachliche Klarheit und Einfachheit haben vor allem wünschenswert erscheinen, den Abriß in deutscher Sprache weiteren Kreisen zugänglich zu machen.

Vergils epische Technik. Von Rich. Heines. [VIII n. 487 S.] gr. 8. 1909. geh. \mathcal{M} 12.—, in Halbbranz geb. \mathcal{M} 14.—

..... Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich Verfall und was mit ihm zusammenhängt, bewegen, haben deutlich gezeigt, daß die Aufgabe der Epik war als die in diesem Buch gelöst. Wenn das Urteil über die literarischen Wertigkeiten wieder einmal schwankend geworden ist, so bewahren diese großen immer, und es erscheint fast auf ihren Trümmern stehen, aber dennoch nicht zufällig, sondern die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die in Zusammenhang der gesamten Bewegung liegen, neu untersucht werden; dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verfallene, was sich gegenüber der Bewandlung früherer Zeiten fest begründet. Nicht wenig zeigt die wissenschaftliche Bewegung der Nach, und das die Hindernisse in diesem ist so gesehen. Das Buch ist, sowohl für die Literariker, als die Philologen, nicht ohne Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeine Bedeutung. Darin besteht das Beispiel der Analyse und wissenschaftlichen Würdigung eines der größten literarischen Kunstwerke. (Z. des L. d. Deutschen Literatur)

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgarten, Praha
Poland, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen Tafeln,
2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Doppel-
tafeln. [X u. 481 S.] gr. 8. 1907. geh. M. 10.—, in Leinwand
geb. M. 12.—

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen und (in einem zweiten, in Vorbereitung befindlichen Bande) der römischen Kultur in weiterem Umfang, als es bisher vorliegt, soll das Werk Rechnung tragen. Die Verfasser, die sowohl im praktischen Schuldienst stehen, haben es als ihre Aufgabe angesehen, die gesicherten Ergebnisse der neuesten Forschung in einer für jeden Gebildeten faßlichen und lesbaren Form darzubieten, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Oberklassen unserer höheren Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weiterführend ein reichhaltiger Bilderreichtum zur Seite, der um so weniger fehlen durfte, je lebendiger gerade das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler veranschaulicht wird.

Ein Buch, das, ohne ein Gelehrtenwerk zu präbieren, die wissenschaftliche Thätigkeit der Verfasser bezeugt. Überall sind auch, bei der Behandlung der Kunst wie der des Schrifttums und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigt. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltreich, verständlich und gefällig. Trefflich ist gleich der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in der Einleitung. Ganz meisterhaft scheint mir die Behandlung der Kunst. Nirgends bloße Redensarten, selten Urteile, die für den Leser in der Luft schweben, weil ihm die Anschauungen fehlen. Was zu sagen ist, wird meist an gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der äußerlichen Geschichte der Kunst kommt auch die Stilentwicklung zu vollem Recht. Das staatliche Leben, besonders in Athen, wird in allen seinen Betätigungen umschrieben und doch nicht zu ausführlich vorgeführt. Vergleiche mit späteren Verhältnissen erleichtern oft das Verständnis. Die Schilderung des geistigen Lebens hebt besonders die gewaltigeren Persönlichkeiten hervor, begnügt sich aber nicht mit bloßen Tatsachen und Urteilen, sondern führt, soweit tunlich, auch Proben an oder gibt Inhaltsangaben der überlieferten Werke, die auch dem mit der griechischen Literatur unbekannten Leser ein Verständnis für die Bedeutung dieser Geistesgötter eröffnen. (Lehrproben und Lehrgänge.)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. Ed. Schwartz.
Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar; 2. Thukydides und Euripides;
3. Sokrates und Plato; 4. Polybios und Poseidonios; 5. Cicero. 2. Aufl.
[VI u. 126 S.] gr. 8. 1906. geh. M. 2.—, in Leinwand geb. M. 3 60.

„Die Vorträge enthalten vermöge einer ganz ungewöhnlichen Einsicht in das Staats- und Geistesleben der Griechen, vermöge einer seltlichen Feinfühligkeit in der Interpretation, wie sie etwa Bayle nicht besessen hat, historisch-psychologische Analysen von großem Reiz und stellerweise geradezu erhebender Wirkung. . . Die Verinnerlichung, die Schwartz auf diese Weise seinen Gestalten zu geben versteht, ist in W. Heiser nicht erreicht, und die gedankenschwere Kraft seiner Sprache tritt dabei so frei, ungehindert und einfach daher, daß man oft kaum weiß, ob die ernste Schönheit des Ausdrucks oder die Tiefe des Gedankens höhere Bewunderung verdient. . .“

(Jahresbericht über das höhere Schulwesen. 1903.)

Geschichte des hellenistischen Zeitalters. Von Julius Kaerst.
I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 438 S.] gr. 8. 1901.
geb. M. 12.—, in Halbfanz geb. M. 14.—

„Kaerst geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, umsohiniger hat er vor seiner Entscheidung diese die Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz unangereift ist, zeigt mit am deutlichsten sein Maßhalten. Es ist ein gefährliches Gebiet, die Geschichte Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was er nicht kann; mit dem Maße der Jugend ist Kaerst an diese Aufgabe gegangen, um in der Kraft der Mannesjahre es zu meistern. Das Urteil über ein Werk, das völlig hat antreffen können, darf einen hohen Maßstab anlegen, aber diese Geschichte Alexanders enttäuscht auch die Leser nicht, die viel erwarten: in Forschung und Darstellung; nach Form und Inhalt ist sie die bedeutendste, die durchdachte mit J. G. Droysen.“ (Liter. Zentralblatt 1903 Nr. 31.)

HELIODORI
AETHIOPICORUM

LIBRI DECEM

AB

IMMANUELE BEKKERO

RECOGNITI.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

A. MDCCCLV.

.Gh 15. 25
B

MARYARD UNIVERSITY
CLASSICAL DEPARTMENT

PRAEFATIO.

Heliodorum qui ante Coraem ediderunt, operae pretium non fecerunt. Coraes libris mediocribus, scientia domestica nativaque usus multos locos perpurgavit. cuius coniecturis paucas immiscuimus aliorum.

itaque p. 5 7, ubi nunc est *δμως**, legebatur *δλως* 19. *ἐπι-
τρεχούσης* C(oraes): *ὑποτρεχούσης* 7 10. *ἀπενεγκάμενοι* C:
ἐπενεγκάμενοι 8 8. [οὐκ]?* 22. *ἄπειρος**: *ἄπειρον*
9 11. *ῥάστους**: *ῥάστας* 16 22. *κατὰ τοὺς νόμους* C:
καὶ τοῖς νόμοις 25. *ὑβρισε* C: *ὑβρεσι* 19 10. *ἔγκειται*
Salmasius 22 9. *ἐλευθερία* C: *ἐλευθερίας* 10. *τάχα ἀπο-
βίων* Salmasius 24 15. *λαμπάδων* Schneiderus Saxo
25 27. [οὕτω δῆ]?* 30. *τι* C: *τῇ* 28 12. *τῆς*
ὀλκάδος τοῦ *ὀϊακος*?* 28 29. *ὀλίγον δὲ θεοῦ*?* 29 29.
*δῆ**: *εἴ πῃ* ante C, qui *πῃ* 30 1. *καὶ* [μῆ]?* 13. *μῆ* C:
εἰ μῆ 15. *ῥικων**: *ἡ ῥικων* 31. *παισί* C: *πᾶσι* 34 2.
φοιτήσῃ C: *φοιτήσῃν* 35 25. *δρώμενα* alii 36 1. *κλο-
τοπεύοντας* C: *κλοπεύοντας* 5. *ἐφ'esτίους* Salmasius 37 15.
*ῶντων**: *ὄντων* 20. *ξίφος*] *βέλος ἢ ξίφος*?* 40 27. *δια-
πλόκους* C: *διαπλόκοις* 42 21. *τὸ μὲν* C: *τὸ μὲν ὕτι* vel
διότι 43 13. *Θορύβον* Iacobs Achill. Tat. p. 741: *θυμοῦ*
27. *μικροῦ* Salmasius 43 31. *διαμώμενος* C: *διασμώμενος*
44 11. *πέπτωκεν* C: *ἔγνωκεν* 45 24. *ἐαυτῆς* C: *ἐαυτὴν*
26. *ἐπ'ιχρυσος* C 46 24. *δεῦρο**: *δεύτερον* 25. *Ναύκρατιν*
ἀνέυρομι C: *Ναυκρατίαν εὐροίμι* 29. *ἐνθα δῆ* C: *ἐνθάδε*
47 1. *δεήσῃ* C: *δεήσῃ* 21. *διεπραξάμην* C: *διαπραξαμένη*
48 2. *ἐγὼ* C: *κἀγὼ* 8. *γε**: *τε* 49 13. *διαδράς* an *δια-
δράσαν*?* 50 20. *ἀδικεῖν* C: *ἀδικῶν* 52 11. *ὑποκαθεμιέ-
νος**: *ὑποκαθήμενος* 25. *ἐπεκώμασε* C: *ἐπεκώμαξε* 30.
*τείνῃ**: *τείνει* 54 4. *πῇ Δία* C: *διὰ* 5. *ἐν* C: *ἐνα* 55 21.
*εὐθύ**: *εὐθύς* 30. *ἐμειδίασαν* C: *ἐμειδίασεν* 56 1. *ἐπι-
μαρτυράμενοι* C: *ἐπιμαρτυρόμενοι* 18. *ἡμίλοπτα*] *ἡμίθαλπτα* C
57 6. *πῇ ποτε*] *ποθεν* C 9. *καὶ ὁπότε* Struvius: *ἂν οἱ πότε*

60 21. ἦν add C 61 15. τὸ] τοῦτο Struvius 63 6. μικροῦ C: μικρόν 10. οὐ κατ'] οὐκ;* 17. Μέμφεις πατρίς, καὶ Koenius 23. οὐρανίων Salmasius: οὐρανία 66 8. ἐπανήγει malit C. possis et ἐπάνυμεν 24. περιεῖπον τὸ C: περιέποντο 68 22. γένηται C: γλύνηται 69 28. ἰδίᾳ φράξειν C: διαφράξειν 71 14. ὁλλοῖς C: ὁλλῶ 72 9. ἐπιδώσειν δὲ τήν*, συνεκδώσειν δὲ καὶ C 73 20. μὲν—ἐμῇ] μόνῃ—ἐμοὶ C 75 22. γένους C: γένος 25. Αἰνᾶνα εἶναι C: Αἰνᾶναι 77 24. ἐπέστησε C: ἰπέστησε 78 4. ἀγροικότερων C: ἀγροικότερον 18. ὑπηγούντων Struvius: ὑπαρχόντων 79 13. τόνδ'*: τόν τ' 81 19 et 31. ὑπό*: ἀπό 84 28. ἄλλο δὲ C: ἄλλ' οὐδὲ 85 16. ὥσπερ εἰ*: ὥσπερ 87 30. μηδὲ*: μήτε 88 29. ἀλλ' ἢ] δὴ C, αὐτοῦ Struvius. cf. 90 12, ubi hic ἔφη, ille ἦ 91 12. οὔτε*: οὐδὲ 91 30. παρατρεψάντων Struvius 95 12. διαγαρούσης C: διαγούσης 96 15. ὁ add C 97 17. οὐδὲ*: οὔτε 99 22. ἀποκνεῖς Struvius 100 18. οὐν;* 104 18. οὐκ ἄλλο τι] haec ex versu superiore repetita expulisse videntur quod verum erat 28. μόνον C: μόνον ἐγὼ 105 32. μαγγανείαις — τραχυνούσαις C: μαγγανείαις — τραχυνούσης 106 15. οὔτε — οὔτε C: ὅτε — οὐδὲ 107 13. ἐλεινῶ — τῶν σῶν C: καὶ ἐλεινῶ — τῷ σῶ 112 13. τέρεπσθαι C: ἔπεσθαι 19. τοῦ βλόν C: τὸν βλόν 114 13. σύσπενδε;* 117 10. ἀνάψαντας vel ἀναρτήσαντας Struvius 26. ἀπρόμαχον*: ἀπρόσμαχον 118 6. ἐπίδοξον;* 119 12. καὶ τοιάδε*: τοιάδε 17. τό γε*: τὸ δὲ 120 27. διαβιβάσαντας C: διαβιβάσοντας 123 26. ἀπάδων Struvius 124 17. αἶλινον C: ἔλειον 128 14. ἐκείνῳ*: ἐκείνον 130 1. ἀπρόσφυλος Struvius: ἀπρόσφυλος 132 4. τι C: τις 20. ἐδάκρυεν C: ἐδάκρυσεν 134 16. Θεῶ Struvius 17. τάχιςτά τε] ἐσφαγλαστο;* 138 24. διὰ τί*: διότι 143 29. ἐρχομένης C: ἀρχομένης 144 12. δῆ*: δὲ 145 32. ἀπήραμεν C 146 21. ἢ ὥστε C: ὥστε 24. συνεμβεβηκότων C: συμβεβηκότων 147 22. τολμηρότατος*: τολμηρότερος 148 31. ὑπό*: πρὸς 149 27. ἀπολειπόντων*: ἀπολιπόντων 150 10. ἀποβαλλόντων*: ἀποβαλόντων 151 18. τημελείας C: ἐπιμελείας 152 22. κατορθώσοντες;* 23. κερδήσοντες;* 154 23. αἰφνιδίως σπιλάδος κατασεισθείσῃ;* 155 19. οὐδὲ*: οὔτε 22. αὐτοσχέδιον C: αὐτοσχέδιον 157 10. τις σπονδὰς περιαιγέτω C: τῇ σπονδῇ περιαιγέσθω 31. ὅπου*: ὅποι 158 26. καὶ ὁ C: ὁ καὶ

159 1. ἐνέδωκε C 9. [ἢ τλ']? * 31. ὡς C: ὡς καὶ 162 4.
 διὰ τὴν C: τὴν 6. τῶν C: ἢ τῶν 8. γενομένους C: ἔχο-
 μένους 17. τι C: τε 165 2. ἐξέωσας Salmasius 28.
 παρὼν add C 32. ὅτι γε] οἶα? * 170 4. οὗτος Struvius:
 ὁ σὸς 17. καὶ κολάσαι C: κολάσαι 172 30. τὸν — θρη-
 νον C: τῶν — θρήνων 175 25. οἶνον C: οἶνον 178 12.
 ἐναντίου C: ἐναντίους 182 13. εἰ Salmasius: οἱ 31. μο-
 νομαχήσαντας C: μονομαχήσοντας 183 32. γοῦν? * 184 24.
 πύλας] πύλας ἔβη C 25. ἡνύετο*: ἡνυέ τε 185 11. βεβλή-
 σεσθαι C 186 19. διηκριβουν C: διηκριβοῦντο 187 25.
 καὶ τὸν*: καὶ ὁ τὸν 190 5. στρέφουσα C: διαστρέφουσα
 191 8. οὐδὲ] bene habebat οὐ 10. οὐδ' *: οὐθ' 20.
 ἐπέραστον C: ἐραστὸν 192 6. τὸν C: τοῦ 8. δυσθθυμοῦσα
 C: δυσθυμοῦσαν 9. εὐέλπεις C: εὐέλπιν 193 4. μετακα-
 λέσοντας C: μετακαλέσαντας 11. πλησίον C: πλεῖστον 26.
 καθικνεύσειν] κατοικνεύσειν C, quod sit ὑπουργήσιν vel ὑπη-
 ρετήσιν 194 10. εὐτελεστέρον C: εὐτελεστέρον τὰ Salmasius:
 τῶν 197 3. ἔλθης C 204 26. τὰνδρὸς: ἀνδρὸς 27. τὰ-
 πόρρητα*: ἀπόρρητα 205 12. τῷ σῷ πόθῳ Salmasius
 207 26. εἶρων Iacobs Achill. Tat. p. 868: εἰπὼν 209 16. μέλ-
 λεις? * 214 10. ἐρῶντα C: ὀρῶντα 11. πυθόμενον C:
 πειθόμενον 22. λιθοκολλήτοις C: λιθοκόλλοις 23. ὕφη-
 γεῖσθαι C: ἀφηγεῖσθαι 215 18. χαιρήσει C: χαρίσῃ 217 3.
 δίκαιον νύμφην C: δὴ καὶ νῦν 219 12. ἐνεγκῶν C: ἐξενεγκῶν
 220 1. γράμματα C: γράμμα 30. τοῖς] τοὺς C 221 2.
 ἐξήγτει Mitscherlichius: ἐξήγει 222 21. τοῦσδε δὲ C: τοὺς δὲ
 25. ὦν C: ὡς 224 14. βουλήμασι*: βουλευμασι 225 18.
 τῷ πλεῖστω μέρει] τὰ ταπεινὰ (vel τὰ χεῖρω) μέρη? * 226 14.
 βούλημα*: βούλευμα 24. πρόσσετι C: προσέτι 230 10. προ-
 ελληπτο C: προελληπται 11. τὴν C: τὴν μὲν 231 5. ἐνη-
 σαν*: ἐνήσαν 234 3. ἀνεσκοποῦντο? * 16. τοῦ φρονεῖν*:
 σωφρονεῖν 235 19. εὐπιστα? * 237 18. τί τοῦτο C: τοῦτο
 240 13. διαδράσας? * 243 8. ἡμῖν] σφίσι? * 14. ὑπο-
 τιθεμένη C: ἐπιτιθεμένη 27. τὸν μὲν τὰ C: τὰ 244 1. τὸν
 C: τῶν 2. κτήμα τῶν*: κτημάτων 245 2. μαντευτικοῦ
 C: μαντευτοῦ. praesliterit μαντικοῦ 31. ἀναρπάσσεσθαι*:
 ἀναρπάσασθαι 246 11. δεκάδι C: δεκάσι 247 25. ἀπο-
 κεκλήρωτο C: ἀποκεκλήρωτο 248 5. τῷ C: τῶν 249 11.
 ἐλεεινοῖς C: ἐλεεινῶς 250 7. τῷ — γενομένῳ C: τὸ γενόμε-

νον 251 13. τό τε] τε τὸ? * C οὖν τό τε 21. [πρὸς]? *
 27. μήτε — μήτε*: μηδὲ — μήτε 28. ὁλόκληρον*: εἰς ὁλό-
 κληρον 252 2. καὶ χ.] δὲ χ. C 13. τὸ C: τοῦ 253 8.
 ἀκροτήτου C: ἀκρατήτου 12. τῶν ἐργαζομένων ἐπιλαβόντος:
 πρὸς τῶν ἐργαζομένων ἐπιρραγέντος C 254 25. τὰ: τὰ δ'
 255 3. ὑπονοίας C: ἐπινοίας 8. τῶν C: τὸ 258 21. τοῖς
 om C 261 10. βόμβοις C: βόμβοις 16. τῷ Salmasius:
 τῶν 263 19. τήν] εἰς τήν? * 28. τοξεύοντες C: εἰστοξεύον-
 τες 264 21. οὗ τι? an οὐδὲν τι? * 265 3. ὑπέλιπον C:
 ὑπελείποντο 266 1. ἦν*: ὅσῃν 267 6. μετρούμενοις*:
 μετρούμενων 269 10. μεγαλοδωρίας*: μεγαλοδωρεῶς 270 3.
 αἰχμαλώτους C: αἰχμάλωτον 16. ἡγησομένου? * 271 11.
 εἶδωλα] εἰς εἶδωλα? * 18. εἶπεν add C 273 1. χρῆμα τῶν*:
 χρημάτων 14. εὐνομάτατον? * 26. ἐνὸς add C 281 22.
 ἐτήρει C: ἐγείρει 28. τῷ κακῷ add C 282 13. ἀρκουμένοις*:
 ἀρκουμένων vel ἀρκουμένων 288 1. δρωμένης? * 299 11.
 τότε πρῶτον καὶ*: καὶ τότε πρῶτον 308 8. κατὰ — ἐκείνη
 τῆς αἰδοῦς C: καὶ κατὰ — ἐκείνης τῆς αἰδῶ 13. μόνον C:
 μὲν 309 13. προκαθωσιῶσθαι C: προκαθοσιώσασθαι
 310 1. δεδραμένα C: δεδρασμένα 6. δὲ add C 311 12.
 εἰς vel ἀφ' εἰς C: συνεῖς

Η ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΑΙΘΙΟΠΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΚΑ.

Ἡμέρας ἄρτι διαγελώσης καὶ ἡλίου τὰς ἀκρωρείας
 καταυγάζοντος ἄνδρες ἐν ὅπλοις ληστρικοῖς ὄρους ὑπερ-
 κύψαντες, ὃ δὴ κατ' ἐκβολὰς τοῦ Νείλου [καὶ] στόμα
 τὸ καλούμενον Ἡρακλεωτικὸν ὑπερτείνει, μικρὸν ἐπι-
 5 στάντες τὴν ὑποκειμένην θάλατταν ὀφθαλμοῖς ἐπήρ-
 χοντο, καὶ τῷ πελάγει τὰς ὄψεις [τὸ πρῶτον] ἐπαφέντες,
 ὥς οὐδὲν ἄγρας ληστρικῆς ἐπηγγέλλετο μὴ πλεόμενον,
 ἐπὶ τὸν πλησίον αἰγιαλὸν τῇ θεᾷ κατήγοντο. καὶ ἦν
 τὰ ἐν αὐτῷ τοιάδε. ὁκλᾷς ἀπὸ πρυμνησίων ὥρμαι, τῶν
 10 μὲν ἐμπλεόντων χηρεύουσα φόρτου δὲ πλήθους. καὶ
 τοῦτο παρῆν συμβάλλειν καὶ τοῖς πόρρωθεν· τὸ γὰρ
 ἄχθος ἄχρι καὶ ἐπὶ τρίτον ζωστήρα τῆς νεῶς τὸ ὕδωρ
 ἀνέθλιβεν. ὁ δὲ αἰγιαλός, μεστὰ πάντα σωμάτων νεο-
 σφαγῶν, τῶν μὲν ἄρδην ἀπολωλότων τῶν δὲ ἡμιθνήτων
 15 καὶ μέρεσι τῶν σωμάτων ἐτι σπαιρόντων, ἄρτι πεπαῦ-
 σθαι τὸν πόλεμον κατηγοροῦντων. ἦν δὲ οὐ πολέμου
 καθαροῦ τὰ φαινόμενα σύμβολα, ἀλλ' ἀναμέμικτο καὶ
 εὐωχίας οὐκ εὐτυχοῦς ἀλλ' εἰς τοῦτο ληξιάσης ἐλείπειν
 λείψανα, τράπεζαι τῶν ἐδεσμάτων ἐτι πλήθουσας, καὶ
 20 ἄλλαι πρὸς τῇ γῇ τῶν κειμένων ἐν χερσίν, ἀνθ' ὅπλων
 ἐνίοις παρὰ τὴν μάχην γεγενημέναι· ὁ γὰρ πόλεμος ἐσχε-
 διάστο. ἑτεραι δὲ ἄλλους ἐκρυπτον, ὥς φῶντο, ὑπελ-
 θόντας. κρατῆρες ἀνατετραμμένοι, καὶ χειρῶν ἐνιοι
 τῶν ἐσχηκῶν ἀπορρέοντες, τῶν μὲν πινόντων τῶν δὲ
 25 ἀντὶ λίθων κεχρημένων· τὸ γὰρ αἰφνίδιον τοῦ κακοῦ
 τὰς χρείας ἐκαινοτόμει καὶ βέλεσι κεχρησθαι τοῖς ἐκπώ-
 μασιν ἐδίδασκεν. ἐκείντο δὲ ὃ μὲν πελέκει τετραμένος,

ὁ δὲ κάχληκι βεβλημένος αὐτόθεν ἀπὸ τῆς ῥαχίς πεπο-
 ρισμένῳ, ἕτερος ξύλῳ κατεαγώς, ὁ δὲ δαλῶ κατάφλε-
 κτος, καὶ ἄλλος ἄλλως, οἱ δὲ πλείστοι βελῶν ἔργον καὶ
 τοξείας γεγεννημένοι. καὶ μυρίον εἶδος ὁ δαίμων ἐπὶ μι-
 κροῦ τοῦ χωρίου διεσκεύασεν, οἶνον αἵματι μιάνας καὶ 5
 συμποσίους πόλεμον ἐπιστήσας, φόνους καὶ πότους,
 σπονδὰς καὶ σφαγὰς ἐπισυνάψας, καὶ τοιοῦτον θέατρον
 λησταῖς Αἰγυπτίοις ἐπιδείξας. οἱ γὰρ δὴ κατὰ τὸ ὄρος
 θεωροὺς ἑαυτοὺς τῶνδε καθίσαντες οὐδὲ συνιέναι τὴν
 σκηνὴν ἐδύναντο, τοὺς μὲν ἐαλωκότας ἔχοντες, οὐδαμοῦ 10
 δὲ τοὺς κεκρατηκότας ὀρῶντες, καὶ τὴν μὲν νίκην λαμ-
 πρὰν τὰ λάφυρα δὲ ἀσκύλευτα, καὶ τὴν ναῦν μόνην,
 ἀνδρῶν μὲν ἔρημον, τᾶλλα δὲ ἄσυχλον ὥσπερ ὑπὸ πολ-
 λῶν φρουρουμένην καὶ ὥσπερ ἐν εἰρήνῃ σαλεύουσιν.
 ἀλλὰ καίπερ τὸ γεγονὸς ὃ τι ποτέ ἐστιν ἀποροῦντες, εἰς 15
 τὸ κέρδος ἐβλεπον καὶ τὴν λείαν. ἑαυτοὺς οὖν νικητὰς
 ἀποδείξαντες ὥρμησαν.

2 ἤδη δὲ αὐτοῖς κεκινηκόσιν ἄπωθεν μικρὸν τῆς νεῶς
 καὶ τῶν κειμένων θέαμα προσπίπτει τῶν προτέρων
 ἀπορώτερον. κόρη καθῆστο ἐπὶ πέτρας, ἀμήχανόν τι 20
 κάλλος, καὶ θεὸς εἶναι ἀναπείδουσα, τοῖς μὲν παροῦσι
 περιαλγοῦσα, φρονήματος δὲ εὐγενοῦς ἐτι πνέουσα.
 δάφνη τὴν κεφαλὴν ἔστεπτο, καὶ φαρέτραν τῶν ὤμων
 ἐξήπτο, καὶ τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεστήρικτο· ἡ
 λοιπὴ δὲ χεὶρ ἀφροντίστως ἀπηωρεῖτο. μηρῷ δὲ τῷ δε- 25
ξιῷ τὸν ἀγκῶνα θατέρας χειρὸς ἐφεδράζουσα, καὶ τοῖς
 δακτύλοις τὴν παρειὰν ἐπιτρέψασα, κάτω νεύουσα καὶ
 τινα προκείμενον ἔφηβον περισκοποῦσα τὴν κεφαλὴν
 ἀνείχεν. ὁ δὲ τραύμασι μὲν κατήκιστο, καὶ μικρὸν ἀνα-
 φέρειν ὥσπερ ἐκ βαθέος ὕπνου τοῦ παρ' ὀλίγον θανά- 30
 του κατεφαίνετο, ἦνθι δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀνδρείῳ τῷ
 κάλλει, καὶ ἡ παρειὰ καταρρέοντι τῷ αἵματι φοινιττο-

μένη λευκότητι πλέον ἀντέλαμπεν. ὀφθαλμοὺς δὲ ἐκεί-
 νου οἱ μὲν πόνοι κατέσπων, ἡ δὲ ὄψις τῆς κόρης ἐφ'
 ἑαυτὴν ἀνείλκε, καὶ τοῦτο ὁρᾷν αὐτοὺς ἠνάγκαζεν, ὅτι
 ἐκείνην ἑώραν. ὥς δὲ πνεῦμα συλλεξάμενος καὶ βύθιόν
 5 τι ἀσθμήνας λεπτὸν ὑπερφθέγγατο, καὶ ὦ γλυκεῖα ἔφη,
 σῶξέ μοι ὥς ἀληθῶς, ἡ γέγονας καὶ αὐτὴ τοῦ πολέμου
 πάρεργον, οὐκ ἀνέχῃ δὲ ὁμῶς οὐδὲ μετὰ θάνατον ἀπο-
 στατεῖν ἡμῶν, ἀλλὰ φάσμα τὸ σὸν καὶ ψυχὴ τὰς ἐμὰς
 περιέπει τύχας; ἐν σοί, ἔφη, τὰ ἐμά, ἡ κόρη, σῶξεσθαί
 10 τε καὶ μῆ. τοῦτο γοῦν, ὁρᾷς; δειξάσα ἐπὶ τῶν γονάτων
 ξίφος, εἰς δεῦρο ἤρρησεν ὑπὸ τῆς σῆς ἀναπνοῆς ἐπεχό-
 μενον. καὶ ἅμα λέγουσα ἡ μὲν τῆς πέτρας ἀνέθορεν,
 οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὑπὸ θαύματος ἅμα καὶ ἐκπλήξεως,
 ὥσπερ ὑπὸ πρηστιήτορος τῆς ὕψεως βληθέντες, ἄλλος ἄλλον
 15 ὑπεδύετο θάμνον· μείζον γάρ τι καὶ θειότερον αὐτοῖς
 ὁρῶμεθα εἶσα ἔδοξε, τῶν μὲν βελῶν τῇ ἀθρόᾳ κινήσει
 κλαγγάντων, χρυσοῦφοῦς δὲ τῆς ἐσθῆτος πρὸς τὸν ἥλιον
 ἀνταυγαξούσης, καὶ τῆς κόμης ὑπὸ τῷ στεφάνῳ βακ-
 χεῖον σοβουμένης καὶ τοῖς νώτοις πλείστον ὅσον ἐπιτρε-
 20 χούσης. τοὺς μὲν ταῦτα ἐξεδειμάτου, καὶ πλέον τῶν
 ὁρωμένων ἢ τῶν γενομένων ἄγνοια. οἱ μὲν γὰρ θεὸν
 τινα ἔλεγον, καὶ θεὸν Ἀρτεμιν ἢ τὴν ἐγχώριον Ἴσιν, οἱ
 δὲ ἰέρειαν ὑπὸ τοῦ θεῶν ἐκμεμνηνῖαν καὶ τὸν ὁρώμε-
 νον πολὺν φόνον ἐργασαμένην. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐγί-
 25 νωσκον, τὰ ὄντα δὲ οὕτω ἐγίνωσκον· ἡ δὲ ἀθρόον κα-
 τενεχθεῖσα ἐπὶ τὸν νεανίαν, καὶ πανταχόθεν αὐτῷ πε-
 ριχυθεῖσα, ἐδάκρυεν ἐφίλει κατέματτεν ἀνῳμῶζεν, ἡπί-
 σται κατέχουσα. ταῦτα ὁρῶντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς ἐτέ-
 ρας ἐννοίας τὴν γνώμην μετέβαλον, καὶ ποῦ ταῦτα αὖ
 30 εἶη θεοῦ τὰ ἔργα; λέγοντες, ποῦ δ' αὖ νεκρὸν σῶμα φι-
 λοίῃ δαίμων οὕτω περιπαθῶς; τολμᾷν ἑαυτοῖς παρε-
 κεύοντο, καὶ πορευθέντες ἐγγύθεν λαμβάνειν τὴν

τῶν ἀληθῶν γινῶσιν. ἀναλαβόντες οὖν ἑαυτοὺς κατα-
 θέουσι καὶ τὴν κόρην ἔτι πρὸς τοῖς τραύμασιν οὖσαν
 τοῦ νεανίου καταλαμβάνουσι. καὶ ἐπιστάντες ὀπισθεν
 εἶχον ἑαυτούς, οὔτε τι λέγειν οὔτε τι πράττειν ἀποθα-
 ροῦντες. κτύπου δὲ περιηγήσαντος, καὶ τῆς ἑξ αὐτῶν ⁵
 σκιάς τοῖς ὀφθαλμοῖς παρεμπιεύσης, ἀνένευσεν ἡ κό-
 ρη, καὶ ἰδοῦσα αὐτὴς ἐπένευσε, πρὸς μὲν τὸ ἄηθες τῆς
 | χροιάς καὶ τὸ ληστρικὸν τῆς ὄψεως ἐν ὄπλοις δεικνυμέ-
 νης οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἐκπλαγεῖσα, πρὸς δὲ τὴν θερα-
 πείαν τοῦ κειμένου παῖσαν ἑαυτὴν τρέψασα. οὕτως ἄρα ¹⁰
 πόθος ἀκριβῆς καὶ ἔρως ἀκραιφνῆς τῶν μὲν ἔξωθεν
 προσπιπτόντων ἀλγεινῶν τε καὶ ἡδέων πάντων ὑπερ-
 φρονεῖ, πρὸς ἓν δὲ τὸ φιλούμενον καὶ ὁρᾷ καὶ συν-
 νεύειν τὸ φρόνημα καταναγκάζει.

3 ὥς δὲ παραμείψαντες οἱ λησταὶ κατὰ πρόσωπον ¹⁵
 ἔστησαν καὶ τι καὶ μέλλειν ἐπιχειρεῖν ἐφάκεσαν, αὐτὴς
 ἡ παῖς ἀνένευσε, καὶ μέλανας ἰδοῦσα τὴν χροίαν καὶ τὴν
 ὄψιν αὐχμηρούς, εἰ μὲν εἰδῶλα τῶν κειμένων ἐστέ, φη-
 σίν, οὐκ ἐν δίκῃ παρενοχλεῖτε ἡμῖν· οἱ μὲν γὰρ πλεί-
 στοι χερσὶ ταῖς ἀλλήλων ἀνήρησθε, ὅσοι δὲ πρὸς ἡμῶν, ²⁰
 | ἀμύνης νόμῳ καὶ ἐκδικίας τῆς εἰς σωφροσύνην ὕβρεως
 πεπόνθατε. εἰ δὲ τινες τῶν ζώντων ἐστέ, ληστρικὸς μὲν
 ὑμῖν, ὥς ἔοικεν, ὁ βίος, εἰς καιρὸν δὲ ἤκατε. λύσατε
 τῶν περιεστηκότων ἀλγεινῶν, φόνῳ τῷ καθ' ἡμῶν
 δρᾶμα τὸ περὶ ἡμᾶς καταστρέψαντες. ἡ μὲν ταῦτα ἐπε- ²⁵
 τραγῶδει, οἱ δὲ οὐδὲν συνιέναι τῶν λεγομένων ἔχοντες
 τοὺς μὲν αὐτοῦ καταλείπουσιν, ἰσχυρὰν αὐτοῖς φυλα-
 κὴν τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν ἐπιστήσαντες, ἐπὶ δὲ τὴν ναῦν
 ὁρμήσαντες τὸν φόρτον ἐξήντλουν, τῶν μὲν ἄλλων
 ὑπερορῶντες (πολλὰ δὲ ἦν καὶ ποικίλα), χρυσοῦ δὲ καὶ ³⁰
 ἀργύρου καὶ λίθων πολυτίμων καὶ σφαιρικῆς ἐσθῆτος,
 ὅση δύναμις ἐκάστοις, ἐκφοροῦντες. ἐπεὶ δὲ ἅλις ἔχειν

ἐδόκει, καὶ τοσαῦτα ἦν ὥς καὶ ληστρικὴν κορέσαι πλεονεξίαν, τὴν λείαν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καταθέντες εἰς φορτία καὶ μοίρας κατενέμοντο, οὐ πρὸς τὴν ἐκάστου τῶν ληφθέντων ἀξίαν ἀλλὰ πρὸς τὸ ἴσον βάρος τὴν νέμειν ποιοῦμενοι. τὰ δὲ περὶ τὴν κόρην καὶ τὸν νεανίαν ἐν δευτέροις πράξειν ἔμελλον.

κάν τούτῳ πλήθος ἕτερον ἐφίσταται ληστρικόν, ἱππέων δῦο τοῦ τάγματος ἡγουμένων. ὅπερ ὥς εἶδον οἱ πρότεροι, οὔτε χεῖρας ἀνταράμενοι οὔτε τι τῶν σύλων ἀπενεργάμενοι, τοῦ μὴ ἐπιδιωχθῆναι ἔνεκεν, ὥς δρόμον εἶχον ἔφευγον, αὐτοὶ μὲν εἰς δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντες. τρεῖς δὲ τοσοῦτους τοὺς ἐπελθόντας θεασάμενοι. καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ τὴν κόρην δεύτερον ἤδη ἡλίσκοντο, οὐδέπω ληφθέντες· οἱ δὲ λησταί, πρὸς τὴν διαρπαγὴν καὶ ταῦτα σπεύδοντες, ὑπὸ τῆς τῶν ὀρωμένων ἀγνοίας ἅμα καὶ ἐκπλήξεως τέως ἀνестέλλοντο. τοὺς μὲν γὰρ πολλοὺς φόνους ὑπὸ τῶν προτέρων γεγενῆσθαι ληστῶν εἰκαζον, τὴν κόρην δὲ ὀρῶντες ἐν ξένῃ καὶ περιβλέπτῳ τῇ στολῇ, καὶ τῶν μὲν προσπιπτόντων φοβερῶν ὥς ἂν μὴδὲ γινομένων ὑπερορῶσαν, ὅλην δὲ τοῦ νεανίου πρὸς τοῖς τραύμασιν οὖσαν καὶ ὥς ἰδίον τὸ ἐκείνου πάθος ἀλγοῦσαν, τὴν μὲν τοῦ κάλλους καὶ τοῦ φρονήματος ἐθαύμαζον, τὸν δὲ καὶ τραυματίαν ἐξεπλήττοντο· τοιοῦτος τὴν μορφὴν καὶ τοσοῦτος τὸ μέγεθος ἔκειτο, κατὰ μικρὸν ἤδη πῶς ἀνειληφῶς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸ σῦνηδες βλέμμα ἀποκαθιστάμενος.

ὅψε δὴ οὖν ποτὲ πλησιάσας ὁ λήσταρχος ἐπιβάλλει 4 τε τῇ κόρῃ τὴν χεῖρα, καὶ ἀνίστασθαι τε καὶ ἔπεσθαι ἐκέλευεν. ἡ δὲ τῶν μὲν λεγομένων οὐδὲν συνειῶσα, τὸ 30 δὲ προσταττόμενον συμβάλλουσα, συνεφείλκετο τὸν νεανίσκον οὐδὲ αὐτὸν μεθιέντα, καὶ τὸ ξίφος ἐπιφέρειουσα τοῖς στέροσις ἑαυτὴν ἀποσφάζειν ἠπείλει, εἰ μὴ

ἀμφοτέρους ἄγοιεν. συνελς οὖν ὁ λῆσταρχος τὸ μὲν τι τοῖς λεγομένοις, πλεόν δὲ τοῖς νεύμασι, καὶ ἅμα συν-εργὸν ἔξειν εἰς τὰ μέγιστα τὸν νεανίαν, εἰ περισωθείη, προσδοκήσας, καταβιβάσας τὸν τε ὑπασπιστήν καὶ ἐαν-τὸν τῶν ἱππῶν ἀνατίθεται τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς μὲν 5 ἄλλους τὰ λάφυρα συσκευασμένους ἔπεσθαι προστά-ξας, αὐτὸς δὲ ἐκ ποδὸς παραθέων καὶ προσανέχων, εἰ ποῖ τις αὐτῶν περιτρέποιτο. καὶ ἦν δόξης οὐκ ἐκτὸς τὸ γινόμενον· δουλεύειν ὁ ἄρχων ἐφαίνετο, καὶ ὑπηρε-τεῖσθαι ὁ κρατῶν τοῖς ἐαλωκόσιν ἤρεϊτο. οὕτως εὐγε- 10 νείας ἔμφασις καὶ κάλλους ὄψις καὶ ληστρικὸν ἦθος οἶδεν ὑποτάττειν, καὶ κρατεῖν [καὶ] τῶν ἀνχηροτέρων δύναται.

- 5 παραμείψαντες οὖν ὅσον δύο στάδια τὸν αἰγιαλόν, ἐκτραπέντες εὐθὺ τοῦ ὅρους πρὸς τὰ ὄρθια ἐχώρουν, 15 τὴν θάλατταν ἐν δεξιᾷ ποιησάμενοι, καὶ ὑπερβάντες χαλεπῶς τὰς ἀκρωρείας ἐπὶ τινὰ λίμνην κατὰ θατέραν τοῦ ὅρους πλευρὰν ὑποτείνουσιν ἠπείγουντο. ἦν δὲ τοιάδε τις. Βουκόλια μὲν σύμπας κέκληται πρὸς Αἰγυ-πτίων ὁ τόπος, ἔστι δὲ κοιλὰς τῆς αὐτόθι γῆς, τοῦ Νεί- 20 λου ὑπερεκχύσεις τινὰς ὑποδεχομένη καὶ λίμνη γινο-μένη, τὸ μὲν κατὰ μέσου βάθος ἄπειρος, ἐπὶ δὲ τὰς ἄκρας εἰς ἔλος ἀποτελεντῶσα· ὃ γὰρ ταῖς θαλάτταις αἰγιαλοί, τοῦτο ταῖς λίμναις τὰ ἔλη γίνεται. ἐν δὲ τού- 25 τοις ὅσον Αἰγυπτίων ληστρικὸν πολιτεύεται. ὃ μὲν ἐπὶ γῆς ὀλίγη, εἰ πῇ τις ὑπερέχει τοῦ ὕδατος, καλύβην πη-ξάμενος, ὃ δὲ ἐπὶ σκάφους βιοτεύει, πορθμείον τὸ αὐτὸ καὶ οἰκητήριον ἔχων. ἐπ' αὐτοῦ μὲν αὐτοῖς αἱ γυναῖκες ἐριθεύουσιν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἀποτίκτουσιν. ἐπὰν δὲ γέ- 30 νοιτο παιδίον, τὰ μὲν πρῶτα τῷ μητρῷ γάλακτι, τὰ δὲ ἀπὸ τούτου τοῖς ἀπὸ τῆς λίμνης ἰχθύσι πρὸς ἥλιον ὀπτωμένοις ἐκτρέφει. ἔρπειν δὲ ὀρεγόμενον εἰ αἰσθόιτο,

ἱμάντα τῶν σφυρῶν ἐξάψας, ὅσον ἐπ' ἄκρου τοῦ σκά-
 φους ἢ τῆς καλιᾶς προβαίνειν ἐπέτρεψε, καινόν τινα
 χειραγωγὸν αὐτῷ τὸν δεσμόν τοῦ ποδὸς ἐπιστήσας. καὶ 6
 πού τις βουκόλος ἀνὴρ ἐτέχθη τε ἐν τῇ λίμνῃ καὶ τρο-
 5 φὸν ἔσχε ταύτην, καὶ πατρίδα τὴν λίμνην ἐνόμισεν.
 ἱκανὴ δὲ φρούριον ἰσχυρὸν εἶναι λησταῖς. διὸ καὶ συρ-
 ρεῖ ἐπ' αὐτὴν ὁ τοιοῦτος βλός, τῷ μὲν ὕδατι πάντες ὅσα
 τείχει χρώμενοι, τὸν δὲ πολὺν κατὰ τὸ ἔλος κάλαμον
 ἀντὶ χαρακώματος προβεβλημένοι· σκολιὰς γάρ τινας
 10 ἀτραποὺς τεμόμενοι καὶ πολλοῖς ἐλιγμοῖς πεπλανημέ-
 νας, καὶ σφίσι μὲν διὰ τὴν γνῶσιν ῥάστοις τοῖς δ' ἄλ-
 λοις ἀπόρους τοὺς διέκπλους κατασκευάσαντες, μέγι-
 στον ὀχύρωμα πρὸς τὸ μὴ ἂν τι παθεῖν ἐξ ἐπιδρομῆς
 ἐμηχανήσαντο.
 15 καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν λίμνην καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας
 αὐτῇ βουκόλους ᾧδ' ὥς ἔχει· ἥδη δὲ ἡλίου πρὸς δυ- 7
 σμὰς ἰόντος ἀφικνοῦνται ἐπ' αὐτὴν οἱ ἀμφὶ τὸν λήσταρ-
 χον. καὶ οἱ μὲν τῶν τε ἵππων ἀπεβίβαζον τοὺς νέους,
 καὶ τὴν λείαν ἐνετίθεντο τοῖς σκάφεσιν· ὁ δὲ πολὺς
 20 τῶν κατὰ χώραν μεινάντων ληστῶν ὅμιλος, ἄλλος ἄλλο-
 θεν τοῦ ἔλους ἐκδὺς ἀνεφαίνετο, καὶ συνέθεον καὶ τὸν
 λήσταρχον οἶονεὶ βασιλέα τινὰ ἑαυτῶν προσαπαντῶντες
 ὑπεδέχοντο. τῶν δὲ λαφύρων τὸ πλῆθος ὀρῶντες, καὶ
 τὸ κάλλος τῆς κόρης θεσπέσιόν τι χρῆμα περισκοποῦν-
 25 τες, ἱερά τινα ἢ ναοὺς πολυχρύσους ἀποσεσυλῆσθαι
 παρὰ τῶν ὁμοτέχνων ὑπελάμβανον, προσαφρηγῆσθαι δὲ
 καὶ τὴν ἑρειαὺν αὐτήν, ἣ καὶ αὐτὸ ἐμπνουν μετῆχθαι τὸ
 ἄγαλμα διὰ τῆς κόρης ὑπ' ἀγροικίας εἰκαζον· καὶ πολ-
 λὰ τὸν λήσταρχον τῆς ἀνδραγαθίας εὐφημοῦντες, ἐπὶ
 30 τὴν οἰκῆσιν αὐτοῦ παρέπεμπον. ἣ δὲ νησιδίων ἦν ἄπω-
 θεν τῶν ἄλλων, εἰς καταγώγιον μόνῳ σὺν ὀλίγοις τοῖς
 περὶ αὐτὸν ἀποτετμημένον. ἐνταῦθα ὡς κατήχθη, τοὺς

μὲν πολλοὺς οἶκαδε ἀπιέναι προσέταττον, εἰς τὴν ὕστε-
 ραίαν ἄπαντας ἤκειν ὡς αὐτὸν ἐπιστείλας· αὐτὸς δὲ
 σὺν ὀλίγοις τοῖς εἰωθόσιν ὑπολειφθεῖς, καὶ δείπνον
 πρὸς βραχὺ τοῖς τ' ἄλλοις μεταδοὺς καὶ αὐτὸς μεταλα-
 βάν, τοὺς μὲν νέους Ἑλληνί τιμι παραδίδωσι νεανίσκῳ, 5
 οὐ πρὸ πολλοῦ παρ' αὐτοῖς αἰχμαλώτῳ γεγονότι, τοῦ
 διαλέγεσθαι ἔνεκεν, καλύβην τῆς ἑαυτοῦ πλησίον ἀπο-
 κληρώσας, τὰ τε ἄλλα ἐπιμεληθῆναι τοῦ νέου προστά-
 ξας καὶ τὴν κόρην ἀνύβριστον ἀπὸ πάντων διαφυλάτ-
 τειν, αὐτὸς δὲ καμάτῳ τε τῆς ὁδοιπορίας βαρούμενος 10
 καὶ φροντίδι τῶν παρόντων συνεχόμενος πρὸς ὕπνον
 ἐτέτραπτο.

- 8 σιγῆς δὲ τὸ ἔλος κατασχούσης καὶ νυκτὸς εἰς πρῶ-
 τὴν φυλακὴν προελθούσης, τὴν ἐρημίαν τῶν ὀχλησόν-
 των εὐπορίαν εἰς θρήνους οἱ περὶ τὴν κόρην ἐλάμβα- 15
 νον, ἀνακινούσης αὐτοῖς, οἶμαι, πλέον τὰ πάθη τῆς
 νυκτός, ἅτε οὐδεμιᾶς οὔτε ἀκοῆς οὔτε ὄψεως ἐφ' ἑαυ-
 τὴν ἀντισπώσης, ἀλλὰ μόνῳ τῷ λυποῦντι σχολάζειν ἐπι-
 | τρεπούσης, πολλὰ δὲ οὖν ἀνοιμώξασα καθ' ἑαυτὴν ἢ
 κόρη (κεχώριστο γάρ, τοῦτο προσταχθέν, ἐπὶ τινος χα- 20
 μεύνης κατακεκλιμένη) καὶ ὅσον πλεῖστον ἐπιδακρύ-
 σασα, "Ἀπολλον ἔφη, ὡς λίαν ἡμᾶς καὶ πικρότερον ἀμύ-
 νῃ τῶν ἀμαρτημάτων, οὐδὲ ἱκανά σοι πρὸς τιμωρίαν
 τὰ παρελθόντα, στέρησις τῶν οἰκείων, καταποντιστῶν
 ἄλωσις, θαλασσῶν μυρίος κίνδυνος, ληστῶν ἐπὶ γῆς 25
 ἤδη δευτέρᾳ σύλληψις, καὶ πικρότερα τῶν ἐν πείρᾳ τὰ
 προσδοκώμενα. καὶ ποῖ ταῦτα στήσεις; εἰ μὲν εἰς θά-
 νατον ἀνύβριστον, ἡδὺ τὸ τέλος, εἰ δὲ με γνωσεταιί τις
 αἰσχρῶς, ἣν μηδέπω μηδὲ Θεαγένους, ἐγὼ μὲν ἀγχόνη
 προλήψομαι τὴν ὕβριν, καθαρὰν ἑμαυτὴν ὥσπερ φν- 30
 λάττω, καὶ μέχρι θανάτου φυλάξασα, καὶ καλὸν ἐντά-
 φιον τὴν σωφροσύνην ἀπενεργαμένη, σοῦ δὲ οὐδεὶς

ἔσται δικαστῆς πικρότερος. καὶ ἔτι λέγουσαν ἐπεῖχεν ὁ
 Θεαγένης, παῦε, λέγων, ὦ φιλτάτῃ καὶ ψυχῇ ἐμῇ Χα-
 ρίκλεια. θορηνεῖς μὲν εἰκότα, παροξύνεις δὲ πλέον ἢ δο-
 κεῖς τὸ θεῖον· οὐ γὰρ ὄνειδίζειν ἀλλὰ παρακαλεῖν
 5 χρεῶν. εὐχαῖς, οὐκ αἰτίαις ἐξιλεοῦται τὸ κρείττον. ἡ
 δέ, εὖ μὲν λέγεις, σὺ δέ μοι πῶς ἔχεις; διηρώτα. ῥᾶον,
 ἔφη, καὶ βέλτιον ἀπὸ τῆς ἐσπέρας, ἐκ τῆς τοῦ μειρακίου
 θεραπειας, ἢ τὰ φλεγμαίνοντά μοι τῶν τραυμάτων ἐπε-
 κούφισεν. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον εἰς ἔω κουφισθήσῃ, ἔφη ὁ
 10 τὴν φρουρὰν αὐτῶν ἐπιτετραμμένος· τοιαύτην σοι πο-
 ριοῦμαι βοτάνην, ἢ διὰ τρίτης ἐνώσει τὰς πληγὰς. ἔχω
 δὲ αὐτῆς ἔργῳ τὴν πείραν λαβών· ἐξ οὗ γὰρ με δεῦρο
 αἰχμάλωτον οἶδε ἤγαγον, εἰ τίς ποτε τῶν ὑπηκόων τῷδε
 τῷ ἄρχοντι συμβολῆς γενομένης τραυματίας ἦκεν, οὐ
 15 πολλῶν ἐδεήθη πρὸς ἱασιν ἡμερῶν, ἢ λέγω ταύτῃ βο-
 τάνῃ χρησάμενος. εἰ δέ μοι μέλει τῶν ὑμετέρων, οὐκ
 ἄξιον ὑμῖν θαυμάζειν· τύχης τε γὰρ μοι τῆς αὐτῆς εἰδί-
 κατε κοινωνεῖν, καὶ ἅμα Ἑλλήνας ὄντας οἰκτεῖρω καὶ
 αὐτὸς Ἑλλήν γεγυνώς. Ἑλλήν; ὦ θεοί, ἐπεβόησαν ὑφ'
 20 ἡδονῆς ἅμα οἱ ξένοι. Ἑλλήν ὥς ἀληθῶς τὸ γένος καὶ
 τὴν φωνήν· τάχα τις ἔσται τῶν κακῶν ἀνάπνευσις.
 ἀλλὰ τίνα σε χρὴ καλεῖν; ἔφη ὁ Θεαγένης. ὁ δέ, Κνή-
 μωνα. πόθεν δὲ γνωρίζεις; Ἀθηναῖον. τύχῃ τίνι κε-
 χρημένον; παῦε, ἔφη· τί ταῦτα κινεῖς κἀναμοχλεύεις;
 25 τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγωδῶν. οὐκ ἐν καιρῷ γένοιτ' ἂν
 ἐπεισόδιον ὑμῖν τῶν ὑμετέρων τὰ ἐμὰ ἐπεισφέρειν
 κακά. καὶ ἅμα οὐδ' ἂν ἐπαρκέσειε τὸ λειπόμενον πρὸς
 τὸ διήγημα τῆς νυκτός, ὕπνου καὶ ταῦτα δεομένοις
 ὑμῖν ἀπὸ πολλῶν τῶν πόνων καὶ ἀναπαύσεως.
 30 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέεσαν ἀλλὰ παντοίως λέγειν ἰκέτευον, ὃ
 μεγίστην ἡγούμενοι παραψυχὴν τὴν τῶν ὁμοίων ἀκοήν,
 ἄρχεται ὁ Κνήμων ἐντεῦθεν.

ἦν μοι πατήρ Ἀρίστιππος, τὸ μὲν γένος Ἀθηναῖος,
 βουλῆς δὲ τῆς ἄνω, τὴν περιουσίαν τῶν μέσων. οὗτος,
 ἐπειδὴ μοι τὴν μητέρα τελευτῆσαι συνέβη, πρὸς δευτέ-
 ρους ἀπεκλίνετο γάμους, ἐπὶ μόνῳ μοι παιδί σαλεύειν
 ἐπιμεμφόμενος, καὶ τοῖς οἴκοις ἐπειςάγει γύναιον ἀστεῖον 5
 μὲν ἀλλ' ἀρχέκακον, ὄνομα Δημαινέτην. ὥς γὰρ τά-
 χιστα εἰσῆλθεν, ὅλον ὑπεποιεῖτο καὶ πρᾶττειν ὅτι βού-
 λοιτο ἐπειθε, τῇ τε ὥρᾳ τὸν πρεσβύτην ἐπαγομένη καὶ
 τᾶλλα ὑπερθεραπεύουσα, δεινὴ δέ, εἴπερ τις γυναι-
 κῶν, ἐφ' ἑαυτὴν ἐκμῆναι, καὶ τέχνην τὴν ἐπαγωγὸν 10
 ἐκτόπως ἡκριβωμένη, προόδοις τε τοῦμοῦ πατρὸς ἐπι-
 στένουσα καὶ εἰσόδοις προστρέχουσα, καὶ βραδύνοντι
 μεμφομένη, καὶ ὥς ἀπώλετ' ἂν εἰ ὀλίγον ἐμέλλησε, καὶ
 περιβάλλουσα ἐφ' ἑκάστῳ ῥήματι, καὶ ἐπιδακρύουσα 15
 τοῖς φιλήμασιν. οἷς ἅπασιν ὁ πατήρ μου σαγηνευθεὶς
 ὅλην ἐκέλευν καὶ ἐπναι καὶ ἐβλεπεν. ἥ δὲ καμὲ τὰ
 πρῶτα ἴσα καὶ παιδα ὀρᾷ ἐπλάττετο, ἂν τούτῳ τὸν
 Ἀρίστιππον ὑποποιουμένη, καὶ ποτε καὶ ἐφίλησεν ἂν
 προσελθοῦσα, καὶ ὄνασθαί μου συνεχῶς ἠΐξατο. καὶ γὰρ
 προσιέμην, τῶν μὲν ὄντων οὐδὲν ὑποπτεύων, ὅτι 20
 μητρῶαν ἐπιδείκνυται περὶ ἐμὲ θαυμάζων διάθεσιν.
 ἐπεὶ δὲ ἱταμώτερον προσήει, καὶ θερμότερα ἦν τὰ φι-
 λήματα τοῦ πρέποντος, καὶ τὸ βλέμμα τοῦ σώφρονος
 ἐξιστάμενον πρὸς ὑπόνοιαν ἤγεν ἥδη, τὰ πολλὰ καὶ
 ὑπέφευγον καὶ πλησιάζουσιν ἀπωθούμην. καὶ τὰ μὲν 25
 ἄλλα τί δεῖ μηχανύοντα ἐνοχλεῖν; τὰς πείρας ἃς καθῆκε,
 τὰς ὑποσχέσεις ἃς ἐπηγγείλατο, νῦν μὲν παιδίον νῦν
 δὲ γλυκύτατον ὀνομάζουσα, καὶ αὐθις κληρονόμον καὶ
 μετ' ὀλίγον ψυχὴν ἑαυτῆς ἀποκαλοῦσα, καὶ ἀπλῶς τὰ
 καλὰ τῶν ὀνομάτων τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμινύσα, καὶ 30
 οἷς τισὶ μᾶλλον προστρέχω περισκοποῦσα, ὥς ἐν μὲν
 τοῖς σεμνοτέροις μητέρα ἑαυτὴν ἀναπλάττουσα, ἐν δὲ

τοῖς ἀτοπωτέροις τοῦτο ἐκείνο λαμπρῶς ἐρωμένην ἀποφαίνουσα.

τέλος δὲ γίνεται τι τοιοῦτον. Παναθηναίων τῶν 10
 μεγάλων ἀγομένων, ὅτε τὴν ναῦν Ἀθηναῖοι ἐπὶ γῆς τῇ
 5 Ἀθηνᾶ πέμπουσιν, ἐτύγγανον μὲν ἐφηβέων, ἄσας δὲ
 τὸν εἰωθότα παιᾶνα τῇ θεῷ καὶ τὰ νενομισμένα προ-
 πομπεύσας, ὥς εἶχον στολῆς, αὐτῇ χλαμύδι καὶ αὐτοῖς
 στεφάνοις ἐρχομαι οἴκαδε ὥς ἐμαντόν. ἡ δὲ ἐπειδὴ τὸ
 πρῶτον εἶδεν, ἐκτὸς ἑαυτῆς γίνεται, καὶ οὐδὲ ἐσοφί-
 10 στευεν ἔτι τὸν ἔρωτα, ἀλλ' ἀπὸ γυμνῆς τῆς ἐπιθυμίας
 προσέτρεχε, καὶ περιβαλοῦσα ὁ νέος Ἰππόλυτος, ὁ
 Θησεὺς ὁ ἐμὸς ἔλεγε. τίνα με οἴεσθε γεγενῆσθαι, ὃς καὶ
 νῦν ἐρυθριῷ διηγούμενος; ἀλλ' ἐσπέρας γενομένης ὁ
 μὲν πατήρ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐσιτεῖτο, καὶ ὥς ἂν ἐν
 15 τοιαύτῃ πανηγύρει καὶ πότῳ πανδήμῳ καὶ διανυκτε-
 ρεύειν ἔμελλεν· ἡ δὲ ἐπιγίνεται μοι νυκτός, καὶ ἐπει-
 ρᾶτό τινος τῶν ἀθεμίτων τυγχάνειν. ὥς δὲ παντοίως
 ἀντειχον καὶ πρὸς πᾶσαν θεραπείαν καὶ ὑπόσχεσιν καὶ
 ἀπειλήν ἀπεμαχόμεν, βαρὺ τι καὶ βύθιον στενάξασα
 20 ἀπιούσα ᾤχετο. καὶ μόνην ἡ παλαμναία τὴν νύκτα
 ὑπερθεμένη τῶν ἐπιβουλῶν τῶν εἰς ἐμὲ κατήρχετο. καὶ
 πρῶτον μὲν οὐδὲ διανέσθη τότε τῆς εὐνῆς, ἀλλ' ἤκοντι
 τῷ πατρί, καὶ τί τοῦτο πυνθανομένῳ, μαλακῶς τε ἔχειν
 ἐσκήπτετο καὶ οὐδὲ ἀπεκρίνατο τὴν πρώτην. ὥς δὲ
 25 ἐνέκειτο, καὶ τί πεπόνθοι πολλάκις ἀνηρώτα, ὁ θαν-
 μαστός, φησί, καὶ εἰς ἐμὲ νεανίας, ὁ κοινὸς ἡμῶν παῖς,
 ὃν ἐγὼ πλέον καὶ σοῦ πολλάκις ἠγάπησα (καὶ μάρτυρες
 οἱ θεοί), κύειν με πρὸς τινῶν αἰσθόμενος, ὃ δὴ σε τέως
 ἐκρυπτον ἕως ἂν τὸ ἀσφαλὲς γνοίην, τὴν σὴν ἀπουσίαν
 30 ἐπιτηρήσας, ταῦτα δὴ τὰ εἰωθότα παραινοῦσαν καὶ
 σωφρονεῖν παρακελευομένην, μηδὲ πρὸς ἐταίραις ἔχειν
 τὸν νοῦν καὶ μέθαις (οὐ γὰρ με ἐλάνθανεν οὕτως ἔχων,

σοὶ δὲ οὐκ ἔφραζον, μή τινα λάβοιμι μητρυνίᾳς ὑπονοίαν), ταῦτα λέγουσαν μόνην πρὸς μόνον τοῦ μὴ ἐρυθριᾶν αὐτὸν ἔνεκεν, τὰ μὲν ἄλλα ὅσα σέ τε καὶ με περὶ βρισην αἰσχύνομαι λέγειν, ἀλλὰ δὲ κατὰ τῆς γαστροῦ ἐναλόμενος οὕτως ἔχειν ὡς ὁρᾷς διέθηκεν. 5

- 11 ταῦτα ὡς ἤκουσεν, οὐκ εἶπεν, οὐκ ἠρώτησεν, οὐκ ἀπολογία προύθηκεν, ἀλλὰ πιστεύων μηδὲν ἄν ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ τὴν οὕτω περὶ ἐμὲ διακειμένην, εὐδὺς ὡς εἶχε, κατὰ τι μέρος τῆς οἰκίας περιτυχών, οὐδὲν εἰδοτά πύξ τε ἔπαιε, καὶ παῖδας προσκαλεσάμενος μάστι- 10 ξιν ἠκίζετο, μηδὲ τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο διότι ξαινοίμην γινώσκοντα. ὡς δὲ ἐνεπέπληστο τῆς ὀργῆς, ἀλλὰ νῦν γε ἔφην, ὦ πάτερ, εἰ καὶ μὴ πρότερον, δίκαιος ἂν εἶην τὴν αἰτίαν τῶν πληγῶν μανθάνειν. ὃ δὲ μᾶλλον παροξυνθεὶς ὦ τῆς εἰρωνείας φησί· τὰς πράξεις αὐτοῦ τὰς 15 ἀνοσίας παρ' ἐμοῦ βούλεται μανθάνειν. καὶ ἀποστραφεὶς ἐπὶ τὴν Δημεινέτην ἔσπευδεν.

ἡ δὲ (οὐπω γὰρ κεκόρεστο) δευτέρας ἐπιβουλῆς κατ' ἐμοῦ τοιαῦδε ἤπτετο. Θίσβη παιδισκάριον ἦν αὐτῇ, ψάλλειν τε πρὸς κιθάραν ἐπιστάμενον καὶ τὴν ὄψιν οὐκ 20 ἄωρον. τοῦτο ἐπ' ἐμὲ καθίσιν, ἐρᾶν μου δῆθ' ἐν προστάξασα. καὶ ἦρα παραχρῆμα ἡ Θίσβη, καὶ ἡ πολλάκις πειρωντά με ἀπωσαμένη τότε παντοίως ἐφείλκετο βλέμασι νεύμασι συνθημασιν. ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος ἄθροον καλὸς γεγενῆσθαι ἐπεπείσμην, καὶ τέλος ἐπὶ τὸν θάλα- 25 μον ἐλθοῦσαν νυκτὸς ὑπεδεχόμην. ἡ δὲ καὶ αὐθις ἐπανῆκε καὶ πάλιν, καὶ τοῦ λοιποῦ συνεχῶς ἐφοίτα. ἐπεὶ δὲ ποτε φυλάττεσθαι αὐτῇ τὰ πολλὰ παρήνουν, μὴ γνωσθεῖν παρὰ τῆς δεσποίνης, ὦ Κνήμων ἔφη, ὡς λίαν
 × ἀπλοῖκός τις εἶναι μοι δοκεῖς· εἰ γὰρ ἐμὲ θεράπαινεν 30 οὔσαν καὶ ἀργυρώνητον ἡγῆ χαλεπὸν εἶναι σοὶ προσμιλοῦσαν ἀλῶναι, τίνας ἂν ἐκείνην ἀξίαν εἶποις τιμω-

ρίας, ἢ καὶ εὐγενῆς εἶναι φάσκουσα καὶ νόμῳ τὸν συν-
 οικοῦντα ἔχουσα, καὶ θάνατον τὸ τέλος τοῦ παρανομή-
 ματος γινώσκουσα, μοιχᾶται; παῦε, ἔφην· οὐ γὰρ ἔχω
 σοι πιστεύειν. καὶ μὴν, εἴ σοι δόξειεν, ἐπ' αὐτοφώρῳ
 5 παραδώσω τὸν μοιχόν. εἰ γὰρ οὕτω βουληθείης, ἔφην.
 καὶ μὴν βουλήσομαι γε, ἀπεκρίνατο, σοῦ τε ἔνεκεν
 οὕτω πρὸς αὐτῆς περιυβρισμένου, καὶ ἑμαντῆς δὲ οὐκ
 ἔλαττον, ἢ πάσχω τὰ ἔσχατα, ἐφ' ἐκάστης ζηλοτυπίαν
 ματαίαν ἐκείνης ἐπ' ἐμὲ γυμναζούσης. ἀλλ' ὅπως ἀνήρ
 10 ἔσῃ καταλαβών.

ἐπεὶ δὲ οὕτως ἔξειν ὑπεσχόμεν, τότε μὲν ἀπιούσα 12
 ᾤχετο, τρίτῃ δὲ ὕστερον νυκτὶ καθεύδοντά με ἐξανί-
 στησι, καὶ τὸν μοιχὸν ἔνδον εἶναι κατεμήνυε, τὸν πα-
 τέρα μὲν εἰς ἀγρὸν αἰφνιδίου τινὸς χρείας καλούσης
 15 πεπορευῆσθαι λέγουσα, τὸν δέ, οὕτω συγκείμενον αὐτᾷ
 πρὸς τὴν Δημινέτην, ἄρτι παρεισδεδυκέναι. προσήκειν
 δὲ καὶ πρὸς ἄμυναν εὐτρεπίξεσθαι καὶ ξιφῆρην ποιεῖ-
 σθαι τὴν ἔφοδον τοῦ μὴ διαδραῖναι τὸν ὑβριστήν.
 ἐποιοῦν οὕτως, καὶ λαβὼν ἐγχειρίδιον, τῆς Θίσβης
 20 ἡγουμένης καὶ δᾶδας προαπτούσης, ἐπὶ τὸν θάλαμον
 ᾗειν. ἐπεὶ δὲ ἐπέστην, λύχνου τέ τινος ἔνδοθεν αὐγὴν
 διεξέπιπτε, καὶ τὰς θύρας ἐπικειμένας, ὥς ὀργῆς εἴ-
 χον, ἐρραγείς ἀνοίγω. καὶ εἰσδραμών, ποῦ ποτὲ ὁ ἀλι-
 τήριος, ἐβόων, ὁ λαμπρὸς τῆς πάντα σωφρονούσης ἐρώ-
 25 μενος; καὶ ἅμα λέγων ἐπῆειν ὥς ἄμφω διαχειρισόμε-
 νος. ἐκ δὲ τῆς εὐνῆς ὁ πατήρ, ὃ θεοί, περικτραπείς
 προσπίπτει μου τοῖς γόνασι, καὶ ὃ τέκνον, ἐπίσχες μι-
 κρόν, ἔλεγεν· οἴκτειρον τὸν γεννήσαντα· φεῖσαι πο-
 λιῶν αἷ σε ἀνέθρεψαν. ὑβρίσαμέν σε, ἀλλ' οὐ μέχρι
 30 θανάτου τιμωρητέοι. μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος, μηδὲ
 φόνῳ πατρὶ φίλῳ χείρας μιάνης τὰς σάς. ὁ μὲν ταῦτα καὶ
 ἕτερα πρὸς τούτοις ἔλεεινῶς ἰκέτευεν, ἐγὼ δὲ ὥσπερ

| τυφῶνι βληθεὶς, αὐτὸς ἀπόπληκτος εἰστήκειν. τὴν Θί-
 σβην περιέβλεπον, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐαυτὴν ὑποστείλασαν·
 τὴν κλίνην καὶ τὸν θάλαμον ἐν κύκλῳ περιεσκόπουν,
 εἰπεῖν τι διαπορῶν, πρᾶξαι ἀμηχανῶν. ἐκπίπτει μου
 καὶ τὸ ξίφος τῶν χειρῶν. καὶ τὸ μὲν ἡ Δημαινέτη προσ- 5
 δραμοῦσα σπονδαίως ἀνήρπασεν· ὁ δὲ πατήρ ἐν τῷ
 ἀκινδύνῳ γεγωνὼς ἐπιβάλλει τέ μοι τὰς χεῖρας καὶ δε-
 σμεῖν ἐκέλευε, πολλὰ τῆς Δημαινέτης παροξυνούσης,
 καὶ οὐ ταῦτα ἦν ἂ προηγόρευον; βοῶσης, ὡς φυλάτ-
 τεσθαι προσήκει τὸ μειράκιον, ὡς ἐπιβουλεύσει καιροῦ 10
λαβόμενον; ἑώρων τὸ βλέμμα, συνίην τῆς διανοίας.
 ὁ δὲ προηγόρευες εἰπὼν, ἀλλ' ἡπίστουν, τότε μὲν ἐν
 δεσμοῖς εἶχε, λέγειν τι βουλομένῳ τῶν ὄντων καὶ φρά-
 ζειν οὐκ ἐπιτρέψας.

- 13 ἄμα δὲ τῇ ἑφ' λαβὼν οὕτως ὡς εἶχον δεσμῶν, ἐπὶ 15
 τὸν δῆμον ἤγε, καὶ τῆς κεφαλῆς κόνιν καταχεάμενος,
 οὐκ ἐπὶ τοιαύταις μὲν ἐλπίσιν, ὧ Ἀθηναῖοι, τόνδε ἀνέ-
 τρεφον, ἔλεγεν, ἀλλὰ τοῦ γήρως τοῦμοῦ βακτηρίαν
 ἔσεσθαι προσδοκῶν, ἐπειδὴ τάχιστά μοι ἐγένετο, ἔλευ-
 θερίου τε τροφῆς μεταδούς καὶ τὰ πρῶτα τῶν γραμμά- 20
 των διδαξάμενος, εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας εἰσα-
 γαγών, εἰς ἐφήβους ἐγγράφας, πόλιν ὑμέτερον κατὰ
 τοὺς νόμους ἀποφήνας, πάντα τὸν βίον ἐπὶ τούτῳ τὸν
 ἐμὸν ἐσάλευον. ἐπεὶ δὲ τούτων ἀπάντων λήθην λαβὼν
 ἐμὲ μὲν ὕβρισε τὰ πρῶτα, καὶ πληγαῖς ταυτηνὶ τὴν κα- 25
 τὰ νόμους συνοικοῦσάν μοι ἠκίσατο, τέλος δὲ καὶ ξι-
 φήρης νύκτωρ ἐπῆλθε, καὶ παρὰ τοσοῦτον γέγονε πα-
 τραλίας παρ' ὅσον ἀντέσχευ ἡ τύχη ἀπροσδοκῆτ' ὀφθαλ-
 μὸν τὸ ξίφος τῶν τούτου χειρῶν ἐκπεσεῖν παρασκευάσασα,
 καταπέφευγά τε πρὸς ὑμᾶς καὶ προσαγγέλλω τοῦτον, 30
 αὐτόχειρ μὲν αὐτοῦ γενέσθαι κατὰ τοὺς νόμους ἐξὸν οὐ
 βουληθεὶς, ὑμῖν δὲ τὸ πᾶν καταλιπών, νόμῳ βέλτιον

ἡγούμενος ἢ φόνῳ παιδὸς τὴν δίκην λαμβάνειν. καὶ
 ἅμα ἐπεδάκρυεν. ἐπεκώκυε δὲ καὶ ἡ Λημαινέτη, καὶ
 περιαλγείν ἐπ' ἔμοι δῆθεν ἐπεδείκνυτο, τὸν ἄθλιον ἀπο-
 καλοῦσα, τὸν ἐν δίκῃ μὲν ἀλλὰ πρὸ ὥρας τεθνηξόμενον,
 5 τὸν ὑπὸ δαιμόνων ἀλαστόρων ἐπὶ τοὺς γεννήσαντας
 ἐλαθέντα, οὐ θρηνοῦσα μᾶλλον ἢ καταμαρτυροῦσα τοῖς
 θρήνοις, καὶ ὡς ἀληθῆ τὴν κατηγορίαν βεβαιοῦσα τοῖς
 γόοις. ἐπεὶ δὲ μεταδοῦναι κάμοι λόγων ἡξίουν, ὁ γραμ-
 ματεὺς προσελθὼν ἡρώτα στενὸν ἐρώτημα, εἰ τῷ πατρὶ
 10 ξιφῆρης ἐπῆλθον. ἐμοῦ δὲ ἐπῆλθον μὲν εἰπόντος, ἀλλ'
 ὅπως, ἀκούσατε, ἀνεβόησαν ἅπαντες, καὶ οὐδὲ ἀπολο-
 γίας μοι μετεῖναι κρίναντες οἱ μὲν λίθοις βαλεῖν, οἱ δὲ
 τῷ δημῷ παραδιδόναι καὶ ὠθεῖσθαι εἰς τὸ βάραθρον
 ἐδοκίμαζον. ἐμοῦ δὲ παρὰ πάντα τὸν θόρυβον καὶ τὸν
 15 χρόνον ὃν περὶ τῆς τιμωρίας διεχειροτόνουν, ὃ μητρυιὰ
 βοῶντος, διὰ μητρυιὰν ἀναιροῦμαι, μητρυιὰ με ἄκρι-
 τον ἀπόλλυσι, προσέστη τοῖς πολλοῖς τὸ λεγόμενον καὶ
 εἰσῆει τῶν ὄντων ὑποψία. καὶ ἡκούσθην μὲν οὐδὲ τότε·
 προκατέλιπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ θορύβῳ·
 20 τῶν δὲ ψήφων διακρινομένων οἱ μὲν τὸν θάνατον 14
 καταχειροτονήσαντες ἦσαν εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους,
 οἱ μὲν καταλεῦσαι οἱ δὲ εἰς τὸ βάραθρον πέμψαι κρί-
 ναντες, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς χιλίους, ὅσοι τι καὶ τῇ ὑπονοίᾳ
 τῇ κατὰ τῆς μητρυιᾶς δόντες φυγῇ με ἐς τὸ διηνεκὲς
 25 ἐξημίωσαν. ἀλλ' ὅμως ἡ τούτων ἐκράτει ψῆφος· τῶν
 μὲν γὰρ ἄλλων ὁμοῦ πάντων ἦσαν ἐλάττους, ἐκείνων
 δὲ διάφορα ψηφισαμένων εἰς τὸ μέρος οἱ χίλιοι πλείους
 ἐγίνοντο. καὶ γὰρ μὲν οὕτως ἐξηλαυνόμην ἐστίας τε πα-
 τρώας καὶ τῆς ἐνεγκούσης, οὐ μὴν ἀτιμώρητός γε ἡ
 30 θεοῖς ἐχθρὰ Λημαινέτη περιελείφθη. τὸν δὲ τρόπον
 εἰσαυθὶς ἀκούσεσθε. τὸ δὲ νῦν καὶ ὕπνου μεταληπτέον·

τό τε γὰρ πολὺ προέβη τῆς νυκτός, καὶ ὑμῖν πολλῆς δεῖ
τῆς ἀναπαύσεως.

καὶ μὴν προσεπιτρίψεις γε ἡμᾶς, ἔφη ὁ Θεαγένης,
εἰ τὴν κακίστην ἀτιμώρητον ἑάσεις ἐν τῷ λόγῳ Δημαι-
νέτην. οὐκοῦν ἀκούοιτ' ἄν, ἔφη ὁ Κνήμων, ἐπειδὴ περ ⁵
ὑμῖν οὕτω φίλον.

✕ ἐγὼ μὲν ὥς εἶχον μετὰ τὴν κρίσιν εἰς τὸν Πειραιᾶ
κατέβην, καὶ νεῶς ἀναγομένης ἐπιτυχὼν τὸν πλοῦν εἰς
Αἴγιναν ἐποιούμην, ἀνεψιούς εἶναί μοι τῆς μητρὸς ἐν-
ταῦθα πυνθανόμενος. κατάρας δὲ καὶ τοὺς ἐπιζητοῦ- ¹⁰
μένους ἀνευρὼν οὐκ ἀηδῶς τὰ πρῶτα διῆγον. εἰκοστῇ
δὲ ὕστερον ἡμέρᾳ συνήθως ἀλύων ἐπὶ λιμένα κατῆλθον,
καὶ λέμβος ἄρτι κατεφέρετο. μικρὸν οὖν ἐπιστάς, ὁπό-
θεν τε εἴη καὶ τίνας ἄγοι περισκόπουν. οὕπῃ δὲ τῆς
ἀποβάθρας ἀκριβῶς κειμένης ἐξήλατό τις καὶ με προσ- ¹⁵
δραμὼν περιέβαλεν. ἦν δ' ἄρα Χαρίας τῶν ἐμῶν συν-
εφίβων. καὶ ὦ Κνήμων, εὐαγγέλιά σοι κομίζω, φησὶν·
ἔχεις παρὰ τῆς πολεμίας τὴν δίκην· Δημαινέτη τέθνη-
κεν. ἀλλὰ σῶζοιο μὲν, ἔφην, ὦ Χαρία· τί δὲ παρατρέ-
χεις τὸ εὐαγγέλιον ὥσπερ τι τῶν ἀτόπων ἀπαγγέλλων; ²⁰
εἰπὲ δὲ καὶ τὸν τρόπον, ὥς σφόδρα δέδοικα μὴ τῷ κοινῷ
κέχρηται θανάτῳ καὶ διέδρα τὸν πρὸς ἀξίαν. οὐ παντά-
πασιν, ἔφη ὁ Χαρίας, ἐκλέλοιπεν ἡμᾶς ἡ δίκη καθ'
Ἡσίοδον, ἀλλὰ μικρὸν μὲν ἄν τι καὶ παρίδοι ποτέ, τῷ
χρόνῳ τὴν ἄμυναν παρέλκουσα, τοῖς δὲ οὕτως ἀθέσμοις ²⁵
ὀξὺν ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμόν, ὥς δὴ καὶ τὴν ἀλιτήριον
μετῆλθε Δημαινέτην. ἔλαθε δέ με τῶν γεγονότων ἢ
λεχθέντων οὐδέν, τῆς Θίσβης, ὥς οἶσθα, κατὰ τὴν
πρὸς με συνήθειαν πάντα διηγουμένης. τῆς γὰρ ἀδίκου
σοι φυγῆς ἐπιβληθείσης, ὁ μὲν ἄθλιός σοι πατήρ ³⁰
τοῖςπραχθεῖσι μεταμελούμενος εἰς ἄγρὸν τινα καὶ ἐσχα-
τιὰν ἐαυτὸν ἀπώκισε, κάκει διῆγεν ὃν θυμὸν κατέδων,

τοῦτο δὴ τὸ τοῦ ἔπους· τὴν δὲ εὐθύς ἐρινύες ἤλαυνον,
 καὶ μανικώτερον ἦρα σου μὴ παρόντος, καὶ θορήνων
 οὐκ ἐπαύετο, δῆθεν μὲν τῶν ἐπὶ σοί, τὸ δ' ἄλληθες τῶν
 ἐφ' ἑαυτῇ, καὶ Κνήμων ἐβόα νύκτα τε καὶ μεθ' ἡμέραν,
 5 παιδίον γλυκύτατον, ψυχὴν ἑαυτῆς ὀνομάζουσα, ὥστε
 καὶ αἱ γνώριμοι τῶν γυναικῶν φοιτῶσαι παρ' αὐτὴν
 σφόδρα μὲν ἐθαύμαζον καὶ ἐπῆνον, εἰ μητρὸς ἢ μη-
 τρυιᾶ πάθος ἐπιδείκνυται, παραμυθεῖσθαι τε καὶ ἐπι-
 ρωννύναι ἐπειρῶντο. ἥ δὲ ἀπαρμύθητον εἶναι τὸ κα-
 10 κόν, καὶ οἷον ἐγκεῖσθαι τῇ καρδίᾳ κέντρον ἀγνοεῖν τὰς
 ἄλλας ἔλεγεν. εἰ δέ ποτε γένοιτο καθ' ἑαυτήν, πολλὰ 15
 τὴν Θίσβην ἐμέμφετο ὥς οὐ προσηκόντως ὑπηρετησα-
 μένην, ἢ σπουδαία περὶ τὰ δεινὰ λέγουσα, ἢ πρὸς μὲν
 τὸν ἔρωτα μὴ συμπράξασα, ἐπὶ δὲ τῷ στερηθῆναι με
 15 τοῦ φιλάτου καὶ λόγου ταχίῳ ἀποδειχθεῖσα, μηδὲ
 μεταβουλεύσασθαι μοι συγχωρήσασα. καὶ δῆλῃ παν-
 τοίως ἐγένετο κακόν τι διαθήσουςα τὴν Θίσβην. ἥ δὲ
 βαρυνηνιῶσαν ὀρώσα, καὶ πάντα λυπηθεῖσαν ἐπιβου-
 λεῦσαι πρόχειρον, καὶ οὐχ ἥκιστα τῷ τε θυμῷ καὶ ἔρωτι
 20 περιμανῇ τυγχάνουσαν, ἔγνω προλαβεῖν καὶ φθῆναι,
 τῇ κατ' ἐκείνης ἐπιβουλῇ σωτηρίαν ἑαυτῇ περιποιουῖσα.
 καὶ προσελθοῦσα, τί ταῦτα ᾧ δέσποινα; ἔλεγε· τί μά-
 την ἔχεις ἐν αἰτίᾳ θεραπαινίδα τὴν σήν; ἐγὼ μὲν σοι
 πρὸς τὸ βούλημα τὸ σὸν αἶε τε καὶ νῦν ὑπηρετησάμην·
 25 εἰ δέ τι τῶν μὴ κατὰ γνώμην ἐκβέβηκεν, ἐκεῖνα μὲν τῇ
 τύχῃ λογιστέον, ἔτοιμος δέ, εἰ κελεύεις, ἐπινοεῖν τινα
 τῶν παρόντων λύσειν. ἥ δέ, καὶ τίς ἂν εὐρεθείη, φι-
 λάτῃ, ἔφη, τοῦ δυναμένου λύσαι τὰ νῦν ἐκποδῶν γεγο-
 νότος, κάμει τῆς παρ' ἐλπίδα τῶν δικαζόντων φιλαν-
 30 θρωπίας ἀνελεύσεως. εἰ γὰρ ἐβέβλητο τοῖς λίθοις, εἰ
 γὰρ ἀνῆρητο, πάντως ἂν κάμοι συνετεθνήκει τὰ τοῦ
 παύθους· τὸ γὰρ ἀπελπισθὲν ἅπαξ ἐξήρηται τῆς ψυχῆς,

καὶ τὸ μηδαμόθεν ἔτι προσδοκώμενον ἀπαλγεῖν παρα-
 σκευάζει τοὺς κάμνοντας. νῦν δὲ ὄρᾱν φαντάζομαι, πα-
 ρόντος ἀκούειν ἀπατῶμαι, ὄνειδίζοντα τὴν ἄδικον ἐπι-
 βουλὴν αἰσχύνομαι, συντεύξεσθαι ποτε ἐπελθόντι καὶ
 ἀπολαύσειν, ἣ καὶ αὐτὴ παρ' ἐκείνον φοιτήσῃν ὅπου 5
 ποτ' ἂν ἦ γῆς, ὑποτίθεμαι. ταῦτα ὑπεκκαίει, ταῦτα
 ἐκμαίνει. δίκαια μὲν, ὃ θεοί, πάσχω. τί γὰρ οὐ περιεί-
 πον ἄλλ' ἐπεβούλευον; τί δὲ οὐχ ἰκέτευον ἄλλ' ἐδίω-
 κον; ἠρνήσατο τὴν πρώτην; ἀλλὰ προσηκόντως. ἄλ-
 λοτρίαν μὲν, ἄλλ' οὖν γε πατρῶαν εὐνὴν ἡσχύνετο. 10
 τυχὸν ἂν μετεπελίσθη χρόνῳ πρὸς τὸ ἡμερώτερον καὶ
 πειθοῖ μεταπλαττόμενος. ἄλλ' ἡ θηριώδης ἐγὼ καὶ
 ἀνήμερος, ὥσπερ οὐκ ἐρῶσά τινος ἄλλ' ἄρχουσα, δει-
 νὸν ὅτι μὴ ἐξ ἐπιτάγματος ὑπήκουσεν ἐποιησάμην, καὶ
 εἰ τῆς Δημεινέτης ὑπερεῖδε πολὺ τὴν ὥραν αὐτῆς 15
 ὑπερβάλλων. ἄλλ' ὃ γλυκεῖα Θίσβη, τίνα λύσειν ὀνό-
 μαζες ῥαδίαν; ὃ δέσποινα, ἔφη, τοῖς πολλοῖς μὲν ὁ
 Κνήμων ὑπεξῆλθε τοῦ ἄστεος καὶ τῆς Ἀττικῆς ἐξώρμησε
 τῇ κρίσει πειθόμενος, ἐμὲ δὲ ἅπαντα διὰ σέπραγμα-
 τευομένην οὐκ ἔλαθεν αὐτοῦ που πρὸ τοῦ ἄστεος κρυ- 20
 πτόμενος. Ἀρσινόην ἀκούεις πῶς πάντως τὴν αὐλή-
 τριδα· ταύτῃ ἐκέχρητο. μετὰ δὲ τὴν δυστυχίαν ὑποδέ-
 χεται αὐτὸν ἡ μεῖραξ, καὶ συναπαίρειν ἐπαγγελλομένη
 παρ' ἑαυτῇ κατέχει, κρυπτόμενον τέως ἕως ἂν συσκευά-
 σηται. καὶ ἡ Δημεινέτη, μακαρία μὲν Ἀρσινόη, φησί, 25
 τῆς τε πρότερον πρὸς Κνήμωνα συνηθείας καὶ τῆς σὺν
 αὐτῷ νυνὶ προσδοκωμένης ἐκδημίας· ἀλλὰ τί ταῦτα ἂν
 εἴη πρὸς ἡμᾶς; μεγάλα, ἔφη, ὃ δέσποινα. ἐρᾶν μὲν
 ἐγὼ προσποιήσομαι τοῦ Κνήμωνος, παρακαλέσω δὲ τὴν
 Ἀρσινόην, οὐσάν μοι πάλαι γνώριμον ἀπὸ τῆς τέχνης, 30
 εἰσαγαγεῖν με ὡς αὐτὸν νύκτωρ ἄνθ' ἑαυτῆς. ἅπερ εἰ
 γένοιτο, σὸν ἂν εἴη τὸ ἐντεῦθεν Ἀρσινόην εἶναι δοκεῖν,

καὶ φοιτᾷν παρ' αὐτὸν ὡς ἐκείνην. μελήσει δέ μοι καὶ ὑποβεβρεγμένον αὐτὸν κατακλίνει παρασκευάσαι. εἰ δὲ τύχοις ὧν βούλει, μάλιστα μὲν εἰκὸς σχολάσαι τὸν ἔρωτα. πολλαῖς κατὰ τὴν πρώτην πειρὰν ἐναπесβέσθη
 5 τὰ τῆς ἐπιθυμίας· κόρος γὰρ ἔρωτος τῶν ἔργων τὸ τέλος. εἰ δὲ ἐναπομένειεν, ὃ μὴ γένοιτο, δεύτερος ἔσται, φασί, πλοῦς καὶ ἑτέρα βουλή. τὸ παρὸν τέως θεωρεῦμεν.

ἐπῆναι ταῦτα ἡ Δημαινέτη, καὶ προστιθέναι τὰ- 16
 10 χος τοῖς δεδομένοις ἰκέτευεν. ἡ δὲ μίαν ἡμέραν ἐνδοθῆναι αὐτῇ πρὸς τὸ διανύσαι ταῦτα παρὰ τῆς δεσποίνης αἰτήσασα, παρὰ μὲν τὴν Ἀρσινόην ἐλθοῦσα, Τελέδημον οἰσθα; ἔλεγε. τῆς δὲ ὁμολογούσης, ὑπόδεξαι ἡμᾶς, ἔφη, τὸ τήμερον· ὑπεσχόμην γὰρ αὐτῷ συγκα-
 15 θευδῆσιν. ἦξει δὲ πρότερος, ἐγὼ δὲ ὅταν κατακλίνω τὴν δέσποιναν. πρὸς δὲ τὸν Ἀρίστιππον εἰς ἀγρὸν διαδραμοῦσα, ᾧ δέσποτα, ἔλεγεν, ἦκω σοι κατήγορος ἐμαυτῆς, καὶ κέχρησο ὃ τι βούλει. τὸν παῖδα δι' ἐμὲ ἀπολώλεκας, οὐχ ἐκοῦσαν μὲν, ἀλλ' ὅμως συναιτίαν
 20 γενομένην. αἰσθομένη γὰρ τὴν δέσποιναν οὐκ ὀρθῶς βιοῦσαν ἀλλ' ἐννὴν τὴν σὴν ἐνυβρίζουσαν, αὐτὴ τε περὶ ἐμαυτῆς δέισασα, μὴ ποτε κακὸν λάβοιμι, τὸ πρᾶγμα εἰ δι' ἄλλου φωραθείη, καὶ ἐπὶ σοὶ περιαληψάσασα, εἰ οὕτω περιέπων τὴν συνοικοῦσαν τοιαῦτα ἀν-
 25 τιπάσχοις, αὐτὴ μὲν σοὶ προσαγγεῖλαι κατώκησα, φράξω δὲ τῷ νέφ δεσπότη, νύκτωρ παρ' αὐτὸν ἐλθοῦσα ὡς ἂν γνοίῃ μηδεῖς, καὶ ἔλεγον ὡς μοιχὸς ἅμα τῇ δεσποίνῃ συγκαθεύδοι. ὃ δὲ (προυλελύπητο γάρ, ὡς οἰσθα, πρὸς αὐτῆς) ἐνδον εἶναι τότε με λέγειν τὸν μοι-
 30 χὸν νομίσας, ὀργῆς ἀκατασχέτου πληρωθεῖς, ἀνελόμηνος τὸ ἐγγειρίδιον, ἐμοῦ πολλὰ κατέχειν πειωμένης καὶ ὡς οὐδὲν εἰη τοιοῦτον ἐπὶ τοῦ παρόντος λεγούσης

μικρὰ φροντίσας, ἥ καὶ μεταβαλέσθαι προσδοκήσας,
ἐπὶ τὸν θάλαμον ἐμμανῆς ἵεται. καὶ τὰ λοιπὰ γινώ-
σκεις. τὸ δὲ παρὸν ἐνεστί σοι βουλομένῳ πρὸς τὸν
παῖδα, καὶ εἰ φεύγει τὰ νῦν, ἀπολογήσασθαι, καὶ παρὰ
τῆς ἀμφοτέρους ὑμᾶς ἀδικούσης τιμωρίαν λαβεῖν· ἐπι- 5
δείξω γάρ σοι τήμερον ἅμα τῷ μοιχῷ τὴν Δημαινέτην,
ἐν οἰκίᾳ καὶ ταῦτα ἄλλοτρίᾳ, ἐκτὸς τοῦ ἄστεος, κατα-
κεκλιμένην. εἰ γὰρ ταῦτα οὕτως ἐπιδείξιαι, φησὶν ὁ
Ἀρίστιππος, σοὶ μὲν ἐλευθερία μισθὸς ἀποκείσεται,
ἐγὼ δὲ τάχ' ἂν ἐπιβιῶην τὴν πολεμίαν ἀμυνάμενος, 10
ὥς πάλοι γε σύνχομαι ἐν ἐμαντῷ, καὶ τὸ πρᾶγμα δι'
ὑποψίας ἔχων ἀπορίᾳ τῶν ἐλέγχων ἡσύχαζον. ἀλλὰ τί
δεῖ ποιεῖν; ἥ δέ, τὸν κῆπον οἶσθα, ἔλεγεν, ἐνθα τὸ
μνῆμα τῶν Ἐπικουρείων; ἐνταῦθα εἰς ἐσπέραν ἐλθὼν
περίμενε.

15

- 17 καὶ ἅμα εἰπούσα ἀπέτρεχε, καὶ πρὸς τὴν Δημαινέ-
την ἐλθοῦσα, κόσμει, ἔφη, στυτήν· ἀβροτέρως ἔχου-
σαν ἤκειν προσήκει· πάντα σοι τὰ ἐπηγγελέμενα ἡντρέ-
πισται. ἥ δὲ περιέβαλέ τε καὶ ἐπραττεν ὥς ἐκέλευσεν.
ἦδη δὲ ἐσπέρας οὔσης ἀναλαβοῦσα ἤγεν ὥς συνετέ- 20
τακτο. ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, τὴν μὲν ἐπιστῆναι μικρὸν
ἐκέλευεν, αὐτὴ δὲ προλαβοῦσα παρεκάλει τὴν Ἀρσι-
νόην εἰς ἕτερον μεταστῆναι δωμάτιον καὶ σχολὴν αὐτῇ
παρασχεῖν· ἐρυσθριάν γάρ ἔφη τὸ μειράκιον, ἄρτι τῶν
Ἀφροδίτης μυούμενον. τῆς δὲ πεισθείσης ἐπανελθοῦσα 25
παραλαμβάνει τὴν Δημαινέτην, καὶ εἰσαγαγοῦσα κατα-
κλίνει τε καὶ τὸν λύχνον ἀφαιρεῖ, τοῦ μὴ γνωρισθῆναι
αὐτὴν παρὰ σοῦ δῆθεν τοῦ ἐν Αἰγίνῃ διάγοντος. καὶ
σιωπῶσαν πληροῦν τὴν ἐπιθυμίαν παρεγγυήσασα, ἐγὼ
δὲ ἐπὶ τὸν νεανίαν ἄπειμι, φησί, καὶ ἦξω σοι φέρουσα· 30
πίνει δὲ ἐνταῦθα ἐκ γειτόνων. καὶ ὑπεξελθοῦσα τὸν
Ἀρίστιππον ἐνθα προεῖρητο καταλαμβάνει, καὶ δεσμεῖν

ἐπιστάντα τὸν μοιχὸν ἤπειγεν. ὁ δὲ εἶπετο, καὶ ἐπιστάς
 εἰστρέχει τε εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ τὴν κλίνην πρὸς μι-
 κρὰν τῆς σεληναίας αὐγὴν χαλεπῶς ἀνευρών, ἔχω σε,
 εἶπεν, ὦ θεοῖς ἐχθρά. καὶ ἡ Θίσιβη παραχρῆμα, ταῦτα
 5 λέγοντος, τὰς τε θύρας ὥς ὅτι πλεῖστον ἐψόφησε, καὶ
 ὦ τῆς ἀτοπίας, διαδέδρακεν ἡμᾶς ὁ μοιχός, ἀνεβόησε·
 καὶ ὅρα δέσποτα μὴ καὶ τὰ δεύτερα σφαλῆς. ὁ δὲ θάρ-
 σει ἔφη· τὴν ἀλιτήριον, ἣν μάλιστα ἐβουλόμην, ἔχω.
 καὶ συλλαβόμενος ἦγεν ὥς ἐπὶ τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἄμα
 10 πάντα τὰ περιεστῶτα, ὥς εἰκός, ἐννοήσασα, τὴν ἀποτυ-
 χίαν τῶν προσδοκηθέντων, τὴν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀτι-
 μίαν, τὴν ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαν, ἀνιωμένη μὲν ἐφ’
 οἷς ἡλίσκετο, χαλεπαίνουσα δὲ ἐφ’ οἷς ἡπάτητο, ἐπειδὴ
 κατὰ τὸν βόθρον ἐγένετο τὸν ἐν Ἀκαδημείᾳ (πάντως
 15 γινώσκεις), ἐνθα τοῖς ἡρώσιν οἱ πολέμαρχοι τὸ πάτριον
 ἐναγίζουσιν, ἐνταῦθα ἀθρόον τοῦ πρεσβύτου σπαρά-
ξασα τὰς χεῖρας, ὥσεν ἑαυτὴν ἐπὶ κεφαλὴν. καὶ ἡ μὲν
 ἔκειτο κακὴ κακῶς, ὁ δὲ Ἀρίστιππος “ἔχω παρὰ σοῦ
 καὶ πρὸ τῶν νόμων τὴν δίκην” εἰπὼν τότε, τῷ δήμῳ
 20 πάντα εἰς τὴν ἐξῆς ἀνεκοινοῦτο, καὶ μόλις συγγνώμης
 τυχὼν τοὺς φίλους περιενόσκει καὶ γνωρίμους, εἰ πη
 σοὶ κάθοδον λάβοι πρυτανευόμενος. καὶ εἰ μὲν τι πέ-
 πρακται τούτων, οὐκ ἔχω λέγειν· ἐφθην γὰρ δεῦρο, ὥς
 ὁρᾷς, κατὰ τι χρέος ἐμὸν ἰδίον ἐκπλεύσας. πλὴν ἄλλα
 25 χρή σε προσδοκᾶν τὴν τε κάθοδον ἐπινεύσειν τὸν δῆ-
 μον, καὶ τὸν πατέρα σοι κατὰ ζήτησιν ἥξειν· τοῦτο γὰρ
 ἐπηγγέλλετο.

ταῦτά μοι ὁ Χαρίας ἀπήγγειλε. τὰ δὲ ἐξῆς, καὶ 18
 ὅπως δεῦρο ἀφικόμεν ἡ τίσι ποτὲ κεκρημένος τύχαις,
 30 μακροτέρου δεῖται καὶ λόγου καὶ χρόνου.

καὶ ἄμα ἐδάκρυεν. ἐδάκρυον δὲ καὶ οἱ ξένοι, τὰ μὲν
 ἐκείνου πρόφασιν, μνήμη δὲ τῶν ἰδίων ἕκαστος. καὶ

οὐδ' ἂν ἔληξαν θορηνοῦντες, εἰ μὴ τις ὕπνος ἐπιπιάς
 ὑφ' ἡδονῆς τῶν γόων ἔπαυσε τῶν δακρύων.

καὶ οὐ μὲν οὕτως ἐκάθειδον, ὁ δὲ Θύαμις (τοῦτο
 γὰρ ἦν ὄνομα τῷ ληστήρχῳ) τῆς νυκτὸς τὸ πλεῖστον
 ἐνηρημέσας, ὑπὸ τινῶν ὄνειράτων πεπλανημένων τε- 5
 | ταραγμένος ἀθρόον τῶν ὕπνων ἀποσεσύλητο, καὶ τὴν
 ἐπίλυσιν διαπορῶν ἐπηγρύπνει τοῖς φροντίσμασι. καθ'
 ὃν γὰρ καιρὸν ἀλεκτρύνονες ἄδουσιν, εἴτε, ὥς λόγος, αἰ-
 σθήσει φυσικῇ τῆς τοῦ ἡλίου καθ' ἡμᾶς περιστροφῆς
 ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ πρόσρῃσιν κινούμενοι, εἴτε ὑπὸ θερ- 10
 μότητος ἅμα καὶ τῆς περὶ τὸ κινεῖσθαι καὶ σιτεῖσθαι
 θαῖτον ἐπιθυμίας τοὺς συνοικοῦντας ἰδίῳ κηρύγματι
 ἐπὶ ἔργον ἐγείροντες, ὅναρ αὐτῷ θεῖον ἔρχεται τοιόνδε.
 κατὰ τὴν Μέμφιν τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τὸν νεῶν τῆς Ἰσι-
 δος ἐπερχόμενος, λαμπαδίῳ πυρὶ τὸν ὅλον ἐδόκει κα- 15
 ταλάμπεσθαι, πεπληῆσθαι δὲ βωμοὺς μὲν καὶ ἐσχάρας
 ζώων παντοίων, αἵματι διαβρόχους, προπύλαια δὲ καὶ
 περιδρόμους ἀνθρώπων κρότου καὶ θορύβου συμμι-
 γοῦς πάντα πληροῦντων. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἐντὸς
 ἤκειν τῶν ἀνακτόρων, τὴν θεὸν ὑπαντῶσαν ἐγχειρίζειν 20
 τε τὴν Χαρίκλειαν, καὶ λέγειν, ὦ Θύαμι, τήνδε σοὶ τὴν
 παρθένον ἐγὼ παραδίδωμι. σὺ δὲ ἔχων οὐχ ἔξεις, ἀλλ'
 ἄδικος ἔσῃ καὶ φονεύσεις τὴν ξένην· ἥ δὲ οὐ φονευθή-
 σεται. ταῦτα ὥς εἶδεν, ἀμηχάνως διῆγε, τῇδε ἀκάεισε
 τὸ δηλούμενον ὅ τι ποτέ ἐστὶν ἀναστρέφω. ἦδη δὲ 25
 | ἀπειρηκῶς ἔλκει πρὸς τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν τὴν ἐπίλυ-
 σιν· τὸ μὲν γὰρ “ἔξεις καὶ οὐχ ἔξεις” γυναικα καὶ οὐκ-
 ἐτι παρθένον ὑπετίθετο, τὸ δὲ φονεύσεις τὰς παρθε-
 νίους τρώσεις εἰκάξεν, ὑφ' ὧν οὐκ ἀποθανεῖσθαι τὴν
 Χαρίκλειαν. 30

19 καὶ τὸ μὲν ὅναρ τοῦτον ἔφραξε τὸν τρόπον, οὕτως
 αὐτῷ τῆς ἐπιθυμίας ἐξηγουμένης, ἅμα δὲ τῇ ἑφ' τοὺς

τε πρώτους τῶν ὑφ' αὐτὸν ἦκειν ἐκέλευε, καὶ λά-
 φυρα τὰ σῦλα σεμνότερον ὀνομάζων φέρειν εἰς μέ-
 σους ἐπέταττε. καὶ τὸν Κνήμωνα ὡς αὐτὸν μετε-
 πέμπετο, ἄγειν καὶ τοὺς φρουρουμένους ἐντειλά-
 5 μενος. ἐπεὶ δὲ ἦγοντο, τίς ἄρα τύχη διαδέχεται ἡμᾶς,
 ἐβόων, καὶ πολλὰ τὸν Κνήμωνα ἰκέτευον, εἴ τι δύναιτο
 συμπράττειν. ὃ δὲ ἐπηγγέλλετο καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγα-
 θὸν προύτρεπεν, οὐ παντάπασι βάρβαρον εἶναι τὰ ἦθη
 τὸν λήσταρχον ἐγγνώμενος, ἀλλ' ἔχειν τι καὶ ἡμερον,
 10 γένος τε ὄντα τῶν ἐπὶ δόξης καὶ πρὸς ἀνάγκης τὸν πα-
 ρόντα βίον ἐλόμενον. ἐπεὶ δὲ ἤχθησαν, ἡθροιστο δὲ
 καὶ ὁ λοιπὸς ὄμιλος, ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ προκαθίσας ἑαυ-
 τὸν ὁ Θύαμις, καὶ τὴν νῆσον ἐκκλησίαν ἀποφήνας, καὶ
 τὰ λεχθησόμενα φράζειν τὸν Κνήμωνα καὶ τοῖς αἰχμα-
 15 λώτοις προστάξας (συνίη γὰρ ἤδη τῶν Αἰγυπτίων, ὃ δὲ
 Θύαμις οὐκ ἠκρίβου τὰ Ἑλλήνων), ἄνδρες, ἔλεγε, συ-
 στρατιῶται, τὴν ἐμὴν ἐπίστασθε γνώμην, οἷαν αἰεὶ κέ-
 χρημαι πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, ὥς ἴστε, παῖς μὲν προφή-
 του τοῦ ἐν Μέμφει γεγονώς, ἀποτυχὼν δὲ τῆς ἱερωσύ-
 20 νης μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὑπαναχώρησιν, ἀδελφοῦ νεω-
 τέρου ταύτην παρανομήσαντος παρελῆσθαι, ἐφ' ὑμᾶς τε
 καταφυγὼν ἐφ' ᾧ τε τιμωρίαν μὲν λαβεῖν τὴν τιμὴν
 δὲ ἀπολαβεῖν, καὶ τοῦ ἄρχειν ὑμῶν παρ' ὑμῶν ἀξιω-
 θεῖς, εἰς τὴν δεῦρο διήγαγον οὐδὲν τῶν πολλῶν ἐμαν-
 25 τῷ πλέον ἀπονέμων, ἀλλ' εἴτε χρημάτων νέμησις, ἰσο-
 μοιρίαν ἡγάπησα, εἴτε αἰχμαλώτων διάπρασις, εἰς τὸ
 κοινὸν κατέθηκα, προσήκειν ἡγούμενος τὸν οὕτω δὴ
 καλῶς ἐξηγούμενον τῶν μὲν ἔργων πλείστον μετέχειν
 τῶν δὲ ποριζομένων τὸ ἴσον, τῶν δὲ ἀλίσκομένων τοὺς
 30 μὲν ἄνδρας ἡμῖν αὐτοῖς ἐγκαταλέγων, ὅσοι τι ῥώμῃ σώ-
 ματος ὠφελήσειν ἔμελλον, τοὺς δὲ ἀσθενεστέρους
 ἀπεμπολῶν, γυναικῶν δὲ ὕβρεως ἀπείρατος, τὰς μὲν εὖ

γεγουνίας ἢ χρημάτων ἀφιεῖς ἢ τῆς τύχης μόνης οἰκτεί-
 ρων, τὰς δὲ ἐλάττους, καὶ ὥς δουλεύειν οὐχ ἢ αἰχμα-
 λωσία μᾶλλον ἀλλ' ἢ συνήθεια κατηνάγκασε, θεραπαί-
 νας ἐκάστοις διανέμων. τὸ δὲ νῦν παρὸν ἐν τι τῶν λα-
 φύρων αἰτῶ παρ' ὑμῶν, τὴν κόρην ταυτηνὶ τὴν ξένην, 5
 ἣν δυνατὸν ἐμαυτῷ με δοῦναι, βέλτιον παρὰ τοῦ κοι-
 νοῦ λαβεῖν ἡγοῦμαι· καὶ γὰρ εὖηθες τὴν αἰχμάλωτον
 βιασάμενον, ἀκόντων τι τῶν φίλων φαίνεσθαι δια-
 πραττόμενον. ἀλλὰ καὶ ταύτην αἰτῶ παρ' ὑμῶν οὐ
 προῖκα τὴν χάριν, ἀλλ' ἀντιδοὺς τὸ μηδὲν αὐτὸς 10
 τῶν ἄλλων τῆς λείας μεταλαβεῖν. ἐπειδὴ γὰρ τὴν
 πάνδημον Ἀφροδίτην τὸ προφητικὸν ἀτιμάζει γένος,
 οὐ τῆς καθ' ἡδονὴν χρείας ἀλλὰ τῆς εἰς διαδοχὴν
 20 σπορᾶς τήνδε ἐμαυτῷ γενέσθαι διεσκεψάμην. ἐγὼ
 δὲ καὶ τὰς αἰτίας ὑμῖν ἀπολογίσασθαι βούλομαι. 15
 → πρῶτον μὲν εὐγενὴς εἶναι μοι δοκεῖ. τεκμαίρο-
 μαι δὲ τῷ τε ἀμφ' αὐτὴν εὐρεθέντι πλούτῳ, καὶ ὅτι
 πρὸς τὰς παρούσας οὐ πέπτωκε συμφορὰς, ἀλλὰ τὸ
 φρόνημα πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀναφέρει τύχην. ἔπειτα τὴν
 ψυχὴν ἀγαθὴν τε καὶ σώφρονα στοχάζομαι· εἰ γὰρ εὐ- 20
 μορφία νικῶσα τὰς πάσας, αἰδοῖ τοῦ βλέμματός καὶ
 τοὺς ὀρώντας καταστέλλει πρὸς τὸ σεμνότερον, πῶς οὐ
 τὴν βελτίονα περὶ αὐτῆς εἰκότως παρίστησι φαντασίαν;
 ὃ δὲ μέγιστόν ἐστι τῶν εἰρημένων, ἱέρεια θεῶν τινὸς
 εἶναι μοι φαίνεται· τὴν γοῦν λερὰν στολὴν καὶ τὰ στέμ- 25
 ματα μεθεῖναι καὶ δυστυχοῦσα δεινὸν καὶ οὐ θεμιτὸν
 21 ἡγεῖται. τίς οὖν γένοιτ' ἄν, ὃ παρόντες, γάμος ἄρμο-
 διώτερος τοῦ προφητικοῦ τὴν ἱερωμένην λαμβάνοντος;
 ἐπευφήμησαν ἅπαντες, καὶ γαμεῖν ἐπ' αἰσίοις ἐκέ-
 λευον. ὃ δὲ ἀναλαβὼν τὸν λόγον, ὑμῖν μὲν ἔχω τὴν 30
 χάριν, ἔφη· εἰκότα δ' ἂν ποιοῖμεν, εἰ καὶ τὴν γνώμην
 ὅπως ἔχει πρὸς τοῦτο τῆς κόρης μάθοιμεν. εἰ μὲν γὰρ

ἔδει τῷ τῆς ἀρχῆς ἀποχρήσασθαι νόμῳ, πάντως ἐξήρκει μοι τὸ βούλεσθαι· βιάζεσθαι γὰρ οἷς ἐξόν, τὸ πυνθά-
νεσθαι περιττόν. εἰ δὲ γάμος τὸ γινόμενον, τὸ παρ'
5 ἀμφοτέρων βούλημα συννεύειν ἀναγκαῖον. καὶ ἀπο-
στρέψας τὸν λόγον, πῶς οὖν ἔχεις ὧς κόρη πρὸς τὸ συν-
οικεῖν ἡμῖν; διηρώτα. καὶ ἅμα τίνες εἶεν ἢ ἐκ τίνων,
φράζειν ἐκέλευεν.

ἢ δὲ πολὺν τινα χρόνον τὸ βλέμμα τῇ γῇ προσερεί-
σασα, καὶ πυκνὰ τὴν κεφαλὴν ἐπισείουσα, λόγον τινα
10 καὶ ἐννοίας ἀθροίζειν ἐφ'κει· καὶ δὴ ποτε πρὸς τὸν
Θύαμιν ἀντωπῆσασα, καὶ πλεόν ἢ πρότερον αὐτὸν τῷ
κάλλει καταστράψασα (καὶ γὰρ πεφοίνικτο τὴν παρειὰν
ὑπὸ τῶν ἐνθυμημάτων πλεόν ἢ σύνηθες, καὶ τὸ βλέμ-
μα κεκίνητο πρὸς τὸ γοργότερον), ἐρμηνεύοντος τοῦ
15 Κνήμωνος, μᾶλλον, ἔφη, ὁ μὲν λόγος ἡρμोजεν ἀδελ-
φῷ τῷ ἐμῷ Θεαγένει τούτῳ· πρέπειν γὰρ οἶμαι γυ-
ναικὶ μὲν σιγὴν ἀνδρὶ δὲ ἀποκρισιν ἐν ἀνδράσιν·
ἐπειδὴ δὲ κάμοι λόγου μεταδεδώκατε, καὶ τοῦτο 22
πρῶτον ἐνδειγμα φιλανθρωπίας παρέχεσθε, τὸ πειθοῖ
20 μᾶλλον ἢ βίᾳ τῶν δικαίων πειρᾶσθαι τυγχάνειν, ἄλλως
τε διότι καὶ τὸ πᾶν εἰς ἐμὲ τείνει τῶν εἰρημένων, ἐκ-
βαίνειν ἀναγκάζομαι τοὺς ἐμavτῆς τε καὶ παρθένων
νόμους, καὶ πρὸς τὴν πεῦσιν τοῦ κρατοῦντος ἀποκρί-
νασθαι, περὶ γάμου καὶ ταῦτα καὶ ἐν ὁμίλῳ τοσοῦτων
25 ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τὰ περὶ ἡμῶν τοιάδε. γένος μὲν ἐσμεν
Ἰῶνες, Ἐφεσίων δὲ τὰ πρῶτα γεγονότες καὶ ἀμφιθαλεῖς
ὄντες, νόμου τοὺς τοιοῦτους καλοῦντος ἱερατεύειν,
ἐγὼ μὲν Ἀρτέμιδος, Ἀπόλλωνος δὲ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς οὗ-
τος ἐλαγχάνομεν. ἐπετείου δὲ τῆς τιμῆς οὔσης καὶ τοῦ
30 χρόνου πληρομένου θεωρίαν εἰς Ἀῆλον ἤγομεν, ἐνθα
μουσικούς τε καὶ γυμνικούς ἀγῶνας διαθήσεσθαι καὶ
τὴν ἱερωσύνην ἀποθήσεσθαι κατὰ τι πάτριον ἐμέλλο-

μεν. ὁλκάς οὖν ἐπληροῦτο χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου καὶ
 ἐσθήτων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τε τοὺς ἀγῶνας καὶ
 τὴν πάνδημον εὐωχίαν ἐπαρκέσειν ἐμεῖλλε, καὶ ἀνηγό-
 μεθα, τῶν μὲν πατέρων γῆραι τε προηκόντων καὶ δέει
 τοῦ πλοῦ καὶ τῆς θαλάττης οἰκαδε καταμεινάντων, ἄλ- 5
 λων δὲ πολιτῶν εἰς πλῆθος τῶν μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν
 ὁλκάδα συνεισβάντων, τῶν δὲ σκάφεσιν ἰδίῳις χρωμέ-
 νων. ἐπεὶ δὲ τὸ πολὺ τοῦ πλοῦ διήνυστο, κλυδώνιον
 ἀθρόως ἐμπεσὼν καὶ ἄνεμος ἐξώστης καὶ λαίλαπες συμ-
 μιγεῖς καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταγίλζουσαι, τὴν 10
 ναῦν τοῦ εὐθέος παραφέρουσι, τοῦ κυβερνήτου πρὸς
 τὸ ὑπερβάλλον κακὸν ἐνδόντος καὶ τῷ βιαίῳ τῆς ὁλκά-
 δος ἐκστάντος καὶ τῇ τύχῃ κυβερνᾶν ἐπιτρέψαντος.
 ἡγόμεθα οὖν ὑπὸ τοῦ ἀεὶ πνέοντος ἡμέρας μὲν ἐπὶ τὰ
 νύκτας δὲ ἰσας, καὶ τέλος εἰς τὴν ἀκτὴν ἐξωκείλαμεν 15
 ἔνθα πρὸς ὑμῶν ἐάλωμεν· οὐ καὶ τὸν πολὺν ἐωράκατε
 φόνον, τῶν ναυτῶν ἡμῖν παρὰ τὴν εὐωχίαν, ἣν ἐπὶ
 σωτηρίοις ἤγομεν, ἐπιθεμένων, ἀνελεῖν τε διὰ τὰ χρή-
 ματα βουλευσαμένων, ἕως σὺν πολλῷ τῷ κακῷ καὶ ὀλέ- 20
 θρῳ τῶν οἰκείων ὁμοῦ πάντων, αὐτῶν δὲ ἐκείνων ὀλ-
 λύντων καὶ ὀλλυμένων, ἐπεκρατήσαμεν ἐξ ἀπάντων,
 ὥς μὴ ποτε ὄφελον, οἰκτρὸν περισωθέντες λείψανον,
 ἐν μόνον ἐν δυστυχήμασιν εὐπραγοῦντες, ὅτι θεῶν τις
 εἰς χεῖρας τὰς ὑμετέρας ἦγαγε καὶ οἱ περὶ θανάτου δε-
 διότες περὶ γάμου σκοπεῖν ἐπετράπημεν, ὃν οὐ βούλο- 25
 μαι κατ' οὐδένα τρόπον ἀρνήσασθαι· τὸ τε γὰρ αἰχμάλ-
 ωτον οὐσαν τῆς τοῦ κρατοῦντος ἐννῆς ἀξιοῦσθαι πᾶ-
 σαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβέβληκε, τὸ τε θεοῖς ἀνακει-
 μένην προφήτου παιδὶ μετ' ὀλίγον θεοῦ νεύοντος καὶ
 προφήτῃ σννοικεῖν οὐ παντάπασιν ἔοικεν εἶναι τῆς ἐκ 30
 τοῦ θείου κηδεμονίας ἅμοιρον. ἐν μόνον αἰτῶ, καὶ δὸς
 ᾧ Θυάμι. συγχώρησον εἰς ἅστυ με πρότερον ἐλθοῦσαν,

- ἢ ἔνθα βωμὸς ἢ ναὸς Ἀπόλλωνι νενόμισται, τὴν ἱερω-
 σύνην καὶ τὰ ταύτης ἀποθέσθαι σύμβολα. βέλτιον μὲν
 γὰρ εἰς Μέμφιν, ὅταν καὶ τὴν τιμὴν ἀνακτήσῃ τῆς προ-
 φητείας· οὕτω καὶ ὁ γάμος εὐθυμότερος ἂν ἄγοιτο,
 5 νίκη συναπτόμενος καὶ ἐπὶ κατορθουμένοις τελούμενος·
 εἰ δὲ καὶ πρότερον, ἐν σοὶ καταλείψω τὴν σκέψιν. μόνον
 τελεσθεῖν μοι τὰ πάτρια πρότερον. καὶ οἶδα ὥς ἐπι-
 νεύσεις, ἱεροῖς τε ἐκ παίδων, ὥς φῆς, ἀνακειμένος, καὶ
 τὸ περὶ τοὺς θεοὺς ὅσιον ἀποσεμνύνων. ✕
- 10 καὶ ἡ μὲν ἐνταῦθα τῶν λόγων ἐπαύσατο, δακρύων 23
 δὲ ἤρξατο· τῶν δὲ παρόντων οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐπή-
 νουν, καὶ πράττειν οὕτως ἐκέλευόν τε καὶ ἐτοίμως ἔχειν
 ἐβόων, ἐπῆναι δὲ καὶ ὁ Θύαμις, ἐκὼν τε τὸ μέρος καὶ
 ἄκων, ὑπὸ μὲν τῆς περὶ τὴν Χαρίκλειαν ἐπιθυμίας
 15 καὶ τὴν παροῦσαν ὥραν ἀπέραντον χρόνον μῆκος εἰς
 ὑπέροθισιν ἡγούμενος, ὑπὸ δὲ τῶν λόγων ὥσπερ
 τινὸς σειρῆνος κεκληλημένος καὶ πρὸς τὸ πεῖθεσθαι
 κατηναγκασμένος, ἅμα δέ τι καὶ πρὸς τὸ ἐνύπνιον
 ἀναφέρων, καὶ τὸν γάμον κατὰ τὴν Μέμφιν ἔσε-
 20 σθαι καταπιστεύων. καὶ διαλύει μὲν τὸν σύλλογον,
 τὴν λείαν πρότερον διανείμας, πολλὰ τῶν ἐξαιρέ-
 των αὐτὸς ἐκοντὶ παραχωροῦντων κομισάμενος· ἐπι- 24
 στέλλει δὲ εἰς δεκάτην ἡτρεπισμένους εἶναι, τὴν
 ὁρμὴν ὥς ἐπὶ τὴν Μέμφιν ποιησομένους. τοῖς δὲ
 25 Ἑλλήσι τὴν προτέραν ἀπεκλήρου σκηνην. συνεσκήνου
 δὲ αὐτοῖς καὶ ὁ Κνήμων αὐτίς ἐκ προστάγματος, οὐ
 φρουρὸς ἔτι τὸ ἐντεῦθεν ἀλλὰ συνόμιλος ἀποδεδειγμέ-
 νος. καὶ δίαίτάν τε ἀβροτέραν τῆς οὔσης παρεῖχεν ὁ
 Θύαμις, καὶ δὴ καὶ τὸν Θεαγένην εἰς αἰδῶ τῆς ἀδελφῆς
 30 ὁμοδίαιτον ἐποιεῖτο. αὐτὴν δὲ τὴν Χαρίκλειαν οὐδὲ
 ὁρᾷν τὰ πολλὰ διεγνώκει, τοῦ μὴ τὴν θεᾶν ὑπέκκανυμα

γίνεσθαι τοῦ ἐγκειμένου πόθου, καὶ πρᾶξαι τι παρὰ τὰ δόξαντα καὶ προδηλωθέντα καταναγκασθείη.

καὶ ὁ μὲν Θύαμις ἐκ τούτων παρητεῖτο τὴν ὄψιν τῆς κόρης, οὐ δυνατόν βλέπειν ἅμα καὶ σωφρονεῖν ἡγούμενος· ὁ δὲ Κνήμων, ἐπειδὴ τάχιστα πάντες ἐκ- 5 ποδῶν ἦσαν ἄλλος κατ' ἄλλο τῆς λίμνης καταδύντες, ἦν τῷ Θεαγένει βοτάνην ὑπέσχετο τῇ προτεραίᾳ, μαστεύων ὀλίγον τῆς λίμνης ἄπωθεν ἐπορεύετο. 25 κὰν τούτῳ σχολῆς ἐπιλαβόμενος ὁ Θεαγένης ἐδάκρυέ τε καὶ ἀνώμαξε, πρὸς μὲν τὴν Χαρίκλειαν οὐδ' 10 ὅτιοῦν διαλεγόμενος, θεοὺς δὲ συνεχῶς ἐπικαλούμενος μάρτυρας. τῆς δέ, εἰ τὰ συνήθη καὶ κοινὰ ταῦτα θρηνεῖ πυνθανομένης, ἢ μὴ τι πεπόνθοι καινότερον, καὶ τί γένοιτ' ἂν, ἔφη ὁ Θεαγένης, καινότερον ἢ τί ἀθαιμιστότερον ὄρκων μὲν καὶ σπουδῶν παραβαινομένων, Χαρί- 15 κλείας δὲ λήθην ἐμοῦ λαβούσης καὶ πρὸς ἄλλων γάμους ἐπινευούσης; εὐφήμησον, ἔφη ἡ κόρη, μηδὲ μοι γίνου τῶν συμφορῶν βαρύτερος, μηδὲ τοσαύτην ἔχων ἐκ τῶν παρελθόντων τὴν κατ' ἐμοῦ διὰ τῶν ἐργῶν δοκιμα- 20 σίαν, ἐκ λόγων ἐπικαίρων καὶ πρὸς τι χρεῖᾶδες εἰρημέ- νων ἄγε δι' ὑποψίας. εἰ δὲ μή, γίνεται τὸνναντλον, καὶ μᾶλλον αὐτὸς μεταβάλλεσθαι δόξεις ἢ μεταβαλλομένην εὐρήσεις. ἐγὼ γὰρ δυστυχεῖν μὲν οὐκ ἄρνούμαι, μὴ σωφρονεῖν δὲ οὐδὲν οὔτω βίαιον ὥστε με μεταπεισθῆ- ναι. ἔν μόνον οἶδα μὴ σωφρονοῦσα, τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ 25 σοὶ πόθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔννομον. οὐ γὰρ ὥς ἐραστῇ πειθομένη ἄλλ' ὥς ἀνδρὶ συνθεμένη τό τε πρῶτον ἐμαυτὴν ἐπέδωκα, καὶ εἰς δεῦρο διετέλεσα καθαρὰν ἐμαυτὴν καὶ ἀπὸ τῆς σῆς ὀμιλίας φυλάττουσα, πολλάκις μὲν ἐπιχειροῦντα διωσαμένη, τὸν δὲ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν 30 συγκείμενόν τε καὶ ἐνώμοτον ἐπὶ παισὶ γάμον ἐνθεσμον εἰ πῇ γένοιτο περισκοποῦσα. πῶς οὖν οὐκ ἂν εἴης

ἄτοπος, εἰ τὸν βάρβαρόν με τοῦ Ἑλληνος, τὸν ληστήν
 τοῦ ἐρωμένου πιστεύοις ἐπὶπροσθεῖν ἄγειν; τί οὖν
 ἐβούλετό σοι τὰ τῆς καλῆς δημηγορίας ἐκείνης; ἔφη ὁ
 Θεαγένης. τὸ μὲν γὰρ ἀδελφόν με σπαντῆς ἀναπλάττειν
 5 σοφὸν εἰς ὑπερβολήν, καὶ πόρρω τὸν Θυάμιν τῆς ἐφ'
 ἡμῖν ζηλοτυπίας ἀπάγον, καὶ συνεῖναι ἡμᾶς ἀλλήλοις
 ἀδεῶς παρασκευάζον. συνίην καὶ τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς
 κατὰ τὴν Δῆλον πλάνης, ὅτι τῶν ὄντων ἦν καὶ ἀληθῶν
 ἐπικαλύμματα, καὶ πλάνην τῷ ὄντι τοῖς ἀκούουσιν ἐπά-
 10 γοντα. τὸ δὲ ἐτοιμῶς οὕτως ἐπινεύειν τὸν γάμον καὶ συν- 26
 τίθεσθαι διαρρηθῆναι καὶ καιρὸν ὀρίζειν, ταῦτα συμβάλ-
 λειν οὔτε ἔδινάμην οὔτε ἐβουλόμην. εὐχόμεν δὲ κατα-
 δύναι μᾶλλον ἢ τοιαύτην ἐπιδεῖν τῶν ἐπὶ σοὶ πόνων τε
 καὶ ἐλπίδων τὴν τελευτήν. καὶ ἡ Χαρίκλεια περιβαλοῦ-
 15 σα τὸν Θεαγένην καὶ μυρία φιλήσασα καὶ διαβροχον
 ποιήσασα τοῖς δάκρυσιν, ὥς ἥδιστα, ἔφη, δέχομαί σου
 τοὺς ἐπ' ἐμοὶ τούτους φόβους· εὐδηλος γὰρ εἰ κακ
 τούτων μὴ ὀκλάσας τὸν ἐπ' ἐμοὶ πόθον ὑπὸ τῶν πολ-
 λῶν συμφορῶν. ἀλλ' εὖ ἴσθι, Θεάγενης, οὐδ' ἂν τὸ
 20 παρὸν τοῦτο ἀλλήλοις διελεγόμεθα, μὴ τούτων οὕτως
 ἐπηγγελέμεν. ὁρμήν γάρ, ὥς οἴσθα, κρατούσης ἐπι-
 θυμίας μάχῃ μὲν ἀντίτυπος ἐπιτείνει, λόγος δὲ εἰκων
 καὶ πρὸς τὸ βούλημα συντρέχων τὴν πρώτην καὶ ζέου-
 σαν φορὰν ἀνέστειλε καὶ τὸ κάτωξεν τῆς ὀρέξεως τῷ ἡδεῖ
 25 τῆς ἐπαγγελίας κατεύνασε. πρώτην γάρ, ὥς οἶμαι, πετ-
 ραν οἱ ἀγροϊκότερον ἐρῶντες τὴν ὑπόσχεσιν νομίζουσι,
 καὶ κρατεῖν ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας ἡγούμενοι πραότερον
 διάγουσιν, ἐπὶ τῶν ἐλπίδων σαλεύοντες. ἃ δὲ καὶ αὕτη
 προμηθευμένη τοῖς λόγοις ἐμαυτὴν ἐξεδόμην, θεοῖς τὰ
 30 ἐξῆς ἐπιτρέψασα καὶ δαίμονι τῷ τὴν ἀρχὴν λαχόντι τὸν
 ἡμέτερον ἐπιτροπεύειν ἔρωτα. πολλὰ μὲν ἡμέρα καὶ

δύο πολλάκις ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν, καὶ τύχαι πα-
 ρέσχον ἃ βουλαῖς ἄνθρωποι μυρίαῖς οὐκ ἐξεῦρον. τοῦ-
 | τό τοι καὶ αὐτὴ τὸ παρὸν ἐπινοαίς ὑπερεθέμην, τὰ
 πρόδηλα τοῖς ἀδήλοις διακρουσαμένη. φυλακτέον οὖν,
 ὃ γλυκύνετε, καθάπερ πάλαισμα τὸ πλάσμα, καὶ σιγῇ- 5
 τέον οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν
 Κνήμωνα. φιλάνθρωπος μὲν γάρ ἐστι περὶ ἡμᾶς καὶ
 Ἑλλήν, ἀλλ' αἰχμάλωτος καὶ τῷ κρατοῦντι πλέον, ἂν
 οὕτω τύχῃ, χαριούμενος. οὔτε γὰρ φιλίας χρόνος οὔτε
 ἀγκιστείας θεσμός ἐνέχυρον ἡμῖν ἀκριβὲς τῆς πίστεως 10
 αὐτοῦ τῆς περὶ ἡμᾶς δίδωσι. διὸ καὶ ἔκ τινος ὑπονοίας
 ἐπιψαύσῃ ποτὲ τῶν ἡμετέρων, ἀρνητέον τὴν πρώτην.
 καλὸν γάρ ποτε καὶ τὸ ψεῦδος, ὅταν ὠφελοῦν τοὺς λέ-
 γοντας μηδὲν καταβλάπτῃ τοὺς ἀκούοντας.

✕ 27 ταῦτα τῆς Χαρικλείας καὶ τοιαῦτα πρὸς τὸ βέλτιστον 15
 ὑποτιθεμένης, ὁ Κνήμων εἰστρέχει λίαν ἐσπουδασμέ-
 νως καὶ πολὺν ἐκ τῶν ὅψεων θόρυβον ἐπαγγελλόμενος.
 καὶ ὃ Θεάγηνες, τὴν μὲν πόαν ἦκω σοι φέρων, ἔλεγε,
 καὶ θεράπευε τὰς πληγὰς ἐπιθέμενος· χορὴ δὲ πρὸς
 ἕτερα τραύματα καὶ φόνους ἴσους εἶναι παρεσκευασμέ- 20
 νους. τοῦ δὲ σαφέστερον ὅ τι ποτὲ λέγοι δηλοῦν ἱκε-
 τεύοντος, οὐ καιρός, ἔφη, τὸ παρὸν ἀκούειν· δεῦς γὰρ
 προληφθῆναι τοὺς λόγους ὑπὸ τῶν ἔργων. ἀλλ' ἔπου-
 τὴν ταχίστην. συνεπέσθω δὲ καὶ ἡ Χαρίκλεια. καὶ πα-
 ραλαβὼν ἄμφω παρὰ τὸν Θύαμιν ἦγε. καὶ κράνος τι 25
 διασμῶντα καὶ παλτὸν θήγοντα καταλαβὼν, εἰς καιρόν,
 ἔφη, πρὸς ὀπλοῖς τυγχάνεις. ἀλλ' αὐτός τε ἐνδυναι καὶ
 τοὺς ἄλλους κέλευε· πληθὸς γὰρ πολεμίων ὅσον οὐδέ-
 πω περὶ ἡμᾶς, καὶ τοσοῦτον ἀπολειπόμενον ὅσον τοῦ
 λόφου τοῦ πλησίου ὑπερκύπτοντας προῖδῶν ἦκω δρο- 30
 μαίος τὴν ἐφοδὸν προμηνύσων, οὐδὲν τάχους ἀνείς,

ἀλλὰ καὶ ὅσους ἐδυνάμην ἐν τῷ διέκπλῳ τῷ μέχρι δεῦ-
ρο παρασκευάζεσθαι διαγγέλλας.

ἀνῆλθο τοὺς ταῦτα ὁ Θύαμις, καὶ τοῦ Χαρίκλεια 28
διηρώτα, καθάπερ περὶ ἐκείνης πλεον ἢ περὶ αὐτοῦ δε-
15 διῶς. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τῇ πλησίον ὑπεσταλμένην
ἐδειξεν ὁ Κνήμων, σὺ μὲν λαβὼν ταύτην ἄγε εἰς τὸ
σπήλαιον, πρὸς μόνον ἔλεγεν, οὗ καὶ τὰ κειμήλια ἡμῖν
ἐν ἀσφαλεῖ τεθησαύριστα, καὶ καθείς, ὃ φίλος, καὶ τῷ
στομῷ τὸ πᾶμα ὥς ἔθος ἐπαγαγὼν ἤκε τὴν ταχίστην
10 ὥς ἡμᾶς· ὁ δὲ πόλεμος ἡμῖν μελήσει. τὸν δὲ ὑπασπι-
στήν λερεῖον ἄγειν προσέταττεν, ὥς ἂν θεοῖς ἐργωρίους
ἐναγίσαντες οὕτω τῆς μάχης ἄρχοιεν.

καὶ ὁ μὲν Κνήμων τὸ προστεταγμένον ἔπραττε, καὶ
πολλὰ τὴν Χαρίκλειαν ὀδυρομένην καὶ θαμὰ πρὸς τὸν
15 Θεαγένην ἐπιστρέφουσιν ἡγέ τε καὶ ἐς τὸ ἄντρον ἐνέ-
βαλε. τὸ δὲ ἦν οὐ φύσεως ἔργον, οἷα πολλὰ περὶ γῆν
τε καὶ ὑπὸ γῆν ἀντόματα σηραγγοῦνται, ἀλλὰ τέχνης λη-
στρικῆς τὴν φύσιν μιμησαμένης καὶ χειρῶν Αἰγυπτίων
ὄργημα, πρὸς σύλῳν φυλακὴν περιέργως κοιλαινόμε-
20 νον. ἐργαστο δὲ ὧδέ πως. στόμιον ἦν αὐτῷ στενόπο-
ρόν τε καὶ ξοφῶδες, οἰκήματος κρυφίου θύραις ὑποκει-
μενον, ὥς τὸν οὐδὸν θύραν ἄλλην τῇ καθόδῳ γίνεσθαι
ὥς πρὸς τὴν χρεῖαν. ἐνέπιπτε τε αὐτῇ ῥαδίως καὶ ἀνε-
πτύσσετο· τὸ δὲ αὐτόθεν εἰς αὐλῶνας σκολιούς ἀτάκτως
25 σχιζόμενον. οἱ γὰρ ἐπὶ τοὺς μυχοὺς πόροι καὶ αὐλακες,
πῇ μὲν ἕκαστος ἰδίᾳ τεχνικῶς πλανώμενοι, πῇ δὲ ἀλλή-
λοις ἐμπέμποντες καὶ ῥιζηδὸν πλεκόμενοι, πρὸς μίαν
εὐρυχωρίαν τὴν ἐπὶ τὸν πυθμένα συρρέοντες ἀνεστο-
μοῦντο, καθ' ὃ καὶ φέγγος ἀμυδρὸν ἐκ τινος διατρή-
30 σεως πρὸς ἄκροις τῆς λίμνης ἐνέπιπτεν.

ἐνταῦθα ὥς καθῆκε τὴν Χαρίκλειαν ὁ Κνήμων, καὶ
πρὸς τὸ ἔσχατον τοῦ ἄντρου διεβίβασε τῇ πείρᾳ χειρα-

γωγήσας, πολλὰ καὶ ἐπιθαρσύνας, καὶ ὥς εἰς ἐσπέραν
 ἅμα τῷ Θεαγένει φοιτήσῃ κατεπαγγειλόμενος (οὐ γὰρ
 ἐπιτρέψειν αὐτῷ συμπλακῆναι τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ δια-
 δρᾶναι οἱ τὴν μάχην), οὐδὲν φθεγξαμένην ἀλλ' ὥσπερ
 θανάτῳ τῷ κακῷ βεβλημένην καὶ ὥσπερ ψυχῆς τοῦ 5
 Θεαγένους ἀφηρημένην, ἅπνουν καὶ σιγῶσαν ἀπολιπὼν
 ἀνεδύετο τοῦ σπηλαίου· καὶ τὸν οὐδὸν ἐπαγαγὼν, καὶ
 τι καὶ ἐπιδακρύσας, αὐτόν τε τῆς ἀνάγκης ἀκείνην τῆς
 τύχης, ὅτι μόνον οὐχὶ ζῶσαν εἶη καταθάψας καὶ τὸ φαι- 10
 δρότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις Χαρίκλειαν νυκτὶ καὶ ξό-
 φῳ παραδεδωκώς, ἀπέτρεχεν ὡς τὸν Θύαμιν. καὶ κατα-
 λαμβάνει ζέοντα πρὸς τὴν μάχην, καὶ αὐτόν τε ἅμα τῷ
 Θεαγένει λαμπρῶς ἐξωπλισμένον, καὶ τοὺς ἤδη παρ'
 αὐτὸν συνειλεγμένους πρὸς τὸ μανικώτερον τῷ λόγῳ
 παρασκευάζοντα. στὰς γὰρ εἰς μέσους ἔλεγε 15

× συστρατιῶται, προτρέπειν μὲν ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὃ τι
 δεῖ διὰ πλειόνων, αὐτοὺς τε ὑπομνήσεως οὐδὲν δεομέ-
 νους, ἀλλὰ βίον ἀεὶ τὸν πόλεμον ἡγουμένους, καὶ ἅλ-
 λως τῆς ἀπροσδοκῆτου τῶν ἐναντίων ἐφόδου τὸ παρελ-
 κόν τῶν λόγων ὑποτεμνομένης· ὧν γὰρ ἐν ἔργοις οἱ 20
 πολέμιοι, τούτους μὴ διὰ τῶν ὁμοίων σὺν τάχει τὴν
 ἄμυναν ἐπάγειν παντάπασί·ν ἐστὶ τοῦ προσήκοντος
 ὑστεροῦνταν. εἰδότες οὖν ὡς οὐχ ὑπὲρ γυναικῶν ἐστὶ
 καὶ παιδῶν ὁ λόγος, ὃ δὴ πολλοῖς εἰς τὸ παροξύναι καὶ
 μόνον πρὸς μάχην ἤρκεσε (ταυτὶ γὰρ ἡμῖν ἐλάττονος λό- 25
 γου, καὶ τοσαῦτα ἔχειν ἐξέσται ὅσα καὶ νικᾶν περιγίνε-
 ται), ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ ψυχῶν τῶν ἡμετέ-
 ρων (οὐ γὰρ ἐπὶ ῥήτοις ποτὲ ληστρικός ἐληξε πόλεμος,
 οὐδὲ ἔνσπονδον ἔσχε τὴν τελευτήν, ἀλλ' ἢ περιεῖναι
 κρατοῦντας ἢ τεθνάναι ἀλόντας ἀναγκαῖον), οὕτω τοῖς 30
 ἐχθρίστοις ψυχὴν τε ἅμα καὶ σῶμα τεθηγμένοι συμπί-
 πτωμεν.

ταῦτα εἰπὼν τὸν ὑπασπιστὴν περιεσκόπει, καὶ ὄνο- 30
 μαστὶ Θέρμουθιν ἐκάλει πολλάκις· ὥς δὲ ἦν οὐδαμοῦ,
 πολλὰ διαπειλήσας ἐπὶ τὴν πορθμίδα δρομαῖος ἔσπευ-
 δεν. ὁ γὰρ πόλεμος ἤδη συνερράγη, καὶ παρῆν ὄρᾶν καὶ
 5 πόρρωθεν τοὺς τὰ ἔσχατα κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῆς λίμνης
 οἰκοῦντας ἀλισκομένους. οἱ γὰρ ἐπεληλυθότες τῶν
 ὑποπιπτόντων ἢ καὶ φυγῇ χρωμένων τὰ σκάφη καὶ τὰς
 καλύβας ἐνεπίμπρασαν· ὕψ' ὧν τῆς φλογὸς ἐπὶ τὸ
 πλησίον ἔλος διαρριπιζομένης καὶ τὸν πολὺν κατ' αὐτὸ
 10 κάλαμον σωρηδὸν νεμομένης ἄφραστόν τι καὶ ἀφόρη-
 τον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σέλας ἔμπυρον, ἐπὶ δὲ τὴν
 ἀκοὴν ἡχὴ κατάκροτος ἐπεφέρετο. καὶ πολέμου πᾶν εἶ-
 δος καὶ ἐνηργεῖτο καὶ ἐξηκούετο, τῶν μὲν ἐγγυρῶν
 πορθυμία καὶ ῥώμη πάσῃ τὴν μάχην ὑφισταμένων, τῶν
 15 δὲ τῷ τε πλήθει καὶ τῆς ἐφόδου τῷ ἀπροσδοκῆτῳ πλει-
 στον ὑπερφερόντων, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ γῆς ἀναιρούντων,
 τοὺς δὲ εἰς τὴν λίμνην αὐτοῖς σκάφεσι καὶ αὐτοῖς οἰκή-
 μασι βαπτίζοντων. ὕψ' ὧν ἀπάντων δοῦπὸς τις πρὸς X
 τὸν ἄερα συμμιγῆς ἦρετο, πεζομαχοῦντων ὁμοῦ καὶ
 20 ναυμαχοῦντων, ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, αἵματι τὴν
 λίμνην φοινιττόντων, πυρὶ δὲ καὶ ὕδατι συμπλεκόμε-
 νων. ἄπερ ὥς εἶδέ τε καὶ ἤκουσεν ὁ Θύαμις, ἐνθ' ὅμιον
 αὐτῷ τὸ ὄναρ γίνεται, καθ' ὃ τὴν Ἴσιν εἴωρα καὶ τὸν
 νεῶν ἅπαντα λαμπάδων καὶ θυσιῶν ἀνάμεστον· καὶ
 25 ταῦτα ἐκεῖνα εἶναι τὰ νῦν ὁρώμενα, καὶ πρὸς τὰ ἐναν-
 τία τῶν προτέρων τὴν ὄψιν συνέβαλλεν, ὥς ἔχων οὐχ
 ἔξει τὴν Χαρίκλειαν, ὑπὸ τοῦ πολέμου ταύτης ἀφαιρε-
 θείσης, καὶ ὥς φονεύσει καὶ οὐ τρώσει, ξίφει καὶ οὐκ
 Ἀφροδίτης νόμῳ. καὶ πολλὰ τὴν θεὰν ὥς δολερὰν ὄνει-
 30 δίσας, καὶ δεινὸν ἡγησάμενος εἰ τις ἄλλος ἐγκρατὴς
 ἔσται Χαρίκλειας, μικρὸν ἐπισχεῖν τοὺς σὺν αὐτῷ κε-
 λεύσας, καὶ ὥς κατὰ τόπον μένοντας ποιείσθαι δεήσει

γωγήσας, πολλὰ καὶ ἐπιθαρσύνας, καὶ ὥς εἰς ἐσπέραν
 ἅμα τῷ Θεαγένει φοιτήσῃ κατεπαγγελιάμενος (οὐ γὰρ
 ἐπιτρέψειν αὐτῷ συμπλακῆναι τοῖς πολεμίοις, ἀλλὰ δια-
 δρᾶναι οἱ τὴν μάχην), οὐδὲν φθεγξαμένην ἀλλ' ὥσπερ
 θανάτῳ τῷ κακῷ βεβλημένην καὶ ὥσπερ ψυχῆς τοῦ 5
 Θεαγένους ἀφηρημένην, ἄπνουν καὶ σιγῶσαν ἀπολιπὼν
 ἀνεδύετο τοῦ σπηλαίου· καὶ τὸν οὐδὸν ἐπαγαγὼν, καὶ
 τι καὶ ἐπιδακρύσας, αὐτόν τε τῆς ἀνάγκης ἀκείνην τῆς
 τύχης, ὅτι μόνον οὐχὶ ζῶσαν εἶη καταθάψας καὶ τὸ φαι- 10
 δρότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις Χαρίκλειαν νυκτὶ καὶ ζό-
 φῳ παραδεδωκώς, ἀπέτρεχεν ὡς τὸν Θύαμιν. καὶ κατα-
 λαμβάνει ζέοντα πρὸς τὴν μάχην, καὶ αὐτόν τε ἅμα τῷ
 Θεαγένει λαμπρῶς ἐξωπλισμένον, καὶ τοὺς ἤδη παρ'
 αὐτὸν συνειλεγμένους πρὸς τὸ μανικώτερον τῷ λόγῳ
 παρασκευάζοντα. στὰς γὰρ εἰς μέσους ἔλεγε 15

✕ συστρατιῶται, προτρέπειν μὲν ὑμᾶς οὐκ οἶδ' ὃ τι
 δεῖ διὰ πλειόνων, αὐτοὺς τε ὑπομνήσεως οὐδὲν δεομέ-
 νους, ἀλλὰ βίον αἰεὶ τὸν πόλεμον ἡγουμένους, καὶ ἅλ-
 λως τῆς ἀπροσδοκῆτου τῶν ἐναντίων ἐφόδου τὸ παρέλ-
 κον τῶν λόγων ὑποτεμνομένης· ὧν γὰρ ἐν ἔργοις οἱ 20
 πολέμιοι, τούτους μὴ διὰ τῶν ὁμοίων σὺν τάχει τὴν
 ἄμυναν ἐπάγειν παντάπασί·ν ἐστὶ τοῦ προσήκοντος
 ὑστεροῦντων. εἰδότες οὖν ὡς οὐχ ὑπὲρ γυναικῶν ἐστὶ
 καὶ παιδῶν ὁ λόγος, ὃ δὴ πολλοῖς εἰς τὸ παροξύναι καὶ
 μόνον πρὸς μάχην ἤρκεσε (ταυτὶ γὰρ ἡμῖν ἐλάττονος λό- 25
 γου, καὶ τοσαῦτα ἔχειν ἐξέσται ὅσα καὶ νικᾶν περιγίνε-
 ται), ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ ψυχῶν τῶν ἡμετέ-
 ρων (οὐ γὰρ ἐπὶ ῥήτοισι ποτὲ ληστρικός ἔληξε πόλεμος,
 οὐδὲ ἔνσπονδον ἔσχε τὴν τελευτήν, ἀλλ' ἢ περιεῖναι
 κρατοῦντας ἢ τεθνάναι ἀλόντας ἀναγκαῖον), οὕτω τοῖς 30
 ἐχθρίστοις ψυχὴν τε ἅμα καὶ σῶμα τεθηγμένοι συμπί-
 πτωμεν.

ταῦτα εἰπὼν τὸν ὑπασπιστὴν περιεσκόπει, καὶ ὄνο- 30
 μασι Θεόμουθιν ἐκάλει πολλάκις· ὥς δὲ ἦν οὐδαμοῦ,
 πολλὰ διαπειλήσας ἐπὶ τὴν πορθμίδα δρομαῖος ἔσπευ-
 δεν. ὁ γὰρ πόλεμος ἤδη συναφράγη, καὶ παρῆν ὄρᾱν καὶ
 5 πόρρωθεν τοὺς τὰ ἔσχατα κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῆς λίμνης
 οἰκοῦντας ἀλισκομένους. οἱ γὰρ ἐπεληλυθότες τῶν
 ὑποπιπτόντων ἢ καὶ φυγῇ χρωμένων τὰ σκάφη καὶ τὰς
 καλύβας ἐνεπίμπρασαν· ὑφ' ὧν τῆς φλογὸς ἐπὶ τὸ
 πλησίον ἔλος διαγορπιζομένης καὶ τὸν πολὺν κατ' αὐτὸ
 10 κάλαμον σωρηδὸν νεμομένης ἄφραστόν τι καὶ ἀφόρη-
 τον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σέλας ἔμπυρον, ἐπὶ δὲ τὴν
 ἀκοὴν ἡχὴ κατάκροτος ἐπεφέρετο. καὶ πολέμου πᾶν εἶ-
 δος καὶ ἐνηργεῖτο καὶ ἐξηκούετο, τῶν μὲν ἐγγχωρίων
 προθυμία καὶ ῥώμη πάσῃ τὴν μάχην ὑφισταμένων, τῶν
 15 δὲ τῷ τε πλήθει καὶ τῆς ἐφόδου τῷ ἀπροσδοκῆτῳ πλει-
 στον ὑπερφερόντων, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ γῆς ἀναιρούντων,
 τοὺς δὲ εἰς τὴν λίμνην αὐτοῖς σκάφεσι καὶ αὐτοῖς οἰκή-
 μασι βαπτίζοντων. ὑφ' ὧν ἀπάντων δοῦπὸς τις πρὸς X
 τὸν αἴερα συμμιγῆς ἦρετο, πεζομαχοῦντων ὁμοῦ καὶ
 20 ναυμαχοῦντων, ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, αἵματι τὴν
 λίμνην φοινιττόντων, πυρὶ δὲ καὶ ὕδατι συμπλεκόμε-
 νων. ἅπερ ὥς εἶδέ τε καὶ ἤκουσεν ὁ Θύαμις, ἐνθυμῖον
 αὐτῷ τὸ ὄναρ γίνεται, καθ' ὃ τὴν Ἴσιν ἐώρα καὶ τὸν
 νεῶν ἅπαντα λαμπάδων καὶ θυσιῶν ἀνάμεστον· καὶ
 25 ταῦτα ἐκεῖνα εἶναι τὰ νῦν ὁρώμενα, καὶ πρὸς τὰ ἐναν-
 τία τῶν προτέρων τὴν ὄψιν συνέβαλλεν, ὥς ἔχων οὐχ
 ἔξει τὴν Χαρίκλειαν, ὑπὸ τοῦ πολέμου ταύτης ἀφαιρε-
 θεῖσθης, καὶ ὥς φονεύσει καὶ οὐ τρώσει, ξίφει καὶ οὐκ
 Ἀφροδίτης νόμῳ. καὶ πολλὰ τὴν θεὰν ὥς δολερὰν ὄνει-
 30 δίσας, καὶ δεινὸν ἡγησάμενος εἰ τις ἄλλος ἐγκρατὴς
 ἔσται Χαρίκλειας, μικρὸν ἐπισχεῖν τοὺς σὺν αὐτῷ κε-
 λεύσας, καὶ ὥς κατὰ τόπον μένοντας ποιεῖσθαι δεήσει

τὴν μάχην φράσας κλοτοπεύοντας περὶ τὸ νησίδιον καὶ διὰ τῶν πέριξ ἐλῶν κρυφίους τὰς ἐμβολὰς ποιοιμένους (ἀραπητῶς γὰρ ἂν καὶ οὕτως ἀντισχεῖν πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων), αὐτὸς δῆθεν ὡς τὸν Θέρμουθιν ἐπιζητήσων καὶ τοῖς ἐστίοις θεοῖς κατευξόμενος, ἔπεσθαι τε 5 μηδενὶ συγγωρήσας, ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἐμμανὴς ἀνέστρεφε. δυσανάκλητον δὲ πρὸς ὅπερ ἂν ὁρμήσῃ τὸ βάρβαρον ἦθος· καὶ ἀπογυνῶ τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, προαναιρεῖν ἅπαν τὸ φίλον εἰσθὲν, ἥτοι συνέσεσθαι αὐτοῖς καὶ μετὰ θάνατον ἀπατώμενον, ἢ χειρὸς πολεμίας καὶ 10 ὕβρεως ἐξαιρούμενον. ὑφ' ὧν καὶ ὁ Θύαμις τῶν μὲν ἐν χειρὶ πάντων ἀμνημονήσας, καὶ ταῦτα ὥσπερ ἄρκυσι τοῖς πολεμίοις κεκυκλωμένος, ἔρωτι δὲ καὶ ζηλοτυπία καὶ θυμῷ κάτοχος, ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἐλθὼν ὡς εἶχε δρόμου, καθαλούμενος, ἐμβοῶν τε μέγα καὶ τὰ πολλὰ αἰγυ- 15 πτιάξων, αὐτοῦ που περὶ τὸ στόμιον ἐντυχῶν τινὶ Ἑλληνίδι τῇ γλώττῃ προσφθεγγομένη, ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐπ' αὐτὴν χειραγωγηθεὶς ἐπιβάλλει τε τῇ κεφαλῇ τὴν λαϊὰν χεῖρα, καὶ διὰ τῶν στέρνων παρὰ τὸν μαζὸν ἐλαύνει τὸ ξίφος. 20

- 31 καὶ ἡ μὲν ἔκειτο πικρῶς, ἐλεεινόν τε ἄμα καὶ ἔσχατον κωκύσασα, ὃ δὲ ἀναδραμὼν καὶ τὸν οὐδὸν ἐπαγαγὼν, καὶ χοῦν ὀλίγον ἐπιφορήσας, καὶ “ταῦτά σοι τὰ παρ' ἡμῶν νυμφικὰ δῶρα” σὺν δάκρυσιν εἰπὼν, ἐπὶ τε τὰ σκάφη παραγενόμενος, τοὺς τε ἄλλους καταλαμβάνει 25 δρασμὸν ἥδη βουλευόντας τῶν πολεμίων ἐγγύθεν ὀρωμένων, τὸν τε Θέρμουθιν ἦκοντα καὶ τὸ ἱερεῖον μεταχειριζόμενον. καὶ τὸν μὲν λοιδορησάμενος, εἰπὼν τε ὡς ἔφθῃ τὸ κάλλιστον θυμάτων ἱερουργήσας, ἐπιβαίνει τε τοῦ σκάφους αὐτὸς καὶ ὁ Θέρμουθις καὶ τρίτος ὁ 30 ἐρέτης· οὐ γὰρ πλείονας οἶά τε φέρειν τὰ λιμναῖα σκάφη, ἀπὸ μόνου ξύλου καὶ πρέμνου παχέος ἐνὸς ἀργρο-

κότερον κοιλαινόμενα. συναπαίρει δὲ καὶ ὁ Θεαγένης
 ἅμα τῷ Κνήμῳ καθ' ἕτερον σκάφος, καὶ ἄλλος κατ'
 ἄλλο πορθμεῖον, καὶ οὕτως ἅπαντες. ἐπεὶ δὲ τῆς νήσου
 μικρὸν ἄπωθεν ἄραντες, καὶ περιπλεύσαντες μᾶλλον ἢ
 5 ἀποπλεύσαντες, ἐπέσχον τὴν εἰρεσίαν, καὶ τὰ σκάφη
 διέταττον ἐπὶ μέτωπον ὥς ἐναντίοι τοὺς πολεμίους δε-
 ξόμενοι, πλησιάσαντες μόνον καὶ μηδὲ τὸ ῥόθιον ὑπε-
 νεγκόντες οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὁμοῦ τε εἶδον καὶ ἔφεν-
 γον, οὐδὲ τὸν ἐνυάλιον ἐνιοὶ κέλαδον ἀνασχόμενοι, ὑπε-
 10 χῶρουν δὲ Θεαγένης τε καὶ ὁ Κνήμων, οὐ πρὸς τὸν
 φόβον τὸ πλέον ἐνδόντες. μόνος δὲ ὁ Θύαμις τὸ μὲν τι
 τὴν φυγὴν ἰσως αἰσχυνόμενος, τάχα δέ που καὶ εἶναι
 μετὰ Χαρίκλειαν οὐκ ἀνεχόμενος, ἐνέβαλεν ἑαυτὸν τοῖς
 πολεμίοις.

15 ἤδη δὲ εἰς χειρας λόντων ἀνεβόησέ τις "οὗτος ἐκεῖνος 32-05⁷.
 ὁ Θύαμις· φυλάττου πάς." καὶ παραχρῆμα τὰ σκάφη
 πρὸς κύκλον ἐπιστρέψαντες εἶχον ἐν μέσῳ. τοῦ δὲ ἀμυ-
 νομένου, καὶ τῷ δόρατι τοὺς μὲν τρώσαντος τοὺς δὲ
 ἀνελόντος, θαύματος ἦν ἐπέκεινα τὸ γινόμενον· εἰς
 20 γὰρ οὐδεὶς ξίφος οὔτε ἔβαλλεν οὔτε ἔφερεν, ἀλλ' ἅπα-
 σαν ἕκαστος εἰσεφέρετο σπουδὴν ζῶντα λαβεῖν. ὃ δὲ
 ἀντεῖχεν ἐπὶ πλείστον, ἕως ἀφαιρεῖται μὲν τοῦ δόρατος
 πλειόνων ἅμα ἐπιλαβομένων, ἀποβάλλει δὲ καὶ τὸν
 ὑπασπιστήν, λαμπρῶς μὲν συναγωνισάμενον, τραυμα-
 25 τίαν δέ, ὥσπερ ἐδόκει, καιρῶς γεγεννημένον καὶ πρὸς
 τὸ ἀνέλπιστον ἐνδόντα, εἰς τε τὴν λίμνην ἑαυτὸν καθ-
 ἔντα, καὶ βολῆς ἐκτὸς ἐμπειρίᾳ τοῦ νεῖν ἀναδύντα, χα-
 λεπῶς τε πρὸς τὸ ἔλος ἀπονηξάμενον, καὶ ταῦτα οὐδε-
 νὸς τὴν ἐπιδίωξιν φροντίσαντος. ἤδη γὰρ τὸν Θύαμιν
 30 ἤρηκεσαν, καὶ νίκην ὁλόκληρον τὴν ἐνὸς ἀνδρὸς ἄλω-
 σιν ἡγοῦντο. καὶ τοσούτοις τοῖς φιλλίοις ἐλάττους γεγο-
 νότες, πλέον ἔχαιρον τὸν αὐτόχειρα ζῶντα περιέποντες

πισθέντων ἢ μικροῖς ἐπετύγγανον, εἴ τι καὶ περιέλειπτο κατὰ τὸ σπήλαιον ὑπὸ τῇ γῇ κρυπτόμενον, πῦρ ἐπὶ τὰς σκηναῖς ἐμβαλόντες, ἐσπέρας ἤδη προσιούσης καὶ φόβον ἐγκαταμεῖναι τῇ νήσῳ παρεχούσης, δέει τοῦ
 5 μὴ λοχηθῆναι πρὸς τῶν διαδράντων ἐπὶ τοὺς οἰκείους ἀπεχώρησαν.

ἡ μὲν δὴ νῆσος ὧδε ἐπυρπολεῖτο, τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν B X
 Θεαγένην καὶ τὸν Κνήμωνα, ἕως μὲν ἡλιος ἦν ὑπὲρ 1910.
 γῆν, τὸ κακὸν ἐλάνθανεν (ἡ γὰρ πυρὸς ὄψις ἀμαυροῦ-
 10 ται δι' ἡμέρας, ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ θεοῦ καταυραζο-
 μένη), ἐπειδὴ δὲ ἔδυν καὶ νύκτα ἐπήγαγεν, ἡ τε φλόξ
 ἀπρόσμαχον τὴν αὐγὴν ἀπολαβοῦσα καὶ πορρωτάτω
 διεφαίνετο, αὐτοὶ τε τοῦ ἔλους τῇ νυκτὶ θαρροῦντες
 προέκυψαν, καὶ λαμπρῶς ἤδη τὴν νῆσον ὑπὸ τοῦ πυ-
 15 ρὸς ἐχομένην ὁρῶσι. καὶ ὁ μὲν Θεαγένης παῖσιν τὴν κε-
 φαλήν καὶ τέλλων τὰς τρίχας, ἐρρίφθω, φησὶν, ὁ βίος
 εἰς τὴν τήμερον· ἡνύσθω λελύσθω πάντα, φόβοι κίν-
 δυνοι φροντίδες ἐλπίδες ἔρωτες. οἴχεται Χαρίκλεια,
 Θεαγένης ἀπόλωλε. μάτην ὁ δυστυχὴς δειλὸς ἐγενόμην
 20 καὶ δρασμὸν ὑπέστην ἄνανδρον, σοί, γλυκεῖα, περισώ-
 ζων ἐμαυτόν. οὐ μὲν ἔτι σωθήσομαι σοῦ, φιλότατη, κει-
 μένης, οὐδὲ τῷ κοινῷ τῆς φύσεως νόμῳ, τὸ χαλεπώ-
 τατον, οὐδὲ ἐν χειρὶν ἀπολιπούσης τὸν βίον αἷς ἡβου-
 λήθης. ἀλλὰ πυρὸς, οἴμοι, γέγονας ἀνάλωμα, τοιαύτας
 25 ἐπὶ σοὶ λαμπάδας ἀντὶ τῶν νυμφικῶν τοῦ δαίμονος
 ἄφαντος· καὶ δεδαπάνηται τὸ ἕξ ἀνθρώπων κάλλος ὥς
 μηδὲ λείψανον τῆς ἀψεύδους ὠραιότητος διὰ νεκροῦ
 γοῦν ὑπολελειφθαι τοῦ σώματος. ὦ τῆς ὁμότητος καὶ
 τῆς ἀρρήτου τοῦ δαίμονος βασκανίας· προσαφῆρηταί
 30 με καὶ τὰ τελευταῖα περιβαλεῖν. ἐσχάτων φιλημάτων
 καὶ ἀψύχων ἀπεστερήθην.

καὶ ταῦτα λέγοντος καὶ τὸ ξίφος περικοποῦντος, ὁ 2

Κνήμων ἀθρόον τῆς χειρὸς ἀπεκρούσατο, καὶ τί ταῦτα; ἔλεγεν, ὦ Θεάρενες, τί τὴν οὖσαν θρηνεῖς; ἔστι Χα-
 ρίκλεια καὶ σώζεται· θάρσει. τοῦ δέ, πρὸς ἄφρονας
 ταῦτα καὶ παίδας ὦ Κνήμων, εἰπόντος, ἀπολώλεκάς με
 τὸν ἡδιστον ἀφελόμενος θάνατον, ἐπάμνυνεν ὁ Κνήμων 5
 καὶ ἅπαντα ἔλεγε, τὸ πρόσταγμα τοῦ Θυάμιδος, τὸ
 σπήλαιον, ὥς καθῆκεν αὐτός, ὥς ἔχει φύσεως τὸ ἄν-
 τρον, ὥς οὐδὲν δέος εἰς τὸ βάθος διικνεῖσθαι τὸ πῦρ,
 ὑπὸ τῶν ἀπείρων ἐλιγμῶν ἀνακοπτόμενον. ἀνέπνει
 πρὸς ταῦτα ὁ Θεαρένης, καὶ πρὸς τὴν νῆσον ἔσπευδε, 10
 καὶ τὴν οὐ παροῦσαν τῷ νῷ περιέβλεπε, καὶ θάλαμον
 ἑαυτῷ τὸ σπήλαιον ἀνέπλαττε, τοὺς ἐσομένους αὐτῷ
 κατ' αὐτὸ θρήνους ἀγνοῶν. ἀνήγοντο οὖν ἔσπουδα-
 σμένως, αὐτερέται τὸν πλοῦν ἀνύοντες· ὁ γὰρ δὴ
 πορθομένων αὐτοῖς κατὰ τὴν πρώτην συμβολὴν καθά- 15
 περ ἀπὸ ὑσπληγος τῆς βοῆς ἀπεσφενδόνητο. τῇδε οὖν
 κάκεισε παρεφέροντο τοῦ εὐθέος, οἳα δὴ ἀπειρία τε
 τὴν εἰρεσίαν οὐχ ὁμοφυγοῦντες, καὶ τι καὶ ἀνέμου πρὸς
 ἐναντίον ἐμπίπτοντος. ἀλλ' ἐνίκα τὴν ἀτεχνίαν τῆς γνώ-
 μης τὸ πρόθυμον. 20

- 3 χαλεπῶς δὲ καὶ σὺν ἰδρωτί πολλῷ τῇ νήσῳ προσορ-
 μίσαντες, ὥς εἶχον τάχους, ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἀνέτρεχον.
 καὶ τὰς μὲν καταλαμβάνουσιν ἤδη κατηθαλωμένας καὶ
 τῷ τόπῳ μόνῃ γνωριζόμενας, τὸν λίθον δὲ τὸν οὐδὸν
 τοῦ σπηλαίου τὸ κάλυμμα διαφαινόμενον. ὁ γὰρ ἄνε- 25
 μος ἐπίφορος ταῖς καλύβαις ἐμπνεύσας, καὶ οἳα δὴ λε-
 πτοῖς καλαμίαις, καὶ τούτοις ἐλείοις, διαπλόκους τῇ ῥιπῇ
 κατὰ πάροδον καταφλέξας, μικροῦ καὶ ἰσόπεδον ἐπε-
 δείκνυ τὸ ὑποκείμενον, τῆς μὲν φλογὸς ὀξέως μαραν-
 θείσης καὶ εἰς τέφραν ἀναλυθείσης, τῆς δὲ σποδιαῖς τῆς 30
 μὲν πολλῆς τῷ ῥοῖῳ παρενεχθείσης, ὀλίγης δὲ τῆς ὑπο-
 λειπομένης πρὸς τὸ πνέον ἀπάσης σχεδὸν ἀποσβεσθεί-

σης καὶ πρὸς τὸ βάσιμον ἀποψυγείσης. δᾶδας οὖν ἡμι-
 φλέκτους ἀνευρόντες καὶ λείψανα καλάρμων ἐξάψαντες
 καὶ τὸ στόμιον ἀνοίξαντες κατέθεον ἡγουμένου τοῦ
 Κνήμωνος. ἐπεὶ δὲ ὀλίγον ἀπέβησαν, ἀθρόον ὁ Κνή-
 5 μων ἀνέκραγεν ὦ Ζεῦ, τί τοῦτο; ἀπολώλαμεν· ἀνή-
 ρηται Χαρίκλεια. καὶ τό τε λαμπάδιον εἰς τὴν γῆν κα-
 ταβαλὼν ἀπέσβεσε, καὶ τὰ χεῖρε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπαγα-
 γών, εἰς γόνυ τε ὀκλάσας, ἐθρήνει. ὁ δὲ Θεαγένης
 ὥσπερ τινὸς πρὸς βίαν ὄσαντος ἐπὶ τὸ σῶμα τῆς κειμέ-
 10 νης κατενεχθεὶς, ὃ μὲν ἐπὶ πλείστον ἀπρὶξ εἴχετο καὶ
 προσεπεφύκει πανταχόθεν ἐναγκαλιζόμενος· ὁ δὲ
 Κνήμων ὅλον ὄντα πρὸς τῷ πάθει καταμαθὼν καὶ τῇ
 συμφορᾷ βεβαπτισμένον, δεδιὼς τε μή τι κακὸν ἐαυ-
 τὸν ἐργάσεται, τὸ ξίφος ὑφαίρει λάθρα τῆς θήκης ὑπὸ
 15 τὴν πλευρὰν αἰωρουμένης, καὶ μόνον καταλιπὼν ἀνέ-
 δραμεν ὥς τὰς δᾶδας ἀναψόμενος.

κὰν τοῦτῳ τραγικόν τι καὶ γοερὸν ὁ Θεαγένης βρυ- 4
 χόμενος ὦ πάθους ἀτλήτου φησὶν, ὦ συμφορᾶς θεη-
 λάτου. τίς οὕτως ἀκόρεστος ἐρινὺς τοῖς ἡμετέροις κα-
 20 κοῖς ἐνεβάκχευσε, φυγὴν τῆς ἐνεγκούσης ἐπιβαλοῦσα,
 κινδύνους θαλασσῶν, κινδύνους πειρατηρίων ὑποβα-
 λοῦσα, λησταῖς παραδοῦσα πολλάκις, τῶν ὄντων ἄλλο-
 τριώσασα; ἐν μόνον ἀντὶ πάντων ὑπελείπετο· καὶ
 τοῦτο ἀνήρπασται. κεῖται Χαρίκλεια, καὶ πολεμίας χει-
 25 ρὸς ἔργον ἢ φιλάττη γεγένηται, δῆλον μὲν ὥς σωφρο-
 σύνης ἀντεχομένη καὶ ἐμοὶ δῆθεν ἑαυτὴν φυλάττουσα,
 κεῖται δ' οὖν ὅμως ἢ δυστυχής, οὐδὲν μὲν αὐτῇ τῆς
 ὄρας ἀποναμένη, εἰς οὐδὲν δ' ὄφελος ἐμοὶ γενομένη.
 ἀλλ' ὦ γλυκεῖα, πρόσφθεργαὶ τὰ τελευτάτα καὶ εἰώ-
 30 θότα· ἐπίσκηψον, εἴ τι καὶ κατὰ μικρὸν ἐμπνεῖς. οἶ-
 μοι, σιωπᾶς, καὶ τὸ μαντικὸν ἐκείνο καὶ θεηγόρον
 στόμα σιγὴ κατέχει, καὶ ξόφος τὴν πυρφόρον καὶ χάος

τὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κατέλληφεν. ὀφθαλμοὶ δὲ ἀφεργεῖς οἱ πάντας τῷ κάλλει καταστράψαντες, οὓς οὐκ εἶδεν ὁ φονεύσας, οἶδα ἀκριβῶς. ἀλλ' ὦ — τί ἂν σέ τις ὀνομάσειε; νύμφην; ἀλλ' ἀνύμφετος. γαμετήν; ἀλλ' ἀπείρατος. τίνα οὖν ἀνακαλέσω; τίνα προσφθέγγομαι 5
λοιπόν; ἢ ἄρα τὸ πάντων ὀνομάτων ἡδιστον, Χαρίκλειαν; ὦ Χαρίκλεια, θάρσει, πιστὸν ἔχεις τὸν ἐρώμενον· ἀπολήψῃ με μικρὸν ὕστερον. ἰδοὺ γάρ σοι χοᾶς ἐπάξω τὰς ἐμαντοῦ σφαγὰς, καὶ σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμα τοῦμόν. ἔξει δὲ ἡμᾶς αὐτοσχέδιον μνηῆμα 10
τόδε τὸ σπηλαιον. ἐξέσται πάντως ἀλλήλοις συνεῖναι μετὰ γοῦν θάνατον, εἰ καὶ ζῶσιν ὁ δαίμων οὐκ ἐπέτρεψε.

- 5 καὶ ἅμα λέγων ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ὡς τὸ ξίφος σπασόμενος. ὡς δὲ οὐχ εὗρισκεν, ὦ Κνήμων ἐβόησεν, ὡς 15
σύ με ἀπολώλεκας, προσηδίκησας δὲ καὶ Χαρίκλειαν, τῆς ἡδίστες αὐτὴν κοινωνίας ἦδη δευτέρον ἀποστερήσας. καὶ ταῦτα διεξιόντος, ἐκ μυχῶν τοῦ σπηλαίου φωνῆς τις ἤχος ἐξηκούετο, Θεάγενες καλούσης. ὃ δὲ οὐδὲν ταραχθεὶς ὑπήκουσέ τε, καὶ ἤξω φιλήτατη ψυχὴ ἔλε- 20
γεν. εὐδηλος εἰ περὶ γῆν ἔτι φερομένην, τὸ μὲν τοιοῦτου σώματος, οὐ πρὸς βίαν ἐξηλάθης, ἀποστατεῖν οὐ φέρουσα, τὸ δὲ διὰ τὸ ἄταφον ἴσως ὑπὸ νεοτερίων εἰδώλων εἰργομένη. κὰν τούτῳ τοῦ Κνήμωνος ἅμα δρασὶν ἡμμέναις ἐπιστάντος, αὐθις ὁ αὐτὸς ἤχος ἐξηκούετο, 25
καὶ ἦν τὸ λεγόμενον Θεάγενες. ὃ δὲ Κνήμων ἀναβοήσας ὦ θεοὶ ἔφη, οὐ Χαρικλείας ἐστὶν ἡ φωνή; σῶζεσθαί μοι δοκεῖ, Θεάγενες· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐσχάτων, καὶ καθ' ὃ μέρος αὐτὴν οἶδα τοῦ ἄντρου καταλιπών, ἡ φωνὴ μοι βάλλει τὴν ἀκοήν. οὐ παύσῃ, ἔφη ὁ Θεαγέ- 30
νης, ἀπατῶν με πολλάκις; καὶ μὴν ἀπατῶ σε καὶ ἀπατῶμαι τὸ μέρος, εἶπεν ὁ Κνήμων, εἰ Χαρίκλειαν οὐσαν

ταυτηνὴ τὴν κειμένην εὗρομεν. καὶ ἅμα λέγων ἀνέ-
στρεφεν ἐπ' ὄψιν τὴν κειμένην, καὶ ἰδὼν, τί τοῦτο;
ἀνέκραγεν, ὦ δαίμονες τεράστιοι· Θίσβης ἡ ὄψις.
ὑπέβη δὲ εἰς τοῦπίσω, καὶ τρόμφ συσχεθεῖς ἀχανῆς
5 εἰστήκει.

ὁ δὲ Θεαγένης ἔμπνους ἐκ τῶνδε γενόμενος, καὶ 6
πρὸς τὸ εὖελπι τὴν γνώμην ἐπιστρέφων, ἀνεκαλειτό τε
λιποψυχοῦντα τὸν Κνήμωνα, καὶ παρὰ τὴν Χαρίκλειαν
ὥς ὅτι τάχιστα ποδηγεῖν ἰκέτευσεν. μικρὸν οὖν διαλιπὼν
10 εἰς ἑαυτὸν τε γενόμενος ὁ Κνήμων τὴν κειμένην αὐθις
ἐπεσκοπεῖτο. ἡ δὲ ἦν ἀληθῶς ἡ Θίσβη· καὶ ξίφος τε
πλησίον ἐκπεπτωκὸς ἐγνώριζεν ἀπὸ τῆς λαβῆς, ὃ παρὰ
τὸν φόνον ὁ Θύαμις ὑπὸ θορύβου καὶ σπουδῆς ἐναπέ-
λιπε τῇ σφαγῇ, καὶ δέλτον τινὰ τῶν στέρνων ὑπὸ τῇ
15 μασχάλῃ προκύνπτουσαν ἀνελόμενος ἐπειρατό τι τῶν ἐγ-
γεγραμμένων ἐπιέναι. ἀλλ' ὁ Θεαγένης οὐκ εἶα λιπαρὸς
ἐγκείμενος, καὶ τὴν φιλάτην λέγων κομιζώμεθα πρό-
τερον, εἰ μὴ τις ἡμᾶς παλῆει καὶ νυνὶ δαίμων· ταῦτα
δὲ ἐξέσται καὶ μετὰ ταῦτα γινώσκειν. ἐπείθετο ὁ Κνή-
20 μων· καὶ τὴν τε δέλτον ἐπικομιζόμενοι καὶ τὸ ξίφος
ἀνελόμενοι παρὰ τὴν Χαρίκλειαν ἔσπευδον. ἡ δὲ χερσὶ
τε ἅμα καὶ ποσὶν ἐπὶ τὴν αὐγὴν ἀνερπύσασα, προσδρα-
μοῦσά τε τῷ Θεαγένει, τοῦ ἀνχένος ἐξήρτητο. καὶ ἡ
μὲν ἔχω σε Θεάγενες; ὃ δὲ ξῆς μοι Χαρίκλεια; πολλὰ-
25 κισ ἔλεγον· καὶ τέλος εἰς τοῦδαφος ἀθρόον καταφέρου-
ται, καὶ εἶχοντο ἀλλήλων, ἀναυδοὶ μὲν ἀλλ' ὥσπερ
ἠνωμένοι. καὶ μικρὸν ἔδει ἀποθνήσκειν αὐτούς· οὕτως
ἄρα καὶ τὸ χαρᾶς ὑπερβάλλον εἰς ἀλγεινὸν περιέστη
πολλάκις, καὶ τῆς ἡδονῆς τὸ ἄμετρον ἐπίσπαστόν λύπην
30 ἐγέννησεν. ὥς δὴ κἀκείνοι παρ' ἐλπίδα σωθέντες ἐκιν-
δύνουν, ἕως ὁ Κνήμων πίδακά τινα διαμώμενος, καὶ
τὴν συρρυσίαν κατὰ βραχὺ νοτίδα κοίλαις ταῖς χερσὶν

acc.
L+S

ὕδρευσάμενος, τὸ πρόσωπόν τε αὐτῶν ἐπέβρανε, καὶ θαμὰ τῶν ῥινῶν ἐπαφώμενος ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἐπανήγαγεν.

7 οἱ δὲ ἐτέρως μὲν ἀλλήλοις ἐντυχόντες, κειμένους δὲ ἑαυτοὺς καταλαμβάνοντες, ὀρθωθέντες ἀθρόον ἡρυσθῶν 5 τὸν Κνήμωνα, καὶ πλεον ἢ Χαρίκλεια, θεωρὸν τῶνδε γεγεννημένον, καὶ νέμειν συγγνώμην ἰκέτευον. ὃ δὲ ἐπιμειδιάσας, καὶ πρὸς τὸ φαιδρότερον αὐτοὺς ἀνιείς, ταῦτα μὲν, ἔφη, καὶ ἐπαίνων ἄξια κατ' ἐμὲ κριτὴν καὶ ἄλλον ὅστις ἔρωτι προσπαλαίσας ἡττήθη τε τὴν μάχην 10 ἡδέως καὶ τὰ ἐκείνου σωφρόνως πέπτωκεν ἀπαραίτητα πτώματα. ἀλλ' ἐκεῖνα ὧ Θεάγενες οὔτε ἐπαινεῖν εἶχον, ὑπερησχυνόμεν τε ὀρῶν ὡς ἀληθῶς, ὅτε τὴν ξένην καὶ προσήκουσαν οὐδαμόθεν γυναικα περιπεσὼν ἐθρήνεις ἀγεννῶς, καὶ ταῦτα περιεῖναι καὶ ξῆν σοι τὴν φιλότην 15 ἐμοῦ διατεινομένου. καὶ ὁ Θεαγένης παῦε φησὶν, ὦ Κνήμων, διαβάλλων με πρὸς Χαρίκλειαν, ἣν ἐθρήνουν ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι, ταύτην εἶναι τὴν κειμένην ἡγούμενος. ἐπεὶ δὲ ἀπάτην ἐκεῖνα θεῶν τις εὖ γε ποιῶν ἐδειξεν, ὥρα σοι σαντὸν ὑπομῆσαι τῆς ἄγαν ἀνδρείας, 20 ὅφ' ἥς ἐθρήνεις μὲν ἐμοῦ τὰ ἐμὰ πρότερος, τὴν δὲ ἀπροσδόκητον τῆς κειμένης ἐπίγνωνσιν ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς δαίμονας ἀπεδίδρασκες, ἐνοπλος καὶ ξιφήρης τὴν γυναικα, νεκρὰν καὶ ταύτην, ὑποφεύγων ὁ γενναῖος καὶ Ἀττικὸς πεζομάχος. 25

8 ἐγέλασαν πρὸς ταῦτα βραχύ τι καὶ βεβιασμένον, οὐδὲ τοῦτο ἀδάκρυτον, ἀλλ' ὥς ἂν ἐν τοσαύτῃ τῇ συμφορᾷ, πλεον τῷ θρήνῳ κεκερασμένον. μικρὸν οὖν ἢ Χαρίκλεια διαλιπούσα, καὶ τὴν παρειὰν ὑπὸ τὸ οὖς ἐπικνῶσα μακαρίζω μὲν ἔφη τὴν θρηνηθεῖσαν ὑπὸ 30 Θεαγένους, ἣ καὶ φιληθεῖσαν, ὡς φησὶ Κνήμων, ἣ τίς ποτε καὶ ἐστίν. ἀλλ' εἰ μή τι με δακνομένην ἔρωτι ὑπο-

νοεῖν μέλλετε, τίς ἄρα ἦν ἡ εὐδαίμων ἐκείνη καὶ δα-
 κρύων ἀξιοθελεία Θεαργενείων, καὶ τίνα τρόπον τὴν
 ἄγνωστον ὥς ἐμὲ φιλεῖν ἐξηπατήθης, ἐβουλόμην, εἰ πῃ
 γινώσκεις, μανθάνειν. καὶ ὃς θανμάσεις μὲν ἔφη·
 5 **Θίσβην** δ' οὐκ εἶναι **Κνήμων** ὅδε φησί, τὴν Ἀθηναίαν
 ἐκείνην, τὴν **ψάλτριαν**, τὴν τῶν εἰς αὐτὸν ἐπιβουλῶν
 καὶ **Δημαινέτην ποιήτριαν**. τῆς δὲ **Χαρικλείας** ἐκπε-
 πληγμένης, καὶ πῶς ἦν εἰκὸς ᾧ **Κνήμων**, εἰπούσης, τὴν
 ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ἐσχάτοις γῆς **Αἰγύπτου** κα-
 10 θάπερ ἐκ μηχανῆς ἀναπεμφθῆναι; πῶς δὲ καὶ ἐλάνθαν-
 νεν ἡμᾶς δεῦρο κατιόντας; ταῦτα μὲν οὐκ ἔχω λέγειν,
 ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτὴν ὁ **Κνήμων**· ἃ δ' οὐκ ἔχω γι-
 νώσκειν ἀμφ' αὐτῇ, τοιάδε ἐστίν. ἐπειδὴ γάρ ἡ **Δημαι-**
νέτη μετὰ τὴν ἀπάτην εἰς τὸν βόθρον ἑαυτὴν ἀπε-
 15 κρήμνισεν, ὁ δὲ πατήρ ἐξήγγειλε τῷ δήμῳ τὸ γεγεννημέ-
 νον, παρὰ μὲν τὴν πρώτην ἐτύγχανε συγγνώμης. καὶ
 αὐτὸς μὲν ὅπως ἂν κάθοδον ἐμοί τε λάβοι παρὰ τοῦ δή-
 μου καὶ κατὰ ζήτησιν ἐκπλεύσειε τὴν ἐμὴν διετίθετο·
 ἡ δὲ **Θίσβη** τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐκείνου σχολὴν ἑαυτῆς
 20 ἐποίεετο, καὶ τοῖς συμποσίοις ἄδεῶς ἑαυτὴν τε καὶ τὴν
 τέχνην ἐξεμίσθου. καὶ ποτε καὶ παρευδοκμήσασα τὴν
 Ἀρσινόην ἀναβεβλημένον αὐλοῦσαν, ἐπίτροχον αὐτὴ
 ψάλλουσα καὶ γλαφυρὸν τῇ κιθάρᾳ προσάδουσα, ἔλαθεν
 ἐταιρικὴν ζηλοτυπίαν σὺν πολλῷ καθ' ἑαυτῆς κινήσασα
 25 τῷ φθόνῳ, καὶ πλέον ὅτε τις αὐτὴν **Ναυκρατίτης** ἔμ-
 πορος ὑπόχρυσος, ὄνομα **Ναυσικλῆς**, ἐνηγκαλλέτο, τὴν
 Ἀρσινόην, καὶ ταῦτα πρότερον γινωσκομένην αὐτῷ,
 παραγκωνισάμενος, ἐπειδὴ κυρτουμένην αὐτῇ τὴν πα-
 ρειὰν ἐν τοῖς αὐλήμασιν εἶδε, καὶ πρὸς τὸ βίαιον τῶν
 30 φουσημάτων ἀπρεπέστερον ἐπὶ τὰς ῥίνας ἀνισταμένην,
 τό τε ὄμμα πιμπράμενον καὶ τῆς οἰκείας ἔδρας ἐξωθού-
 μενον. ὅφ' ὧν οἰδουμένη τῷ χόλῳ καὶ ζήλῳ πυρακτοῦ- 9

μένη, τοῖς οἰκείοις τῆς Δημαινέτης προσιοῦσα τὴν κατ'
 αὐτῆς ἐπιβουλὴν ὑπὸ τῆς Θίσβης ἐξηγόρευσε, τὰ μὲν
 αὐτῇ καθ' αὐτὴν ὑποτοπῆσασα, τὰ δὲ καὶ τῆς Θίσβης
 αὐτῇ παρὰ τὴν ἐταιρίαν ἐξειπούσης. συστάντες οὖν
 ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν οἱ κατὰ γένος τῇ Δημαινέτῃ 5
 προσήκοντες, καὶ τοὺς δεινοτάτους τῶν ῥητόρων πρὸς
 τὴν κατηγορίαν ἐπὶ πολλοῖς χρήμασιν ἀναβιβασάμενοι,
 ἄκριτον καὶ ἀνέλεγκτον ἀνηρῶσθαι τὴν Δημαινέτην
 ἐβόων, καὶ τὴν μοιχείαν προκάλυμμα τοῦ φόνου συγ-
 κείσθαι διεξήρουν, καὶ ἐπιδεικνύναι τὸν μοιχὸν ἢ ζῶντα 10
 ἢ τεθνηκότα ἠξίου, ἢ καὶ τοῦνομα φράζειν μόνον ἐκέ-
 λευον· καὶ τέλος τὴν Θίσβην εἰς βασάνους ἐξήτουν.
 ὥς δὲ ὑποσχόμενος ὁ πατήρ οὐκ εἶχε παραδιδόναί προ-
 δομένης ταῦτα ἐκείνης, ἔτι τῆς δίκης συνισταμένης, καὶ
 (οὕτω συγκείμενον αὐτῇ πρὸς τὸν ἔμπορον) δρασμῷ 15
 χρησαμένης, ὁ δῆμος ἀγανακτήσας φονέα μὲν οὐκ ἐκρί-
 νεν, ἅπαντα ὥς ἔσχεν ὑποθέμενον, ὥς δὲ συναίτιον
 τῆς τε εἰς Δημαινέτην ἐπιβουλῆς καὶ τῆς ἐμῆς ἀδίκου
 φυγῆς τοῦ τε ἄστεος ἐδίωξε καὶ δημεύσει τῶν ὄντων
 ἐξημίωσε, τοιαύτης τῶν δευτέρων γάμων τῆς πείρας 20
 ἀπονάμενον. οὕτω μὲν ἡ κακίστη Θίσβη καὶ δίκας ὑπ'
 ὄψεσι νυνὶ ταῖς ἐμαῖς ὑποσχοῦσα τῶν Ἀθηναίων ἐξέ-
 πλευσε. καὶ ταῦτα μόνον ἔχω γινώσκειν, Ἀντικλέους
 τινὸς κατὰ τὴν Αἰγιναν ἐξαγγείλαντος, ᾧ καὶ δεῦρο
 εἰς τὴν Αἰγυπτὸν συνέπλευσα, εἰ πῃ κατὰ τὴν Ναύκρα- 25
 τιν ἀνεύροιμι τὴν Θίσβην, καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπανα-
 γαγὼν λύσαιμι μὲν τὰς κατὰ τοῦ πατρὸς ὑπονοίας τε
 καὶ αἰτίας, ἀπαιτήσαιμι δὲ τῶν εἰς πάντας ἡμᾶς ἐπιβου-
 λῶν τὰς δίκας, ἐνθα δὴ νυνὶ καὶ σὺν ὑμῖν ἐξετάζομαι.
 τὴν δὲ αἰτίαν, καὶ ὅπως, καὶ ὅσα τοὺς μεταξὺ χρόνους 30
 ὑποστάς, εἰσαυθις ἀκούσεσθε. τὸ δὲ ὅπως ἡ Θίσβη
 κατὰ τὸ ἄντρον καὶ πρὸς τίνων ἀνήρηται, θεοῦ τινὸς

ἂν ἴσως δεήσειε φράζοντος. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, τὸν δέλτον, 10
 ἦν πρὸς τοῖς στέρνοις αὐτῆς εὐρήκαμεν, ἐπισκοπῶμεν·
 εἰκὸς τι πλεόν ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἐκμαθεῖν.

ἔδόκει ταῦτα, καὶ διανοίξας ἐπήρχετο· καὶ ἦν τὰ
 5 γεγραμμένα τοιάδε.

Κνήμωνι τῷ δεσπύτῃ ἡ πολεμία καὶ ἐπαμύνασα Θίσβη.
 πρῶτα μὲν εὐαγγελίζομαι σε τὴν Δημαινέτης τελευτήν, δι' ἐμοῦ
 μὲν ὑπὲρ σοῦ γενομένην, τὸ δὲ ὅπως, εἴ με προσδέξαιο, παροῦσα
 διηγῆσομαι. ἔπειτα φράξω κατὰ τήνδε με νυνὶ εἶναι τὴν νῆσον
 10 δεκάτην ἥθῃ ταύτῃ ἡμέραν, πρὸς τινος τῶν τῆδε ληστῶν ἀλοῦ-
 σαν, ὅς καὶ ὑπασπιστὴς εἶναι τοῦ ληστήαρχου θρυπτεται, καμὲ
 κατακλείσας ἔχει, μηδὲ ὅσον προκύψαι τῶν θυρῶν ἐπιτρέπων,
 ὡς μὲν αὐτός φησι, διὰ φιλίαν τὴν περὶ ἐμὲ ταύτῃ ἐπιθεῖς τὴν
 τιμωρίαν, ὡς δὲ ἔχω συμβάλλειν, ἀφαιρεθῆναί με πρὸς τινος
 15 δεδιώς. ἀλλ' ἐγὼ σε θεῶν τινὸς ἐνδόντος καὶ εἶδον ὧ δέσποτα
 παριόντα καὶ ἐγνώρισα, καὶ τήνδε σοι τὴν δέλτον διὰ τῆς συνοί-
 κου πρεσβύτιδος λάθρα διεπεμψάμην, τῷ καλῷ καὶ Ἑλληνι καὶ
 φίλῳ τοῦ ἀρχοντος ἐγχειρίζειν φράσασα. ἐξελοῦ δή με χειρῶν
 20 ληστρικῶν, καὶ ὑπόδεξαι τὴν σαντοῦ θεραπευνίδα. καὶ εἰ μὲν
 βούλει, σῶζε, μαθὼν ὡς ἃ μὲν ἀδικεῖν ἔδοξα, βιασθεῖσα, ἃ δὲ
 τετιμωρημαὶ τὴν σοὶ πολεμίαν, ἐκούσα διεπραξάμην· εἰ δὲ ἔχει
 σέ τις ἀμετάκλητος ὀργή, κέχηρσο ταύτῃ κατ' ἐμοῦ πρὸς ὃ βού-
 λει. μόνον ὑπὸ σὲ γενοίμην, εἰ καὶ τεθνάναι δεῖοι· βέλτιον γὰρ
 ὑπὸ χειρῶν ἀνῃρηθῆαι τῶν σῶν καὶ κηδείας μεταλαβεῖν Ἑλληνι-
 25 κῆς, ἢ θανάτου βαρυτέραν ζωὴν καὶ φίλτρον βαρβαρικὸν ἐχθρας
 ἀνιαιρότερον τῆς Ἀττικῆς ἀνέχεσθαι.

τοιαῦτα μὲν ἡ Θίσβη καὶ ἡ δέλτος ἔφραξεν· ὁ δὲ 11
 Κνήμων ὧς Θίσβη ἔφη, σὺ μὲν καλῶς ποιούσα τέθνη-
 κας, καὶ γέγονας ἡμῖν αὐτάγγελος τῶν ἑαυτῆς συμφο-
 30 ρῶν, ἐξ αὐτῶν ἐγχειρίσασα τῶν σῶν σφαγῶν τὴν διή-
 γησιν. οὕτως ἄρα τιμωρὸς ἐρινὺς γῆν ἐπὶ πᾶσαν, ὡς
 ἔοικεν, ἐλαύνουσά σε, οὐ πρότερον ἐστῆσε τὴν ἐνδικον
 μάστιγα πρὶν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ με τυγχάνοντα τὸν ἡδι-
 κημένον θεατὴν ἐπιστῆσαι τῆς κατὰ σοῦ ποινῆς. ἀλλὰ
 35 τί ἦν ἄρα ὃ καὶ πάλιν σε κατ' ἐμοῦ τεχναζομένην καὶ

σοφιστεύουσαν διὰ τοῦ γράμματος ἡ δίκη προαφείλετο τῶν ἐγγχειρημάτων; ὥς καὶ γὰρ σε καὶ κειμένην ἔχω δι' ὑποψίας, καὶ σφόδρα δέδοικα μὴ καὶ πλάσμα ἐστὶν ἡ Δημαιομένης τελευτή, καὶ μὲν ἡπάτησαν οἱ ἐξαγγελλαντες, σὺ δὲ καὶ διαπόντιος ἦκεις ἐτέραν καθ' ἡμῶν 5 σκηνὴν Ἀττικὴν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τραγωδήσουσα. οὐ παύσῃ, ἔφη ὁ Θεαγένης, ἄγαν ἀνδριζόμενος, εἰδωλά τε καὶ σκιάς εὐλαβούμενος; οὐ γὰρ δὴ καὶ γέ γε καὶ τὴν ἐμὴν ὄψιν εἰποῖς ἄν ὥς ἐροήτευσεν, οὐδὲν κοινωνοῦντα τοῦ δράματος. ἀλλ' ἡ μὲν κεῖται σῶμα νεκρὸν ὥς ἀλη- 10 θῶς, καὶ τούτου γε ἔνεκα θάρσει παντοίως ὦ Κνήμων· τίς δὲ ἄρα ποτέ ἐστιν ὁ σὸς εὐεργέτης ὁ ταύτην ἀνηρηκῶς, ἢ πῶς δεῦρο καθειμένην ἢ πότε, σφόδρα διαπορῶν ἐκπέπληγμαι. τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἔχω λέγειν, ἔφη ὁ Κνήμων, ὁ δὲ ἀνηρηκῶς ἐπίπαν ἐστὶ Θύαμις, εἰ δὲ 15 τῷ ξίφει τεκμαίρεσθαι, ὃ παρὰ τὴν σφαγὴν εὐρηκαμεν· ἐκείνου γὰρ εἶναι γνωρίζω, καὶ τὸ ἐπίσημον τουτὶ τῆς λαβῆς ἐλέφας εἰς αἰτὸν ἐκτετόρνευται. ἄρ' οὐν εἰποῖς ἄν, φησὶν ὁ Θεαγένης, καὶ ὅπως καὶ πότε καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἔδρα τὸν φόνον; καὶ πῶς ταῦτα ἄν εἰδείην; ἀπε- 20 κρίνατο· οὐ γὰρ δὴ μαντικόν με τόδε τὸ σπήλαιον ἀνέδειξε, καθάπερ τὸ ἄδυτον τὸ Πυθοῖ, καὶ ἐν Τροφονίου λόγος θεοφωνεῖν τοὺς ὑπελθόντας. ἀνῶμωξαν ἀθρόον ὁ Θεαγένης καὶ ἡ Χαρίκλεια, καὶ ὦ Πυθοῖ καὶ Δελφοῖ θρηνοῦντες ἐβόων. ὁ δὲ Κνήμων ἐκπέπληκτο, 25 καὶ ὃ τι πεπόνθοιεν πρὸς τὸ ὄνομα τῆς Πυθοῦς οὐκ εἶχε συμβάλλειν.

× 12 καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν, ὁ δὲ Θέρμουθις ὁ τοῦ Θυάμιδος ὑπασπιστής, ἐπειδὴ κατὰ τὴν μάχην τρωθεὶς ἀπενήξατο πρὸς τὴν γῆν, νυκτὸς ἐπιγενομένης πορθ- 30 μείω φερομένῳ κατὰ τὸ ἔλος ἐκ τῶν ναναρίων ἐπιτυχάιν, ἐαυτόν τε ἐνθήμενος, ἐπὶ τὴν νῆσον καὶ παρὰ τὴν

Θίσβην ἔσπευδε. ταύτην ὀλίγων πρόσθεν ἡμερῶν ἀγο-
 μένην ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου τοῦ Ναυσικλέους κατὰ τινα
 στενὴν τῆς ὑπωρείας ὁδὸν λοχήσας ὁ Θέρμουθις ἀφή-
 ρητο· παρὰ δὲ τὸν τοῦ πολέμου θόρυβον καὶ τὴν τῶν
 5 ἐναντιῶν ἔφοδον, ὅτε αὐτὸν οἴσοντα τὸ λερεῖον ἀπέ-
 στελλεν ὁ Θύαμις, ἔξω βελῶν ποιούμενος καὶ περισώ-
 ζειν ἑαυτῷ βουλόμενος, ἔλαθεν εἰς τὸ σπήλαιον καθεὶς
 καὶ πρὸς τὸν τάραχον καὶ τὴν σπουδὴν αὐτοῦ που περὶ
 τὸ στόμιον καταλιπών. ἔνθα, ὥς ἐνεβλήθη κατὰ τὴν
 10 πρώτην, ἐγκαταμείνασαν δέει τε τῶν παρόντων φό-
 βων καὶ ἀγνοίᾳ τῶν πρὸς τὰ βάθη φερονσῶν ἀτραπῶν,
 ἐντυχὼν ὁ Θύαμις ὥς Χαρίκλειαν ἀνῆρει τὴν Θίσβην.
 παρὰ δὴ ταύτην, ὥς διαδράσας τὸν ἐκ τοῦ πολέμου
 κίνδυνον, ὁ Θέρμουθις ἐπειγόμενος, ἐπειδὴ τῇ νήσῳ
 15 προσέσχευ, ὥς εἶχε τάχους, ἐπὶ τὰς σκηναὺς ἀνέτρεχε.
 καὶ αἱ μὲν ἦσαν οὐδὲν ἔτι πλὴν ὅτι τέφρα, τὸ δὲ στό-
 μιον ἀπὸ τοῦ λίθου χαλεπῶς ἀνευρών, καλάμους τε, εἴ
 πῇ τινες ἔτι σμυχόμενοι περιελείφθησαν, ἀψάμενος, κα-
 τέθεεν ὥς εἶχε σπουδῆς, ὀνομαστί τε Θίσβην ἐκάλει,
 20 μέχρι τοῦ ὀνόματος ἐλληνίζων. ὥς δὲ εἶδε κειμένην,
 ἐπὶ πολὺ μὲν ἄχανῃς εἰστήκει· τέλος δὲ θροῦν τινα
 καὶ βόμβον αἰσθόμενος ἐκ τῶν κοίλων τοῦ σπηλαίου
 φερόμενον (διελέγοντο γὰρ ἔτι πρὸς ἑαυτοὺς Θεαργένης
 τε καὶ Κνήμων) τούτους ἐκείνους εἶναι τοὺς σφαγέας
 25 τῆς Θίσβης εἰκάξε, καὶ ἀμηχάνως εἶχεν ὃ τι καὶ δρά-
 σαιεν, ὑπὸ μὲν θυμοῦ ληστρικοῦ καὶ βαρβαρικῆς ὀργῆς,
 πλέον τότε δι' ἔρωτικὴν ἀποτυχίαν ἐπιτεινομένης, ὁμό-
 σε χωρεῖν αὐτόθι τοῖς νομιζομένοις αἰτίοις ἐπειγόμενος,
 ἀπορίᾳ δὲ ὀπλων καὶ ξίφους ἄκων πρὸς ἐγκράτειαν κα-
 30 ταστελλόμενος.

ἔδοκει δὲ αὐτῷ βέλτιστον εἶναι μὴ ὥς πολέμιον ἐν- 13
 τυγχάνειν τὴν πρώτην, εἰ δὲ εὐπορήσειεν ἀμυντηρίου,

μετιέναι τοὺς πολεμίους. καὶ οὕτω κρίνας ἐφίσταται τοῖς ἄμφι τὸν Θεαγένην, ἄγριόν τε καὶ τραχὺ περισκοπῶν, καὶ τὸ κρυπτόμενον βούλημα τῆς ψυχῆς τῷ βλέμματι καταμηνύων. οἱ δὲ ὥς εἶδον ἄνδρα γυμνὸν ἀπροσδόκητον τραυματίαν, φονῶντα τὴν ὄψιν, ἣ μὲν Χαρί- 5 κλεια καὶ πρὸς τὰ κοιλότερα τοῦ σπηλαίου κατεδύετο, τάχα μὲν καὶ εὐλαβηθεῖσα, πλέον δὲ ἄρα καταισχυρθεῖσα τὴν γυμνὴν καὶ οὐκ εὐσχήμονα τοῦ φανέντος ὄψιν, ὃ δὲ Κνήμων ἠρέμα καὶ ὑπεδίδρασκε, γνωρίζων μὲν τὸν Θέρμουθιν, ὁρῶν δὲ παρ' ἐλπίδα, καί τι τῶν 10 ἀτοπωτέρων αὐτὸν ἐγχειρήσειν προσδοκῶν. ἀλλὰ τὸν Θεαγένην οὐ κατέπληττεν ἡ θεὰ μᾶλλον ἢ παρώξυνε· καὶ τό τε ξίφος ἐπανετείνετο ὥς πατάξων εἰ τι παράλογον ἐγχειροίη, καὶ στήθι ἔλεγεν οὗτος, ἣ βεβλήσῃ. βέβλησαι δὲ οὐδέπω, διότι σε καὶ κατὰ μικρὸν ἐγνώρισα, 15 καὶ τέως ἀμφίβολος ἦκεις τὴν γνώμην. ἰδεῖτο ὑποπεσῶν ὁ Θέρμουθις, ἰκέτης ἐκ τοῦ καιροῦ μᾶλλον ἢ τοῦ τρόπου γινόμενος, καὶ τὸν Κνήμωνα πρὸς ἐπικουρίαν ἐπεκαλεῖτο, καὶ σῶζεσθαι δίκαιος εἶναι πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν, ἀδικεῖν τε οὐδὲν καὶ τῶν φίλων εἰς τὴν παρελ- 20 θούσαν ἡμέραν γεγενῆσθαι καὶ παρὰ φίλους ἦκειν διατεινόμενος.

- 14 ἐπεκλήτο πρὸς ταῦτα ὁ Κνήμων, καὶ προσελθὼν ἀνέστησέ τε τῶν γονάτων ἐχόμενον τοῦ Θεαγένους, καὶ ποῦ Θύαμις ἐπυνθάνετο συνεχῶς. ὃ δὲ πάντα ἔλεγεν, 25 ὥς συνέρραξε τοῖς πολεμίοις, ὥς ἐμβαλὼν εἰς μέσους ἐμάχετο οὔτε ἐκείνων οὔτε ἑαυτοῦ φειδόμενος, ὥς ἀνῆρει μὲν αἰετὸν τὸν ὑπὸ χειρὸς γινόμενον, ἐδορυφορεῖτο δὲ αὐτὸς ἀπὸ κηρύγματος πάντα τινὰ Θυάμιδος φειδεσθαι παρεγγυῶντος· καὶ τέλος ὥς ἐκεῖνος μὲν ὃ τι καὶ γέγο- 30 ρεν οὐκ ἔχειν λέγειν, αὐτὸς δὲ τραυματίας ἀπενήξατο πρὸς τὴν γῆν, καὶ τὸ παρὸν κατὰ ζήτησιν ἦκοι τῆς Θέ-

σβης ἐπὶ τὸ σπήλαιον. οἱ δέ, τί διαφῆρουσαν αὐτῷ ἢ πό-
 θεν γενομένην ἐπιζητοίῃ Θίσβην, ἡρώτων. ἔλεγε καὶ
 ταῦτα ὁ Θέρμουθις, καὶ διηγείτο ὡς ἐμπόρων ἀφέλοιτο,
 ὡς ἡράσθη μανικῶς, καὶ τὸν μὲν ἄλλον ἐκρυπτεν ἔχων
 5 χρόνον, παρὰ δὲ τὴν ἐφοδὸν τῶν πολεμίων καθήκεν
 εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ νῦν εὐρίσκει πρὸς τινῶν ἀνηρη-
 μένην, οὓς οὐκ ἔχει μὲν γινώσκειν, μάθοι δ' ἂν ἡδέως
 ὑπὲρ τοῦ γινῶναι καὶ τὴν αἰτίαν. καὶ ὁ Κνήμων ἄγαν
 ἐσπουδασμένως, Θυάμεις ἐστὶν ὁ σφαγεύς, ἔλεγεν, ἀπο-
 10 λύσασθαι τῆς ὑποψίας ἑαυτὸν ἐπειγόμενος, καὶ μαρτύ-
 ριον ἐπεδείκνυ τὸ ξίφος, ὃ παρὰ τὴν σφαγὴν εὐρήκε-
 σαν. ὡς δὲ εἶδεν ὁ Θέρμουθις ἔτι τοῦ αἵματος ἀποστά-
 ζον καὶ τὸν πρὸ ὀλίγου φόνον θερμὸν ἔτι τὸν σίδηρον
 ἀποπτύοντα, ἐγνώρισέ τε εἶναι Θυάμιδος, βαδύ τι καὶ
 15 βύθιον στενάξας, καὶ τὸ γεγονὸς ὅπως εἶχεν ἀμυχανῶν,
 ἀχλύϊ καὶ σιγῇ κάτοχος ἐπὶ τὸ στόμιον ἀνεδύετο τοῦ
 σπήλαιου, καὶ παρὰ τὸ σῶμα τῆς κειμένης ἦκων, ἐπιθεῖς
 τε τοῖς στέρνοις τὴν κεφαλὴν, ὃ Θίσβη ἔλεγε, καὶ τοῦτο
 πολλάκις, καὶ πλεόν οὐδέν, ἕως τὸ ὄνομα κατὰ μέρος
 20 ἀποτέμνων καὶ κατὰ μικρὸν ἐκλείπων ἔλαθεν εἰς ὕπνον
 ἐμπεσών.

τῷ δὲ Θεαγένει καὶ τῇ Χαρικλείᾳ συνάμα τῷ Κνή- 15
 μωνι πάντων ἐννοια τῶν καθ' ἑαυτοὺς ᾤθροον ἐπεισ-
 ῆει, καὶ σκοπεῖν μὲν τι βουλομένοις ἐφάεσαν, τῶν δὲ
 25 παρελθόντων ἀλγεινῶν τὸ πλήθος καὶ τῶν παρουσῶν
 συμφορῶν τὸ ἄπορον καὶ τῶν προσδοκωμένων τὸ ἄδη-
 λον ἐξόφου τῆς ψυχῆς τὸ λογιζόμενον. εἰς ἀλλήλους δὲ
 ἐπὶ πλείστον ἑώρων, καὶ ἕκαστος τὸν ἑτερον εἰπεῖν τι
 προσδοκῶν, εἴτα ἀποτυγχάνων εἰς γῆν τὸ βλέμμα ἐπέ-
 30 στρεφε, καὶ ἀνανεύσας αὐθις ἀνέπνευσε, στεναγμῷ τὸ
 πάθος ἐπικουφίσας. καὶ τέλος κλίνει μὲν ἑαυτὸν εἰς
 τὴν γῆν ὁ Κνήμων, ὀκλάζει δὲ ἐπὶ πέτρᾳ ὁ Θεαγένης,

ῥιπτεῖ δὲ ἐπὶ τοῦτον ἑαυτὴν ἡ Χαρίκλεια. καὶ τὸν ὕπνον ἐπὶ πολὺ μὲν ἐπιφερόμενον διωθοῦντο, βουλήν τινα στήσασθαι τῶν παρόντων ἐπιθυμοῦντες, λιποθυμία δὲ καὶ πόνοις ἐνδόντες φύσεως νόμῳ καὶ ἄκοντες ἐπεΐθοντο, καὶ πρὸς ἡδὺ κῶμα διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς 5 λύπης ὠλίσθησαν. οὕτως ἄρα ποτὲ σώματος πάθει καὶ τὸ νοερόν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν ἠνέσχετο.

- 16 ἔπει δὲ μικρὸν ἐσπάσαντο ὕπνον, καὶ τοσοῦτον ὅσον τὰ ἄκρα τῶν βλεφάρων ἐπιλεῖναι, τῇ Χαρικλείᾳ τῇδε ξυγκειμένη ὄναρ ἐφοίτησεν. ἀνὴρ τὴν κόμην ἀνχημρὸς 10 καὶ τὸ βλέμμα ὑποκαθειμένος καὶ τὴν χεῖρα ξναιμος, ἐμβαλὼν τὸ ξίφος, τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῇ τὸν δεξιὸν ἐξήρρητο· ἡ δὲ ἀνέκραγέ τε αὐτίκα, καὶ οἱ τὸν ὀφθαλμὸν ἀνηρπάσθαι λέγουσα τὸν Θεαγένην ἐκάλει. καὶ ὁ μὲν παρῆν αὐτίκα πρὸς τὴν κλῆσιν, καὶ τὸ πάθος ὑπερῆλγει 15 καθάπερ καὶ τῶν ἐνυπνίων συναισθανόμενος· ἡ δὲ τῷ τε προσώπῳ τὴν χεῖρα ἐπέβαλε, καὶ τὸ μέρος ὃ κατὰ τὸ ὄναρ ἀπώλεσεν ἐπαφωμένη πάντοθεν ἐπεξήτει. ὥς δὲ ὄναρ ἦν, ὄναρ ἦν ἔλεγεν· ἔχω τὸν ὀφθαλμόν· θάρσει Θεάγενες, ἀνέπνευσε πρὸς τὴν ἀκοὴν ὁ Θεαγένης, καὶ 20 εὖ μὲν ποιουῖσα, ἔφη, τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἀποσώξεις· τί δὲ ἦν ὁ μοι πέπονθας, ἡ τίς ἢ περὶ σὲ πτοία γέγονεν; ἀνὴρ ὑβριστής, ἔφη, καὶ ἀτάσθαλος, καὶ οὐδὲ τὴν σὴν ἄμαχον καταδείσας φώμην, κειμένη μοι πρὸς τοῖς σοῖς γούνασιν ἐπεκώμασε ξιφῆρης, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ᾤμην 25 ὥς ἐξείλε τὸν δεξιόν· καὶ εἶθε γε ὕπαρ ἦν, καὶ μὴ ὄναρ ὦ Θεάγενες τὸ φανέν. τοῦ δὲ εὐφήμησον εἰπόντος, καὶ διότι τοῦτο λέγοι πυνθανομένου, διότι βέλτιον ἦν, ἔφη, θατέρου με τῶν ὀφθαλμῶν ἐλαττωθῆναι ἢ περ ἐπὶ σοὶ φροντίζειν. ὥς σφόδρα δέδοικα μὴ εἰς σὲ τελεῖν τὸ ἐνύ- 30 πνιον, ὃν ὀφθαλμὸν ἐγὼ καὶ ψυχὴν καὶ πάντα ἐμαυτῆς πεπολίημαι. παῦσαι, ἔλεγεν ὁ Κνήμων· ἐπηκροᾶτο γὰρ

- ἀπάντων πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς βοήν τῆς Χαρικλείας ἀφυσισμένος· ἐμοὶ γὰρ ἄλλη πη φράζεσθαι τὸ ὄναρ καταφαίνεται. καὶ εἶγε σοὶ πατέρες εἰσὶν, ἀπόκριναι. τῆς δὲ ὁμολογούσης καὶ εἰ ποτε ἦσαν εἰπούσης, οὐκοῦν τὸν
- 5 πατέρα σοὶ τεθνηκέναι νόμιζε ἔλεγε. τοῦτο δὲ ᾧδε συμβάλλω. τοῦ προελθεῖν εἰς τὸν τῇδε βίον καὶ τοῦδε τοῦ φωτὸς μεταλαβεῖν τοὺς φύντας ἴσμεν αἰτίους, ὥστε ἐκότως ἐπὶ πατέρα καὶ μητέρα τὴν ὁμμάτων συζυγίαν, ὡς ἂν φωτεινὴν αἰσθησιν καὶ ὁρατῶν ὑπουργόν, οἱ
- 10 ὄνειροι σοφίζονται. βαρὺ μὲν, ἔφη, καὶ τοῦτο, ἡ Χαρίκλεια· πλὴν ἄλλ' ἔστω γε ἀληθὲς μᾶλλον ἢ τὸ ἕτερον, καὶ νικήσειεν ὁ παρὰ σοὶ τρίπους, ἐγὼ δὲ ψευδόμεναις ἀποφανθελήν. ταῦτα μὲν οὕτως ἔσται, καὶ χρὴ πιστεύειν, ἔλεγεν ὁ Κνήμων· ἡμεῖς δὲ ὀνειρώττειν ὥς ἀλη-
- 15 θῶς εἰοίκαμεν, ἐνύπνια μὲν καὶ φαντασίας ἐξετάζοντες, τῶν δὲ καθ' ἑαυτοὺς περίσκεψιν οὐδ' ἠντιναοῦν προτιθέντες, καὶ ταῦτα ἕως ἔξεστι, τοῦ Αἰγυπτίου τούτου (ἔλεγε δὲ τὸν Θέρμουθιν) ἀπολειπομένου καὶ νεκροῦς ἔρωτας ἀναπλάττοντος καὶ θρηνοῦντος.
- 20 ὑπολαβὼν οὖν ὁ Θεαγένης, ἀλλ' ὦ Κνήμων, ἔφη, 17 ἐπειδὴ σε θεῶν τις ἡμῖν συνῆψε καὶ συνέμπορον τῶν δυστυχημάτων πεποιήκεν, ἄρχε βουλῆς· τόπων τε γὰρ τῶν τῇδε καὶ φωνῶν ἔμπειρος, καὶ ἄλλως ἡμεῖς νωθέστεροι συνιέναι τὸ δέον, πλείονι κλύδωνι κακῶν βεβυ-
- 25 θισμένοι. μικρὸν οὖν ἐπιστήσας ὁ Κνήμων τοιαύδε ἔφη. κακῶν μὲν ὦ Θεάγενης ἄδηλον ὅστις πλεονεκτεῖ· ἀφθό- νως γὰρ κάμοι τῶν συμφορῶν ὁ δαίμων ἐπήντηλυσεν· ἐπειδὴ δὲ τὰ παριστάμενα ὡς προγενεστέρον κελεύετε λέγειν, ἡ μὲν νῆσος ἦδε, ὡς ὁράτε, ἔρημος, καὶ πλεον
- 30 ἡμῶν οὐδέν. καὶ χρυσοῦ μὲν καὶ ἀργύρου καὶ ἐσθῆτος ἀφθονία (πολλὰ γὰρ τάδε ἂν κατὰ τὸ σπήλαιον ὑμῶν τε ἀφελόμενοι ἄλλων τε ἀποσυλήσαντες ὁ Θύαμις καὶ οἱ

σὺν αὐτῷ κατέθεντο), σίτου δὲ καὶ ἐπιτηδείων ἄλλων
 οὐδὲ ὄνομα περιλέλειπται. θεός δὲ διαφθαρῆναι μὲν
 καταμείναντας λιμῷ, διαφθαρῆναι δὲ ἐφόδῳ τινῶν,
 ἥτοι τῶν ἐναντίων πάλιν ἐλθόντων ἢ καὶ νῆ Δία τῶν
 σὺν ἡμῖν γεγονότων, εἰ καθ' ἓν ποτε συλλεγόντες καὶ 5
 τὸν ἐνθάδε θησαυρὸν οὐκ ἀγνοοῦντες ἐπέλθοιεν διὰ τὰ
 χρήματα. τότε οὐκ ἂν φθάνοιμεν παραπολλύμενοι, ἢ
 ταῖς ὕβρεσι ταῖς ἐκείνων, τὸ φιλανθρωπότερον, ἐκκεί-
 μενοι· ἄλλως τε γὰρ ἄπιστον τὸ βουκόλων γένος, καὶ
 νῦν πλέον, ὅτε τοῦ καταστέλλοντος τὴν γνώμην πρὸς 10
 τὸ σωφρονέστερον ἄρχοντος ἀμοιροῦσιν. ἀπολείπτειν
 οὖν ἡμῖν καὶ φευκτέον ὥς ἄρκυς τινὰς καὶ δεσμωτήριον
 τὴν νῆσον, ἀποπέμψαντας πρότερον τὸν Θέρμουθιν,
 πρόφασιν ὥς πευσόμενον καὶ πολυπραγμονήσοντα, εἰ
 τι περὶ τοῦ Θυάμιδος ἔχοι μανθάνειν. ῥᾶόν τε γὰρ ἐφ' 15
 ἑαυτῶν ἂν σκοποῖμεν καὶ ἐργαζοῖμεν τὰ πρακτέα· καὶ
 ἄλλως ἄνδρα ἐκποδὼν ποιήσασθαι καλὸν φύσει τε ἀβέ-
 βαιον καὶ ληστρικὸν καὶ δύσεριν τὸ ἥθος, πρὸς δὲ καὶ
 ὑποψίας τι φέροντα εἰς ἡμᾶς τῆς Θίσβης ἕνεκα, καὶ οὐκ
 ἂν παυσόμενον εἰ μὴ ἐπιβουλεύσειεν, εἰ καιροῦ λάβοιτο. 20

18. ἐπηνέσθη ταῦτα, καὶ ἐδόκει γίνεσθαι· καὶ ὁρμήσαν-
 τες ἐπὶ τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου (καὶ γὰρ τι καὶ ἡμέρας
 ἤδη ξυνίεσαν) διανέστησάν τε τὸν Θέρμουθιν ὁλοσχε-
 ρῶς τῷ ὕπνῳ κατεσχημένον, καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν τῶν βου-
 λευθέντων φράσαντες, καὶ ῥαδίως ὑπόκουφον ἄνδρα 25
 πείσαντες, τό τε σῶμα τῆς Θίσβης εἰς τι κοῖλον ἐνθέν-
 τες, καὶ τὴν τέφραν τὴν ἐκ τῶν σκηνῶν ὅσα γῆν ἐπιφο-
 ρήσαντες, καὶ τὰ εἰωθότα διὰ τὴν ὁσίαν ἐξ ὧν ὁ καιρὸς
 ἐδίδου πληρώσαντες, καὶ δάκρυα καὶ θρήνους ἀντὶ
 πάντων τῶν νομιζομένων ἐναγίσαντες, ἐξέπεμπον ἐφ' 30
 ἣν ἐδοξε βουλὴν τὸν Θέρμουθιν. ὃ δὲ βραχὺ προελ-
 θὼν ἀνέστρεφε τε, καὶ οὐκ ἂν ἔφη μόνος πορεύεσθαι,

οὐδὲ ἀναρρίψειν τοσοῦτον κίνδυνον κατασκοπῆς, εἰ μὴ
καὶ Κνήμων ἐθέλοι κοινωνεῖν τῆς πράξεως. ἀποδει-
λιῶντα δὴ πρὸς ταῦτα τὸν Κνήμωνα θεασάμενος ὁ Θεα-
γέννης (καὶ γὰρ φράζων τὰ λεχθέντα πρὸς τοῦ Αἰγυ-
5 πίου δῆλος ἦν ὑπεραγωνιῶν), σὺ δέ, ἔφη, τὴν μὲν γνώ-
μην ἐρρωμένους τις ἄρα ἤσθα, τὸ λῆμα δὲ ἀσθενέστερος·
γνωρίζω σε ἄλλοις τε καὶ οὐχ ἥκιστα τοῖς νῦν. ἀλλὰ
θῆγε τὸ φρόνημα, καὶ πρὸς τὸ ἀνδρειότερον ὄρθου τὴν
γνώμην. τὸ μὲν γὰρ παρὸν ἀναγκαῖον δοκεῖ οὕτω
10 συντίθεσθαι τοῦ μή τινα τοῦ δρασμοῦ λαβεῖν αὐτὸν
ὑπόνοιαν, καὶ συμπορεύεσθαι τὴν πρώτην (δέος δὲ δῆ-
πουθεν οὐδὲν ἀνόπλῳ τὴν χεῖρα ξυνιέναι ξιφήρη καὶ
πεφραγμένον αὐτόν), καιροῦ δὲ λαβόμενον ἐγκαταλεῖ-
ψαι διαλαθόντα, καὶ ἥκειν παρ' ἡμᾶς οὐπερ ἂν συν-
15 θώμεθα. συνθώμεθα δέ, εἰ δοκεῖ, κώμην τινὰ πλησίον,
εἴ πῃ γινώσκεις ἤμερον. εὐὶ λέγειν ἔδοξε τῷ Κνήμوني,
καὶ Χέμμιν τινὰ κώμην οὕτω καλουμένην ἔφραξεν, εὐ-
δαίμονά τε καὶ πολυάνθρωπον καὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ
Νείλου πρὸς ἐπιτειχισμόν τῶν βουκόλων ἐπὶ λόφου
20 παρφυκισμένην· ἀπέχειν δὲ περαιωθεῖσι τὴν λίμνην
στάδια οὐ πολλῶν λειπόμενα τῶν ἑκατόν. δεῖν δὲ εὐθὺς
πρὸς μεσημβρίαν ὁρῶντας ἵεναι. χαλεπῶς μὲν, ἀπε- 19
κρίνατο ὁ Θεαγέννης, Χαρικλείας γε ταύτης ἔνεκα, τοῦ
βαδίζειν μακρότερον ἀήθως ἐχούσης, ἐλευσόμεθα δ'
25 οὖν ὁμως, εἰς πτωχοὺς καὶ τοὺς διὰ τροφὴν ἀγύρτας
ἑαυτοὺς μεταπλάσαντες. νῆ Δία, εἶπεν ὁ Κνήμων· καὶ
γὰρ τῶν ὄψεων σφόδρα διεστραμμένως ἔχετε, ἡ δὲ Χα-
ρικλεία καὶ πλέον, ἄτε καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἀρτίως ἐκκε-
κομμένη. καὶ ἐμοὶ δοκεῖτε τοιοῦδε ὄντες οὐκ ἀκόλους
30 ἀλλ' ἄοράς τε καὶ λέβητας αἰτήσειν. πρὸς ταῦτα ἐμει-
διάσαν ὀλίγον καὶ βεβιασμένον καὶ μόνοις τοῖς χεῖλεσιν
ἐπιτρέχον· ὄρκους δὲ πιστωσάμενοι τὰ δόξαντα, καὶ μὴ

ποτε ἀπολείψειν ἔκόντες, ἐπιμαρτυράμενοι τοὺς θεοὺς, ἔπραττον ὡς ἐβούλετο ἡ σκέψις.

ὁ μὲν δὴ Κνήμων καὶ ὁ Θέρμουθις, ἅμα ἤλθω τὴν λίμνην περαιωθέντες, ἐχώρουν δι' ὕλης τινὸς βαθείας καὶ τὸ λάσιον δυσδιέξοδον παρεχομένης. ἤγειτο δὲ ὁ 5 Θέρμουθις, τοῦτο τοῦ Κνήμωνος καὶ εἰπόντος καὶ βουληθέντος, πρόφασιν μὲν αὐτῷ τὴν ἐμπειρίαν τῆς δυσχωρίας ἀναθέντος καὶ ἡγεμονεύειν τὴν ὁδὸν ἐπιτρέψαντος, πλέον δὲ τὸ ἀσφαλὲς αὐτῷ περιποιούντος καὶ καιρὸν τοῦ διαδρᾶναι προετοιμάζοντος. ἐπεὶ δὲ προ- 10 ὄντες ἐνέντυχον ποίμναις, οἱ δὲ νομεύοντες ἀπέδρασαν καὶ πρὸς τὸ πυκνότερον τῆς ὕλης κατέδυσαν, κριὸν τινα τῶν ἡγουμένων καταθύσαντες, ἐπὶ τε τοῦ πυρὸς ὃ προητοίμαστο τοῖς νομεῦσιν ἀφανήναντες, ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν, οὐδὲ τὴν ἀποχωρῶσαν ὄπτησιν ἀναμείναν- 15 τες, ἐπειγομένης ὑπὸ τοῦ λιμοῦ τῆς γαστροῦς. οἷον οὖν λύκοι τινὲς ἢ θῶες ἐλάφουςσον τὰ αἶλ τετμημένα καὶ πρὸς ὀλίγον πῶ πυρὶ μεμολυσμένα· τὰ δὲ ἡμίопτα ταῖς παρειαῖς ἐν τῇ βρώσει τοῦ αἵματος ἀπέσταζεν. ὡς δὲ ἐνεφορήθησαν, γάλακτος ἐμπιόντες ὁδοῦ τῆς προκειμέ- 20 νης εἶχοντο. καὶ ἦν μὲν ὥρα περὶ βουλυτὸν ἥδη, ἐπεὶ δὲ λόφον τινὰ ἀνιόντων ὑπὸ τοῦτον εἶναι τὴν κώμην ἔφραξεν ὁ Θέρμουθις, οὐπερ τὸν Θύαμιν συνειλημμένον ἢ κατέχεσθαι ἢ καὶ ἀνηρησθαι εἰκαζεν, διαφθορέ- 25 ναι οἱ τὴν γαστέρα πρὸς τῆς ἀδδηφαγίας ἡτιῶτο καὶ 20 δυσίσκεσθαι χαλεπῶς ἐκ τοῦ γάλακτος ἔλεγεν ὁ Κνήμων, προφθάνειν τε τὸν Θέρμουθιν παρεκελεύετο, αὐτὸς δὲ ἐπικαταλήψεσθαι. τοῦτο ποιῶν ἄπαξ μὲν καὶ αὐθις καὶ τρίτον ἐπαληθεύσας ὥφθη, καὶ καταλαμβάνειν χαλεπῶς 20 ἔλεγεν· ὡς δὲ εἰς ἔθος τὸν Αἰγύπτιον ἐνεβίβασεν, ἔλα- 30 θε τὸ τελευταῖον ἐναπομείνας, καὶ πρὸς τὰ χαλεπώτερα τοῦ δάσους κατὰ τοῦ πρानοῦς ἑαυτόν, ὡς εἶχε τάχους,

ἐπαφείς διεδίδρασκε. καὶ ὁ μὲν ἐπειδὴ πρὸς ταῖς ἀκρω-
 ρείαις ἐγένετο τοῦ ὄρους, ἀνέπαινε ἐαυτὸν ἐπὶ τινος
 πέτρας, ἐσπέραν τε καὶ νύκτα ἀναμένων, καθ' ἣν συν-
 ἔκειτο αὐτοῖς ἤκουσιν εἰς τὴν κώμην τὰ περὶ τὸν Θυά-
 5 μιν πολυπραγμονεῖν, καὶ ἅμα καὶ τὸν Κνήμωνα περι-
 σκοπῶν, εἰ πῇ ποτε ἐπέλθοι, βουλήν εἰς αὐτὸν ποιού-
 μενος ἀποπωτέραν· οὐ γὰρ ἀνίη τὴν γνώμην τὸ εἰς
 αὐτὸν ὑποπτον ὥς ἀνελόντα τὴν Θίσβην, καὶ ὅπως ἂν
 καὶ ὁπότε διαχρήσαιο ἐνενόει, ἐπιθέσθαι τε μετὰ τοῦτον
 10 καὶ τοῖς περὶ τὸν Θεαγένην ἐλύττα. ὥς δὲ ὁ Κνήμων
 ἐφαίνετο οὐδαμοῦ, τῆς δὲ νυκτὸς ἐγένετο ἄωρι, πρὸς
 ὕπνον τραπείς ὁ Θέρμουθις ἤγάλακόν τινα καὶ πύματον
 ὕπνον εἴλκυσεν, ἀσπίδος δῆγματι, μοιρῶν τάχα βουλή-
 σει, πρὸς οὐκ ἀνάρμοστον τοῦ τρόπου τὸ τέλος κατα-
 15 στρέψας.

ὁ δὲ Κνήμων ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν ἀπέλιπε τὸν Θέρ-
 μουθιν, οὐ πρότερον ἀνέπνευσεν τὴν φυγὴν, ἕως τὸ νυ-
 κτὸς ἐπελθὼν κνέφας ἐπέδησεν αὐτῷ τὴν ὀρμὴν, αὐτοῦ
 τε οὐ κατείληπτο ἐαυτὸν ἐγκρύψας, καὶ τῆς φυλλάδος
 20 ὅσον πλεῖστον ἠδύνατο ἐφ' ἑαυτὸν ἐφαμήσας. ὕφ' ἣ
 κείμενος τὰ πολλὰ μὲν ἄυπνος ἐταλαιπωρεῖτο, πάντα
 καὶ κτύπον καὶ ἀνέμου ριπὴν καὶ φύλλου κίνησιν Θέρ-
 μουθιν ἠγοούμενος· εἰ δέ που καὶ κατὰ μικρὸν ἐκνικη-
 θεῖη πρὸς ὕπνον, φεύγειν ἐδόκει, καὶ θαμὰ πρὸς τὰ κα-
 25 τὸπιν ὑπέστρεφε, καὶ περιεσκόπει τὸν οὐδαμοῦ διώκον-
 τα. καὶ βουλόμενος καθεύδειν ἀπηύχετο τοῦθ' ὃ ἐβού-
 λετο, χαλεπωτέροις ὀνείροις τῆς ἀληθείας ἐντυγχάνων.
 πρὸς τε τὴν νύκτα καὶ χαλεπαίνειν ἐφκει, μακροτέρων
 τῶν ἄλλων ὑποτιθέμενος. ὥς δὲ ἡμέραν ἄσμενος εἶδε,
 30 πρῶτα μὲν ἀποτέμνει τῆς κόμης τὸ περιττότερον, καὶ
 ὅσον αὐτῆς εἰς τὸ ληστροικώτερον εἶδος παρὰ τοῖς βου-
 κόλοις ἤσκητο, τοῦ μὴ ἀποτρόπαιος ἢ ὑποπτος εἶναι

τοῖς ἐντυγχάνουσι. βουκόλοι γὰρ ἄλλα τε πρὸς τὸ φοβε-
ρώτεροι φαίνεσθαι, καὶ δὴ καὶ τὴν κόμην εἰς ὄφρυν
ἐλκουσι καὶ σοβοῦσι τῶν ὤμων ἐπιβαίνουσιν, εὖ τοῦτο
εἰδότες, ὥς κόμη τοὺς μὲν ἐρωτικούς ἱλαρωτέρους τοὺς
δὲ ληστρικούς φοβερωτέρους ἀποδείκνυσιν.

- ⊙ 21 ἀποτεμῶν οὖν ὁ Κνήμων ὅσον εἰκὸς ἦν ἔλαττον κο-
μᾶν τοῦ ληστρικοῦ τὸν ἀβρότερον, ἐπὶ τὴν Χέμμιν τὴν
κώμην, οὗ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο, ἔσπενδεν. ἦδη
δὲ αὐτῷ πλησιάζοντι τῷ Νείλω, καὶ πρὸς τὴν Χέμμιν
περαιούσθαι μέλλοντι, πρεσβύτης τις ἀνὴρ ἐναλύων
ταῖς ὄχθαις ἐφάνη, καὶ δόλιχόν τινα τῷ ῥεῖθρῳ πολλά-
κισ ἄνω καὶ κάτω παραθέων, καὶ ὥσπερ τῷ ποταμῷ
φροντίδων τινῶν κοινούμενος. ἡ κόμη πρὸς τὸ ἱερώτε-
ρον καθέετο καὶ ἀκριβῶς ἦν λευκή, τὸ γένειον λάσιον
καὶ σεμνότερον βαθυνόμενον, στολὴ καὶ ἐσθῆς ἡ ἄλλη
πρὸς τὸ ἐλληνικώτερον βλέπουσα. μικρὸν οὖν ἑαυτὸν
ἐπιστήσας ὁ Κνήμων, ὥς ἀντιπαρέθει πολλάκις ὁ πρε-
σβύτης, οὐδὲ εἰ τις αὐτῷ πάρεστιν αἰσθάνεσθαι δοκῶν
(οὕτως ἄρα ὅλος τῶν φροντιδμάτων ἦν, καὶ πρὸς μόνην
τὴν σκέψιν ὁ νοῦς ἐσχόλαζε), κατὰ πρόσωπον ὑπαντιά-
σας πρῶτα μὲν χαίρειν ἐκέλευε. τοῦ δὲ οὐ δύνασθαι
φῆσαντος, ἐπειδὴ μὴ οὕτω συμβαίνειν αὐτῷ παρὰ τῆς
τύχης, θαυμάσας ὁ Κνήμων, Ἑλλήν δέ, εἶπεν, ὁ ξένος,
ἦ πόθεν; ὁ δέ, οὔτε Ἑλλήν οὔτε ξένος, ἀλλ' ἐντεῦθεν
Αἰγύπτιος. πόθεν οὖν ἐλληνίζεις τὴν στολήν; δυστυ-
χήματα, ἔφη, τὸ λαμπρόν με τοῦτο σχῆμα μετημφίασε.
τοῦ δὲ Κνήμωνος εἰ παιδρύνεται τις ἐπὶ συμφοραῖς
θαυμάζοντος, καὶ ταῦτα μαθεῖν ἀξιοῦντος, Ἰλιόθεν με
φέρεις, ἀπεκρίνατο ὁ πρεσβύτης, καὶ σμῆνος κακῶν καὶ
τὸν ἐκ τούτων βόμβον ἄπειρον ἐπὶ σεαυτὸν κινεῖς. ἀλλὰ
ποῖ δὴ πορεύῃ καὶ πόθεν ᾧ νεανία; πῶς δὲ τὴν φωνὴν
Ἑλλήν ἐν Αἰγύπτῳ; γελοῖον, ἔφη ὁ Κνήμων· τῶν γὰρ

κατὰ σεαυτὸν οὐδὲν ἐκδιδάξας, πρότερος καὶ ταῦτα ἐρωτηθεῖς, τῶν ἐμῶν γνώσιν ἐπιζητεῖς. οὐκοῦν, ἢ δ' ὅς, ἐπειδὴ Ἑλληνι ἔοικας ἀνδρὶ, καὶ σέ τις, ὡς ἔοικε, μετασχηματίζει τύχη, καὶ πάντως τὰ ἡμέτερα ποθεῖς
 5 ἀκούειν, ὠδίνω δὲ καὶ αὐτὸς πρὸς τινα ἐξειπεῖν (εἶπον ἂν τάχα καὶ τοῖσδε τοῖς καλάμοις κατὰ τὸν μῦθον, εἰ μὴ σοὶ προσέτυχον), ὄχθας μὲν Νείλου τάσδε καὶ Νείλον ἀπολίπωμεν (οὐ γὰρ ἡδὺ μακροτέρων διηγημάτων ἀκροατήριον τόπος ἡλίου μεσημβρία φλεγόμενος), πρὸς
 10 δὲ τὴν κώμην ἣν ὀργᾶς ἀντικρὺ κειμένην ἴωμεν, εἰ μὴ σέ τι προουργιατερον ἀπασχολεῖ. ξενιῶ δέ σε οὐκ ἐν ἑμαντοῦ, ἀλλ' ἐν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ κάμῃ ὡς ἰκέτην ὑποδεξαμένον, παρ' ᾧ γνώσῃ τε τὰ μὰ βουλόμενος, ἀναθήσῃ δ' ἐν μέρει καὶ τὰ κατὰ σεαυτόν. ἴωμεν, ἔφη ὁ Κνήμων·
 15 καὶ γὰρ μοι καὶ ἄλλως ἢ πρὸς τὴν κώμην ὁδὸς σπουδάζεται, ἀναμειναί τινας ἐν ταύτῃ τῶν ἐπιτηδείων συντεταγμένῳ.

σκάφους οὖν ἐπιβάντες (πολλὰ δὲ περὶ τὴν ὄχθην 22 ἐσάλευον εἰς χρεῖαν τοῦ διαπορθευεῖν ἐπὶ μισθῷ πα-
 20 ρεσκευασμένα) περαιοῦνται πρὸς τὴν κώμην, εἰς τε τὴν καταγωγὴν ἀφικνοῦνται οὗ κατέλυνεν ὁ πρεσβύτης. καὶ τὸν μὲν τοῦ οἴκου δεσπότην οὐ καταλαμβάνουσιν, ὑποδέχονται δὲ αὐτοὺς προθυμότατα θυγάτηρ τε τοῦ ἐστιάτορος ἥδη γάμον ὥραια, θεραπαινίδες τε ὅσαι
 25 κατὰ τὴν οἰκίαν, αἱ τὸν ξένον ἴσα καὶ πατέρα ἦγον, οὕτως, οἶμαι, πρὸς τοῦ κεκτημένου διατεταγμένον. καὶ ἡ μὲν τις ἀπένιξε τῷ πόδε καὶ τῆς κόνεως ἡλευθέρου τὰ ὑπὸ κνήμην, ἡ δὲ ἐφρόντιζε τῆς εὐνῆς καὶ μαλθακὴν ὑπὲρ ἐπέπιξε τὴν κατάκλισιν· ἑτέρα κάλπην ἔφερε καὶ
 30 πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἄλλη τράπεζαν εἰσεφέρειτο, ἄρτου τε πυρίνου καὶ ὥραιων παντοίων βρέθουσιν. ὃ δὲ καὶ Κνήμων θαναμάσας, ἀλλ' ἢ ξενίου Διός, ὡς ἔοικεν, εἰς

αὐλὰς ἤκομεν, ὦ πάτερ· οὕτως ἀπροφάσιστος ἡ θερα-
 πεία, καὶ πολὺ τὸ εὖνουν τῆς γνώμης ἐμφαίνουσα. οὐκ
 εἰς Διός, ἔφη, ἀλλ' εἰς ἀνδρὸς Δία τὸν ξένιον καὶ ἰκέ-
 σιον ἀκριβοῦντος. βίος γὰρ ὦ πατὴρ ἀκάκεια πλάνος καὶ
 ἔμπορος, καὶ πολλὰ μὲν οἱ πόλεις πολλῶν δὲ ἀνθρώ- 5
 πων ἤθη τε καὶ νοῦς εἰς πείραν ἤκουσαν· ὄθεν, ὥς τὸ
 εἰκός, ἄλλους τε ἀμὲρ οὐ πρὸ πολλῶν τῶνδε ἡμερῶν
 ἀλύοντα καὶ πλανώμενον ὁμωρόφιον ἐποίησατο. καὶ
 τίς ἦν ἡ πλάνη, ὦ πάτερ, ἣν λέγεις; παίδων, ἔφη, πρὸς
 ληστῶν ἀφαιρεθεῖς, καὶ τοὺς μὲν ἀδικοῦντας γινώσκων, 10
 ἐπαμῦναι δὲ οὐκ ἔχων, εἰλοῦμαι περὶ τὸν τόπον καὶ
 θρήνοις παραπέμπω τὸ πάθος, ὥσπερ οἶμαί τις ὄρνις,
 ὄφεως αὐτῆς τὴν καλιὰν πορθοῦντος ἐν ὀφθαλμοῖς τε
 τὴν γονὴν θοινωμένου, προσελθεῖν μὲν ὀκνεῖ, φεύγειν
 δὲ οὐ φέρει· πόθος γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ πάθος ἀνταγωνί- 15
 ζεται· τετριγυῖα δὲ περιποτᾶται τὴν πολιορκίαν, εἰς
 ὧτα ἀνήμερα, καὶ οἷς ἔλεον οὐκ ἐγνώρισεν ἡ φύσις,
 ἀνήνυτον ἰκετηρίαν τὸν μητροῦρον προσάγουσα θρήνον.
 ἄρα οὖν αἶν ἐθέλεις, ἔφη ὁ Κνήμων, καὶ ὅπως καὶ πότε
 τὸν βαρὺν τοῦτον ὑπέστης πόλεμον ἐξεπεῖν; εἰσαυθίς, 20
 ἔφη· νῦν δὲ ὦρα καὶ τὴν γαστέρα θεραπεύειν, ἣν ἐς
 τὰδε ἀποσκοπῶν Ὀμηρος, καὶ ὥς πάντα δεύτερα αὐτῆς
 ποιεῖται, θαυμασίως οὐλομένην ἀνόμασεν. ἀλλὰ πρῶ-
 τον ἡμῖν, ὥς νόμος Αἰγυπτίων σοφοῖς, ἐσπεῖσθω τὰ
 πρὸς τοὺς θεοὺς. οὐ γὰρ δὴ με καὶ τοῦτο ὑπερβῆναι 25
 πείσει· μὴ οὕτω ποτὲ πάθος ἰσχύσειεν ὥς μνήμην τὴν
 εἰς τὸ θεῖον ἐκπλήξαι.

- 23 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέχει τῆς φιάλης ἄκρατον τὸ ὕδωρ
 (τοῦτο γὰρ ἔπινεν) καὶ σπένδωμεν ἔλεγε θεοῖς ἐγγυ-
 ρίοις τε καὶ Ἑλληνίοις, καὶ αὐτῷ γε Ἀπόλλωνι Πυθίῳ 30
 καὶ προσέτι Θεαγένει καὶ Χαρικλείᾳ τοῖς καλοῖς τε καὶ
 ἀγαθοῖς, ἐπειδὴ καὶ τούτους εἰς θεοὺς ἀναγράφω. καὶ

ἅμα ἐδάκρυσεν, ὥσπερ ἑτέραν αὐτοῖς σπονδὴν ἐπιφέ-
 ρων τοὺς θρήνους. ἐπάγη πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν ὀνομά-
 των ὁ Κνήμων, ἄνω τε καὶ κάτω τὸν πρεσβύτην ἐπι-
 θεωρήσας τί λέγεις ἔφη· παῖδες εἰσί σοι τῷ ὄντι Θεα-
 5 γένης καὶ Χαρίκλεια; παῖδες, εἶπεν, ὦ ξέने, ἀμήτορες
 ἐμοὶ γεγονότες· τύχη γάρ μου θεοὶ τούτους ἀνέδειξαν,
 καὶ ἀπέτεκον αἱ ψυχῆς ὠδῖνες, καὶ φύσις ἡ διαθήσεις ἐπ'
 αὐτοῖς ἐνομίσθη, καὶ πατέρα με ἀπὸ ταύτης ἐκείνοι καὶ
 ἐνόμισαν καὶ ὠνόμασαν. ἀλλὰ σὺ δὴ πόθεν, εἰπέ μοι,
 10 τούτους ἐγνώρισας; οὐκ ἐγνώρισα μόνον, ἔφη ὁ Κνή-
 μων, ἀλλὰ καὶ σῶζεσθαί σοι αὐτοὺς εὐαγγελίζομαι.
 Ἄπολλον, ἔφη ἀναβοήσας, καὶ θεοί, καὶ τοῦ γῆς οὗτοι;
 δείκνυς· σωτηῆρά σε καὶ θεοὺς ἰσοστάσιον ἡγήσομαι.
 μισθὸς δέ μοι τίς ἔσται; ἔφη. τὸ μὲν παρόν, ἡ δ' ὅς,
 15 εὐχαριστία. ξενίων δέ, οἶμαι, τὸ κάλλιστον ἀνδρὶ νοῦν
 ἔχοντι, καὶ οἶδα πολλοὺς ὥς θησαυρὸν τῇ ψυχῇ παρα-
 θεμένους τὸ δῶρον. εἰ δὲ καὶ τῆς ἐνεργούσης ἐπιβαλή-
 μεν (ἔσεσθαι δέ μοι τοῦτο οὐκ εἰς μακρὰν οἱ θεοὶ προ-
 σημαίνουσιν), ἀρύσῃ πλοῦτον ὅσον ἂν δύναιο πλεῖστον.
 20 μέλλοντα, εἶπε, καὶ ἄδηλα κατεγγυᾷς, ἔξον ἐκ τῶν πα-
 ρόντων ἀμείβεσθαι. ἐπάγγελλε, εἰ τι παρὸν ὀρέῃς· ὥς
 ἔτοιμος ἐγὼ καὶ μέρος τι προέσθαι τοῦ σώματος. οὐδὲν
 δεῖ μέλος ἀκρωτηριάζειν, ἀλλ' ἅπαν ἔχειν ἡγήσομαι, εἰ
 τούτους ὁπόθεν εἰδὼν ἢ ἐκ τίνων φύντες, ἢ πῶς δεῦρο
 25 ἀφιγμένοι καὶ ποίαις κεχρημένοι τύχαις, βουληθείης
 ἔξαγορεύειν. ἔξεις, ἀπεκρίνατο, τὸν μισθὸν μέγαν τινὰ
 καὶ οὐχ οἶον ἄλλον, οὐδ' εἰ τὰ ἐξ ἀνθρώπων χρήματα
 αἰτῶν ἐτύγχανες. ἀλλὰ τὸ παρὸν τροφῆς ὀλίγον ἀπο-
 γευώμεθα· μακροτέρας γὰρ δεήσει σοὶ τε τῆς ἀκροά-
 30 σεως ἐμοὶ τε τῆς ἀφηγήσεως.

ἐντραγόντες οὖν τῶν τε καρύων καὶ σύκων ἀρτι-
 δρεπῶν τε φοινίκων καὶ ἄλλων δὴ τοιούτων, ἀφ' ὧν

ἐξ ἔθους ὁ πρεσβύτης ἐσιτεῖτο (ψυχῆς γὰρ διὰ βρωσιν οὐδὲ ἐν ἀφηρεῖτο), ἐπερρόφουν ὁ μὲν τοῦ ὕδατος ὁ δὲ καὶ οἶνον, ὁ Κνήμων. ὅς γε καὶ μικρὸν διαλιπὼν, ὁ Διόνυσος, εἶπεν, οἶσθα ᾧ πάτερ ὡς χαίρει μύθοις καὶ καμφοδίας φιλεῖ. καὶ μὲ δὴ οὖν τὰ νῦν εἰσφικισμένους 5 ἀνίησι πρὸς τὴν ἀκρόασιν, τὸν τε ἐπηγγελέμενον πρὸς σοῦ μισθὸν ἀπαιτεῖν ἐπείγει. καὶ ὦρα σοι τὸ δρᾶμα καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς τῷ λόγῳ διασκευάζειν.

ἀκούοις ἄν, ἔφη. ἀλλ' εἴθε γε καὶ τὸν χρηστὸν Ναυσικλέα παρῆναι ἡμῖν συνέβαινε, ὃν πολλάκις γε 10 δι' ὄχλου γινόμενον μνηθῆναι τὴν ἀφήγησιν ἄλλως 24 ἄλλοτε διεκρουσάμην. ποῦ δ' ἂν εἴη τὰ νῦν, ἡρώτα ὁ Κνήμων, ὡς τοῦνομα τοῦ Ναυσικλέους ἐπέγνων. ἐπ' ἄγραν, ἔφη, πεπόρευται. τοῦ δὲ ὁποῖαν πάλιν ἐρομέ- νου, θηρίων, ἔφη, τῶν χαλεπωτάτων, οἳ καλοῦνται μὲν 15 ἄνθρωποι καὶ βουκόλοι, λησται δὲ εἰσι τὸν βίον καὶ δυσάλωτοι παντάπασιν, ὅσα φωλεοῖς καὶ σήραρξι τῷ ἔλει χρώμενοι. ἐγκαλεῖ δὲ αὐτοῖς τίνα αἰτίαν; Ἀττικῆς, ἔφη, ἐρωμένης ἀρπαγὴν, ἣν Θίσβην ἐκεῖνος ὠνόμαξε. φεῦ, εἶπεν ὁ Κνήμων, καὶ ἀθρόον ἐσιώπησεν ὥσπερ 20 ἑαυτοῦ λαβόμενος. τοῦ δὲ πρεσβύτου τί πέπονθας ἐρο- μένου, πρὸς ἄλλα ὁ Κνήμων ἀπάγων, θαυμάζω, ἔφη, πῶς ἢ τίνοι χειρὶ πεποιθὼς ἐνεθυμήθη τὴν ἐφοδον. καὶ ὅς, βασιλεῖ, ἔφη, ξένε, τῷ μεγάλῳ σατραπεύει τὴν Αἰ- γυπτion Ὀροονδάτης, οὗ κατὰ πρόσταγμα φρουράρχος 25 Μιτράνης τήνδε κεκλήρωται τὴν κώμην. τοῦτον δὴ ὁ Ναυσικλῆς ἐπὶ χρήμασι μεγάλοις ἄγει σὺν ἱππῳ καὶ ἀσπίδι πολλῇ. χαλεπαίνει δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Ἀτι- κῆς κόρης οὐχ ὡς ἐρωμένης μόνον καὶ μουσουργίαν ἀρίστης, ἀλλ' ὅτι αὐτὴν καὶ βασιλεῖ τῷ Αἰθιοπίων ἀπά- 30 ξειν ἐμελλεν, ὡς αὐτὸς ἔφασκε, γαμετῇ τῇ ἐκείνου συμπαίστριαν καὶ συνόμιλον τὰ Ἑλλήνων ἐσομένην. ὡς

οὖν μεγάλων καὶ πολλῶν τῶν ἐπ' αὐτῇ προσδοκωμένων χρημάτων ἐστερημένος, πᾶσαν ἐγείρει καὶ κινεῖ μηχανήν. ἐπέρωσά τε καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν πρᾶξιν, εἰ πη ἄρα καὶ τοὺς παιδᾶς μοι περισώσειεν ἐνθυμούμενος.
 5 ὑπολαβὼν οὖν ὁ Κνήμων, ἄλλισ, ἔφη, βουκόλων καὶ σατραπῶν καὶ βασιλέων αὐτῶν. ἔλαθες γὰρ με μικροῦ καὶ εἰς πέρας τῷ λόγῳ διαβιβάζων, ἐπεισόδιον δὴ τοῦτο, οὐδέν φασι πρὸς τὸν Διόνυσον, ἐπεισκυκλήσας· ὥστ' ἐπάναγε τὸν λόγον πρὸς τὴν ὑπόσχῃσιν. εὗρηκα
 10 γὰρ σε κατὰ τὸν Πρωτέα τὸν Φάριον, οὐ κατ' αὐτὸν τρεπόμενον εἰς ψευδομένην καὶ δέουσαν ὄψιν, ἀλλὰ με παραφέρειν πειρώμενον. μανθάνοις ἄν, ἔφη ὁ πρεσβύτες. διηγῆσομαι δέ σοι τὰ ἐμαυτοῦ πρότερον ἐπιτεμῶν, οὐ σοφιστεύων, ὥς αὐτὸς οἶει, τὴν ἀφήγησιν, ἀλλ'
 15 εὐτακτόν σοι καὶ προσεχῇ τῶν ἐξῆς παρασκευάζων τὴν ἀκρόασιν.

ἐμοὶ πόλις Μέμφις, πατὴρ δὲ...καὶ ὄνομα Καλάσι-
 ρις, βίος δὲ νῦν μὲν ἀλήτης, πρότερον δὲ οὐ πάλαι προ-
 φήτης. ἐγένετό μοι καὶ γυνὴ νόμῳ τῆς πόλεως, καὶ
 20 ἀπεγένετο θεσμῷ τῆς φύσεως. ταύτης εἰς τὴν ἐτέραν λῆξιν ἀναλυνθείσης χρόνον μὲν τινα διῆγον ἀπαθῆς κα-
 κῶν, ἐπὶ παισὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀβρυννόμενος· οὐ πολ-
 λοῖς δὲ ὕστερον ἔτεσιν οὐρανίων φωστήρων εἰμαρμένη
 περιόδος τρέπει τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ ὄμμα Κρόνιον εἰς
 25 τὸν οἶκον ἐνέσκηψε, τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐπάγον μετα-
 βολήν, ἣν ἐμοὶ σοφία μὲν προέφηνε, διαδραῖναι δὲ οὐκ ἔδωκε. τοὺς γὰρ μοιρῶν ἀτρέπτους ὄρους προἰδεῖν μὲν
 δυνατόν, ἐκφεύγειν δὲ οὐκ ἐφικτόν. κέρδος δὲ ὥς ἐν
 τοῖς τοιούτοις ἢ πρόγνωσις, ἀμβλύνουσα τοῦ δεινοῦ
 30 τὸ φλεγμαίνον. συμφορᾶς γὰρ ὧ πατ' τὸ μὲν ἀπροσ-
 δόκητον ἀφόρητον, τὸ δὲ προεγνωσμένον οἰστότερον·

τὸ μὲν γὰρ ἡ διάνοια φόβῳ προληφθεῖσα κατέπτηξε,
τὸ δὲ ἡ συνήθεια τῷ λογισμῷ διήτησε.

- 25 γίνεται δὲ περὶ ἐμὲ τοιόνδε. γύναιον Θρακικὸν τὴν
ᾧραν ἀκμαῖον καὶ τὸ κάλλος δεύτερον μετὰ Χαρίκλειαν
ἔχουσα, ὄνομα Ῥοδῶπις, οὐκ οἶδ' ὅποθεν ἢ ὅπως κακῇ 5
μοίρᾳ τῶν ἐγνωκότων ὀρμηθέν, ἐπεπόλαξε τὴν Αἰγυ-
πτον, καὶ ἤδη καὶ εἰς τὴν Μέμφιν ἐκώμαξε, πολλῇ μὲν
θεραπείᾳ πολλῷ δὲ πλούτῳ δορυφορουμένη, πᾶσι δ'
ἀφροδισίοις θηράτροις ἐξησκημένη. οὐ γὰρ ἦν ἐντυ-
χόντα μὴ ἡλωκέναι· οὕτως ἄφυκτόν τινα καὶ ἀπρόσ- 10
μαχον ἐταιρίας σαγήνην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεσύρετο.
ἐφοίτα δὴ θαμὰ καὶ εἰς τὸν νεῶν τῆς Ἰσιδος, ἧς προ-
εφίτευνον, καὶ τὴν θεὸν συνεχῶς ἐθεράπευε θυσίαις τε
καὶ ἀναθήμασι πολυταλάντοις. αἰσχύνομαι λέγειν, ἀλλ'
εἰρήσεται· γίνεται δὴ κάμου κρείττων ὀφθεῖσα πολλά- 15
κις. ἐνίκα τὴν διὰ βίου μοι μελετηθεῖσαν ἐγκράτειαν,
ἐπὶ πολὺ τε τοῖς σώματος ὀφθαλμοῖς τοὺς τῆς ψυχῆς
ἀντιστήσας, ἀπῆλθον τὸ τελευταῖον ἡττηθεὶς καὶ πάθος
ἐρωτικὸν ἐπιφορτισάμενος. ἀρχὴν δὴ τῶν ἐσομένων
καὶ προαγορευθέντων μοι πρὸς τοῦ θεοῦ δυσχερῶν 20
τὴν γυναῖκα φωράσας, καὶ συνεῖς ὡς τῶν πεπωμένων
ἐστὶν ὑπόκρισις καὶ ὡς ὁ τότε εἰληχῶς δαίμων οἶονεῖ
προσώπειον αὐτὴν ὑπῆλθε, τὴν μὲν ἐκ παίδων μοι
σύντροπον ἱερωσύνην ἔγνω μὴ καταισχύναι, [καὶ ἀντέ-
σχον] μηδὲ ἱερὰ καὶ τεμῆνη θεῶν βεβηλῶσαι· τῶν δὲ 25
ἡμαρτημένων οὐκ ἔργω (μὴ γένοιτο) ἀλλ' ἐφέσει μόνῃ
τὴν ἀρμόζουσαν ἐπιβαλὼν ζημίαν, δικαστὴν ἐμαυτῷ
τὸν λογισμὸν ἀναδείξας, φυγῇ κολάζω τὴν ἐπιθυμίαν,
καὶ τῆς ἐνεγκούσης ὁ βαρυδαίμων ἐξήειν, ὁμοῦ μὲν εἰ-
κων ταῖς μοιρῶν ἀνάγκαις καὶ πράττειν ὃ τι καὶ βοῦ- 30
λοῖντο τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπιτρέπων, ὁμοῦ δὲ τὴν ἀποτρό-
παιον Ῥοδῶπιν ἀποφεύγων· ἐδεδίειν γάρ, ὦ ξένε, μὴ

τοῦ τότε ἐπικρατοῦντος ἀστέρος ἐπιβρίσαντος καὶ πρὸς
 τὸ αἰσχροτέρου τῶν ἔργων ἐκνικηθείην. ὃ δέ με πρὸ
 πάντων καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐξήλανυεν, οἱ παῖδες ἦσαν, οὐς
 ἡ ἄρρητός μοι πολλάκις ἐκ θεῶν σοφία ξιφήρεις ἀλλή-
 5 λοις συμπεσεῖσθαι προηγόρευε. περιγράφων οὖν τῶν
 ὀφθαλμῶν τὴν οὕτως ἀπηνῆ θεάν, ἣν ἐκτραπήσεσθαι
 καὶ τὸν ἥλιον εἰκάξω νέφος τῆς ἀκτίνος προκαλυψάμε-
 νον, καὶ πατρῷαίς ὕψει τὸν παίδων φόνον ἀθέατον
 χαριζόμενος, ἐξώκιζον ἐμαντὸν γῆς τε καὶ οἰκίας πα-
 10 τρώας, τὴν μὲν ὀρμὴν οὐδενὶ φράσας, πρόφασιν δέ, ὡς
 εἰς Θήβας τὰς μεγάλας ἀνακομίζομαι, ποιησάμενος, ὡς
 ἂν θάτερον τῶν παίδων τὸν πρεσβύτερον θεασαίμην,
 ἐκεῖ παρὰ τῷ μητροπάτορι τότε διάγοντα. Θυάμις ἦν
 ὄνομα αὐτῷ, ὃ ξένε.
 15 συνεστάλῃ ἀλὶν ὁ Κνήμων ὥσπερ τῷ ὀνόματι τοῦ
 Θυάμιδος βληθεὶς τὴν ἀκοήν. καὶ ὁ μὲν ἐκαρτέρησε
 σιωπῆσαι τῶν ἐξῆς ἔνεκεν, ὃ δὲ ἐπέραινε τὸν λόγον ὧδε.
 παραλείπω τὴν ἐν μέσῳ πλάνην, ὃ νεανία· συν-
 τελεῖ γὰρ οὐδὲν εἰς τὴν παρὰ σοῦ ζήτησιν· πυνθανό- 26
 20 μενος δὲ εἶναι τινα Δελφοὺς Ἑλληνίδα πόλιν, ἱερὰν
 μὲν Ἀπόλλωνος, θεῶν δὲ τῶν ἄλλων τέμενος, ἀνδρῶν
 δὲ σοφῶν ἐργαστήριον, θορύβου δὲ δημῶδους ἐκτὸς
 ἀνωκισμένην, ἔστελλον εἰς ταύτην ἐμαντόν, ἀρμόδιον
 τῷ προφητικῷ καταγῶγιον τὴν ἱεροῖς καὶ τελεταῖς ἀνα-
 25 κειμένην ὀριζόμενος, διὰ τε τοῦ Κρισσαίου κόλπου τῇ
 Κίρρᾳ προσορμισθεὶς ἐκ νεῶς ἐπὶ τὴν πόλιν ἀνέθεον.
 ἐπεὶ δὲ ἐπέστην, ὁμφὴ με ὡς ἀληθῶς θεία προσέβαλεν
 αὐτόθεν, καὶ τά τε ἄλλα ἢ πόλις διαίτημα κρειττόνων
 ἔδοξε, καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ φύσει τῆς περιοχῆς· οἶον γὰρ
 30 φρούριον ἀτεχνῶς καὶ αὐτοσχέδιος ἀκρόπολις ὁ Παρ-
 νασσὸς ἀπαιωρεῖται, πρὸ ποδῶν λαγόνι τὴν πόλιν ἐγ-
 κολπισάμενος.

ἄριστα, ἔφη, λέγεις, ὁ Κνήμων, καὶ ὡς ἂν τις ἐπι-
 πνοίας ὡς ἀληθῶς Πυθικῆς ἐπησοθήμενος. τῇδε γάρ
 πη καὶ ὁ πατήρ μοι θέσεως ἔχειν τοὺς Δελφοὺς ἔφρα-
 ξεν, ὅτε αὐτὸν ἱερομνήμονα ἢ πόλις Ἀθηναίων ἔσται-
 λεν. Ἀθηναῖος ἄρα ἦσθα ὦ παῖ; καὶ ἔφη. ὄνομα δὲ 5
 τίς; Κνήμων, ἀπεκρίνατο. τύχη τίμι κεχρομένος; εἰς-
 αὐθις, ἔφη, ἀκούσῃ· νῦν δὲ ἔχου τῶν ἐξῆς.

ἔξομαι, ἔφη, καὶ ἐπανήειν πρὸς τὴν πόλιν. ἐπαιné-
 σας οὖν τῶν τε δρόμων καὶ ἀγορῶν καὶ κρηνῶν τὸ
 ἄστυ, καὶ Κασταλίαν αὐτήν, ἣν δὴ καὶ περιρραντή 10
 ριον ἐποίησάμην, ἐπὶ τὸν νεῶν ἔσπενδον· καὶ γὰρ με
 καὶ θροῦς τῶν πολλῶν ἀνεπτέρωσεν, ὥραν εἶναι κινεῖ-
 σθαι τὴν θεοπρόπον λέγοντες. ἐπεὶ δὲ εἰσελθὼν προσ-
 ἐκύνουν καὶ τι καὶ κατ' ἐμαυτὸν ἠγχομένην, ἀνεφθέγ-
 ξατο ἢ Πυθία τοιάδε.

15

ἶχνος ἀειράμενος ἀπ' ἐνστάχνος παρὰ Νείλου,
 φεύγεις μοιράων νήματ' ἐρισθενέων.
 τέτλαθι· σοὶ γὰρ ἐγὼ κυανὰύλακος Αἰγύπτιοιο
 αἴψα πέδον δώσω. νῦν δ' ἐμὸς ἔσσο φίλος.

- 27 ταῦτα ὡς ἐθέσπισεν, ἐγὼ μὲν ἐμαυτὸν ἐπὶ πρόσω- 20
 πον τοῖς βωμοῖς ἐπιβαλὼν ἱλεων εἶναι τὰ πάντα ἰκέ-
 τευον, ὁ δὲ πολὺς τῶν περιεστῶτων ὄμιλος ἀνευφήμη-
 σαν τὸν θεὸν τῆς ἐπ' ἐμοὶ παρὰ τὴν πρώτην ἔντευξιν
 προφητείας, ἐμὲ δὲ ἐμακάριζον καὶ περιεῖπον τὸν ἐν-
 τεῦθεν παντοίως, φίλον ἦκειν με τῷ θεῷ μετὰ Λυ- 25
 κοῦργόν τινα Σπαρτιάτην λέγοντες. καὶ ἐνοικεῖν τε
 βουλόμενον τῷ τεμένει τοῦ νεῶ συνεχώρουν, καὶ σιτη-
 ρέσιον ἐκ τοῦ δημοσίου παρέχειν ἐψηφίσαντο, καὶ συν-
 ελόντι λέγειν ἀγαθῶν ἀπέλιπεν οὐδέν. ἡ γὰρ πρὸς ἱε-
 ροῖς ἦν, ἡ πρὸς θυσίαις ἐξηταζόμενη, ὥς πολλὰς καὶ 30
 παντοίας ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ξένος τε καὶ ἐγγχώριος λεῶς
 τῷ θεῷ χαριζόμενοι δρῶσιν, ἡ φιλοσοφοῦσι διελεγό-

μην. οὐκ ὀλίγος δὲ ὁ τοιοῦτος βίος συρρεῖ περὶ τὸν νεὼν τοῦ Πυθίου, καὶ μουσεῖόν ἐστιν ἀτεχνῶς ἢ πόλις ὑπὸ μουσηγέτῃ θεῷ φοιβαζομένη.

τὸν μὲν δὴ πρότερον χρόνον ἄλλοτε περὶ ἄλλων
 5 ἡμῖν αἱ ζητήσεις ἀνεκινουῦντο, καὶ ὃ μὲν τις ὅπως τοὺς ἐγγωρίους οἱ Αἰγύπτιοι σέβομεν θεοὺς ἀνηρώτα, ὃ δέ, δι' ἣν αἰτίαν ἄλλα παρ' ἄλλοις τῶν ζώων ἐκθειάζεται, καὶ τίς ὁ περὶ ἐκάστου λόγος, ἐπυνθάνετο. ἄλλος πυρραμίδων κατασκευὴν, ἕτερος συρίγγων πλάνην. καὶ
 10 συνελόντι τῶν κατ' Αἴγυπτον ἐν οὐδὲν ἀπελίμπανον ἱστοροῦντες· Αἰγύπτιον γὰρ ἄκουσμα καὶ διήγημα πᾶν Ἑλληνικῆς ἀκοῆς ἐπαγωγότατον. τέλος δέ ποτε καὶ περὶ 28 τοῦ Νείλου, καὶ τίνες μὲν αὐτῷ <αἱ> πηγαί, τίς δὲ ἡ παρὰ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς ἰδιάζουσα φύσις, καὶ ὑπό-
 15 θεν τὴν θερινὴν ὥραν μόνος τῶν πάντων πλημυρεῖ, πεῦσίν τις ἐμοὶ προσῆγε τῶν ἀστειοτέρων. ἐμοῦ δὲ ἄπερ ἐγίνωσκον εἰπόντος, καὶ ὅσα περὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου βίβλοις ἱεραῖς ἀναγεγραμμένα μόνοις τοῖς προφητικοῖς καὶ γινώσκειν καὶ ἀναγινώσκειν ἔξεστι, καὶ
 20 διελθόντος ὡς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐκ τῶν ἄκρων μὲν τῆς Αἰθιοπίας ἐσχάτων δὲ τῆς Αἰβύης λαμβάνει, καθ' ὃ μέρος τὸ κλίμα τὸ ἀνατολικὸν ἀποληγὸν ἀρχὴν τῇ μεσημβρίᾳ δίδωσιν, αὕξεται δὲ κατὰ τὴν θερινὴν ὥραν οὐχ ὡς τινες ᾤθησαν, πρὸς τῶν ἐτησίων ἀντικρὺ πνεόντων
 25 ἀνακοπτόμενος, ἀλλ' αὐτῶν δὴ τούτων τῶν ἀνέμων κατὰ τροπὴν τὴν θερινὴν ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν πᾶν νέφος ἐλαυνόντων τε καὶ ὠθούντων, ἕως ἐπὶ τὴν διακεκαυμένην ζώνην συναράξωσι, καθ' ἣν τῆς πρόσω φορᾶς ἀνακόπονται, δι' ὑπερβολὴν τοῦ περὶ τὰ
 30 μέρη πυρώδους πάσης τῆς πρότερον καὶ κατὰ μικρὸν ἀθροισθείσης καὶ παχυνθείσης νοτίδος ἐξατμιζομένης. καὶ τούτου λάβρων ὑετῶν ῥηγνυμένων ὀργᾷ τε ὁ Νεῖ-

λος καὶ ποταμὸς εἶναι οὐκ ἀνέχεται, ἀλλὰ κατεξανίσταται τῆς ὄχθης, καὶ θαλασσωσας τὴν Αἰγύπτου τῇ παρόδῳ γεωργεῖ τὰς ἀρούρας. διὸ πλεῖν τέ ἐστὶ γλυκύτατος ἅτε ἐξ ὄμβρων οὐρανίων χορηγούμενος, καὶ θιγεῖν 5
προσηνέστατος, οὐκέτι μὲν θερμὸς ὡς ὅθεν ἤρξατο, ἐτι δὲ χλιαρὸς ὡς ἐκείθεν ἀρξάμενος. δι' ἣν αἰτίαν καὶ μόνος ποταμῶν αὖρας οὐκ ἀναδίδωσι, πάντως ἄν, ὡς τὸ εἰκός, ἀναδοῦς, εἰ, καθὼς τινες ἐβουλήθησαν, ὡς πυνθάνομαι, τῶν παρ' Ἑλλήσιν εὐδοκίμων, χιόνος τηκομένης τὸ πλήρωμα ἐλάμβανε. 10

29 ταῦτά μου καὶ τὰ τοιαῦτα διεξιόντος, ὁ Ιερεὺς τοῦ Πυθίου γνώριμος ἐμολ γεγωνὼς ἐς τὰ μάλιστα (Χαρίκλῆς ὄνομα ἦν αὐτῷ), θαυμασίως, ἔφη, λέγεις, καὶ ταύτῃ τῇ γνώμῃ τίθεμαι καὶ αὐτός, οὕτω καὶ παρὰ τῶν ἐν Καταδουύποις Ιερέων τοῦ Νεῖλου πυθόμενος. καὶ γὰρ 15
πρὸς αὐτόν, ὦ Χαρίκλεις, ἔφην, ἤλθες γὰρ ἀκακέισε; ἤλθον, εἶπεν, ὦ σοφὲ Καλάσιρι. τί δέ σε χρεός ἦραγε; πάλιν ἠρώτων. ὃ δέ, δυσπραξία τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, ἀπεκρίνατο, ἣ δὴ μοι καὶ εὐπραξίας αἰτία γέγονεν. ἐμοῦ δὲ τὸ παράδοξον θαυμάσαντος, οὐ θαυμάσῃ, ἔφη, 20
τὸ πρᾶγμα, ὡς γέγονεν εἰ πύθιοι. πεύσῃ δὲ ὅταν σοι βουλομένῳ γένηται. οὐκοῦν ὦρα σοι λέγειν, ἦν δ' ἐγώ· νῦν γὰρ βούλομαι. μάνθανε, εἶπεν ὁ Χαρίκλῆς τοὺς πολλοὺς μετασχησάμενος· καὶ γὰρ σε καὶ διὰ τι χρῆσιμον ἐμὸν ἀκροατὴν γενέσθαι τῶν συμβεβηκότων πάλαι 25
ἐβουλόμην.

ἐμοὶ γήμαντι παιδία οὐκ ἐγίνετο. ὅψε δέ ποτε καὶ βραδὺ τῆς ἡλικίας, πολλὰ τὸν θεὸν ἱκετεύων θυγατρὶον πατὴρ ἀνηγορεύθη, οὐκ ἐπ' αἰσίοις ἔσεσθαι μοι ταύτην τοῦ θεοῦ προαγορεύσαντος. ἤλθε καὶ εἰς ὦραν 30
γάμου, καὶ ἐξεδύμην τῶν μνηστευομένων (πολλοὶ δὲ ἦσαν) τῷ παρ' ἐμοὶ κριθέντι καλλίστῳ. καὶ καθ' ἣν

νύκτα συγκατεκλείσθη τῷ γήμαντι, κατ' αὐτὴν ἡ δυσ-
 τυχῆς ἐτελεύτα, σκηπτοῦ τινὸς ἢ χειροποιήτου πυρὸς
 τοῖς θαλάμοις ἐμπεσόντος. καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδόμενον
 ἐτι διεδέχετο θρήνος, καὶ ἀπὸ τῶν πασιτάδων ἐπὶ τὸ
 5 μνημα παρεπέμπετο· καὶ δᾶδες αἱ τὸ γαμήλιον ἐκλάμ-
 ψασαι φῶς, αὐταὶ καὶ τὴν ἐπικήδειον πυρκαλὴν ἐξῆ-
 πτον. ἐπετραγῶδει τούτῳ τῷ δράματι καὶ ἕτερον πάθος
 ὁ δαίμων, καὶ τὴν μητέρα μοι τῆς παιδὸς ἀφαιρεῖται
 τοῖς θρήνοις ἐγκαρτερήσασαν. τὸ δὲ θεήλατον τοῦ κα-
 10 κοῦ μὴ φέρων, ἐμαυτὸν μὲν οὐκ ἐξάγω τοῦ βίου, τοῖς
 θεολογοῦσιν ὥς ἀθέμιτον τὸ προᾶγμα πειθόμενος, ὑπ-
 ἐξάγω δὲ τῆς ἐνεγκούσης καὶ τὴν ἐρημίαν τῆς οἰκίας
 ἀποδιδράσκω· μέγα γάρ τι εἰς λήθην κακῶν ἢ δι' ὀφθαλ-
 μῶν τῆς ψυχῆς ὑπόμνησις ἀμαυρουμένη. καὶ πολ-
 15 λοῖς ἐμπλανηθεὶς τόποις, ἤλθον δὴ καὶ εἰς τὴν σὴν Αἴ-
 γυπτον καὶ Καταδούπους αὐτούς, καθ' ἱστορίαν τῶν
 καταρρακτῶν τοῦ Νείλου.

τῆς μὲν οὖν ἐκεῖσε ἀφίξεως ἔχεις τὸν ἀπολογισμόν, 30
 ὦ φίλος· ἦν δέ σε βούλομαι παρενθήκην γινῶναι τοῦ
 20 διηγήματος, μᾶλλον δέ, ἀληθέστερον εἰπεῖν, αὐτὸ δὴ
 τὸ κεφάλαιον, ἀλύοντί μοι κατὰ τὴν πόλιν καὶ διατιθε-
 μένῳ τὴν σχολὴν καὶ τινα τῶν παρ' Ἑλλήσι σπανίων
 ὤνουμένῳ (ἥδη γάρ μοι τῆς λίαν ἀλγηδόνος τῷ χρόνῳ
 πεττομένης ἢ πρὸς τὴν ἐνεγκοῦσαν ἐπάνοδος ἐσπουδά-
 25 ζετο) ἀνὴρ τις πρόσεισι, τὰ μὲν ἄλλα σεμνὸς ἰδεῖν καὶ
 ἀργίνοιαν ἀπὸ τοῦ βλέμματος ἐμφανίζων, ἄρτι μὲν τὸν
 ἐφηβον παραλλάξας, τὴν χροιάν δὲ ἀκριβῶς μέλας. καὶ
 με ἡσπάξετο, καὶ τι βούλεσθαι ἰδίᾳ φράζειν ἔλεγεν, ἐλ-
 ληνίζων οὐ βεβαίως. ἐμοῦ δὲ ἐτοιμῶς ὑπακούσαντος,
 30 εἰς τινα νεῶν παρακείμενον εἰσαγαγών, φύλλα τινὰ σε
 καὶ ρίζας, ἔφη, τῶν Ἰνδικῶν καὶ Αἰθιοπικῶν καὶ Αἴ-
 γυπτίων ὠνούμενον ἐώρακα. εἰ δὴ οὖν ἀκραιφνῇ ταῦτα

καὶ δόλου παντὸς ἐκτὸς ὠνεῖσθαι βουλευθείης, ἔτοιμος
 παρέχειν. βούλομαι, ἔφην, καὶ δείκνυε. ὃ δέ, ὅψει
 μέν, εἶπεν, ὅπως δὲ μὴ μικρολόγος ἔσῃ περὶ τὴν ἀγο-
 ράν. σαυτὸν παρεγγύα, ἔφην, μὴ βαρύτεριμον εἶναι περὶ
 τὴν διάπρασιν. καὶ ὃς ὑπὸ μάλης τι βαλαντίδιον ἔχων, ⁵
 προκομίσας ἐπεδείκνυ λίθων πολυτίμων ὑπερφυές τι
 χρῆμα· μαργαρίδες τε γὰρ ἐνῆσαν εἰς καρύου μικροῦ
 μέγεθος, εἰς κύκλον τε ἀκριβῶς ἀπαρτιζόμεναι καὶ λευ-
 κότητι πλείστον ἀγλατίζονται, σμάραγδοί τε καὶ ὑάκιν-
 θοι, αἱ μὲν οἷα λήιον ἡρινὸν χλοάζουσαι, ἐλαιώδους αὐ- ¹⁰
 τὰς τινος λειότητος ὑπαναξούσης, αἱ δὲ ἀπεμιμῶντο
 χροῖαν ἀκτῆς θαλαττίας ὑπ' ἀγχιβαθεῖ σκοπέλω μικρὸν
 ὑποφριττούσης καὶ τὸ ὑποκείμενον ἰαζούσης· καὶ
 ἀπλῶς συμμιγῆς τις ἦν πάντων καὶ ποικίλη μαρμα-
 ρυγῇ, τὸν ὀφθαλμὸν εὐφραίνουσα. ἅπερ ὥς εἶδον, ¹⁵
 ἄλλους, ἔφην, ὦρα σοι ξένε τῶνδε ἐπιζητεῖν ὠνητάς,
 ὥς ἔγωγε καὶ ἡ κατ' ἐμὲ περιουσία σχολῇ γούν, εἰ καὶ
 ἐνὸς εἴη τῶν ὀρωμένων ἰσοστάσιος. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ
 πρίασθαι δύνατός, εἶπε, δῶρόν γε λαμβάνειν οὐκ ἀδύ-
 νατος. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνίκανος, ἔφην, δῶρόν γε λαμβά- ²⁰
 νειν· σὺ δ' οὐκ οἶδ' ὅ τι βουλόμενος παίζεις ἡμᾶς. οὐ
 παίζω, εἶπεν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα σπονδάζω, καὶ ἐπό-
 μνυμί γε τὸν ἰδρυμένον ἐνθάδε θεὸν ἅπαντα δώσειν,
 εἰ πρὸς τούτοις καὶ ἕτερον δῶρον ὑποδέξασθαι βουλη-
 θείης, πολὺ τούτων ἐριτιμότερον. ἐγέλων πρὸς ταῦτα. ²⁵
 τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, ὅτι γελοῖον, ἔφην, εἰ
 τηλικαῦτα δῶρα καθυπισχνούμενος προσέτι καὶ μισθὸν
 ἐπαγγέλλῃ πολὺ τῶν δῶρων αὐτῶν ὑπερφέροντα. πί-
 στενε, εἶπεν· ἀλλ' ἐπόμνυε καὶ αὐτὸς ἢ μὴν ἄριστα
 χρήσασθαι τῷ δῶρῳ, καὶ ὥς ἂν αὐτὸς ὑφηγήσωμαι. ³⁰
 ἐθαύμαζον μὲν ἀπορῶν, ἐπάμνυνον δὲ τηλικαῦτα ἐλπί-
 ζων. ἐπειδὴ δὲ μοι ὁμῶμοστο ὥς ἐκεῖνος ἐπέσκηπτεν,

ἄγει με παρ' αὐτόν, καὶ δείκνυσιν κόρην, ἀμήχανόν τι καὶ δαιμόνιον κάλλος, ἣν αὐτὸς μὲν ἑπταετῇ γεγονέναι ἔλεγεν, ἐμοὶ δὲ καὶ ὥρα γάμου πλησιάζειν ἑώρακε· οὕτως ἄρα κάλλους ὑπερβολὴ καὶ εἰς μεγέθους ἔμφασιν
 5 φέρει προσθήκη. καὶ γὰρ μὲν ἀχανὴς εἰστήκειν ἀγνοία τε τῶν γινομένων καὶ ἀκορέστω θέρει τῶν ὀρωμένων, ὃ δὲ 31 ἄρχεται λόγων τοιῶνδε.

ταύτην ἣν ὄρεῖς, ξένη, φησὶν, ἣ μὲν τεκοῦσα, δι' αἰτίαν ἣν γνώση μικρὸν ὕστερον, ἐν σπαργάνοις ἐξέ-
 10 θετο, τύχης ἀμφιβολία τὰ κατ' αὐτὴν ἐπιτρέψασα, ἐγὼ δὲ προστυχὼν ἀνειλόμην· οὐδὲ γὰρ ἦν μοι θεμιτὸν ἐν κινδύνῳ ψυχῇν ἄπαξ ἐνανθροπήσασαν παριδεῖν. ἐν γὰρ καὶ τοῦτο παράγγελμα τῶν γυμνῶν παρ' ἡμῖν σοφῶν, ὧν ἀκουστής εἶναι χρόνοις ὀλίγοις πρόσθεν ἤξλω-
 15 μαι. καὶ ἄλλως καὶ τὸ παιδίον αὐτόθεν μέγα τι καὶ θεῖον τῶν ὀφθαλμῶν ἐξέλαμπεν· οὕτω μοι περισκοποῦντι γοργόν τε καὶ ἐπαγωγὸν ἐνεῖδε. συνεξέκειτο δὲ αὐτῷ καὶ λίθων ὄρμος, ὃν ἀρτίως ἐπεδείκνυνον, καὶ ταινία τις ἀπὸ σηρικῷ νήματος ἐξυφασμένη, γράμμα-
 20 σιν ἐγχωρίοις καὶ διηγήματι τῶν κατὰ τὴν παιδα κατὰ-στικτος, τῆς μητρός, οἶμαι, σύμβολα ταῦτα καὶ γνωρίσματα τῇ κόρῃ προμηθευσάμενης. ἅπερ ὥς ἀνέγνω, πόθεν τέ ἐστι καὶ τίνας ἔγνω, εἰς ἀγρόν τε κομίζω πόρρω τῆς πόλεως ἀπωκισμένον, καὶ ποιμέσιν ἐμαντοῦ
 25 τρέφειν παραδούς, μηδενὶ τε φράζειν ἐπαπειλήσας, τὰ συνεκτεθέντα κατεῖχον, τοῦ μὴ τινα ἐπιβουλὴν γενέσθαι δι' αὐτὰ τῇ κόρῃ. τὰ μὲν οὖν πρῶτα οὕτως ἐλάανθαιεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ χρόνου προλόντος ἢ τῆς κόρης ἀκμὴ καὶ μείζονος ὥρας ἐφαντάζετο τοῦ εἰωθότος (τὸ κάλλος
 30 δ' οὐδ' αὖν ὑπὸ γῆν κρυπτόμενον ἔλαθεν, ἀλλὰ μοι δοκεῖ καὶ ἐκεῖθεν διεκλάμψαι), δεισας μὴ φωτισθεῖν τὰ κατ' αὐτήν, καὶ ἀπόλοιτο μὲν αὐτῇ, παραπολαύσας δὲ

τινος καὶ αὐτὸς ἀηδοῦς, ἐκπεμφθῆναι πρεσβευτῆς παρὰ τὸν Αἰγύπτου σατράπην ἐπραγματευσάμην. καὶ ἦκω ταύτην συνεπαγόμενος, διαθέσθαι τὰ κατ' αὐτὴν ἐν-
 θυμούμενος. καὶ τῷ μὲν ὅσον οὐδέπω περὶ ὧν ἦκω δια-
 λεχθήσομαι (χρηματίσαι γὰρ ἡμῖν τήμερον ἐπηγγέλαιο), ⁵
 σοὶ δὲ καὶ θεοῖς τοῖς οὕτως ἐπιτρέψασιν ἐγγχειρίζω τὴν
 κόρην ἐπὶ συνθήκαις ταῖς ἐνωμότως ἡμῖν γενομέναις,
 ἣ μὴν ἐλευθέραν ταύτην ἔξω καὶ ἐλευθέρῳ πρὸς γάμον
 ἐκδώσειν, <ἐπιδώσειν δὲ τὴν ταινίαν> ταύτην, ἣν δὴ
 καὶ αὐτὸς νομίζῃ παρ' ἡμῶν, μᾶλλον δὲ τῆς ἐκδεμένης ¹⁰
 μητρός. πιστεύω δὲ σε πάντα ἐμπεδώσειν τὰ ὁμιλη-
 μένα, τοῖς τε ὅρκοις ἀποθαρσῶν, καὶ τὸν σὸν τρόπον
 ἐκ πολλῶν τῶν ἡμερῶν ὧν ἐνθάδε διάγεις Ἑλληνικὸν
 ὄντα τῷ ὄντι περιειργασμένος.

32 ταῦτά σοι νῦν εἶχον λέγειν ἐπιτετημημένως, καλού- ¹⁵
 σης με τῆς κατὰ τὴν πρεσβείαν χρείας. τὰ σαφέστερα
 δὲ καὶ ἀκριβέστερα τῶν κατὰ τὴν κόρην εἰς αὖριον
 μνηθήσῃ, περὶ τὸν νεῶν τῆς Ἰσιδος ἐντυχῶν.

ἐποιοῦν οὕτως, καὶ παραλαβὼν τὴν κόρην ἦγον ἐπι-
 καλύψας ὡς ἐμαυτόν. ἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν εἶχον ²⁰
 ἐν θεραπείᾳ, πολλὰ φιλοφρονούμενος καὶ πολλὴν τοῖς
 θεοῖς ὁμολογῶν χάριν, αὐτόθεν τε ἐμαυτοῦ θυγατέρα
 καὶ ἐνόμιζον καὶ ὠνόμαζον· εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν ἄμα
 ἡμέρᾳ λίαν ἐσπουδασμένως ἐπὶ τὸν νεῶν τῆς Ἰσιδος,
 οὐπερ συνετέτακτό μοι πρὸς τὸν ξένον, ὥρμησα. καὶ ²⁵
 πλείστα ἐμπεριπατήσας, ἐπειδὴπερ ἐφαίνετο οὐδαμοῦ,
 παραγενόμενος εἰς τὰ σατραπεῖα, τὸν πρεσβευτὴν τῶν
 Αἰθιοπίων εἴ τις ἑώρα, ἐπυνθανόμην. καὶ μοί τις ἀπήγ-
 γελλεν ὡς ἐξώρμησε, μᾶλλον δὲ ἐξελήλათαι, πρὸ ἡλίου
 δυσμῶν εἰ μὴ τῶν ὄρων ἐκτὸς γένοιτο, θάνατον αὐτῷ ³⁰
 τοῦ σατράπου διαπειλήσαντος. ἐμοῦ δὲ ἐρομένου τὴν
 αἰτίαν, ὅτι, ἔφη ὁ ἀπαγγέλλων, ἐπέταττεν ἀπέχεσθαι

τῶν σμαραγδείων μετάλλων ὡς Αἰθιοπία προσηκόντων. ὑπέστρεφον ἀνιερῶς ἄγαν διατεθείς, καὶ ὥσπερ οἱ βαρεῖάν τινα πληγὴν εἰληφότες, ὅτι δὴ μοι γινῶναι μὴ ἐξεγένετο τὰ κατὰ τὴν κόρην, τίς ἦ πόθεν ἢ τίνων.

- 5 μὴ θαυμάσης, εἶπεν ὁ Κνήμων· ἀσχάλλω γὰρ καὶ αὐτὸς οὐκ ἀκούσας. ἀλλ' ἴσως ἀκούσομαι. ἀκούσῃ, ἔφη ὁ Καλάσιρις· νυνὶ δὲ ἅπερ ἐξῆς ἐπέραινεν ὁ Χαρὶ- 33 κλῆς, εἰρήσεται. ἐπειδὴ γὰρ, φησὶν, εἰς τὸ δωμάτιον ἦλθον, ὑπαντᾷ τέ μοι ἡ παῖς, καὶ ἔλεγε μὲν οὐδέν, 10 οὐπω τῆς Ἑλλάδος συνιῖσα φωνῆς, ἀπὸ δὲ τῆς χειρὸς ἡσπάζετο, καὶ με πρὸς τὸ παιδρότερον ὀφθεῖσα μόνον ἀνίησιν. ἐθαύμαζόν τε ὅτι, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ καὶ εὐγενεῖς τῶν σκυλάκων πάντα τινὰ καὶ ἐπ' ὀλίγον ἐγνωσμένον σαίνουσιν, οὕτω ἀκείνη τῆς ἐμῆς περὶ αὐτὴν 15 εὐνοίας ὀξέως ἥσθετο καὶ ὡς πατέρα περιεῖπεν. ἐγνων οὖν μὴ ἐνδιατρίβειν τοῖς Καταδούποις, μὴ δὴ τις καὶ δαίμονος βασκανία τῆς δευτέρας με θυγατρὸς στερήσειε, καὶ διὰ τοῦ Νείλου κατάρας ἐπὶ θάλατταν ἐπιτυχῶν τε νεῶς ἀνηγρόμην τὴν ἐπ' οἶκον. καὶ ἔστι νῦν ἡ 20 παῖς ἐνταῦθα σὺν ἐμοί, παῖς μὲν οὔσα ἐμὴ καὶ ὄνομα τοῦμὸν ὀνομαζομένη· σαλεύω γὰρ ἐπ' αὐτῇ τὸν βίον. καὶ ἔστι τὰ μὲν ἄλλα καὶ εὐχῆς κρείττων· οὕτω τάχιστα μὲν τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν εἴλκυσε, τάχιστα δὲ εἰς ἀκμὴν καθάπερ ἔρνος τι τῶν εὐθαλῶν ἀνέδραμεν. ὠραιό- 25 τητι δὲ σώματος οὕτω δὴ τοι τὰς πάσας ὑπερβέβληκεν ὥστε πᾶς ὀφθαλμὸς Ἑλληνικὸς τε καὶ ξένος ἐπ' αὐτὴν φέρεται, καὶ ὅπουδὴ φαινομένη ναῶν ἢ δρόμων ἢ ἀγορῶν, καθάπερ ἀρχέτυπον ἄγαλμα πᾶσαν ὄψιν καὶ διανοίαν ἐφ' ἑαυτὴν ἐπιστρέφει. ἀλλ' αὕτη τοιαύτη τις 30 οὔσα λυπεῖ με λύπην ἀνίατον. ἀπηγόρευται παρ' αὐτῇ γάμος, καὶ παρθενεύειν τὸν πάντα βίον διατείνεται, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ζάκορον ἑαυτὴν ἐπιδοῦσα θήρῃς τὰ

πολλὰ σχολάζει καὶ ἀσκεῖ τοξείαν. ἔμοι δέ ἐστιν ὁ βίος
 ἀφόρητος, ἐλπίσαντι μὲν ἀδελφῆς ἑμαντοῦ παιδί ταύ-
 την ἐκδώσειν, καὶ μάλα γε ἀστείφω καὶ χαρίεντι λόγον
 τε καὶ ἥθος νεανίσκῳ, ἀποτυγχάνοντι δὲ διὰ τὴν ταύ-
 της ἀπηνὴ κρίσιν. οὔτε γὰρ θεραπεύων οὔτε ἐπαγγέλ- 5
 λόμενος οὔτε λογισμοὺς ἀνακινῶν πείσαι δεδύνημαι,
 ἀλλὰ τὸ χαλεπώτατον, τοῖς ἔμοις, τὸ τοῦ λόγου, κατ'
 ἑμοῦ κέχρηται πτεροῖς, καὶ τὴν ἐκ λόγων πολυπειρίαν,
 ἣν ποικίλῃν ἐδίδαξάμην πρὸς κατασκευὴν τοῦ τὸν ἄρι-
 στον ἡρῆσθαι βίον, ἐπανατείνεται, ἐκθειάζουσα μὲν 10
 παρθενίαν καὶ ἐγγὺς ἀθανάτων ἀποφαίνουσα, ἄχραν-
 τον καὶ ἀκήρατον καὶ ἀδιάφθορον ὀνομάζουσα, ἔρωτας
 δὲ καὶ Ἀφροδίτην καὶ πάντα γαμήλιον θίασον ἀποσκο-
 ρακίζουσα. πρὸς ταῦτα δὴ σε βοηθὸν ἐπικαλοῦμαι, καὶ
 διὰ τοῦτο καιροῦ λαβόμενος καὶ ἀφορμῆς τῆς ἐκ ταύ- 15
 τομάτου πῶς ἐνδοθείσης, μακροτέρου πρὸς σὲ τοῦ διη-
 γήματος ἐδεήθην, καὶ δὸς τὴν χάριν, ᾧ ῥαθὲ Κάλασιρι.
 σοφίαν τινα καὶ ἱγῖα κίνησον ἐπ' αὐτὴν Αἰγυπτίαν.
 πείσον ἢ λόγοις ἢ ἔργοις γνωρίσαι τὴν ἑαυτῆς φύσιν,
 καὶ ὅτι γυνὴ μέγονεν εἰδέναι. βουλομένῳ δέ σοι τὸ 20
 πρᾶγμα ῥᾶδιον. οὔτε γὰρ ἀπρόσμικτος ἐκείνη πρὸς
 τοὺς λόγους τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τούτοις
 συνόμιλος ἐπαρθενεύθη· καὶ οἰκησιν οἰκεῖ σοι τὴν αὐ-
 τὴν ἐνταῦθα, ἐντὸς φημὶ τοῦ περιβόλου καὶ περὶ τὸν
 νεῶν. ἰκέτην οὖν γινόμενον μὴ παρίδῃς με, μηδὲ συγ- 25
 χωρήσῃς ἄπαιδα καὶ ἀπαραμύθητον καὶ διαδόχων ἔρη-
 μον ἐν γῆραι βαρεῖ διάγειν, μὴ πρὸς Ἀπόλλωνος αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἐγγχωρίων σοι θεῶν.

ἐδάκρυσα τούτων ἀκούων ᾧ Κνήμων, ἐπειδὴ κα-
 κείνος οὐκ ἀδάκρυτον τὴν ἱκεσίαν προσῆγε, καὶ ἐπηγ- 30
 34 γελλόμην, εἴ τι δυναίμην, συλλήψεσθαι. καὶ ἔτι περὶ
 τούτων διασκοπομένων ἡμῶν, εἰσδραμῶν τις ἀπήγ-

γειλε τὸν ἀρχιθέωρον τῶν Αἰνιάνων ἐπὶ θύραις ὄντα
 πάλαι διοχλεῖν, καὶ παρακαλεῖν τὸν ἱερέα παρεῖναι καὶ
 κατάρχειν τῶν ἱερῶν. ἐμοῦ δὲ ἐρομένου τὸν Χαρικλέα,
 τίνες οἱ Αἰνιᾶνες ἢ τίς ἡ θεωρία καὶ ἦν ἄγουσι θυ-
 5 σίαν, οἱ μὲν Αἰνιᾶνες, ἔφη, Θετταλικῆς ἐστὶ μοίρας τὸ
 εὐγενέστατον καὶ ἀκριβῶς Ἑλληνικόν, ἀφ' Ἑλληνος
 τοῦ Δευκαλίωνος, τὸ μὲν ἄλλο τῷ Μαλιακῷ κόλπῳ πα-
 ρατεινόμενον, μητρόπολιν δὲ σεμνυνόμενον Ὑπάταν,
 ὥς μὲν αὐτοὶ βούλονται, ἀπὸ τοῦ τῶν ἄλλων ὑπατεύειν
 10 καὶ ἄρχειν ὠνομασμένην, ὥς δὲ ἐτέροις δοκεῖ, διότι
 περ ὑπὸ τῇ Οἰτῇ τῷ ὄρει κατῴκισται. ἡ δὲ θυσία καὶ
 ἡ θεωρία, τετραετηρίδα ταύτην, ὅτε περ καὶ ὁ Πυθίων
 ἀγών (ἐστὶ δὲ νῦν, ὥς οἴσθα), πέμπουσιν Αἰνιᾶνες
 Νεοπτολέμῳ τῷ Ἀχιλλέως· ἐνταῦθα γὰρ ἐδολοφονήθη
 15 πρὸς αὐτοῖς τοῖς τοῦ Πυθίου βωμοῖς ὑπ' Ὀρέστου τοῦ
 Ἀγαμέμνονος. ἡ δὲ νῦν θεωρία καὶ πλεονεκτεῖ τὰς ἄλ-
 λας· Ἀχιλλεΐδης γὰρ εἶναι σεμνύνεται ὁ τῆς θεωρίας
 ἐξάρχων. συνέτυχον γὰρ τῇ προτεραίᾳ τῷ νεανίσκῳ,
 καὶ μοι ἀληθῶς ἔδοξε τοῖς Ἀχιλλεΐδαις ἐμπρέπειν·
 20 τοιοῦτός ἐστι τὴν μορφὴν καὶ τοσοῦτος ἰδεῖν τὸ μέγε-
 θος, ὥς βεβαιοῦν τῇ θῆξ τὸ γένος. ἐμοῦ δὲ θαυμάσαν-
 τος, καὶ πῶς Αἰνιάνων γένους τυγχάνων Ἀχιλλεΐδην
 ἑαυτὸν ἀναγορεύει φήσαντος (ἡ γὰρ Ὀμήρου τοῦ Αἰ-
 γυπτίου ποιήσις τὸν Ἀχιλλέα Φθιώτην ἐνδείκνυται),
 25 ὁ μὲν νεανίσκος, ἔφη ὁ Χαρικλῆς, καὶ ὁλοσχερῶς Αἰ-
 νιᾶνα εἶναι τὸν ἥρωα διαγωνίζεται, τὴν Θέτιν ἐκ τοῦ
 Μαλιακοῦ κόλπου γήμασθαι τῷ Πηλεΐ καὶ Φθίαν τὸ
 περὶ τὸν κόλπον τοῦτον ὀνομάζεσθαι πάλαι διατεινόμε-
 νος, τοὺς δὲ ἄλλους δι' εὐδοξίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐφελκομέ-
 30 νους ἑαυτοῖς ἐπιψεύδεσθαι. καὶ ἄλλως δὲ ἑαυτὸν ἐγ-
 γράφει τοῖς Αἰακίδαις, Μενέσθδιον ἑαυτοῦ προπάτορα
 καταφῆρων, τὸν Σπερχειοῦ παῖδα καὶ Πολυδώρας τῆς

ἐκ Πηλέως, ὃς καὶ Ἀχιλλεῖ συνεστράτευσεν ἐν πρώτοις ἐπὶ Ἴλιον, καὶ τῆς πρώτης τῶν Μυρμιδόνων διὰ τὸ συγγενὲς ἐξῆρχε μοίρας. τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφνόμενος, καὶ πανταχόθεν αὐτὸν τοῖς Αἰνιᾶσιν οἰκείου-
 5 μενος, τεκμήριον λαμβάνει πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς κατα-
 λέγει καὶ τὸν ἐναγισμὸν τὸν Νεοπτολέμῳ πεμπόμενον, οὗ σύμπαντες, ὡς φησὶν, Αἰνιᾶσιν ἐξεχώρησαν Θεσσα-
 λοί, τὸ ἐγγυτέροις εἶναι τοῦ γένους προσμαρτυροῦντες. ἐκεῖνοις μὲν οὖν οὐδεις φθόνος, ἔφην, ὦ Χαρίκλεις, ἢ χαρίζεσθαι ταῦτα, ἢ καὶ ἐπαληθεύειν ἑαυτοῖς· τὸν δὲ 10
 ἀρχιθέωρον εἰσκαλεῖσθαι πρόσταξον, ὡς ἔγωγε αὐτοῦ μανικῶς ἀνεπτέρωμαι πρὸς τὴν θῆαν.

- 35 ἐπένευσεν ὁ Χαρίκλῆς, καὶ εἰσῆλθεν ὁ νεανίσκος, Ἀχιλλεῖόν τι τῷ ὄντι πνέων, καὶ πρὸς ἐκείνον τὸ βλέμμα καὶ τὸ φρόνημα ἀναφέρων, ὁρῶς τὸν αὐχένα, καὶ 15
 ἀπὸ τοῦ μετώπου τὴν κόμην καὶ πρὸς τὸ ὄρθιον ἀνα-
 χαϊτίζων. ἢ ὅτις ἐν ἐπαγγελίᾳ θυμοῦ, καὶ οἱ μυκτῆρες ἐλευθέρως τὸν ἀέρα εἰσπνέοντες. ὀφθαλμοὺς οὐπω μὲν χαροπός, χαροπώτερον δὲ μελαινόμενος, σοβαρόν τε ἅμα καὶ οὐκ ἀνέραστον βλέπων, οἷον θαλάσσης ἀπὸ 20
 κύματος εἰς γαλήνην ἄρτι λεινομένης. ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς τὰ εἰωθότα ἡσπάσατο καὶ τῶν ἀμοιβαίων ἔτυχεν, ὥραν εἶναι τοῦ τὴν θυσίαν τῷ θεῷ προσάγειν ἔλεγεν, ὡς αὖν καὶ τὸν ἐναγισμὸν τῷ ἥρωι καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ πομπὴν κατὰ καιρὸν ἐν δευτέροις ἐπιτελεῖν ἐγγένοιτο. γινέ- 25
 σθω, ἔφη ὁ Χαρίκλῆς. καὶ ἀνιστάμενος, ὄψει, ἔφη πρὸς με, καὶ τὴν Χαρίκλειαν τήμερον, εἰ μὴ πρότερον εἶδες· συμπαραεῖναι γὰρ καὶ τὴν ζάκορον τῆς Ἀρτέμιδος τῇ πομπῇ καὶ τοῖς ἐναγισμοῖς τοῦ Νεοπτολέμου πάτριον. ἐμοὶ δὲ ἡ παῖς, ὦ Κνήμων, ἐώρατο ἥδη πολλάκις, καὶ 30
 θυσιῶν συνεφῆπτο, καὶ λόγων ἱερῶν εἰ τι ποτε ἐπύ-
 θετο. ἀλλ' ὅμως ἐσιώπων, τὸ μέλλον ἀπεκδεχόμενος.

καὶ ἅμα τὴν ὁρμὴν ὥς ἐπὶ τὸν νεῶν ἐποιούμεθα· πάν-
τα γὰρ ἤδη παρεσκεύαστο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς
Θετταλοῖς. ἐπεὶ δὲ ἡμεῖς τε πρὸς τοῖς βωμοῖς ἐγενό-
μεθα καὶ ὁ νεανίας ἤδη τῶν ἱερῶν κατήρχε, προκατε-
5 ξαμένου τοῦ ἱερέως, ἐκ τῶν ἀδύτων ἀναφθίγγεται ἡ
Πυθία τοιάδε.

τὴν χάριν ἐν πρώτοις, αὐτὰρ κλέος ὕστατ' ἔχουσιν,
φράξεσθ' ὦ Δελφοί, τόν τε θεῶς γενέτην,
οἱ νηὸν προλιπόντες ἕμῳ καὶ κῦμα τεμόντες
10 ἔξοντ' ἡελίου πρὸς χθόνα κυανέην,
τῇ περ ἀριστοβίων μέγ' ἀέθλιον ἐξάψονται,
λευκὸν ἐπὶ κροτάφῳ στέμμα μελαινομένων.

ταῦτα μὲν ὥς ἀνεῖπεν ὁ θεός, ἀμνηχανία πλείστη 36
τοὺς περιεστῶτας εἰσεδύετο, τὸν χρησμὸν ὃ τι βούλοιο
15 φράζειν ἀποροῦντας. ἄλλος γὰρ πρὸς ἄλλο τι τὸ λόγιον
ἔσπα· καὶ ὥς ἕκαστος εἶχε βουλήσεως, οὕτω καὶ ὑπε-
λάμβανεν. οὐπῶ δὲ οὐδεὶς τῶν ἀληθῶν ἐφήπτετο. χρη-
σμοὶ γὰρ καὶ ὄνειροι τὰ πολλὰ τοῖς τέλεσι κρίνονται.
καὶ ἄλλως οἱ Δελφοὶ πρὸς τὴν πομπὴν ἐπτοημένοι με-
20 γαλοπρεπῶς ὑπτρεπισμένην ἠπείγοντο, τὰ χρησθέντα
πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεύειν ἀμελήσαντες.

ἐπεὶ δὲ ἡ πομπὴ καὶ ὁ σύμπας ἐναγισμὸς ἐτελέσθη— Γ
καὶ μὴν οὐκ ἐτελέσθη, πάτερ, ὑπολαβὼν ὁ Κνήμων.
ἐμὲ γοῦν οὐπῶ θεατὴν ὁ σὸς ἐπέστησε λόγος, ἀλλ' εἰς
25 πᾶσαν ὑπερβολὴν ἡττημένον τῆς ἀκροάσεως καὶ αὐτο-
πτῆσαι σπεύδοντα τὴν πανήγυριν ὥσπερ κατόπιν ἐορ-
τῆς ἦκοντα, τὸ τοῦ λόγου, παρατρέχεις, ὁμοῦ τε ἀνολ-
ξας καὶ κλείσας τὸ θέατρον. ἐγὼ μὲν, ὦ Κνήμων, ἔφη
ὁ Καλάσιρις, ἦκιστά σε τοῖς ἔξωθεν καὶ τοιοῦτοις βού-
30 λομαὶ διοχλεῖν, ἐπὶ τὰ καιριώτερά σε τῆς ἀφηγήσεως
καὶ ὧν ἐπεξήτεις ἐξ ἀρχῆς συνελάνων. ἐπεὶ δὲ ἐκ
παρόδου θεωρὸς γενέσθαι βεβούλησαι, σὺ μὲν Ἀττικὸς

ὦν καὶ τούτων οὐ λέληθας, ἐγὼ δέ σοι τὴν πομπήν, ὀνομαστήν ἐν ὀλίγαις γενομένην αὐτῆς τε ἔνεκεν καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀποβάντων, ἐπιτεμῶν διαθήσομαι.

ἦγεῖτο μὲν ἑκατόμβῃ τῶν τελουμένων, ἀνδρῶν ἀγροικοτέρων βίον τε καὶ στολὴν ἐφελκομένων. τὸ μὲν ζῶσμα ἑκάστῳ χιτῶνα λευκὸν εἰς ἀγκύλην ἀνέστελλε, χεῖρ δὲ ἡ δεξιὰ σὺν ὦμῳ καὶ μαζῷ παραγυμνουμένη πέλεκυν δίστομον ἐπεκράδαινε. οἱ βόες μέλανες πάντες, τὸν αὐχένα σφριγῶντες καὶ πρὸς κύρτωμα μέτριον ἐγείροντες, τὸ κέρας ἀπέριττον καὶ ἀδιάστροφον ὀξύνοντες, ὃ μὲν ἐπίχρυσον ὃ δὲ ἀνθεινοῖς στεφάνοις διάπλοκον, σιμοὶ τὴν κνήμην, καὶ βαθεῖαν τὴν φάρυγγα τοῖς γόνασιν ἐπαιωροῦντες. ὃ δὲ ἀριθμὸς ἀκριβῶς ἑκατόμβῃ, καὶ εἰς ἀληθειαν τὸ ὄνομα πληροῦντες. ἐπηκολούθει τοῖς ἄλλων ἱερῶν διάφορον πλῆθος, ἑκάστου ζώου γένος ἰδίᾳ καὶ εἰς κόσμον ἀγόμενον, αὐλοῦ καὶ σύριγρος τελεστικόν τι μέρος καὶ καταγγελτικὸν τῆς θυσίας ὑπηχούντων.

- 2 ταύτας τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς βοηλάτας κόραι Θετταλικάι διεδέχοντο καλλίζωνοὶ τινες καὶ βα-
 θύζωνοι καὶ τὴν κόμην ἄνετοι. διήρηντο δὲ εἰς δύο χορούς· καὶ αἱ μὲν ἔφερον καλαθίσκους, ὁ πρῶτος χορός, ἀνθέων τε καὶ ὠραίων πλήρεις, αἱ δὲ κανᾶ πεμμάτων τε καὶ θυμιαμάτων κανηφοροῦσαι τὸν τόπον εὐωδία κατέπνεον. ἡσχόλουν δὲ οὐδὲν εἰς ταῦτα τὰς
 χειρας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀχθοφοροῦσαι πρὸς χορὸν στιχῆρη καὶ ἐγκάρσιον ἀλλήλων εἶχοντο, ὥς ἂν βαδίζειν τε ἅμα καὶ χορεῦειν αὐταῖς ἐγγίνοιτο. τοῦ δὲ μέλους αὐταῖς τὸ ἐνδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑπεσήμενεν· οὗτος γὰρ τὸν ὄλον ἐπετέτραπτο μελωδεῖν ὕμνον. ὃ δὲ ὕμνος ἦν, ἡ Θέτις ἐπηγεῖτο καὶ ὁ Πηλεύς, καπὶ τοῦτοις

ὁ ἐκείνων παῖς, καὶ ὁ τούτου πάλιν. μετὰ τούτους, ὦ
Κνήμων, —

τί Κνήμων; ἔφη ὁ Κνήμων. πάλιν γάρ με τῶν ἡδί-
στων ἀποστρεφείς, ὦ πάτερ, αὐτόν μοι τὸν ὕμνον οὐ
5 διερχόμενος, ὥσπερ θεατὴν με μόνον τῶν κατὰ τὴν
πομπήν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀκροατὴν καθίσας.

ἀκούοις ἄν, ἔφη ὁ Καλάσιρις, ἐπειδήπερ οὕτω σοι
φίλον· εἶχε γὰρ ὥδέ πως ἡ ᾠδή.

τὰν Θέτιν αἰίδω, χρυσοέθειρα Θέτιν,
10 Νηρέος ἀθανάτων εἰναλίοιο κόραν,
τὰν Διὸς ἐννεσίῃ Πηλεΐ γημαμένην,
τὰν ἁλὸς ἀγλαΐαν, ἀμετέραν Παφίην·
ἣ τὸν δουριμανῆ τόνδ' Ἄρεα πολέμων,
Ἑλλάδος ἀστεροπᾶν, ἐξέτεκεν λαγόνων,
15 δῖον Ἀχιλλῆα, τοῦ κλέος οὐράνιον,
τῷ ὑπὸ Πύρρα τέκεν παῖδα Νεοπτόλεμον,
περσέπολιν Τρώων, ἑρσίπολιν Δαναῶν.
ἱλήκοις ἦρως ἄμμι Νεοπτόλεμε
ὄλβιε, Πυθιάδι νῦν χθονὶ κενθόμενε,
20 δέχνησο δ' εὐμενέων τάνδε θνηπολίην,
πᾶν δ' ἀπέρυκε δέος ἀμετέρας πόλιος.
τὰν Θέτιν αἰίδω, χρυσοέθειρα Θέτιν.

ὁ μὲν οὖν ὕμνος ὦ Κνήμων τῇδ' ἡ πη συνέκειτο, καθ' ὃ
ὅσον ἔχω διαμνημονεύειν· τοσοῦτον δέ τι ἐμμελείας
25 περιῇν τοῖς χοροῖς, καὶ οὕτω συμβαίνων ὁ κρότος τοῦ
βήματος πρὸς τὸ μέλος ἐρρυθμίζετο, ὥς τὸν ὀφθαλμὸν
τῶν ὀρωμένων ὑπερφρονεῖν ὑπὸ τῆς ἀκοῆς ἀναπειθε-
σθαι, καὶ συμπαρέπεσθαι μεταβαινούσαις αἰεταῖς παρ-
θένοις τοὺς παρόντας ὥσπερ ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν ᾠδὴν
30 ἡχοῦς ἐφελκομένους, ἕως κατόπιν ἐφήβων ἱππικὸν καὶ
ὁ τούτων ἱππαρχος ἐκλάμψας ἀκοῆς κρείττονα πάσης
τὴν τῶν καλῶν θεῶν ἀπέδειξεν. ὁ μὲν οὖν ἀριθμὸς
τοὺς ἐφήβους εἰς πεντήκοντα συνέταττεν, ἐμέριζε δὲ
πέντε καὶ εἴκοσιν ἐκατέρωθεν, μεσεύοντα τὸν ἀρχιθέω-

ρον δορυφοροῦντας. κρηπὶς μὲν αὐτοῖς ἱμάντι φοι-
 νῶ διάπλοκος ὑπὲρ ἀστράγαλον ἐσφίγγετο, χλαμὺς δὲ
 λευκὴ περόνη χρυσῇ πρὸς τοῖς στέρνοις ἐσφῆκωτο, τὴν
 εἰς ἄκρον πέξαν κυανῇ τῇ βαφῇ κεκυκλωμένη. ἡ δὲ ἵπ-
 πος Θετταλικὴ μὲν πᾶσα, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πεδίων τὸ 5
 ἐλεύθερον βλέπουσα (τὸν γὰρ χαλινὸν ὅσα μὲν δεσπό-
 την ἡρνεῖτο, διαπτύουσα καὶ θαμὰ προσαφρίζουσα, ὥς
 δὲ τὸν νοῦν ὑψηγοῦμενον τοῦ ἀναβάτου φέρειν ἡνεί-
 χετο), φαλάροις δὲ καὶ προμετωπιδίοις ἀργυροῖς καὶ
 ἐπιχρύσοις ἐξησκημένη, καθάπερ ἀγώνισμα τῶν ἐφή- 10
 βων τοῦτο πεποιημένων. ἀλλὰ τούτους ὦ Κνήμιων τοι-
 ούτους ὄντας οὕτως ὑπερεῖδε καὶ παρεδραμεν ἡ τῶν
 παρόντων ὄψις, καὶ πρὸς τὸν ἵππαρχον (ᾧ δὲ τὸ μέ-
 λημα τὸ ἐμὸν Θεαγένης) ἅπας ἐπέστρεψεν, ὥστε ἐδοξας
 ἂν ὑπ' ἀστραπῆς τὸ φαινόμενον πρότερον ἅπαν ἡμαυ- 15
 ρῶσθαι· τοσοῦτον ἡμᾶς ὀφθελὶς κατέλαμψεν, ἱππεὺς
 μὲν καὶ αὐτὸς καὶ ὀπλίτης τυγχάνων, καὶ δόρυ μελίαν
 χαλκόστομον ἐπισείων, τὸ δὲ κράνος οὐχ ὑπελθὼν ἀλλ'
 ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς πομπεύων, φοινικοβαφῇ χλα-
 μύδα καθειμένος, ἧς τὰ μὲν ἄλλα χρυσὸς ἐποίκιλλε, 20
 τοὺς Δαπλῖδας ἐπὶ τοὺς Κενταύρους ὀπλίζων, ἡ περόνη
 δὲ Ἀθηναῖαν ἡλεκτρίνην ἔστεφε, τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν
 εἰς θώρακα προασπίζουσαν. προσέβαλλε δὲ τι χάριτος
 τοῖς γινομένοις καὶ ἀνέμου λιγεῖα φηπῇ· μείλιχον γὰρ
 ἐπέπνυε, τὴν μὲν κόμην ἡρέμα κατὰ τοῦ ἀνχένους δια- 25
 ξαίνουσα καὶ τοῦ μετώπου τοὺς βοστρυχοὺς παραστέλ-
 λουσα, τῆς δὲ χλαμύδος τὰς ἄκρας τοῖς νώτοις τοῦ ἵπ-
 που καὶ μηροῖς ἐπιβάλλουσα. εἶπες ἂν καὶ τὸν ἵππον
 αὐτὸν συνιέναι τῆς ὠραιότητος τοῦ δεσπότου, καὶ ὥς
 καλὸν κάλλιστον φέρειν τὸν ἡνίοχον αἰσθάνεσθαι· οὐ- 30
 τω τὸν ἀνχένα κυμαίνων, καὶ εἰς ὄρθον οὔς τὴν κεφα-
 λὴν ἐγείρων, καὶ σοβαρὰν τὴν ὄφρυν κατὰ τῶν ὀφθαλ-

μῶν ἐπιδινεύων, ἔφερε τέ καὶ ἐφέρετο γαυρούμενος,
 εὐήνιά τε προποδίζων, καὶ ἐφ' ἐκάτερον ὤμον ἑαυτὸν
 ἐν μέρει ταλαντεύων, ἄκραν τε τὴν ὀπλὴν τῇ γῇ λε-
 πτόν ἐπικροτῶν, εἰς γαληνὸν κίνημα τὸ βῆμα κατερ-
 5 ρύθμιζεν. ἐξέπληττε μὲν δὴ καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα,
 καὶ τὴν νικητήριον ἀνδρείας τε καὶ κάλλους ψῆφον τῷ
 νεανίᾳ πάντες ἀπένεμον· ἤδη δὲ ὄσαι δημῶδεις γυναι-
 κες καὶ τὸ τῆς ψυχῆς πάθος ἐγκρατεῖα κρύπτειν ἀδύνα-
 τοι, μήλοισ τε καὶ ἄνθεσιν ἐβαλλον, εὐμένειαν ἀπ' αὐ-
 10 τοῦ τινά, ὥς ἐδόκουν, ἐφελκόμεναι. κρίσις γὰρ αὕτη
 μία παρὰ πᾶσιν ἐκρατύνετο, μὴ ἂν φανῇναί τι κατ'
 ἀνθρώπους ὃ τὸ Θεαγένους ὑπερβάλλοιτο κάλλος.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς (Ὅμηρος 4
 ἂν εἶπεν), ἐπεὶ δὲ τοῦ νεῶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐξήλασεν ἡ
 15 καλὴ καὶ σοφὴ Χαρίκλεια, τότε ὅτι καὶ Θεαγένην ἤτη-
 θῆναι ποτε δυνατόν ἐγνωμέν, ἀλλ' ἤτηθῆναι τοσοῦ-
 τον ὅσον ἀκραιφνὲς γυναικεῖον κάλλος τοῦ πρώτου παρ'
 ἀνδράσιν ἐπαγωγότερον. ἦγετο μὲν γὰρ ἐφ' ἀρμαμά-
 ξης ὑπὸ συνωρίδος λευκῆς βοῶν ὀχουμένη, χιτῶνα δὲ
 20 ἄλουργῇ ποδήρῃ χρυσαῖς ἀκτῖσι κατάπαστον ἡμφέεστο.
 ζώνην δὲ ἐπεβέβλητο τοῖς στέρνοις ἦν ὁ τεχνησάμενος
 εἰς ἐκείνην τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν, οὔτε
 πρότερόν τι τοιοῦτον χαλκευσάμενος οὔτε αὐθις δυνη-
 σόμενος. δυοῖν γὰρ δρακόντοιν τὰ μὲν οὐραῖα κατὰ τῶν
 25 μεταφρένων ἐδέσμευε, τοὺς δὲ αὐχένους ὑπὸ τοὺς μα-
 ξοὺς παραμείψας καὶ εἰς βρόχον σκολιὸν διαπλέξας, καὶ
 τὰς κεφαλὰς διολισθῆσαι τοῦ βρόχου συγχωρήσας, ὥς
 περίττωμα τοῦ δεσμοῦ κατὰ πλευρὰν ἑκατέραν ἀπηώ-
 ρησεν. εἶπες ἂν τοὺς ὄφεις οὐ δοκεῖν ἔρπειν ἀλλ' ἔρ-
 30 πειν, οὐχ ὑπὸ βλοσυρῷ καὶ ἀπηνεῖ τῷ βλέμματι φοβε-
 ροὺς, ἀλλ' ὕγρῳ κώματι διαρροεμένους, ὥσπερ ὑπὸ
 τοῦ κατὰ τὰ στέρνα τῆς κόρης ἰμέρου κατευναζομένους.

οἱ δὲ ἦσαν τὴν μὲν ὕλην χρυσοῖ τὴν δὲ χροῖαν κυάνεοι·
 ὁ γὰρ χρυσὸς ὑπὸ τῆς τέχνης ἐμελαίνετο, ἵνα τὸ τραχὺ
 καὶ μεταβάλλον τῆς φολίδος τῷ ξανθῷ τὸ μέλαν συγ-
 κραθὲν ἐπιδειξῆται. τοιαυτὴ μὲν ἡ ζώνη τῆς κόρης, ἡ
 κόμη δὲ οὔτε πάντῃ διάπλοκος οὔτε ἀσύνδετος, ἀλλ' ἡ 5
 μὲν πολλὴ καὶ ὑπαυχένιος ὥμοις τε καὶ νώτοις ἐπεκύ-
 μαινε, τὴν δὲ ἀπὸ κορυφῆς καὶ ἀπὸ μετώπου δάφνης
 ἀπαλοὶ κλώνες ἔστεφον, ῥοδοειδῇ τε καὶ ἡλιῶσαν δια-
 δέοντες, καὶ σοβεῖν ταῖς αὖραις ἔξω τοῦ πρέποντος οὐκ
 ἐφιέντες. ἔφερε δὲ τῇ λαιᾷ μὲν τόξον ἐπίχρυσον, ὑπὲρ 10
 ὧμον τὸν δεξιὸν τῆς φαρέτρας ἀπηρτημένης, θατέρᾳ δὲ
 λαμπάδιον ἡμμένον· καὶ οὕτως ἔχουσα πλεόν ἀπὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν σέλας ἢ τῶν δάδων ἀπηύγαζεν.

οὗτοι ἐκεῖνοι, Χαρίκλεια καὶ Θεαγένης, ἀνεβόησεν
 ὁ Κνήμων. καὶ ποῦ γῆς οὗτοι; δείκνυε, πρὸς θεῶν 15
 ἱκετεύω, ὁ Καλάσιρις, ὁρᾷσθαι αὐτοὺς τῷ Κνήμωνι
 προσδοκήσας. ὁ δέ, ὦ πάτερ, θεωρεῖν αὐτοὺς καὶ ἀπόν-
 τας ᾤηθην· οὕτως ἐναργῶς τε καὶ οἴους οἶδα ἰδὼν ἡ
 παρὰ σοῦ διήγησις ὑπέδειξεν. οὐκ οἶδα, εἶπεν, εἰ τοι-
 οὔτους εἶδες οἴους αὐτοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ 20
 Ἑλλάς τε καὶ ὁ ἥλιος ἐθεάσατο, οὕτω μὲν περιβλέπτοντας
 οὕτω δὲ εὐδαιμονιζομένους, καὶ τὴν μὲν ἀνδράσι τὸν
 δὲ γυναιξὶν εὐχὴν γινομένους· τὴν γὰρ πρὸς θάτερον
 αὐτῶν συζυγίαν ἴσα καὶ ἀθανασίαν ἤγον. πλὴν ὅσον
 τὸν μὲν νεανίαν οἱ ἐγγῶριοι τὴν κόρην δὲ οἱ Θετταλοὶ 25
 πλεόν ἐθαύμαζον, ὁ πρῶτον ἔβλεπον ἐκάτεροι, μᾶλλον
 ἀγάμεινοι· ξένη γὰρ ὄψις τῆς συνήθους ἐτοιμότερον εἰς
 ἐκπληξιν. ἀλλ' ὦ τῆς ἡδείας ἀπάτης, ὦ τῆς γλυκειάς
 οἰήσεως· ὅπως με ἀνεπτέρωσας, ὁρᾷν τοὺς φιλάτους
 καὶ δεικνύναι προσδοκηθεῖς ὦ Κνήμων. σὺ δέ με καὶ 30
 παντάπασιν ἔοικας ἑξαπατᾶν· ἤξειν γὰρ αὐτοὺς ὅσον
 οὐδέπω καὶ φανήσεσθαι παρὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου

διεγγνώμενος, κάπλι τούτοις καὶ μισθὸν τὴν κατ' αὐ-
 τοὺς ὑφήγησιν αἰτήσας, ἐσπέρας οὕσης ἤδη καὶ νυκτὸς
 οὐδαμοῦ δεικνύναι παρόντας ἔχεις. καὶ ὅς, θάρσει, ἔφη,
 καὶ θυμὸν ἔχε ἀγαθὸν ὥς ἐκείνων ἀληθῶς ἡξόντων.
 5 νῦν δὲ ἴσως τι κώλυμα γέγονε, καὶ βράδιον ἢ κατὰ τὰ
 συγκείμενα ἀφικνοῦνται. καὶ ἄλλως οὐδ' ἂν παρόντας
 ἔδειξα μὴ τὸ πᾶν τοῦ μισθοῦ κομισάμενος, ὥστε εἰ
 σπεύδεις τὴν θέαυ, πλήρου τὴν ἐπαγγελίαν καὶ εἰς τέ-
 λος ἄγε τὴν διήγησιν. ἐγὼ μὲν, εἶπεν, ἄλλως τε ὁκνω
 10 τὸ πρᾶγμα πρὸς ὑπόμνησιν με τῶν λυπούντων ἄγον,
 καὶ σε ἀποκναίνειν ᾧ ἦθην ἀδολεσχίᾳ τοσαύτῃ προσκορῇ
 γεγεννημένον· ἐπεὶ δὲ φιλήκοός τις εἶναι μοι φαίνεται καὶ
 καλῶν ἀκουσμάτων ἀκόρεστος, φέρε ὅθεν ἐξέβην τὸν
 λόγον εἰσβάλλωμεν, ἀψάμενοί τε λύχνον πρότερον, καὶ
 15 τὰ κοιταῖα τοῖς νυχίοις θεοῖς ἐπισπεύσαντες, ὥς ἂν τῶν
 εἰωθότων τετελεσμένων ἐννυκτερεύειν ἡμῖν ἐπ' ἀδείας
 τοῖς διηγήμασιν ἐγγίνοιο.

ταῦτα εἶπε, καὶ λύχνος τε ἡμέμενος εἰσεφέρετο θε- 5
 ραπαινίδι τοῦτο τοῦ πρεσβύτου προστάξαντος, καὶ τὴν
 20 σπονδὴν ἀπέχεεν, ἄλλους τε τῶν θεῶν καὶ τὸν Ἑρμῆν
 ἐπὶ πᾶσιν ἐπικαλούμενος. εὐόνειρόν τε ἤτει τὴν νύκτα,
 καὶ φανῆναι αὐτῷ τοὺς φιλάτους κατὰ γοῦν τὸν ὕπνον
 ἰκέτευε. καὶ τούτων τετελεσμένων, ἐπειδὴ τοῖνυν, ἔφη,
 ὦ Κνήμων, τὸ μνῆμα τοῦ Νεοπτολέμου περιεστοιχίστατο
 25 ἡ πομπὴ καὶ τρίτον οἱ ἔφηβοι τὴν ἵππον περιήλασαν,
 ὠλόλυξαν μὲν αἱ γυναῖκες ἡλάλαξαν δὲ οἱ ἄνδρες. τότε
 ὥσπερ ὑφ' ἐνὶ συνθήματι βόες ἄρνες αἰγες λερεύοντο,
 καθάπερ μιᾷ χειρὶ πᾶσι τῆς σφαγῆς ἐπενεχθείσης. βω-
 μόν τε παμμεγέθη σχίζαις μυρίαὶς φορτώσαντες, καὶ
 30 τὰ νεομισμένα τῶν λερείων ἄκρα πάντα ἐπιθέντες,
 κατάρχειν τῆς σπονδῆς τὸν λερεῖα τοῦ Πυθίου καὶ τὸν
 βωμὸν ἀνάπτειν ἤξιουν. ὁ δὲ Χαρικλῆς τὴν μὲν σπον-

δὴν αὐτῷ προσήκειν ἔλεγε, τὸν βωμὸν δὲ ὁ τῆς θεω-
 ρίας ἄρχων ἀπτίετω, παρὰ τῆς ξακόρου τὴν δᾶδα κομι-
 σάμενος· τοῦτο γὰρ ἔθος ὁ πάτριος γινώσκει νόμος.
 ταῦτα εἶπε, καὶ ὃ μὲν ἐσπενδε, τὸ πῦρ δὲ Θεαγένης
 ἐλάμβανεν, ὅτε, ὦ φίλε Κνήμων, καὶ ὅτι θείον ἡ ψυχὴ
 καὶ συγγενὲς ἄνωθεν τοῖς ἔργοις ἐπιστούμεθα. ὁμοῦ
 τε γὰρ ἀλλήλους ἐώρων οἱ νέοι καὶ ἡῶν, ὥσπερ τῆς
 ψυχῆς ἐκ πρώτης ἐντεύξεως τὸ ὅμοιον ἐπιγνούσης καὶ
 πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν οἰκεῖον προσδραμούσης. πρῶτον μὲν
 γὰρ ἄθρόον τι καὶ ἐπτοημένον ἐστησαν, καὶ τὴν δᾶδα
 ὀλκότερον ἢ μὲν ἐνεχείριζεν ὃ δὲ ὑπεδέχετο, καὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ἀτενεῖς ἐπὶ πολὺ κατ' ἀλλήλων πῆξαντες,
 ὥσπερ εἰ που γνωρίζοντες ἢ ἰδόντες πρότερον, ταῖς
 μνήμαις ἀναπεμπάζοντες, εἶτα ἐμειδίασαν βραχὺ τι καὶ
 κλεπτόμενον καὶ μόνῃ τῇ διαχύσει τοῦ βλέμματος ἔλεγ-
 χόμενον. ἔπειτα ὥσπερ καταιδεσθέντες τὸ γερονδὸς
 ἐπυρρίασαν, καὶ αὐθις, τοῦ πάθους, οἶμαι, καὶ τὴν
 καρδίαν ἐπιδραμόντος, ὠχρίασαν. καὶ ἀπλῶς μυρίον
 εἶδος ἐν ὀλίγῳ τῷ χρόνῳ τὰς ὀψεις ἀμφοῖν ἐπεπλανήθη,
 καὶ μεταβολὴ παντοῖα χροιάς τε καὶ βλέμματος, τῆς
 ψυχῆς τὸν σάλον κατηγοροῦσα. ταῦτα δὲ τοὺς μὲν πολ-
 λούς, ὡς εἰκός, ἐλάνθανεν, ἄλλον πρὸς ἄλλην χρεῖαν
 τε καὶ διάνοιαν ὄντας, ἐλάνθανε δὲ καὶ τὸν Χαρικλέα,
 τὴν πάτριον εὐχὴν καὶ ἐπὶ κλησιν καταγγέλλοντα. ἐγὼ
 δὲ πρὸς μίαν τὴν παρατήρησιν τῶν νέων ἡσυχολούμην,
 ἐξ ἐκείνου ὦ Κνήμων ἐξ οὗπερ ὁ χρησμός ἐπὶ Θεαγένει
 θυομένῳ κατὰ τὸν νεῶν ἦδετο, πρὸς ὑπόνοιαν τῶν
 ἐσομένων ἀπὸ τῶν ὀνομάτων κεινημένος. ἄλλο δὲ
 ἀκριβῶς οὐδὲν ἔτι τῶν ἐξῆς χρησθέντων συνέβαλον.

6 ἐπεὶ δὲ ὅψε ποτε καὶ ὥσπερ βιαίως τῆς κόρης ἀπο-
 σπώμενος ὁ Θεαγένης ὑπέθηκε τε τὸ λαμπάδιον καὶ τὸν
 βωμὸν ἀνῆψε, λέλυτο μὲν ἡ πομπή, πρὸς εὐωχίαν τῶν

Θετταλῶν τραπέντων, ὁ δὲ ἄλλος δῆμος ἐπ' οἶκον τὸν
ιδίον ἑκαστος ἀνεχώρησεν. ἡ Χαρίκλεια δὲ ἐφ'esτριδα
λευκὴν ἐπιβαλομένη σὺν ὀλίγοις τοῖς συνήθεσιν ἐπὶ
τὴν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ νεῷ καταγωγὴν ὥρμησεν· οὐδὲ
5 γὰρ ᾧκει σὺν τῷ νομιζομένῳ πατρὶ, τῆς ἀγιστείας ἐνε-
κα παντοίως ἑαυτὴν χωρίζουσα. περιεργότερος τοίνυν
ἐξ ὧν ἠκηκόειν τε καὶ ἐωράκειν γεγονώς, ἐντυγχάνω
τῷ Χαρικλεῖ τοῦτο σπονδάσας. καὶ ὅς, εἶδες, ἡρώτα,
τὸ ἀγλαίσμα τὸ ἐμόν τε καὶ Δελφῶν Χαρίκλειαν; οὐ
10 νῦν πρῶτον, ἔφη, ἀλλὰ καὶ πρότερον πολλάκις, ὁσά-
κις δὴ μοι κατὰ τὸν νεῶν ἐνέτυχεν, οὐχ ὥς ἂν τις ἐκ
παρόδου, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ συνέθυσεν
οὐκ ὀλιγάκις, καὶ περὶ θεῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων εἰ τί
ποτε διαπορήσειεν, ἡρώτησέ τε καὶ ἔμαθε. τί οὖν δὴ
15 σοι τὰ νῦν ἔδοξεν ᾧ ᾿γαθέ; ἄρά τινα τῇ πομπῇ κόσμον
ἤνεγκεν; εὐφήμεσον, εἶπον, ᾧ Χαρίκλεις, ὥσπερ εἰ
καὶ τὴν σελήνην εἰ διαπρέπει τῶν ἄλλων ἡρώτας ἀστέ-
ρων. καὶ μὴν ἐπήνουν τινές, εἶπε, καὶ τὸν Θετταλὸν
νεανίσκον. τὰ δεύτερα, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τρίτα νέμον-
20 τες, τὴν τε κορωνίδα τῆς πομπῆς καὶ ὀφθαλμὸν ἀλη-
θῶς τὴν σὴν θυγατέρα γνωρίζοντες. ἦδετο τούτοις ὁ
Χαρικλῆς, καὶ μοι ὁ σκοπὸς ἐκ τῶν ἀληθῶν ἠνύετο,
θαρσεῖν μοι τὸν ἄνδρα βουλομένῳ παντοίως. καὶ μει-
διάσας, πορεύομαι νῦν ἐπ' αὐτήν, ἔλεγεν· εἰ δέ σοι
25 φίλον, συμπροθυμήθητι, καὶ μὴ τι πρὸς τῆς ὀχλικῆς
ἀηδίας ἐπιτέτριπται συνεπίσκεψαι. χαίρων μὲν ἐπέ-
νευον, ἐνεδεικνύμην δὲ ὡς ἀσχολίας ἄλλης προυργιαί-
τερον τίθεμαι τὸ κατ' αὐτόν.

ἐπεὶ δὲ παρεγενόμεθα οὐ κατήγετο, καταλαμβάνο- 7
30 μεν εἰσελθόντες ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἀλύουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τῷ ἔρωτι διαβρόχους. κάπειδὴ τὸν πατέρα τὰ εἰω-
θότα περιεπτύξατο, πυνθανομένῳ τι πεπόνθοι, τῆς

κεφαλῆς ἄλγημα διοχλεῖν ἔλεγεν, ἡδέως τε ἂν ἡρεμεῖν, εἰ τις ἐπιτρέποι. πρὸς ταῦτα διαταραχθεὶς ὁ Χαρίκλῆς ὑπέξῃει τε τοῦ θαλάμου σὺν ἡμῖν, ἡσυχίαν ταῖς θερα-
 παύναις ἐπιτάξας, προσελθὼν τε τῆς οἰκίας, τί ἄρα τοῦτο, ἔλεγεν, ὦ ῥαθὲ Κάλασιρι; τίς ἢ προσπεσούσα τῷ θυ- 5
 γατρίῳ μαλακία; μὴ θαύμαζε, εἰπον, εἰ τοσούτοις ἐμ-
 πομπεύσασα δήμοις ὀφθαλμόν τινα βάσκανον ἐπεσπά-
 σατο. γελᾶσας οὖν εἰρωνικόν, καὶ σὺ γάρ, εἶπεν, ὥς ὁ
 πολὺς ὄχλος, εἶναι τινα βασκανίαν ἐπίστευσας; εἶπερ
 τι καὶ ἄλλο τῶν ἀληθῶν, ἔφην. ἔχει γὰρ οὕτως. ὁ πε- 10
 ρικεχυμένος ἡμῖν οὗτος ἀήρ δι' ὀφθαλμῶν τε καὶ ῥινῶν
 καὶ ἄσθματος καὶ τῶν ἄλλων πόρων εἰς τὰ βάθη δι-
 ικνούμενος, καὶ τῶν ἔξωθεν ποιότητων συνεισφερόμε-
 νος, οἷος ἂν εἰσρεύσῃ, τοιοῦτο καὶ τοῖς δεξαμένοις πά-
 θος ἐγκατέσπειρεν, ὥστε ὁπόταν σὺν φθόνῳ τις ἴδῃ τὰ 15
 καλὰ, τὸ περιέχον τε δυσμενοῦς ποιότητος ἐνέπλησε καὶ
 τὸ παρ' ἑαυτοῦ πνεῦμα πικρίας ἀνάμεστον εἰς τὸν πλη-
 σίον διερρῖπισε. τὸ δέ, ἅτε λεπτομερές, ἄχρῃ ἐπ' ὅστέα
 καὶ μυελοὺς αὐτοὺς εἰσδύεται· καὶ νόσος ἐγένετο πολ-
 λοῖς ὁ φθόνος, οἰκτεῖον ὄνομα βασκανίαν ἐπιδεξάμενος. 20
 ἦδη δὲ κάκεινα σκόπησον, ὦ Χαρίκλεις, ὅσοι μὲν ὀφθαλ-
 μίας ὅσοι δὲ τῆς ἐκ λοιμῶν καταστάσεως ἀνεπλήσθη-
 σαν, θιγόντες μὲν οὐδαμῶς τῶν καμνόντων, ἀλλ' οὐδὲ
 εὐνῆς, ἀλλ' οὐδὲ τραπέξης τῆς αὐτῆς μετασχόντες, ἀέ-
 ρος δὲ μόνου ταύτου κοινωνήσαντες. τεκμηριούτω δέ 25
 σοι τὸν λόγον, εἶπερ ἄλλο τι, καὶ ἡ τῶν ἐρώτων γένε-
 σις, οἷς τὰ ὀρώμενα τὴν ἀρχὴν ἐνδίδωσι, καὶ οἶον ὑπή-
 νημα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ πάθη ταῖς ψυχαῖς εἰστοξεύ-
 ονται. καὶ μάλα γε εἰκότως· τῶν γὰρ ἐν ἡμῖν πόρων τε
 καὶ αἰσθήσεων πολυκίνητόν τε καὶ θερμότατον οὖσα ἡ 30
 ὄψις δεκτικωτέρα πρὸς τὰς ἀπορροίας γίνεται, τῷ κατ'
 αὐτὴν ἐμπύρῳ πνεύματι τὰς μεταβάσεις τῶν ἐρώτων

ἐπισπωμένη. εἰ δὲ χρή σοι καὶ παραδείγματος ἕνεκα 8
 λόγον τινὰ φυσικώτερον παραθέσθαι, βίβλοις δὲ ἱεραῖς
 ταῖς περὶ ζώων ἀνάγραπτον· ὁ χαρᾶδριδὸς τοὺς ἰκτε-
 ριῶντας ἰάται, καὶ ὁ τοῦτο πάσχων εἰ τῷ ὀρνέῳ προσ-
 5 βλέποι, τὸ δὲ φεύγει καὶ ἀποστρέφεται τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς ἐπιμῦσαν, οὐ φθονοῦν, ὥς οἴονται τινες, τῆς
 ὠφελείας, ἀλλ' ὅτι θεώμενος ἔλκειν καὶ μετασπᾶν εἰς
 ἑαυτὸν ὥσπερ ρεῦμα πέφυκε τὸ πάθος· καὶ διὰ τοῦτο
 ἐκκλίνει καθάπερ τρωῶσιν τὴν ὄρασιν. καὶ ὄφρων δὲ ὁ
 10 καλούμενος βασιλίσκος ὅτι καὶ πνεύματι μόνῳ καὶ βλέμ-
 ματι πᾶν ἀφαναίνει καὶ λυμαίνεται τὸ ὑποπίπτον, ἴσως
 ἀκήκοας. εἰ δὲ τινες καὶ τοὺς φιλτάτους, καὶ οἷς εὐνοὶ
 τυγχάνουσι, καταβασκαίνουσιν, οὐ χρή θαυμάζειν·
 φύσει γὰρ φθονερώς ἔχοντες οὐχ ὁ βούλονται δρῶσιν,
 15 ἀλλ' ὁ πεφύκασι.

πρὸς ταῦτα μικρὸν ἐπιστήσας, τὸ μὲν ἀπόρημα, 9
 ἔφη, σοφώτατα καὶ πιστικώτατα διέλυσας· εἶθε δὲ καὶ
 αὐτῇ πόθου ποτὲ καὶ ἔρωτος αἰσθοίτο. τότε ἂν ὑγιαί-
 νειν αὐτήν, οὐ νοσεῖν ὑπέλαβον. οἶσθα ὥς ἐπὶ τοῦτο
 20 σε καὶ παρεκάλεσα. νῦν δὲ οὐδὲν δέος μὴ τοῦτο πέπον-
 θεν ἢ μισόλεκτρος καὶ ἀνέραςτος, ἀλλὰ βασκανίαν ἔοικε
 τῷ ὄντι νοσεῖν. καὶ δῆλον ὥς καὶ ταύτην διαλῆσαι βου-
 λήσῃ, φίλος τε ὢν καὶ τὰ πάντα σοφός. ἐπηγγελλόμενῃ,
 εἴ τι πάσχουσιν αἰσθολίμῃ, εἰς δύνάμιν βοηθήσειν.
 25 καὶ περὶ τούτων ἐτι διασκοπούμενοις ἡμῖν ἐφίστα- 10
 ταί τις ἐσπουδασμένων, καὶ ὧ γ' αἱ τοὶ φησιν, ὑμεῖς δὲ
 ὥσπερ ἐπὶ μάχην ἢ πόλεμον ἀλλ' οὐκ εὐωχίαν κλη-
 θέντες, οὕτω μέλλετε· ἣν παρασκευάζει μὲν ὁ κάλλι-
 στος Θεαγένης, ἐκοπτεύει δὲ ὁ μέγιστος ἡρώων Νεοπτό-
 30 λεμος. δεῦρ' ἴτε, μηδὲ εἰς ἐσπέραν τὸ συμπόσιον παρ-
 ἔλκετε, μόνον τῶν πάντων ἀπολειπόμενοι. προσκύψας
 οὖν μοι πρὸς τὸ οὐς ὁ Χαρικλῆς, οὗτος, ἔφη, τὴν ἀπὸ

ξύλου κληῖσιν ἦκει φέρων, ὥς λίαν ἀπροσδιόνυστος, καὶ ταῦτα ὑποβεβρεγμένος. ἀλλ' ἴωμεν, ὥς δέος μὴ καὶ πληγὰς ἡμῖν ἐμφορήσῃ τελευτῶν. σὺ μὲν παίζεις, ἴωμεν δ' οὖν, ἔφην. ἐπεὶ δὲ ἐπέστημεν, ἑαυτοῦ πλησίον τὸν Χαρικλέα κατέκλινεν ὁ Θεαγένης, ἔνεμε δὲ ἄρα τι 5 κάμοι τιμῆς τοῦ Χαρικλέους ἕνεκα. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῆς εὐωχίας τί ἂν λέγων ἐνοχλοίῃν, τοὺς παρθενικοὺς χορούς, τὰς αὐλητρίδας, τὴν ἐνόπλιον τῶν ἐφήβων καὶ πυρρίχιον ὄρχησιν, τὰλλα οἷς τὸ πολυτελὲς τῶν ἐδεσμάτων ὁ Θεαγένης διήτησεν, εὐόμιλόν τε καὶ ποτιμώτε- 10 ρον τὸ συμπόσιον ἀπεργαζόμενος· ἀλλ' ἂ δὴ μάλιστα σοί τε ἀκούειν ἀναγκαῖον ἐμοί τε λέγειν ἡδίων, ἐκεῖνα ἦν. ὁ Θεαγένης ἐνεδείκνυτο μὲν ἱλαρὸς εἶναι καὶ φιλοφρονεῖσθαι τοὺς παρόντας ἐβιάζετο, ἡλίσκετο δὲ πρὸς ἐμοῦ τὴν διάνοιαν ὅποι φέροιτο, νῦν μὲν τὸ ὄμμα ἦνε- 15 μωμένος, νῦν δὲ βύθιον τι καὶ ἀπροφάσιστον ἐπιστένων, καὶ ἄρτι μὲν κατηφῆς τε καὶ ὥσπερ ἐπ' ἐννοίας, ἄρτι δὲ ἀθρόον ἐπὶ τὸ φαιδρότερον ἑαυτὸν μεταπλάττων, ὥσπερ ἐν συναισθήσει γινόμενος καὶ ἑαυτὸν ἀνακαλούμενος καὶ πρὸς πᾶσαν μεταβολὴν ῥαδίως ὑποφε- 20 ρόμενος. διάνοια γὰρ ἐρῶντος ὁμοῖόν τι καὶ μεθύοντος, εὐτρεπτόν τε καὶ οὐδεμίαν ἔδραν ἀνεχόμενον, ὅτε τῆς ψυχῆς ἀμφοτέροις ἐφ' ὕγρου τοῦ πάθους σαλευνούσης· διὸ καὶ πρὸς μέθην ὁ ἐρῶν καὶ πρὸς τὸ ἐρᾶν ὁ μεθύων ἐπιφορὸς.

25

- 11 ὥς δὲ καὶ χάσμενος ἀδημονούσης ἀνάπλεως ἐφαινετο, τότε δὴ καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν παρόντων κατάδηλος ἦν οὐχ ὑγιαίνων· ὥστε καὶ τὸν Χαρικλέα καθεωρακότεα ἀλλ' ἢ τὸ ἀνώμαλον, ἡσυχῇ πρὸς με εἰπεῖν, καὶ τοῦτον βάσκανος εἶδεν ὀφθαλμός, καὶ ταυτόν μοι δοκεῖ πεπον- 30 θέναι τῇ Χαρικλείᾳ. ταυτόν, ἔφην ἐγώ, νῆ τὴν Ἴσιν, ὀρθῶς τε καὶ οὐκ ἀπεικότως, εἶπερ καὶ ἐν τῇ πομπῇ

μετ' ἐκείνην διέπρεπε. ταῦτα μὲν ἡμεῖς· ἐπεὶ δὲ τὰς
 κύλικας ἔδει περιάγεσθαι, προέπινεν ὁ Θεαγένης καὶ
 ἄκων ἐκάστω φιλοτησίαν. ὥς δὲ εἰς ἐμὲ περιῆλθεν,
 ἔχω τὴν φιλοφρόνησιν εἰπόντος, ὑποδεξαμένου δὲ οὐ-
 5 δαμῶς, ὅξυ τε καὶ διάπυρον ἐνείδεν, ὑπερορᾶσθαι προσ-
 δοκήσας. συνεῖς οὖν ὁ Χαρικλῆς, οἶνου καὶ ἐδεσμάτων,
 εἶπε, τῶν ἐψυχωμένων ἀπέχεται. τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν ἐρο-
 μένου, Μεμφίτης ἐστίν, εἶπεν, Αἰγύπτιος, καὶ προφή-
 της τῆς Ἰσιδος. ὁ δὲ Θεαγένης ὥς τὸν Αἰγύπτιον καὶ
 10 τὸν προφήτην ἤκουσεν, ἡδονῆς τε ἀθρόον ἐνεπλήσθη,
 καὶ ὥσπερ οἱ θησαυρῷ τινὶ προστυχόντες, ὀρθώσας
 ἑαυτόν, ὕδωρ τε αἰτήσας καὶ πιών, ὧ σοφώτατε, εἶπεν,
 ἀλλὰ σύ γε ταύτην δέχου τὴν φιλοτησίαν, ἣν ἀπὸ τῶν
 ἡδίστων σοι προέπιον· καὶ φιλίαν ἦδε ἡμῖν ἢ τράπεζα
 15 σπενδέσθω. ἐσπείσθω, ἔφην, καλὲ Θεάγενες, ἐμοὶ καὶ
 πάλαι οὔσα πρὸς σέ. καὶ ὑποδεξάμενος ἔπινον.

καὶ τότε μὲν εἰς ταῦτα ἔληξε τὸ συμπόσιον, καὶ
 ἀπηλλαττόμεθα ἐπ' οἶκον τὸν ἴδιον ἕκαστος, πολλὰ με
 τοῦ Θεαγένους καὶ θερμότερα ἢ κατὰ τὴν προϋπάρχου-
 20 σαν γυνῶσιν κατασπασαμένου· ἐπεὶ δὲ ἤλθον οὐ κατη-
 γόμην, ἄνυπος τὰ πρῶτα διῆγον ἐπὶ τῆς εὐνῆς, ἄνω
 καὶ κάτω τὴν περὶ τῶν νέων φροντίδα στρέφων, καὶ
 τοῦ χρημοῦ τὰ τελευταῖα τί ἄρα βούλοιο ἀνιχνεύων.
 ἦδη δὲ μεσούσης τῆς νυκτὸς ὁρῶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν
 25 Ἀρτεμιν, ὥς ᾤμην, εἶγε ᾤμην, ἀλλὰ μὴ ἀληθῶς ἐώ-
 ρων. καὶ ὁ μὲν τὸν Θεαγένην ἢ δὲ τὴν Χαρίκλειαν ἐνε-
 χείριζεν, ὀνομαστί τέ με προσκαλοῦντες, ὦρα σοι, ἔλε-
 γον, εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν ἐπανήκειν· οὕτω γὰρ ὁ μοι-
 ρῶν ὑπαγορεύει θεσμός. αὐτός τε οὖν ἔξιθι, καὶ τούσδε
 30 ὑποδεξάμενος ἄγε συνεμπόρους, ἴσα τε παισὶ ποιούμε-
 νος, καὶ παρὰπεμπε ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίων ὅποι τε καὶ
 ὅπως τοῖς θεοῖς φίλον. ταῦτα εἰπόντες οἱ μὲν ἀπεχώ- 12

ρησαν, ὅτι μὴ ὄναρ ἦν ἢ ὄψις ἀλλ' ὕπαρ ἐνδειξάμενοι· ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα συνίην ὥς ἐωράκει, εἰς τίνας δὲ ἀνθρώπους ἢ εἰς τίνα γῆν παραπέμπεσθαι τοὺς νέους τοῖς θεοῖς φίλον ἠπόρουν.

καὶ ὁ Κνήμων, ταῦτα μὲν, ἔφη, ὦ πάτερ, ἐς ὕστερον 5 αὐτός γε ἐγνωκῶς ἐρεῖς πρὸς ἡμᾶς· ἀλλὰ τίνα δὴ τρόπον ἐφασκες ἐνδεδειχθαί σοι τοὺς θεοὺς ὅτι μὴ ἐνύπνιον ἦλθον ἀλλ' ἐναργῶς ἐφάνησαν; ὃν τρόπον, εἶπεν, ὦ τέκνον, καὶ ὁ σοφὸς Ὅμηρος αἰνίττεται· οἱ πολλοὶ δὲ τὸ αἰνίγμα παρατρέχουσιν· ἰχθια γὰρ μετόπι- 10 σθεν, ὥς ἐκεῖνός που λέγει, ποδῶν ἡδὲ κνημῶν ῥεῖ' ἔγνω ἀπιόντος. ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ. ἀλλ' ἢ καὶ αὐτὸς ἔοικα τῶν πολλῶν εἶναι, καὶ τοῦτο ἴσως ἐλέγχειν ὦ Καλάσιρι βουλόμενος τῶν ἐπῶν ἐμνημόνευσας, ὧν ἐγὼ τὴν μὲν ἐπιπολῆς διάνοιαν, ὅτε περ καὶ τὴν λέξιν, 15 οἶδα ἐκδιδαχθεῖς, τὴν δὲ ἐγκατεσπαρμένην αὐτοῖς θεολογίαν ἠγνόηκα.

- 13 μικρὸν οὖν ἐπιστήσας ὁ Καλάσιρις, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸ μυστικώτερον ἀνακινήσας, θεοὶ καὶ δαίμονες, εἶπεν, ὦ Κνήμων, ἐπιφοιτῶντές τε εἰς ἡμᾶς καὶ ἀπο- 20 φοιτῶντες εἰς ἄλλο μὲν ζῶον ἐπ' ἐλάχιστον, εἰς ἀνθρώπους δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἑαυτοὺς εἰδοποιοῦσι, τῷ ὁμοίῳ πλεόν ἡμᾶς εἰς τὴν φαντασίαν ὑπαγόμενοι. τοὺς μὲν δὴ βεβήλους κᾶν διαλάθοιεν, τὴν δὲ σοφοῦ γνῶσιν οὐκ ἂν διαφύγοιεν, ἀλλὰ τοῖς τε ὀφθαλμοῖς ἂν γνωσθεῖεν 25 ἄτενές δι' ὄλου βλέποντες καὶ τὸ βλέφαρον οὐ ποτε ἐπιμύοντες, καὶ τῷ βαδίσματι πλεόν, οὐ κατὰ διάστασιν τοῖν ποδοῖν οὐδὲ μετὰθεσιν ἀννομένῃ, ἀλλὰ κατὰ τινα ῥύμην ἀέριον καὶ ὀρμὴν ἀπαραπόδιστον τεμνόντων μᾶλλον τὸ περιέχον ἢ διαπορευομένων. διὸ δὴ καὶ 30 τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν Αἰγύπτιοι τῷ πόδε ξενγνύντες καὶ ὥσπερ ἐνοῦντες ἰστᾶσιν. ἃ δὴ καὶ Ὅμηρος εἰδώς,

ἄτε Αἰγύπτιος καὶ τὴν ἱερὰν παιδευσιν ἐκδιδαχθεὶς, συμβολικῶς τοῖς ἔπεσιν ἐναπέθετο, τοῖς δυναμένοις συνιέναι γνωρίζειν καταλιπὼν, ἐπὶ μὲν τῆς Ἀθηνᾶς “δεινὸν δὲ οἱ ὅσσε φάανθεν” εἰπὼν, ἐπὶ δὲ τοῦ Ποσει-
 5 δῶνος τὸ ἔχναι γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν ρεῖ’ ἔργων ἀπιόντος, ὅλον θέοντος ἐν τῇ πορείᾳ. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ρεῖ’ ἀπιόντος, καὶ οὐχ ὥς τινες ἠπάτηνται, ῥα-
 δίως ἔργων ὑπολαμβάνοντες.

ταῦτα μὲν, ὦ θειότατε, μεμύηκας, ἔφη ὁ Κνή- 14
 10 μων· Αἰγύπτιον δὲ Ὅμηρον ἀποκαλοῦντός σου πολλά-
 κισ, ὃ τῶν πάντων ἴσως οὐδεὶς ἀκήκοεν εἰς τὴν σήμε-
 ρον, οὔτε ἀπιστεῖν ἔχω, καὶ σφόδρα θαυμάζων ἱκετεύω
 μὴ παραδραμεῖν σε τοῦ λόγου τὴν ἀκριβείαν. ὦ Κνή-
 15 μων, εἰ καὶ ἔξωρον τὸ περὶ τούτων νυνὶ διαλαμβάνειν,
 ἀλλ’ ὅμως ’κούοις ἄν ἐπιτέμνοντος. Ὅμηρος, ὦ φίλος,
 ὑπ’ ἄλλων μὲν ἄλλοθεν ὀνομαζέσθω, καὶ πατρὶς ἔστω
 τῷ σοφῷ πᾶσα πόλις, ἣν δὲ εἰς ἀλήθειαν ἡμεδαπὸς Αἰ-
 γύπιος, καὶ πόλις αὐτῷ Θῆβαι αἱ ἐκατόμυλοι εἰσι
 κατ’ αὐτὸν ἐκείνον, πατὴρ δὲ τῷ μὲν δοκεῖν προφή-
 20 τῆς, τὸ δὲ ἀψευδὲς Ἑρμῆς, οὐπερ ἦν ὁ δοκῶν πατὴρ
 προφήτης. τῇ γὰρ τούτου γαμετῇ τελοῦσῃ τινὰ πατριον
 ἀγιστεῖαν καὶ κατὰ τὸ ἱερὸν καθευδούσῃ συνῆλθεν ὁ
 δαίμων, καὶ ποιεῖ τὸν Ὅμηρον, φέροντά τι τῆς ἀνο-
 μοίου μίξεως σύμβολον· θατέρῳ γὰρ τοῖν μηροῖν αὐ-
 25 τόθεν ἐξ ὠδίνων πολὺ τι μῆκος τριχῶν ἐπεπόλαξεν.
 ὅθεν παρ’ ἄλλοις τε, καὶ οὐχ ἡκιστα παρ’ Ἑλλήσιν
 ἀλητεύων καὶ τὴν ποιήσιν ἄδων τοῦ ὀνόματος ἔτυχεν,
 αὐτὸς μὲν τὸ ἴδιον οὐ λέγων, ἀλλ’ οὐδὲ πόλιν ἢ γένος
 ὀνομάζων, τῶν δὲ ἐγνωκότων τὸ περὶ τὸ σῶμα πάθος
 30 εἰς ὄνομα κρατησάντων. τί δὲ σκοπῶν, ὦ πάτερ, ἐσιώπα
 τὴν ἐνεγκοῦσαν; ἥτοι τὸ φυγὰς εἶναι καταιδούμενος·
 ἐδιώχθη γὰρ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὅτε ἐξ ἐφήβων εἰς τοὺς

ἱερωμένους ἐνεκρίνετο, ἀπὸ τοῦ κηλῖδα φέρειν ἐπὶ τοῦ σώματος νόθος εἶναι γνωρισθεῖς· ἥ καὶ τοῦτο σοφίᾳ κατεργαζόμενος, καὶ τοῦ τὴν οὐσαν ἀποκρύπτειν παῖσαν ἑαυτῷ πόλιν πατρίδα μνώμενος.

- 15 ταῦτα μὲν εὖ τε καὶ ἀληθῶς μοι λέγειν ἔδοξας, τε-
κμαιρομένῳ τῆς τε ποιήσεως τοῦ ἀνδρὸς τὸ ἀναιμένον τε
καὶ ἡδονῇ πάσῃ σύγκρατον ὡς Αἰγύπτιον, καὶ τὸ τῆς
φύσεως ὑπερέχον ὡς οὐκ ἂν οὕτω τοὺς πάντας ὑπερ-
βαλλόμενον, εἰ μὴ τινος θείας καὶ δαιμονίας ὡς ἀλη-
θῶς μετέσχε καταβολῆς. ἀλλ' ἐπεὶ τοὺς θεοὺς ὁμηρι- 10
κῶς ἐφώρσας, ὦ Καλάσιρι, τίνα τὰ μετὰ ταῦτα εἰπέ
μοι. τοῖς προτέροις ὦ Κνήμων ὁμοία, πάλιν ἀγρυπνίαι
καὶ βουλεύματα καὶ νυκτῶν φίλαι φροντίδες. ἔχαιρον,
εὐρηκέναι τι τῶν οὐ προσδοκωμένων ἐλπίζων καὶ εἰς
τὴν ἐνεγκοῦσαν ἐπανήξειν προσδοκῶν· ἠνιώμην δέ, ὅτι 15
ὁ Χαρικλῆς στερήσεται τῆς θυγατρὸς ἐννοῶν. ἡπόρουν
ὅτῳ δεήσει τρόπῳ τοὺς νέους συναγαγεῖν καὶ κατα-
σκευάσαι τὴν ἑξοδὸν συμφρονεῖν. τὸν δρασμὸν ἡγω-
νίων ὅπως μὲν λήσομεν, ὅποι δὲ τραπῶμεν, καὶ πότε-
ρον διὰ γῆς ἢ θαλαττεύοντες. καὶ ἀπλῶς κλύδων μέ τις 20
εἶχε φροντισμάτων, ἄυπνός τε τὸ λειπόμενον ἐταλαι-
πώρουν τῆς νυκτός.

- 16 οὕτω δὲ ἡμέρας ἀκριβῶς ὑποφαινούσης ἐψόφει τε
ἡ μέταυλος, καὶ τινος ἡσθόμην καλοῦντος παιδίον.
ἐρομένου δὲ τοῦ ὑπηρέτου τίς ὁ κόπτων τὴν θύραν ἡ 25
κατὰ ποῖαν τὴν χρεῖαν, ἀπάγγελλε, εἶπεν ὁ καλῶν, ὅτι
Θεαγένης ὁ Θετταλός. ἦσθην ἀπαγγελθέντα μοι τὸν
νεανίαν, καὶ εἰσκαλεῖν ἐκέλευον, ἐνδιδόναι μοι ταυτό-
ματον ἀρχὴν τῶν ἐν χερσὶ βουλῶν ἡγήσάμενος. ἔτε-
κμαιρόμην γὰρ ὅτι με παρὰ τὸ συμπόσιον Αἰγύπτιον καὶ 30
προφήτην ἀκχοῶς ἦκει συνεργὸν πρὸς τὸν ἔρωτα λη-
φόμενος, πάσχων, οἶμαι, τὸ τῶν πολλῶν πάθος, οἷ τὴν

*Αἰγυπτίων σοφίαν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡπάτηνται, κα-
 κῶς εἰδότες. ἡ μὲν γάρ τις ἐστὶ δημώδης, καὶ ὥς ἂν τις
 εἰποι, χαμαὶ ἐρχομένη, εἰδώλων θεράπαινα καὶ περὶ
 σώματα νεκρῶν εἰλουμένη, βοτάναις προστετηκυῖα καὶ
 5 ἐπρωδαῖς ἐπανέχουσα, πρὸς οὐδὲν ἀγαθὸν τέλος οὔτε
 αὐτῇ προσιοῦσα οὔτε τοὺς χρωμένους φέρουσα, ἀλλ'
 αὐτῇ περὶ αὐτὴν τὰ πολλὰ πταίονσα, λυπρὰ δέ τινα
 καὶ γλίσχρα ἔστιν ὅτε κατορθοῦσα, φαντασίας τῶν μὴ
 ὄντων ὥς ὄντων καὶ ἀποτυχίας τῶν ἐλπιζομένων, πρῶ-
 10 ξων ἀθεμίτων εὐρετὶς καὶ ἡδονῶν ἀκολάστων ὑπηρέ-
 τις. ἡ δὲ ἐτέρα, τέκνον, ἡ ἀληθὺς σοφία, ἥς αὕτη πα-
 ρωνύμως ἐνοθεύθη, ἣν ἱερεῖς καὶ προφητικὸν γένος ἐκ
 νέων ἀσκοῦμεν, ἄνω πρὸς τὰ οὐράνια βλέπει, θεῶν
 συνόμιλος καὶ φύσεως κρειττόνων μέτοχος, ἄστρων κί-
 15 νησιν ἐρευνῶσα καὶ μελλόντων πρόγνωσιν κερδαίνουσα,
 τῶν μὲν γηγίνων τούτων κακῶν ἀποστατοῦσα, πάντα δὲ
 πρὸς τὸ καλὸν καὶ ὃ τι ὠφέλιμον ἀνθρώποις ἐπιτηδεύ-
 ούσα. δι' ἣν κἀγὼ τῆς ἐνεγκούσης εἰς καιρὸν ἐξέστην,
 εἰ πη, καθὼς καὶ πρότερόν σοι διηλθον, τὰ προορη-
 20 θέντα μοι παρ' αὐτῆς καὶ τὸν τῶν ἐμῶν παίδων κατ'
 ἀλλήλων πόλεμον περιγράφαιμι. ταῦτα μὲν οὖν θεοῖς
 τε τοῖς ἄλλοις καὶ μοίραις ἐπιτετράφθω, οἱ τοῦ ποιεῖν
 τε καὶ μὴ τὸ κράτος ἔχουσιν· οἱ καὶ τὴν φυγὴν μοι τὴν
 ἐκ τῆς ἐνεγκούσης οὐ διὰ ταῦτα πλέον, ὥς ἔοικεν, ἣ τὴν
 25 Χαρικλείας εὖρεσιν ἐπέβαλον.*

*καὶ τοῦτο μὲν ὅπως, εἰση τοῖς ἐξῆς· τὸν δὲ Θεαγέ- 17
 νην, ἐπειδὴ περ εἰσῆλθεν, ἀσπασάμενον ἀμειψάμενος
 ἐμαντοῦ τε πλησίον ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἐκάθιζον, καὶ τί
 χρεὸς ὄρθριόν σε ἄγει παρ' ἡμᾶς ἡρώτων. ὃ δὲ τὸ πρόσ-
 20 ωπον ἐπὶ πολὺ καταψήσας, ἀγωνιῶ μὲν, ἔφη, περὶ
 τοῦ παντός, ἐρυθριῶ δὲ ἐκφαίνειν. καὶ ἐσιώπησεν.
 ἔγνω οὖν καιρὸν εἶναι τερατεύεσθαι πρὸς αὐτὸν καὶ*

μαντεύεσθαι δῆθεν ἄπερ ἐγίνωσκον. ἱλαρώτερον οὖν αὐτῷ προσβλέψας, εἰ καὶ αὐτὸς λέγειν ὀκνεῖς, ἔφην, ἀλλὰ τῇ γε ἡμετέρᾳ σοφίᾳ καὶ θεοῖς οὐδὲν ἄγνωστον. καὶ ἐπιστήσας ὀλίγον, καὶ ψήφους τινὰς οὐδὲν κατα- 5 ριθμούσας ἐπὶ δακτύλων συνθείς, τὴν τε κόμην διασεί- σας καὶ τοὺς κατόχους μιμούμενος, ἑρᾶς εἶπον, ὦ τέκνον. ἀνήλατο πρὸς τὴν μαντείαν. ὥς δὲ ὅτι καὶ Χαρι- κλείας προσέειπε, τοῦτ' ἐκείνο θεοκλυτεῖν με νομί- σας, μικροῦ μὲν καὶ προσεκύνησε πεσών, ἐμοῦ δὲ ἐπέ- χοντος ἐφίλει πολλὰ τὴν κεφαλὴν προσελθών. τοῖς δὲ 10 θεοῖς ὁμολόγει χάριν, οὐκ ἐσφαλμένος ὧν προσεδό- κησε, σωτηρὰ τέ με γενέσθαι παρεκάλει· μὴ γὰρ ἂν περισωθῆναι βοηθείας, καὶ ταύτης ταχέας, ἀποτυ- χόντα· τοσοῦτον αὐτῷ τὸ κακὸν ἐνσκηψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ πόθου φλέγεσθαι, πρῶτον καὶ ταῦτα πειρώμε- 15 νον ἔρωτος. ὁμίλλας γὰρ ἔτι γυναικὸς ἀπείρατος εἶναι διετείνετο, πολλὰ διομνύμενος· ἀεὶ γὰρ διαπτύσαι πά- σας καὶ γάμον αὐτὸν καὶ ἔρωτας, εἴ τινος ἀκούσειεν, ἕως τὸ Χαρικλείας αὐτὸν ἤλεγξε ἀάλλος ὅτι μὴ φύσει καρτερικὸς ἦν, ἀλλ' ἀξιεράστου γυναικὸς εἰς τὴν παρ- 20 ελθοῦσαν ἀθέατος. καὶ ταῦτα λέγων ἐπεδάκρυεν, ὥσπερ ὅτι πρὸς βίαν ἦττηται κόρης ἐνδεικνύμενος. ἀνελάμβανον οὖν αὐτόν, καὶ θάρσει ἔλεγον, ἐπειδὴ περ ἄπαξ καταπέφευγας ἐφ' ἡμᾶς. οὐχ οὕτως ἐκείνη κρείτ- των ἔσται τῆς ἡμετέρας σοφίας. ἔστι μὲν αὐστηροτέρα 25 καὶ κατενεχθῆναι πρὸς ἔρωτα δύσμαχος, Ἀφροδίτην καὶ γάμον ἀτιμάζουσα καὶ μέχρις ὀνόματος. ἀλλὰ διὰ σὲ πάντα κινητέον. τέχνη καὶ φύσιν οἶδε βιάζεσθαι. μόνον εὐθυμος εἶναι, καὶ ὑφηγούμενον τὰ δέοντα πεί- θεσθαι πρᾶττειν. ἐπηγγέλλετο ἅπαντα ποιήσειν ὥς ἂν 30 ἐγὼ προστάττω, καὶ εἰ ξιφῶν ἐπιβαίνειν κελεύοιμι.

18 λιπαροῦντος δὴ περὶ τούτων καὶ μισθὸν ἅπασαν

ὑπισχνουμένου τὴν οὐσίαν, ἥκων τις παρὰ τοῦ Χαρι-
 κλέους, δεῖται σου Χαρικλῆς, ἔλεγεν, ἀφικέσθαι παρ'
 αὐτόν· ἔστι δὲ πλησίον ἐνταῦθα ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ,
 καὶ ὕμνον ἀποδύει τῷ θεῷ, τεταραγμένος τι κατὰ τοὺς
 5 ὕπνους. ἐξανίσταμαι παραχρῆμα, καὶ τὸν Θεαγένην
 ἀποπέμψας, ἐπὶ τὸν νεῶν ἀφικόμενος ἐπὶ θιάκου τινὸς
 καταλαμβάνω τὸν Χαρικλέα καθήμενον, ἄγαν περίλυ-
 πον καὶ συνεχῶς ἐπιστένοντα. προσελθὼν οὖν, τί σύν-
 νους καὶ σκυθρωπός, ἡρώτων. ὃ δέ, τί γὰρ οὐ μέλλω,
 10 φησίν, ὄνειράτων τέ με διαταραξάντων, καὶ τῆς θυγα-
 τρός, ὡς ἐπυθόμην, ἀηδέστερον διατεθείσης καὶ τὴν
 νύκτα πᾶσαν ἄνπνον διαγαγούσης; ἐμὲ δὲ λυπεῖ μὲν
 καὶ ἄλλως οὐχ ὑγιαίνουσα, κλέον δὲ ὅτι τῆς κυρίας τοῦ
 ἀγῶνος εἰς τὴν ἐξῆς ἐνεστηκυίας, εἰς ἣν τοῖς ὀπλίταις
 15 ὄρομεῦσι δᾶδας ἀναφαίνειν καὶ βραβεύειν τὴν ξάκορον
 νόμιμον, δυοῖν θάτερον, ἢ ἀνάγκη ταύτην ἀπολιμπανο-
 μένην λυμαίνεσθαι τὸ πάτριον, ἢ καὶ ἄκουσαν ἀφικνου-
 μένην ἐπιτρίβεσθαι χαλεπώτερον. ὥστε εἰ καὶ μὴ πρό-
 τερον, ἀλλὰ νῦν γε ἐπαρκῶν καὶ τινα προσάγων ἱασιν
 20 δικαίως μὲν ἂν πρὸς ἡμᾶς καὶ φιλίαν τὴν ἡμετέραν,
 εὐσεβῶς δὲ πρὸς τὸ θεῖον ποιότης. οἶδα ὡς οὐδὲν ἐρ-
 γῶδες βουλομένῳ σοι τὸ πρᾶγμα, βασκανίαν, ὡς αὐτὸς
 ἔφη, ἰάσασθαι· προφήταις καὶ τὰ μέγιστα κατορθοῦν
 οὐκ ἀδύνατον. ὠμολόγουν ἡμεληκέναι, σοφιστεύων καὶ
 25 πρὸς ἐκείνους, καὶ τὴν παροῦσαν ἐνδοῦναι παρεκάλουν·
 ἔχειν γάρ τι συνθεῖναι πρὸς τὴν ἱασιν. τὸ δὲ νυνὶ παρὰ
 τὴν κόρην ἴωμεν, ἔφην, ἐπισκεψόμενοι τε ἀκριβέστε-
 ρον καὶ παραμυθησόμενοι πρὸς ὅσον θινατόν. ἅμα δὲ
 ὃ Χαρίκλεις βούλομαι σε καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ ἐμοῦ
 30 κινήσαι πρὸς τὴν παιίδα, καὶ γνωριμώτερον ἀποφῆναι
 παρακαταθέμενον, ὅπως ἂν οἰκειότερον ἔχουσα πρὸς

με θαρραλεώτερον ἰώμενον προσίηται. γινέσθω ταῦτα, ἔφη, καὶ ἀπίωμεν.

- 19 ἐπειδὴ οὖν ἐπέστημεν τῇ Χαρικλείᾳ, τὰ μὲν πολλὰ τί ἄν τις λέγοι; ἐδεδούλωτο μὲν γὰρ ὀλοσχερῶς τῷ πά-
θει, καὶ τὴν τε παρειὰν ἤδη τὸ ἄνθος ἔφηνε, καὶ τὸ 5
φλέγον τοῦ βλέμματος καθάπερ ὕδασιν ἐώκει τοῖς δά-
κρυσιν ἀποσβεννυμένῳ. κατέστελλε δ' οὖν ὁμως ἑαυ-
τήν, ἐπειδὴ περ ἡμᾶς ἐθεάσατο, καὶ πρὸς τὸ σύνηθες
βλέμμα καὶ φθέγμα παντοίως ἐπανάγειν ἐβιάζετο. πε-
ριβαλὼν δὲ αὐτὴν ὁ Χαρικλῆς καὶ μυρία φιλήσας καὶ 10
θεραπειὰς οὐδὲν ἀπολιπών, ὃ θυγάτριον, ὃ τέκνον,
ἔλεγεν, ἐμὲ τὸν πατέρα κρύπτεις ὁ πάσχεις; καὶ βασκα-
νίαν ὑποστᾶσα σιωπᾷς ὥσπερ ἀδικοῦσα καὶ οὐκ ἡδικη-
μένη παρὰ τῶν κακῶς ἰδόντων σε ὀφθαλμῶν; ἀλλὰ
θάρσει. παρακέκληται Καλάσιρις ὅδε ὁ σοφὸς Ἰασιν 15
τινά σοι πορίσασθαι. δυνατὸς δὲ ὁ ἀνὴρ, ἄριστος ὦν,
εἶπερ τις ἄλλος, τὴν θείαν τέχνην, αἶτε προφητικὸς τὸν
βίον καὶ ἱεροῖς ἐκ παίδων ἀνακείμενος, καὶ τὸ μεῖζον
εἰς προσθήκην, ἡμῖν ἐς τὰ μάλιστα φίλος. ὥστε εἰκότα
ἂν ποιήης, εἰ προσδέχοιό τε ἀκωλύτως, ἐπάδειν τε ἡ 20
καὶ ἄλλως ἰᾶσθαι βουλομένῳ σαντὴν παρέχοις, οὐδὲ
ἄλλως οὔσα πρὸς τὸ λόγιον γένος ἀπρόσμικτος. ἐσιώπα
μὲν, ἐπένευσε δ' οὖν ἡ Χαρικλεία, καθάπερ ἀσμένῃ
τὴν ἐπ' ἐμοὶ συμβουλήν προσιεμένην.

καὶ τότε μὲν ἐπὶ τούτοις ἀπηλλάγημεν, ὑπομνήσαν- 25
τός με τοῦ Χαρικλέους καὶ ὦν πρότερον παρεκάλεσεν
ἐπιμεληθῆναι, καὶ φροντίζειν εἰ πῃ τῇ Χαρικλείᾳ δυ-
ναίμην ἔφεσιν τινα γάμων καὶ ἀνδρῶν ἐμποιῆσαι. ἀπέ-
πεμπον οὖν εὐθυμον, οὐκ εἰς μακρὰν ἀνυσθήσεσθαι
αὐτῷ τὴν βούλησιν ἐπαγγειλάμενος.

- Δ τῇ δὲ ὕστεραίᾳ ὁ μὲν Πυθίων ἀγὼν ἔληγεν, ὁ δὲ 30
τῶν νέων ἐπήκμαζεν, ἀγωνοθετοῦντος, οἶμαι, καὶ βρα-

βεύοντος Ἐρωτος, καὶ δι' ἀθλητῶν δύο τούτων καὶ μό-
 νων οὓς ἐξεύξατο, μέγιστον ἀγῶνων τὸν ἰδίον ἀποφῆ-
 ναι φιλονεικήσαντος. γίνεται γάρ τι τοιοῦτον. ἐθεώρει
 μὲν ἡ Ἑλλάς, ἡθλοθέτουν δὲ οἱ Ἀμφικτύονες. ἐπειδὴ
 5 τοίνυν τὰ ἄλλα μεγαλοπρεπῶς ἐτετέλεστο, δρόμων ἄμιλ-
 λαι καὶ πάλης συμπλοκαὶ καὶ πυγμῆς χειρονομία, τέλος
 ὁ μὲν κῆρυξ "οἱ ὀπλῖται παριόντων" ἀνεβόησεν, ἡ ζά-
 κορος δὲ ἡ Χαρίκλεια κατ' ἄκρον τὸ στάδιον ἀθρόον
 ἐξέλαμψεν, ἀφιγμένη καὶ ἄκουσα διὰ τὸ πάτριον, ἡ
 10 πλέον, ἐμοὶ δοκεῖν, ὅψεσθαι πού τὸν Θεαγένην ἐλπί-
 ζουσα, τῇ λαϊᾷ μὲν ἡμμένον πυρφοροῦσα λαμπάδιον,
 θατέρῃ δὲ φοίνικος ἔρνος προβεβλημένη. καὶ φανεῖσα
 πᾶν μὲν τὸ θέατρον ἐφ' ἑαυτὴν ἐπέστρεψεν, ἐφθῇ δὲ
 τάχα οὐδεὶς τὸν Θεαγένους ὀφθαλμόν· ὅξυς γὰρ ὁ ἐρῶν
 15 ἰδεῖν τὸ ποθοῦμενον. ἐκεῖνος δὲ ἄρα καὶ προακηκοὺς
 τὸ ἐσόμενον, πρὸς μίαν τὴν νοῦν ἡσχόλει τὴν παρατή-
 ρησιν. ὥστε οὐδὲ σιωπᾶν ἐκαρτέρησεν, ἀλλ' ἡρέμα
 πρὸς με (καθῆστο δέ μου πλησίον ἐξεπότηδες) αὕτη
 ἐκείνη, ἔφη, Χαρίκλεια.
 20 καὶ τῷ μὲν ἡρεμεῖν ἐπέταττον, πρὸς δὲ τὴν κλῆσιν 2
 τοῦ κήρυκος παρῇι τις εὐσταλῶς ὀπλισμένος, μέγα τε
 φρονῶν καὶ μόνος ἐπίδοξος, ὡς ἐδόκει, καὶ πολλοὺς ἥδη
 πρότερον ἀγῶνας ἀναδησάμενος, τότε δὲ τὸν ἀνταγω-
 νιούμενον οὐκ ἔχων, οὐδενός, οἶμαι, θαρρήσαντος τὴν
 25 ἄμιλλαν. ἀπέπεμπον οὖν αὐτὸν οἱ Ἀμφικτύονες· οὐ
 γὰρ ἐπιτρέπειν τὸν νόμον οὐκ ἀγωνισαμένῳ στέφανον
 ἀποκληροῦν. ὃ δὲ καλεῖσθαι τὸν βουλόμενον ὑπὸ τοῦ
 κήρυκος εἰς τὴν ἀγωνίαν ἤξει. ἐπέττατον οἱ ἀθλοθέ-
 ται, καὶ ἀνείπεν ὁ κῆρυξ ἡκίαν τὸν ἐπελευσόμενον. ὁ
 30 δὲ Θεαγένης "οὗτος ἐμὲ καλεῖ" πρὸς με ἐφθσεν, ἐμοῦ
 δὲ "πῶς τοῦτο λέγεις" εἰπόντος, οὕτως, εἶπεν, ὡς ἔσται,
 ὦ πάτερ· οὐ γὰρ τις ἐμοῦ παρόντος καὶ ὀρῶντος ἕτερος

ἐκ τῶν Χαρικλείας χειρῶν τὸ νικητήριον ἀποίσεται.
 τὴν δ' ἀποτυλίαν, ἔφην, καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἀδοξίαν
 οὐδαμοῦ τίθεται; καὶ τίς, εἶπεν, οὕτως ἰδεῖν καὶ πλη-
 σιάσαι Χαρικλεία μανικῶς ἐσποτύδακεν ὥστε με παρα-
 δραμεῖν; τίνα δὲ οὕτως ἡ ὄψις ἐκείνης τάχα καὶ πε- 5
 ρῶσαι δύνανται καὶ μετάρσιον ἐπισπάσασθαι; οὐκ οἶσθα
 ὅτι καὶ τὸν Ἐρωτα πετροῦσιν οἱ γράφοντες, τὸ εὐκίνη-
 τον τῶν ὑπ' αὐτοῦ κεκρατημένων αἰνιττόμενοι; εἰ δέ
 τι δεῖ καὶ κόμπου προσεῖναι τοῖς ἐρωμένοις, οὐδεὶς ἐς
 τὴν τήμερον ποσὶ με παρελθὼν ἐσεμνύνατο. 10

- 3 ταῦτα εἶπε καὶ ἀνήλατο, παρελθὼν τε εἰς μέσους τὸ
 τε ὄνομα προσήγγελλε καὶ τὸ ἔθνος ἐδήλου καὶ τοῦ δρό-
 μου τὴν χώραν ἐκληροῦτο, καὶ τὴν πανοπλίαν ἐνδὺς
 ἐφειστήκει τῇ βαλβίδι, τὸν δρόμον ἀσθμαίνων καὶ τὸ
 παρὰ τῆς σάλπιγγος ἐνδόσιμον ἄκων καὶ μόγις ἀναμέ- 15
 νων, σεμνὸν τι θέαμα καὶ περιβλεπτον, καὶ οἷον Ὀμη-
 ρος τὸν Ἀχιλλέα τὴν ἐπὶ Σκαμάνδρῳ μάχην ἀθλοῦντα
 παρίστησιν. ἐκεκίνητο μὲν δὴ καὶ πᾶσα πρὸς τὸ παρὰ-
 δοξον ἡ Ἑλλάς, καὶ Θεαγένη νίκην ἠὔχετο, καθάπερ
 αὐτὸς τις ἕκαστος ἀγωνιζόμενος· ἐπακτικὸν γάρ τι καὶ 20
 πρὸς τῶν ὀφώντων εἰς εὐνοίαν τὸ κάλλος· κεκίνητο δὲ
 ἡ Χαρίκλεια πρὸς πᾶσαν ὑπερβολήν, καὶ εἶδον ἐκ πολ-
 λοῦ παρατηρῶν παντοίας μεταβαλλομένην ιδέας. ὥς
 γὰρ εἰς ἀκοὴν πάντων ὁ κῆρυξ τοὺς δραμουμένους κα-
 τήγγειλεν. ἀνείπε τε “Ὀρμενος Ἀρκὰς καὶ Θεαγένης 25
 Θετταλός,” ἔσχατο μὲν ἡ ὕσπληξ, τέτατο δὲ ὁ δρόμος
 μικροῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν κατάληψιν ὑποτέμνων.
 ἐνταῦθα οὐδὲ ἀτρεμεῖν ἔτι κατεῖχεν ἡ κόρη, ἀλλ’ ἐσφά-
 δαζεν ἡ βάσις καὶ οἱ πόδες ἐσκίρτων, ὥσπερ, οἶμαι, τῆς
 ψυχῆς τῷ Θεαγένη συνεξαίρομένης καὶ τὸν δρόμον συμ- 30
 προθυμουμένης. οἱ μὲν δὴ θεαταί, μετέωρος ἅπας ἐπὶ
 τὸ μέλλον καὶ ἀγωνίας ἀνάμεστος, ἐγὼ δὲ καὶ πλεόν,

ἄτε δὴ μοι λοιπὸν ὡς παιδὸς ὑπερφροντίξιν προφη-
μένῳ.

οὐδὲν θαυμαστόν, ἔφη ὁ Κνήμων, ὁρῶντας καὶ
παρόντας ἀγωνιᾶν, ὅτε καὶ νυκτὶ περὶ τῷ Θεαγένει
5 δέδια. καὶ σου δέχομαι θᾶττον, εἰ νυκτὸς ἐνηγορευθή,
διελθεῖν.

ἔπει δὴ μέσον ὃ Κνήμων ἠνύετο τὸ στάδιον, ὀλίγον 4
ἐπιστρέψας καὶ ὑποβλέψας τὸν Ὀρμευον ἀνακουφίξει
τὴν ἀσπίδα πρὸς ὕψος, καὶ τὸν αὐχένα διεγείρας, τὸ
10 βλέμμα τε ὅλον εἰς τὴν Χαρίκλειαν τίνας, καθάπερ βέ-
λος ἐπὶ σκοπὸν ἔφερετο, καὶ τοσοῦτον παρέφθη τὸν
Ἀρκάδα ὀργισιῶν πληθὺς, ὃ διαλείπον εἰς ὕστερον ἐμε-
τρήθη. προσδοκῶν οὖν τῇ Χαρίκλειᾳ πολὺς τε ἐξεπί-
τηδες εἰς τὸ στέρον ἐμπιάτει, τοῦ δρόμου θῆθεν τὴν
15 φύμην οὐκ ἐνεγκών, καὶ τὸν φοίνικα κομιζόμενος οὐκ
ἔλαθέ με τὴν χεῖρα νῆς κόρης φιλῶν.

ἀπέσπας, εἶπεν ὁ Κνήμων, ὅτι καὶ ἐνίκησε καὶ
ἐφίλησεν. ἀλλὰ τίνα δὴ τὰ ἐξῆς; οὐ μόνον ἀκουσμά-
των ἀκόρεστος ἄρα ἦσθα ὃ Κνήμων, ἀλλὰ καὶ ὕψω
20 δυσάλωτος. ἤδη γοῦν οὐκ ὀλίγης μόρας τῆς νυκτὸς
παρφηκυίας ἀντέχεις ἐρηγορῶς καὶ τὴν διήγησιν μη-
κνωμένην οὐκ ἀποκναίεις. ἐγὼ καὶ Ὀμήρῳ μέμφομαι,
ὃ πάτερ, ἄλλων τε καὶ φιλότῃτος κόρον εἶναι φήσαντι,
πράγματος ὃ κατ' ἐμὲ κριτὴν οὐδεμίαν φέρει πλησμο-
25 νήν, οὔτε καθ' ἡδονὴν ἀνυόμενον οὔτε εἰς ἀκοήν ἐρ-
χόμενον. εἰ δέ τις καὶ τοῦ Θεαγένους καὶ Χαρίκλειας
ἔρωτος μνημονεύοι, τίς οὕτως ἀδαμάντινος ἢ σιδηροῦς
τὴν καρδίαν ὡς μὴ θέλγεσθαι καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀκούων;
ὥστε ἔχου τῶν ἐξῆς.

30 ὁ μὲν Θεαγένης ὃ Κνήμων ἐσταφانوῦτο καὶ νυκτὸς
ἀνηγορευέτο, καὶ παρεπέμπετο ὑπο ταῖς πάντων εὐφη-
μίαις· ἡ Χαρίκλεια δὲ ἤττητο λαμπρῶς, καὶ δεδοῦλωτο

τῷ πόθῳ πλέον ἢ πρότερον, αὐθις ἰδοῦσα τὸν Θεαγέ-
 νην. ἡ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν ἀντίβλεψις ὑπόμνησις τοῦ
 πάσχοντος γίνεται, καὶ ἀναφλέγει τὴν διάνοιαν ἢ θεά,
 καθάπερ ὕλη πυρὶ γινομένη. ἀκείνη μὲν οἰκαδε ἐλ-
 θοῦσα συνήθη νύκτα ταῖς προτέrais ἢ καὶ δριμυτέραν 5
 διῆγεν, ἐγὼ δὲ αὐθις ἄυπνος ἦν, τὴν τε φυγὴν ὅποι
 τραπόμενοι λάθοιμεν ἂν ἐπισκοπῶν, καὶ πρὸς τίνα χώ-
 ραν ἄρα πέμποι τοὺς νέους ὁ θεὸς ἐννοῶν. τὸν μὲν δὴ
 δρασμὸν ἐγνων κατὰ θάλατταν εἶναι ποιητέον, ἀπὸ τοῦ
 χρησμοῦ τὸ συνοῖσον λαβὼν, ἔνθα ἐφασκεν αὐτοὺς κῶ- 10
 5 μα τεμόντας ἔξεσθ' ἡέλιου πρὸς χθόνα κυανέην· τὸ δὲ
 ὅποι παραπεμπτέον αὐτούς, μίαν μόνην λύσιν εὗρισκον,
 εἰ πῃ δυνηθείην ἐπιτυχεῖν τῆς συνεκτεθείσης τῇ Χαρι-
 κλείᾳ ταινίας, ἐν ᾗ τὸ κατ' αὐτὴν διήγημα κατεστίχθαι 15
 ὁ Χαρικλῆς ἀκηκοὺς ἔλεγεν· εἰκὸς γὰρ εἶναι καὶ πα-
 τρίδα καὶ τοὺς ὑπονοηθέντας ἤδη παρ' ἐμοῦ γεννήτο-
 ρας τῆς κόρης ἐντεῦθεν ἐκμαθεῖν, καὶ ἴσως ἐκεῖ πέμ-
 πεσθαι αὐτοὺς ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης. ὄρθριος γοῦν παρὰ
 τὴν Χαρίκλειαν ἦκων ἄλλους τε τῶν οἰκείων καταλαμ-
 βάνω δεδακρυμένους, καὶ οὐχ ἥκιστα τὸν Χαρικλέα. 20
 πλησιάσας οὖν, τίς ὁ θόρυβος, διηρώτων. ὃ δέ, ἐπέτει-
 νεν ἡ νόσος, ἔφη, τῆς θυματρὸς, καὶ χαλεπωτέρας ἢ
 πρότερον πεπεῖραται τῆς παρηκούσης νυκτός. ἀνίστα,
 ἔφην, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἔξτε. τρίποδά τις καὶ δάφ-
 νην καὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν παραθέσθω μόνον. ὀχλείτω 25
 δὲ μὴδὲ εἰς, ἕως ἂν προσκαλέσωμαι. προσέτατε ταῦτα
 ὁ Χαρικλῆς, καὶ ἐγένετο. ἀπαιδὴ σχολῆς ἐλαβόμεν, ἡρ-
 χόμεν ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς τῆς ὑποκρίσεως, καὶ τόν τε λι-
 βανωτὸν ἐθυμίων, καὶ τινα δῆθεν ψιθύροις τοῖς χεῖλε-
 σι κατευξάμενος τὴν δάφνην ἐκ κεφαλῆς εἰς πόδας ἄνω 30
 καὶ κάτω πυκνὰ τῆς Χαρικλείας ἐπεσόβουν. καὶ ὑπνω-
 δές τι, μᾶλλον δὲ γραῶδες ἐπιχασμῶμενος ὁψὲ καὶ βρα-

δέως ἐπαυσάμην, πολὺν τινα λῆρον ἐμαυτοῦ τε καὶ τῆς
 κόρης καταχέας. ἡ δὲ πυκνὰ τὴν κεφαλὴν ἐπέσειε καὶ
 σεσηρὸς ὑπεμειδία, πλανασθαί με τὴν ἄλλως καὶ τὴν
 νόσον ἀγνοεῖν ἐνδεικνυμένη. καθεσθίεις δὴ πλησίον,
 5 θάρσει θύγατερ ἔλεγον· εὐτελὴς ἡ νόσος, καὶ ἰαθῆναι
 ῥαδία. βασκανία σου καθήψατο, τάχα μὲν καὶ ὅτε ἐπόμε-
 πευες, πλεόν δὲ ὅτε ἐβράβευες. ἐγὼ δὲ καὶ ὑπονοῶ τὸν
 μᾶλλον βασκῆναντα. Θεαγένης ἐστίν, ὁ τὸ ἐνόπλιον
 δραμῶν. οὐκ ἔλαθέ με παρατηρῶν σε πολλάκις καὶ τὸν
 10 ὀφθαλμὸν ἱταμώτερον ἐπιβάλλων. ἡ δέ, ἐκεῖνος μὲν,
 εἴτε οὕτως εἶδεν εἴτε μή, πολλὰ χαιρέτω· τίνων δὲ ἐστίν,
 ἡ πόθεν; ὅτι πολλοὺς ἐώρων περὶ αὐτὸν ἐπτοημένους.
 ὥς μὲν Θετταλὸς τὸ γένος, ἔφην, ἔφθης ἀκούσασα καὶ
 τοῦ κήρυκος, ὅτε αὐτὸν ἀνηγόρευσεν· ἀναφέρει δὲ αὐ-
 15 τὸν εἰς Ἀχιλλεῖα πρόγονον. καὶ μοι ἐπαληθεύειν ἔοικεν,
 εἰ δεῖ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει τοῦ νεανίου τεκμαίρε-
 σθαι, πιστουμένῳ τὴν Ἀχιλλεῖον εὐγένειαν· πλήν ὅσον
 οὐχ ὑπέρφρων οὐδ' ἀγῆνωρ κατ' ἐκείνον, ἀλλὰ τῆς δια-
 νοίας τὸν ὄγκον ἡδύτητι καταπραῦνων. ἀλλὰ καίπερ
 20 τοιοῦτος ὢν πάθοι δριμύτερα ὢν δέδρακεν, ἐπίφθονον
 ἔχων τὸ βλέμμα καὶ σε τῇ θείᾳ καταβασκίνας. ὦ πάτερ,
 ἔφη, σοὶ μὲν χάρις ὑπεραλγοῦντι τὰ ἡμέτερα· τί δὲ κα-
 ταρᾷ μάτην τῷ τάχα οὐδὲν ἡδικοηκότι; νοσῶ γὰρ οὐ βα-
 σκανίαν ἀλλ' ἐτέραν τινά, ὥς ἔοικε, νόσον. εἴτα ἀπο-
 25 κρύπτεις, ἔφην, ὦ τέκνον, ἀλλ' οὐχὶ θαρσοῦσα λέγεις,
 ὅπως ἂν καὶ βοηθείας εὐπορήσαιομεν; οὐχὶ πατήρ εἰμὶ
 σοὶ τὴν ἡλικίαν, καὶ πλεόν τὴν εὐνοίαν; οὐ πατρὶ τῷ
 σῷ γνώριμος καὶ ὁμόψυχος; ἔκφαινε δ' ἀμύνεις. ἔχεις
 ἐν ἐμοὶ τὸ πιστόν, εἰ βούλει, καὶ ἐνώμοτον. λέγε θαρσῆ-
 30 σασα, μηδὲ χορήγει τῷ λυποῦντι μέγεθος σιωπῶσα. πά-
 θος γὰρ ἅπαν τὸ μὲν ὀξέως γινωσκόμενον εὐβοήθητον,
 τὸ δὲ χρόνῳ παραπεμπόμενον ἐγγὺς ἀνίατον· τροφή

γὰρ νόσων ἢ σιωπῇ, τὸ δὲ ἐκλαλούμενον εὐπεραμύθη-
 6 τεν. ὀλίγον οὖν ἐπισχοῦσα πρὸς ταῦτα, καὶ μυρίας τοῦ
 νοῦ τροπὰς τε καὶ ὁρμὰς ἐκ τῶν ὤψεων ἐμνήνασα, συγ-
 χώρησθον, ἔφη, μοι τὸ τήμερον· ἀκούσῃ δὲ εἰσαυτίς, εἰ
 μὴ γνώῃς προλαβὼν ἅτε μαντικὸς εἶναι βουλούμενος. 5

ἔξηεν ἀντόθεν ἀναστάς, ἐνδιδοὺς τῇ κόρῃ διαιτη-
 σαι ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ψυχῆς τὸ αἰδούμενον. ὁ δὲ Χαρι-
 κλῆς ὑπήντα, καὶ τί φράζεσιν ἔχεις ἡρώτα. πάντα δεξιῶς,
 ἔλεγον· εἰς γὰρ τὴν ὑστεραίαν τοῦ μὲν ἐνοχλοῦντος πά-
 10 θους ἀπαλλάσσεται, ἕτερον δὲ τι τῶν σοι καθ' ἡδονὴν
 ὑποστῆσεται· κωλύει δὲ οὐδὲν καὶ ἰατρῶν τινὰ εἰσκα-
 λεῖν. ἀπέτρεχον ταῦτα εἰπὼν, τοῦ μὴ τι πλέον τὸν Χα-
 ρικλέα πυθέσθαι. μικρὸν δὲ ὅσον τοῦ δωματίου προή-
 15 κων ὄρῳ τὸν Θεαγένην αὐτοῦ πον περὶ τὸν νεῶν καὶ
 τὸν περίβολον εἰλούμενον καὶ πρὸς αὐτὸν διαλεγόμε-
 νον, ὥσπερ ἀποχωρῶν αὐτῷ καὶ μόνῃ τὴν οἰκίαν τῆς
 Χαρικλείας περισκοπεῖν. ἐκτραπόμενος οὖν παρήεν,
 ὥσπερ οὐχ ἑωρακώς. ὁ δὲ χαῖρε εἶπεν, ὦ Καλάσιρι, καὶ
 ἄκουε· σὲ γάρ τοι περιέμενον. ἀνέστρεφον ἀθρόον, καὶ
 Θεαγένης ἔλεγον ὁ καλός· ἀλλ' οὐχ ἑωράκειν. ποῖος κα- 20
 λός, ἔφη, ὁ Χαρικλέα μὴ ἄρεστός; ἡγανάκουν ἐγὼ με-
 χρι τῶν ὤψεων, καὶ οὐ παύσῃ ἔλεγον ὑβρίζων ἐμέ τε καὶ
 τὴν ἐμὴν τέχνην, ὅφ' ἥς ἤλωκεν ἡδὴ καὶ ἐρᾶν σου κα-
 τηνάγκασται, καὶ ὁρᾶν ὥσπερ τινὰ τῶν κρειττόνων εὖ-
 25 χεται. τί λέγεις, ἔφη, ὦ πάτερ· ὁρᾶν ἐμέ Χαρικλεία; τί
 οὖν οὐκ ἄγεις ἡδὴ παρ' αὐτήν; καὶ ἅμα προέτρεχεν.
 ἐπιλαβόμενος οὖν τῆς χλαμύδος, στήθι, ἔφην, οὗτος, εἰ
 καὶ ὀξύς δραμεῖν· οὐ γὰρ ἄρπαγμα τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ εὖ-
 30 ωνον καὶ τῶν ἐν μέσῳ, τῷ βουλούμένῳ προκείμενον, ἀλλὰ
 πολλῆς μὲν βουλῆς, ὥστε προεπόντως ἀνυσθῆναι, πολλῆς
 δὲ διασκευῆς, ὥστε ἀσφαλῶς πραχθῆναι, δεόμενον. ἢ
 τὸν πατέρα τῆς κόρης ἡγνόηκας, ὥς Δελφῶν ἐστὶ τὰ

πρῶτα; τοὺς δὲ νόμους οὐκ ἐννοεῖς, οἳ θάνατον τοῖς τοιοῦτοις ἐπιβάλλουσιν; ἐγώ, εἶπε, καὶ τελευτᾶν οὐ διαφέρουσαι τυγῶν Χαρικλείας. ἀλλ' ὅμως, εἰ δοκεῖ, πρὸς γάμον αἰτῶμεν, τῷ πατρὶ προσιόντες· οὐ γὰρ δὴ μὴ
 5 ἀνάξιοι γε ὄντες τῷ Χαρικλεῖ κηδεύσομεν. οὐκ ἂν τύχοιμεν, ἔφην· οὐχ ὅτι τῶν κατὰ σέ· τι θνητὸν ἐπιμέμψασθαι, ἀλλ' ὁ Χαρικλῆς ἀδελφῆς ἐαυτοῦ παιδί τὴν κόρην πάλαι κατηγγύησεν. οἰμῶξει, ἔφη Θεαγένης, ὅς τις ποτέ ἐστιν. οὐ γὰρ τις ἐμοῦ ζῶντος ἑτερος θαλαμῆ-
 10 σει Χαρίκλειαν· οὐχ οὕτως ἦθε ἡ χαῖρ καὶ ξίφος τοῦ μὸν ἀργήσει. παῦσαι, ἔφην· οὐδενὸς δεήσει τοιοῦτον· μόνον ἐμοὶ πείθεσθαι, καὶ πράττειν ὥς ἂν ὑφηγήσωμαι. νῦν δὲ ἀποχώρει, καὶ φυλάττου συνεχῶς φαίνεσθαι πλησιάζων, ἀλλ' ἐφ' ἡσυχίας καὶ μόνος ποιοῦ τὰς ἐν-
 15 τεύξεις. ἀπῆει κατηγής.

ὁ δὲ Χαρικλῆς εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐντυχὼν ὁμοῦ τε 7 εἶδε, καὶ προσδραμὼν ἐφίλει πολλὰ τὴν κεφαλὴν, τοῦτο σοφία, τοῦτο φιλία, συνεχῶς ἀναβοῶν. ἦνυσταί σοι μέγα ἔργον· ἐάλωκεν ἡ δυσάλωτος καὶ νεκρῆται ἡ δυσ-
 20 καταμάχητος· ἐρᾷ Χαρίκλεια. πρὸς ταῦτα ἐθροιστόμην, ἀνέσπων τε τὴν ὀφρύν, καὶ βλακῶδες βαίνων, εὐδηλον ἦν, ἔλεγον, ὥς οὐδὲ πρὸς τὴν πρώτην ἀνθέξει προσβολὴν ἐμοῦ, καὶ ταῦτα μηδενὶ τῶν μειζόνων ὀκλήσαντος. ἀλλὰ πόθεν ᾧ Χαρίκλεις ἐρῶσαν ἐγνωρίσατε;
 25 σοὶ πεισθέντες, ἔφη. τοὺς γὰρ εὐδοκίμους τῶν ἰατρῶν, ὥς αὐτοὺς ὑπέθου, παρακαλέσας ἦγον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, ἀμοιβὴν τὴν προσοῦσαν οὐσίαν ὑπισχνούμενος, εἴ τι δύναιτο ἑαικουρεῖν. οἳ δὲ ὡς τάχιστα εἰσῆλθον, ἡρώτων ὅ τι πάσχοι. τῆς δὲ ἀποστρεφομένης, καὶ πρὸς μὲν
 30 ἐκείνους οὐδ' ὅτιοῦν ἀποκρινομένης, ἔπος δὲ Ὀμηρικὸν συνεχῶς ἀναβοάσης "ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν," ὁ λόγιος Ἀκαστίδος (οἰσθα δὲ δὴ που τὸν

ἄνδρα) τῷ καρπῷ τὴν χεῖρα καὶ ἀκούσης ἐπιβαλὼν ἀνα-
 κρίνειν ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας ἐφάκει τὸ πάθος, ὥσπερ, οἴ-
 μαι, τὰ καρδίας κινήματα μηνυούσης. οὐκ ὀλίγον τε
 χρόνον βασανίσας τὴν ἐπίσκεψιν, ἄνω τε καὶ κάτω πολ-
 λὰ ἐπιθεωρήσας, ὃ Χαρίκλεις, ἔφη, περιττῶς ἡμᾶς ἐν- 5
 θάδε εἰσκέκληκας· ἰατρικὴ γὰρ οὐδὲν ἂν οὐδαμῶς ἀνύ-
 σειε πρὸς ταύτην. ἐμοῦ δέ, ὦ θεοί, τί τοῦτο λέγεις,
 ἀναβοήσαντος, οἴχεται οὖν μοι τὸ θνητόν, καὶ ἐλπί-
 δος ἐκτὸς γέγονεν; οὐ θορύβου δεῖ, φησὶν, ἀλλ' ἄκουε.
 καὶ παραλαβὼν με τῆς τε κόρης καὶ τῶν ἄλλων ἀπωθεν, 10
 ἢ καθ' ἡμᾶς, ἔφη, τέχνη σώματος πάθη θεραπεύειν
 ἐπαγγέλλεται, ψυχῆς δὲ οὐ προηγουμένως, ἀλλὰ τότε
 μόνον ὅταν συμπάσχῃ μὲν τῷ σώματι κακουμένῳ, συν-
 ωφελεῖται δὲ θεραπευομένῳ. τό τε τῆς κόρης νόσος
 μὲν, ἀλλ' οὐ σώματος· οὐ γὰρ χυμῶν τις περιττεύει, 15
 οὐ κεφαλῆς ἄλγημα βαρύνει, οὐ πυρετὸς ἀναφλέγει, οὐκ
 ἄλλο τι τοῦ σώματος, οὐ μέρος, οὐχ ὅλον νοσεῖ που.
 τοῦτο, οὐκ ἄλλο τι νομιστέον. ἐμοῦ δὲ λιπαροῦντος, καὶ
 φράζειν εἰ τι κατέμαθεν ἀξιοῦντος, οὐ γὰρ καὶ παιδὶ
 γινώριμον, ἔφη, ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος, καὶ τὴν νόσον 20
 ἔρωτα λαμπρόν; οὐχ ὁρᾷς ὥς κυλοιδιᾷ μὲν τοὺς ὀφθαλ-
 μούς, καὶ τὸ βλέμμα διέρριπται, καὶ τὸ πρόσωπον ὠχρῶ
 σπλάγχχνον οὐκ αἰτιωμένη, τὴν διάνοιαν δὲ ἀλύει, καὶ τὸ
 ἐπελθὼν ἀναφθέγγεται, καὶ ἀπροφάσιστον ἀγρυπνίαν
 ὑφίσταται, καὶ τὸν ὄγκον ἀθρόως καθήρηται; ζητητέος 25
 σοι, Χαρίκλεις, ὁ ἰασόμενος. γένοιτο δ' ἂν μόνος ὁ πο-
 θούμενος. ὃ μὲν ταῦτα εἰπὼν ἀπῆει, πρὸς σέ δὲ ἐγὼ
 δρομαῖος τὸν ἐμὸν καὶ σωτήρα καὶ θεόν, ὃν μόνον εὖερ-
 γετῆσαι δύνασθαι κἀκείνη γινώσκει. πολλὰ γοῦν ἐμοῦ
 δεομένου καὶ ἐξείπειν ὃ τι πάσχοι παρακαλοῦντος, ἐν 30
 μόνον ἀπεκρίνατο, ὥς ἀγνοεῖ μὲν ὃ πέπονθεν, εἰδέναι
 δὲ ὥς Καλάσιρις ἂν ἰάσαιτο μόνος· καὶ εἰσκαλεῖν σε

παρ' αὐτήν ἰκέτευεν. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα συνέβαλον
 ὡς ὑπὸ τῆς σῆς σοφίας ἐάλωκεν. ἄρ' οὖν ὥσπερ ὅτι
 ἐρᾷ, πρὸς αὐτὸν ἐγώ, καὶ τὸ τίνος ἔχοις ἂν λέγειν; οὐ
 μὰ τὸν Ἀπόλλω, ἔφη· πῶς γὰρ ἂν ἡ πόθεν τοῦτο εἰ-
 5 δέην; ἡνυχόμην δὲ Ἀλκαμένους αὐτήν ἐρᾷ ἢ πάντα
 χρήματα, τοῦ τῆς ἀδελφῆς παιδὸς τῆς ἐμῆς, ὃν πάλαι
 αὐτῇ νυμφίον, ὅσα γε εἰς βούλῃσιν ἦκειν τὴν ἐμήν,
 κατηγγύησα. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος ὡς ἔξεστι πείραν λαμ-
 βάνειν, εἰσάγοντα παρ' αὐτήν καὶ δεικνύντα τὸ μειρά-
 10 κιον, ἐπαινέσας ἀπήει. καὶ περὶ πλήθουςαν ἀγορὰν αὐ-
 θίς μοι συντυχάν, ἀνιερὸν ἀκούσῃ πρᾶγμα, ἔλεγεν. ἡ
 παῖς δαιμονῶν ἔοικεν· οὕτως ἀλλόκοτόν τι τὸ κατ' αὐ-
 τήν. εἰσῆγον, ὡς ἐκέλευσας, τὸν Ἀλκαμένη καὶ ἀβρό-
 τερον ἐδείκνυν· ἡ δέ, ὥσπερ τὴν Γοργοῦς θεασαμένη
 15 κεφαλὴν ἣ τι τῶν ἀτοπωτέρων, ὅξυ τι καὶ μέγα ἀνέκρα-
 γε, καὶ τὴν ὄψιν πρὸς θάτερα τοῦ οἰκήματος ἀπέστρεψε,
 καὶ τὰς χεῖρας ὡς βρόχον ἐπάγουσα τῷ τραχήλῳ διαχρή-
 σασθαι ἠπείλει, καὶ ἐπώμνυνεν, εἰ μὴ θᾶττον ἐξίλοιμεν.
 ἐκείνης μὲν δὴ καὶ λόγον θᾶττον ἀπηλλάγημεν· τί γὰρ
 20 καὶ ἔδει ποιεῖν, ἀτοπίαν τοσαύτην ὀρῶντας; σοῦ δὲ ἰκέ-
 ται καὶ πάλιν γινόμεθα, μήτ' ἐκείνην περιιδεῖν ἀπολ-
 λυμένην μήτε ἡμᾶς τῶν κατ' εὐχὰς ἀποτυγχάνοντας. ὦ
 Χαρίκλεις, ἔφη, οὐ διήμαρτες εἰπὼν δαιμονῶν τὴν κό-
 ρην· ὀχλεῖται γὰρ ὑπὸ δυνάμεων ἃς αὐτὸς κατέπεμψα,
 25 καὶ τούτων οὐκ ἐλαχίστων, ἀλλ' ἃς εἰκὸς ἦν ἐκείνην, ἃ
 μήτε ἐπεφύκει μήτε ἐβούλετο, καταναγκάσαι πράττειν.
 ἀλλὰ μοι ἀντίθεός τις ἔοικεν ἐμποδίζειν τὴν πρᾶξιν καὶ
 διαμάχεσθαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς ὑπηρέτας, ὥστε ὧρα σοι
 πάντως ἐπιδεικνύναι μοι τὴν ταινίαν ἣν τῇ παιδί συν-
 30 εκτεθεῖσαν ὑποδεδέχθαι μετὰ τῶν ἄλλων γνωρισμάτων
 ἔλεγες· ὡς ἔγωγε δέδοικα μὴ τινος ἐμπέπλησται γοη-
 τείας καὶ μαγγανείαις τυγχάνει τραχυνούσαις τὴν ψυ-

χήν ἀνάγραφτος, ἐχθροῦ τινὸς αὐτὴν ἐξ ἀρχῆς ἀνέρω-
στον ἀποβιῶναι καὶ ἄγονον ἐπιβουλεύσαντος.

- 8 ἐπὶ ταῦτα, καὶ ἦκε φέρων οὐ μετὰ πολὺ τὴν ται-
νίαν. ἐνδοῦναι δὴ μοι σχολὴν πρὸς αὐτὸν εἰπών, ὥς
εἶχον πειθόμενον, ἐλθὼν τε οὐ κατηγόμεν, οὐδὲ ὅσων
ἐλάχιστον ὑπερθέμενος, ἐπελεγόμεν τὴν ταινίαν γραμ-
μασιν Αἰθιοπικοῖς, οὐ δημοτικοῖς ἀλλὰ βασιλικοῖς,
ἐστιγμένῃ, ἃ δὴ τοῖς Αἰγυπτίων ἱερατικοῖς καλου-
μένοις ὁμοίωνται. καὶ ἐπερχόμενος τοιάδε ἡύρισκον τὸ
γράμμα διηγούμενον.

10

Περσίνα βασιλίσσα Αἰθιοπῶν τῇ· οὐτιδὴ κληθισμένη καὶ μέ-
χει μόνον ὠδίνων θυγατρὶ δῶρον ἔσχατον χαράττω τόνδε τὸν ἐγ-
γραφον θρήνον.

ἐπάγην, ᾧ Κνήμων, ὥς τοῦ Περσίνης ὀνόματος
ἦκουσα. τὰ δὲ ἐξῆς ὁμῶς ἐπελεγράφην, ὄντα τοιάδε. 15

ὥς μὲν οὐδὲν ἀδικούσα, παιδίον, οὔτε σὲ γενομένην ἐξεθέμην
οὔτε πατέρα τὸν σὺν Ἑδᾶσπην τὴν σὴν θέαν ἀπεκροφάμην, ἐπι-
κεκλήσθω μάρτυς ὁ γενάρχης ἡμῶν Ἥλιος. ἀλλ' ὅμως ἀπολογού-
μαι πρὸς τε σέ ποτε, θύγατερ, εἰ περισωθείης, πρὸς τε τὸν ἀναι-
ρησόμενον, εἴ τινα σοὶ θεὸς ἐπιστήσειε, πρὸς τε αὐτὸν ὅλον τὸν
τῶν ἀνθρώπων βίον, ἀνακαλύπτουσα τὴν αἰτίαν τῆς ἐκθέσεως.
ἡμῖν πρόγονοι θεῶν μὲν Ἥλιός τε καὶ Διώνυσος, ἡρώων δὲ Περ-
σεύς τε καὶ Ἀνδρομέδα, καὶ Μέμνων ἐπὶ τούτοις. οἱ δὲ τὰς βα-
σιλεῖους αὐλὰς κατὰ καιροῦς ἰδρυσάμενοι ταῖς ἀπὸ τούτων γραφαῖς
ἐκόσμησαν. τὰς μὲν δὴ τῶν ἄλλων εἰκόνας τε καὶ πράξεις ἀνδρῶν
τε καὶ περιδρόμοις ἐνέγραφον, τοὺς δὲ θαλάμους τοῖς Ἀνδρομέδας
τε καὶ Περσεὺς ἔρωσιν ἐποίκιλλον. ἐνταῦθ' ἄ ποτε ἡμᾶς, δεκάτου
παρῆκοντος ἔτους ἐξ οὗ με γαμετὴν Ἑδᾶσπης ἐγνώρισεν, οὐ ποτε
παίδων ἡμῖν γεγονότων, ἡγεμῖν τὸ μεσημβρινὸν συνέβαινεν,
ὕπνου θερῖνου κατακλιναντος. καὶ μοι καὶ προσωμίει τότε οὐ 30
πατήρ οὐδ' ὁ σὸς, ὄναρ αὐτῷ τούτῳ κελεύειν ἐπομνύμενος· ἥσθό-
μην τε παραχρῆμα κυφορήσασα τὴν καταβολήν. ὁ μὲν δὴ
μέχει τοῦ τόκου χρόνος ἑορτὴ πάνδημος ἦν καὶ χαριστήριοι
θυσαίαι τοῖς θεοῖς, ὥς τοῦ βασιλέως διάδοχον τοῦ γένους ἐπι-
ζῶντος· ἐπειδὴ δὲ σὲ λευκὴν ἀπέντεκον, ἀπρόσφυλον Αἰθιοπῶν 35

χροιάν ἀπαντάουσιν, ἐγὼ μὲν τὴν αἰκίαν ἐγνώριζον, ὅτι μοι
 παρὰ τὴν ὁμίλιαν τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα προσβλέψαι τὴν Ἀνδρομέ-
 δαν ἢ γραφὴ παρασχούσα, καὶ πανταχόθεν ἐπιδείξασα γυμνὴν
 (ἄρτι γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τῶν πετρῶν ὁ Περσεὺς κατήγεν), ὁμοιοειδὲς
 5 ἐκείνη τὸ σπαρὲν οὐκ εὐτυχῶς ἐμόρφωσεν. ἔγνω οὖν ἐμυτὴν τε
 ἀπαλλάξαι τοῦ μετ' ἀσχύνης θανάτου, πεπεισμένη τὴν σὴν χροιάν
 μοιχεύειν ἐμοὶ προσάψουσιν (οὐ γὰρ πιστεύσειν οὐδένα λεγούσῃ
 τὴν περικείμεν), καὶ σοὶ τὸ ἐκ τῆς τύχης ἀμφίβολον χαρίσασθαι,
 θανάτου προδήλου ἢ πάντως ὀνόματος νόθου προτιμότερον. γε-
 10 νομένην τέ σε τεθνάναι παραχρημα πρὸς τὸν ἄνδρα πλασαμένη,
 λάθρᾳ καὶ ἀπορητῶς ἐξεθέμην, ὅσον πλείστον ἡδυνάμην πλουτοῦν
 τῷ περισάξοντι μισθὸν συνεκθεμένη, ἄλλοις τέ σε κοσμήσασα καὶ
 τανύα τῇδε, ἔλειψθ' διηγῆματι τῶν σῶν κάμαντῆς, ἐνειλήσασα, ἣν
 ἀπὸ θακρῶν τῶν ἐπὶ σοὶ καὶ αἵματος ἐχάραττον, ὁμοῦ πρωτοτό-
 15 κος καὶ πολύθερνος γενομένη. ἀλλ' ὦ γλυκεῖα καὶ μέχρις ὥρας
 θύγατερ, ὅπως, εἰ περιγένοιο, μεμνήσῃ τῆς εὐγενείας, τιμῶσα σω-
 φροσύνην, ἣ δὴ μόνῃ γυναικεῖαν ἀρετὴν χαρακτηροῖται, καὶ φρό-
 νημα βασιλείου καὶ πρὸς τοὺς φύντας ἀναφέρων ἀσκούσα. μεμνήσῃ
 δὲ πρὸ πάντων τῶν συνεκτεθέντων σοὶ κειμηλίων θακτύλιόν τινα
 20 ἐπιζητεῖν καὶ σεαυτῇ περιποιεῖν, ὃν πατήρ ὁ σὺς ἐμοὶ παρὰ τὴν
 μνηστείαν ἐδώκετο, βασιλεῖα μὲν συμβόλῳ τὸν κύκλον ἀνάγχα-
 πτον, λίθῳ δὲ παντάρβῃ καὶ ἀπορητῶι δυνάμει τὴν σφενδόνην
 καθιερωμένον.

ταῦτά σοι διεῖλεγμαί, τὸ γράμμα διάκονον εὐραμένη, τὰς ἐμ-
 25 ψύχους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ὁμίλιας τοῦ δαίμονος στερήσαντος, τάχα
 μὲν κωφὰ καὶ ἀνήνυτα, τάχα δὲ καὶ εἰς ὄφελός ποτε ἦξοντα· τὸ
 γὰρ ἄθλον τῆς τύχης ἀνθρώποις ἄγνωστον. καὶ ἔσται σοὶ τὰ τῆς
 γραφῆς, ὡ μᾶτην ὥραία, καὶ ἔγκλημα τὸ κάλλος ἐμοὶ προσάψασα,
 εἰ μὲν περισωθίης, γνωρίσματα, εἰ δ' ὅπερ καὶ ἀκοὴν λάθοι τὴν
 30 ἐμήν, ἐπιτύμβια καὶ μητρὸς ἐπικηδεῖα θακρυά.

ταῦτα δὲ Κνήμων ὡς ἀνέγνω, ἐγνώριζον μὲν, καὶ 9
 τὴν ἐκ θεῶν οἰκονομίαν ἐθαύμαζον, ἡδονῆς δὲ ἅμα καὶ
 λύπης ἐνεπλήσθη. καὶ πάθος τι καινότερον ὑπέστην,
 ὁμοῦ θακρῶν καὶ χαίρων, διαχεομένης μὲν τῆς ψυχῆς
 35 πρὸς τὴν τῶν ἀγνωστομένων εὕρεσιν καὶ τῶν χρησθέντων
 ἥδη τὴν ἐπίλυσιν, ἀδημονούσης δὲ πρὸς τὴν τῶν ἐσο-
 μένων ἐκβασιν, καὶ τὸν ἀνθρώπινον βίον οἰκτιζούσης

ὥς ἄστατόν τι καὶ ἀβέβαιον καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλα τρε-
 πόμενον, τότε δὲ ὑπερβαλλόντως ταῖς Χαρίκλειάς τύχαις
 γνωριζόμενον. εἰσῆι γάρ με πολλῶν ἔννοια, τίνων μὲν
 γενομένη τίνων ἐνομίσθη, πόσῳ δὲ τῷ μεταξὺ τῆς ἐνεγ-
 κούσης ἀπήχθη· κεκλήρωτο δὲ θυγατρὸς ὄνομα νόθου, 5
 ἀποβαλοῦσα τὸ γνήσιον Αἰθιώπων καὶ βασιλείων γένος.
 ἐπὶ πολὺ τε ἀμφίβολος εἰστήκειν, τῶν μὲν παρελθόν-
 των οἰκτεῖρειν ἔχων, τῶν δὲ ἐσομένων εὐδαιμονίζειν
 οὐ θαρσῶν, ἕως τὸν λογισμὸν πρὸς τὸ νῆφον ἀνακαλε-
 σάμενος ἔγνω μὴ διαμέλλειν ἀλλ' ἔργου ἔχεσθαι. 10

καὶ παρὰ τὴν Χαρίκλειαν ἐλθὼν καταλαμβάνω μό-
 νην, ἀπειρηκυῖαν ἤδη πρὸς τὸ πάθος, καὶ τῷ μὲν φρο-
 νήματι βιαζομένην ἀναφέρειν, τῷ σώματι δὲ πάντῃ πε-
 πονημένην, ἐνδόντι πρὸς τὴν νόσον καὶ ἀντέχειν ἀσθε-
 10 νήσαντι πρὸς τὸ δεινόν. μεταστησάμενος οὖν τοὺς πα-
 ρόντας, καὶ μηδὲνα διοχλεῖν ἐπιστείλας ὥς δὴ τινὰς εὐ-
 χὰς καὶ ἐπικλήσεις τῇ κόρῃ προσάξων, ὦρα σοι, ἔφη, ὦ
 Χαρίκλεια, λέγειν ὃ πάσχεις (οὕτω γὰρ ὑπέσχον τῇ προ-
 τεραῖα) καὶ μὴ κρύπτειν ἄνδρα σοὶ τε εὖνον καὶ γνω-
 ναι τὰ πάντα καὶ σιωπῶσης οὐκ ἀδύνατον. ἡ δὲ λαβο- 20
 μένη μου τῆς χειρὸς ἐφίλει τε καὶ ἐπεδάκρυε, καὶ ὦ
 σοφὲ Καλάσιρι, τοῦτο πρῶτον εὐεργέτησον, ἔλεγεν· ἔα-
 σον με σιωπᾶσαν δυστυχεῖν, αὐτὸς ὥς βούλει γνωρίσας
 τὴν νόσον, καὶ τὴν γοῦν αἰσχύνην κερδαίνειν, κρύπτου-
 σαν ἃ καὶ πάσχειν αἰσχρὸν καὶ ἐκλαλεῖν αἰσχροτέρον. 25
 ὥς ἐμέ γε λυπεῖ μὲν καὶ ἡ νόσος ἀκμάζουσα, πλέον δὲ
 τὸ μὴ κρατῆσαι τῆς νόσου τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἡττηθῆναι
 πάθους ἀπειρημένου μὲν ἐμοὶ τὸν πρὸ τούτου πάντα
 χρόνον, λυμαινόμενον δὲ καὶ μέχρις ἀκοῆς τὸ παρθενίας
 ὄνομα σεμνότατον. ἐπιρρωννὺς οὖν αὐτήν, ὦ θύγατερ, 30
 ἔφη, δυοῖν ἔνεκα εὐ ποιεῖς ἀποκρύπτουσα τὰ κατὰ σαρ-
 τήν· ἐγὼ τε γὰρ οὐδὲν δέομαι μανθάνειν ἢ πάλαι παρὰ

τῆς τέχνης ἔγνωκα, σύ τε εἰκότα πάσχεις, ἐρυθριῶσα
λέγειν ἃ γυναιξὶ κρύπτειν εὐπρεπέστερον. ἀλλ' ἐπει-
δήπερ ἄπαξ ἔρωτος ἐπήσθου καὶ φανείς σε Θεαγένης
ἦρκε (τοῦτο γὰρ ὁμῆ μοι θεῶν ἐμήνυσε), σὺ μὲν ἴσθι
5 μὴ μόνῃ καὶ πρώτῃ τὸ πάθος ὑποστᾶσα, ἀλλὰ σὺν πολ-
λαῖς μὲν γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων σὺν πολλαῖς δὲ παρθέ-
νοις τῶν τὰ ἄλλα σωφρόνων. μέγιστος γὰρ θεῶν ὁ
Ἔρως, καὶ ἤδη καὶ θεῶν αὐτῶν ποτὲ κρατεῖν λεγόμε-
νος. ἐπισκόπει δὲ ὅπως ἄριστα διαθήσῃ τὰ παρόντα.
10 ὥς τὸ μὲν ἀπείρατον γενέσθαι τὴν ἀρχὴν ἔρωτος εὐδαι-
μον, τὸ δὲ ἀλόντα πρὸς τὸ σῶφρον τὸ βούλημα περι-
ποιῆσαι σοφάτατον. ὃ δὴ καὶ σοὶ βουλομένη πιστεύειν
ἔξεστι, καὶ τὸ μὲν ἐπιθυμίας αἰσχροὺν ὄνομα διώσασθαι,
τὸ δὲ συναφείας ἔννομον συνάλλαγμα προελέσθαι, καὶ
15 εἰς γάμον τρέψαι τὴν νόσον.

Ἰδρῶτι πολλῶ διερρεῖτο τούτων εἰρημένων, ὃ Κνή- 11
μων, καὶ δῆλῃ παντοίως ἦν χαίρουσα μὲν ἐφ' οἷς ἦκου-
σεν, ἀγωνιῶσα δὲ ἐφ' οἷς ἤλπιζεν, ἐρυθριῶσα δὲ ἐφ'
οἷς ἐάλωκεν. οὐκ ὀλίγον οὖν ἐφησυχάσασα χρόνον, ὃ
20 πάτερ, ἔφη, γάμον ὀνομάξεις, καὶ τοῦτον αἰρεῖσθαι
προτρέπεις, ὥσπερ δῆλον ὃν ἢ τὸν πατέρα συνθησόμε-
νον ἢ τὸν ἐμοὶ πολέμιον ἀντιποιοησόμενον. τὸ μὲν κατὰ
τὸν νεανίαν ἔρρωται ἡμῖν, ἔφην· καὶ πλεόν ἢ σὺ τάχα
κάκεινος ἐάλωκεν, ἀπὸ τῶν ὁμοίων σοὶ κεκινημένος. ὥς
25 γὰρ ἔοικεν, αἱ ψυχαὶ πῶς ὑμῖν ἀπὸ πρώτης ἐντεύξεως
τὰς ἀλλήλων ἀξίας ἐγνώρισαν καὶ πρὸς τὸ ἴσον πάθος
κατηνέχθησαν. ἐπέτεινα δὲ αὐτῷ ἀγάω, σοὶ χαριζόμε-
νος, σοφία τὴν ἐπιθυμίαν. ὃ δὲ νομιζόμενός σοι πατήρ
ἄλλον εὐτρεπίζεται νυμφίον, Ἀλκαμένην, ὃν οὐκ ἡγνό-
30 ηκας. ἢ δέ, Ἀλκαμένει μὲν, ἔφη, τάφον πρότερον ἢ γά-
μον τὸν ἐμὸν εὐτρεπιζέτω· ἐμὲ γὰρ ἢ Θεαγένης ἄξεται
ἢ τὸ τῆς εἰμαρμένης διαδέξεται· σὺ δ', ὅτι μὴ ἔστι μοι

πατήρ ἀλλὰ νομίζεται Χαρικλῆς, ἱκετεύω, λέγε πόθεν ἐγνώρισας. ἐκ ταύτης, ἔφην, ἐπιδείξας τὴν ταινίαν. ἔσχες δὲ πῶθεν ἢ ὅπως; ἐξ οὗ γάρ με κατὰ τὴν Αἰγυπτον παρὰ τοῦ θρασυαμένου λαβών, οὐκ οἶδ' ὅπως, δεῦρο ἦγαγεν, ἀφελόμενος εἶχεν ἀποκειμένην ἐν κιστί- 5 δι, τοῦ μὴ τὸν χρόνον αὐτῇ λυμήνασθαι. τὸ μὲν ὅπως ταύτην ἐκομισάμην εἰσαῦθις, ἔφην, ἀκούσῃ· τὸ δὲ παρὸν, εἰ τὰ ἐγγεγραμμένα γνωρίζεις, εἰπέ μοι. τῆς δὲ οὐκ εἰδέναι, πόθεν; ὁμολογούσης, γένος, ἔλεγον, καὶ ἔθνος τὸ σὸν καὶ τύχην φράζει. ὥς δὲ ἀνακαλύπτειν ὅσα ἔχω 10 γινώσκειν ἱκέτευεν, ἔλεγον ἅπαντα, τὴν τε γραφὴν ἐπὶ ὧν ἐν μέρει καὶ πρὸς ἔπος ἐρμηνεύων.

- 12 ὥς δὲ ἐγνώρισεν ἑαυτὴν καὶ τὸ φρόνημα διαπιστάσα πλέον τῷ γένει προσέδραμε, καὶ τί οὖν χρὴ ποιεῖν ἠρώ-
τα, τότε ἤδη συμβουλῆς τῆς φανερωτέρας ἠρχόμεν, 15 ἅπαντα ὥς ἔσχεν ἀνακαλύπτων. ἐγώ, λέγω, ὦ θυγάτερ, ἦλθον καὶ εἰς Αἰθιοπίας ἐπιθυμία τῆς παρ' ἐκείνοις σοφίας. ἐγενόμην καὶ Περσίην τῇ σῇ μητρὶ γνωρίζομαι· οὐκ ἐκείνῃται γὰρ αἰεὶ τὸ σοφῶν γένος ἢ βασιλείος αὐλή· καὶ ἄλλως εἶχόν τι καὶ δόξης πλέον, τὴν Αἰγυπτίων σοφίαν 20 προσθήκη τῆς Αἰθιοπίων ἐκδειάξων. ἐπεὶ δὲ ἀπαίρειν μέλλοντά με οἴκαδε ἤσθετο, τὰ κατὰ σέ μοι πάντα διηγείται, τὸ πιστὸν τῆς σιωπῆς ὄρκῳ πρότερον κομισαμένη· καὶ ἔλεγε τοῖς μὲν ἐγγωρίοις σοφοῖς οὐ θαρσέσειν εἰπεῖν, ἐμὲ δὲ ἱκέτευεν ἐρωτᾶν τοὺς θεοὺς εἰ πρῶτα 25 μὲν ἐκτεθεῖσα διεσώθης, ἔπειτα ὅπῃ γῆς οὐσα τυγχάνεις· οὐ γὰρ πυθέσθαι κατὰ τὸ ἔθνος οὐδεμίαν τοιαύτην, πολλὰ περιεργασαμένην. ἐμοῦ δὲ ἅπαντα μαθόντος ἐκ θεῶν, καὶ εἰναί τε καὶ ὅπου φράσαντος, αὐτὸς ἱκέτευεν ἐπιζητεῖν καὶ προτρέπειν ἥκειν εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν· ἄγονον γὰρ καὶ ἄτεκνον ἐκ τῶν ἐπὶ σοὶ διατελεῖν ὠδίνων· ἐτοίμως τε ἔχειν, εἴ ποτε φανείης, ὁμολο-

γειν τῷ σῷ πατρὶ τὸ συμβεβηκός· εἰδέναι γὰρ αὐτὸν
 πεισθησόμενον, χρόνῳ τε τῆς συμβιώσεως τὴν ἐπ' αὐτῇ
 δοκιμασίαν ἔχοντα, καὶ τῆς ἐκ παίδων διαδοχῆς τὴν ἐπι-
 θυμίαν ἀπροσδοκῆτως λαμβάνοντα.

- 5 ταῦτα ἐκείνῃ μὲν ἔλεγε καὶ ποιεῖν ἰκέτευεν, ἐπι- 13
 σκήπτουσά μοι πολλὰ τὸν ἥλιον ὄρκον, ὃν οὐδεὶς σο-
 φῶν ὑπερβῆναι θεμιτόν· ἐγὼ δὲ ἦκω τὴν ἐνώμοτον
 ἰκασίαν ἐκτελέσων, οὐ διὰ τοῦτο μὲν τὴν ἐπὶ τάδε σπου-
 δάσας ἄφιξιν, θεῶν δὲ ὑποθήκῃ μέγιστον ἐκ τῆς ἄλλης
 10 τοῦτο κερδήσας. ἐκ πολλοῦ τε, ὥς οἶσθα, προσεδρεύω
 χρόνου, θεραπείας μὲν τῆς περὶ σέ καὶ πάλαι τῆς πρε-
 πούσης οὐδὲν ἀπολιπών, σιωπῶν δὲ τὰ ὄντα, καιροῦ
 λαβέσθαι καὶ τὴν ταινίαν μηχανῇ τινὶ κομίσασθαι εἰς
 πίστιν τῶν πρὸς σέ ῥηθησομένων περιμένων. ὥστε ἐνε-
 15 στί σοι πειθομένη δρασμόν τε τὸν ἐνθένδε σὺν ἡμῖν
 αἰρουμένη, πρὶν τι καὶ πρὸς βίαν σε τῶν παρὰ γνώμην
 ὑποστῆναι, τοῦ Χαρικλέους ἥδη σοι τὸν Ἀλκαμένους
 γάμον ἐσπουδακός, γένος μὲν καὶ πατρίδα καὶ τοὺς
 φύντας κομίζεσθαι, Θεαγένει δὲ ἀνδρὶ συνεῖναι, γῆς
 20 ὅποι καὶ βουλόμεθα συνέπεσθαι παρδοκευασμένῳ, ξέ-
 νου δὲ καὶ ὀθνείου γνήσιον καὶ ἄρχοντα βίαν ἀνταλλά-
 ξασθαι σὺν τῷ φιλτάτῳ βασιλεύουσαν, εἴ τι δεῖ θεοῖς
 τε τοῖς ἄλλοις καὶ τῷ χρησμῷ τοῦ Πυθίου καταπιστευ-
 εῖν. καὶ ἅμα ὑπεμύνησκον τὸν χρησμόν, καὶ ὃ τι βού-
 25 λοιτο ἔφραζον· οὐ γὰρ ἡγνόητο τῇ Χαρικλείᾳ παρὰ πολ-
 λῶν καὶ ᾄδόμενος καὶ ζητούμενος.

- ἐπάγῃ πρὸς ταῦτα, καὶ ἐπειδὴ θεοὺς, εἶπεν, οὕτω
 βούλεσθαι σύ τε φῆς ἐγὼ τε πείθομαι, τί χρηὴ πράττειν
 ὦ πάτερ; πλάττεσθαι, εἶπον, ὥς ἐπινεύουσαν τὸν Ἀλ-
 30 καμένους γάμον. ἡ δέ, βαρὺ μὲν, ἔφη, καὶ ἄλλως αἰ-
 σχρόν, τὸ καὶ μέχρις ἐπαγγελίας ἔτερον πρὸ Θεαγένους
 αἰρεῖσθαι. πλὴν ἄλλ' ἐπεὶ θεοὶς τε καὶ σοὶ πάτερ ἔμαν-

τὴν ἐπέτρεψα, τίνα σκοπὸν ἔχει τὸ πλάσμα, καὶ τίνα τρόπον, ὥστε μὴ εἰς ἔργον ἀχθῆναι, διαλυθῆσεται; γνώσῃ τοῖς ἔργοις, ἔφην. τινὰ προαγορευόμενα μὲν γυναιξὶν ἔστιν ὅτε καὶ ὄκνον ἤνεγκεν, ἐπιτελούμενα δὲ ἐκ τοῦ παραχρηῖμα θαρραλεώτερον ἡνύσθη πολλάκις. 5 ἔπου μόνον ταῖς ἐμαῖς ὑποθήκαις, τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ παρὸν τῷ Χαρικλεῖ σύντρεχε τὰ πρὸς τὸν γάμον, ὥς οὐδὲν ἐκείνου πρᾶξοντος ἄνευ τῆς ἐμῆς ὑφηγήσεως. ὠμολόγει ταῦτα.

14 καὶ τὴν μὲν ἀπολείπω δακρύνουσαν, ἄρτι δὲ τοῦ δω- 10 ματίου προσελθὼν ὁρῶ τὸν Χαρικλέα πρὸς ὑπερβολὴν περίλυπον καὶ πάσης κατηφείας ἀνάπλεων. καὶ ὃ θανμάσιε, πρὸς αὐτὸν ἔφην, ὅτε σε ἔχρῃν τέρπεσθαι καὶ χαίρειν, ἀποθύνειν τε χαριστήρια τοῖς θεοῖς, ἐπιτυχόντα τῶν πάλαι σοι δι' εὐχῆς, καὶ Χαρικλείας ὅψε ποτε καὶ 15 σὺν τέχνῃ πολλῇ καὶ σοφίᾳ τῇ ἐμῇ πρὸς ἐπιθυμίαν γάμων ἐπικλασθείσης, τότε σκυθρωπὸς καὶ σύννους, καὶ μόνον οὐ θορνεῖς, οὐκ οἶδ' ὃ τι πεπονθώς. καὶ ὅς, τί δὲ οὐ μέλλω, τῆς φιλάτης μοι τοῦ βίου τάχα πρότερον μετασχησομένης ἢ πρὸς γάμον, ὥς φῆς, συναφθησομέ- 20 νης, εἰ τι δεῖ προσέχειν ὀνείρασι, τοῖς τε ἄλλοις καὶ οἷς τῆς παρηκούσης ἐξεδειματώθην νυκτός, καθ' ἣν ἀετὸν ὦμην ἐκ χειρὸς ἀφεθέντα τοῦ Πυθίου καὶ ἀθρόον καταπάντα, τό τε θυγάτριον ἐκ κόλπων, οἴμοι, τῶν ἐμῶν ἀναρπάσαντα, γῆς ἐπ' ἔσχατόν τι πέρας οἴχεσθαι φέ- 25 ροντα, ξοφώδεσσι τισιν εἰδώλοις καὶ σκιάδεσι πλήθον, καὶ τέλος οὐδὲ γινῶναι ὃ τι ποτὲ καὶ δράσεις, τοῦ μεσεύοντος ἀπέιρου διαστήματος συνεκδραμεῖν τῇ πτήσει τὴν θῆαν ἐνεδρεύσαντος.

15 ταῦτα ὥς εἶπεν, ἐγὼ μὲν ὅποι τείνοι το ὄναρ συν- 30 ἐβαλλον, ἐκείνον δὲ ἐκ τῆς ἀθυμίας ἀπάγων, καὶ ὑποψίας εἶναι πόρρω τῶν ἐσομένων παρασκευάζων, ἱερεῦς,

ἔφην, καὶ ταῦτα τοῦ μαντικωτάτου τῶν θεῶν, ὄνειρο-
 πολεῖν μοι δοκεῖς οὐκ ἔχειν ἐπιτηδείως, ὅς τῶν ἐνυπνίων
 τοὺς ἐσομένους σοι τῆς παιδὸς γάμους προμηνούντων,
 καὶ ἀετὸν μὲν τὸν ληψόμενον νυμφίον αἰνιττομένων,
 5 ταῦτα δὲ ἔσεσθαι τοῦ Πυθίου νεύοντος καὶ ὥς ἐκ χειρὸς
 τὸν συνοικήσοντα προσάγοντος εὐαγγελιζομένων, ἀγα-
 νακτεῖς τὴν ὄψιν καὶ πρὸς τὸ ἄθνημον ἄγεις τὸ ὄναρ. ὥστε
 ὦ Χαρίκλεις εὖφημον ἔχωμεν στόμα, καὶ συντρέχωμεν
 τῇ βουλήσει τῶν κρειττόνων, πρὸς τὸ πεῖθαι ἐτι καὶ
 10 μᾶλλον τὴν κόρην τραπόμενοι. τοῦ δὲ ἐρομένου τί ἂν
 πράττων ἔχοι πλεόν πειθομένην, εἰ πῇ σοι κειμήλιον
 ἔστι πολυτελές, ἔφην, ἐσθῆς διάχρυσος ἢ ὄρμος ἐρίτι-
 μος, ταῦτα ὥς ἔδνα παρὰ τοῦ νυμφίου πρόσαγε, καὶ
 δωρούμενος ἐξιλέου τὴν Χαρίκλειαν. ἀπαραίτητον ἔχει
 15 πρὸς γυναῖκας ἱγγα χρυσὸς καὶ λίθος. καὶ τᾶλλα δέ
 σοι τὰ πρὸς τὴν πανήγυριν εὐτρεπιστέον· συνέχειν γὰρ
 δεῖσει τοὺς γάμους, ἕως τὸ κατηναγκασμένον τῆς ἐπι-
 θυμίας ἀμετάβλητον ἔχει παρὰ τῆς τέχνης ἢ κόρη. μη-
 δὲν ἀπολείπεσθαι νόμιζε τῶν ἐπ' ἐμοὶ φήσας ὁ Χαρι-
 20 κλῆς ἀπέτρεχεν, ἔργον ἀποφῆναι τοὺς λόγους ὑφ' ἡδο-
 νῆς ἐπειγόμενος. καὶ ἔπραξέ γε, ὥς ὕστερον ἔργων,
 ἅπερ ὑπεθέμην, οὐδὲν ὑπερθέμενος, ἐσθῆτά τε ἄλλην
 πολύτιμον καὶ δὴ καὶ τοὺς ὄρμους τοὺς Αἰθιοπικούς,
 τοὺς συνεκτεθέντας ὑπὸ τῆς Περσίνης εἰς γνωρίσματα
 25 τῇ Χαρικλείᾳ, ὥς ἔδνα δῆθεν παρὰ τοῦ Ἀλκαμένου
 προσκομίσας.

ἐγὼ δὲ τῷ Θεαγένει συντυχῶν, ποῦ τυγχάνουσιν 16
 ἐπιδημοῦντες οἱ τὴν πομπὴν αὐτῷ πληρώσαντες ἡρώ-
 των. ὃ δὲ τὰς μὲν κόρας ἔφασκεν ἐξωρμηκέναι, τοῦ
 30 σχολαίτερον βαδίζειν ἔνεκεν προαπεσταλμένης, τοὺς δὲ
 ἐφήβους οὐδὲ φέρειν ἐτι δι' ὄχλου γινομένους καὶ πρὸς
 τὴν ἐπάνοδον τὴν οἰκαδὲ συνελαύνοντας. ἅπερ ὥς

ἔγνω, παρεγγυήσας τὰ τε ἐκείνοις ῥητέα καὶ αὐτῶ
 πρακτέα, καὶ τὸ παρ' ἑμοῦ δοθησόμενον τοῦ καιροῦ καὶ
 τῆς ὥρας ἐνδόσιμον ἐπιτηρεῖν ἐπιστείλας, τοῦ μὲν ἀπε-
 χώρουν, ἐπὶ δὲ τὸν νεῶν τοῦ Πυθίου τὴν ὁρμὴν ἐποι-
 ούμην, τὸν ἄμα τοῖς νέοις δρασμὸν ὑφηγήσασθαι χρη- 5
 στηρίῳ τὸν θεὸν ἱκετεύσων. ἀλλ' ἦν ἄρα καὶ νοῦ παν-
 τὸς ὀξύτερον τὸ θεῖον, καὶ τοῖς κατὰ βούλησιν αὐτῶ
 δρωμένοις ἐπικούρον γίνεται καὶ ἄκλητον, εὐμενείᾳ
 πολλάκις φθάνουν τὴν αἵτησιν. ὥς δὴ καὶ τότε πρὸς τὴν
 οὐδέπω γενομένην πεῦσιν ἐφθῆ τὴν ἀπόκρισιν ὁ Πύθιος, 10
 καὶ τοῖς ἔργοις ἐπεσήμαινε τὴν ὑφήγησιν. ἐσπουδακότα
 γάρ με τὰ φροντιζόμενα, καὶ παρὰ τὴν πρόμαντιν, ὥς
 ἔφην, ἐπειγόμενον, ἐπεῖχέ τις βοή παριόντα, "σύσπενυδε
 ὦ 'γαθὲ" ξένων καλούντων. ἔθνον δὲ ἄρα σὺν αὐλή-
 μασιν Ἡρακλεῖ τὴν εὐωχίαν. ἐπέσχον τὴν ὁρμὴν ὥς 15
 τούτων ἡσθόμην· οὐδὲ γάρ ἦν μοι θεμιτὸν ἱερὰν κλη-
 σιν παραδραμεῖν. κάπειδ' τοῦ λιβανωτοῦ λαβὼν ἐπέ-
 θυσα καὶ ὕδατος ἔσπεισα, θανμάξουσιν μὲν ἐφάκεσαν τὸ
 πολυτελὲς τῶν ἐμῶν θυμάτων, ὅμως δ' οὖν καὶ τῆς εὐ-
 ωχίας συμμετέχειν ἡξίουν. ὑπήκουον καὶ πρὸς τοῦτο· 20
 καὶ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς στιβάδος, ἦν μυρρίναι καὶ δάφ-
 ναι τοῖς ξένοις ἐστρώκεσαν, τῶν τε ἕξ ἔθους ἀπογευ-
 σάμενος, ἀλλ' ὦ 'γαθοί, πρὸς αὐτοὺς ἔφην, δαιτὸς μὲν
 ἡδίστης οὐκ ἐνδεής, ἀκοῆς δὲ ἔτι τῆς περὶ ὑμῶν ἀμα-
 θείας. ὥστε ὦρα λέγειν ὑμῖν, οἳ τινες ἢ πόθεν ἐστέ. δη- 25
 μῶδες γάρ, οἶμαι, καὶ τῶν ἀγροικοτέρων, σπονδῶν καὶ
 τραπέζης κοινωνήσαντας, καὶ φιλάς ἀρχὴν ἱερῶν ἄλλας
 ποιησαμένους, μὴ οὐχὶ καὶ τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν
 ἔχοντας ἀπελθεῖν. ἔλεγον δὴ οὖν εἶναι μὲν Φοίνικες
 Τύριοι, τέχνην δὲ ἔμποροι, πλεῖν δ' ἐπὶ Καρχηδόνα 30
 τὴν Λιβύων, ὁλκάδα μυριοφόρον Ἰνδικῶν τε καὶ Αἰθιο-
 πικῶν καὶ τῶν ἐκ Φοινίκης ἀγωγίμων φέροντες. τό τε

παρὸν Ἡρακλεῖ Τυρίῳ τήνδε νικητήριον ἀποθύειν τὴν
 εὐωχίαν, τοῦδε τοῦ νεανίου, δεξάντες τὸν προκατα-
 κείμενον, ἀναδησαμένου τὸν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν ἐν-
 θαδὶ στέφανον, καὶ νικῶσαν τὴν Τύρον ἐν Ἑλλησιν
 5 ἀναγορεύσαντος. οὗτος γάρ, ἐπειδὴ Μαλέαν ὑπερβα-
 λόντες ἀνέμοις τε ἐναντίοις χρησάμενοι τῇ Κεφαλλήνων
 προσέσχομεν, ὄναρ αὐτῷ προμαντεύειν τὴν μέλλουσαν
 πυθιουνίκην τὸν πάτριον ἡμῶν τόνδε θεὸν ἐπομνύμενος,
 ἐκτραπήναί τε τοῦ προκειμένου πλοῦ καὶ τῇδε κατάραι
 10 πείσας, ἔργοις ἐπιστάσατο τὴν μαντείαν, καλλίνικος
 ἡμῖν ὁ τέως ἔμπορος ἀναδειχθεὶς, καὶ τήνδε τὴν θυ-
 σίαν ἄγει τῷ θεῷ τῷ φήναντι νικητήριόν τε καὶ χαρι-
 στήριον, ἅμα δὲ καὶ ἐμβατήριον· εἰς ἔω γὰρ ἀφήσειν ὦ
 λῶσθε μέλλομεν, εἰ τὰ ἐκ τῶν ἀνέμων τῇ βουλήσει συμ-
 15 πνεύσειε. μέλλετε θῆτα ἀληθῶς; ἔφην. ναὶ μέλλομεν.
 ἀπεκρίναντο. συνέμπορον ἄρα ἔξετέ με βουλόμενοι,
 πλοῦς γάρ μοι πρόκειται κατὰ τι χρός εἰς Σικελίαν, ἣ
 δὲ νῆσος, ὡς ἴστε, παράπλους ὑμῖν ἐπὶ τὴν Λιβύων
 ἐσπουδακόσιν. εἰ γὰρ βουληθείης, ἔλεγον· ἀγαθὸν οὐ-
 20 δὲν ἀπεῖναι νομιοῦμεν ἀνδρὶ σοφῷ τε καὶ Ἑλληνι, καὶ
 ὡς δίδωσιν ἢ πείρα συμβάλλειν, τάχα που καὶ θεοὶς κε-
 χαρισμένῳ συνόντες. βουλήσομαι, πρὸς αὐτοὺς ἔφην,
 εἰ μίαν ἐνδολίητε πρὸς παρασκευὴν ἡμέραν. ἔξεις, ἔφα-
 σαν, τὴν αὔριον· μόνον εἰς ἐσπέραν γοῦν ἐπὶ θάλατ-
 25 ταν εἶναι· πολὺ γὰρ τι καὶ νύκτες εἰς πλοῦν ἀνύουσι,
 ἀπογείοις αὔραις ἀκύνονα τὰ σκάφη παραπέμπουσαι.
 συνειτιθέμην οὕτω ποιήσειν, ὄρκῳ πρότερον ὅτι μὴ
 προαναχθήσονται τὴν ἐπαγγελίαν πιστωσάμενος.
 καὶ τοὺς μὲν αὐτοῦ καταλιπών, πρὸς αὐλοῖς ἔτι καὶ 17
 30 ὀρχήσεσιν ὄντας, αἷς ὑπὸ πηκτίδων ἐπίτροχον μέλος,
 Ἀσσύριόν τινα νόμον ἐσκίρων, ἄρτι μὲν κούφοις ἄλμα-
 σιν εἰς ὕψος αἰρόμενοι, ἄρτι δὲ τῇ γῇ συνεχῆς ἐποκλά-

ζοντες και στροφηὴν ὁλοσώματος ὥσπερ οἱ κάτοχοι δι-
 νεύοντες, ἀφικόμενος δὲ παρὰ τὴν Χαρίκλειαν, ἐπὶ τῶν
 κόλπων ἔτι τὰ παρὰ τοῦ Χαρικλέους κειμήλια φέρου-
 σάν τε καὶ ἐπισκοποῦσαν, καὶ παρὰ τὸν Θεαγένην μετ'
 ἐκείνην, ἃ τε δεήσει καὶ ὅποτε πράττειν ἐκάτερον ὑπο- 5
 θέμενος, οἴκαδε ἐλθὼν ἐφήδρευον τοῖς ἐσομένοις. καὶ
 εἰς τὴν ἑξῆς τοιάδε ἐγίνετο. ἐπειδὴ μέσαι νύκτες ὕπνω
 τὴν πόλιν ἐβάπτιζον, ἔνοπλος κῶμος τὴν οἴκησιν τῆς
 Χαρικλείας κατελάμβανεν. ἐστρατήγει δὲ Θεαγένης τὸν
 ἐρωτικὸν τοῦτον πόλεμον, εἰς λόχον ἀπὸ τῆς πομπῆς 10
 τοὺς ἐφήβους συντάξας· οὐδὲ γὰρ μέγα τι καὶ ἀθρόον ἐμ-
 βοήσαντες καὶ δούπῳ τῶν ἀσπίδων τοὺς καὶ κατὰ μικρὸν
 αἰσθομένους ἐμβροντήσαντες ὑπὸ λαμπάσιν ἡμμέναις
 εἰσῆλानτο εἰς τὸ δωματίον, τὴν αὖλειον οὐ χαλεπῶς ἐκ- 15
 μοχλεύσαντες ἄτε τῶν κλείθρων εἰς ῥαδίαν ἀνοιξίν ἐπι-
 βεβουλευμένων, καὶ τὴν Χαρίκλειαν εὐτρεπῆ καὶ ἅπαν-
 τα προειδυῖαν καὶ τὴν βίαν ἐκοῦσαν ὑφισταμένην ἀναρ-
 παΐσουσιν, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐπίπλων, ὅσα κατὰ βούλησιν
 ἦν τῇ κόρῃ, συνεκφορήσαντες. κάπειδὴ τῆς οἰκίας
 ἐκτὸς γεγόνεσαν, οἱ μὲν τὸν ἐννάλιον ἀλαλάξαντες καὶ 20
 βαρύν τινα πάταγον ἐκ τῶν ἀσπίδων ἐπιδουποῦντες
 διὰ πάσης ἐχώρουν τῆς πόλεως, εἰς ἄφραστόν τι δεῖμα
 τοὺς ἐνοικοῦντας ἐμβαλόντες, ἄτε νυκτὸς τε ἀωρία τὸ
 φοβερώτεροι δοκεῖν προσειληφότες, καὶ τοῦ Παρνασ-
 σοῦ πρὸς τὴν βοήν ὑπόχαλκον αὐτοῖς συνεπηχοῦντος. 25
 καὶ οἱ μὲν οὕτω τοὺς Λεληφονοὺς διεξῆλθον, ἐπάλλη-
 18 λόν τι Χαρίκλειαν καὶ συνεχῆς ἀναφθεγγόμενοι, κάπει-
 δὴ τοῦ ἄστεος ἐκτὸς ἦσαν, ὥς τάχους εἶχον ἐπὶ τὰ Λο-
 κρῶν ὄρη καὶ Οἰταίων ἀφιππεύσαντο· ὁ δὲ Θεαγένης
 καὶ ἡ Χαρίκλεια τὰ προδεδογμένα πράττοντες ὑπολεί- 30
 πονται μὲν τῶν Θετταλῶν, ὥς ἐμὲ δὲ λαθραῖοι κατα-
 φεύγουσι, καὶ μου τοῖς γόνασιν ἅμα προσπесόντες ἐπὶ

πλείστον εἶχοντο, τρώμεν τε παλλόμενοι καὶ "σῶζε πάτερ" συνεχὲς ἐπιφθεγγόμενοι. ἀλλ' ἡ μὲν Χαρίκλεια τοῦτο καὶ μόνον, εἰς γῆν τε νεύουσα καὶ τὴν πρᾶξιν ἄρτι καινοτομουμένην ἐρυθριῶσα· ὁ δὲ Θεαγένης καὶ ἕτερα
 5 προσεπέσκηπτε, σῶζε, λέγων, ὦ Καλάσιρι, ξένους καὶ ἀπόλιδας ἰκέτας, πάντων ἀλλοτριωθέντας, ἵν' ἐκ πάντων μόνους ἀλλήλους κερδήσωσι· σῶζε τύχης λοιπὸν ἀγώγιμα σώματα καὶ σωφρονοῦντος ἔρωτος αἰχμάλωτα, φυγάδας αὐθαιρέτους μὲν ἀλλ' εὐθύμους, καὶ πᾶσαν
 10 εἰς σὲ προσδοκίαν σωτηρίας ἀναρρίψαντας. συνεχύθην τοῖς εἰρημένοις, καὶ νῦν πλέον ἢ ὀφθαλμῷ τοῖς νέοις ἐπιδακρύσας, καὶ ὅσον ἐκείνους μὲν ἐλάνθανεν ἐμὲ δὲ ἐπεκούφισεν, ἀνίστων τε καὶ ἀνελάμβανον. καὶ χρηστὰς ὑποθέμενος τῶν ἐσομένων τὰς ἐλπίδας (σὺν γὰρ θεῷ
 15 τὴν ἀρχὴν ἐπικεχειρήσθαι), ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὰ ἐξῆς τῆς πράξεως ἅπειμι, ἔφην, ὑμεῖς δέ με κατὰ χώραν περιμένειν, τοῦ μὴ τισιν ὀφθῆναι πλείστην ὅσσην φροντίδα ἔχοντες.

καὶ εἰπὼν ἀπέτρεχον. ἀλλ' ἡ Χαρίκλεια θοιματίου
 20 τε ἐπελαμβάνετο καὶ ἐπεῖχε· καὶ ὦ πάτερ, ἀδικίας, ἔλεγεν, ἀρχὴ τοῦτο, μᾶλλον δὲ προδοσίας, εἰ μόνην οἰκήσῃ με καταλιπὼν, Θεαγένηι τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπιτρέψας, οὐδὲ ἐννοήσεις ὥς ἄπιστον εἰς φυλακὴν ἐραστῆς, εἰ γένοιτο τῶν ἐρωτικῶν ἐγκρατῆς, καὶ οὐχ ἥμισυ τῶν καταιδέσαι
 25 δυναμένων μονούμενος. ἀναφλέγεται γάρ, ὥς οἶμαι, πλέον, ὅταν ἀπρόμαχον βλέπῃ τὸ ποθοῦμενον προκείμενον. ὥστε οὐ πρότερόν σε μεθίημι, πρὶν δὴ μοι, τῶν τε παρόντων ἔνεκα καὶ ἔτι μᾶλλον τῶν μελλόντων, ὄρκω πρὸς Θεαγένην τὸ ἀσφαλὲς ἐμπεδωθεῖν, ὥς οὔτε ὁμιλή-
 30 σαι τὰ Ἀφροδίτης πρότερον ἢ γένος τε καὶ οἶκον τὸν ἡμέτερον ἀπολαβεῖν, ἢ εἶπερ τοῦτο κωλύει δαίμων, ἀλλ' οὐν γε πάντως βουλομένην γυναικα ποιεῖσθαι, εἰ δὲ

μή, μηδαμῶς. ἐμοῦ δὲ τὰ εἰρημένα θανυμάσαντος, καὶ οὕτω ποιητέον εἶναι πάντως ἐπικρίναντος, τὴν τε ἐστίαν ἐσχάραν εἰς βωμὸν ἀνάψαντος καὶ λιβανωτὸν ἀποθύσαντος, ἐπώμυνεν ὁ Θεαγένης, ἀδικεῖσθαι μὲν φάσκων εἰ προλήψει τοῦ ὄρκου τὸ πιστὸν τοῦ τρόπου προὔπο- 5 τέμνεται· οὐ γὰρ ἐπιδείξειν ἔχειν προαίρεσιν φόβῳ τοῦ κρείττονος κατηναγκάσθαι νομιζομένην. ἐπώμυνε δ' ὅμως Ἀπόλλω τε Πύθιον καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἀφροδίτην αὐτὴν καὶ Ἑρωτας, ἣ μὴν ἅπαντα οὕτω ποιήσῃν ὥς ἐβουλήθη Χαρίκλεια καὶ ἐπέσκηψε. 10

- 19 καὶ οἱ μὲν ταῦτα καὶ ἕτερά ττα πρὸς τούτοις ἐπὶ μάρτυσι τοῖς θεοῖς ὡμολόγουν ἀλλήλοις, ἐγὼ δὲ ὡς τὸν Χαρίκλέα δρομαῖος ἦκων θοοῦρον τε πλήρη καὶ ὀδυρ- 15 μοῦ καταλαμβάνω τὴν οἰκίαν, οἰκετῶν ἤδη παρ' αὐτὸν ἀφιγμένων καὶ τὴν τῆς κόρης ἀρπαγὴν ἐξαγγελιάντων, καὶ πολιτῶν εἰς πληῆθος συρρεόντων καὶ τὸν Χαρίκλέα θρηνοῦντα περιεστοιχισμένων, ἀγνοῶ τε τῶν γερονό- 20 των καὶ ἀμηχανία τῶν πρακτέων συνεχομένων. ἐμβοή- σας οὖν ᾧ δυσδαίμονες ἔφην, ὑμεῖς δὲ ἐνεοῖς προσει- κότες ἄχρι τίνος ἄναυδοι καὶ ἄπρακτοι καθεδεῖσθε, ὥσπερ ἅμα τῷ δυστυχεῖν καὶ τὸ φρονεῖν προσαφηρημέ- 25 νοι; οὐκ ἐν ὅπλοις ἤδη καὶ ἐπιδιώξετε τοὺς πολεμίους; οὐ καταλήψεσθε καὶ τιμωρήσεσθε τοὺς ἐξυβρικότας; καὶ ὁ Χαρίκλῆς, περιττὸν μὲν ἴσως διαμάχεσθαι πρὸς τὰ παρόντα· συνίημι γὰρ ὡς ἐκ θεῶν μῆνιδος ταυτηνὶ 30 τίνω τὴν δίκην, ἣν ἐξ οὗπερ εἰς τὸ ἄδυτον ἄωρὶ παρελ- θὼν εἶδον ὀφθαλμοῖς ἃ μὴ θέμις, ὁ θεὸς μοι προεῖπεν, ἀνθ' ὧν οὐ προσηκόντως εἶδον, τῆς τῶν φιλάτων ὄψεως σταθήσεσθαι. ὅμως δὲ οὐδὲν κωλύει καὶ πρὸς δαίμονα, φασί, μάχεσθαι, εἰ καὶ τίνας χρὴ μεταθέειν ἢ τίς ὁ τὸν 35 βαρὺν τοῦτον ἐπενεγκῶν κίνδυνον ἐγιννώσκομεν. ὁ Θετταλός, ἔφην, καὶ παρὰ σοὶ θανυμαστός, ὃν κάμολ

φίλον εἰσεποίεις, Θεαγένης ἐστὶ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μείρα-
 κες. οὐκ οὖν εὗροις ἄν τινα τούτων κατὰ τὴν πόλιν, οὐ
 μέχρι τῆσδε τῆς ἐσπέρας ἐπεχωράζον. ὥστε ἀνίστασο,
 καὶ εἰς βουλὴν κάλει τὸν δῆμον.

5 ἐγίνετο ταῦτα. καὶ οἱ τε στρατηγοὶ σύγκλητον ἐκ-
 κλησίαν ἐκήρυττον, σάλπιγγι τὸ κήρυγμα πρὸς τὴν πό-
 λιν ἐπισημαίνοντες, καὶ ὁ δῆμος αὐτίκα παρῆν, καὶ τὸ
 θέατρον ἐγίνετο νυκτερινὸν βουλευτήριον. ὁ τε Χαρι-
 κλῆς εἰς μέσους παρελθὼν πρὸς οἰμωγὴν τε ἀθρόον
 10 ἐκίνει τὸ πλῆθος καὶ μόνον ὀφθεῖς, ἐσθῆτά τε μέλαιναν
 ἀμπεχόμενος καὶ κόνιν τοῦ τε προσώπου καὶ τῆς κεφα-
 λῆς καταχεάμενος, καὶ τοιάδε ἔλεγεν.

Ἰσως μὲν, ὦ Δελφοί, προσαγγεῖλαί με βουλόμενον
 ἔμαυτὸν ἦκειν εἰς μέσους καὶ ταύτην συγκεκληκέναι
 15 τὴν ἐκκλησίαν ἡγεῖσθε, πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἐμῶν
 συμφορῶν ἀφορῶντες· ἔχει δὲ οὐχ οὕτως. πρᾶττω μὲν
 γὰρ θανάτου καὶ πολλάκις ἀξίως τό γε νῦν, ἔρημος καὶ
 θεήλατος καὶ μόνη λοιπὸν οἰκία, πάντων ἅμα τῶν φιλ-
 τάτων κεκένωμένη μοι συνομίλων· ὅμως δ' οὖν ἢ τε
 20 κοινὴ πάντων ἀπάτη καὶ μάταιος ἐλπίς ἔτι με καρτερεῖν
 ἀναπείθει, τὴν εὖρεσιν τῆς θυγατρὸς ἐνδεχομένην ὑπο-
 τιθεμένη, καὶ ἔτι πλεον ἢ πόλις, ἣν ἰδεῖν πρότερον τι-
 μωρίαν εἰσπεπραγμένην παρὰ τῶν ἐξυβρισάντων ἀνα-
 μένω, εἰ μὴ ἄρα καὶ ὑμῶν τὸ φρόνημα τὸ ἐλεύθερον καὶ
 25 τὴν ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης καὶ θεῶν τῶν πατρῶων ἀγα-
 νάκτησιν τὰ Θεταλὰ μειράκια προσαφήρηται. τὸ γὰρ
 δὴ πάντων βαρύτερον, ὅτι χορευταὶ παῖδες εὐαρίθμη-
 τοι καὶ θεωρίας ὑπηρέται πόλιν οἰχονται τῶν Ἑλληνί-
 δων τὴν πρώτην πατήσαντες, καὶ τὸν νεῶν τοῦ Πυ-
 30 θίου τοῦ τιμωτάτου κτήματος ἀποσυλήσαντες, Χαρι-
 κλείας, οἰμοὶ, τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ὦ τῆς ἀμειλίκτου
 καθ' ἡμῶν τοῦ θαίμονος φιλονεικίας. τὴν πρώτην μοι

καὶ γνησίαν, ὥς ἴστε, θυγατέρα ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε· τὴν μητέρα μοι τὴν ἐκείνης ἐπὶ νεαρῷ τῷ πάθει συναπήγαγεν· ἐμὲ τῆς ἐνεγκούσης ἐξήλασεν. ἀλλ' ἦν πάντα φορητὰ μετὰ τὴν Χαρικλείας εὗρεσιν. Χαρικλεία μοι βίος ἦν, ἐλπίς καὶ διαδοχὴ τοῦ γένους· Χαρικλεία μόνη παραψυχὴ καὶ ὥς εἰπεῖν ἄγκυρα καὶ ταύτην ὑπετέμετο καὶ παρήνεγκεν ὃ τι ποτὲ ἐστὶ τὸ εἰληχὸς με κλυδώνιον, οὐχ ἀπλῶς τοῦτο, οὐδ' ὅτε ἐτυχεν, ἀλλὰ καθ' ὃν εἰώθε καιρὸν ἄωρὶ καὶ ὤμᾳ κατ' ἐμοῦ κωμάζειν, ἀπ' αὐτῶν μικροῦ τῶν παστάδων, ἄρτι τῶν γάμων ἅπασιν ὕμνῳ προκεκηρυγμένων.

- 20 ἔτι λέγοντα ταῦτα, καὶ ὅλον εἰς θρήνον παραφερόμενον, ὁ στρατηγὸς Ἡγησίας ἐπεῖχε τε καὶ ἐξεκρούετο. καὶ ὃ παρόντες ἔφη, Χαρικλεί μὲν ἐξέσται νῦν τε καὶ μετὰ ταῦτα θρηνεῖν, ἡμεῖς δὲ μὴ συμβαπτίζομεθα τῷ τούτου πάθει, μηδὲ λάθωμεν ὥσπερ θείμασι τοῖς τούτου δάκρυσιν ὑποφερόμενοι καὶ τὸν καιρὸν προτέμενοι, πρᾶγμα ὃ μεγίστην ἐν ἅπασιν ἔχει, καὶ πολέμοις οὐχ ἥκιστα, τὴν ῥοπήν. ὥς νῦν μὲν καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐξιόντων ἐλπίς καταληφθῆναι τοὺς πολεμίους, ἕως ἥ- 20 θυμοτέραὺν αὐτοῖς τὴν πορείαν ἢ προσδοκία τῆς ἡμετέρας ἐμποιεῖ παρασκευῆς. εἰ δὲ οἰκτιζόμενοι, μᾶλλον δὲ γυναικιζόμενοι, πλείονα τῇ μελλήσει τὴν προτέρησιν αὐτοῖς παράσχοιμεν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ καταγελαῖσθαι, καὶ ταῦτα πρὸς μειρακίων, περιλείπεται· οὐς ἐγὼ φημι 25 χρῆναι αὐτούς τε ὥς ὅτι τάχιστα καταλαμβάνοντας ἀνασκολοπίσαι καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀτιμῶσαι, διαβιάσαντας καὶ εἰς τὸ γένος τὴν τιμωρίαν. τοῦτο δ' ἂν γένοιτο ῥα- δίως, εἰ πρὸς ἀγανάκτησιν κινήσαιομεν Θετταλοὺς τὴν κατ' αὐτῶν τε τούτων, εἰ τινες διαφύγοιεν, καὶ τῶν ἐξ 30 αὐτῶν, ἀπειπόντες αὐτοῖς ἐκ ψηφίσματος τὴν θεωρίαν

καὶ τὸν ἐναγισμὸν τοῦ ἥρωος, ἐκ τοῦ δημοσίου τοῦ ἡμε-
τέρου τελεῖσθαι τοῦτον ἐπικρίναντες.

ἔτι τούτων ἐπαινουμένων καὶ δόγματι τοῦ δήμου 21
κυρουμένων, ἐπικεχειροτονήσθω, ἔφη ὁ στρατηγός, εἰ
5 δοκεῖ, κάκεινο, μηκέτι τὴν ξάκορον ἀναφαίνειν τοῖς τὸ
ἐνόπλιον τρέχουσιν· ὥς γὰρ ἔχω συμβαλεῖν, ἐκεῖθεν ἢ
ἀρχὴ Θεαγένει τῆς ἀσεβείας ἐξήφθη, καὶ τὴν ἀρπαγὴν,
ὥς ἔοικεν, ἐκ τῆς πρώτης θείας ἐνεθυμήθη. καλὸν οὖν
περιγράψαι τὸν ἐξῆς χρόνον τὴν ὁμοίαν τινῶν ἐπιχείρη-
10 σιν. ὥς δὲ καὶ ταῦτα μιᾷ ψήφῳ καὶ χειρὶ τῇ πάντων
ἐκράτησεν, ὁ μὲν Ἥγησιās ἐδίδου τῆς ἐξόδου τὸ σύν-
θημα, καὶ πολεμικὸν ἢ σάλπιγγι ὑπεσήμενεν, τὸ δὲ
θέατρον εἰς τὸν πόλεμον διελύετο, καὶ δρόμος ἀκάθε-
κτος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τὴν μάχην ἰνύετο, οὐ τῆς
15 ἐνόπλου μόνου καὶ ἰσχυούσης ἡλικίας, ἀλλὰ πολλοὶ μὲν
παῖδες καὶ ἀμφιβόλως ἐφηβοί, τὴν προθυμίαν εἰς ἀκμῆς
προσθήκην ποιησάμενοι, τῆς ἐξόδου μετασχεῖν ἐκείνης
ἐθρασύνοντο, πολλὰ δὲ γυναικες ἀνδρειότερον τῆς φύ-
σεως ἐφρόνησαν, καὶ τὸ προστυχὸν εἰς ὄπλον ἀρπασά-
20 μεναι μετέθεον ἀνήνυτα, καὶ τὸ θῆλυ καὶ οἰκεῖον ἀσθε-
νὲς ὑστερίζουσαι τῶν ἔργων ἐγνώριζον. εἶδες ἂν καὶ
πρεσβύτου πρὸς τὸ γῆρας μάχην, καὶ ὥσπερ ἔλκουσαν
τὸ σῶμα τὴν διάνοιαν, καὶ ὀνειδιζομένην τὴν ἀσθενείαν
ὑπὸ τῆς προθυμίας. οὕτως ἄρα πᾶσα ἢ πόλις ὑπερήλ-
25 γησε τὴν τῆς Χαρικλείας ἀφαίρεσιν, καὶ ὥσπερ ἐνὶ πᾶ-
θει κεκινημένη πρὸς τὴν δίωξιν αὐτοβοεί, καὶ οὐδὲ
ἡμέραν ἀναμείνασα, πάνθημον ἑαυτὴν ἐπαφῆκεν.

ἡ μὲν δὴ πόλις ἢ Λελαφῶν ἐν τούτοις ἦν, καὶ ἔδρασεν Ε
ὅ τι δὴ καὶ ἔδρασεν· οὐ γὰρ ἔχω γινώσκειν· ἐμοὶ δὲ
30 τὸν καιρὸν τῆς φυγῆς ἢ ἐκείνων ἐπιδιώξεις ὑπέβαλεν,
ἀναλαβὼν τε τοὺς νέους ἥγον ἐπὶ θάλατταν, αὐτῆς ὥς
εἶχον τῆς νυκτός, ἐνεβίβαζόν τε εἰς τὴν ναῦν τὴν Φοί-

νισσαν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια λύνειν μέλλουσιν· καὶ γὰρ
 πως λοιπὸν καὶ ὄρθρου ὑποφαίνοντος οὐδὲ ὑπερβαίνειν
 ᾤοντο τὸν πρὸς με ὄρκον οἱ Φοίνικες, ἡμέραν καὶ νύ-
 κτα ἀναμεῖναι μόνην συνθεμενοί. λίαν οὖν χαίροντες
 ἦκοντας ἡμᾶς ὑποδέχονται. καὶ παραχοῖμα λιμένων 5
 ἐκτὸς ὑπ' εἰρεσίᾳ τὸ πρῶτον ἀνήγοντο· ὥς δὲ λείου
 πνεύματος ἐκ γῆς προσπνεομένου κῦμα χθαμαλὸν ὑπέ-
 τρεχέ τε καὶ ὅλον προσεγέλα τῇ πρύμνῃ, τότε δὴ τὴν
 ναῦν τοῖς ἰστίοις ὑποφέρειν ἐπέτρεπον. Κιρραῖοι μὲν
 δὴ κόλποι καὶ Παρνασσοῦ πρόποδες Αἰτωλοὶ τε καὶ Κε- 10
 λυδῶνιοι σκόπελοι μόνον οὐ διπταμένην τὴν ὁλκάδα
 παρημεύοντο, νῆσοι δὲ Ὀξείαι καὶ σχῆμα καὶ ὄνομα,
 θάλαττά τε Ζακύνθιος ἄρτι πρὸς δύσιν ἡλίου νεύοντος
 ἀνεφαίνοντο. ἀλλὰ τί ταῦτα ἄωρὶ μηκύνω; τί δὲ λαν-
 θάνω τὴν διήγησιν εἰς πέλαγος ὄντως ἀφείς τῶν ἐξῆς; 15
 ἐνταῦθα λοιπὸν τὸν λόγον ἐπίσχωμεν, ὀλίγον δὲ καὶ
 ὕπνου σπάσωμεν. εἰ γὰρ καὶ λίαν ἄοκνος ὑπάρχεις τὴν
 ἀκοήν καὶ ἐρρωμένως ἀπομάχῃ πρὸς τὸν ὕπνον, ὦ
 Κνήμων, ἀλλ' ἡγοῦμαί σε λοιπὸν ὀκλάζειν, ἐμοῦ τὰ-
 μαντοῦ πάθῃ μέχρι πόρρω τῆς νυκτὸς ἀποτείναντος. 20
 καμὲ δὲ λοιπόν, ὦ τέκνον, γῆράς τε βαρύνει, καὶ ἡ τῶν
 συμφορῶν ὑπόμνησις παραλύουσα τὴν διάνοιαν εἰς
 ὕπνον καταφέρει.

ἐπίσχες, εἶπεν ὁ Κνήμων, ὦ πάτερ, οὐχ ὥς ἐμοῦ
 τὴν διήγησιν ἀποσκευαζόμενον· δοκῶ γάρ μοι μῆδ' εἰ 25
 πολλὰς μὲν νύκτας πλείους δ' ἡμέρας ἐπισυνάπτοις,
 τοῦτο ἄν ποτε παθεῖν· οὕτως ἀκόρεστόν τι καὶ σείρη-
 νιον τὸ κατ' αὐτήν. ἀλλὰ με πάλαι θροῦς τις καὶ βόμ-
 βος ὄχλου κατὰ τὴν οἰκίαν περιηχεῖ. καὶ ἦν μὲν οὐκ
 ἐκτὸς τοῦ θορυβεῖσθαι, σιωπᾶν δὲ ἐβιαζόμην, ἐπιθυ- 30
 μιᾷ τῶν ἀεὶ πρὸς σοῦ λεχθησομένων ἐλκόμενος. ἐγὼ
 μὲν οὐκ ἤσθόμην, ἔφη ὁ Καλάσιρις, τάχα μὲν που καὶ

δι' ἡλικίαν νωθρότερος ὢν τὴν ἀκοήν (νόσος γὰρ ἄλλων τε καὶ ὧτων τὸ γῆρας), ἴσως δὲ καὶ πρὸς τὴν διήγησιν ἡσυχολημένος· εἰκοις δέ μοι Ναυσικλῆς ἦκειν ὁ τῆς οἰκίας δεσπότης, ἀλλὰ τί ἄρα ποτὲ ὦ θεοὶ διαπεπραγμένοις;

5 ἅπαντα ὡς ἐβουλόμην, ἔφη ὁ Ναυσικλῆς ἀθρόον αὐτοῖς ἐπιφανείς. οὐ γάρ με ἔλαθες, ὦ ἑλπίδι Καλάσιρι, φροντίζων τὰς ἐμὰς πράξεις καὶ ὥσπερ τῇ διανοίᾳ συνεκδημῶν, ἀλλὰ σε ἐφώρασα τῷ τε ἄλλῳ σου περὶ ἐμὲ τρόπῳ καὶ οἷς ἐνταῦθα εἰσιῶν κατέλληφα διαλεγόμενον.
10 ἀλλὰ τίς ὅδε ὁ ξένος; Ἑλλήν, ἔφη ὁ Καλάσιρις· τὰ δ' ἄλλα εἰσαυθις ἀκούσῃ. σὺ δέ, εἰ τί σοι κατάρθεται δεξιόν, ἀπάγγελλε θᾶττον, ὥς ἂν τοῦ χαίρειν γ' ἔχοις κοινωνοῦντας. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, εἶπεν ὁ Ναυσικλῆς, εἰς ἔω μαθήσεσθε· τὸ δὲ παρὸν ὑμῖν, ὅτι βελτίονα Θίσβην
15 ἐκτῆσάμην, ἀπόχρη μαθεῖν· ἐμοὶ γὰρ τὴν τε ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ τῶν ἄλλων φροντίδων κἄκωσιν ὕπνῳ βραχεῖ γοῦν ἐστὶ παραμυθητέον.

ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν ἀπέτρεχεν, ὥς εἰρήκει ποιήσων· 2
ὁ δὲ Κνήμων αὖτος ἐγεγόνει πρὸς τὴν ἀκοήν τῆς Θίσβης,
20 ὑπὸ τε ἀμυχανίας πᾶσαν ἔννοιαν διαπορῶν ἀνέστρεφε, βαρὺ τε καὶ συνεχρὲς ἐπιστένων τὸ λειπόμενον ἐταλαιπώρει τῆς νυκτός, ὥστε οὐδὲ τὸν Καλάσιριν ἐλάνθανε τελευτῶν, ὕπνῳ καὶ ταῦτα βαθεῖ κατεσχημένον. ἀλλ' ἀνασχὼν ἑαυτὸν ὁ πρεσβύτης, κἀπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεί-
25 σας, ὃ τι πεπόνθοι διηρώτα, καὶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτόπως ἀλύοι. σχεδὸν τι τῶν μεμνηνόντων οὐκ ἀποδέων. εἶτα οὐ μὴ μανῶ, πρὸς αὐτὸν ὁ Κνήμων, Θίσβην ὅτι περὶεστὶν ἀκηκοώς; καὶ τίς ἡ Θίσβη, ἔφη ὁ Καλάσιρις, ἥ πόθεν γνωρίζεις τε ἀκούσας καὶ ζῶσαν ἀγγελλομένην
30 φροντίζεις; καὶ ὅς, τῶν μὲν ἄλλων ἀκούσῃ μετὰ ταῦτα, ὅταν ποτὲ καὶ τὰ ἐμαυτοῦ διηγήσωμαι· ἐκείνην δὲ ἀνηρημένην τούτοις ἐγὼ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐγνωρίζα, καὶ

παρὰ τοῖς βουκόλοις χερσὶ ταυταισὶ ταῖς ἐμαῖς κατέδαψα. κάθειυδε, εἶπεν ὁ Καλάσιρις· ταῦτα δὲ ὅπῃ ποτὲ ἔσχεν, οὐκ εἰς μακρὰν εἰσόμεθα. οὐκ ἂν δυναίμην, ἔφη· ἀλλὰ σὺ μὲν ἀτρέμας ἔχε σαυτόν, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν βιώην, εἰ μὴ θᾶπτον ὑπεξεληθὼν τρόπον ὄντιναδὴ πολυ- 5 πραγματοποιήσαιοις τίς ποτε πλάνη τὸν Ναυσικλέα κατείληφεν, ἣ ὅπως παρὰ μόνοις Αἰγυπτίοις οἱ τεθνεῶτες ἀναβιοῦσιν.

ἔμειδίασε πρὸς ταῦτα μικρὸν ὁ Καλάσιρις, καὶ αὐθις ὑπηνέχθη τῷ ὕπνῳ. ὁ δὲ Κυνήμων τοῦ δωματίου 10 προήκων ἔπασχε μὲν οἷα εἰκὸς ἦν τὸν νύκτωρ καὶ σκότους καὶ κατ' οἰκίαν ἄγνωστον ἀλύοντα· πλὴν ἀλλὰ πάντα γε ὑπέμενε, τὸ δεῖμα τὸ ἐκ τῆς Θίσβης καὶ τὴν ὑπόνοιαν ἀποδύσασθαι σπεύδων, ἕως ὅψε ποτε καὶ πολ- λάκις τοὺς αὐτοὺς ὥς ἄλλοτε ἄλλους ἀνελλέτων τόπους, 15 ἦσθετο γυναικὸς λαθραῖόν τι καὶ γοερὸν οἶον ἡρινῆς ἀηδόνοιο αἰλινον ἐν νυκτὶ μυρομένης, ἐπὶ τε τὸ δωμάτιον ὑπὸ τοῦ θορήνου χειραγωγούμενος ὥρμησε. καὶ ταῖς θύραις, καθ' ὃ συνέπιπτον ἀλλήλαις, τὸ οὖς παραθέμενος ἐπηκοῦατο, καὶ τοιάδε κατελάμβανεν ἔτι θορηνοῦ- 20 σαν. ἐγὼ δὲ ἡ παναθλία χεῖρα ληστρικὴν ἐκπεφευγέναι καὶ μισαιφόνον ῥόμην θάνατον ἐλπισθέντα διαδεδρακέναι, βιώσεσθαι τε τὸ λειπόμενον ἅμα τῷ φιλάτῳ ξένον μὲν καὶ ἀλήτην βίον, ἀλλὰ μετ' ἐκείνου γινόμενον ἡδιστον· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐμὸν χαλεπόν, ὃ μὴ μετ' 25 ἐκείνου φορητόν. νυνὶ δὲ ὁ μηδέπω κεκορεσμένος ἐμὲ ἐξ ἀρχῆς εἰληχῶς δαίμων μικρὸν τῶν ἡδονῶν ὑποθέμενος, εἶτα ἠπάτησε. δουλείαν ῥῆμην ἐκπεφευγέναι, καὶ δουλεύω πάλιν· δεσποτῆριον, καὶ φρουροῦμαι. νῆσος εἶχέ με καὶ σκότος· ὅμοια τὰ νῦν ἐκείνοις, ἀληθέστερον 30 δὲ εἰπεῖν, καὶ πικρότερα, τοῦ καὶ βουλομένου καὶ δυναμένου ταῦτα παραμυθεῖσθαι κεχωρισμένου. σπῆλαιον

ἦν μοι ληστρικὸν εἰς τὴν παρελθοῦσαν τὸ καταγῶριον,
 ἄδυντον καὶ βάραθρον καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ τάφος ἢ οἰκη-
 σις· ἐπεκούφισε καὶ ταῦτα παρὼν ὁ πάντων ἐμοὶ φίλτα-
 5 τος. ἐκεῖ με καὶ ζῶσαν ἐθρήνησε καὶ τεθνεῶσαν, ὥς
 ᾤετο, ἐδάκρυσεν, ὥς ἀνηρημένην ἐπένθησεν. ἀπεστέ-
 ρημαι νυνὶ καὶ τούτων. οἴχεται ὁ κοινωτὸς τῶν δυστυ-
 χημάτων καὶ ὥς ἄχθη τὰ πάθη πρὸς με νεμόμενος. ἐγὼ
 δὲ μόνη καὶ ἔρημος, αἰχμάλωτος καὶ πολύθρηνος, τύχης
 βουλήμασι πικρᾶς ἐκκειμένη, καὶ ζῆν τέως ἀνεχομένη,
 10 διότι μοι περιεῖναι τὸν γλυκύτατον ἐλπίζω. ἀλλ' ὦ
 ψυχὴ ἐμή, ποῖ ποτὲ ἄρα τυγχάνεις; τίς δέ σε διεδέξατο
 τύχῃ; ἄρα μὴ καὶ αὐτός, οἴμοι, δουλεύεις τὸ μόνον
 ἐλευθέρων καὶ ἀδούλωτον πλήν ἐρωτος φρόνημα; ἀλλὰ
 σῶζοιό γε μόνον, καὶ θεάσαιό ποτε Θίσβην τὴν σὴν·
 15 τοῦτο γὰρ με καλέσεις καὶ μὴ βουλόμενος.

οὐκέτι κατέχειν ἑαυτὸν ἐκαρτέρησεν ὁ Κνήμων, ὥς 3
 τούτων ἤκουσεν, οὐδὲ ὑπέμεινε τὴν τῶν ὑπολοίπων
 ἀκρόασιν. ἀλλ' ἐκ τῶν πρώτων ἔτερα ὑπονοήσας, ἐκ
 τῶν ἐπὶ τέλους τὴν Θίσβην εἶναι τῷ ὄντι πιστεύσας,
 20 ὀλίγου μὲν ἐδέησε καὶ κατενεχθῆναι παρ' αὐταῖς σχε-
 δόν τι ταῖς θύραις, ἀντισχῶν δὲ χαλεπῶς, καὶ δέει τοῦ
 μὴ πρὸς τινος ἀλῶναι (καὶ γὰρ καὶ ἀλεκτρούνες ἤδη τὸ
 δεύτερον ἦδον), ἀπέτρεχε σφαλλόμενος· καὶ νῦν μὲν
 τῷ πόδε προσπταίων νῦν δὲ τοῖς τοίχοις ἀθρόον ἐμπί-
 25 πτων, καὶ ἄρτι μὲν ὑπερθύροις ἄρτι δὲ σκεύεσιν, εἴ
 πῇ τι τῆς ὀροφῆς ἤρτητο, τὴν κεφαλὴν προσαράσσω,
 ἐπὶ τὸ δωμάτιον οὐ κατήγοντο μετὰ πολλὴν τὴν πλάνην
 ἀφικόμενος ἀθρόον ἐπὶ τὴν εὐνὴν καταφέρεται. καὶ
 αὐτῷ τὸ μὲν σῶμα παλμὸς εἶχε, τῶν δὲ ὀδόντων ἄρα-
 30 βος πολὺς ἐγίνετο. καὶ τάχ' ἂν καὶ εἰς ἔσχατον ἦλθε
 κινδύνου, εἰ μὴ θᾶπτον ὁ Καλάσιρις αἰσθόμενος ἔθαλπέ
 τε συνέχων καὶ λόγῳ παντοίως ἀνελάμβανεν. ἐπεὶ δὲ

μικρὸν ἀνέπνευσε, τὴν αἰτίαν ἐξεμάνθανεν. ὁ δέ, ἀπό-
λωλά σοι ἔφη· ξῆ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἡ κακίστη Θίσβη.
4 καὶ εἰπὼν αὐτῆς ἐξέθανε. καὶ ὁ Καλάσιρις αὐτῆς πρῶγ-
ματα εἶχεν, ἐπιρρωννύναι πειρώμενος.

ἔπαιξε δὲ ἄρα τι τὸν Κνήμωνα δαιμόνιον, ὃ καὶ τὰ 5
ἄλλα χλεύην ὡς ἐπῆσαν τὰ ἀνθρώπεια καὶ παιδιὰν πε-
ποιήται, καὶ οὐδὲ τῶν ἡδίστων ἀλύπως μετέχειν ἐπέ-
τρεπεν, ἀλλ' ὃ τι μετ' ὀλίγον ἡσθήσεσθαι ἐμελλεν, ἦδη
τὸ ἀλγεινὸν ἐπέπλεκε, τάχα μὲν οὕτως ἔθος ὦν αὐτῷ
καὶ νῦν ἐπιδεικνύμενον, τάχα δέ ποι καὶ τῆς ἀνθρώπου 10
φύσεως ἀμιγῆς καὶ καθαρὸν τὸ χαῖρον οὐκ ἐπιδεχομέ-
νης. ὡς δὴ καὶ τότε ὁ Κνήμων ἐφευγέ τε τὰ πάντων
μᾶλλον αἰρετά, καὶ φοβερά τὰ ἡδίστα ὑπελάμβανεν. ἦν
γὰρ οὐ Θίσβη τὸ θρηνοῦν γύναιον, ἀλλὰ Χαρίκλεια.
ἐγεγόνει δὲ τὰ περὶ αὐτὴν ὧδε. 15

Χ ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν Θυάμις ἀλοὺς ἐξώρητο καὶ εἶχετο
αἰχμάλωτος, ἡ δὲ νῆσος ἐνεπέπρηστο καὶ τῶν ἐνοίκων
ἐκεκένωτο βουκόλων, ὁ μὲν Κνήμων καὶ ὁ Θέρμουθις
ὁ τοῦ Θυάμιδος ὑπασπιστῆς ἔφθοι τὴν λίμνην διέπλευ-
σαν, ὃ τι ποτὲ τὸν λῆσταρχον ἔδρασαν οἱ πολέμιοι κα- 20
τασκοπήσοντες. ἔσχε τε τὰ κατ' αὐτοὺς ὡς δὴ καὶ εἰρη-
ται. μόνοι δὲ Θεαγένης καὶ Χαρίκλεια κατὰ τὸ σπή-
λαιον ὑπολείπονται, τὸ ὑπερβάλλον τῶν παρόντων δει-
νῶν ἀγαθὸν μέγιστον τιθέμενοι. τότε γὰρ πρῶτον ἰδίᾳ
καὶ παντὸς ἀπηλλαγμένοι τοῦ ὀχλήσοντος ἀλλήλοις ἐν- 25
| τυχόντες, ἀπαραποδίστων καὶ ὁλοσχερῶν περιπλοκῶν
τε καὶ φιλημάτων ἐνεπίμπαντο, καὶ πάντων ἅμα εἰς
λήθην ἐμπεσόντες εἶχοντο ἐπὶ πλεῖστον ἀλλήλων οἶονεῖ
συμπεφυκότες, ἀγνεύοντος μὲν ἔτι καὶ παρθενεύοντος
ἔρωτος κορηννύμενοι, δάκρυσι δὲ ὑγροῖς τε καὶ θερμοῖς 30
εἰς ἀλλήλους κεραυννύμενοι, καὶ καθαροῖς μόνον μιγνύ-
μενοι τοῖς φιλήμασιν. ἡ γὰρ Χαρίκλεια τὸν Θεαγένην,

εἰ τι παρακινουῦντα αἰσθοῖτο καὶ ἀνθροῖζόμενον, ὑπο-
 μνήσει τῶν ὄρκων ἀνέστελλεν· ὃ δὲ οὐ χαλεπῶς ἐπ-
 ἀνήγετο καὶ σωφρονῶν ῥαδίως ἡνείχετο, ἔρωτος μὲν
 ἐλάττων ἡδονῆς δὲ κρείττων γινόμενος. ἐπεὶ δὲ ὅψε
 5 ποτε τῶν πρακτέων εἰς ἔννοιαν ἐλθόντες δόξαι κόρον
 ἔχειν ἐβιάσθησαν, ἄρχεται ὁ Θεαγένης λόγων τοιῶνδε.
 τὸ μὲν συνεῖναι ἡμᾶς ἀλλήλοις ὧς Χαρίκλεια, καὶ τοῦτο
 ἔχειν ὃ πάντων τε προτιμότερον ἐποίησάμεθα καὶ δι' ὃ
 πάντα ὑπέστημεν, ἡμεῖς τε εὐχόμεθα, θεοὶ τε Ἑλλή-
 10 νιοι παρέχοιεν. ἐπεὶ δὲ ἀστάθμητόν τι τὸ ἀνθρώπειον
 καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλα φερόμενον, καὶ πολλὰ μὲν πεπόν-
 θαμεν πολλὰ δὲ ἐλπίζομεν, πρόκειται δὲ ἡμῖν κατὰ τὰ
 συγκείμενα πρὸς Κνήμωνα πάντως ἐπὶ Χέμμιν τὴν κώ-
 μην ἐπείγεσθαι, καὶ ᾄδηλον ἦτις ἡμᾶς διαδέξεται τύχη,
 15 πολὺ δὲ καὶ ἄπειρον, ὥς ἔοικε, διάστημα τῆς ἐλπίζομέ-
 νης ἡμῖν γῆς ὑπολείπεται, φέρε σύμβολά τινα ποιησώ-
 μεθα, δι' ὧν ἀπόρητά τε γνωριούμεεν παρόντες, καὶ
 εἰ χωρισθῇναί ποτε συμβαίνοι, μαστεύσομεν ἀλλήλους.
 ἀγαθὸν γὰρ πλάνης ἐφόδιον σύνθημα φιλικὸν εἰς ἀνεύ-
 20 ρεσιν φυλαττόμενον.

ἐπῆναι ταῦτα ἡ Χαρίκλεια, καὶ ἐδόκει ναοῖς ἐπιγρά- 5
 φειν, εἰ χωρισθείεν, ἢ ἀγάμμασιν ἐπισήμοις, ἐρμαῖς τε
 καὶ λίθοις ἐπὶ τριόδων, τὸν μὲν Θεαγένην “ὁ Πυθι-
 κός,” τὴν δὲ Χαρίκλειαν “ἡ Πυθιάς ἐπὶ δεξιᾷ ἢ ἐπ’ ἀρι-
 25 στερὰ πεπόρευται, πόλιν ἐπὶ τῇδε ἡ κώμην ἡ ἔθνος,”
 ἡμέραν καὶ ὥραν προσδιορίζοντας. εἰ δὲ εἰς ταῦτόν γί-
 νοιντο, ἀρκεῖν μὲν τῷ ἑτέρῳ τὸν ἕτερον καὶ μόνον
 ὀφθῆναι· οὐδένα γὰρ χρόνον εἶναι ὃς ἀμυρῶσαι αὐ-
 τοῖς τῶν ψυχῶν τὰ ἐρωτικά γνωρίσματα· ὅμως δ’ οὖν
 30 ἡ μὲν Χαρίκλεια τὸν συνεκκείμενον αὐτῇ πατρῷον
 ἐδείκνυ δακτύλιον, οὐλήν δὲ ἐπὶ τοῦ γόνατος ἐκ θήρας
 συὸς ὁ Θεαγένης. ἐκ δὲ λόγων σύμβολα ἢ μὲν λαμπάδα

ὁ δὲ φοίνικα συνεντίθεντο. ἐπὶ τούτοις περιέβαλλον ἀλλήλους, καὶ αὐθις ἔκλαιον, ὥσπερ, οἶμαι, σπονδῶν τῶν δακρύων ἀπάρχοντες καὶ ὄρκια τὰ φιλήματα ποιούμενοι.

τούτων συγκειμένων ἀνεδύοντο τοῦ σπηλαίου, κει- 5
 μηλίων μὲν ἄλλων τῶν ἐναποκειμένων οὐδενὸς θυγόν-
 τες· τὸν γὰρ ἀπὸ σύλων πλοῦτον βέβηλον ἐδοκίμαζον·
 ἃ δὲ αὐτοὶ μὲν ἐκ Δελφῶν ἐπήγοντο, οἱ λησταὶ δὲ αὐ-
 τῶν ἀφείλοντο, ταῦτα συνεσκευάζοντο. ἡ Χαρίκλεια δὲ
 καὶ μετημφίασεν ἑαυτήν, ἐνθεμένη μὲν πηριδίῳ τινὶ 10
 τοὺς τε ὄρμους καὶ τὰ στέμματα καὶ τὴν λεράν ἐσθῆτα,
 καὶ ὥστε λαυθάνειν αὐτούς, καὶ ἄλλα σκευὴ τῶν εὐτε-
 λῶν ἐπιβαλοῦσα, τὸ δὲ τόξον καὶ τὴν φαρέτραν Θεαγέ-
 νει φέρειν ἐγχειρίσασα, φόρτον ἡδιστον ἐκείνῳ καὶ
 θεοῦ τοῦ κρατοῦντος ὄπλον οἰκείότατον. ἄρτι δὲ τῇ λί- 15
 μνῃ πλησιάσαντες, καὶ σκάφους ἐπιβήσεσθαι μέλλοντες,
 ἔνοπλον ὁρῶσι πλῆθος ἐπὶ τὴν νῆσον περαιούμενον.
 6 ἱλιγγιάσαντες οὖν πρὸς τὴν θεάν ἐπὶ πλείστον ἀχανεῖς
 εἰστήκεσαν, οἷον ἀπαλγοῦντες πρὸς τὴν τύχην οὕτως
 ἐπαλλήλως ἐπηρεάζουσιν. ὅψε δ' οὖν ποτέ, καὶ μόνον 20
 οὐ προσορμιζομένων ἤδη τῶν ἐπιόντων, ἀποδιδράσκειν
 ἡ Χαρίκλεια καὶ τῷ σπηλαίῳ κρύπτειν ἑαυτούς, εἰ πῃ
 διαλάθοιεν, ἤξιον· καὶ ἅμα ἀπέτρεχεν. ἀλλ' ὁ Θεαγέ-
 νης ἐπεῖχέ τε, καὶ ἄχρη τίνος, ἔλεγε, φευξόμεθα τὴν
 Χ πανταχοῦ διώκουσαν εἰμαρμένην; εἴωμεν τῇ τύχῃ, 25
 καὶ χωρήσωμεν ὁμόσε τῷ φέροντι. κερδήσωμεν ἄλλην
 ἀνήνυτον καὶ πλάνητα βίον καὶ τὴν ἐπάλληλον τοῦ δαί-
 μονος καθ' ἡμῶν πομπείαν. οὐχ ὁρᾷς ὡς φρυαῖς ἐπι-
 συνάπτει πειρατήρια, καὶ τοῖς ἐκ θαλάττης ἀτόποις τὰ
 ἐκ γῆς φιλοτιμεῖται χαλεπώτερα; πολέμους ἄρτι, λη- 30
 στὰς μετ' ὀλίγον, αἰχμαλώτους μικρῷ πρόσθεν εἶχεν,
 ἐρήμους αὐθις ἀπέδειξεν. ἀπαλλαγὴν καὶ φυγὴν ἔλευ-

θέραν ὑπέθετο, καὶ τοὺς ἀναιρήσοντας ἐπέστησε. τοιοῦτον παῖζει καθ' ἡμῶν πόλεμον, ὥσπερ σκηνὴν τὰ ἡμέτερα καὶ δρᾶμα πεποιημένος. τί οὖν οὐχ ὑποτέμνομεν αὐτοῦ τὴν τραγικὴν ταύτην ποιήσιν, καὶ τοῖς βου-
 5 λομένοις ἀναιρεῖν ἐγχειρίζομεν, μὴ πῃ καὶ ὑπέρογκον τὸ τέλος τοῦ δράματος φιλοτιμούμενος, καὶ αὐτόχειρας ἡμᾶς ἑαυτῶν ἐκβιάσῃται γενέσθαι.

τούτοις εἰρημένοις οὐ πᾶσιν ἡ Χαρίκλεια συνετί- 7
 θετο, τὴν μὲν τύχην ἐν δίκῃ κακηγορεῖσθαι πρὸς αὐ-
 10 τοῦ φάσκουσα, τὸ δὲ τοῖς πολεμοῖς ἐκόντας ἑαυτοὺς ἐγχειρίζειν οὐκ ἐπαινοῦσα· μὴ γὰρ εἶναι πρόδηλον ὥς ἀναιρήσουσι λαβόντες (οὐ γὰρ οὕτω χρηστῷ τῷ δαίμονι προσπαλαίειν ὥς ταχέαν τῶν συμφορῶν ἀπαλλαγὴν συγχωρήσαι), ἀλλ' ἐνδεχόμενον βουληθῆναι καὶ περι-
 15 σῶζειν ἑαυτοῖς εἰς δουλείαν· ὃ τίνος οὐκ ἂν γένοιτο θανάτου πικρότερον; ὀλέθροις βαρβάροις ἐκκεῖσθαι πρὸς ὕβριν ἐπίρρητον καὶ δυσώνυμον, ἣν πάντα τρόπον καὶ ὥς δυνατόν ἐκκλίνωμεν, ἐπιτυχίας ἐλπίδα τὴν πείραν τῶν παρελθόντων ὑποθέμενοι, πολλάκις ἤδη
 20 καὶ ἐξ ἀπιστοτέρων περιγενόμενοι. “ποιῶμεν ὥς βούλει” φήσας ὁ Θεαγένης εἶπετο ἡγουμένη, καθάπερ ἐλκόμενος. οὐ μὴν ἐφθυσάν γε πρὸς τὸ σπήλαιον διελθόντες, ἀλλ' ἕως τοὺς κατὰ πρόσωπον ἐπιόντας περιεσκόπουν, ἔλαθον ὑπὸ μοίρας τῶν πολεμίων, ἣ κατ'
 25 ἄλλο μέρος ἀπέβη τῆς νήσου, κατόπιν σαγηνευθέντες. καὶ οἱ μὲν ἐκπλαγέντες ἔστησαν, ὑποδραμούσης τὸν Θεαγένην τῆς Χαρίκλειας, ὥς, εἰ καὶ τεθνάναι δεήσειεν, ἐν χερσὶ ταῖς ἐκείνου γίνοιτο· τῶν δὲ ἐπελθόντων ἐπαντελείναντο μὲν τινες ὥς πατάζοντες, ὥς δὲ ἐπι-
 30 βλέψαντες οἱ νέοι κατηύγασαν τοὺς ἐπιφερομένους, ὥκλαζεν αὐτοῖς ὁ θυμὸς καὶ παρεῖντο αἱ δεξιάι. τοὺς γὰρ καλοὺς καὶ βάρβαροι χεῖρες, ὥς ἔοικε, δυσωποῦν-

ται, καὶ πρὸς τὴν ἐράσμιον θεῖαν καὶ ἀπρόσφυλος ὀφθαλ-
μὸς ἡμεροῦται. φίλ ?

- 8 συλλαβόντες οὖν ἦγον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, λίαν ἐσπου-
δακότες λαφύρων τὸ κάλλιστον πρῶτοι προσαγαγεῖν.
ἔμελλον δὲ ἄρᾳ καὶ μόνον προσφέρειν· ἄλλω γὰρ οὐ- 5
δενὶ τῶν ἄλλων οὐδεὶς ἐπετύγγανεν, ἐκ περάτων καὶ
ταῦτα εἰς πέρατα τὴν νῆσον ἐπιδραμόντες, καὶ ὡς ἄρ-
κυσι τοῖς ὅπλοις πανταχόθεν πᾶσαν περιβαλόντες· ἡ
μὲν γὰρ ἄλλη πυρὶ ὑπὸ τοῦ προτέρου πολέμου κατανά-
λωτο, μόνον δὲ λειπόμενον τὸ σπήλαιον ἡγνοεῖτο. καὶ 10
οἱ μὲν οὕτως ἦγοντο ἐπὶ τὸν πολέμαρχον· ἦν δ' ἄρα
Μιτράνης ὁ φρούραρχος Ὁροονδάτου τοῦ τῷ βασιλεῖ
τῷ μεγάλῳ τὴν Αἰγυπτὸν σατραπεύοντος, ἐπὶ χρήμασι
πολλοῖς ὑπὸ Ναυσικλέους, ὡς δεδήλωται, κατὰ ζήτη-
σιν τῆς Θίσβης ἀφιγμένος ἐπὶ τὴν νῆσον. ὡς οὖν ἀγό- 15
μενοι πλησίον οἱ περὶ τὸν Θεαγένην ὤφθησαν, θεοὺς
σωτήρας ἐπιβοῶμενοι πολλάκις, ἐμπορικόν τι καὶ δρα-
στήριον ἐννοήσας ὁ Ναυσικλῆς ἐξήλατό τε, καὶ προσ-
δραμῶν, αὕτη ἐκείνη Θίσβη, κεκραγῶς ἔλεγεν, ἦν
ἀφηρέσθην μὲν πρὸς τῶν ὀλέθρων βουκόλων, ἔχω δὲ 20
διὰ σέ, Μιτράνη, καὶ τοὺς θεοὺς. ἐδράττετό τε τῆς
Χαρικλείας, καὶ χαίρειν εἰς ὑπερβολὴν ἐνεδείκνυτο·
καὶ τῇ Χαρικλείᾳ Θίσβην ὁμολογεῖν ἑαυτήν, εἰ βούλοι-
το σῶζεσθαι, παρεκελεύετο, ἡρέμα καὶ ἑλληνιστὶ παρα-
φθεγγόμενος, ὡς λανθάνειν τοὺς παρόντας. καὶ τοῦ 25
σοφίσματος ἔτυχεν· ἡ γὰρ δὴ Χαρίκλεια γλώσσης τε
Ἑλληνίδος αἰσθομένη καὶ τι καὶ συνοῖσον ἀνύεσθαι
πρὸς τοῦ ἀνδρὸς στοχαζομένη, συνύφαινε τὸν σκοπόν,
καὶ τῷ Μιτράνῃ πυνθανομένῳ, τίς ποτε καλοῖτο, Θί-
σβην ἑαυτὴν ὠμολόγει. τότε δὴ προσδραμὼν ἐφίλει τε 30
πολλὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μιτράνου, καὶ τῆς τύχης ὑπερ-
θαυμάζων ἐφύσα τὸν βάρβαρον ὡς ἄλλα τε πλεῖστα κατ-

ωρθωκότα ἐν πολέμοις καὶ τὴν παροῦσαν στρατείαν εὐ-
 δαιμόνως πεποιημένον. ὃ δὲ χαυνωθεὶς τοῖς ἐπαλίοις,
 καὶ ἅμα τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχειν ὑπὸ τοῦ ὀνόματος ἀπα-
 τηθεὶς, ἐξεπέπληκτο μὲν τῆς ὥρας (ἀπ' εὐτελοῦς γὰρ
 5 καὶ ταῦτα τῆς ἐσθῆτος οἶον νέφους ἀγῆ σελήναίας δι-
 εξέλαμπεν), ὅμως δ' οὖν τὸ κοῦφον τοῦ φρονημάτων
 ἀπάτης ὀξύτητι συσχεθεὶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς μεταμε-
 λείας προληψθεὶς, ταύτην μὲν οὖν, ἔφη, σὴν οὖσαν
 ἀπολαβὼν ἄγε (καὶ εἰπὼν ἐνεχείριζεν, ἀφορῶν τε εἰς
 10 αὐτὴν συνεχῶς, καὶ ὅτι ἄκων καὶ προλήψει τοῦ μισθοῦ
 παραχωροίῃ τῆς κόρης ἐπισημαίνων), οὕτως δέ, ὅστις
 ποτέ ἐστι, λέγων τὸν Θεαγένην, λάφυρον ἡμέτερον ἔστω
 καὶ ἐπέσθω φρουρούμενος, ἀναπεμψθησόμενος εἰς Βα-
 βυλῶνα· τραπέξῃ γὰρ τῇ βασιλέως διακονεῖν ἐμπρέπει.
 15 τούτων εἰρημένων ἐπεραιοῦντο τὴν λίμνην· καὶ 9
 χωρισθέντες ἀλλήλων, ὃ μὲν εἰς τὴν Χέμμιν, ὃ Ναυ-
 σικλῆς, ἔχων τὴν Χαρίκλειαν ἔρχεται, Μιτράνης δὲ ἐπὶ
 ἑτέρας κώμας τῶν ὑπηκόων ἐκτραπεῖς, οὐδὲν ὑπερθέ-
 μενος, ἅμα γραμμασι τὸν Θεαγένην πρὸς Ὀροονδάτην
 20 ὄντα κατὰ τὴν Μέμφιν ἐξέπεμπε. εἶχε δὲ ὥδε τὰ ἐπε-
 σταλμένα.

Ὀροονδάτη σατράπῃ Μιτράνης φρούραρχος. Ἕλληνα νεανί-
 σκον ὑπεραίροντα τὴν ἐμὴν δεσποτείαν, καὶ θεῶ βασιλεῖ τῷ με-
 γίστῳ μόνῳ καὶ φαίνεσθαι καὶ διακονεῖσθαι ἄξιον, αἰχμάλωτον
 25 εἰληφὼς πρὸς σὲ διεπεμψάμην, ἐκχωρῶ σοι τηλικούτον καὶ τοι-
 οῦτον δῶρον τῷ κοινῷ δεσπότη προσάγειν, οἷον ἡ βασιλείος αὐλῇ
 κόσμον οὔτε πρότερον εἶδεν οὔτε αὐδὺς ὄψεται.

ταῦτα μὲν ἐκεῖνος ἐπέστελλεν, οὕτως δὲ ἡμέρας ἀκρι- 10
 βῶς ὑποφαινούσης ὁ Καλάσιρις ἅμα τῷ Κνήμῳ παρὰ
 30 τὸν Ναυσικλέα, σπεύδων μαθεῖν τι τῶν ἀγνωσμένων,
 ἔρχεται. καὶ πυνθανομένῳ τίνα εἴη διαπεπραγμένος,
 ἅπαντα ὁ Ναυσικλῆς ἔλεγεν, ὥς ἦλθεν ἐπὶ τὴν νῆσον,
 ὥς κατέλαβεν ἔρημον, ὥς οὐδενὶ τὰ πρῶτα συνέντευχεν,

ὡς ἀπάτη τὸν Μιτράνην περιῆλθε καὶ τινα φανείσαν
 κόρην ὡς Θίσβην ἀπέλαβεν, καὶ ὅτι βέλτιον εἴη διαπε-
 πραγμένος ταύτης ἐπιτυχῶν ἢ ἐκείνην ἀνευρών· οὐ
 γὰρ μικρὸν εἶναι τὸ διάφορον, ἀλλ' ὅσον ἂν τι γένοιτο
 θεοῦ πρὸς ἄνθρωπον. οὕτως οὐκ εἶναι τοῦ κάλλους
 ὑπερβολήν, οὐδὲ αὐτῷ δυνατὸν εἶναι τῷ λόγῳ φράζειν,
 καὶ ταῦτα ἐξὸν παροῦσαν ἐπιδεικνύναι.

- 11 ταῦτα ὡς ἤκουσαν, ὑπόνοιαν εὐθύς τῶν ἀληθῶν
 ἐλάμβανον, ἰκέτευσόν τε προστάττειν ὡς ὅτι τάχιστα
 παρῆναι τὴν κόρην· τὸ γὰρ ἄφραστον κάλλος Χαρι- 10
 κλείας ἐγνώριζον. ὡς δὲ ἤχθη, καὶ τὰ πρῶτα κάτω νεύ-
 ουσα καὶ τὸ πρόσωπον εἰς ὄφρυν σχέπουσα τοῦ Ναυσι-
 κλέους θαρσεῖν παρακελενομένου μικρὸν ἀνένευσεν,
 εἰδὲ τε καὶ ὥφθη παρ' ἐλπίδας, ὀδυρμὸς ἅπασιν ἀθρόον
 ἀνεκινήθη, καὶ ὥσπερ ἐξ ἐνὸς συνθήματος ἢ πληγῆς 15
 τῆς αὐτῆς ἀνωλόλυξαν. ἦν τε ἀκούειν ἐπὶ πλείστον ὃ
 πάτερ καὶ ὃ θύγατερ, καὶ ἀληθῶς Χαρίκλεια καὶ οὐχ
 ἡ Θίσβη τοῦ Κνήμωνος. ὁ δὲ Ναυσικλῆς ἐνεὸς ἐγεγό-
 νει, τὸν τε Καλάσιριν, ἐφ' ὅσον περιβαλὼν τὴν Χαρί-
 κλειαν ἐδάκρυεν, ἀφορῶν, καὶ τίς ὁ καθάπερ ἐπὶ σκη- 20
 νῆς ἀναγνωρισμὸς ἀγνοῶν καὶ διαπορῶν, ἕως αὐτὸν ὁ
 Καλάσιρις ἐφ' ὅσον πλείστον ἅμα φιλήμασι κατασπα-
 σάμενος, ὃ βέλτιστε ἀνδρῶν, ἔλεγε, σοὶ δὲ ἀντὶ τούτων
 οἱ θεοὶ τοσαῦτα δοῖεν ὅσα κατὰ γνώμην ὄντα τὴν σὴν
 εἰς κόρον τελεσθῆναι. σωτήρ μοι τῆς οὐδαμῶθεν ἐλπι- 25
 σθείσης ἐτι θυγατρὸς γέγονας, καὶ δέδωκας ἰδεῖν τὴν
 ἐμοὶ πάντων ἡδίστην θέαν. ἀλλ' ὃ θύγατερ, ὃ Χαρί-
 κλεια, Θεαγένην δὲ ποῦ κατέλιπες; ἀνωλόλυξε πρὸς
 τὴν ἐρώτησιν, καὶ διαλιποῦσα μικρόν, αἰχμάλωτον, εἶ-
 πεν, ἄγχι λαβῶν, ὅστις ποτέ ἐστιν, ὁ κάμει τούτῳ πα- 30
 ραδεδωκώς.

ἰκέτευσεν οὖν ὁ Καλάσιρις τὸν Ναυσικλέα μηνύειν ἃ

γινώσκει περὶ τοῦ Θεαγένους, καὶ τίς μὲν ὁ νῦν δεσπό-
 ζων, ὅποι δ' ἄγει λαβών. ἔλεγε πάντα ὁ Ναυσικλῆς,
 συνεῖς ἐκείνους εἶναι τούτους περὶ ὧν διελέετο πολλά-
 5 κισ πρὸς αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος, καὶ ὧν κατὰ ζήτησιν ἀλώ-
 μενον ἐν θρήνοις ἐγίνωσκε. προσετίθει δὲ μηδὲν αὐ-
 τοῖς εἶναι πλέον τῆς γνώσεως, ἀνθρώποις ἀπορουμέ-
 νοις, τοῦ Μιτράνου θαυμαστὸν εἰ καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἂν
 αἰρησομένου χρήμασιν ἀφείναι τὸν νεανίσκον. ἔστιν
 ἡμῖν, ἔφη, χρήματα, λάθρα πρὸς τὸν Καλάσιριν ἢ Χα-
 10 ρίκλεια, καὶ ἐπάγγελται πληθὺς ὁπόσον βούλει. τὸν
 ὄρμον ὃν οἶσθα, διασώζω καὶ ἔχω φέρουσα. θαρσύνεις 12
 οὖν πρὸς ταῦτα ὁ Καλάσιρις, δεδιώς δὲ μὴ τινα λάβοι
 τῶν ὄντων ὁ Ναυσικλῆς ὑπόνοιαν καὶ ὧν ἐπεφέρετο ἢ
 Χαρίκλεια, ὃ γὰρ καὶ Ναυσικλῆς, ἔφη, οὐκ ἔστιν ὅτε ἐν-
 15 δεῆς ἔστιν ὁ σοφός, ἀλλ' ὕπαρξιν ἔχει τὴν βούλησιν,
 τοσαῦτα λαμβάνων παρὰ τῶν κρειττόνων ὅσα καὶ αἰ-
 τεῖν οἶδε καλόν. ὥστε καὶ φράζε μόνον ὅπου ποτὲ ἔστιν
 ὁ κρατῶν Θεαγένους, ὡς τό γε ἐκ τῶν θεῶν ἡμᾶς οὐ
 περιόψεται, ἀλλ' ἐπαρκέσει πρὸς ὅσον ἂν βουληθῶμεν
 20 τὸ Περσικὸν θεραπεῦσαι φιλοχρήματον. ἐμειδίασε πρὸς
 ταῦτα ὁ Ναυσικλῆς, καὶ τότε, ἔφη, δώσεις ἐμὲ πιστεύ-
 ειν δύνασθαι σε καθάπερ ἐκ μηχανῆς ἀθρόον πλουτεῖν,
 εἴπερ ἐμοὶ προτέρω τὰ ὑπὲρ τῆσδε λύτρα καταδοῖο.
 πάντως δὲ ἐννοεῖς ὡς τὸ Περσικὸν καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἐν
 25 ἴσῳ φιλοπλούσιον. οἶδα, εἶπεν ὁ Καλάσιρις, καὶ ἔξεις.
 τί δὲ (οὐ)μέλλεις, φιλανθρωπίας οὐδὲν ἀπολείπων, ἀλλὰ
 φθάνων τε τὰς ἡμετέρας παρακλήσεις καὶ τὴν ἀπόδοσιν
 τῆς θυγατρὸς αὐτεπάγγελτος ἐπινεύων; εὐχῆς δὲ δεῖ
 μοι πρότερον. οὐδεὶς φθόνος, ἔφη ὁ Ναυσικλῆς· μάλ-
 30 λον δέ, εἰ δοκεῖ, (θύειν γὰρ μέλλω χαριστήρια τοῖς
 θεοῖς) ἐπεύχου παρὼν τοῖς ἱεροῖς, καὶ τὸν πλοῦτον ἡμῖν
 μὲν αἰτεῖσαντῶ δὲ λάμβανε. μὴ παῖζε μηδ' ἄπιστος

ἔσο, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ Καλάσιρις· ἀλλ' ἡγοῦ καὶ εὐτρέ-
πιζε τὰ πρὸς τὴν θυσίαν. ἡμεῖς δὲ παρεσόμεθα πάντων
ῥητοίμασμένων.

- 13 ἐποίουν οὕτως, καὶ μετ' οὐ πολὺ παρὰ τοῦ Ναυσι-
κλέους ἦκων τις ἐκάλει σπεύδειν ἐπὶ τὴν θυσίαν. οὐ δέ
(τὰ πρακτέα γὰρ αὐτοῖς ἤδη συνέκειτο) χαίροντες ἐπο-
ρεύοντο, αὐτοὶ μὲν ἅμα τῷ Ναυσικλεῖ καὶ ἄλλῳ πλήθει
τῶν κεκλημένων (δημοτελῇ γὰρ ἡντρέπιστο τὴν θυ-
σίαν), ἡ Χαρίκλεια δὲ σὺν τῇ θυγατρὶ τοῦ Ναυσικλέους
καὶ γυναιξὶ ταῖς ἄλλαις, ὅσαι παρηγοροῦσαι πολλὰ καὶ 10
λιπαροῦσαι μόλις ἔπεισαν ἅμα βαδίζειν, τάχα οὐκ ἂν
ποτε πεισθεῖσαν, εἰ μὴ τῇ προφάσει τῆς θυσίας εἰς τὰς
ὑπὲρ Θεαγένους εὐχὰς ἀποχρήσασθαι διανοήθη. ὥς δ'
ἐπὶ τὸν νεῶν τοῦ Ἑρμοῦ παρεγένοντο (τούτῳ γὰρ ἦγε
τὴν θυσίαν Ναυσικλῆς, ὥς ἀγοραῖω τε καὶ ἐμπορικῷ 15
διαφερόντως τῶν ἄλλων θεῶν αὐτὸν καθοσιούμενος)
καὶ τὰ ἱερὰ τάχιστα τε, οὕτω καὶ πρὸς βραχὺ τὰ σπλάγ-
χνα ὁ Καλάσιρις ἐπιθεωρήσας, καὶ ποικίλην δηλοῦσθαι
τῶν μελλόντων συντυχίαν, ἡδέων τε καὶ λυπηρῶν, ταῖς
τοῦ προσώπου τροπαῖς ἐμφήνας, ἐπιβάλλει τῷ χεῖρι τοῖς 20
βωμοῖς ἔτι φλεγόμενοις, καὶ ὥς τῆς πυρᾶς δῆθεν σπα-
σάμενος ἃ πάλαι ἐπεκομίζετο, ταῦτά σοι, ἔφη, λύτρα
Χαρίκλειας, ὧ Ναυσικλείς, οἱ θεοὶ δι' ἡμῶν προσάγου-
σι. καὶ ἅμα ἐνεχείριζε δακτύλιόν τινα τῶν βασιλικῶν,
ὑπερφύες τι χρῆμα καὶ θεσπέσιον, τὸν μὲν κύκλον ἡλέκ- 25
τρῳ διὰ δέξεται, ἀμεθύσῳ δὲ Αἰθιοπικῇ τὴν σφενδόνην
φλεγόμενον. μέγεθος μὲν ὅσον ὄμμα παρθενικὸν περι-
γράφει, κάλλος δὲ μακρῷ τῆς Ἰβηρίδος τε καὶ Βρετανί-
δος ὑπερφέρουσα. ἡ μὲν γὰρ ἀδρανεῖ τῷ ἄνθει φοινί- 30
σεται, καὶ ῥόδῳ προσέοικεν ἐκ καλύκων ἄρτι πρὸς πέτα-
λα σχιζομένῳ καὶ πρῶτον ἡλιακαῖς ἀκτίσιν ἐρευθομένῳ·
ἀμεθύσῳ δὲ Αἰθιοπίδος ἀκραίφνης μὲν καὶ ἐκ βάθους

ἡλέκτρῳ
9.

91.

X

ἐαρινή τις ὥρα πυρσεύεται, εἰ δὲ κατέχων περιτρέπεις, ἀκτῖνα προσβάλλει χρυσῆν, οὐκ ἀμανροῦσαν τραχύτητι τὴν ὄψιν, ἀλλὰ φαιδρότητι περιλάμπουσαν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δύναιμι αὐτῇ γνησιωτέρα τῶν ἐκ δύσεων
 5 ἐγκαθίδρυνται· οὐ γὰρ ἐπιψεύδεται τὴν προσηγορίαν, ἀλλ' ἀληθῶς ἀμέθυτος τῷ φέροντι γίνεται, νηφάλιον ἐν τοῖς συμποσίοις διαφυλάττουσα. -

τοιαύτη μὲν καὶ πᾶσα ἐξ Ἰνδῶν τε καὶ Αἰθιοπῶν 14
 ἀμέθυτος· ἦν δὲ τότε τῷ Ναυσικλεῖ προσεκόμιζεν ὁ
 10 Καλάσιρις, μακρῷ καὶ ταύτας ἐπλεονέκτει. γραφῇ γὰρ
 ἐξεστο καὶ εἰς μίμημα ζῶων ἐκοιλαίνετο, καὶ ἦν ἡ γρα-
 φή, παιδαρίσκος ἐποίμαινε πρόβατα, χαμαιζήλῳ μὲν
 πέτρα πρὸς περιωπὴν ἐφειστώς, τὴν δὲ νομὴν τῇ ἀγέλῃ
 πλαγίοις αὐλήμασι διατάττων. τὰ δὲ ἐπείθετο, ὥς ἐδό-
 15 κει, καὶ ἡνέχετο πρὸς τὰ ἐνδόσιμα τῆς σύριγγος ποι-
 μαινόμενα. εἶπεν ἄν τις αὐτὰ καὶ χρυσοῖς βεβριθέσαι
 τοῖς μαλλοῖς, οὐ τῆς τέχνης τοῦτο χαριζομένης, ἀλλ' οί-
 κειον ἐρύθημα τῆς ἀμεθύσου τοῖς νώτοις ἐπανθούσης.
 ἐγγράπτο καὶ ἀρνειῶν ἀπαλὰ σκιρτήματα· καὶ οἱ μὲν
 20 ἀγελῆδόν ἐπὶ τὴν πέτραν ἀνατρέχοντες, οἱ δὲ περὶ τὸν
 νομέα κύκλους ἀγεράγους ἐξελλίττοντες, ποιμενικὸν
 θέατρον ἐπεδείκνυσαν τὸν κρημνόν. ἄλλοι δὲ ὥσπερ
 ἡλίῳ τῇ φλογὶ τῆς ἀμεθύσου γαννύμενοι, ἄλμασιν
 ἀκρωνύχοις τὴν πέτραν ἐπέξεον. ὅσοι δὲ αὐτῶν πρω-
 25 τόγονοι καὶ θρασύτεροι, καὶ ὑπεράλλεσθαι βουλομένοις
 τὸν κύκλον ἐώκεσαν, εἰργομένοις δὲ ὑπὸ τῆς τέχνης
 ὥσπερ εἰ μάνδραν χρυσῆν τὴν σφενδόνην αὐτοῖς τε καὶ
 τῇ πέτρᾳ περιβαλλούσης. ἡ δὲ ἦν πέτρα τῷ ὄντι, καὶ
 οὐχὶ μίμημα· τῶν γὰρ ἄκρων τῆς λίθου μέρος εἰς τοῦ-
 30 το περιγράφας ὁ τεχνίτης ἐδειξεν ἐκ τῆς ἀληθείας ὃ
 ἐβούλετο, περιέρχον ἡγησάμενος λίθον ἐν λίθῳ σοφί-
 ξεσθαι.

Χ 15 τοιοῦτος μὲν ὁ δακτύλιος· ὁ δὲ Ναυσικλῆς ἐκπλα-
 γαίς τε ἅμα πρὸς τὸ παράδοξον καὶ πλέον ἡσθεὶς πρὸς
 τὸ πολύτιμον, οὐσίας ὅλης τὴν λίθον ἰσοστασίον κρί-
 νων, ἐγὼ μὲν ἐπαιζον, εἶπεν, ὦ ῥαθὲ Καλάσιρι, καὶ
 λόγος ἄλλως ἦν ἢ τῶν λύτρων αἵτησις, σκοπὸς δὲ ἀπριά- 5
 την σοι λύσασθαι τὴν θυγατέρα· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπόβλητά
 ἐστίν, ὥς φατέ, θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, δέχομαι τὴν θεό-
 πεμπτον ταυτηνὴν λίθον, πειθόμενος παρ' Ἑρμοῦ τοῦ
 καλλίστου καὶ ἀγαθωτάτου τῶν θεῶν ἦκειν μοι συνή-
θως καὶ τόδε τὸ εὖρημα, διὰ τοῦ πυρός σοι τῷ ὄντι τὸ 10
 δῶρον διακονήσαντος· ὁρᾷν γοῦν πάρεστι τῇ φλογὶ
 περιλαμβόμενον. καὶ ἄλλως κρίνω κέρδος κάλλιστον,
 ὃ μὴ ζημιοῦν τὸν παρέχοντα, εὐπορώτερον ἀποφαίνει
 τὸν λαμβάνοντα.

ταῦτα ὥς εἰπὼν ἐποίησεν, ἐπὶ τὴν εὐωχίαν αὐτόν τε 15
 καὶ τοὺς ἄλλους ἐπέτρεπεν, ἰδίᾳ μὲν ταῖς γυναιξὶ τὴν
 ἐνδοτέρῳ τοῦ ἱεροῦ χώραν ἀποκληρώσας, τοὺς δὲ ἄν-
 δρας ἐν τῷ προτεμενίσματι κατακλίνας. ἐπεὶ δὲ εὐ-
 φροσύνης τῆς ἐκ τῶν ἐδεσμάτων εἰς κόρον ἦσαν καὶ τοῖς
 κρατήρσιν αἱ τράπεζαι παρεχώρουν, οἱ μὲν ἄνδρες ἐμ- 20
 βατήρια τῷ Διονύσῳ καὶ ἦδον καὶ ἔσπενδον, αἱ δὲ γυ-
 ναῖκες ὕμνον τῇ Δήμητρι χαριστήριον ἐχόρευον. ἡ Χα-
 ρίκλεια δὲ χωρισθεῖσα τὸ αὐτῆς ἐπραττεν· ἤρχετο Θεα-
 γένην σάξεσθαι, κάκεινον ἐαντὶ φυλάττεσθαι.

16 τοῦ πότου δὲ λαμπρῶς ἤδη βράζοντος, καὶ ἄλλου 25
 πρὸς ἄλλο τι τῶν τερπόντων ἀποκλίναντος, ὕδατος
 ἀπαραχύτου φιάλῃν προτείνας ὁ Ναυσικλῆς, ὦ ῥαθὲ
 Καλάσιρι, ἔφη, καθαράς σοι τὰς νύμφας, ὥς σοι φίλον,
 καὶ ἀκοινωνήτους τοῦ Διονύσου καὶ ἀληθῶς ἐτι νύμφας
 προπίνομεν· σὺ δὲ εἰ λόγους ἡμῖν οὓς ποθοῦμεν ἀντι- 30
 προπίνεις, ἀπὸ καλλίστων ἂν κρατήρων εὐωχοίης. τὰς
 μὲν γὰρ γυναῖκας ἀκούεις ὥς διατριβὴν τῷ πότη χο-

ρεῖαν ἐστήσαντο· ἡμῖν δὲ ἡ σὴ πλάνη κάλλιστα ἄν, εἰ
 βουληθείης, τὴν εὐωχίαν παραπέμποι, χοροῦ τε γινο-
 μένη καὶ αὐλοῦ παντὸς ἡδίων· ἦν πολλάκις μοι διελ-
 θεῖν, ὥς οἶσθα, ὑπερθέμενος, ἐπειδὴ σε τὰ συμβεβη-
 5 κότα ἐβάπτιζεν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐς καιρὸν βελτίονα
 τοῦ παρόντος φυλάξειας, ὅτε σου τῶν παιδων ἡ μὲν
 θυγάτηρ ἦδε σώζεται καὶ ὁρᾶται, ὁ παῖς δὲ ὅσον οὐδέ-
 πω σὺν θεοῖς ὀφθήσεται, καὶ μάλιστα εἰ με μὴ ἀνιάσεις,
 ὑπερθέμενος καὶ πάλιν τὴν διήγησιν. ἀλλὰ σοι πλεῖστα
 10 ἀγαθὰ γένοιτο, ᾧ Ναυσίκυκλις, ὑπολαβὼν ἔφη ὁ Κνή-
 μων, ὃς ἅπαν μουσικῆς ὄργανον εἰς τὸ συμπόσιον παρα-
 κεκληκώς, ἐκείνων μὲν τὸ παρὸν ὑπερορᾷς καὶ τοῖς δηω-
 δεστέροις ἐκχωρεῖς, πραγμάτων δὲ μυστικῶν ὥς ἀληθῶς
 καὶ ἡδονῇ θείᾳ τῷ ὄντι συγκράτων φιληκῶς ἔχεις. καί
 15 μοι δοκεῖς καὶ τοῦ δαιμονίου κάλλιστα συνιέναι, τὸν
 Ἑρμῆν τῷ Διονύσῳ συγκαθιδρύων καὶ λόγων ἡδυσμα
 τῷ πότῳ συναναχέων. ὥς ἐγὼ σου καὶ τὴν ἄλλην μὲν
 τῆς θυσίας πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας, οὐκ ἔστι δὲ ὅπως
 μᾶλλον ἂν τις τὸν Ἑρμῆν ἱλάσαιοτο ἢ τὸ οἰκειότατον
 20 ἐκείνῳ λόγους εἰς εὐωχίαν ἐρανιζόμενος.

ἐπελθετο ὁ Καλάσιρις, ἅμα μὲν τῷ Κνήμῳ χαριζό-
 μενος, ἅμα δὲ τὸν Ναυσικλέα τῶν μετὰ ταῦτα ἔνεκεν
 ὑποποιούμενος, καὶ ἅπαντα ἔλεγε, τὰ μὲν πρῶτα καὶ
 ἡδὴ λεχθέντα πρὸς Κνήμωνα ἐπιτεμνόμενος καὶ ὡς-
 25 περὶ κεφαλαιούμενος, καὶ τινα καὶ ἐκὼν ὑπερβαίνων,
 ὅσα τὸν Ναυσικλέα γινώσκειν οὐ συμφέρειν ἐδοκίμαζε,
 τὰ δ' ἔτι ἀδιήγητα καὶ ἐχόμενα τῶν εἰρημένων ἐνθεν
 ἐλῶν, ὥς ἐπειδὴ τῆς Φοινίσσης ὀλκάδος ἐπέβησαν, τοὺς 17
 Δελφούς ἀποδράντες, τὰ μὲν πρῶτα πλεῖν κατὰ γνώ-
 30 μιν, εὐκραεῖ τῷ πνεύματι καὶ ἐκ νώτων ὑποφερομέ-
 νους, ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Καλυδῶνιον πορθμὸν γενέσθαι,
 διαταραχθῆναι σφᾶς οὐ μικρῶς, ταραχῶδει τὰ πολλὰ

x το
 174

φύσει θαλάσση προστυχόντας. τοῦ δὲ Κνήμωνος μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν ἀξιούντος, ἀλλὰ φράζειν εἰ τινα καταμεμαθήκοι τῆς ἐπιπολαζούσης τῷ τόπῳ τραχύτητος αἰτίαν, τὸ πέλαγος, ἔφη, τὸ Ἴόνιον ἐκ πολλῆς εὐρυχωρίας ἐνταῦθα στενούμενον, καὶ καθάπερ διὰ στομίου 5 τινὸς εἰς τὸν Κρισσαῖον κόλπον εἰσχεόμενον, ἐπιμτξαί τε πρὸς τὴν Αἰγαίαν θάλασσαν ἐπειγόμενον, ὑπὸ τοῦ Πελοποννησίων Ἰσθμοῦ τῆς πρόσω φορᾶς ἀνακόπτεται, προμηθεῖα κρειττόνων, ὥς ἔοικεν, ἐπικλύσαι τὴν ἀντίθετον προβολῇ τοῦ ἀγένης ἀποτειχιζόμενον. καὶ τοῦδε 10 παλιρροίας ὥς τὸ εἰκὸς γινομένης καὶ περὶ τόνδε τὸν πορθμὸν πλεόν ἢ κατὰ τὸν ἄλλον κόλπον θλιβομένης, τοῦ ἐπιρρέοντος ἔτι τῷ ἀνατρέχοντι πολλάκις ἐμπιπτοντος, βρασμὸν τε ἴσχει τὸ ὕδωρ καὶ κύμα φλεγμαῖνον ἐγείρει, πρὸς τῆς ἀντιτυπίας εἰς κλύθωνα κορυ- 15 φούμενον.

ἐπὶ τούτοις κρότου γενομένου καὶ ἐπαίνου τῶν παρόντων ἀληθῆ εἶναι μαρτυρούντων τὴν αἰτίαν, ὁ Κλάσιρις εἶχeto τῶν ἐξῆς, ὑπερβαλόντες δὴ, λέγων, τὸν πορθμὸν καὶ νήσους Ὀξείας ἀποκρύψαντες, τὴν Ζακυν- 20 θίων ἄκραν προσκοπεῖν ἀμφεβάλλομεν, ὥσπερ ἀμυδρόν τι νέφος τὰς ὄψεις ἡμῶν ὑποδραμοῦσαν. καὶ ὁ κυβερνήτης τὸ ἰστίον παραστέλλειν ἐπέταττεν. ἡμῶν δὲ πυνθανομένων διὰ τί παραλύει τὸ ῥόθιον τῆς νεῶς οὐριοδρομούσης, ὅτι, ἔφη, πλησιιστῶ χρώμενοι τῷ πνεύματι 25 περὶ πρῶτην ἂν φυλακὴν τῇ νήσῳ προσορμίσαιμεν, καὶ δέος προσοκείλαι σκοταίους τόποις ὑφάλοις τὰ πολλὰ καὶ κρημνώδεσι. καλὸν οὖν ἐννυκτερεῦσαι τῷ πελάγει καὶ τὸ πνεῦμα ὑφειμένως δέχεσθαι, συμμετρονόμε- 30 νους ὅσον ἂν γένοιτο αὐταρκες ἐφ' οὓς ἡμᾶς τῇ γῇ προσ- πελάσαι.

18 ταῦτα εἶπε μὲν ὁ κυβερνήτης, οὐκ ἐγένετο δὲ ὦ Ναυ-

σίκλεις, ἀλλ' ἅμα ἥλιός τε ἀνῆσχε καὶ ἡμεῖς ἄγκυραν
 καθάμεν. οἱ δὲ τῆς νήσου περὶ τὸν ὄρμον οἰκοῦντες,
 ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως, καθάπερ ἐπὶ τι παρὰ-
 δοξον τὴν θῆαν τὴν ἡμετέραν συνέρρεον, ἀράμενοι μὲν,
 5 ὥς ἐφαίνετο, καὶ τὸ τῆς ὀλκάδος εὐάγωνον, εἰς κάλλος
 τε ἅμα καὶ μέγεθος αἰρόμενον ἐκπεπονημένης, Φοινί-
 κειον τὸ φιλοτέχνημα γνωρίζειν λέγοντες, πλέον δὲ
 θαυμάζοντες ὥς παραλόγῳ τῇ τύχῃ χρησαμένους, εὖ-
 διόν τε καὶ ἀπήμονα πλοῦν ἐν χειμερίῳ τῇ ὥρᾳ καὶ
 10 Πληιάδων ἥδη δυομένων ἀνύσαντας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι
 σχεδὸν τι πάντες ἔτι τῶν πρυμνησιῶν ἀναπτομένων
 ἀπολιπόντες τὴν ναῦν, ἐπὶ τὸ ἄστει τὴν Ζάκυνθον ἀγο-
 ράσοντας ἀνέτρεχον· ἐγὼ δέ (τοῦ κυβερνήτου γὰρ ἀκη-
 κοῶς ἐτύγγανον ὥς χειμαδίῳ χρῆσονται τῇ νήσῳ) κατα-
 15 γωγὴν σκεψόμενος αὐτοῦ που περὶ τὴν ἀκτὴν ἠροχόμην,
 τὴν μὲν ναῦν ὥς ἀπρεπὲς οἰκητήριον διὰ τὴν ναυτικὴν
 τύρβην, τὴν πόλιν δὲ ὥς οὐκ ἀσφαλὲς διὰ τὴν τῶν νέων
 φυγὴν παραιτούμενος. ὀλίγον οὖν ὅσον προήκων ὄρῳ
 πρεσβύτην ἁλιευτικὸν πρόσθεν τῶν θυρῶν τῶν αὐτοῦ
 20 καθήμενον καὶ δικτύου διερωγότος βροχίδας ἀκεόμε-
 νον. πλησιάσας δὴ χαῖρε εἶπον, ὦ βέλτιστε, καὶ φράζε
 ὅποι τις ἂν τύχοι καταγωγῆς. ὁ δέ, περὶ τὴν πλησίον
 ἄκραν, ἔφη, χοιράδι πέτρᾳ τῆς προτεραίας ἐνσχεθὲν
 διεσπάρακται. καὶ γὰρ, τοῦτο μὲν, ἔφην, οὐδὲν ἐδεόμην
 25 μαθεῖν· ὅμως δ' οὖν χρηστῶς ἂν ποιολῆς καὶ φιλαν-
 θρώπως ἢ αὐτὸς ὑποδεχόμενος ἢ ἕτερον ὑφηγούμενος.
 καὶ ὅς, οὐκ αὐτός, φησὶν· οὐ γὰρ συνέπλεον· μὴ γὰρ
 οὕτω ποτὲ σφαλεῖη μηδὲ ὑπὸ γήρως πιεσθεῖη Τυρρη-
 νός· ἀλλ' ἔστι πταίσμα τῶν παιδαρίων, ἀπειρία τῶν
 30 ὑφάλων οὐ μὴ ἐχρῆν τὰ δίκτυα καθορμισάντων. ὅψε δὴ
 οὖν συνεῖς ὥς παχύτερον ἔχει τῆς ἀκοῆς, γεγωνότερον
 ἐμβοήσας, χαίρειν κελεύω σοι, ἔφην, καὶ φράζειν ἡμῖν

ξένοις οὔσι καταγωγὴν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς χαίροις, ἀπε-
κρίνατο, καὶ μένοις, εἰ βούλοιο, παρ' ἡμῖν, εἰ μὴ τις
τυγχάνοις τῶν πολυκλίνους οἴκους ἐπιζητούντων ἢ θε-
ραπείαν εἰς πληθος ἐπαγομένων. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος ὥς
παῖδες εἰσὶ μοι δύο, καὶ τρίτος ἐγώ, χάριεν, ἔφη, τὸ 5
σύμμετρον· ἐνὶ γὰρ πλείους ἡμᾶς εὐρήσετε. κάμοι γὰρ
παῖδες εἰσὶν ἔτι δύο συσσιτοῦντες, οἱ προγενέστεροι δὲ
γῆμαντες οἴκου ἄρχουσι, καὶ τετάρτη τροφὸς ἡ τῶν
παιδῶν· ἡ γὰρ μήτηρ αὐτοῖς οὐ πρὸ πολλοῦ τέθνηκεν.
ὥστε ὦ λῶστε μὴ μέλλε, μηδὲ ἀμφίβαλλε ὥς οὐ χαίρον- 10
τες ὑποδεξόμεθα ἄνδρα καὶ ἐκ πρώτης ἐντεύξεως εὐγέ-
νειαν ἐμφαίνοντα. ἐπραττον οὕτως. καὶ μετ' οὐ πολὺ
σὺν τῷ Θεαγένει καὶ τῇ Χαρικλείᾳ παρόντα με ἄσμενος
ὁ Τυρρηνὸς ὑποδέχεται, καὶ μέρος τὸ ἀλειυνότερον ἀπε-
κλήρου τῆς οἰκίσεως. καὶ πῶς οὐκ ἀηδῶς τὴν χειμέ- 15
ριον ὥραν τὰ πρῶτα διηγνύομεν, τὰ μὲν ἄλλα συνδιημε-
ρεύοντες, χωριζόμενοι δὲ ὅτε καθεύδειν ἔδει, σὺν τῇ
τροφῷ μὲν ἡ Χαρικλεία, ἐγὼ δὲ ἰδίᾳ καὶ Θεαγένει, ὁ
Τυρρηνὸς δὲ σὺν τοῖς αὐτοῦ παισὶ καθ' ἕτερον δωμά-
τιον ἀναπανόμενοι. ἡ τράπεζα δὲ ἡμῖν κοινὴ προυτί- 20
θετο, τὰ μὲν ἄλλα ἡμῶν παρεχόντων, τοῦ Τυρρηνοῦ δὲ
ὄψον ἄφθονον ἐκ θαλάττης τοὺς νέους ἐστιῶντος, τὰ
μὲν καθ' αὐτὸν ἀλειύοντος, τὰ δὲ καὶ ἡμῶν ἐστὶν ὅτε
τὴν σχολὴν διατιθεμένων καὶ συνεφαπτομένων τῆς
ἄγρας, ἣν· ποικίλην τε καὶ πρὸς πᾶσαν ὥραν ἀρμόδιον 25
ἐξήσκητο. καὶ ἣν εὐβολόν τι χρῆμα καὶ πολύθηρον,
ὥστε καὶ οἱ πολλοὶ τὴν ἐμπειρίαν αὐτῷ τῆς τέχνης εἰς
εὐμένειαν τύχης προσῆπτον.

ἀλλ' οὐ γὰρ ἦν, φασί, τοὺς δυστυχοῦντας μὴ οὐχὶ
πανταχοῦ δυστυχεῖν. οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἐρημίας ἀνενόχλη- 30
19 τον εἶχεν ἡ Χαρικλεία τὸ κάλλος· ἀλλ' ὁ Τύριος ἐκεῖ-
νος ἔμπορος ὁ πυθιονίκης, ᾧ συνεπλεύσαμεν, ἰδίᾳ μοι

- προσιῶν ηνώχλει πολλάκις, καὶ ἀπέκναιε λιπαρῶν καὶ εἰς γάμον ὥς ἂν παρὰ πατρὸς αἰτῶν τὴν Χαρίκλειαν, πολλὰ σεμνύνων ἑαυτόν, καὶ τοῦτο μὲν γένος ἐνδοξον καταλέγων, τοῦτο δὲ τὸν παρόντα πλοῦτον καταριθμοῦ-
- 5 μενος, τὴν τε ὀλκάδα ὥς ἰδίον αὐτοῦ κτήμα τυγχάνοι, καὶ ὥς τοῦ πλείονος φόρτου τῶν ἀγωγίμων δεσπόζοι, χρυσοῦ τε ὄντων καὶ λίθων πολυταλάντων καὶ σηρικῆς ἐσθῆτος. οὐκ ὀλίγον δὲ εἰς εὐδοξίας προσθήκην καὶ τὴν πυθιονίκην ὠνόμαζεν, ἕτερά τε αὖ πολλὰ πρὸς τούτοις.
- 10 ἔμοῦ δὲ τὴν τε παροῦσαν πενίαν προβαλλομένου, καὶ ὥς οὐκ ἂν ποτε τῷ χώραν ἄλλην οἰκοῦντι καὶ ἔθνος ὃ τοσοῦτον κεχώρισται τῆς Αἰγυπτίων, ἐκδοῦναι τὸ θυγάτριον αἰρησομένου, πέπανυτο τούτων, ἔλεγεν, ᾧ πάτερ· τὴν μὲν γὰρ προῖκα ἀπέχειν ἡγήσομαι πολλὰ τά-
- 15 λαντα καὶ πλοῦτον ὅλον τὴν κόρην, ἔθνος δὲ καὶ πατριῶδα τὴν ὑμετέραν ἀλλάξομαι, τῆς μὲν ἐπὶ Καρχηδόνας ὁρμῆς ἐκτραπείς, ὑμῖν δὲ σύμπλους, οἱ δὲ καὶ βούλεσθε, γενόμενος. ὁρῶν δὲ τὸν Φοίνικα μὴ ἀνιέντα ἀλλ' 20 εἰς ὑπερβολὴν τε πρὸς τὸ βούλημα θερμαινόμενον καὶ
- 20 ἡμέραν οὐδεμίαν τοῦ διοχλεῖν μοι περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολειπόμενον, ἔγνων τὸ παρὸν ὑπερθέσθαι χρησταῖς ἐπαγγελίαις, μὴ καὶ βίαιόν τι κατὰ τὴν νῆσον ὑποσταίημεν, καὶ ἅπαντα ποιήσειν ἐλθὼν εἰς τὴν Αἰγυπτὸν ἐπηγγέλόμεν.
- 25 οὕτω δέ μου τοῦτον ἐπ' ὀλίγον ἀποσκευασαμένου, κῦμα, φησὶν, ἐπὶ κῦμα προσέβαλλεν ὁ θαίμων. ὁ γὰρ Τυρρηνὸς οὐ πολλὰς ὕστερον ἡμέραις εἰς τινὰ μεπαρηγκωνισμένην ἀκτὴν παραλαβών, ᾧ Καλάσιρι, ἔφη, τὸν Ποσειδῶ σοι τὸν πελάγιον ἐπόμενυμι καὶ τοὺς ἄλ-
- 30 λους ἐναλλίους θεοὺς, ἧ μὲν αὐτόν τέ σε ὥς ἀδελφὸν παῖδάς τε τοὺς σοὺς Ἰσα καὶ παισὶν ὁρᾶν τοῖς ἐμοῖς. ἦκω δὲ σοι φράσων ἐγχειρόμενόν τι πρᾶγμα ἀνιαρὸν μὲν,

ἀλλ' ἔμοί τε σιωπῆσαι ἀθέμιτον ἐστίας ὑμῖν τῆς αὐτῆς
 κερκοινωνηκότι, σοί τε γινῶναι πάντως ἀναγκαῖον. ναυ-
 λοχεῖ τὴν ὀλκάδα τὴν Φοίνισσαν πειρατικὸν ἐργαστή-
 ριον, κατὰ τὴν περιπτύσσουσιν τῆσδε τῆς ἄκρας πλευ-
 ρὰν ὑποκαθήμενον, σκοποῖς ἀμοιβὰδὸν τὸν ἐκπλουν τῆς 5
 νεῶς ἐπιτηρούμενον. ὄρα δὴ οὖν, φυλάττου, καὶ λογί-
 ζου τί αὖ ποιοίης· σοῦ γὰρ δὴ ἔνεκεν, μᾶλλον δὲ θυ-
 γατρός τῆς σῆς, τὸ οὕτως ἀπηνὲς ἔργον, ἐκείνοις δὲ σύν-
 ηθες, διανοοῦνται. κἀγὼ πρὸς αὐτόν, σὲ μὲν, ἔφην, ἀντὶ
 τούτων οἱ θεοὶ κατ' ἀξίαν ἀμείψαιντο· πόθεν δὲ ᾧ 10
 Τυρρηνὲ συνείληφας τὴν ἐπιβουλήν; καὶ ὅς, ἀπὸ τῆς
 τέχνης, ἔφη, τοῖς ἀνδράσι γνωρίζομαι, καὶ ὅσων αὐτοῖς
 προσκομίζων πλεόν ἢ παρὰ τῶν ἄλλων τὸ τίμημα κομι-
 ζομαι. τῇ προτεράϊα δὴ κύρτους ἀναλεγομένῳ μοι περὶ
 τοὺς κρημνοὺς ἐντυχὼν ὁ λήσταρχος, πότε ἄρα οἱ Φοί- 15
 νικες ἐξορμήσειν μέλλουσιν, εἰ γε πέπυσαι, διηρώτα.
 κἀγὼ συνιείς τὴν ἐνέδραν τοῦ ἐρωτήματος, τὸ μὲν ἀκρι-
 βές, ἔφην, ᾧ Τραχίνε, οὐκ ἔχω λέγειν, εἰς ἕαρ δὲ πρῶ-
 τον ἡγοῦμαι αὐτοὺς ἀφορμήσειν. ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ ἡ
 κόρη αὐτοῖς ἢ παρὰ σοὶ καταγομένη συμπλεύσεται; ἄδη- 20
 λον μὲν, εἶπον· ἀλλὰ τί πολυπραγμονεῖς; ὅτι αὐτῆς,
 ἔφη, ἐρῶ μανικῶς, ἅπαξ θεασάμενος· οὐ γὰρ οἶδα προσ-
 τυχὼν τοιοῦτῳ κάλλει, πολλὰς καὶ ταῦτα καὶ οὐκ ἐξώ-
 ρους αἰχμαλώτους ἤρηκώς. ὑπαγόμενος οὖν αὐτὸν ὥστε
 πᾶν ἀναπτύξαι τὸ βούλευμα, τί οὖν, ἔφην, δεῖ σε συμ- 25
 πλέκεσθαι τοῖς Φοίνιξιν, ἀλλὰ μὴ ἀναιμωτὶ καὶ πρὸ τῆς
 θαλάσσης ἔχειν, ἐκ τῆς οἰκίας ἀρπάσαντα τῆς ἐμῆς; σῶ-
 ζεται καὶ παρὰ λησταῖς, ἔφη, τὶ συνειδὸς καὶ πρὸς τοὺς
 γνωρίμους φιλάνθρωπον. σοῦ τε οὖν φείδομαι, μὴ
 πραγμάτων πειραθείης τοὺς ξένους ἐπιζητούμενος· ἐγὼ 30
 τε δι' ἐνὸς ἔργου δύο τὰ μέγιστα βούλομαι κτήσασθαι,
 τὸν τε πλοῦτον τῆς νεῶς καὶ τὸν γάμον τῆς κόρης, ὧν

θατέρον πάντως ἔστιν ἀποτυχεῖν κατὰ γῆν ἐργχειροῦντα
 τὴν πρᾶξιν. καὶ ἄλλως οὐδὲ ἀκλινδυνον εἰ τι τούτων
 γένοιτο πλησίον τῆς πόλεως, ἐκ τοῦ παραχρῆμα τῆς τε
 αἰσθήσεως καὶ τῆς ἐπιδιώξεως ἐσομένης. πολλὰ δὲ τῆς
 5 συνέσεως αὐτὸν ἐπαινέσας, ἐκείνου μὲν ἀπηλλαττόμενην,
 σοὶ δὲ καταμηνύων τὴν σκευωρουμένην πρὸς τῶν ἀλα-
 στόρων ἐπιβουλήν, ἱκετεύω φροντίδα ποιεῖσθαι τοῦ
 σαυτὸν τε καὶ τοὺς σεαυτοῦ διασῶζειν.

ἀπῆειν κατηφῆς τούτων ἀκούσας, καὶ παντοίας 21
 10 ἔστρεφον παρ' ἐμαντῷ βουλάς, ἕως ἐκ ταῦτομάτου μοι
 πάλιν ἐντυχῶν ὁ ἔμπορος καὶ περὶ τῶν αὐτῶν διαλεγό-
 μενος σκέμματός τινος ἐνδόσιμον παρδείχεν. ἀποκρύ-
 πτων γὰρ τῶν παρὰ τοῦ Τυρρηνοῦ μνησθέντων ἅπερ
 ἐβουλόμην, ἐκείνο μόνον τὸ μέρος ἐξέφαινον, ὡς ἀρπά-
 15 σαι τις τῶν ἐργχωρίων διανοεῖται τὴν κόρην, πρὸς ὃν
 οὐκ ἔστιν ἀξιόμαχος ἀντιτάξασθαι. ἐγὼ δὲ σοὶ μᾶλλον
 ἂν, ἔφην, ἐλοίμην αὐτὴν κατεργνηῖσαι διὰ τε τὴν προϋ-
 πάρχουσαν γυνῶσιν διὰ τε τὴν περιουσίαν, καὶ πρὸ πάν-
 20 των ὅτι τὴν ἡμετέραν οἰκεῖν, εἰ τοῦ γάμου τύχοις,
 ἔφθης ἐπαγγελλόμενος· ὥστε εἰ σοὶ πάντως φίλον,
 σπουδαστέον ἡμῖν τὸν ἐνθένδε ἀπόπλουν, πρὶν τι καὶ
 πρὸς τὸ ἀκούσιον προληφθῆναι παθόντας. ὑπερήσθη
 τούτων ἀκούσας, καὶ εὖ γε ὃ πάτερ ἔφη, καὶ ἅμα ἐφί-
 λει προσιῶν τὴν κεφαλὴν. ἐπυνθάνετό τε πότε ἀνάγε-
 25 σθαι κελεύοιμι· καὶ γὰρ εἰ μηδέπω τῆς ὥρας εἶναι τὰ
 πλόιμα, ἀλλ' ὑπάρχειν μετασθησαμένους εἰς ἕτερον ὄρ-
 μον ἐπιβουλῆς τε ἐκτός γενέσθαι τῆς ὑπονοουμένης καὶ
 τὸ ἀκριβὲς τοῦ ἔαρος περιμεῖναι. οὐκοῦν, ἔφην, εἰ δὴ
 30 βουλοίμην ἀποπλεῦσαι νυκτός. καὶ ὁ μὲν "οὕτω γενή-
 σεται" εἰπὼν ἀπεχώρει, ἐγὼ δὲ οἰκαδὲ ἐλθὼν πρὸς μὲν
 τὸν Τυρρηνὸν οὐδὲ ἔν, πρὸς δὲ τοὺς παῖδας ἐφραζον

ὥς μεθ' ἐσπέραν βαθεῖαν αὐθις ἐπιβαίνειν δεήσει τῆς ὀλκάδος. τῶν δὲ τὸ αἰφνίδιον θαυμαζόντων καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, ὑπερεθέμην εἰσαυθις ἔρειν, νῦν δὲ οὕτωπραχθῆναι συμφέρειν ἔλεγον.

- 22 ἐπεὶ δὲ δειπνον πρὸς ὀλίγον μεταλαβόντες εἰς ὕπνον 5
 ἐτράπημεν, ὄναρ μοί τις πρεσβύτης ἐφαίνετο, τὰ μὲν
 ἄλλα κατεσκληκώς, ἐπιγουνίδα δὲ λείψανον τῆς ἐφ' ἡλι-
 κίας ἰσχύος ἀνεσταλμένου τοῦ ζώματος ὑποφαίνων, κυ-
 νῆν μὲν τῆς κεφαλῆς ἐπικείμενος, ἀγχύνουν δὲ ἄμα καὶ
 πολύτροπον περικοπούμενος, καὶ οἶον ἐκ πληγῆς τινὸς 10
 μηρὸν σκάζοντα παρέλκων. πλησιάσας δὴ μοι καὶ σε-
 σηρός τι μειδιάσας, ὃ θαυμάσιε, ἔφη, σὺ δὴ μόνος ἐν
 οὐδενὸς λόγου μέρει τέθεισαι τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ πάν-
 των ὅσοι δὴ τὴν Κεφαλλήνων παρέπλευσαν, οἰκόν τε
 τὸν ἡμέτερον ἐπισκεψαμένων καὶ δόξαν γνῶναι τὴν 15
 ἡμετέραν ἐν σπουδῇ θεμένων, αὐτὸς οὕτως ὀλιγώρως
 ἐσχηκας ὥς μηδὲ τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν προσειπεῖν, ἐκ γει-
 τόνων καὶ ταῦτα οἰκοῦντα. τοιγάρ τοι τούτων ὑφέξεις
 οὐκ εἰς μακρὰν τὴν δίκην καὶ τῶν ὁμοίων ἐμοὶ παθῶν
 αἰσθήσῃ, θαλάττῃ τε ἄμα καὶ γῇ πολεμίοις ἐντυγχάνων. 20
 τὴν κόρην δὲ ἦν ἄγεις, παρὰ τῆς ἐμῆς γαμετῆς πρόσ-
 ειπε· χαίρειν γὰρ αὐτῇ φησί, διότι πάντων ἐπίπροσθεν
 ἄγει τὴν σωφροσύνην, καὶ τέλος αὐτῇ δεξιὸν εὐαγγελί-
 ζεται. ἀνηλάμην ὑπὸ τῆς ὄψεως παλλόμενος. καὶ τοῦ
 Θεαγένους ὃ τι πέπονθα ἐρομένου, τάχα, ἔφην, ὥψι- 25
 σθημεν τῆς ἀναγωγῆς, καὶ τεθορύβημαι ἀφ' ὑπνίσας
 πρὸς τὴν ἐννοίαν. ἀλλ' αὐτός τε ἀνίστω καὶ τὰ ὄντα
 συσκευάζου, τὴν Χαρίκλειάν τε ἐγὼ μετελεύσομαι.
 παρῇν ἢ καὶς ἐμοῦ τοῦτο σημῆναντος. καὶ ὁ Τυρρηνὸς
 αἰσθόμενος διανέσθη καὶ τὸ γινόμενον ἐπυνθάνετο. 30
 καὶ γὰρ, τὸ μὲν γινόμενόν ἐστιν, ἔλεγον, ἢ σὴ συμβουλή·
 διαδρᾶναι πειρώμεθα τοὺς ἐπιβουλεύοντας. σὺ δὲ αὐ-

τός τε σώζοιο πρὸς τῶν θεῶν, ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ
 ἡμᾶς γεγεννημένος, καὶ τήνδε δίδου τελευταίαν χάριν·
 θῦε διαπλεύσας εἰς Ἰθάκην ὑπὲρ ἡμῶν Ὀδυσσεῖ, καὶ
 αἶττει τῆς μήνιδος ἀνεῖναι τῆς καθ' ἡμῶν, ἣν ἀγανα-
 5 κτεῖν, ὥς παρεωραμένος, τῆσδ' ἐμοὶ τῆς νυκτὸς ἐπιφα-
 νεῖς ἐξηγόρευσεν. ἐπηγγέλλετο ποιήσειν οὕτω, καὶ
 ἄχρ' ἰδὼς νεῶς παρέπεμπε, ἐπιδακρύων τε πλεῖστα, καὶ
 τὸν πλοῦν ἡμῖν ἀπήμονά τε γενέσθαι καὶ κατὰ νοῦν
 ἐπευχόμενος.

- 10 τί δεῖ μηχανύοντα ἐνοχλεῖν; ἄρτι φωσφόρου δια- 23
 λάμπαντος ἀνηγόμεθα, πολλὰ μὲν τῶν ναυτῶν τὴν πρῶ-
 τὴν ἐναντιούμενων, τέλος δὲ πρὸς τοῦ Τυρρίου τοῦ ἐμ-
 πόρου πεισθέντων, ληστρικὴν προαγορευθεῖσαν ἐφο-
 δον διαδιδράσκειν εἰπόντος. καὶ ὃ μὲν ἐλάνθανε τὰ ὄντα
 15 ὥς πλάσμα λέγων, ἡμεῖς δὲ πνεύμασι βιαίοις χρησάμε-
 νοι, ζάλῃς τε ἀπροσμάχου καὶ κλύδωνος ἀφράστου πει-
 ραθέντες, ἀπολέσθαι τε παρὰ μικρὸν ἐλθόντες, εἰς
 ἄκραν τινα Κρητικὴν προσωκέλαμεν, τῶν τε πηδαλίων
 θάτερον ἀποβαλόντες καὶ τῆς κεφαλᾶς τὸ πλεῖστον συν-
 20 τρίψαντες. ἐδόκει οὖν, ἐπισκευῆς τε ἔνεκεν τῆς ὀλκά-
 δος καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀναλήψεως, ἡμέρας τινας ἐπιμεῖ-
 ναι τῇ νήσῳ. καὶ τούτων οὕτω γενομένων, ὁ πλοῦς
 ἡμῖν αὐθις παρηγγέλλετο πρῶτην ἡμέραν τῆς σεληναίας
 μετὰ τὴν πρὸς ἥλιον σύνοδον ἐπιλαμπούσης. καὶ ἀνα-
 25 χθέντες ἦδη ξεφύρων ἑαρινῶν ὑπηχούτων ἐφερόμεθα
 νύκτα τε καὶ ἡμέραν, ἐπὶ τὴν Λιβύων γῆν τοῦ κυβερνή-
 του τὴν ὀλκάδα χειραγωγοῦντος. ἔφασκε γὰρ ἐνδέχε-
 σθαι μὲν εὐθυβόλως καὶ διαμπὰξ περαιωθῆναι τὸ πέ-
 λαγος τοῦ πνεύματος ἐπιτρέποντος, ἐπείγασθαι δὲ λα-
 30 βέσθαι τινὸς ἡπείρου καὶ ὄρμου, πειρατικὸν εἶναι τὸ
 ἐκ πρύμνης ἀναφαῖνον ἀκάτιον ὑφορώμενος. ἐξ οὗ γάρ,
 ἔφη, τῆς Κρητικῆς ἤραμεν ἄκρας, ἔπεται κατ' ἰχνος

καὶ ἀπαρallάκτως μεταθέει τὸν ἡμέτερον πλοῦν, ὥσπερ
τῆς αὐτῆς ὁρμῆς ἐξηρημένον· ἐφώρασά τε πολλάκις
συμπαραφερόμενον, ἑμοῦ τὴν ναῦν ἐξεπίτηδες ἔστιν
ὅτε τοῦ εὐθέως παρατρέποντος.

- 24 τούτων οἱ μὲν ἐδήχθησαν εἰρημένων, καὶ πρὸς ἅμ- 5
ναν εὐτρεπίζεσθαι παρήνουν· οἱ δὲ ὀλιγώρως εἶχον,
ἔθος εἶναι φάσκοντες ἐν τοῖς πελάγεσιν ἐπεσθαι ταῖς
ὑπερόγκοις ναυσὶ τὰς βραχυτέρας, ὥσπερ ὑπὸ πλείονος
ἐμπειρίας ὁδηγουμέναις. ἔτι τούτων ἐπὶ θάτερα γυμνα-
ζομένων, ἦν μὲν ἥδη τῆς ἡμέρας ὅτε ἀρότρου βοῦν 10
ἐλευθεροῦ γηπόνος, ὁ δὲ ἄνεμος τῆς ἄραν φορᾶς ὠκλάζε,
καὶ κατ' ὀλίγον ἐνδιδοὺς ἄπρακτός τε καὶ μαλακὸς τοῖς
ἱστίοις ἐνέπιπτε, καὶ σοβῶν μᾶλλον ἢ προωθῶν τὴν
ὀθόνην τέλος καὶ εἰς γαλήνην ἐξενικῆθη, καθάπερ τῷ
ἡλίῳ συγκαταδυόμενος, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν, τοῖς 15
ἐπιδιώκουσιν ὑπηρετούμενος. οἱ γὰρ κατὰ τὴν ἄκατον,
ἕως μὲν ἡμῖν ὁ πλοῦς ὑπὴνέμος ἡνύετο, μακρῷ τῆς ὀλ-
κάδος, ὥς τὸ εἶκός, ἀπελείποντο, μεῖζοσι τοῖς ἱστίοις
πλέον τὸ πνεῦμα δεχομένης· ἐπειδὴ δὲ τὴν θάλασσαν
ἐστόρεσεν ἡ γαλήνη καὶ τὰς κώπας ἡ χρεία παρεκάλει, 20
θαῖττον ἡμῖν ἢ ὥστε εἰπεῖν ἐπέστησαν, ἅτε οἶμαι πρόσ-
κωποί τε πάντες οἱ ἐμπλέοντες, καὶ κοῦφον ἀκάτιον καὶ
πρὸς εἰρεσίαν εὐπειθέστερον ἐλαύνοντες.

- 25 ἥδη δὲ πλησιαζόντων ἀνέκραγέ τις τῶν συνεμβεβη-
κότων ἀπὸ τῆς Ζακυνθίων, τοῦτο ἐκεῖνο, ἄνδρες, ἀπο- 25
λώλαμεν· πειρατικός ὁ στόλος· Τραχίνου γνωρίζω τὴν
ἄκατον. ἐσεῖσθη πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἡ ὀλκάς, ἐν τε γα-
λήνῃ κλύδωνος ἐμπέπληστο, θορύβοις ὀλολυγμοῖς δια-
δρομαῖς καταιγιζομένη, τῶν μὲν εἰς τὰ κοῖλα τῆς νεῶς
καταδυομένων, τῶν δὲ πρὸς μάχην ἐπὶ τῶν ἰκρίων ἁλ- 30
λήλοις παρακελευομένων, τῶν δὲ εἰς τὸ σκάφος τὸ ὑπη-
ρετικὸν ἄλλεσθαι καὶ διαδραῖναι βουλευομένων, ἕως ἐν

τῷ μέλλειν καὶ ἄκοντας αὐτοὺς προλαβὼν ἔστησεν ὁ
 πόλεμος, τῷ προστυχόντι πρὸς ἄμυναν ὀπλίσας. ἐγὼ
 δὲ καὶ ἡ Χαρίκλεια τῷ Θεαγένει περιφύντες ὅλον ἐνθου-
 σιῶντα πρὸς τὴν μάχην καὶ ζέοντα μόλις ἐπείχομεν, ἡ
 5 μὲν ἵνα μὴδὲ παρὰ τὸν θάνατον, ὥς ἔφασκε, χωρίζοιτο,
 ξίφει δὲ ἐνὶ καὶ πληγῇ μιᾷ τοῦ πάθους ὁμοίον κοινω-
 νήσειεν, ἐγὼ δὲ ὥς Τραχίνοιον εἶναι τὸν ἐπιόντα ἔγνω,ν,
 συνοῖσιν πρὸς τὰ μέλλοντά τι προμηθούμενος. ὅπερ δὴ
 καὶ γενέσθαι συνέβη. πλησιάσαντες γὰρ οἱ λησται καὶ
 10 ἐγκάρσιοι παρελαύνοντες, ἀποπειρώμενοί τε εἰ πως
 ἀναιμωτὶ γένοιοντο ἐγκρατεῖς τῆς ὀλκάδος, ἐβαλλον μὲν
 οὐδέπω, τοῖς δὲ εἰς κύκλον περίπλοις οὐδαμοῦ προβαί-
 νειν ἐπέτρεπον, ἐφέκασάν τε πολιορκουῖσι καὶ τὴν ναῦν
 15 ἐξ ὁμολογίας ἔλαιν ἐσπουδακόσι. καὶ ὃ δυσδαίμονες
 ἔφασαν, τί δὴ ποτε μάλινεσθε, καὶ πρὸς οὕτως ἄμαχον
 καὶ ὑπερφέρουσαν ἰσχὺν ἐναντίας αἰρόμενοι χεῖρας προὔ-
 πτον ἀναρριπτεῖτε θάνατον; ἔτι φιλανθρωπευόμεθα
 ὑμᾶς· ἐπιτρέπομεν εἰς τὸ ἐφ' ὀλκίον εἰσβῆναι καὶ σῶζειν
 20 ἑαυτούς, εἰ βούλεσθε. οἱ μὲν ταῦτα προὔτεινον, οἱ δὲ
 ἐπὶ τῆς ὀλκάδος, ἕως μὲν ἀκίνδυνον μάχην καὶ πόλεμον
 ἀναίμακτον ἡγωνίζοντο, θρασεῖς τε ἦσαν καὶ οὐκ ἂν
 ἔφασαν ἐκστῆναι· ἐπεὶ δὲ τις τῶν ληστῶν ὁ τολμηρότα- 26
 τος ἐναλόμενος εἰς τὴν ναῦν, καὶ παίων τῷ ξίφει τοὺς
 προστυχόντας, φόνῳ καὶ θανάτῳ κρίνεσθαι τὸν πόλε-
 25 μον ἐδίδαξεν, ἐφῆλαντο δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, τότε
 δὴ μετεμέλοντο οἱ Φοίνικες, καὶ προσπесόντες ἀπέχε-
 σθαι σφῶν ἰκέτευον ἐφ' ᾧ ἦεν τὰ προσταχθισόμενα ποι-
 ῆσειν. οἱ δὲ, καίπερ ἤδη φονῶντες (αἵματος γὰρ ὅψις
 φρονήματος γίνεται στόμασις), ἐκ προστάγματος τοῦ
 30 Τραχίνου παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐφείδοντο τῶν ὑποπε-
 σόντων. ἐγίνετο δὲ ἄσπονδος ἐκεχειρία καὶ πόλεμος ἐρ-
 γοῖς ὁ χαλεπώτατος, εἰρήνης ὀνόματι νόθῳ παραλυόμε-

νος, συνθήκης βαρυτέρας πλέον ἢ τῆς μάχης ὀριζομένης· σὺν ἐνὶ γὰρ χιτωνίσκῳ τῆς ὀλκάδος ἐξίστασθαι προηγορεύετο, καὶ θάνατος τῷ παραβαίνοντι διηπειλεῖτο. ἀλλ' ἔστιν, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώποις ψυχὴ πάντων προτιμότερον· δι' ἣν καὶ τότε οἱ Φοίνικες ἐλπίδος πλούτου [τῆς] νεῶς ἀποσυνλώμενοι, καθάπερ οὐ στεροῦμενοι κερδαίνειν δὲ μέλλοντες, ὅστις πρότερος τὸν ἕτερον φθάσας ἐπιβαλὴ τοῦ σκάφους ἠπείλοντο, θάττον ἐν τῷ βεβαίῳ τοῦ περιεῖναι γενέσθαι πᾶς τις ἀμιλλώμενος.

- 27 ἐπεὶ δὲ καὶ ἡμεῖς τῷ δόγματι πειθόμενοι παρήειμεν, 10
ὁ Τραχίνος τῆς Χαρικλείας ἐπιλαβόμενος, οὐδέν, ἔφη, πρὸς σέ ὁδε ὁ πόλεμος, ᾧ φιλτάτη, ἀλλὰ διὰ σέ γεγενή-
ται καὶ σοὶ πάλαι καὶ ἐξ οὗ γε ἀπολελοίπατε τὴν Ζακυν-
θίῳν ἔπομαι, τοσοῦτον ἔνεκα σοῦ καὶ πέλαγος καὶ κίν-
δυνον ἀναδεξάμενος. ὥστε θάρσει, καὶ ἴσθι δέσποινα 15
σὺν ἡμῖν τῶνδε ἀπάντων ἐσομένη. ταῦτα ἐκεῖνος μὲν ἔλεγεν, ἡ δέ (ἔστι γάρ τι χρῆμα σοφώτατον, καιρὸν δια-
θέσθαι δραστήριος, ἅμα δέ τι καὶ τῆς ἐμῆς ὑποθήκης ἀνύουσα) τὸ κατηφές τῶν περιεστηκότων τοῦ βλέμμα-
τος ἀποσκευασαμένη καὶ πρὸς τὸ ἐπαγωγότερον ἐκβια- 20
σαμένη, ἀλλὰ θεοὶς μὲν, ἔφη, χάρις τοῖς τὰ φιλανθρω-
πότερα περὶ ἡμῶν ἐπὶ νοῦν τὸν σὸν ἄγουσιν, εἰ δὲ βούλει με τῷ ὄντι θαρροῦσαν καὶ ἔχειν καὶ μένειν,
πρώτην, ἔφη, δίδου ταύτην αἰσθησιν τῆς σῆς εὐνοίας·
ἀδελφὸν τουτονὶ τὸν ἐμὸν καὶ πατέρα περίσῳξε, μηδὲ 25
ἐπίτρεπε τὴν ναῦν ἀπολιπεῖν, ὥς οὐκ ἔστιν ὅπως βιώ-
σομαι τούτων χωριζομένων. καὶ ἅμα λέγουσα τοῖς γό-
νασι προσέπιπτε, καὶ εἶχετο ἐπὶ πλεῖστον ἰκετεύουσα,
τοῦ Τραχίνου ταῖς περιπλοκαῖς ἐντροφῶντος καὶ τὴν
ὑπόσχεσιν ἐπίτηδες παρέλκοντος. ὥς δὲ ὑπὸ τε τῶν 30
δακρύων πρὸς οἶκτον ἤγετο καὶ ὑπὸ τῶν βλεμμάτων
πρὸς τὸ ὑπήκοον ἐδουλοῦτο, τὴν κόρην ἀναστήσας, τὸν

μὲν ἀδελφόν, ἔφη, δωροῦμαί σοι καὶ μάλα χαίρων (ὁρῶ γὰρ νεανίσκον ἀνδρίας ἀνάμεστον καὶ βίῳ τῷ ἡμετέρῳ συντελεῖν ἐπιτηδεῖον), ὁδὸς δὲ ὁ πρεσβύτης ἄχθος μὲν τὴν ἄλλως, εἰς δὲ χάριν μόνην τὴν σὴν παρέστω.

- 5 τούτων καὶ λεγομένων καὶ γινομένων, ὁ μὲν ἥλιος 28
ἀκριβῶς εἰς δυσμὰς περιελθὼν τὸ μεταίχμιον ἡμέρας καὶ
νυκτὸς σκιόφως ἀπετέλεσεν, ἡ θάλασσα δὲ αἰφνίδιον
ἐτραχύνετο, τάχα μὲν τροπὴν ἐκ τοῦ καιροῦ λαβοῦσα,
τάχα δέ πον καὶ τύχης τινὸς βουλῇματι μεταβληθεῖσα,
10 καὶ βόμβος ἀνέμου κατιόντος ἠκούετο, καὶ ὅσον οὐρανὸν
πνεῦμα λάβρον τε καὶ βίαιον αὐτόθεν ἐμπεσὼν ἀπροσ-
δοκῆτου θορύβου τοὺς ληστὰς ἐνεπεπλήκει, τὴν μὲν
ιδίαν ἄκατον ἀπολιπόντας, κατὰ δὲ τὴν ὁλκάδα πρὸς
τῇ διαρπαγῇ τοῦ φύρτου καταληφθέντας, ὅπη τε χρή-
15 σονται τῷ μεγέθει τῆς νεῶς ἀπείρως ἔχοντας. τοιγάρτοι
πᾶν μὲν ναυτιλίας μέρος ὑπὸ τοῦ προστυχόντος ἐσχέ-
διάζετο, τέχνην δὲ ἄλλος ἄλλην αὐτοδίδακτος ἐθρασύ-
νετο, τῶν μὲν τὰ ἱστία τεταραγμένως ἀνιμῶντων, τῶν
δὲ τοὺς κάλως ἀπείρως κατανεμόντων· καὶ ὁ μὲν τις
20 τὴν πρῶραν ἀδοκίμαστος ἐκληροῦτο, ὃ δὲ τὴν πρύμναν
εἶχε καὶ τοὺς ἀνένας. οὐχ ἥμισυ γοῦν ἡμᾶς εἰς τὸν
ἐσχατον τῶν κινδύνων ἐνέβαλεν οὐ τὸ βίαιον τοῦ κλύ-
δωνος (οὐκ γὰρ ὁλοσχερῶς ἐτετάρακτο) ἀλλὰ τὸ ἄτε-
χνον τοῦ κυβερνῶντος, ἀντισχόντος μὲν ἐφ' ὅσον ἡμε-
25 ρινοῦ φωτὸς ἀπαύγασμα περιέλαμπεν, ἀπειπόντος δὲ
τοῦ σκότους ἐκνικῆσαντος. ἦδη δὲ βαπτιζομένων καὶ
καταδύναι μικρὸν ἀπολειπόντων, ἐπεχείρουν τὴν πρῶ-
την ἐνιοι τῶν ληστῶν εἰς τὴν ιδίαν αὐτῶν μετεισβαί-
νειν ἄκατον, ἔπειτα ἐπεῖχον, ὑπὸ τε τοῦ κλύδωνος ἐκ-
30 κρουόμενοι καὶ τοῦ Τραχίνου πείδοντος ὥς μυρίοις
σκάφεσιν εὐπορωτέροις ἐξέσται γενέσθαι τὴν ὁλκάδα
καὶ τὸν ἐνόντα πλοῦτον διασώζουσι. καὶ τέλος καὶ τὸ

καλώδιον ἐξ οὗ τῆς νεῶς ἤρτητο διέκοψεν, ἄλλον χει-
 μῶνα τοῦτον ἐφέλκεσθαι σφᾶς διατεινόμενος, καὶ ἅμα
 καὶ τοῦ μέλλοντος ἀσφαλοῦς προνοεῖν ὑψηγούμενος·
 εἶναι γὰρ ὑποπτον ἀμφοτέραις προσπλεῦσαι ποι ταῖς
 ναυσί, τῶν ἐμπλευσάντων θατέρᾳ πάντως ἐπιζητηθῇ- 5
 σομένων. ἐδόκει τε εἶναι πιθανὸς καὶ δυοῖν δι' ἐνὸς τὸ
 παρὸν εὐδοκιμεῖν, βραχείας φαστῶνς αἰσθομένων ἐξ
 οὗ τὴν ἄκατον ἐχώρισεν, οὐ μὴν παντάπασι τῶν δει-
 νῶν ἀπαλλαγέντων, ἀλλὰ τρικυμiais τε ἐπαλλήλοις
 ἐλαννομένων καὶ πολλὰ τῆς νεῶς ἀποβαλλόντων καὶ 10
 κινδύνου πᾶν εἶδος ὑφισταμένων, ἕως ἐκείνης τε τῆς
 νυκτὸς μόλις διαδραμούσης καὶ πρὸς τῆς ἐχομένης ἡμέ-
 ρας περὶ δέϊλιν ἀκτῇ τινὶ κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Νείλου
 τὸ Ἡρακλεωτικὸν προσωκείλαμεν καὶ γῆς Αἰγυπτίας
 ἀβουλήτως οἱ δυσδαίμονες ἐπιβαίνομεν, οἱ μὲν ἄλλοι 15
 χαίροντες, ἡμεῖς δὲ ἀνιώμενοι, καὶ πολλὰ τῆς σωτη-
 ρίας τὴν θάλατταν ὀνειδίζοντες ὡς ἀνυβρίστου θανά-
 του φθονήσασαν καὶ φοβερωτέρα γῇ καὶ προσδοκίᾳ
 παραδοῦσαν, ἀθέσμοις βουλήμασι ληστῶν ἐκκειμένους.
 οἷα γὰρ καὶ ἐπεχείρουν, οὕτω σχεδὸν τῆς γῆς ἐπιβεβῇ- 20
 κότες οἱ ἀλιτήριοι. χαριστήρια δῆθεν Ποσειδῶνι θύ-
 ειν βούλεσθαι φήσαντες, οἶνον μὲν Τύριον καὶ ἄλλ'
 ἄττα τῆς νεῶς ἐξεκόμιζον, βοσκήματα δὲ ἐκ τῶν πέριξ
 χωρίων τοὺς ὠνησομένους ἀπέστελλον, ἀργύριόν τε
 ὅσον πλείστον ἐγχειρίσαντες, καὶ τίμημα τὸ πρῶτον 25
 αἰτούμενον διδόναι κελεύσαντες.

- 29 ὥς δὲ ἐκεῖνοί τε τάχιστα παρῆσαν, ὅλην προβάτων
 καὶ συῶν ἀγέλην ἐλαύνοντες, οἳ τε κατὰ χώραν μέιναν-
 τες ὑποδεξάμενοι πυράν τε ἐξῆπτον καὶ τὰ θύματα δει- 30
 ραντες ἡντρεπίζον τὴν εὐωχίαν, ὁ Τραχίνος ἰδίᾳ με καὶ
 τῶν ἄλλων εἰς ἀνήκοον παραλαβὼν, ὃ πάτερ, ἔφη, θυ-
 γατέρα τὴν σὴν ἐμαυτῷ γαμετὴν ἐμνηστευσάμην, καὶ

τούς γάμους, ὡς ὄρας, ἐστιᾶν μέλλω τήμερον, ἑορτῶν
 τὴν ἡδίστην θυσίᾳ τῇ τῶν θεῶν ἐπισυνάπτων. ὅπως
 οὖν μὴ αὐτός τε ἀνήκοος στυγνότερον συμποσιάζῃς, ἢ
 τε παῖς διὰ σοῦ μαθοῦσα δέξεται χαίρουσα τὸ ἐσόμενον,
 5 ἐδικαίωσα προειπεῖν σοι τὴν ἔμαντοῦ γνώμην, οὐ βε-
 βαιωθῆναι παρὰ σοῦ ταύτην βουλόμενος (ἔχω γάρ μοι
 κατεγγυῶσαν τὸ βούλημα τὴν ἐξουσίαν) ἀλλ' αἰσιον
 ἄλλως καὶ εὐπρεπὲς δοκιμάζων εὐπειθεστέραν ἡντρε-
 πίσθαι τὴν νύμφην, διὰ τοῦ φύντος προμαθοῦσαν τὸν
 10 γάμον. ἐπήνουν τὰ εἰρημένα, καὶ χαίρειν ἐνεδεικνύμην,
 τοῖς τε θεοῖς χάριν ὁμολογεῖν ἣτις μεγίστη, τοῖς ἄνδρα
 τὸν δεσποτεύοντα τῆς θυγατρὸς ἀποφήνασιν.

ἀποχωρήσας τε μικρόν, καὶ τινα τῶν πρακτέων ἐν- 30
 νοιαν ἐπ' ἔμαντοῦ φροντίσας, ἐπανελθὼν ἐκέτενον σεμνό-
 15 τερον τελεσθῆναι τὰ δρώμενα, καὶ θάλαμον ἀποφῆναι τῇ
 κόρῃ τὴν ὀλκάδα, ἐπεισιέναι μηδὲν μηδὲ διοχλεῖν κε-
 λεύσαντα, ὡς ἂν καὶ κόσμου τοῦ νυμφικοῦ καὶ τῆς
 ἄλλης τημελείας καὶ εὐπρεπείας ἐπιμεληθῆναι κατὰ και-
 ρὸν ἐγγένοιτο· καὶ γὰρ ἂν εἴη πάντων ἀτοπώτατον τὴν
 20 εὐγενεῖα καὶ πλούτῳ κομῶσαν καὶ τὸ μέγιστον Τραχί-
 νου γαμετὴν ἐσομένην μηδὲ ἀφ' ᾧν ἔξεστιν ἀβρύνεσθαι,
 εἰ καὶ τὰ λαμπρότερα τῆς γαμηλίου πομπῆς ὁ καιρὸς
 ἡμᾶς καὶ ὁ τόπος ἀφήρηται. διεχείτο πρὸς ταῦτα ὁ Τρα-
 χίνος, καὶ χαίρων οὕτω πράξειν ἐπηγγέλλετο. καὶ προσ-
 25 ἔταξεν αὐτίκα πάντα κομισαμένους ᾧν χρῆζοιεν, τοῦ
 λοιποῦ τῇ νηὶ μὴ πλησιάζειν. καὶ οἱ μὲν τὰ ἐντεταλμένα
 ἐπραττον· ἐξεφόρουν τραπέζας κρατῆρας τάπητας παρα-
 πετάσματα, Σιδωνίων ἔργα χειρῶν καὶ Τυρίων, τᾶλλα
 οἷς δεῖννον ὑπηρετεῖται πάντα ἀφειδῶς, καὶ ἐπὶ τῶν
 30 ὤμων ἀκόσμως ἐξετίθεντο, πλοῦτον δ' ὃν πολλοὶ πόνοι καὶ
 φειδωλοὶ συνήθροισαν, ἀσώτῳ συμποσίῳ τῆς τύχης
 ἐνυβρίσαι παραδούσης. ἐγὼ δὲ τὸν Θεαγένην παραλα-

βων καὶ παρὰ τὴν Χαρίκλειαν ἐλθὼν, εὐρών τε δεδα-
 κρυμένην, ᾧ θύγατερ ἐφην, εἰωθότα μὲν σοι καὶ οὐ
 ξένα· θορηεῖς δ' οὖν ὅμως ἂ καὶ πρότερον, ἥ τι καινό-
 τερον; ἥ δὲ πάντα μὲν ἔφη, πρὸ πάντων δὲ τὰ προσδο-
 κώμενα καὶ τὴν ἐμοὶ Τραχίνου πολεμίαν εὐνοίαν, ἣν 5
 εἰκὸς ἐκείνῳ τὸν καιρὸν ἐπιτείνει· φιλεῖ γὰρ εὐήμερία
 παράλογος ὕβρεως ἔργα προκαλεῖσθαι. Τραχίνος μὲν
 οὖν καὶ ὁ Τραχίνου στυγερὸς ἔρως οἰμῶζεται, θανάτου
 μοι προλήψει περιγραφησόμενος· ἐμὲ δὲ ἥ τε σὴ ἐννοια
 καὶ ἡ Θεαγένους, εἰ πρὸ τοῦ τέλους χωρισθήσομαι, πρὸς 10
 θορήνους κατήγαγε. τὰ ὄντα, ἔφην, εἰκάξεις· ὁ γὰρ
 Τραχίνος εἰς γάμον τὸν αὐτοῦ τε καὶ σὸν ἀπὸ τῆς θυ-
 σίας μεταποιεῖ τὴν εὐωχίαν, ἐμοί τε ὥς πατρὶ τὴν βου-
 λὴν ἐξηγόρευσεν, εἰδότε μὲν αὐτοῦ καὶ πάλαι τὴν ἐπὶ
 σοὶ μανιωδῇ κίνησιν, ἐξ ᾧ ὁ Τυρρηγνός μοι κατὰ τὴν 15
 Ζακυνθίων διελέκτο, σιωπῶντι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὥς ἂν
 τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκαμνοῖτε τὰς γνώμας,
 ἐνδεχόμενον καὶ διαδοῦναι τὴν ἐπιβουλήν. ἐπεὶ δὲ ᾧ
 παῖδες πρὸς τοῦτο μὲν ὁ δαίμων ἀντέπραξεν, ἐν αὐτοῖς
 δὲ τοῖς δεινοῖς ἐμβεβήκαμεν, φέρε τι γενναῖον καὶ ἀπό- 20
 τομον ἐγγειρήσαντος ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χω-
 ρήσωμεν, ἥ τὸ εἶναι γενναίως καὶ ἐλευθέρως κατορθώ-
 σαντες, ἥ τὸ τεθνάναι σωφρόνως καὶ ἀνδρείως κερδή-
 σαντες.

- 31 ὥς δὲ ποιήσιν ὅ τι ἂν κελεύω καθυπέσχοντο, ὑπο- 25
 θέμενος τὸ πρακτέον ἐκείνους μὲν ἀπολείπω διασκευα-
 ζομένους, ἐπὶ δὲ τὸν δευτερεύοντα Τραχίνου ληστήν
 (ἐκαλεῖτο δέ, οἶμαι, Πέλωρος) ἀφικόμενος ἔχειν τι φρά-
 ζειν αὐτῷ κερδαλεώτατον ἔλεγον. ἐκείνου δὲ ἐτοίμως
 ὑπακούσαντος καὶ οὐ μὴδεις ἀκροάσεται παραγαγόν- 30
 τος, ἀκούοις ἂν, ἔφην, ᾧ τέκνον, ἐπιτετμημένως· τὸ
 γὰρ στενὸν τοῦ καιροῦ πολυλογίαν οὐκ ἐπιδέχεται. ἐρᾷ

σου θυγάτηρ ἡ ἐμή. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν· ἡττήθη τοῦ βελτίονος. ὑφορᾶται δὲ τὸν λήσταρχον ὥς εἰς γάμον παρασκευάζοντα τὸ συμπόσιον· καὶ γὰρ τι καὶ τοιοῦτο ἐνέφηνεν, εὐπρεπέστερον αὐτὴν κοσμηθῆναι
 5 προστάξας. ὄρα δὴ πῶς ἂν τοῦτο διακρούσαιο καὶ σαρπη μᾶλλον τὴν παῖδα περιποιήσαιο· φησὶ γὰρ ἀποθανεῖσθαι πρότερον ἢ Τραχίνῳ γαμηθήσεσθαι. καὶ ὃς θάρσει ἔφη· πάλαι γὰρ τοι καὶ αὐτὸς τῇ κόρῃ προσπεπονθὼς ἐφοδίου λαβέσθαι τινὸς ἡνύχου, ὥστε ἢ παρα-
 10 χωρήσει μοι Τραχίνος ἐκὼν εἰς τὰ πρωτεῖα τῆς νύμφης, ἢ χρεωστοῦμαι προεμβάτης τῆς ὀλκάδος γερονῶς, ἢ πικρόγαμος ἔσται, πρὸς τῇσδε τῆς δεξιᾶς ἢ προσήκει παθῶν. ἀπέτρεχον τούτων ἀκούσας ὥς μὴ τινα ἐγγενέσθαι ὑπόνοιαν, καὶ τοὺς παῖδας ἦκων ἐθάρρυνον, ὁδῶ
 15 βαδίζειν τὴν σκέψιν εὐαγγελιζόμενος.

ἐδειπνοῦμεν ὀλίγον ὕστερον. καὶ ὅτε διαβεβρεγμέ- 32
 νους ἦδη καὶ πρὸς τὸ ὑβριστικώτερον παραφερομένους ἤσθόμην, ἡρέμα πρὸς τὸν Πέλωρον (ἐκείμην δὲ αὐτοῦ πλησίον ἐπιτηδεύσας) εἶδες, ἔφην, ὅπως ἡ κόρη κεκό-
 20 σμηται; τοῦ δὲ οὐδαμῶς εἰπόντος, καὶ μὴν ἔξεστιν, εἰπον, ἰδεῖν αὐτήν, εἰ λάθρᾳ παρέλθοις εἰς τὴν ναῦν· οἶσθα γὰρ ὥς καὶ τοῦτο διεκώλυσεν ὁ Τραχίνος. αὐτὴν τὴν Ἀρτεμιν ὕψει προκαθημένην. ἀλλ' ὅπως τὸ παρὸν θεάσῃ σωφρόνως, μὴ σαρπη τε κάκην θάνατον προ-
 25 ξενήσῃς. ὃ δὲ μηδὲν μελλήσας, ὥς τινος τῶν ἀναγκαίων ἐπείγοντος, ἀνίσταται, καὶ λαθὼν εἰστρέχει τε εἰς τὴν ὀλκάδα, καὶ ἰδὼν τὴν Χαρίκλειαν δάφνης τε φέρουσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέφανον καὶ χρυσοῦφει στολὴ καταυγάζουσαν (τὴν γὰρ ἐκ Δελφῶν ἱερὰν ἐσθῆτα ἡμφίεστο
 30 ὥς ἢ νικητήριον ἢ ἐντάφιον ἐσομένην) καὶ τᾶλλα περὶ αὐτὴν φαιδρυνόμενα καὶ σχῆμα παστάδος ἀπομιμούμενα, διακαίεται, ὥς εἰκός, τῇ θέᾳ, πόθου τε ὁμοῦ καὶ

ζήλου προσπεσόντων. καὶ δῆλος ἦν αὐτόθεν ἐπανήκων ἀπὸ τοῦ βλέμματος ἐμμανές τι διανοούμενος. οὐπῶ γὰρ σχεδόν τι κατακλινείς, ἐγὼ δέ, ἔφη, τὸ γέρας τὸ προεμβατήριον τίνος ἔνεκεν οὐχὶ κομίζομαι; ὅτι, ἔφη Τραχίνος, οὐκ ἤτησας. ἀλλ' οὐδὲ νέμησις οὐδέπω προυτέθη 5 τῶν εἰλημμένων. καὶ ὅς, οὐκοῦν αἰτῶ τὴν κόρην τὴν αἰχμάλωτον. τοῦ Τραχίνου δέ "παρ' αὐτὴν ὃ βούλει λάμβανε" εἰπόντος, ὁ Πέλωρος ὑπολαβὼν, καταλύεις οὖν τὸν νόμον τὸν ληστρικόν, ὃς τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι νηὸς πολεμίας καὶ τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα προκινδύ- 10 νεύσαντι τὴν κατὰ βούλησιν ἐκλογὴν ἀπένειμεν. οὐ τοῦτον, εἶπεν ὁ Τραχίνος, ὃ βέλτιστε, καταλύω, ἀλλ' ἐτέρῳ νόμῳ δισχυρίζομαι, τοὺς ὑπηκόους εἰκειν τοῖς ἄρχουσι κελεύοντι. πέπονθα δὴ τι πρὸς τὴν κόρην, καὶ γαμετὴν ἐμαυτῷ λαμβάνων προτιμηθῆναι δικαίῳ· σὺ 15 δὲ εἰ μὴ τὸ κελεύμενον πράττοις, οὐκ εἰς μακρὰν οὐμώξῃ, τῷδε τῷ κρατῆρι βαλλόμενος. ὁ δὲ Πέλωρος ἀπιδὼν εἰς τοὺς παρόντας, ὁρᾷτε, ἔφη, τὰπίχειρα τῶν πόνων; οὕτω καὶ ὑμῶν ἕκαστος τοῦ γέρας ποτὲ στερηθήσεται καὶ τοῦ τυραννικοῦ τούτου νόμου πειραθή- 20 σεται.

τί ἦν ἰδεῖν τὸ ἐντεῦθεν, ὃ Ναυσίκλεις; θαλάττῃ προσείκασας ἂν τοὺς ἄνδρας αἰφνιδίῳ σπιλάδι κατασεισθέντας· οὕτως ἄλογός τις ὁρμὴ πρὸς ἄφραστον αὐτοὺς ἤγειρε τάραχον, ἅτε οἶνω καὶ θυμῷ κατόχους γε- 25 33 γενημένους. οἱ μὲν γὰρ ὥς τοῦτον οἱ δ' ὥς ἐκείνον ἀποκλίναντες, οἱ μὲν αἰδεῖσθαι τὸν ἄρχοντα, οἱ δὲ μὴ καταλύεσθαι τὸν νόμον ἐθορύβουν. καὶ τέλος ὁ μὲν Τραχίνος ἐπαντείνεται ὥς τῷ κρατῆρι πατάξων τὸν Πέλωρον, ὃ δὲ (προπαρεσκευάστο γάρ) ἐγχειριδίῳ φθάνει 30 διελαύνων τὸν μαζόν. καὶ ὃ μὲν ἔκειτο καιρῷ βεβλημένος, τοῖς λοιποῖς δὲ ἄσπονδος ἐκτέτακτο πόλεμος,

ἐπαιόν τε συμπεσόντες ἀλλήλους ἀφειδῶς, οἳ μὲν ὥς
 ἐπαμύνοντες τῷ ἄρχοντι, οἳ δὲ ὥς τοῦ Πελώρου σὺν τῷ
 δικαίῳ προασπίζοντες. καὶ ἦν οἰμωγὴ μίᾳ ξύλοις λί-
 θοῖς κρατῆρσι δαλοῖς τραπέξαις βαλλόντων καὶ βαλλο-
 5 μένων. ἐγὼ δὲ ὥς πυρρῶτάτῳ χωρίσας ἐμαντόν, ἐπὶ
 τινος λόφου θείαν ἀκίνδυνον ἐμαντῷ κατένεμον. οὐ
 μὴν οὐδὲ Θεαγένης ἀπόλεμος ἦν, οὐδὲ ἡ Χαρίκλεια. τὰ
 γὰρ συγκείμενα πράττοντες, ὃ μὲν ξιφῆρης θατέρῳ τὰ
 πρῶτα μέρει συνεμάχει, παντάπασιν ἐνθουσιῶντι προσ-
 10 εοικώς, ἡ δὲ ὥς συνερρωγότα τὸν πόλεμον εἶδεν, ἀπὸ
 τῆς νεῶς ἐτόξευεν εὐσκοπὰ τε καὶ μόνου τοῦ Θεαγένους
 φειδόμενα. καὶ ἐβαλλεν οὐ καθ' ἐν τῆς μάχης μέρος,
 ἀλλ' ὄντινα πρῶτον ἴδοι, τοῦτον ἀνήλίσκεν, αὐτὴ μὲν
 οὐχ ὀρωμένη, ἀλλὰ ῥαδίως πρὸς τὴν πυρκαϊάν τοὺς
 15 ἐναντίους κατοπτεύουσα, τῶν δὲ ἀγνοούντων τὸ κακόν,
 καὶ δαιμονίους εἶναι τὰς πληγὰς ἐνίων ὑπονοούντων,
 ἕως τῶν ἄλλων πεσόντων μόνος ὁ Θεαγένης ὑπελείφθη
 τῷ Πελώρῳ μονομαχῶν, ἀνδρὶ τὰ πάντα γενναίῳ καὶ
 φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ παμπόλλοις, οὐδὲν οὐδὲ τῆς
 20 Χαρικλείου τοξείας ἐπαμύνειν ἔτι δυναμένης, ὠδινού-
 σης μὲν εἰς τὴν βοήθειαν, δεδοικυίας δὲ τὴν ἀποτυχίαν
 αὐτοσχεδίου καὶ ἐν χερσὶ τῆς μάχης αὐτοῖς ὠθουμένης.
 οὐ μὴν εἰς τέλος γε ἀντέσχεν ὁ Πέλωρος. ὥς γὰρ ἀπο-
 ροῦσα πρὸς τὴν ἐνεργὸν συμμαχίαν ἡ Χαρίκλεια λόγον
 25 ἐπίκουρον τῷ Θεαγένει διετόξευσεν, "ἀνδρῆζον φίλτατε"
 ἐμβοήσασα, ἐνταῦθα ἤδη μακρῷ τὸν Πέλωρον ὑπερεῖχεν
 ὁ Θεαγένης, ὥσπερ ἰσχὺν αὐτῷ καὶ θάρσος τῆς φωνῆς
 διακονούσης, καὶ ὅτι τῆς μάχης περίεστι τὸ ἐπαθλον
 μνηνουσης. ἐγείρας γὰρ τὸ φρόνημα πολλοῖς ἤδη τοῖς
 30 τραύμασι πεπιεσμένον, ἐρήλατό τε τῷ Πελώρῳ, καὶ
 τῇ κεφαλῇ τὸ ἐγχειρίδιον ἐπιβαλὼν τῆς μὲν ἀπέτυχεν,
 ἐκείνου μικρὸν ἀποκλιναντος, ἄκρον δὲ τὸν ὤμον παρα-

ξέσας, τὴν χεῖρα κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ ἀγκῶνος ἀπέ-
τεμε. καὶ τοῦτου δὴ ὁ μὲν ἐτράπη πρὸς φυγὴν, ὁ δὲ
ἐδίωκεν.

34 καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν μετὰ ταῦτα οὐκ ἔχω λέγειν,
πλὴν ὅτι γε ἐμὲ μὲν ἔλαθεν ἐπανελθὼν, ἐγκαταμείναν- 5
τα τῷ λόφῳ καὶ οὐ θαρρήσαντα τῆς νυκτὸς ἐπιμιῖσαι
χωρὶς πολεμουμένῳ, τὴν Χαρίκλειαν δὲ σὺδαμῶς. ἀλλ'
εἶδον ἡμέρας γενομένης τὸν μὲν ἴσα καὶ νεκρῷ προκεί-
μενον, τὴν δὲ προσκαθημένην καὶ θρηνοῦσαν, καὶ βού-
λεσθαι μὲν ἐπισφάττειν ἑαυτὴν ἐνδεικνυμένην, ὑπὸ δὲ 10
ὀλίγῃς ἐλπίδος τοῦ τάχ' εἶναι καὶ περιγενέσθαι τὸν νεα-
νίσκον ἐπεχομένην. οὐδὲ ἔφθην ὁ δυσδαίμων εἰπεῖν τι
καὶ μαθεῖν, οὐδὲ ἐπικουφίσαι παραμυθία τὴν συμφο-
ράν, οὐδὲ τὰ ἐνδεχόμενα ἐπιμεληθῆναι, τὰ ἐκ θαλάτ-
της κακὰ τῶν ἐκ γῆς ἀδιαστάτως διαδεξαμένων· ἄρτι 15
γὰρ ἐμοῦ, καὶ ὅτε ἡμέραν εἶδον, τὸν λόφον κατιόντος
ληστρικὸν Αἰγυπτίων πλῆθος ἐκ τοῦ ὑπερτείνοντος
ὄρους, ὡς ἐώκει, κατέτρεχεν, εἶχε τε ἤδη τοὺς νέους,
καὶ ἀπῆγε μικρὸν ὕστερον, ὅσα φέρειν ἡδύνατο τῆς
νεῶς ἐπικομιζόμενον. ἐγὼ δὲ τὴν ἄλλως πόρρωθεν εἰ- 20
πόμην, ὀδυρόμενος τὰς ἑμαυτοῦ τε κἀκείνων τύχας, οὔτε
δὲ ἐπαμύνειν ἔχων οὔτε ἐπιμίγνυσθαι δοκιμάζων, εἰς
ἐπικουρίας ἐλπίδα ἑμαυτὸν ταμιευόμενος. οὐ μὴν ἐπήρ-
κεσά γε, πόθεν; ἀπολειφθεῖς μὲν τότε, τοῦ γήρως ἐμ-
ποδίσαντος ἐν τοῖς ὀρθοῖς μέρεσι συνεκδραμεῖν τοῖς 25
Αἰγυπτίοις, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀνεύρεσιν
τέως τῆς θυγατρὸς θεῶν μὲν εὐμενεῖα σῇ δὲ ὦ Ναυσί-
κλεις εὐνοία χρησάμενος, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἐρανισάμενος,
θρήνων δὲ μόνων τῶν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ὀδυρμῶν ἀφθο-
νίαν χαριζόμενος.

30

ἐπὶ τούτοις ἐδάκρυε μὲν αὐτός, ἐδάκρουν δὲ οἱ πα-
ρόντες, καὶ εἰς θρήνον ἡδονῇ τινὶ σύγκρατον μετεβέ-

βλητο τὸ συμπόσιον (ἐπίφορον γάρ τι πρὸς δάκρυον οἶνος), ἕως ὃ Ναυσικλῆς ἐπιδαρρύνων τὸν Καλάσιριν, ᾧ πάτερ, ἔφη, σὺ δὲ εἰς τὸ ἐξῆς γοῦν εὐθυμος εἶναι, τὴν μὲν θυγατέρα ἤδη τήνδε κεκομισμένος, τὸν παῖδα δὲ
 5 ἰδεῖν ὑπὸ τῆς νυκτὸς μόνῃς εἰργόμενος· εἰς ἧν γὰρ ἀφιζόμεθα πρὸς τὸν Μιτράνην, καὶ πάντα τρόπον λύσασθαι σοι τὸν ἄριστον Θεαγένην πειρασόμεθα. βουλομένην ἄν, εἶπεν ὁ Καλάσιρις. νῦν δέ, ὦρα γὰρ διαλύειν τὸ συμπόσιον, μνήμη τοῦ δαιμονίου γινέσθω, καὶ τὰς
 10 λυτηρίους τις σπονδὰς περιαγέτω.

ἐκ τούτου περιήγοντο μὲν αἱ σπονδαί, διελύετο δὲ 35 τὸ συμπόσιον. ὁ Καλάσιρις δὲ τὴν Χαρίκλειαν ἐσκοπεῖτο. καὶ ὥς τὴν πάροδον τοῦ πλήθους παρατηρῶν οὐκ ἐφεύρισκεν, ὅπῃ τινος γυναικοῦ φράσαντος εἰς τὸ
 15 ἄδυντον παρελθὼν καταλαμβάνει τοῖς ἰχνεσι τοῦ ἀγάλματος προσπεφυκυῖαν, καὶ εὐχῆς τε μακροῦ παρολκῆ καὶ λύπης προσβολῇ πρὸς ὕπνον βαθὺν ὀλισθίσασαν. ἐπιδακρύσας οὖν ὀλίγα, καὶ πρὸς τὰ βελτίονα τρέψαι τὰ κατ' αὐτὴν ἰκετεύσας τὸν θεόν, ἡσυχῇ τε ἀφυπνίσας,
 20 ἤγειν εἰς τὴν καταγωγὴν, ἐρυθριῶσαν, ὥς ἐφαίνετο, διότι λάθῃ πρὸς τοῦ ὕπνου κεκρατημένη.

καὶ ἥ μὲν εἰς τὴν γυναικωνίτιν χωρισθεῖσα σὺν τῷ θυγατρὶ τῷ τε τοῦ Ναυσικλέους κατακλινείσα, τὰς παρούσας ἀφγυπνίᾳ διετίθετο φροντίδας· ὁ δὲ Καλάσιρις καὶ 5
 25 ὁ Κνήμων κατὰ τι τοῦ ἀνδρῶνος ἑαυτοὺς ἀναπαύσαντες, ἐπειδὴ τὸ λειπόμενον τῆς νυκτὸς βράδιον μὲν ἢ ἐβούλοντο θᾶττον δὲ ἢ ᾤοντο διέδραμεν, οἷα δὲ παρά τε τὴν εὐωχίαν καὶ τὸ ἀπρόσκορος μῆκος τῶν διηγημάτων τῆς πλείστης παρωχηκυίας, οὐδὲ ἀκριβῶς ἡμέραν ἀναμείναντες ὥς τὸν Ναυσικλέα παραγίνονται, καὶ
 30 φράζειν ὅπου τὸν Θεαγένην διάγειν οἶοιτο, καὶ ἄγειν ὥς ὅτι τάχιστα παρεκάλουν. ὃ δὲ ἐπείθετο καὶ ἀναλα-

βῶν ἤγεν. ἡ Χαρίκλεια δὲ πολλὰ συνέπεσθαι ἰκετεύ-
 ούσα μένειν κατὰ χώραν ἐβιάσθη, ὥς οὔτε πόρρω που
 ἀφίξονται καὶ ὥς αὐτίκα σὺν τῷ Θεαγένει ἤξουσι διεγ-
 γνωμένου τοῦ Ναυσικλέους. καὶ τὴν μὲν αὐτοῦ κατα-
 λείπονσι, λύπης τε ἐπὶ τῷ χωρισμῷ καὶ χαρᾶς ἐπὶ τοῖς 5
 ἐλπιζομένοις ἐν μεταχειμῶ σαλεύουσιν· αὐτοὶ δὲ ἄρτι
 τῆς κόμης ἐκτὸς γεγονότες, καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου
 παραμείβοντες, κροκόδειλον ὀρώσιν ἀπὸ τῶν δεξιῶν
 ἐπὶ θάτερα διερπύζοντα καὶ τῷ ρεῖθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 σὺν ὀξείᾳ τῇ ῥύμῃ καταδύομενον. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι συν- 10
 ἤθως τε καὶ ἀθορύβως τὸ ὀφθὲν ἤγον, πλὴν ὅσον ὁ
 Καλάσιρις κώλυμά τι τῶν καθ' ὁδὸν ἐπισημαίνεσθαι
 προύλεγεν· ὁ δὲ Κνήμων καὶ σφόδρα ἐπτοεῖτο πρὸς
 τὴν ὄψιν, οὐδὲ ἀκριβῶς αὐτῷ τοῦ ζώου φανέντος, ἀλλὰ
 σκιᾶς αὐτὸν πλέον χθαμαλῆς ὑποδραμούσης, καὶ ὀλί- 15
 γου ἔδει καὶ ὑποφεύγειν. ὁ δὲ Καλάσιρις ὅσον πλείστον
 τοῦ Ναυσικλέους ἐγγελῶντος, ὃ Κνήμων, ἔφη, ἐγὼ
 μὲν ᾤμην νύκτωρ σοι μόνον τὴν δειλίαν ἐνοχλεῖν, καὶ
 πρὸς τοῦ σκότους σοι τὸ φοφοδεὲς ἐπιγίνεσθαι· σὺ δὲ
 ἄρα καὶ μεθ' ἡμέραν ἦσθα λίαν, ὥς ἔοικε, τολμηρός· 20
 καὶ οὐκ ὀνόματά σοι μόνον ἀκούόμενα, ἤδη δὲ καὶ θεά-
 ματα τῶν ἐν ποσὶ καὶ ἀδεᾶ τάραχον ἐμβάλλει. καὶ τίνος
 θεῶν, ἔφη ὁ Ναυσικλῆς, ἢ τίνος δαιμόνων ἀκούων τὴν
 ἐπωνυμίαν ὁ χρηστός ἡμῖν οὗτος οὐκ ἀνέχεται; εἰ μὲν
 καὶ θεῶν, ἀπεκρίνατο, ἢ δαιμόνων, οὐκ ἔχω λέγειν· 25
 ἀνθρώπου δέ, καὶ ὃ πλέον ἐστὶ θαυμαστόν, οὐδὲ ἀν-
 δρός τινος ἢ τῶν ἐπ' ἀνδρείᾳ βεβοημένων, ἀλλὰ γυναι-
 κός, καὶ ταύτης νεκρᾶς, ὥς αὐτὸς φησιν, εἰ τις λέγει
 τοῦνομα, πέφρικε. τῆς γοῦν νυκτὸς καθ' ἣν ἀπὸ τῶν
 βουκόλων ἐπέστης ἀνασώζων ἡμῖν ὃ 'γαθὲ τὴν Χαρί- 30
 κλειαν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ ὅθεν, οὗ λέγω, τούτου παρα-
 κηκῶς τοῦ ὀνόματος, οὐδὲ ὅσον πρὸς βραχὺ γοῦν

ὑπνου μοι μεταλαβεῖν ἐνδεδώκε, συνεχῆς ὑπὸ τοῦ δέ-
 ους ἐκθνήσκων, καὶ ἐμοῦ πράγματα ἔχοντος ὥστε ἀνα-
 λαμβάνειν. καὶ εἰ μὴ λυπεῖν αὐτόν ἢ πτοεῖν ἐμελλον,
 εἶπον ἂν καὶ νῦν τοῦνομα ᾧ Ναυσίκλεις, ὡς ἂν πλέον
 5 γελῶης. καὶ ἅμα ἐπῆγε τὴν Θίσβην.

καὶ ὁ Ναυσικλῆς ἐγέλα μὲν οὐκέτι, συνεστάλη δὲ 2
 πρὸς τὴν ἀκοήν, καὶ σύννους ἐπὶ πλεῖστον εἰστήκει,
 διαπορῶν προφάσεως ἐκ ποίας ὁ Κνήμων, ἢ τίνος κοι-
 νωνίας, ἢ τί πεπόνθοι πρὸς τοῦνομα τῆς Θίσβης. ἐξε-
 10 κάγχασε δὴ πρὸς ταῦτα ὁ Κνήμων, καὶ ᾧ ᾿γαθὲ Καλά-
 σιρι, ὀρᾷς, εἶπεν, ὅση τις τοῦ ὀνόματος ἢ δύναμις, καὶ
 ὡς οὐκ ἐμοὶ μόνῳ μορμολύκειον, ὡς αὐτὸς φῆς, ἀλλ’
 ἦδη καὶ Ναυσικλεῖ γίνεται; μᾶλλον δὲ καὶ ὀλοσχερῆς
 γέρονε τοῦ πάθους μεταστάσις καὶ τοῦμπαλιν· ἐγὼ μὲν
 15 γελῶ γινώσκων οὐκέτ’ οὔσαν, ὁ δὲ γεννᾶδας ἡμῖν Ναυ-
 σικλῆς καὶ πολλῷ γέλωτι τῶν ἄλλων κατατωθάζων
 ἐτύγγανε. πέπαυσο, ἔφη ὁ Ναυσικλῆς, καὶ ἄλλις σοι τῆς
 εἰς ἐμὲ ἀμύνης ᾧ Κνήμων. ἀλλὰ πρὸς ξενίων καὶ φιλί-
 ων θεῶν, πρὸς ἀλῶν καὶ τραπέζης, ὧν, ὡς οἶμαι, φι-
 20 λανθρῶπων ἐν ἡμετέρου πεπεύρασθε, πόθεν τὸ Θίσβης
 ὄνομα εἴτε γνωρίζετε εἴτε πεφόβησθε εἴτε παιδιᾶν ἐμὲ
 πεποίησθε, καταμηνύσατε. καὶ ὁ Καλάσιρις, σὸς ἔφη
 ὁ λόγος, ᾧ Κνήμων, ὃν πολλάκις μοι διελθεῖν γινώσκιν
 τε τῶν κατὰ σεαυτὸν παρασχεῖν ἐπαγγειλάμενος, εἰς
 25 δεῦρό τε ποικίλαις ἀεὶ διαδύσεσιν ὑπερθέμενος, ἐν και-
 ρῷ λέγοις ἂν τὸ παρόν, Ναυσικλεῖ τε ἅμα τῷδε χαρι-
 ζόμενος, καὶ ἡμῖν τὸν πόνον τῆς ὁδοιπορίας ἐπικουφί-
 ζων καὶ τῷ διηγήματι παραπέμπων.

ἐπέθιτο ὁ Κνήμων, καὶ ἔλεγεν ἅπαντα ἐπιτέμνων
 30 ὅσα ἦδη τῷ Θεαγένει καὶ τῇ Χαρικλείᾳ προδιηγήσατο,
 τὴν πατρίδα ὡς Ἀθηναῖος, τὸν πατέρα ὡς Ἀρίστιππος,
 καὶ τὴν Δημεινέτην ὅτι μητρυνὰ γεγόνοι. διῆει καὶ τὸν

ἀθέμιτον ἐπ' αὐτῷ τῆς Δημαιομένης ἔρωτα, καὶ ὡς ἀπο-
 τυγχάνουσα ἐπιβουλεύσειε, διάκονον εἰς τὴν ἐπιβουλὴν
 καθείσα τὴν Θίσβην. προσετίθει καὶ τὸν τρόπον, καὶ
 ὅτι φυγαδευθείη τῆς ἐνεργούσης, ὡς πατραλοῖα τοῦ
 δήμου ταύτην ζημίαν ἐπιθέντος· καὶ ὡς διάγοντι κατὰ 5
 τὴν Αἰγιναν πρῶτα μὲν Χαρίας τις τῶν συνεφεήβων τὴν
 Δημαιομένην, ὅτι τέθυκε καὶ ὅπως, ἔξαγγείλειε, τῆς
 Θίσβης κάκελνῃ τὴν ἐπιβουλὴν συνθείσης, ἔπειτα Ἀν-
 τικλῆς ὅπως μὲν ὁ πατήρ αὐτῷ δημεύσει τῶν ὄντων
 ὑποβληθείη, συστάντων ἐπ' αὐτὸν τῶν κατὰ γένος τῇ 10
 Δημαιομένη προσηκόντων, καὶ πρὸς ὑπόνοιαν φόνου τὸν
 δῆμον κατ' αὐτοῦ κινήσαντων, ὅπως δὲ ἡ Θίσβη τῶν
 Ἀθηναίων ἀπέδρα σὺν τῷ ἐραστῇ τῷ ἐμπόρῳ τῷ Ναυικρα-
 τίτῃ. καὶ τέλος ἐπῆγεν ὁ Κνήμων ὅτι σὺν τῷ Ἀντικλῆϊ
 κατὰ ζήτησιν τῆς Θίσβης ἐκπλεύσας ὡς ἐπὶ τὴν Αἰγυ- 15
 πτον, εἰ δὴ πως ἀνευρῶν ἀγαγὼν τε εἰς τὰς Ἀθήνας
 λύσειε μὲν τῷ πατρὶ τὴν συκοφαντίαν τιμωρήσαιο δὲ
 ἐκείνην, καὶ πολλοῖς μὲν ἄλλοις κινδύνους πολλὰς δὲ
 τύχαις τοὺς μεταξὺ χρόνους περιπεσὼν, ἀλοὺς δὲ καὶ
 ὑπὸ καταποντιστῶν, εἶτα πῶς διαδράς καὶ Αἰγύπτῳ 20
 προσορμισθεὶς αὐθις ὑπὸ τῶν βουκόλων ληφθείη λη-
 στῶν· ἔνθα καὶ τὴν πρὸς Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν
 αὐτῷ γενέσθαι συντυχίαν, καὶ τὴν Θίσβης ἀναίρεσιν
 ἅμα καταλέγων, καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις ἐξῆς ἄχρι τῶν
 γνωριζομένων τῷ τε Καλασίριδι καὶ τῷ Ναυσικλῆϊ 25
 πάντων.

- 3 ἐφ' οἷς ὁ Ναυσικλῆς μυρίας ἔστρεφε βουλὰς, νῦν
 μὲν ἐξεπεῖν τὰ ἀμφ' αὐτῷ τε καὶ τῇ Θίσβῃ διανοούμε-
 νος, νῦν δὲ εἰσαυθις ὑπερθέσθαι κρίνων. καὶ τέλος
 μόγις ἐπέσχε, τὸ μὲν τι αὐτὸς οὕτω δοκιμάζων, τὸ δὲ 30
 καὶ ὑπὸ συντυχίας ἐτέρας ἐμποδισθεὶς. ἄρτι γὰρ ἐξή-
 κοντά που στάδια διανύσαντες, καὶ ἤδη τῇ κώμῃ καθ'

ἦν ὁ Μιτράνης διῆγε πλησιάζοντες, γνῶρίμῳ τινι τῶν
 Ναυσικλέους ἐντυγχάνουσι, καὶ ὅποι προθυμοῖτο οὐ-
 τως ἐσπουδασμένως ἀνηρώτων. ὁ δὲ ὦ Ναυσικλείς
 ἔφη, τὴν ὁρμὴν ἐκπυνθάνη τὴν ἐμήν, ὥσπερ ἀγνοῶν
 5 ὅτι μοι τὸ παρὸν πάντα πρὸς ἓνα σπουδάζεται σκοπὸν,
 ὅπως ἂν Ἰσιάδι τῇ Χεμμίτιδι τὰ προστατιτόμενα ὑπηρε-
 τοίμην. ἐκείνη γεωργῶ, πάντα ἐκείνη πορίζω, δι' ἐκεί-
 νην ἀγρουπνῶ νύκτα τε καὶ ἡμέραν, οὐδὲν ἀπαγορεύων·
 ἀλλὰ μοι ζημία καὶ μόχθος, ὃ ἂν μὴ ἐπιτάττῃ μέγα ἢ
 10 μικρὸν Ἰσιάς. ἐκείνη καὶ νυνὶ δὲ θέω ὄρνιν τινὰ τοῦ-
 τον, ὥς ὀρεῖς, Νειλῶον φοινικώπτερον, τῆς φιλιτάτης
 ἐπίταγμα κομίζων. ὥς εὐγνώμονι, ἔφη ὁ Ναυσικλῆς,
 ἐρωμένη συμπεπλεξαι, καὶ ὥς μικρὰ λλαν αὐτῆς τὰ ἐπι-
 τάγματα, εἶγε φοινικώπτερον, ἀλλ' οὐκ αὐτόν σοι τὸν
 15 φοῖνικα τὸν ἐξ Αἰθιοπίων ἢ Ἰνδῶν ὥς ἡμᾶς ἀφικνούμε-
 νον ὄρνιν ἐπέταττε. καὶ ὅς, ταῦτα μὲν ἐκείνη, ἔφη,
 χλεῦν ἐμὲ συνήθως καὶ τὰ ἐμὰ πεποιήται· ἀλλὰ ποῖ δὴ
 καὶ ὑμεῖς καὶ ἐπὶ τίνα τὴν χρεῖαν; ὥς δὲ ὅτι παρὰ τὸν
 Μιτράνην ἐσπουδάκασιν ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ μάτην
 20 ὕμιν, ἔφη, καὶ εἰς κενὸν ἢ σπουδῇ, Μιτράνου τὰ νῦν
 κατὰ χώραν οὐκ ὄντος, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς Βῆσσαν τὴν κώ-
 μην ἐνοικουῦντας βουκόλους ταύτης τῆς νυκτὸς ἐκστρα-
 τεύσαντος, ὅτι δὴ τινα νεανίσκον αἰχμάλωτον Ἑλληνα
 πρὸς Ὀροονδάτην εἰς τὴν Μέμφιν ἀπεσταλκός, ὥς ἂν
 25 ἐκεῖθεν οἶμαι βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ δῶρον ἀναχθεῖη, Βησ-
 σαιεὶς καὶ ὁ τούτων ἐναγχος ἀποδειχθεὶς ἔξαρχος Θύαμης
 ἐξ ἐπιδρομῆς ἐλόντες ἔχουσι.

καὶ ὁ μὲν ἔτι λέγων ἀπέτρεχεν, ἔμοι δὲ ἐπὶ τὴν Ἰσι- 4
 ἄδα σπευστέον, εἰπὼν, ἢ ποῦ με νῦν πολλοῖς τοῖς
 30 ὀφθαλμοῖς περισκοπεῖ, μὴ δὴ τί μοι καὶ πρόσκρουσμα
 ἐρωτικὸν ἢ βραδύτης ἐνέγκῃ· δεινὴ δὲ ἐκείνη καὶ ἀπρο-
 φασίστους αἰτίας ἐγκλήματά τε καὶ ἀκκισμοὺς ἀναπλά-

σαι κατ' ἐμοῦ. οἷ δὲ ὡς τούτων ἤκουσαν, ἀχανεῖς ἐπὶ
 πλείστον εἰστήκεσαν πρὸς τοῦ ἀνελπίστου τῆς ἀποτυ-
 χίας τῶν προσδοκηθέντων. ἀλλ' ὅψε ποτε αὐτοὺς ὁ
 Ναυσικλῆς ἀνελάμβανεν, ὡς οὐ δέοι διὰ τὴν ἐπ' ὀλί-
 γον καὶ πρόσκαιρον ἀποτυχίαν τέλεον ἀπεγνωσκέναι 5
 τῶν ἐν χειρὶν ὑποτιθέμενος· ἀλλὰ νῦν μὲν χρῆναι εἰς
 τὴν Χέμμιν ἐπανιέναι, τῶν δὲ πρακτέων ἐν ἐπισκέψει
 γενομένους, καὶ ὡς πρὸς ἐκδημίαν πλείονα συνεσκευ-
 ασμένους, πρὸς τὴν τοῦ Θεαγένους ἐπιζήτησιν, εἴτε
 παρὰ τοῖς βουκόλοις εἴτε καὶ παρ' ἄλλοις τισὶ πυνθά- 10
 νοινοτο, τρέπεσθαι, ἀγαθὴν τῆς ἀνευρέσεως ἐλπίδα
 πανταχοῦ προβαλλομένους, ὡς καὶ νῦν οὐκ ἀθεεὶ γε-
 νέσθαι δοκεῖν τὸ δῆ τινα τῶν γνωρίμων ἐντυχόντας
 χειραγωγηθῆναι πρὸς τῶν ἀγγελθέντων, ὅποι δεήσει
 τὸν Θεαγένην μαστεύειν, τὴν ὁρμὴν τῆς πορείας οἷον 15
 ἐπὶ σκοπὸν τὴν βουκολικὴν κώμην τείνοντας.

- 5 ταῦτα λέγων οὐ χαλεπῶς ἐπειθεν, ἅμα τι, οἶμαι,
 καὶ ἐτέρως ἐλπίδος τοῖς ἀγγελθείσι συναναφαινομένης,
 καὶ τοῦ Κνήμωνος πρὸς τὸν Καλάσιριν ἰδίᾳ πάνυ θαρ-
 σεῖν ὡς ὁ Θύαμις περισώσειε τὸν Θεαγένην δισχυρίζο- 20
 μένου. ἐδόκει οὖν ἐπανιέναι, καὶ ἐπανήσαν. τὴν τε
 Χαρίκλειαν ἐπὶ τοῖς προθύροις καταλαμβάνουσι, πόρ-
 ρωθεν αὐτοὺς καὶ ἐκ παντὸν κλιμάτων περισκοποῦσαν.
 καὶ ὡς οὐδαμοῦ τὸν Θεαγένην ἑώρα σὺν αὐτοῖς, λίγειόν
 τι ἀνακωκύσασα, ἀλλ' ἢ μόνοι μοι, πάτερ, ἔφη, καὶ 25
 οἷοί περ ἐντεῦθεν ἐξωρμήκατε, πάλιν ἐπάνυτε; Θεαγέ-
 νης δὲ ἄρα, ὡς ἔοικε, τέθνηκεν; εἰ τι φράζειν ἔχετε,
 θάττον ἐξείπατε πρὸς θεῶν, μηδὲ ἐπιτείνητέ μοι τὴν
 συμφορὰν παρολκῇ τῆς ἀπαγγελίας. ἔχει τι φιλάνθρω-
 πον ὅξεϊα δυστυχημάτων δήλωσις, τὴν ὁμοσε χάρησιν 30
 πρὸς τὸ δεινὸν τῇ ψυχῇ καὶ ταχεῖαν ἀπάληγσιν παρα-
 σκευάζουσα. ὑποτεμνόμενος δὴ δυσφοροῦσαν ἄγαν ὁ

Κνήμων, ὡς ἐργῶδές σου τοῦτο, ἔφη, ὦ Χαρίκλεια·
 ἐπίφορός πως αἰεὶ τυγχάνεις τὰ χεῖρονα μαντεύεσθαι,
 καὶ ψεύδῃ γε ἅμα, καλῶς κατὰ τοῦτο ποιοῦσα. Θεαγέ-
 νης γοῦν ἔστι καὶ σώζεται θεῶν βουλομένων. καὶ ὅπως
 5 καὶ παρὰ τίσιν, ἐπιτεμῶν ἔλεγε. καὶ ὁ Καλάσιρις, οὐ-
 πω ποτὲ ἠράσθης, εἶπεν, ἐξ ὧν λέγεις ὦ Κνήμων. ἥ
 γὰρ ἂν ἔγνωσ ὡς καὶ τὰ ἀδεᾶ φοβερὰ τοῖς ἐρῶσι, καὶ
 μόνοις ὀφθαλμοῖς μάρτυσι καταπιστεύουσιν ὑπὲρ τῶν
 παιδικῶν· ἡ δὲ ἐκένων ἀπουσία, δειλία τοῦτο ἦδη καὶ
 10 ἀγωνία ψυχῆς ἐρωτικῆς γίνεται. αἷτιον δέ, πεπεῖκα-
 σιν ἑαυτοὺς οὐκ ἄλλως πώποτε σφῶν ἀπολείπεσθαι τοὺς
 φιλάτους, μὴ οὐχὶ κωλύματος ἀηδοῦς ἐμποδιζοντος.
 ὥστε, ὦ φίλος, Χαρικλεία μὲν συγγινώσκωμεν εὖ τὰ
 ἐρώτων πάθη καὶ ἀκριβῶς νοσοῦσῃ, αὐτοὶ δὲ ἐντὸς θυ-
 15 ρῶν γενόμενοι τῶν πρακτέων φροντίζωμεν.

καὶ ἅμα λαβόμενος τῆς χειρὸς μετὰ δὴ τινος πατρι- 6
 κῆς θεραπέας εἰσήγε τὴν Χαρίκλειαν. ὁ δὲ Νανσικλῆς
 τὸ ἐντεῦθεν ἀνεῖναι τῶν φροντίδων αὐτοὺς βουλόμε-
 νος, καὶ τι καὶ ἕτερον πραγματευόμενος, ἐστίασέν τε
 20 λαμπροτέραν ἢ κατὰ τὸ εἰωθὸς παρεσκεύασε, καὶ μόνοις
 σὺν τῇ θυγατρὶ τὸ συμπόσιον ἀνῆκεν, ἄβροτέραν τε
 τοῦ εἰωθότος ὑφθῆναι τὴν παῖδα καλλωνίσας καὶ πολυ-
 τελέστερον κοσμήσας. ἀπείδη τῆς εὐωχίας ἱκανῶς ἔχειν
 ἐδόκει, λόγων πρὸς αὐτοὺς ἄρχεται τοιῶνδε, ἐμοί, λέ-
 25 γων, ὦ ξένοι, (καὶ θεοὶ μάρτυρες τῶν λεχθησομένων)
 ἡδὺ μὲν καὶ εἴπερ αὐτοῦ τῆδε καὶ παρ' ἐμοὶ μένοντες
 ἐθέλοιτε τὸν πάντα διάγειν χρόνον, ἐπὶ κοινοῖς μὲν τοῖς
 οὔσι κοινοῖς δὲ τοῖς φιλάτοις· οὐ γὰρ ὡς ἐπιδήμιους
 ξένους, ἀλλὰ φίλους λοιπὸν εὖνους τε ἐμοὶ καὶ γνησί-
 30 οὺς νενομικῶς, βάρος οὐδ' ὅτιοῦν ἄπαν τὸ εἰς ὑμᾶς
 ἐσόμενον ἡγήσομαι. ἔτοιμος δὲ καὶ τοὺς οἰκείους ἀνα-
 ζητεῖν ὑμῖν βουλομένοις τὰ εἰς δύναμιν, ἕως ἂν παρεῖ-

ναί με συμβαίνῃ, συμπράττειν. ἀλλ' ἴστε που καὶ αὐτοὶ πάντως ὅτι μοι βίος ἐστὶν ἐμπορικὸς καὶ ταύτην γεωργῶ τὴν τέχνην, καὶ ὥς λαμπροὶ ξέφυρτοι πάλοι καταπνεύοντες ἀνέφξαν μὲν εἰς ναυτιλίαν τὴν θάλατταν, τὰ πλοῖμα δὲ τοῖς ἐμπόροις εὐαγγελίζονται. καὶ με κα- 5 θάπερ κήρυγμα ἢ χρεῖα καλεῖ πρὸς τὴν εἰς Ἑλλήνας ἐκδημίαν. δίκαια τολῶν ἂν ποιοῖτε, τί ποτε καὶ ὑμῖν βουλομένοις ἐστί, κοινούμενοι, ὥς ἂν καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν ὑμέτερον σκοπὸν τὰ κατ' ἐμαυτὸν διαθοίμην.

- 7 μικρὸν δὴ ἐφησυχάσας τοῖς εἰρημένοις ὁ Καλάσιρις, 10 ὃ Ναυσίκληϊς, ἔφη, σοὶ μὲν ἐπ' αἰσίοις ὁ ἐκπλοὺς στέλλοιτο, καὶ Ἑρμῆς μὲν κερδῶς Ποσειδῶν δὲ ἀσφάλειος συνέμποροι καὶ πομποὶ γίνοντο, πᾶν μὲν ἐπὶ πέλαγος εὗρουν καὶ εὐήνεμον παραπέμποντες, πάντα δὲ ὄρμον εὐλίμενον καὶ πᾶσαν πόλιν εὐπρόσοδον καὶ φιλέμπο- 15 ρον ἀποφαίνοντες, οὕτως ἡμᾶς καὶ παρόντας περιέποντι καὶ ἀπιέναι βουλομένους πέμποντι καὶ τοὺς ξένους τε καὶ φίλους θεσμούς ἀκριβοῦντι. ἀλλ' ἡμῖν ἀλγεινὸν μὲν ἴσως τὸ χωρίζεσθαι σοῦ τε καὶ οἰκίας τῆς σῆς, ἣν ἰδίαν ἡμῶν ἡγείσθαι παρεσκέυασας, ἀναγκαῖον δὲ καὶ 20 ἀπαράλτητον τῆς τῶν φιλτάτων ἀνευρέσεως παντοίως ἀντιλαμβάνεσθαι. ἐμοὶ μὲν οὕτως καὶ Χαρικλείᾳ ταύτῃ· Κνήμωνι δὲ τίς ποτε ἢ γνώμη, καὶ εἴτε συναλητεύειν ἡμῖν καὶ χαρίζεσθαι ἔτοιμος εἴτε ἄλλη πῃ διέγνω- 25 κεν, αὐτὸς ἂν λέγοι παρών. βουλόμενος δὴ ὁ Κνήμων 25 πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεσθαι, καὶ μέλλων τι ἤδη καὶ φθέγγεσθαι, ἔλυξέ τε αἰφνίδιον, καὶ ἄθρόον αὐτῷ δακρυὸν θερμὸν προχυθὲν ἐπεστόμιζε τὴν γλῶτταν, ἕως ὅψε ποτε τὸ πνεῦμα συλλεξάμενος καὶ ἐπιστενάξας, ὃ πά- 30 σης, ἔφη, τροπῆς ἀνάμεστον καὶ ἀσταθμητότατον τύ- 30 χης ἀνθρωπίνης κίνημα, ὅσῃν παλίρροϊαν κακῶν ἐπὶ τε ἄλλων δὴ πολλῶν πολλάκις καὶ κατ' ἐμοῦ πεφιλότημη-

σαι. γένους με καὶ οἰκίας πατρῷας ἐστέρησας, πατρί-
 dos τε καὶ πόλεως τῆς τῶν φιλτάτων ἐξένωσας, Αἰγυ-
 πτία με γῇ (πολλὰ τὰ μεταξὺ σιωπῶντα) προσώκειας,
 λησταῖς βουκόλοις παρέδωκας, μικρὰν τινα χρηστήν
 5 ἐλπίδα ὑπέφηνας, ἀνδρῶν συντυχίαν δυστυχῶν μὲν καὶ
 τούτων, πλὴν ἄλλ' Ἑλλήνων, πρυτανεύσασα, μεθ' ὧν
 τὸ λειπόμενον τοῦ χρόνου βιώσεσθαι ἤλπιζον. καὶ ταύ-
 την, ὡς ἔοικεν, ὑποτέμνη τὴν παραμυθίαν. ποῖ γὰρ
 τράπωμαι; τί δέ με καὶ χρὴ πράττειν; καταλείπω Χαρί-
 10 κλειαν οὐπω Θεαγένην ἀνευρηκυῖαν; ἀλλὰ δεινόν, ὦ
 γῇ, καὶ ἀθέμιτον. ἀλλ' ἔπεσθαί με χρὴ καὶ συναναζη-
 τεῖν; εἰ μὲν ἐπὶ προδῆλῳ τῇ εὐρέσει, καλὸν τὸ μοχθεῖν
 ἐπ' ἐλπίδι τοῦ κατορθώσειν· εἰ δὲ ἄδηλον τὸ μέλλον
 καὶ πλεόν τὸ δυσχερές, ἄδηλον δὲ ποῖ ποτὲ στήσεται μοι
 15 τὰ τῆς ἄλλης, τί οὐχὶ συγγνώμην παρ' ὑμῶν τε καὶ θεῶν
 φιλίων αἰτήσας νῦν γοῦν ποτὲ τῆς ἐπὶ τὴν πατρίδα καὶ
 τὸ γένος ἐπανόδου μνησθήσομαι, καιροῦ καὶ ταῦτα εἰς
 καλὸν ἐκ του θεῶν, ὡς ἔοικε, παραπεπτωκότος, καὶ
 20 μέλλοντος, μὴ δὴ μοί τι καὶ τοῦ πατρὸς ἐν τούτῳ πα-
 θόντος ἔρημος εἰς τὸ παντελὲς διαδόχου καὶ ἄκληρος ὁ
 οἶκος ἀπολειφθεῖη. καὶ γὰρ καὶ εἰ πένεσθαι μέλλοιμι,
 σώξεσθαι γοῦν τι λείψανον δι' ἐμοῦ τῷ γένει καλὸν καὶ
 αὐταρκες. ἀλλ' ὦ Χαρίκλεια (σοὶ γὰρ προηγουμένως
 25 ἀπολογοῦμαι, καὶ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ δέομαι δός),
 ἄχρι μὲν τῶν βουκόλων ἔψομαι, μικρὸν ἐπιμεῖναι Ναυ-
 σικλέα, καὶ σφόδρα ἐπείγεται, παρακαλέσας, εἰ πῶς σε
 Θεαγένει παρῶν παρόντι ἐγχειρίσας χρηστός μὲν παρα-
 καταθήκης φύλαξ ἀποδειχθεῖην, ἐπὶ χρησταῖς δὲ καὶ
 30 αὐτὸς ταῖς μελλούσαις ἐλπίσι μετὰ ἀγαθοῦ τοῦ συνει-
 δότος χωριζομένην. εἰ δὲ ἀποτύχοιμεν, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ
 οὕτω συγγνωστός, ὅτι γε δὴ μόνην σε οὐδὲ τότε κατα-

λιπών, ἀλλ' ἀγαθόν σοι φύλακα καὶ πατέρα Καλάσιριν
 τουτονὶ παρακαταστήσας. ἡ δὲ Χαρίκλεια τὸν τε Κνή-
 μωνα ἐκ πολλῶν ἤδη συμβάλλονσα τοῦ Ναυσικλέους
 ἐπὶ τὸ θυγάτριον ἐπτοημένον (ὄξυς γὰρ ὁ ἐρῶν φωρᾷ-
 σαι τὸν ὑπὸ τῶν ἰσῶν παθῶν κεκρατημένον) καὶ τὸν
 Ναυσικλέα πρὸς τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων συνεῖσα, ὥς
 ἄσμένῳ γένοιτο ἂν τὸ κῆδος καὶ πάλαι τοῦτο πραγμα-
 τεύεται καὶ τὸν Κνήμωνα ἐμπορεύεται ποικίλως ἐφελ-
 κόμενος, καὶ ἅμα οὐδὲ εὐπρεπῇ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ κοινω-
 νὸν οὐδὲ ἀνύποπτον ἡγουμένη τὸν Κνήμωνα, ὥς δὴ 10
 σοι φίλον, ἔφη, τῆς μὲν ἐπὶ τοῖς προὔπηργμένοις παρὰ
 σοῦ χρηστοῖς εἰς ἡμᾶς χάριτος κεχρεωσθημένης καὶ ὁμο-
 λογουμένης, ἐπὶ δὲ τοῖς λειπομένοις οὐ πάντως ἐπού-
 σης ἀνάγκης τὰ ἡμέτερα ἐκφροντίζειν, οὐδὲ ἀλλοτριαῖς
 τύχαις καὶ ἄκοντα συναποκινδυνεύειν. ἀλλὰ σὺ μὲν 15
 Ἀθήνας τὰς σὰς καὶ γένος καὶ οἶκον τὸν σὸν κομίσαιο,
 Ναυσικλέα τουτονὶ καὶ τὴν δι' αὐτοῦ παραπεσοῦσαν,
 ὥς φῆς, πρόφασιν μηδαμῶς παρωσάμενος· ἐγὼ δὲ καὶ
 Καλάσιρις πρὸς τὰ συμπίπτοντα μαχεσόμεθα, ἕως ἂν
 τὸ τέλος τῆς πλάνης εὕρωμεν, εἰ καὶ ἀνθρώπων μηδεὶς 20
 συνεφάπτοιτο, θεοὺς συνεμπόρους ἔχειν καταπιστεύ-
 οντες.

- 8 ὑπολαβὼν δὲ πρὸς ταῦτα ὁ Ναυσικλῆς, Χαρίκλειά
 μὲν, ἔφη, κατ' εὐχὰς ἀποβαίη, καὶ θεοὶ συνέμποροι
 κατὰ τὴν αὐτῆς αἰτησιν γίνοντο, καὶ τοὺς οἰκείους κο- 25
 μίζοιτο, οὕτως οὐσα γενναία μὲν τὸ λῆμα συνετὴ δὲ τὸ
 φρόνημα. σὺ δὲ ὦ Κνήμων μήτε, εἰ Θίσβην οὐκ ἄγεις
 εἰς τὰς Ἀθήνας, ἄσχαλλε, καὶ ταῦτα ἔχων ὑπόδικον ἐμὲ
 τουτονὶ τῆς κατ' ἐκείνην ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἐκ τῶν Ἀθη-
 νῶν ὑπεξαγωγῆς (ὁ γὰρ ἔμπορος ὁ Ναυκρατίτης ὁ Θί- 30
 σβης ἐραστὴς οὗτος ἐγώ), μήτε πενίαν ὁδύρου, πτωχεύ-
 σειν ἔτι προσδοκήσας. εἰ γὰρ σοὶ φίλον ὥς καὶ ἐμοὶ φα-

νείη, χρημάτων τε εὐπορήσεις συχνῶν, οἶκόν τε ἀπο-
 λήψῃ καὶ πατρίδα τὴν σὴν ἐμοῦ κατάγοντος, γῆμαί τε
 βουλομένῳ θυγατέρα ταυτηνὶ τὴν ἐμὴν ἀρμόζω Ναυσί-
 κλειαν, προῖκα ἐπιδιδούς αὐτὸς μὲν πλείστην ὄσσην,
 5 τὴν παρὰ σοῦ δὲ πάλιν εἰληφέναι κρινῶν, ἐξ οὗ γένος
 καὶ οἶκον καὶ ἔθνος τὸ σὸν ἐγνώρισα. πρὸς ταῦτα οὐδὲ
 πρὸς βραχὺ διαμελλήσας ὁ Κνήμων, ἀλλ' ἂν πάλαι δι'
 εὐχῆς τε καὶ ἐπιθυμίας ἔχων οὐκ ἤλπιζε, ταῦτα ὑπὲρ
 εὐχὴν καὶ ἀπροσδόκητα λαμβάνων, ἅπαντα, ἔφη, δέ-
 10 δεγμαι ἂν καταγγέλλεις ἄσμενος. καὶ ἅμα τὴν δεξιὰν
 προτείναντι τὸ θυγάτριον ὁ Ναυσικλῆς ἐνεχείριζε καὶ
 κατηγγά, καὶ τὸν ὑμέναιον ἄδασθαι πρὸς τῶν οἰκειῶν
 ἐγκειλευσάμενος χορείας ἐν πρώτοις ἐξῆρχεν, εἰς αὐτο-
 σχέδιον γάμον τὸ παρὸν συμπόσιον ἀναδείξας.
 15 οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πρὸς χοροῖς ἦσαν, καὶ τὸν ὑμέναιον
 ἀπρόσκλητον ἐπὶ τοῖς θαλάμοις ἐκώμαζον, καὶ γαμήλιος
 παννυχὶς τὴν οἰκίαν κατέλαμπεν· ἡ Χαρίκλεια δὲ χωρι-
 σθεῖσα μόνη τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸ σύνηθες ἔρχεται δωμά-
 τιον, καὶ τὰς θυράς εἰς τὸ ἀσφαλὲς ἐπικλεισαμένη, πρὸς
 20 οὐδενός τε ὀχλείσθαι καταπιστεύουσα, βάκχιόν τι οἶ-
 στρηθεῖσα τὰς τε κόμας ἀφειδῶς λύεται, καὶ θοίμάτιον
 περιρρηξάμενη, φέρε, ἔφη, καὶ ἡμεῖς δαίμονι τῷ εἰλη-
 χότι χορεύσωμεν κατὰ τὸν ἐκείνου τρόπον· ἄσωμεν αὐ-
 τῷ θρήνους, καὶ γόους ὑπορχησώμεθα· ζόφος δὲ ἐπη-
 25 χεῖτω, καὶ νύξ ἀλαμπῆς ἡγείσθω τῶν δρωμένων, τοῦδε
 τοῦ λύχνου τῇ γῇ προσαραχθέντος. οἷας γὰρ δὴ καὶ ἐφ'
 ἡμῖν τὰς παστάδας ἐπήξατο, οἷον τὸν θάλαμον ἀνέδειξε·
 μόνην μὲν ἔχει με καὶ ἀνύμφευτον, τοῦ δὲ μέχρις ὀνό-
 ματος νυμφίου, οἶμοι, χηρεῦσι. Κνήμων γαμεί, Θεα-
 30 γένης δὲ ἀλητεύει, καὶ ταῦτα αἰχμάλωτος ἢ τάχα καὶ
 δέσμιος. καὶ ταῦτα ἂν εἴη τὰ εὐτυχεστερα· σάξοιτο μό-
 νον. Ναυσικλεια νυμφεύεται, κάμου διέξενται ἡ μέ-

χρι τῆς παρελθούσης ὁμόκοιτος, Χαρίκλεια δὲ καὶ μόνη
 καὶ ἔρημος. καὶ οὐ τῶν ἐπ' ἐκείνοις ἡμῖν μέμψις, ὧ
 τύχη καὶ δαίμονες, ἀλλὰ καὶ πράττοιεν κατὰ γνώμην·
 τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς, ὅτι μὴδὲ τούτοις ἡμῖν ἐξ ἴσου κέ-
 χρησθε. οὕτω τὸ δράμα τὸ περὶ ἡμᾶς εἰς ἄπειρον ἐμ- 5
 κύνατε, καὶ πᾶσαν λοιπὸν σκηνὴν ὑπερφθέγγεται. ἀλλὰ
 τί ταῦτα ἄνωρὶ θεηλατοῦμαι; τελείσθω καὶ τὰ ἐξῆς ὅπη
 τοῖς θεοῖς φίλον. ἀλλ' ὦ Θεάγενες, ὦ μόνη μοι γλυκεῖα
 φροντίς, εἰ μὲν τέθνηκας καὶ τοῦτο πεισθείην ὃ μὴ
 ποτε γνοίην, τότε μὲν σοι συνεῖναι οὐχ ὑπερδήσομαι, 10
 τὸ παρὸν δέ σοι τάσδε ἐπιφέρω χράς. καὶ ἅμα ἔτιλλε
 τὰς τρίχας καὶ τῇ κλίνῃ ἐπέβαλλε. καὶ τάσδε ἐπιχέω τὰς
 σπονδὰς ἐκ τῶν σοι φίλων ὀφθαλμῶν. καὶ αὐτίκα διά-
 βροχος ἦν ἡ στρωμνὴ τοῖς δάκρυσιν. εἰ δέ μοι περι-
 σῶξῃ καλῶς γε ποιῶν, δεῦρο καὶ συνανάπανσαι φίλος 15
 ὄναρ γοῦν ὀφθείς. φείδου δὲ καὶ τότε ὦ γαθέ, καὶ
 φύλαττε νομίμῳ γάμῳ τὴν σὴν παρθένον. ἰδοὺ σε καὶ
 περιπτύσσομαι, παρεῖναι καὶ ὄρᾶν ὑποτιθεμένη.

- 9 καὶ ἅμα λέγουσα ῥίπτει κατὰ τῆς κλίνης ἐπὶ πρόσ-
 ωπον ἑαυτὴν ἄθρόον, καὶ περιχυθεῖσα περιέβαλλε λύ- 20
 ζουσά τε καὶ βρύχιον ἀναστένουσα, ἕως αὐτὴν ὑπὸ τῆς
 ἄγαν λύπης ἀγλὺς τε καὶ ἰλιγγος ὑποδραμῶν, καὶ τὸ
 νοερὸν τῆς ψυχῆς ζοφώσας, πρὸς ὕπνον ἔλαθεν ὑπο-
 φέρων καὶ εἰς ἡμέραν ἥδη λαμπρὰν κατέχων. ὥστε καὶ
 ὁ Καλάσιρις θαυμάζων, καὶ παρὰ γε τὸ εἰωθὸς οὐχ 25
 ὀρωμένην ἐπιζητῶν, ἐπὶ τὸν θάλαμον ἀφικόμενος ἐπαίε
 τε σφοδρότερον τὰς θύρας, καὶ ὀνομαστὶ συνεχῶς Χα-
 ρίκλειαν ἀνακαλῶν ἀφύπνιζεν. ἥ δὲ πρὸς τὸ αἰφνίδιον
 τῆς κλήσεως διεταράχθη τε, καὶ ὥς κατελήφθη σχήμα-
 τος ἐπὶ τὰς θύρας ὀρμήσασα τὸν τε μοχλὸν παρήνεγκε 30
 καὶ πρὸς εἴσοδον τῷ πρεσβύτῃ διέστελλεν. ὃ δὲ ὥς εἰ-
 δε τῆς τε κόμης τὸ ἄτακτον καὶ τὸν χιτῶνα κατερρωγότα

περὶ τοῖς στηθεσι, καὶ ὄμμα ἐτι κυμαῖνον καὶ το πρὸ
 τῶν ὕπνων ἐμμανὲς ἐπισημαῖνον, συνίησι μὲν τὴν αἰ-
 τίαν, ἀγαγὼν δὲ αὐθις ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ καθίσας
 ἐφρεστρίδα τε ἐπέβαλε, καὶ πρὸς τὸ εὖσχημον περιστεί-
 5 λας, τί ταῦτα, ἔφη, Χαρίκλεια; τί λίαν οὕτω καὶ ἄμε-
 τρα δυσφορεῖς; τί δὲ οὕτως ἐκφρόνως ἦττων γίνῃ τῶν
 προσπιπτόντων; οὐδέ σε γνωρίζω τὸ παρόν, αἰὲ γενναί-
 αν καὶ σώφρονα τύχας ἐνεγκεῖν τὸ πρόσθεν ἐγνωκώς.
 οὐ παύσῃ τῆς ἄγαν ταύτης ἀνοίας; οὐκ ἐννοήσεις ἄν-
 10 θρωπος οὕσα, πρᾶγμα ἀστάθμητον καὶ ὀξείας ῥοπᾶς
 ἐφ' ἐκάτερα λαμβάνον; τί σαντὴν προαναιρεῖς βελτιό-
 νων ἰσως ἐλπιδων; φεῖσαι καὶ ἡμῶν ὃ τέκνον· φεῖσαι,
 εἰ μὴ γε σαντῆς, ἀλλὰ γοῦν Θεαγένους, ᾧ βίος ὁ σὺν
 σοὶ μόνος αἰρετός, καὶ ἐπὶ σοὶ σωζομένη τὸ εἶναι κέρ-
 15 δος. ἤρθηρία τούτων ἀκούσασα ἡ Χαρίκλεια, καὶ πλέον
 ἐν οἷσις κατέλληπτο ἐννοοῦσα· σιωπῆσασά τε ἐπὶ πλεῖ-
 στον, ὡς ἐνέκειτο πρὸς τὴν ἀπόκρισιν ὁ Καλάσιρις, ἀλη-
 θῇ μὲν, ἔφη, ἐπιτιμᾶς, ἀλλ' ἰσως ἐμοὶ συγγνωστά ὃ
 πάτερ. οὐ γάρ με δημῳδῆς οὐδὲ νεωτερίζουσά τις ἐπι-
 20 θυμία πρὸς ταῦτα ἐξάγει τὴν ἀθλίαν, ἀλλὰ καθαρὸς τε
 καὶ σωφρονῶν ἀπειράτου μὲν ἀλλ' ἐμοὶ γε ἀνδρὸς πό-
 θος, καὶ τοῦτο Θεαγένους, λυποῦντος μὲν καὶ ὅτι μὴ
 σύνεστι, πλέον δέ, εἰ περιέστιν ἢ μὴ, φοβοῦντος. ἀλλὰ
 τούτου γε ἔνεκα θάρσει, ἔλεγεν ὁ Καλάσιρις, ὡς ὄντος
 25 ἐκείνου καὶ σοὶ συνεσομένου, θεῶν νευόντων, εἶπερ τι
 χρὴ τοῖς προθεσπισθεῖσί τε περὶ ὑμῶν (χρὴ δέ) πι-
 στεύειν καὶ τῷ διαγγείλαντι χθιζὸν ὡς εἴληπται ὑπὸ
 Θυάμιδος, εἰς τὴν Μέμφιν ἀναπεμπόμενος. εἰ δὲ εἴλη-
 30 πται, δῆλον ὡς καὶ σώζεται, φιλίας αὐτῷ πρὸς τὸν Θύ-
 αμιν. καὶ γνώσεως προὑπαρχούσης. καιρὸς δὴ μὴ μέλ-
 λειν, ἀλλὰ σπευστέον ὡς ἔνεστιν ἡμῖν τάχους ἐπὶ Βῆσ-
 σαν τὴν κώμην, καὶ ἀναζητητέον σοὶ μὲν τὸν Θεαγένη,

ἔμοι δὲ πρὸς τούτῳ καὶ τὸν υἱόν. οἶσθ' ὅτι πᾶντως
 προακηκῶντα παῖδα ἔμὸν εἶναι τὸν Θύαμιν. καὶ ἡ Χα-
 ρίκλεια γενομένη σύννοους, εἰ μὲν δὴ, ἔφη, παῖς ἐστὶ
 σοὶ Θύαμης, καὶ ἔστιν οὗτος ἀλλὰ μὴ ἑτέρου καὶ ἄλλος,
 νῦν μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα πρὸς κίνδυνον ἐλαύνει τὸν μέ- 5
 ριστον. θαυμάσαντος δὲ καὶ τὴν αἰτίαν ἐρομένου τοῦ
 Καλασίριδος, οἶσθ' ὅτι, εἶπεν, ὥς αἰχμάλωτος ἐλήφθη
 ὑπὸ τῶν βουκόλων. ἐκεῖ τοίνυν καὶ τὸν Θύαμιν ὑπὲρ-
 γάγετο πρὸς τὸν κατ' ἑμοῦ πόθον ἡ δυστυχεῖς μοι προσ-
 εἶναι δοκοῦσα τῶν ὄψεων ὥρ' ὥρ' καὶ δέος, εἰ ἀναζητοῦν- 10
 τες ἐντύχοιμεν, μὴ ὀφθεῖσαν ἐκείνην εἶναι με ταύτην
 ὑπομνησθεῖς, τὸν γάμον ὃν τότε μοι προτεινόμενον παρ'
 αὐτοῦ διεκρουσάμην ἐπινοοῖς, εἰς ἔργον ἄγειν βιάση-
 ται. καὶ ὁ Καλάσιρις, μὴ οὕτω μὲν ποτε, φησί, ἐπιθυ-
 μία κρατήσκειν ὥς καὶ τὴν πατρώαν ὄψιν ὁρωμένην 15
 ὑπεροφθῆναι, καὶ ὅμμα τοῦ φύντος μὴ καταιδέσθαι τὸν
 παῖδα καὶ κολάσαι τὴν, εἶπερ καὶ ἔστιν, οὐκ ἔννομον
 ὄρεξιν. ὅμως δ' οὖν (κωλύει γὰρ οὐδέν) τί οὐχὶ καὶ
 μηχανὴν τινα πρὸς περιγραφὴν τῶν φοβούντων ἐπι-
 νοεῖς; δεινὴ δὲ τις ἔοικας εἶναι σοφιστεῦσαι κατὰ τῶν 20
 ἐπιχειρούντων διαδύσεις τε καὶ ὑπερθέσεις.

- 10 ἀνείδῃ πρὸς ταῦτα μικρὸν ἡ Χαρίκλεια, καὶ εἰ μὲν
 ἀληθεύεις, εἶπεν, ἢ παιδιὰν με πεποίησαι, παρὲς ὅτι
 τὸ παρόν· ἐγὼ δὲ τέχνην ἅμα τῷ Θεαγένει μὲν καὶ πρό-
 τερον ἐπιχειρηθεῖσαν, ὑπὸ δὲ τῆς τότε τύχης διακοπεῖ- 25
 σαν, εἰσηγήσομαι καὶ νῦν ἐπ' ἀμείνοσι ταῖς τύχαις. τῆς
 γὰρ νήσου τῆς βουκολικῆς ἀποδρᾶναι διανοηθεῖσιν ἐδό-
 κει τὴν ἐσθῆτα μεταμφιασμένους ἐς τὸ λυπρότατον καὶ
 πτωχοῖς ἑαυτοὺς ἀπεικασάντας, οὕτως ἐπιμίγνυσθαι
 κῶμαις τε καὶ πόλεσιν. εἰ δὲ συναρέσκει, πλαττώμεθα 30
 τὸ σχῆμα καὶ πτωχεύωμεν. οὕτω γὰρ ἤττον τε ἐπιβου-
 λευσόμεθα πρὸς τῶν ἐντυγχανόντων (ἀσφάλεια γὰρ ἐν

τοῖς τοιούτοις ἢ εὐτέλεια, οἴκτου τε μᾶλλον ἢ φθόνου
 πέλας ἢ πενία), τῆς τε καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς
 ῥᾶον εὐπορήσομεν· ξένη γὰρ ἐν γῇ τὸ μὲν ὄνιον σπά-
 νιον τοῖς ἀγνοοῦσι, τὸ δὲ αἰτούμενον εὐμετάδοτον τοῖς
 5 ἐλαιοῦσιν.

ἐπῆναι ταῦτα ὁ Καλάσιρις, καὶ ἔχουσθαι τῆς ὁδοιπο- 11
 ρίας ἐπέσπευδε· τοῖς τε περὶ τὸν Ναυσικλέα καὶ Κνή-
 μωνα ἐντυχόντες, τὴν τε ἔξοδον κοινωσάμενοι, εἰς τρί-
 την ἐξώρμησαν, οὔτε ὑποζύγιον, καὶ τοι διδόμενον,
 10 οὔτε ἀνθρώπων οὐδένα συνέμπορον ἀνασχόμενοι, τοῦ
 τε Ναυσικλέους καὶ Κνήμωνος προπεμπόντων, καὶ ἄλ-
 λου τῆς οἰκίας πλήθους. προέεμπε δὲ καὶ ἡ Ναυσί-
 κλεια, πολλὰ τὸν πατέρα ἐπιτρέψαι καθικετεύσασα,
 τῆς νυμφικῆς αἰδοῦς ὑπὸ φίλτρον τοῦ περὶ τὴν Χαρί-
 15 κλειαν ἐκνικηθεῖσα. καὶ ὅσον πέντε σταδίους προελ-
 θόντες ἤσπάζοντο τε ἀλλήλους τὰ τελευτάα κατὰ γένος,
 καὶ τὰς δεξιὰς ἐνέβαλλον. ἐπιδακρύσαντες δὲ ὅσον πλεῖ-
 στον, καὶ ἐπὶ βελτίοσι χωρισθῆναι ταῖς τύχαις ἐπευξά-
 μενοι, τοῦ Κνήμωνος δὲ καὶ συγγνώμην αἰτοῦντος εἰ
 20 μὴ συμπορεύοιτο νεοπῆκτους ἔτι τοὺς θαλάμους ἔχων,
 ἐπικαταλήψεσθαι τε, εἰ καιρὸς γένοιτο, πλαττομένου,
 διεχωρίσθησαν οἱ μὲν ἐπὶ Χέμμιν· ἡ Χαρίκλεια δὲ καὶ
 ὁ Καλάσιρις πρῶτα μὲν εἰς πτωχικὸν πλάσμα μετημφι-
 ἐννυντο, ῥάκεσιν ἑαυτοὺς προπαρεσκευασμένοις ἔξεν-
 25 τελίσαντες, ἔπειτα δὲ ἡ Χαρίκλεια τό τε πρόσωπον ἐν-
 ὑβρίζεν, ἀσβόλου τε ἐντρέψει καὶ πηλοῦ καταχρίσει μο-
 λύνασα καὶ κρηδέμνου ῥυπῶντος τὸ κράσπεδον ἀπὸ με-
 τώπου κατὰ θατέρου τοῖν ὀφθαλμοῖν εἰς ἄτακτον προ-
 κάλυμμα ἐπισοβοῦσα, πῆραν τε ὑπὸ μάλης, οὕτως δὲ μὲν
 30 ἰδεῖν ψωμῶν τινῶν καὶ ἀκόλων δῆθεν ταμειῶν, χρειω-
 δέστερον δὲ τῆς ἱερᾶς ἐκ Δελφῶν ἐσθῆτος καὶ τῶν στεμ-
 μάτων τῶν τε συνεκτεθέντων μητροφῶν κειμηλίων καὶ

γνωρισμάτων εἰς ὑποδοχήν, ἐξῆπτο. ὁ δὲ Καλάσιρις τὴν μὲν φαρέτραν τῆς Χαρικλείας τετρυνωμένοις κωδί-
οις ἐνειλῆσας, ὡς δὴ τι φορτίον ἕτερον, ἐπὶ τῶν ὤμων
ἐγκάρσιον ἔφερε, τὸ δὲ τόξον τῆς νευρᾶς παραλύσας,
ἐπειδὴ τάχιστα πρὸς τὸ εὐθύτερον ἀνεκάμφθη, βακτη- 5
ρίαν ταῖν χερσὶν ἐποιεῖτο, πολὺς τε αὐτῇ καὶ βαρὺς ἐμ-
πίπτων. καὶ εἰ πῇ τισιν ἐντευξόμενος προῖδοι, κυφό-
τητά τε πλέον ἐπετήδευεν ἢ τὸ γῆρας ἐπηνάγκαζε, καὶ
τοῖν σκελοῖν θάτερον παρεσύρετο, πρὸς τῆς Χαρικλείας
ἔσθ' ὅτε χειραγωγούμενος.

10

- 12' κάπειδὴ τὰ τῆς ὑποκρίσεως αὐτοῖς διηκρίβωτο, μι-
κρὰ καὶ ἐπισκώψαντες εἰς ἀλλήλους, καὶ ὡς πρέπει τὸ
σχῆμα θάτερος θατέρῳ ἐπιχλευάσας, τὸν τε εἰληχότα
δαίμονα στῆσαι τὰ δεινὰ μέχρι γοῦν τούτων καὶ ἀρκε-
σθῆναι παρακαλέσαντες, ἔσπευδον ἐπὶ Βῆσσαν τὴν κώ- 15
μην, οὗ τὸν Θεαγένην καὶ τὸν Θύαμιν ἐλπίσαντες εὐ-
ρήσειν ἀπετύγγανον. ἄρτι γὰρ τῇ Βῆσση περὶ δύσιν
ἡλίου πλησιάζοντες πληθὺς τι κειμένων νεκρῶν ὁρῶσι
νεοσφαγῶν, τῶν μὲν πλειόνων Περσῶν εἶναι τῇ στολῇ
τε καὶ καθοπλίσει γνωριζομένων, ὀλλγῶν δὲ τινῶν ἐγ- 20
χωρίων. καὶ πόλεμον μὲν εἶναι τὸ δρᾶμα εἰκαζον, τί-
νων δὲ καὶ πρὸς τίνας ἠπόρουν, ἕως ἐπιπαριόντες τοὺς
νεκρούς, καὶ ἅμα περισκοποῦντες μὴ ποὺ τις κεῖται καὶ
τῶν οἰκείων (δεινὰ γὰρ αἱ ψυχὰς περὶ τοῖς φιλάτοις
τὰ δεινότερα μαντεύεσθαι), γυναῖκα προστυγχάνουσι 25
πρεσβυτικῶ, σώματι τῶν ἐγχωρίων προσπεφυκότι καὶ
παντοίους ἐγείρουντι θορήνους. ἔγνωσαν οὖν ἐπιχειρεῖν
τι παρὰ τῆς πρεσβύτιδος, εἰ οἶόν τε, ἐκμανθάνειν. καὶ
παρακαθιστάμενοι πρῶτα μὲν παραμυθίσθαι τε καὶ
καταστέλλειν τὸν ἄγαν θορήνον ἐπειρῶντο, ἔπειτα προσ- 30
ιεμένης, ὃν τινα πενθολή καὶ τίς ὁ πόλεμος ἠρώτων, τοῦ
Καλασίριδος πρὸς τὸ γύναιον αἰγυπτιάζοντος. ἢ δὲ ἔλε-

γεν ἅπαντα ἐπιτέμνουσα ἐφ' ὑλῶ μὲν εἶναι κειμένῳ τὸ πένθος, καὶ ἐπιτετηθευκέναι τὴν εἰς τοὺς νεκροὺς ἄφι-
 ξιν, εἰ πῇ τις διελάσας τοῦ ζῆν ἀπαλλάξειε, τέως μέντοι
 τὰ νομιζόμενα τῷ παιδί ἐκ τῶν ἐνόντων, δακρύουσάν τε
 5 καὶ θρηνοῦσαν, ἐπιφέρειν. τὸν δὲ πόλεμον ἔλεγεν ὧδε. 13

ἤγετο ξένος νεανίας τις, κάλλει τε καὶ μεγέθει δια-
 φέρων, ὡς Ὀροονδάτην τὸν μεγάλου βασιλέως ὑπαρχον
 εἰς τὴν Μέμφιν. ἀπέσταλτο δέ, οἶμαι, παρὰ Μιτράνου
 τοῦ φρουράρχου ληφθεὶς αἰχμάλωτος, ὥς τι τῶν μεγί-
 10 στων δώρων, ὡς φασί. τοῦτον οἱ τῆς κόμης τῆς ἡμετέ-
 ρας ταυτησί, δείξασα τὴν ἐχομένην, ἐπελθόντες ἀφεί-
 λοντο, γνωρίζειν εἰτ' οὖν ἀληθεύοντες εἴτε καὶ πρόφα-
 σιν πλάσαντες. ὁ δὲ Μιτράνης ταῦτα πυθόμενος, καὶ
 κατὰ τὸ εἶκος ἀγανακτήσας, ἐπιστρατεύει τῇ κόμῃ δυσὶ
 15 ταύταις πρότερον ἡμέραις. καὶ ἔστι γὰρ μαχμώτατον
 ἡ κόμη γένος, βίον ἀεὶ τὴν ληστείαν πεποιημένοι καὶ
 θανάτου παντὸς ὑπερόπται, καὶ πολλὰς δὴ διὰ τοῦτο
 πολλάκις, ἄλλας τε καὶ μὲν τὸ παρόν, ἀνδρῶν τε καὶ παί-
 20 δων χηρῶσαντες· ἐπειδὴ τὴν ἐφοδὸν ἐσομένην ἐτεκμή-
 ραντο, προλοχίζουσί τέ τινας ἐνέδρας, καὶ δεξάμενοι
 τοὺς ἐναντίους ἐπικρατέστεροι γίνονται, οἳ μὲν κατὰ
 στόμα καὶ ἐκ τοῦ εὐθέος μαχόμενοι, οἳ δὲ κατόπιν ἐκ
 τῶν λόχων ἀπροφυλάκτοις σὺν βοῇ τοῖς Πέρσαις ἐπελ-
 25 θόντες. καὶ πίπτει μὲν ὁ Μιτράνης ἐν πρώτοις μαχόμε-
 νος, πίπτουσι δὲ σὺν αὐτῷ σχεδὸν τι πάντες οἳα δὲ κυ-
 κλωθέντες καὶ οὐδὲ φυγῆς τόπον εὐμοιρήσαντες. πί-
 πτουσι δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων ὀλίγοι, καὶ γίνεται τῶν
 ὀλίγων βαρεῖα βουλήσει δαίμονος καὶ ὁ παῖς ὁ ἐμός, βέ-
 λει Περσικῷ πρὸς τὰ στέρνα, ὡς ὁράτε, βληθείς. καὶ
 30 νῦν ἡ ἄθλεια τὸν μὲν θρηνῶ κείμενον, τὸν δὲ ἔτι μοι
 μόνον παῖδα λειπόμενον ἔοικα θρηνήσειν, ἐκστρατεύ-

σαντος ἀκείνου τῇ προτεραίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τὴν Μερμιτιῶν πόλιν.

ἐπυνθάνετο καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐκστρατείας ὁ Καλάσιρις· καὶ ἡ γραῦς, ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ λειπομένου παιδὸς προστιθείσα, ἔλεγε, διότι στρατιώτας βασιλεί- 5 ονς καὶ φρούραρχον μεγάλου βασιλέως ἀνελόντες ἐπὶ μὴ πεπραγμένοις καλῶς εἶδον ἐκεῖνο καλῶς, μὴ εἰς μῆκρὸν αὐτοῖς ἀλλ' εἰς τὸν περὶ τῶν ὅλων κίνδυνον τὸ πρᾶγμα τελευτήσῃν, Ὁροονδάτου τοῦ κατὰ τὴν Μέμφιν ὑπάρχου πλείστη τε χειρὶ πεπραγμένου, καὶ αὐτίκα, εἰ 10 πύθοιτο, κατὰ πρώτην ἔφοδον σαγηνεύσοντος τὴν κώμην καὶ πανωλεθρίᾳ τῶν ἐνοικούντων τὴν δίκην εἰσπράξοντος. οἱ δὲ οὖν τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀναρριπτοῦντες κίνδυνον, ἔγνωσαν μεγάλα τολμήματα μείζουσιν, εἰ δύναιντ', ἰάσασθαι, καὶ φθῆναι τὴν Ὁροονδάτου παρα- 15 σκευήν, ἀπροσδόκητοί τε ἐπεισπεσόντες ἢ προσανελεῖν ἀκείνου, εἰ κατὰ τὴν Μέμφιν ὄντα καταλάβοιεν, ἢ εἰπερ ἐκδημῶν τυγχάνοι, πολέμου τινὸς αὐτόν, ὥς φασίν, Αἰθιοπικοῦ τὰ νῦν ἀπασχολοῦντος, ῥᾶν τε τὴν πόλιν παραστήσασθαι τῶν ὑπερμαχομένων ἔρημον, καὶ αὐτοὶ 20 τε ἐκτὸς κινδύνου γενέσθαι τὸ παρόν, καὶ προσκατορθώσῃν τῷ Θυάμιδι ληστάρχῳ τῷ σφῶν τὴν τῆς προφητείας ἱερωσύνην, οὐ κατὰ νόμον παρ' ἀδελφοῦ νεωτέρου κατεχομένην, ἀνακομίσασθαι· ἢ εἰπερ καὶ ἀποτυγχάνειν συμβάλῃν, πολέμου γοῦν ἔργον μαχομένους γε- 25 νέσθαι, μὴδὲ ἄλλως ἀλῶναι καὶ ταῖς Περσικαῖς αἰκίαις καὶ ὕβρεσιν ἐκκεῖσθαι.

✕ ἀλλ' ὧς ξένοι, ποῖ δὴ τὸ νῦν ἀφίξεσθε; εἰς τὴν κώμην, ὁ Καλάσιρις εἶπεν. ἡ δέ, οὐκ ἀσφαλὲς ὑμῖν, ἔφη, τῆς τε ὥρας ἄνωρ καὶ οὐδὲ γνωρίζομένοις, ἐπιμύξαι τοῖς 30 ὑπολειπομένοις. ἀλλ' εἰ ξεναγοίης, ἔφη ὁ Καλάσιρις, οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἡμῖν καὶ τὰ τῆς ἀσφαλείας. οὐ μοι και-

ρός, ἀπεκρίνατο ἡ πρεσβῦτις· νυκτερινούς γάρ τινας ἐναγισμούς ἐπιτελέσαι μοι πρόκειται. ἀλλ' εἰ δὴ φορη-
 τὸν ὑμῖν (ἐπάναγκες δὲ καὶ μὴ βουλομένοις), αὐτοῦ που
 καὶ τῶν νεκρῶν ἐν καθαρῷ μικρὸν ἀναχωρήσαντες τὴν
 5 μὲν νύκτα ἐγκαρτερήσατε, τὴν ἑω δὲ ὑμῖν πρόξενος ἐγὼ
 τῆς ἀδείας ξεναγοῦσα γενήσομαι.

ταῦτα εἰπούσης ὁ Καλάσιρις ἅπαντα πρὸς τὴν Χαρί- 14
 κλειαν φράσας καὶ παραλαβὼν μεθίστατο. καὶ μικρὸν
 ὅσον τοὺς κειμένους ὑπερβάντες βουνῷ τινὶ χαμαιζήλῳ
 10 προστυγχάνουσι. κἀνταῦθα ὃ μὲν κατέκλινεν ἑαυτόν,
 τῇ κεφαλῇ τὴν φαρέτραν ὑποθέμενος, ἡ Χαρίκλεια δὲ
 καθήστο, τὴν πῆραν εἰς καθέδραν ποιησαμένη. ἄρτι δὲ
 τῆς σεληναίας ἀνισχύουσης καὶ φωτὶ λαμπρῷ τὰ πάντα
 καταυγαζούσης (τρίτῃ γὰρ μετὰ πανσέληνον ἐτύγχανεν)
 15 ὁ μὲν Καλάσιρις, οἷα δὴ πρεσβυτικός τε ἄλλως καὶ πρὸς
 τῆς ὁδοιπορίας κεκοπωμένος, ὕπνῳ κατείχετο, ἡ Χαρί-
 κλεια δὲ ὑπὸ τῶν συνεχόντων φροντισμάτων διαγρυ-
 πνοῦσα σκηνηῆς τινὸς οὐκ εὐαγοῦς μὲν, ταῖς δὲ Αἰγυ-
πτίαις ἐπιχωριαζούσης θεωρὸς ἐγίνετο. ἡ γὰρ πρεσβύ-
 20 τίς ἀνενοχλήτου καὶ ἀκατόπτου σχολῆς ἐπειλήφθαι νο-
 μίσασα πρῶτα μὲν βόθρον ὠρύξατο, ἔπειτα πυρκαϊὰν
 ἐκ θατέρου μέρους ἐξῆψε. καὶ μέσον ἀμφοῖν τὸν νεκρὸν
 τοῦ παιδὸς προθεμένη, κρατῆρα τε ὀστρακοῦν ἐκ τινος
 παρακειμένου τρίποδος ἀνελομένη, μέλιτος ἐπέχει τῷ
 25 βόθρῳ, καὶ αὐτίς ἐξ ἐτέρου γάλακτος, καὶ οἶνου ἐκ τρί-
 του ἐπέσπενδεν. εἶτα πέμματα στεάτινον εἰς ἀνδρὸς μί-
 μημα πεπλασμένον δάφνη καὶ μαράθρῳ καταστέψασα
 εἰς τὸν βόθρον ἐνέβαλεν. ἐφ' ἅπασι δὲ ξίφος ἀνελομένη
 καὶ πρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες σοβηθεῖσα, καὶ πολλὰ πρὸς
 30 τὴν σεληναίαν βαρβάρους τε καὶ ξενίζουσι τὴν ἀκοὴν
 ὀνόμασι κατευξαμένη, τὸν βραχίονα ἐντεμοῦσα καὶ δά-
 φνης ἀκρέμονι τοῦ αἵματος ἀποψήσασα τὴν πυρκαϊὰν

ἐπεψέκαζεν. ἄλλα τε ἅττα τερατευσαμένη πρὸς τούτοις,
ἐπὶ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς προκύψασα καὶ τινα πρὸς
τὸ οὐς ἐπάδουσα ἐξήγειρέ τε καὶ ὀρθὸν ἐστάναι τῇ μαγ-
γανείᾳ κατηνάγκαζεν. ἡ Χαρίκλεια δὴ οὖν οὐδὲ τὰ
πρῶτα ἁδεῶς κατοπτεύουσα, τότε δὴ καὶ ὑπέφριττε, ⁵
καὶ πρὸς τῶν γινομένων ἀήθων ἐκδειματωθεῖσα τὸν
Καλάσιριν ἀφύπνιξέ τε καὶ θεατὴν γενέσθαι τῶν δρω-
μένων παρεσκεύαζεν. αὐτοὶ μὲν οὖν, ἅτε ἐν σκότῳ διά-
γοντες, οὐχ ἑωρῶντο, κατώπτευνον δὲ τὰ ἐν τῷ φωτὶ
καὶ πρὸς τῇ πυρκαϊᾷ ῥᾶον, καὶ τῶν λεγομένων οὐ πόρ- ¹⁰
ρωθεν ὄντες ἐπηκροῶντο, τῆς γραδὸς ἤδη καὶ γεγωνό-
τερον ἐκπυνθανομένης παρὰ τοῦ νεκροῦ. καὶ ἦν ἡ πεῦ-
σις, εἶπερ ὁ ἀδελφὸς μὲν ὁ ἐκείνου παῖς δὲ αὐτῆς ὁ λει-
πόμενος ἐπανήξει περισωθεῖς. ὃ δὲ ἀπεκρίνατο μὲν
οὐδέν, ἐπινεύσας δὲ μόνον, καὶ τῇ μητρὶ τὰ κατὰ γνώ- ¹⁵
μην ἐλπίζειν ἀμφιβόλως ἐνδούς, κατηνέχθη τε ἀθρόον
καὶ ἐκεῖτο ἐπὶ πρόσωπον. ἡ δὲ ἐπέστρεφέ τε τὸ σῶμα
πρὸς τὸ ὕπτιον, καὶ οὐκ ἀνίει τὴν πεῦσιν, ἀλλὰ βιαιο-
τέραις, ὥς ἐφάνκει, ταῖς κατανάγκαις πολλὰ τοῖς ὤσιν
αὐθις ἐπάδουσα, καὶ μεθαλλομένη ξιφήρης ἄρτι μὲν ²⁰
πρὸς τὴν πυρκαϊᾶν ἄρτι δὲ ἐπὶ τὸν βόθρον, ἐξήγειρέ τε
αὐθις καὶ ὀρθωθέντος περὶ τῶν αὐτῶν ἐξεπυνθάνετο,
μὴ νεύμασι μόνον ἀλλὰ καὶ φωνῇ τὴν μαντείαν ἀριστή-
μως δηλοῦν ἐπαναγκάζουσα. καὶ τῆς πρεσβύτιδος ἐν
τούτοις οὔσης, ἡ Χαρίκλεια πολλὰ τὸν Καλάσιριν κα- ²⁵
δικέτευε τοῖς γινομένοις πλησιάζσαντας πυνθάνεσθαι
τι καὶ αὐτοὺς περὶ τοῦ Θεαγέנוυς. ὃ δὲ παρηγεῖτο, φά-
σκων καὶ τὴν θεάν οὐκ εὐαγγὴ μὲν, κατ' ἀνάγκην δ' οὖν
ὁμῶς γινομένην ἀνέχεσθαι· εἶναι γὰρ οὐ προφητικὸν
οὔτε ἐπιχειρεῖν οὔτε παρεῖναι ταῖς τοιαῖσδε πράξεσιν, ³⁰
ἀλλὰ τὸ μαντικὸν τούτοις μὲν ἐκ θυνσιῶν ἐννόμων καὶ
εὐχῶν καθαρῶν παραγίνεσθαι, τοῖς δὲ βεβήλοις καὶ

περὶ γῆν τῷ ὄντι καὶ σώματα νεκρῶν εἰλουμένοις οὐ-
τως ὥς τὴν *Αἰγυπτίαν* ὁρᾶν ἢ τοῦ καιροῦ περίπτωσις
ἐνδεδωκε.

καὶ ἔτι λέγοντος ὁ νεκρός, οἶον ἐκ μυχοῦ τινὸς ἢ 15
5 σπηλαίου φαραγγώδους βαρὺ τι καὶ δυσηχὲς ὑποτρίζων,
ἐγὼ μὲν, ἔφη, σοῦ τὰ πρῶτα ἐφειδόμην, ὦ μήτερ, καὶ
παρανομοῦσαν εἰς τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν καὶ τοὺς ἐκ
μοιρῶν θεσμοὺς ἐκβιαζομένην καὶ τὰ ἀκίνητα μαγγα-
νεύαις κινοῦσαν ἠνεχόμην· σῶζεται γὰρ ἡ περὶ τοὺς
10 φύντας αἰδώς, ἐφ' ὅσον οἶόν τε, καὶ ἐν τοῖς ἀποικομέ-
νοις· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ταύτην ἀναιρεῖς τὸ κατὰ σαυτὴν
καὶ ἐλαύνεις, οὐκ ἀθεμίτοις μόνον τὴν ἀρχὴν ἐπιχειρή-
σασα ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς ἄπειρον τὸ ἀθέμιτον ἐπεξάγουσα,
οὐκ ὀρθοῦσθαι μόνον καὶ νεύειν ἀλλὰ καὶ φθέγγεσθαι
15 σῶμα νεκρὸν ἐκβιαζομένη, κηδεῖας μὲν τῆς ἐμῆς ἀμε-
λοῦσα καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐπιμίγνυσθαι ψυχαῖς ἐμποδίζου-
σα, χρεῖας δὲ μόνης γενομένη τῆς σῆς, ἄκουε ταῦθ' ἃ
πάλαι σοι μηνύειν ἐφυλαττόμην. οὔτε ὁ παῖς σοι περι-
σῳθῆις ἐπανήξει, οὔτε αὐτὴ τὸν ἀπὸ ξίφους ἐκφεύξῃ
20 θάνατον, ἀλλ' οἷα δὴ τὸν σαντῆς βίον ἐν οὕτως ἀθέ-
σμοις πράξεις καταναλώσασα, τὴν ἀποκεκληρωμένην παῖ-
σι τοῖς τοιοῦτοις βίαν οὐκ εἰς μακρὰν ὑποστήσῃ τε-
λευτήν· ἥτις πρὸς τοῖς ἄλλοις οὐδὲ ἐπὶ σαυτοῦ τὰ οὕτως
ἀπόρρητα καὶ σιγῇ καὶ σκότῳ φυλαττόμενα μυστήρια
25 ὁρᾶν ὑπέμεινας, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ μάρτυσι τοιοῦτοις
τὰς τῶν κειμένων ἐξορχῇ τύχας, ἐνὶ μὲν προφήτῃ —
καὶ τοῦτο μὲν ἔλαττον· σοφὸς γὰρ τὰ τοιαῦτα σιγῇ
πρὸς τὸ ἀνεκάλυπτον ἐπισφραγίσασθαι, καὶ ἄλλως θε-
οῖς φίλος· τοὺς γοῦν παῖδας εἰς τὸν δι' αἵματος ἀγῶνα
30 ξιφήρεις καθισταμένους καὶ μονομαχήσειν μέλλοντας
ἀποκωλύσει τε καὶ παύσει φανείς, εἴπερ ἐπισπεύσειεν.
ἀλλ' ὁ δὴ βαρύτερον, ὅτι καὶ κόρη τις τῶν ἐπ' ἑμοὶ γέ-

νεται θεωρὸς καὶ πάντων ἐπακροᾶται, γύναιον ὑπ' ἔρωτος σεσοβημένον, καὶ πᾶσαν ὥς εἰπεῖν ἐρωμένου τινὸς ἐπὶ γῆν ἔνεκεν ἀλώμενον, ᾧ μετὰ μυρίους μὲν μόχθους μυρίους δὲ κινδύνους, γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις, τύχῃ σὺν λαμπρᾷ καὶ βασιλικῇ συμβιώσεται. 5

τούτων εἰρημένων ὃ μὲν ἔκειτο καταρραγείς, ἡ γραῦς δὲ συνείσα τοὺς ξένους εἶναι τοὺς κατασκόπους, ὥς εἶχε σχήματος, ξιφήρης τε καὶ ἐμμανῆς ἐπ' αὐτοὺς ἴεται, καὶ κατὰ πᾶν μέρος τῶν κειμένων ἐφέρετο, τοῖς νεκροῖς ἐγκεκρύφθαι αὐτοὺς ὑποπτεύουσα, γνώμην δὲ 10 ποιομένη διαχρήσασθαι, εἰ ἀνέυροι, ὥς ἐπιβούλως τε καὶ πρὸς ἐναντίου τοῖς αὐτῆς μαγγανεύμασι κατασκόπους γεγεννημένους, ἕως ἀπερίσκεπτον ὑπὸ θυμοῦ τὴν κατὰ τοὺς νεκροὺς ἔρευναν ποιομένη, ἔλαθεν ὠρθομένη κλάσματι δόρατος κατὰ τοῦ βουβῶνος περιπα- 15 ρεῖσα.

καὶ ἡ μὲν ἔκειτο, τὴν ἐκ τοῦ παιδὸς μαντείαν οὕτω
 Ζ παρὰ πόδας ἐν δίκῃ πληρώσασα· ὃ δὲ Καλάσιρις καὶ ἡ
 Χαρίκλεια παρὰ τοσοῦτον ἐλθόντες κινδύνου, καὶ ἅμα
 μὲν τῶν παρόντων φόβων ἐκτὸς ἑαυτοὺς ποιούμενοι, 20
 ἅμα δὲ τῶν μαντευθέντων ἔνεκεν ἐπισπεύδοντες, τῆς
 ἐπὶ τὴν Μέμφιν ὁδοῦ σπουδαιότερον εἶχοντο. καὶ δὴ
 καὶ ἐπλησίαζον τῇ πόλει τῶν ἐκ τῆς νεκρίας μεμαντευ-
 μένων ἥδη κατ' αὐτὴν τελουμένων. ὥς γὰρ ὁ Θύαμις
 τὸ ἀπὸ τῆς Βῆσσης ληστρικὸν ἐπάγων ἐφίστατο, οἱ μὲν 25
 κατὰ τὴν Μέμφιν ὀλίγον ὅσον ἐφθησαν τὰς πύλας ἐπι-
 κλεισάμενοι, στρατιώτου τινὸς τῶν ὑπὸ Μιτράνην δια-
 δράντων τὴν κατὰ τὴν Βῆσσαν μάχην προϊδόντος τε τὴν
 ἐφοδὸν καὶ τοῖς ἐν τῷ ἄστει προμηγνύσαντος, ὃ δὲ Θύα-
 μισ περὶ τι μέρος τοῦ τείχους τὰ ὅπλα καταθέσθαι κε- 30
 λεύσας διανέπανέ τε ἅμα ἐκ συντόνου τῆς ὁδοιπορίας
 τὸν στρατόν, καὶ ὥς πολιορκήσων δῆθεν ἐποιεῖτο γυνά-

μην. οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πρότερον μὲν ὥς πληθος τὸ ἐπιὸν καταδείσαντες, ἀπὸ δὲ τῆς ἐκ τῶν τειχῶν κατασκοπῆς ὀλίγους εἶναι τοὺς ἐπελθόντας καταγνόντες, ὥρμησαν μὲν καὶ αὐτίκα, τοὺς ἐγκαταλελειμμένους ὀλίγους· εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως τοξότας τε καὶ ἱππεῖας ἀναλαβόντες καὶ τὸν ἀστικὸν δῆμον τοῖς προστυχοῦσιν ἐξοπλίσαντες, ἐξελθεῖν τε καὶ συμπεσεῖν εἰς μάχην τοῖς ἐναντίοις· πρεσβυτικοῦ δὲ τινος καὶ τῶν ἐπὶ δόξης διακωλύσαντος, καὶ ἐκδιδάξαντος διότι καὶ εἰ τὸν σατράπην Ὀροονδάτην ἀπειναι συμβαίνει τὰ νῦν ἐπὶ τὸν Ἀθιοπικὸν ἐκστρατεύσαντα πόλεμον, ἀλλὰ Ἀρσάκη γοῦν τῇ ἐκείνου γαμετῇ δίκαιον πρότερον ἀνακοινοῦσθαι τὴν πρᾶξιν, ὥς ἂν μετὰ γνώμης τῆς ἐκείνης τὸ εὐρισκόμενον κατὰ τὴν πόλιν στρατιωτικὸν ῥᾶόν τε συλλαμβάνοι
 10 καὶ προθυμότερον, ἐδόκει τε ταῦτα καλῶς εἰρῇσθαι, καὶ ἐπὶ τὰ βασίλεια πάντες ὥρμησαν, ταῦτα ἐχόντων εἰς κατοίκησιν τῶν σατραπῶν βασιλέως μὴ παρόντος.

ἡ δὲ Ἀρσάκη τὰ μὲν ἄλλα καλῇ τε ἦν καὶ μεγάλη 2 καὶ συνεῖναι δραστήριος, τό τε φρόνημα ἐξ εὐγενείας
 20 ὑπέρογκος, καὶ οἶον εἰκὸς τὴν ἀδελφὴν βασιλέως τοῦ μεγάλου γεγονυῖαν, ἄλλως δὲ τὸν βίον ἐπίμωμος καὶ ἡδονῆς παρανόμου καὶ ἀκρατοῦς ἐλάττων. πρὸς γοῦν ἄλλοις καὶ τῷ Θυάμιδι παραιτία τῆς ἐκ Μέμφεως τότε φυγῆς ἐγεγόνει. ἄρτι γὰρ τοῦ Καλασίριδος διὰ τὰ ἐκ
 25 θεῶν αὐτῷ περὶ τῶν παίδων προθεσπισθέντα τῆς Μέμφεως ἑαυτὸν λάθρα πάντων ἐξοικίσαντος, καὶ ἀφανοῦς ὄντος ἢ καὶ ἀπολωλέναι δοκοῦντος, τοῦ δὲ Θυάμιδος, ὥς ἂν πρεσβυτέρου παιδός, ἐπὶ τὴν προφητείαν κληθέντος καὶ τὰς εἰσιτηρίους θυσίας πανδημεὶ τελοῦντος,
 30 ἐντυχοῦσα κατὰ τὸν νεῶν τῆς Ἰσιδος ἡ Ἀρσάκη νεανίσκῳ χαρίεντι καὶ ἀκμάζοντι καὶ πρὸς τῆς ἐν χειρὶ πανηγύρεως πλέον ὠραῖσμένῳ ὀφθαλμούς τε ἐπέβαλεν οὐ

σώφρονας καὶ νεύματα τῶν αἰσχροτέρων αἰνύματα. καὶ ταῦτα ὁ μὲν Θυάμις οὐδὲ κατὰ μικρὸν προσέλετο, φύσει τε καὶ ἐκ παιδῶν εὖ πεφυκῶς τὰ εἰς σωφροσύνην· καὶ τὰ πρὸς ἐκείνης δρώμενα πόρρω τε ἦν ὡς ἐδραῶτο ὑποπτεύειν, καὶ τυχὸν ἄλλως πως γίνεσθαι ὑπετίθετο, τῶν ἰερῶν ὄλος γινόμενος. ὃ γε μὴν ἀδελφὸς αὐτοῦ Πετόσιρις καὶ πάλαι ξηλοτυπίαν ἐπ' αὐτῷ νοσῶν τῆς ἰερωσύνης, τὰς τε προσβολὰς τῆς Ἀρσάκης παρατηρήσας, ἀφορμὴν εἰς ἐπιβουλήν τὰδελφοῦ τὴν ἐκείνης οὐκ ἐννομον πείραν ἐποιήσατο, καὶ τῷ Ὁροονδάτῃ λάθρᾳ 10 προσιὼν κατεμήνυνεν οὐ τὴν ἐκείνης ὄρεξιν μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ ὡς ὁ Θυάμις συγκατατίθειτο προσεπιψευδόμενος. ὃ δὲ ῥαδίως πεισθεὶς ἐξ ὧν τὴν Ἀρσάκην προῦπώπτεινε, τῇ μὲν κατ' οὐδὲν ἡνώχλει, σαφῇ τε ἔλεγχον, οὐκ ἔχων, καὶ ἅμα φόβῳ καὶ αἰδοῖ τῇ περὶ τὸ βασιλείον 15 γένος, εἴ τι καὶ ὑπώπτεινεν, ἀνέχεσθαι βιαζόμενος· τῷ μέντοι γε Θυάμιδι θάνατον ἐκ προρησέως συνεχῶς διαπειλῶν οὐ πρότερον ἀνῆκεν, ἄχρις οὗ τὸν μὲν ἐφυγάδευσεν, τὸν Πετόσιριν δὲ εἰς τὴν προφητείαν ἐγκατέστησεν. 20

3 ἀλλὰ ταῦτα μὲν χρόνοις ἐγγόνοι προτέροις· τότε δ' οὖν ἡ Ἀρσάκη τοῦ πλήθους ἐπὶ τὴν οἰκῆσιν αὐτῆς συρρύνεντος, καὶ τὴν τε ἐφοδὸν τῶν ἐναντίων δηλοῦντος ἤδη καὶ αὐτῇ προησθημένη, καὶ τοῖς οὖσι τῶν στρατιωτῶν ἐπιτρέψαι συνεξελθεῖν αὐτοῖς αἰτοῦντος, οὐκ 25 ἂν ἔφη ταῦτα προχειρῶς οὕτως ἐπιτρέψειν, οὕτω μὲν τὸ πλήθος τῶν πολεμίων ὅσον, οὕτω δὲ οὔτινές εἰσιν ἢ πόθεν εἰδυῖα, καὶ πρὸς γε, οὐδὲ τὴν πρόφασιν δι' ἣν ἐπεληλύθασιν γινώσκουσα. χρῆναι οὖν ἄχρι τῶν τειχῶν διαβῆναι πρότερον, καὶ ἅπαντα ἐκείθεν κατοπτεύσαν- 30 τας καὶ ἄλλους συλλαβόντας, οὕτω τοῖς δυνατοῖς καὶ λυσιτελοῦσιν ἐπιχειρεῖν. ἐδόκει καλῶς εἰρηθῆαι, καὶ

ὠρμησαν ὥς εἶχον ἐπὶ τὸ τεῖχος. ἔνθα σκηνὴν ὑπὸ
 ἄλουργοῖς καὶ χρυσοῦφέσι παραπετάσμασιν ἐκ προσ-
 τάγματος ἡ Ἀρσάκη πηξάμενη, πολυτελῶς τε αὐτὴν καλ-
 λωπίσασα καὶ ἐφ' ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, τοὺς
 5 τε σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρύσοις περιστήσασα,
 κηρύκειόν τε εἰς εἰρηνικῶν διαλέξεων σύμβολον ἀνα-
 δείξασα, τοὺς πρῶτους καὶ ἐπιδόξους τῶν ἐναντίων
 πλησίον ἤκειν τοῦ τείχους προύτρπεεν. ὥς δὲ ὁ Θύα-
 μισ καὶ ὁ Θεαγένης αἰρεθέντες ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀφί-
 10 κοντο καὶ ἔστησαν ὑπὸ τῷ τείχει, τὰ μὲν ἄλλα ὥπλισμέ-
 νοι, γυμνοὶ δὲ τοῦ κράνους, ὁ κῆρυξ τὰδε ἔλεγεν. Ἀρ-
 σάκη λέγει πρὸς ὑμᾶς, Ὁροονδάτου μὲν τοῦ πρώτου
 σατράπου γυνή, μεγάλου δὲ βασιλέως ἀδελφή· τί βου-
 λόμενοι καὶ τίνες ὄντες, ἢ τίνα αἰτίαν ἐπάγοντες, τὴν
 15 ἔφοδον ἐτολήσατε; οἷ δὲ τὸ μὲν πλήθος εἶναι Βησσα-
 ῶν ἀπεκρίναντο, ἑαυτὸν δὲ ὁ Θύαμις ὅστις εἶη, καὶ
 ὅτι παρανομηθεὶς ὑπὸ τε τοῦ ἀδελφοῦ Πετοσίριδος καὶ
 Ὁροονδάτου, τῆς τε προφητείας ἐξ ἐπιβουλῆς ἀφαιρε-
 θεὶς, ἐπὶ ταύτην ὑπὸ Βησσαίων κατάγοιτο. καὶ εἰ μὲν
 20 ἀπολαμβάνοι τὴν ἰερωσύνην, εἰρήνην τε εἶναι, καὶ Βησ-
 σαέας εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανήξειν οὐδενὶ κατ' οὐδὲν λυ-
 μνηαμένους· εἰ δὲ μή, πολέμῳ κριτῇ καὶ τοῖς ὅπλοις
 ἐπιτρέψειν. χρῆναι δὲ καὶ Ἀρσάκην, εἴπερ τι διανοεῖ-
 ται τῶν προσηκόντων, εἰς καιρὸν τῆς εἰς αὐτὴν ἐπιβου-
 25 λῆς ἐκ Πετοσίριδος τὴν ἄμυναν εἰσπράττεσθαι, καὶ
 τῶν ἀθεμίτων διαβολῶν, ἃς ψευδῶς πρὸς Ὁροονδάτην
 ποιησάμενος ἐκείνη μὲν πρὸς τὸν ἄνδρα παρανόμου καὶ
 αἰσχροῦς ἐπιθυμίας ὑποψίαν, αὐτῷ δὲ τὴν ἐκ τῆς πατρί-
 δος φυγὴν ἐπιβεβληκῶς τυγχάνοι.
 30 πρὸς ταῦτα διατεράχθη μὲν καὶ σύμπαν τὸ Μεμφι-
 τῶν πλήθος, τὸν τε Θύαμιν ἀναγνωρίζοντες, καὶ τῆς
 ἀπροσδοκίτου φυγῆς αὐτῷ τὴν αἰτίαν ἐν ἀρχῇ μὲν καὶ

ἡνίκα ἐγίνετο ἀγνοήσαντες, ἐκ δὲ τῶν λεχθέντων δι' ὑποψίας τε ἄγοντες καὶ ἀλήθειαν εἶναι πιστεύοντες·
 4 ἡ δὲ Ἀρσάκη πλεον ἢ σύμπαντες συνεχύθη τὴν διάνοι-
 αν καὶ κλύδωνι φροντισμάτων περιεστοίχιστο. θυμοῦ
 μὲν γὰρ ἐπὶ τὸν Πετόσιριν πληρουμένη, καὶ πρὸς τὰ 5
 πάλοι συμβάντα τὴν διάνοιαν ἀναπεμπάξουσα, ὅπως ἂν
 τιμωρήσαιο συνετάττετο· τὸν δὲ Θύαμιν ὀρώσα, καὶ
 αὐτῆς τὸν Θεαγένην, διεσπᾶτο τὴν διάνοιαν καὶ ἐμερί-
 ζετο εἰς τὴν πρὸς ἐκάτερον ἐπιθυμίαν, ἔρωτα ἐπ' ἀμ-
 φοτέροις τὸν μὲν ἀνανεουμένη, τὸν δὲ δορυμέτερον ἄρτι 10
 τῇ ψυχῇ καταβαλλομένη, ὥστε οὐδὲ τοὺς περιεστηκό-
 τας ἔλαθεν ἀδημονοῦσα. πλὴν ἀλλὰ μικρὸν διαλιπούσα,
 καὶ ὥσπερ εἰ ἐξ ἐπιλήψεως ἑαυτὴν ἀναλαβοῦσα, πολέ-
 μου μὲν, ὃ βέλτιστοι, ἔφη, μανίαν ἐνοσήσατε, πάντες
 μὲν Βησσαεῖς, οὐχ ἡκιστα δὲ ὑμεῖς, ἀκμαῖοι καὶ χαρίεν- 15
 τες οὕτω νεανῖαι καὶ εὖ γεγονότες, ὥς γινώσκω τε καὶ
 εἰκάξειν ἀράεστιν, εἰς προὔπτον κίνδυνον, ὑπὲρ λη-
 στῶν καὶ ταῦτα, ἑαυτοὺς καθέντες, οὐδὲ πρὸς τὴν
 πρώτην προσβολήν, εἰ μάχης δεήσειεν, ἀρκέσουντες· μὴ
 γὰρ οὕτω τὰ μεγάλου βασιλέως ἀσθενήσειεν ὥς, εἰ καὶ 20
 τὸν σατράπην ἀπεῖναι συμβαίνει, μὴ διὰ τῶν λειψάνων
 γοῦν τῆς ἐνταῦθα στρατιᾶς ἅπαντας ὑμᾶς σαγηνευθῆ-
 ναι. ἀλλ' οὐδέν, οἶμαι, δεῖ τριβεσθαι τοὺς πολλούς,
 καὶ τῆς κατὰ τὴν ἔφοδον προφάσεως ἰδίας τινῶν οὔσης,
 ἀλλ' οὐ δημοσίας οὐδὲ κοινῆς, μὴ οὐχὶ καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀμ- 25
 φισβήτησιν κρίνεσθαι καὶ πέρας τὸ ἐκ θεῶν τε καὶ δι-
 κῆς αὐτῆς ὀρίσθησόμενον ἐκδέχεσθαι. δοκεῖ δὴ μοι,
 ἔφη, καὶ προστάττω τοὺς μὲν ἄλλους Μεμφιτῶν τε καὶ
 Βησσαέων ἡσύχους εἶναι, μηδὲ ἀπροφάσιστον ἀλλήλοις
 ἐπιφέρειν πόλεμον, τοὺς δὲ τῆς προφητείας ἀμφισβη- 30
 τοῦντας πρὸς ἀλλήλους μονομαχήσαντας ἐπαθλον τῷ
 νικῶντι προθέσθαι τὴν ἱερωσύνην.

ταῦτα τῆς Ἀρσάκης εἰπούσης οἱ μὲν κατὰ τὴν πόλιν 5
 ἅπαντες ἀνεβόησαν καὶ τὰ εἰρημένα ἐπήνουν, ἅμα μὲν
 εἰς ὑποψίαν μοχθηρᾶς προαιρέσεως κατὰ τοῦ Πετοσίρι-
 δος κεινημένοι, ἅμα δὲ καὶ τὸν ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ὅσον
 5 οὐπω προσδοκώμενον κίνδυνον αὐτός τις ἕκαστος εἰς
 τὸν δι' ἐτέρων ἀγῶνα διώσασθαι δοκιμάζων· οἱ πολλοὶ
 δὲ Βησσαίων ἐώκεσαν οὐκ ἀρεσκομένοις οὐδὲ ἐκδοῦναι
 προκινδυνεύειν σφῶν τὸν ἑξαρχον βουλομένοις, ἄχρις
 ὁ Θύαμις ἐπεισε συγκαταθέσθαι, τό τε ἀσθενὲς καὶ τὴν
 10 εἰς πολέμους ἀπειρίαν τοῦ Πετοσίριδος καταμηνύων,
 καὶ ὥς ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἔσται αὐτῷ τὰ τῆς μά-
 χης ἐπιθαρρύνων. ἅπερ, ὥς ἔοικε, καὶ ἡ Ἀρσάκη λα-
 βοῦσα ἐνθύμιον τὴν μονομαχίαν προύθηκεν, ἀνύπο-
 πτον ἑαυτῇ κατορθωθήσεσθαι τὸν σκοπὸν συνορῶσα,
 15 καὶ ὥς ὁ Πετοσίρις ἀραρότως αὐτῇ δίκην ὑπέξει πρὸς
 πολλῷ γενναιότερον τὸν Θύαμιν διαγωνιζόμενος. ἦν
 οὖν καὶ λόγου θάττον ὁρᾶν τὰ τῆς προστάξεως περαι-
 νόμενα, τοῦ Θυάμιδος προθυμία πάσῃ τὴν πρόκλησιν
 ἐπισπεύδοντος, καὶ τὰ λειπόμενα τῶν ὀπλων ἐν κόσμῳ
 20 τῷ γινομένῳ γεγηθότως ἀναλαμβάνοντος, πολλὰ καὶ
 τοῦ Θεαγένους ἐπιθαρσύνοντος, καὶ τό τε κράνος τῇ
 κεφαλῇ περιτιθέντος εὖλοφόν τε καὶ ὑποχρύσῳ μαρμα-
 ρυγῇ πυρσεύομενον, καὶ τᾶλλα τῶν ὀπλων πρὸς τὸ
 ἀσφαλὲς διαδέοντος, τοῦ δὲ Πετοσίριδος καὶ ὑπ' ἀνάγ-
 25 κης πυλῶν τε ἐκτός ἐκ προστάγματος τῆς Ἀρσάκης
 ὠθουμένου, πολλὰ τε εἰς παραίτησιν βοῶντος καὶ πρὸς
 βίαν ἐξοπλιζομένου. Θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ Θύαμις,
 ὦ γαθέ, ἔφη, Θεάγενες, οὐχ ὀρᾶς ὅπως τῷ δέει πάλλε-
 ται ὁ Πετοσίρις; ὀρῶ, ἔφη· ἀλλὰ πῶς χρήσῃ τοῖς προ-
 30 κειμένοις; οὐ γὰρ ἀπλῶς πολέμιος ἀλλὰ καὶ ἀδελφὸς ὁ
 ἐναντιός. ὃ δέ, εὖ λέγεις, εἶπε, καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς
 ἐμῆς διανοίας ἐστοχασμένως. νικῆσαι δ' οὖν θεοῦ νεύ-

οντος, οὐκ ἀποκτεῖναι προήρημαι· μὴ γὰρ οὕτω ποτὲ ὀργή καὶ μῆνις ἐφ' οἷς προπέπονθα κρατήσειεν, ὥς αἵματος ἀνταδέλφου καὶ φόνου καὶ μιάσματος ὁμογαστροῦ ἄμυναν μὲν ἐπὶ τοῖς παρελθοῦσι τιμὴν δέ τινα ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν ἀλλάξασθαι. γενναῖον τὰ ῥήματα, ⁵ ἔφη ὁ Θεαγένης, καὶ γνωρίζοντας εὖ τὴν φύσιν. ἀλλ' ἐμοὶ δῆτα τί παραφυλάττειν ἐπιστέλλεις; καὶ ὅς, ὁ μὲν προκείμενος ἀγὼν εὐκαταφρόνητος· ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ καὶ παράδοξα πολλᾶκις αἱ κατ' ἀνθρώπους τύχαι καινουργοῦσιν, εἰ μὲν κρατοῖην, συνεισελεύσῃ τε εἰς τὸ ¹⁰ ἄστυ καὶ συνοικήσεις ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις, εἰ δέ τι τῶν παρ' ἐλπίδας ἀποβαλῶνι, Βησσαέων ἡγήσῃ τούτων, εὐνοίαν πρὸς σέ πολλὴν ἐχόντων, καὶ τὸν ληστρικὸν διαθλήσεις βίον, ἕως ἄν τι τέλος τῶν κατὰ σέ δεξιώτερον ὑποφύνηθῃς. 15

6 ἐπὶ τούτοις ἡσπάζοντό τε ἀλλήλους σὺν δάκρυσιν ἄμα καὶ φιλήμασιν, καὶ ὁ μὲν αὐτοῦ καθῆστο ὥς εἶχε, περὶσκοπῶν τὸ μέλλον, καὶ τῇ Ἀρσάκῃ παρεῖχεν οὐκ εἰδὼς ἐντροπαῶν αὐτοῦ τῇ θεᾷ, παντοίως αὐτὸν περὶσκοπούσῃ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τέως ἀπολαύειν τῆς ἐπι- ²⁰ θυμίας ἐπιτρεπούσῃ· ὁ δὲ Θύαμις ἐπὶ τὸν Πιετόσιριν ὤρμησεν. οὐ μὲν ὑπέστη γε ἐκεῖνος τὴν ἐφοδον, ἀλλὰ παρὰ τὴν πρώτην κίνησιν εἰς φυγὴν τραπεῖς ἐπὶ τὰς πύλας, εἰσφρῆσαι εἰς τὸ ἄστυ προθυμούμενος. ἀλλ' ἡνύετο οὐδέν, ὑπὸ τῶν ἐφεστώτων ταῖς πύλαις ἀπο- ²⁵ κρουόμενος, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους μὴ παραδέχεσθαι καθ' ὃ μέρος ὀρμήσειεν ἐπικελευομένων. ἀπεδίδρασκε δὴ, ὥς εἶχε τάχους, περὶ τὸν κύκλον τοῦ ἄστεος, ἥδη καὶ τὰ ὄπλα ἀποβαλὼν. συμπαρέθει δὲ κατόπιν καὶ ὁ Θεαγένης, ὑπεραγωνιῶν τε τοῦ Θυάμιδος, καὶ τῶν γι- ³⁰ νομένων μὴ πάντα ὁρᾶν οὐ φέρων, οὐ μὲν ἐνοπλὸς γε, τοῦ μὴ τινα λαβεῖν ὑπόνοιαν ὥς τῷ Θυάμιδι τοῦ ἐργου

συννεφασόμενος· ἀλλ' ἐνθα καθῆστο τοῦ τείχους ὑπ'
 ὅψει τῆς Ἀρσάκης τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καταθέμε-
 νος, καὶ ταῦτα περισκοπεῖν αὐτῇ πάλιν ἀνθ' ἑαυτοῦ
 παρασχών, συμπαρωμάρτει τοῖς δρόμοις, οὔτε ἀλisko-
 5 μένου τοῦ Πετοσίριδος οὔτε κατὰ πολὺ φνγγή φθάνον-
 τος, ἀλλ' αἰετὶ ληφθησομένῳ προσεοικότος, καὶ τοσοῦτον
 ὑπεκφεύγοντος ὅσον εἰκὸς ἦν τοῦ ἀνόπλου καθυστερεῖν
 ὠπλισμένον τὸν Θυάμιν. εἰς ἅπαξ μὲν οὖν καὶ δεῦτερον
 οὕτω περιήλασαν τὸ τεῖχος· ἀλλ' ὅτε δὴ ὁ τρίτος αὐτοῖς
 10 ἡνύετο κύκλος, ἤδη τὸ δόρυ τοῦ Θυάμιδος κατὰ τῶν
μεταφρένων τὰ δειλοῦ κατασείοντος καὶ μένειν ἢ βε-
 βλησθαι διαπειλοῦντος, ἡ πόλις δὲ ὥσπερ ἐκ θεάτρον
 περιεστῶσα τοῦ τείχους ἡθλοθέτει τὴν θέαν, τότε δὴ
 πῶς εἴτε τι δαιμόνιον εἴτε τύχη τις ἀνθρώπεια βρα-
 15 βεύουσα, καὶνὸν ἐπεισόδιον ἐπετραγῶδει τοῖς δρωμέ-
 νοις, ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δράματος ἀρχὴν ἔλλου.
 παρεισφέρουσα, καὶ τὸν Καλάσιριν εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν
 ἐκείνην ὥσπερ ἐκ μηχανῆς σύνδρομόν τε καὶ οὐκ εὐ-
 τυχῇ θεωρὸν τῷ περὶ ψυχῆς ἀγῶνι τῶν παίδων ἐφίστη-
 20 σι, πολλὰ μὲν ἀνατλάντα καὶ πάντα μηχανησάμενον,
 φυγὰς τε ἑαυτῷ καὶ ἄλλας ξενικὰς ἐπιβαλόντα, εἰ πῶς
 ἐκκλινεῖς τὴν οὕτως ἀπηνῆ θέαν, ἐκνικηθέντα δὲ ὑπὸ
 τῆς εἰμαρμένης, καὶ ἰδεῖν αἰ πάλαι αὐτῷ οἱ θεοὶ προε-
 θέσπισαν συνελαθέντα, πόρρωθεν μὲν τὰ τῆς διώξεως
 25 προκατοπτεύσαντα, ἐκ δὲ τῶν πολλάκις προρρηθέντων
 τοὺς παῖδας εἶναι τοὺς αὐτοῦ συννοήσαντα, καὶ συν-
 τονωτέροις ἢ καθ' ἡλικίαν δρόμοις, ἐπὶ τῷ φθῆναι
 τὴν εἰς τέλος αὐτῶν συμπλοκὴν, καὶ τὸ γῆρας βια-
 σάμενον.
 30 ὥς δ' οὖν ἐπέστη καὶ πλησίον ἤδη συμπαρέθει, τί τ'
 ταῦτα ὦ Θυάμι καὶ Πετόσιρι; συνεχῶς ἐβόα. τί ταῦτα
 ὦ παῖδες; ἀνεκάλει πολλάκις. οὐ δ' οὐδέπω τὴν πα-

X

τρώαν γνωρίζοντες ὄψιν, τοῦ μὲν ἔτι τοῖς πτωχοῖς ἡμ-
 φιεσμένου ῥάκεσιν, αὐτοὶ δὲ ὅλοι τῆς ἀγωνίας ὄντες,
 ὥς τινα τῶν ἀγυρτῶν ἢ καὶ ἄλλως ἐξεστηκότων παρή-
 μειβον. τῶν δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους οἱ μὲν ἐθαύμαζον ὥς
 ἀφειδοῦντα αὐτοῦ καὶ εἰς ξιφήρεις ἐμβάλλοντα, οἱ δὲ 5
 ὥς παραπλήγα καὶ μάτην φερόμενον ἐγέλων. ἀλλ' ὅτε
 συνελς ὁ πρεσβύτερος ὑπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ σχήματος
 ἑαυτὸν οὐ γνωρίζομενον ἐγυμνώθη μὲν τῶν ἐπιβεβλη-
 μένων ῥακῶν, τὴν δὲ ἱερὰν κόμην ἄδετον οὔσαν καθήκε,
 καὶ τὸ κατ' ὤμων φορτίον καὶ τὴν ἐν χειρὶ βακτηρίαν 10
 ἀπορρίψας ἔστη κατὰ πρόσωπον, καὶ ὤφθη γεραρός τε
 καὶ ἱεροπρεπής, ὑπώκλασέ τε ἡρέμα, καὶ τὰς χεῖρας εἰς
 ἱκετηρίαν προτείνας "ὦ τέκνα" σὺν δάκρυσιν ἀνωλό-
 λυξεν, "οὗτος ἐγὼ Καλάσιρις, οὗτος ἐγὼ πατὴρ ὁ ὑμέ-
 τερος· αὐτοῦ στήτε, καὶ τὴν ἐκ μοιρῶν μανίαν στήσατε, 15
 τὸν φύντα καὶ ἔχοντες καὶ αἰδεσθέντες," τότε οἱ μὲν
παρείδθησαν, καὶ κατενεχθῆναι μικρὸν ἀπολιπόντες
 προσέπιπτον ἄμφω τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς γόνασι περιφύ-
 ντες, πρῶτα μὲν ἀτενεστερον ἐνορῶντες διηκρίβουν τὸν
 ἀναγνωρισμὸν, ὥς δὲ οὐ φάσμα τὴν ὄψιν ἀλήθειαν δὲ 20
 ἐγνώρισαν, πολλὰ ἅμα καὶ ἐξ ἐναντίων ἔπασχον. ἦδοντο
 ἐπὶ τῷ φύντι σωζομένῳ παρ' ἐλπίδας· ἐφ' ἣ κατελαμ-
 βάνοντο πράξει, καὶ ἡνιῶντο καὶ ἡσχύνοντο· τῆς ἀδη-
 λίας τῶν ἀποβησομένων εἰς ἀγωνίαν καθίσταντο.

καὶ ταῦτα ἔτι τῶν ἐκ τῆς πόλεως θαυμαζόντων, καὶ 25
 λεγόντων μὲν οὐδὲν οὐδὲ πραττόντων, ὥσπερ δὲ ἀγα-
 νῶν ὑπ' ἀγνοίας καὶ τοῖς γεγραμμένοις παραπλησίῳ
 πρὸς μόνην τὴν θεῶν ἐπτοημένων, ἑτέρου ἐγίνετο παρ-
 εγκύκλημα τοῦ δράματος ἢ Χαρίκλεια. κατ' ἔλκος γὰρ
 ἐφεπομένη τοῦ Καλασίριδος, καὶ πόρρωθεν ἀναγνωρί- 30
 σασα τὸν Θεαγένην (ὅξυ γὰρ τι πρὸς ἐπίγνωσιν ἐρωτι-
 κῶν ὄψις, καὶ κίνημα πολλάκις καὶ σχῆμα μόνον, καὶ

πόρρωθεν ἢ καὶ ἐκ νώτων, τῆς ὁμοιότητος τὴν φαντα-
 σίαν παρέστησεν), ὥσπερ οἰστροθεῖσα ὑπὸ τῆς ὄψεως,
 ἐμμανὴς ἐπ' αὐτὸν ἵεται· καὶ περιφῦσα τοῦ αὐχένος
 ἀπρὶς εἶχετο καὶ ἐξήρτητο, καὶ γοεροῖς τισὶ κατησπά-
 5 ζετο θρήνοις. ὃ δέ, οἷον εἰκός, ὅψιν τε ῥυπῶσαν καὶ
 πρὸς τὸ αἰσχροτέρου ἐπιτετηδευμένην ἰδὼν καὶ ἐσθῆτα
 τετραυχωμένην καὶ κατεργωνυῖαν, ὥσπερ τινὰ τῶν ἀγρι-
 ρουσῶν καὶ ἀληθῶς ἀλῆτιν διωθεῖτο καὶ παρηγκωνί-
 ζετο. καὶ τέλος, ἐπειδὴ οὐ μεθίει, ὥς ἐνοχλοῦσαν καὶ
 10 τῇ θεᾷ τῶν ἀμφὶ Καλάσιριν ἐμποδῶν ἰσταμένην καὶ
διερράπισεν. ἣ δὲ ᾧ Πύθιι πρὸς αὐτὸν ἡρέμα· οὐδὲ
 τοῦ λαμπαδίου μέμνησαι; καὶ τότε Θεαγένης ὥσπερ βέ-
 λει τῷ ῥήματι βληθεὶς, καὶ τῶν συγκειμένων αὐτοῖς
 συμβόλων τὸ λαμπαδίον γνωρίσας, ἐνατενίσας τε καὶ
 15 ταῖς βολαῖς τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Χαρίκλειας ὥσπερ ὑπ'
 ἀκτίνος ἐκ νεφῶν διαττούσης καταυγασθεὶς περιέβαλλε
 τε καὶ ἐνῆγκαλίζετο.

καὶ τέλος τὸ πρὸς τῷ τείχει σύμπαν μέρος καθ' ὃ
 προκαθῆστο ἡ Ἀρσάκη διοιδορμένη καὶ οὐκ ἄνευ ξηλο-
 20 τυπίας ἤδη τὴν Χαρίκλειαν θεωμένη, σκηνογραφικῆς
 ἐπληροῦτο θαυματουργίας. ἔλυντο μὲν ἄθεσμος ἀδελ-
 φῶν πόλεμος, καὶ ἀγὼν ὁ δι' αἵματος κριθήσεσθαι
 προσδοκώμενος εἰς κωμικὸν ἐκ τραγικοῦ τὸ τέλος κατ-
 ἐστρεφε. πατήρ τοὺς παῖδας ξιφῆρεις ἐπ' ἀλλήλους καὶ
 25 μονομαχοῦντας θεασάμενος, καὶ τὸν παρὰ τοσοῦτον
 τῶν τέκνων θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς γεννήσασσι δυσ-
 τυχήσαι κινδυνεύσας, εἰρήνης αὐτοῖς ἐγίνετο πρῦτα-
 νις, διαδρᾶναι μὲν τὸ προωρισμένον ἐκ μοιρῶν ἀδυνα-
 τήσας, εἰς καιρὸν δὲ ἐπιστήναι τοῖς ἀποκεκληρωμένοις
 30 εὐτυχίας. παῖδες τὸν φόντα μετὰ δεκαετοῦς ἄλλης χρό-
 νον ἐκομίζοντο, καὶ τὸν αἵτιον τῆς ἐπὶ τῇ προφητείᾳ
 καὶ μέχρις αἵματος στάσεως αὐτοὶ μικρὸν ὕστερον κατ-

έστεφον και τοίς συμβόλοις τῆς Ιερωσύνης ἀναδοῦντες
 παρέπεμπον. ἐφ' ἅπασιν δὲ τὸ ἐρωτικὸν μέρος τοῦ δρά-
 ματος, ἡ Χαρίκλεια καὶ ὁ Θεαγένης ἐπήκμαζον, ὥρατοι
 καὶ χαρίεντες οὕτω νέοι, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀλλήλους
 ἀπειληφότες, καὶ πλέον τῶν ἄλλων εἰς τὴν ἐφ' ἑαυτοὺς
 θέαν τὴν πόλιν ἐπιστρέφοντες. ἐξεχύθη γοῦν πᾶσα διὰ
 πυλῶν, καὶ τὸ προκείμενον πεδῖον ἐπλήρου διὰ πάσης
 ἡλικίας, τοῦ μὲν ἐφηβεύοντος τῆς πόλεως καὶ εἰς ἄν-
 δρας ἄρτι παραλλάττοντος τῷ Θεαγένει προστρέχοντος,
 τῷ δὲ Θυάμιδι τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας καὶ τοὺς ἄνδρας 10
 ὀλοκλήρως πληρούσης καὶ τι καὶ ἀναγνωρίζειν τὸν Θυ-
 αμιν ἐχούσης. τὸ δὲ παρθενεῦον τοῦ ἄστεος καὶ νυμ-
 φῶνας ἤδη φανταζόμενον τὴν Χαρίκλειαν περιεῖπε·
 πρεσβυτικὸν δὲ καὶ Ιερὸν ἅπαν γένος ἐδορυφόρει τὸν
 Καλάσιριν. καὶ πομπή τις Ιεροπρεπῆς αὐτοσχέδιος 15
 ἐστέλλετο, τοὺς μὲν Βησσαεῖς τοῦ Θυάμιδος ἀποπέμ-
 ψαντος, καὶ χάριν τε τὴν γινομένην ὑπὲρ τῆς προθυ-
 μίας ὁμολογῆσαντος, καὶ βοῦς μὲν ἑκατὸν χίλια δὲ πρό-
 βατα καὶ δραχμὰς ἑκάστῳ δέκα μικρὸν ὕστερον εἰς
 πληρουμένην τὴν σελήνην ἀποστέλλειν ἐπαγγειλαμέ- 20
 νου, τὸν αὐχένα δὲ ὑπάγοντος ταῖς χερσὶ τοῦ πατρός,
 καὶ τὴν πορείαν ἐπικουφίζοντος, καὶ τὴν βάσιν τοῦ πρε-
 σβύτου πρὸς τὸ παρ' ἐλπίδα χαῖρον ἡρέμα παραλυομέ-
 νην ἐφεδράζοντος. ἐποίει δὲ ταῦτόν ἐκ θατέρων καὶ ὁ
 Πετόσιρις. καὶ ὑπὸ λαμπάσιν ἡμμέναις ἐπὶ τὸν νεῶν 25
 τῆς Ἰσιδος κατήγετο ὁ πρεσβύτης, ὑπὸ κρότῳ καὶ εὐ-
 φημίᾳ πολλῇ δορυφορούμενος, πολλῶν ἅμα συρόγγων
 καὶ αὐλῶν Ιερῶν ἐπηχούντων καὶ πρὸς χοροὺς τὸ ἀγέ-
ρωχον τῆς ἡλικίας ἐκβακχευόντων. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ Ἀρ- 30
 σάκη κατόπιν ἐλείπετο τῶν δρωμένων, ἀλλ' ἴδιον δο-
 ρυφόρημα καὶ πομπεῖαν καθ' ἑαυτὴν ὑπέρογκόν τινα
 σοβοῦσα, ὄρμους καὶ πολὺν χρυσὸν ἐνέβαλεν εἰς τὸ

"Ισειον, οὐτωςὼς μὲν δοκεῖν, δι' ἅπερ καὶ ἡ λοιπὴ πόλις,
 ἐκ μόνου δὲ τοῦ Θεαγένους τὸν ὀφθαλμὸν ἀναρτήσασα,
 καὶ πλεόντων ἄλλων τῆς ἐκείνου θείας ἐμπορουμένη,
 οὐ μὴν ἔχουσα γε καθαρὸν τὸ ἠδόμενον· ἀλλὰ τὴν Χα-
 5 ρίκλειαν ὁ Θεαγένης ἐξ ὠλένης χειραγωγῶν, καὶ τὴν
 ὀχλικὴν ἐπιφορὰν ἀναστέλλων, δριμύτι τῇ Ἀρσάκῃ ζη-
 λοτυπίας κέντρον ἐνέβαλεν. ὥς οὖν ἐντὸς ἐγεγόνει τῶν
 ἀνακτόρων ὁ Καλάσιρις, ῥίπτει μὲν ἑαυτὸν ἐπὶ πρόσ-
 ωπον, τοῖς δὲ ἴχνεσι προσφύς τοῦ ἀγάματος, ὥρων τε
 10 ἐπὶ πλείστον οὕτως ἔχων, ὀλίγου μὲν καὶ ἐκθάνειν ἐδέ-
 ησεν, ἀναλαβόντων δὲ τῶν περισσώτων μόλις διανα-
 στάς, καὶ σπείσας τε τῇ θεῷ καὶ κατευξάμενος, ἀφελὼν
 τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τὸν τῆς ἱερωσύνης στέφανον τὸν
 παῖδα τὸν Θύαμιν κατέστεφεν, αὐτὸς μὲν ἤδη γηραιός
 15 τε εἶναι πρὸς τὸ πλῆθος εἰπών, καὶ ἄλλως προορᾶν τὴν
 τελευταίαν πλησιάζουσιν, τὸν δὲ παῖδα πρεσβύτερον
 ὄντα τοῦ γένους χρεωστεισθαι τε τὰ σύμβολα τῆς προ-
 φητείας ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἱκανῶς ἔχειν ψυχῆς τε ἅμα
 καὶ σώματος πρὸς τὰς τῆς ἱερωσύνης λειτουργίας. ἐκ-
 20 βοησάντων δὲ πρὸς ταῦτα τοῦ δήμου, καὶ συγκατατί-
 θεσθαι διὰ τῶν ἐπαλῶν παραδηλούντων, αὐτὸς μὲν
 τοῦ νεῷ μέρος τι καταλαβών, ὃ δὲ τῶν προφητεύουσιν
 ἀποκεκλήρωτο, τοὺς τε παῖδας ἔχων ἅμα καὶ τοὺς περὶ
 τὸν Θεαγένην ἐγκατέμεινεν· οἱ λοιποὶ δὲ εἰς οἴκησιν
 25 ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ἀπεχώρουν.

ἀπεχώρει δὲ καὶ ἡ Ἀρσάκη, μόλις μὲν καὶ πολλάκις
 ἀναστρέφουσα καὶ πλείονι θεραπέει δῆθεν τῇ περὶ τὴν
 θεὸν ἐναλύουσα· πλὴν ἄλλ' ἀπεχώρει γε ὅψε ποτε, καὶ
 θαμὰ πρὸς τὸν Θεαγένην, ἕως ἐξῆν, ἐπιστρέφουσα.
 30 ἐπεὶ δ' οὖν εἰς τὴν βασιλείον αὐλὴν ἦλθε, διαμπαῆς ἐπὶ
 τὸν θάλαμον ἵεται, καὶ καταβαλοῦσα ἑαυτὴν ἐπὶ τῆς
 κλίνης, ὥς εἶχε σχήματος, ἔκειτο ἄναυδος, γύναιον καὶ

40
 X230

ἄλλως πρὸς ἄσεμνον ἡδονὴν ἐπιφορον, τότε δὲ πλεον
 ὑπὸ θείας ἀμάχου τῆς Θεαγένους, καὶ τὰς πώποτε εἰς
 πείραν ἐλθούσας ὄψεις ὑπερπαιούσης, ἀνακαιόμενον.
 παννύχιος γοῦν ἔκειτο, πυκνὰ μὲν πρὸς ἑκατέραν πλευ-
 ρὰν τὸ σῶμα στρέφουσα, πυκνὰ δὲ καὶ βύθιον ἐπιστέ- 5
 νουσα, νῦν μὲν ὀρθομένη νῦν δὲ ὀκλάζουσα ἐπὶ τῆς
 στρωμνῆς, καὶ τῆς ἐσθῆτος ἑαυτὴν κατὰ μέρος ἀπο-
 γυμνοῦσα, καὶ αὐθις ἀθρόον ἐπὶ τὴν εὐνὴν καταφέ-
 ρουσα. καὶ ποτε καὶ παιδίσκην ἀπροφασίστως προσκα-
 λέσασα, αὐθις ἀπέπεμπεν οὐδὲν ἐπιστείλασα. καὶ ἀπλῶς 10
 εἰς μανίαν ἐλάνθανε λοιπὸν ὁ ἔρως ὑποφερόμενος, ἕως
 δὴ τις πρεσβύτες, ὄνομα Κυβέλη, τῶν θαλαμηπόλων
 καὶ συνήθως τὰ ἐρωτικά τῇ Ἀρσάκῃ διακονουμένων,
 εἰσδραμοῦσα εἰς τὸν θάλαμον (ἔλαθε γὰρ αὐτὴν οὐδ'
 ὁτιοῦν τῶν γινομένων, αἵτε λύχνου φαίνοντος καὶ οἶον 15
 συνεξάπτοντος τῇ Ἀρσάκῃ τὸν ἔρωτα) τί ταῦτα, ἔλεγεν,
 ὦ δέσποινα; τί σε νέον ἢ καινὸν ἀλγύνει πάθος; τίς
 πάλιν ὀφθεῖς τὴν ἐμὴν διαταράττει τροφίμην; τίς οὕτως
 ἀλαζὼν καὶ ἐκφρων ὥς τοῦ κατὰ σὲ τοσούτου κάλλους
 μὴ ἡττησθαι, μὴδὲ εὐδαιμονίαν ἡγεῖσθαι τὴν σὴν ἐρά- 20
 σμιον ὁμιλίαν, ἀλλὰ νεῦμα τὸ σὸν καὶ βουλὴν ὑπερφρο-
 νεῖν; ἔξειπε μόνον, ὦ γλυκύτατον ἐμοὶ παιδίον· οὐδεὶς
 οὕτως ἀδαμάντινος ὥς μὴ τοῖς ἡμετέροις ἀλῶναι θελγῇ-
 τροις. ἔξειπε, καὶ οὐκ ἂν φθάνοις ἀνύουσα τὰ κατὰ
 γνώμην. ἔργοις δέ, οἶμαι, πολλάκις τὴν πείραν εἰ- 25
 ληφας.

10 ἢ μὲν ταῦτα καὶ ὅμοια ἕτερα κατεπῆδε, πολλὰ τοῖς
 ποσὶ τῆς Ἀρσάκης προσκνυζομένη, καὶ παντοίαις κολα-
 κείαις ἔξειπειν τὸ πάθος ἐπαγομένη· ἢ δὲ μικρὸν ἐφη-
 συχάσασα, βέβλημαι, εἶπεν, ὦ μητέριον, ὥς οὐπω πρό- 30
 τερον· καὶ πολλὰ δὴ πρὸς σοῦ καὶ πολλάκις εὖ παθοῦσα
 ἐν ὁμοίαις ταῖς χρεαίαις, οὐκ οἶδα εἰ καὶ νῦν ἔξω κατορ-

θοῦσαν. ὁ γάρ τοι πόλεμος ὁ πρὸ τῶν τειχῶν τήμερον
 ὀλίγον μὲν συγκροτηθεὶς ἀθρόον δὲ κατασταλαῖς τοῖς
 μὲν ἄλλοις ἀναίμακτος ἀπεφάνθη καὶ εἰς εἰρήνην κατ-
 ἔστρεψεν, ἐμοὶ δὲ ἀρχή τις ἀληθεστέρου πολέμου καὶ
 5 τραῦμα οὐ μέρους μόνον ἢ μέλους ἀλλὰ καὶ ψυχῆς αὐ-
 τῆς γέρονε, τὸν ξένον ἐκείνον νεανίαν, τὸν τῷ Θυάμιδι
 κατὰ τὴν μονομαχίαν παραθέοντα, οὐκ εὐτυχῶς ἐπι-
 δείξας. οἶσθά που πάντως ὧ μῆτερ ὃν λέγω· οὐδὲ γὰρ
 μικρῷ τῷ μέσῳ τοὺς ἄλλους τῷ κάλλει κατήστραπτεν,
 10 οὐδ' ὥστε καὶ ἄγροικόν τινα λαθεῖν καὶ τῶν καλῶν ἀνέ-
 ραστον, μή τοί γε δὴ σὲ καὶ τὴν σὴν πολυπειρίαν. ὦστε,
 ὦ φιλάττη, τὸ μὲν βέλος τοῦμόν ἐγνωκας, ὧρα δὲ σοι
 κινεῖν πᾶσαν μηχανήν, πᾶσαν πρεσβυτικὴν ἑγγά καὶ
 αἰμυλίαν, εἴπερ δὴ βούλει σοι περιεῖναι τὴν τροφίμην·
 15 ὥς οὐκ ἔστιν ὅπως βιώσομαι μὴ πάντως ἐκείνου τυγχά-
 νουσα. γινώσκω, ἔφη, τὸν νεανίαν, ἢ γραῦς. εὐρύς
 τις ἦν τὰ στέρνα καὶ τοὺς ὤμους, καὶ τὸν ἀνχένα ὕρ-
 θιον καὶ ἐλεύθερον ὑπὲρ τοὺς ἄλλους αἰρων, καὶ εἰς
 κορυφὴν τοὺς ἅπαντας ὑπερέχων, γλαυκιῶν τὸ βλέμμα,
 20 καὶ ἐπέραστον ἄμα καὶ γοργὸν προσβλέπων, ὁ καταβό-
 στρυχός που πάντως ἐκείνος, τὴν παρειὰν ἄρτι ξανθῷ
 τῷ λούλῳ περιστέφων· ᾧ γύναιόν τι ξενικόν, οὐκ ἄω-
 ρον μὲν ἄλλως δὲ ἰταμόν, ὥς ἐδόκει, προσδραμόν αἰφ-
 νίδιον περιέφνυ καὶ περιπλακὲν ἐξήρτητο. ἢ οὐ τοῦτον
 25 λέγεις ὦ δέσποινα; τοῦτον, ἔφη, μαμμίδιον· εὐ γάρ με
 καὶ τὸ παράσημον ὑπέμνησας, τὴν ἀλιτήριον ἐκείνην
 καὶ τῶν ἀπ' οἰκῆματος, ἐπὶ μικρῷ καὶ τῶν πολλῶν καὶ
 ἐπιτετηδευμένῳ κάλλει μέγα μὲν φανταζομένην, πλὴν
 30 ὥσται τὸν ἐρώμενον. βραχὺ δὴ πρὸς ταῦτα καὶ σεσηρὸς
 ὑπομειδιάσασα ἢ πρεσβῦτις, θάρσει, ἔφη, ὦ δέσποινα.
 εἰς τὴν τήμερον ἐκείνη καλὴ τῷ ξένῳ νενόμισται· εἰ δὲ

σοι καὶ τῷ σῷ κάλλει προστυχεῖν αὐτόν ἀνύσαιμι, χρυσᾷ φασὶ χαλκείων ἀλλάσσεται, ὥς ἐταιρίδιον τὸ ἐθελᾶσκειον ἐκείνο καὶ μάτην θρυπτόμενον παραγκωνισάμενος. εἰ γὰρ οὕτω ποιήσεις, Κυβέλιον φίλτατον, δυοὶν δι' ἐνός μοι γενήσῃ νόσων ἰατρός, ἐρωτός τε καὶ ξηλο- 5 τυπίας, τὸν μὲν ἐμπλήσασα, τῆς δὲ ἀπαλλάξασα. καὶ ἡ, γενήσεται, εἶπεν, τό γε ἐπ' ἐμοί. σὺ δὲ μοι σαυτὴν ἀναλαμβάνειν καὶ τὸ παρὸν ἡσυχάζειν, μηδὲ δυσθυμοῦσα προαποκάμνειν, ἀλλ' εὐελπὺς εἶναι.

- 11 ταῦτ' εἶπε, καὶ ἀφελούσα τὸν λύχνον, ἐπικλεισαμένη 10
 τε τοῦ θαλάμου τὰς θύρας, ἐξώρμησεν. οὐπω δὲ ἀκριβῶς ἡμέρας ἐπησθημένη, τῶν τε βασιλείων εὐνοῦχων ἓνα παραλαβοῦσα, καὶ ἄλλην θεράπαιναν ἅμα ποπάνους καὶ ἐτέροις δὴ τισι θύμασιν ἐπεσθαι προστάξασα, ἐπὶ τὸ Ἱσείον ἐσπευδεν. ὥς δὲ τοῖς προθύροις ἐπέστη, θυ- 15
 σίαν ἄγειν τῇ θεῷ λέγουσα ὑπὲρ τῆς δεσποίνης Ἀρσάκης, ἐκ τινῶν ὄνειράτων τεταραγμένης καὶ ἐξιλεώσασθαι τὰ ὀφθέντα βουλομένης, τῶν νεωκόρων διεκώλυέ τις καὶ ἀπέπεμπε, κατηφείας τὰ περὶ τὸ ἱερὸν ἐμπεπλήσθαι φάσκων· τὸν γὰρ δὴ προφήτην τὸν Καλάσιριν 20
 μακροῖς χρόνοις εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανήκοντα ἐστιαθῆναι μὲν λαμπρῶς ἅμα τοῖς φιλτάτοις κατὰ τὴν ἐσπέραν, καὶ πρὸς πᾶσαν ἄνεσιν καὶ ψυχαγωγίαν ἑαυτὸν ἐκδοῦναι, μετὰ δὲ τὴν εὐωχίαν σπείσαι τε καὶ πολλὰ ἐπεύξασθαι τῇ θεῷ, καὶ τοῖς παισὶν εἰπόντα ὥς ἄχρι τοῦ παρόντος 25
 ὄφονται τὸν πατέρα, καὶ πολλὰ ἐπισκῆψαντα τῶν σὺν αὐτῷ νέων Ἑλλήνων ἀφιγμένων ὥς ἐνὶ μάλιστα προνοεῖν, καὶ ἐν οἷς ἂν βουλομένοις αὐτοῖς γίνηται τὰ δυνατὰ συμπράττειν, κατακλίναντά τε αὐτόν, καὶ εἴτε διὰ τὸ τῆς χαρᾶς μέγεθος, τῶν πνευματικῶν πόρων εἰς ὑπερ- 30
 βολὴν ἀνεθέντων καὶ χαλασθέντων, οἷα δὴ γηραιοῦ τοῦ σώματος ἀθρόον διαφορηθέντος, εἴτε καὶ θεῶν αἰ-

τήσαντι τοῦτο παρασχομένων, εἰς ἀλεκτρούνων φθὰς
 τετελευτηκότα γνωσθῆναι, τῶν παίδων, ἐξ ὧν προύλε-
 γεν ὁ πρεσβύτης, παννύχιον παρατηρούντων. καὶ νῦν,
 ἔφη, διεπεμφάμεθα τοὺς μετακαλέσοντας τὸ λοιπὸν τῶν
 5 κατὰ τὴν πόλιν προφητικῶν τε καὶ λερατικῶν γένος, ὡς
 ἂν τὰ νομιζόμενα ἐπ' αὐτῷ τῆς κηδείας κατὰ τὸν πά-
 τριον νόμον τελοῖεν. ἀποχωρητέον οὖν ὑμῖν· οὐ γὰρ
 θέμις μὴ ὅ τι γε θύειν, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβαίνειν τοῦ νεῷ
 πλὴν τοῖς λερωμένοις, ἐπὶ τούτων ὄλων τῶν ἐχομένων
 10 ἡμερῶν. πῶς οὖν οἱ ξένοι διάξουσιν; ἔφασκεν ἡ Κυβέ-
 λη. καὶ ὅς, καταγώγιον αὐτοῖς εὐτρεπισθῆναι πλησίον
 καὶ ἔξω πον περὶ τὸν νεῶν ὁ νέος προφήτης ὁ Θυάμις
 ἐπέστειλε· καὶ ὡς ὀρᾷς, αὐτοὶ γε οὗτοι προσίασι, τῷ νό-
 μῳ παιθόμενοι καὶ ἐξοικίζοντες ἑαυτοὺς τῶν λερῶν τὸ
 15 παρόν. ἡ δὲ Κυβέλη τὴν ξυντηχίαν ἄρπαγμα καὶ ὥσπερ
 ἄγρας ἀρχὴν ποιησαμένη, οὐκοῦν, ἔφη, ὦ νεωκόρων
 θεοφιλέστατε, καιρὸς τοὺς τε ξένους καὶ ἡμᾶς ἅμα εὖ
 ποιεῖν, μᾶλλον δὲ Ἀρσάκην μεγάλου βασιλέως ἀδελφὴν·
 οἶσθα γὰρ ὡς φιλέλλην τέ ἐστι καὶ δεξιὸν τι χρῆμα περὶ
 20 ξένων ὑποδοχὴν. λέγε οὖν πρὸς τοὺς νέους ὡς κατὰ
 πρόσταγμα τοῦ Θυάμιδος ἐν ἡμετέρου τὸ καταγώγιον
 αὐτοῖς ἡτρέπεται. ἐποίησεν οὕτως ὁ νεωκόρος, οὐδὲν
 τῶν βυσσοδομειομένων ὑπὸ τῆς Κυβέλης ὑποτοπήσας,
 ἀλλ' εὐεργετήσεν τε οἰόμενος τοὺς ξένους, εἰ πρόξενος
 25 αὐτοῖς ἀύλης σατραπικῆς γένοιτο, καὶ ἅμα τοῖς αἰτουσὶ
 τὴν χάριν, ἀβλαβῇ καὶ ταῦτα οὖσαν καὶ ἀξήμιον, καθ-
 ικετεύσειν. κατηφεῖς δὲ καὶ δεδακρυμένους πλησιά-
 σαντας τοὺς περὶ τὸν Θεαγένην ἰδὼν ὁ νεωκόρος, οὐκ
 ἔννομα μὲν, ἔφη, οὐδὲ συγκεχωρημένα ἐκ τῶν πατρῶων
 30 διαπράττεσθαι, καὶ ταῦτα προαπηγορευμένον ὑμῖν,
 ὀδυρόμενοι καὶ θρηνοῦντες ἄνδρα προφήτην, ὃν χαί-
 ροντας καὶ εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν, ὡς τῆς βελτίονος

μετειληχότα λήξεως καὶ πρὸς τῶν κρειττόνων κεκληρω-
 μένον, ὁ θεὸς καὶ ἱερὸς παρεγγυᾷ λόγος. πλὴν ἄλλὰ
 συγγνωστά μὲν ὑμῖν, πατέρα, ὥς φατε, καὶ κηδεμόνα
 καὶ ἐλπίδα τὴν μόνην ἀποβεβληκόσιν, οὐ μὴν ἀθυμη-
 τέα παντάπασιν. ὁ γὰρ Θύαμις οὐ τῆς ἱερωσύνης μό- 5
 νον τῆς ἐκείνου ἔοικεν εἶναι διάδοχος, ἀλλὰ καὶ τῆς
 περὶ ὑμᾶς διαθέσεως. τὰ γοῦν πρῶτα προνοηθῆναι
 ὑμῶν ἐπέστειλε, καὶ καταγώγιον ὑμῖν ἡντρεπίσται λαμ-
 πρόν, καὶ οἶον εὖξαιτ' ἂν τις καὶ τῶν εὐδαιμόνων καὶ
 ἐγχωρίων, μὴ τοί γε δὴ ξένων καὶ εὐτελέστερον τὰ νῦν 10
 πράττειν δοκούντων. ἔπεσθε δὴ κοινὴν ὑμῶν μητέρα
 τήνδε νομίσαντες, δείξας τὴν Κυβέλην, καὶ ξεναγούσῃ
 πεῖθεσθε.

- 12 ταῦτα ἐκείνος μὲν ἔλεγεν, ἐποιοῦν δὲ οἱ περὶ τὸν
 Θεαγένην, τὸ μὲν τι πρὸς τῶν παρ' ἐλπίδα προσπε- 15
 πτωκότων βεβυθισμένοι τὴν διάνοιαν, τὸ δὲ ἀγαπῶντες
 ὅπουδ' ἂν τὸ παρὸν καταγωγῆς τε καὶ καταφυγῆς τυχεῖν,
 φυλαξάμενοι ἅν, ὥς τὸ εἰκός, εἰ τὸ τραγικὸν τῆς οἰκῆ-
 σεως καὶ ὑπέρογκον καὶ πρὸς κακοῦ γενησόμενον αὐτοῖς
 ὑπείδοντο. ἵνυι δὲ ἡ τὰ κατ' αὐτοὺς ἀθλοθετοῦσα τύ- 20
 χη, πρὸς ὀλίγον ὥρῳ μέρους ἀναπαύσασα καὶ εἰς χαρὰν
 ἐφήμερον ἀνείσα, παραχρῆμα τὰ λυποῦντα ἐπισυνῆπτε,
 καὶ δεσμώτας ὥσπερ αὐθαιρέτους τῇ πολεμῇ προσῆγε,
 δι' ὀνόματος φιλανθρωποῦ ξενίας νέους καὶ ξένους καὶ
 ἀπείρους τοῦ μέλλοντος αἰχμαλωτίζουσα. οὕτως ἄρα ὁ 25
 πλανήτης βίος οἶον τυφλότητα τὴν ἄγνοιαν ἐπιβάλλει
 τοῖς ξενιτεύουσιν. οὗτοι γοῦν ἐπειδὴ τάχιστα παρῆλ-
 θον εἰς τὰ σατραπεῖα, προπυλαίοις τε ἐντυχόντες ὑπερ-
 ὀγκοῖς καὶ πλέον ἢ κατὰ ἰδιωτικὴν οἰκῆσιν ἐξηρμένους,
 φαντασίας τε δορυφόρων καὶ κόμπου τῆς ἄλλης θερα- 30
 πείας ἐμπεπλησμένοις, ἐθαύμαζον μὲν καὶ διεταράτ-
 τουτο, τῆς παρούσης κατ' αὐτοὺς τύχης τὴν οἰκῆσιν

ὑπερέχουσαν ὁρώντες, εἶποντο δ' οὖν τῇ Κυβέλῃ πολλὰ
 προτρεπομένη καὶ θαρσεῖν παρακελευομένη, καὶ τεκνία
 συνεχῶς καὶ φιλιάτους ἀνακαλούσῃ, καὶ ὡς εὖθυμα
 χρῆ προσδοκᾶν τὰ διαδεξόμενα παρεγγυώσῃ. καὶ τέλος,
 5 ἐπειδὴ περ αὐτοὺς εἰς τὸ δωμάτιον οὐ κατήγετο ἡ πρε-
 σβῦτις, ἀνακεχωρηκός πως καὶ ἰδιάζον, ἐγκατέστησε,
 μεταστησαμένη τοὺς παρόντας καὶ μόνῃ παρακαθισα-
 μένῃ, ὧ τέκνα, ἔλεγε, τῆς μὲν κατειληφυίας ὑμᾶς κατ-
 ηφείας τὸ παρὸν τὴν αἰτίαν ἔγνω, καὶ ὡς ὁ προφήτης
 10 ὑμᾶς ὁ Καλάσιρις τελευτήσας λελύπηκεν, ἐν πατρὸς ὑμῖν
 χώρᾳ γεγονώς· δίκαια δ' ἂν ποιοῖτε καὶ οἱ τινες ἢ πό-
 θεν ἐστὲ λέγοντες. ὅτι μὲν γὰρ Ἕλληνες, καὶ τοῦτο
 ἔγνω· καὶ ὅτι τῶν εὖ γεγονότων, πάρεστι τοῖς ὁρωμέ-
 νοις τεκμαίρεσθαι· βλέμμα γὰρ οὕτω λαμπρὸν καὶ εὐ-
 15 σχήμων ὄψις ἅμα καὶ ἐπέραστος εὐγενείας ἔμφασιν παρ-
 ἴστησιν. ἀλλὰ τῆς ποίας Ἑλλάδος ἢ πόλεως τίνος, καὶ
 τίνες ὄντες, καὶ ὅπως δεῦρο πλανηθέντες ἀφίκεσθε,
 βουλομένη μοι μαθεῖν ὑπὲρ συνολισντος τοῦ ὑμετέρου
 κατείπατε, ὡς ἂν καὶ πρὸς δέσποιναν τὴν ἐμὴν Ἀρσά-
 20 κην, τὴν μεγάλου μὲν βασιλέως ἀδελφὴν, Ὁροονδάτῃ
 δὲ τῷ μεγίστῳ σατραπῶν συνοικοῦσαν, φιλέλληνά τε
 καὶ φίλαβρον καὶ ξένων εὐεργέτιν, ἔχοιμι τὰ καθ'
 ὑμᾶς ἐξαγγέλλειν ὑπὲρ τοῦ καὶ μετὰ πλείονος ὑμᾶς καὶ
 τῆς χρεωστούμενης τιμῆς ὀφθῆναι. ἐρεῖτε δὲ καὶ πρὸς
 25 γυναῖκα οὐ παντάπασιν ἀλλοτρίαν ὑμῖν· εἰμὶ γάρ τοι
 καὶ αὐτὴ τὸ γένος Ἑλληνίς, καὶ Λεσβία τὴν πόλιν, ὑπ'
 αἰχμαλωσίας μὲν ἀχθεῖσα δεῦρο, πράττουσα δὲ τῶν οἰ-
 κοι βέλτιον. εἰμὶ γάρ τοι τῇ δεσποίνῃ τὰ πάντα, καὶ
 μόνον οὐκ ἀναπνεῖ με καὶ ὄρᾳ, ἀλλὰ καὶ νοῦς ἐκείνῃ
 30 καὶ ὧτα καὶ πάντα τυγχάνω, τοὺς καλοὺς αὐτῇ κάγα-
 θοὺς γνωρίζουσα αἰεὶ καὶ τὸ πιστὸν διὰ πάντων ἀπορ-
 ρήτων φυλάττουσα.

- τοῦ δὴ Θεαγένους τὰ εἰρημένα παρὰ τῆς Κυβέλης τοῖς πεπραγμένοις τῇ προτεραία παρὰ τῆς Ἀρσάκης παράλληλα καθ' ἑαυτὸν ἀντεξετάζοντος, καὶ ὥς ἀτενὲς αὐτῷ καὶ ἰταμόν συνεχές τε καὶ τῶν ἀπρεπεστερῶν δη-
 λωτικὸν προσέβλεπεν ἐννοοῦντος, καὶ ἀγαθὸν οὐδὲν ἐπὶ 5
 τοῖς μέλλουσι καταμαντευομένου, μέλλοντός τε ἤδη τι
 λέγειν πρὸς τὴν πρεσβῦτιν, ἡρέμα προσκύψασα πρὸς
 τὸ οὖς ἡ Χαρίκλεια, τῆς ἀδελφῆς, ἔφη, μέμνησο ἐφ'
 13 οἷς ἂν λέγῃς. συνεῖς οὖν τὸ δηλούμενον, ᾧ μῆτερ,
 ἔφη, τὸ μὲν Ἑλληνας εἶναι καὶ αὐτὴ που μαθοῦσα τυγ- 10
 χάνεις, ἀδελφοὶ δὲ ὄντες πατέρων ὑπὸ λησταῖς ἀλόντων
 ἐπὶ ζήτησιν ἐξορμήσαντες χαλεπωτέραις ἐκείνων τύχαις
 κεκρήμεθα, ὠμοτέροις ἀνδράσι περιπεσόντες, καὶ πάν-
 των μὲν τῶν ὄντων (πολλὰ δὲ ἦν) ἀποσυληθέντες, μό-
 λισ δὲ αὐτοὶ περισωθέντες. καὶ κατὰ τι δεξιὸν βούλημα 15
 δαίμονος τῇ πρὸς τὸν ἥρωα Καλάσιριν συντυχήα χρη-
 σάμενοι, ἀφιγμένοι τε ἐνταῦθα ὥς τὸ λοιπὸν τοῦ χρό-
 νου μετ' αὐτοῦ βιωσόμενοι, νῦν, ὥς ὁρᾷς, πάντων ἐρη-
 μοὶ καὶ μόνοι περιλελείμεθα, τὸν δοκοῦντα καὶ ὄντα
 πατέρα μετὰ τῶν ἄλλων προσαπολωλεκότες. τὰ μὲν δὴ 20
 καθ' ἡμᾶς ταῦτα· σοὶ δὲ πλείστη μὲν χάρις καὶ τῆς νῦν
 δεξιώσεως καὶ ξεναγίας, χαρίσαιο δ' ἂν πλέον, εἰ καθ'
 ἑαυτοὺς ἡμῖν διάγειν τε καὶ λανθάνειν παρὰσχοις, τὴν
 εὐεργεσίαν ἣν ἀρτίως ἔφασκες καὶ τὸ γνωρίζειν ἡμᾶς
 πρὸς Ἀρσάκην ὑπερθεμένη, μηδὲ ἐπεισάγοις οὕτω λαμ- 25
 προῶ καὶ εὐδαίμονι τύχῃ ξένον καὶ ἀλήτην καὶ στυγνά-
 ζοντα βίον· τὰς γὰρ δὴ γνώσεις καὶ τὰς ἐντευξείς ἐκ
 τῶν ὁμοίων, ὥς οἶσθα, γίνεσθαι καλόν.
- 14 οὐκ ἐκαρτέρησεν ἡ Κυβέλη τούτων εἰρημένων, ἀλλὰ
 καὶ τῇ διαχύσει τοῦ προσώπου κατάδηλος ἐγερόναι σφο- 30
 δρα ὑπερησθεῖσα εἰς τὴν ἀκοὴν τῶν ἀδελφῶν, ἐνθυ-
 μουμένη μηδὲν κώλυμα μηδὲ ἐμπόδιον ἔξενι πρὸς τὰ

ἐρωτικά τῆς Ἀρσάκης τὴν Χαρίκλειαν. καὶ ὧς κάλλιστε νεανιῶν ἔφη, οὐκ ἂν εἰποῖς ταῦτα περὶ Ἀρσάκης, ἐπειδὴν εἰς πείραν ἔλθοις τῆς γυναικός. κοινόν τι χρῆμά ἐστι πρὸς πᾶσαν τύχην, καὶ πλέον ἐπίκουρος γίνεται τοῖς παρ' ἀξίαν ἑλαττόν τι πράττουσι. καὶ Περσὶς οὕσα τὸ γένος σφόδρα ἐλληνίζει τὴν γνώμην, χαίρουσα καὶ προστρέχουσα τοῖς ἐντεῦθεν, ἡθὸς τε καὶ ὁμιλίαν τὴν Ἑλληνικὴν εἰς ὑπερβολὴν ἡγάπηκε. θαρσεῖτε οὖν, ὥς σὺ μὲν ὅσα εἰς ἄνδρας καθήκει πράξων καὶ τιμηθησόμενος, ἀδελφῇ δὲ ἡ σὴ συμπαίστρια τε καὶ συννόμιλος ἐσομένη. ἀλλὰ τίνα ὑμῶν ὀνόματα χρὴ προσαγγέλλειν; ὥς δὲ ὅτι Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν ἤκουσεν, αὐτοῦ με περιμένειν εἰποῦσα ὥς τὴν Ἀρσάκην ἀπέτρεχεν, ἐπιστείλασα πρότερον πρὸς τὴν θυρωρόν (ἣν δὲ καὶ αὐτὴ γραῦς), εἰ τις βούλοιο παρεισιέναι, μηδαμῶς ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ μῆδ' ἐξιέναι ποι συγχωρεῖν τοῖς νέοις. τῆς δὲ "μῆδ' ἂν ὁ παῖς ὁ σὸς Ἀχαιμένης παραγένηται" ἐρωτησάσης· "ἄρτι γὰρ καὶ μετὰ τὴν σὴν εἰς τὸν νεῶν πρόοδον ἐξελήλυθεν ἐναλειψόμενος τῷ ὀφθαλμῷ· οἶσθα γὰρ ὥς φέρει τι μικρὸν ἔτι κακώσεως," μῆδὲ ἐκεῖνος, ἀπεκρίνατο· ἀλλ' ἐπικλεισαμένη τὰς θύρας, καὶ τὴν κλεῖν αὐτὴ κατέχουσα, φάσκε ἐμὲ κομίζειν.

οὕτως ἐγένετο. καὶ οὕτω τοι σχεδὸν τῆς Κυβέλης χωρισθείσης, καιρὸν ἡ μόνωσις τῷ Θεαγένει καὶ τῇ Χαρίκλειᾳ θρήνων τε καὶ ὑπομνήσεως τῶν καθ' ἑαυτοὺς ὑπηγόρευεν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τε σχεδὸν τι ῥημάτων καὶ νοημάτων ἀπολοφύρουτο, ἡ μὲν ὧς Θεάγενες ὃ δὲ ὧς Χαρίκλεια συνεχῶς ἐπιστένοντες. καὶ ὃ μὲν, τίς ἄρα τύχῃ πάλιν κατείληφεν ἡμᾶς; ἡ δὲ, ὁποίοις ποτ' ἄρα συντευξόμεθα πράγμασι; καὶ ἐφ' ἐκάστῳ συνησπάζοντο ἀλλήλους καὶ δακρύσαντες ἀνάπαλιν ἐφίλουν. καὶ τέλος τοῦ Καλασίριδος ὑπομνησθέντες εἰς πένθος τὸ ἐκεί-

νου τοὺς θρήνους κατέστρεφον, καὶ πλέον ἢ Χαρίκλεια
 ἄτε καὶ πλείονι τῷ χρόνῳ μείζονος τῆς ἀπ' αὐτοῦ σπου-
 δῆς τε καὶ εὐνοίας πεπειραμένη. καὶ ὃ τὸν Καλάσιριν
 ἀνεκάλει κωκύουσα. τὸ γὰρ χρηστὸν ὄνομα καλεῖν
 ἀπεστέργημι πατέρα, τοῦ δαίμονος πανταχόθεν μοι τὴν 5
 τοῦ πατρὸς προσηγορίαν περικόφαι φιλονεικῆσαντος.
 τὸν μὲν φύσει γεννήσαντα οὐκ ἔγνωκα, τὸν δὲ θέμενον
 Χαρικλέα, οἱμοι, προδέδωκα· τὸν δὲ διαδεξάμενον καὶ
 τρέφοντα καὶ περισώζοντα ἀπολώλεκα, καὶ οὐδὲ θρη-
 νῆσαι τὰ νενομισμένα ἔτι κειμένῳ τῷ πτώματι πρὸς τοῦ 10
 προφητικοῦ συγκεχώρημαι. ἀλλ' ἰδοὺ σοι, τροφεῦ καὶ
 σῶτερ, προσθήσω δὲ καὶ πάτερ, καὶν ὁ δαίμων μὴ βού-
 ληται, ἐνθα γοῦν ἔξεστι καὶ ὡς ἔξεστιν, ἀποσπένδω
 τῶν ἐμυτῆς δακρύων καὶ ἐπιφέρω χοῶς ἐκ τῶν ἐμαν-
 τῆς πλοκάμων. καὶ ἅμα ἀπεσπάραττεν ὡς ὅτι πλείστας 15
 τῶν ἑαυτῆς τριχῶν. καὶ ὁ μὲν Θεαγένης ἐπέιχεν, ἐπι-
 λαμβανόμενος σὺν ἱκεσίαις τῶν χειρῶν· ἡ δὲ ἐπετρα-
 γῶδει, τί γὰρ δεῖ καὶ ζῆν ἔτι, λέγουσα, εἰς ποῖαν ἀφο-
 ρῶντας ἐλπίδα; ὁ χειραγωγὸς τῆς ξένης, ἡ βακτηρία
 τῆς πλάνης, ὁ ξεναγὸς τῆς ἐπὶ τὴν ἐνεγκοῦσαν, ὁ τῶν 20
 φύντων ἀναγνωρισμὸς, ἡ παραψυχὴ τῶν δυστυχημά-
 των, ἡ εὐπορία καὶ λύσις τῶν ἀμηχάνων, ἡ πάντων
 τῶν καθ' ἡμᾶς ἄγκυρα Καλάσιρις ἀπόλωλε, τὴν ἀθλίαν
 ἡμᾶς ξυνωρίδα πηροῦς ὥσπερ τῶν πρακτέων ἐπὶ τῆς
 ἀλλοδαπῆς καταλιπών. πᾶσα μὲν ἡμῖν ὁδοιπορία, πᾶσα 25
 δὲ ναυτιλία ὑπ' ἀγνωσίας ὑποτέτμηται. οἴχεται ἡ σε-
 μνὴ καὶ μείλιχος, ἡ σοφὴ καὶ πολιὰ τῷ ὄντι φρενί, τῶν
 εἰς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν οὐδὲ αὐτὴ τέλος ἀραμένη.

15 καὶ τοιαῦτα ἔτι καὶ ἕτερα πρὸς τούτοις ἐλεεινῶς
 ὀδυρομένης, καὶ τοῦ Θεαγένους τὰ μὲν συννεξαίροντος 30
 τοῖς παρ' ἑαυτοῦ τὸν θρήνον, τὰ δὲ φειδοῖ τῆς Χαρι-
 κλείας καταστέλλοντος, ἐφίσταται ὁ Ἀχαιμένης· καὶ

τὰς θύρας τοῖς κλείθροις ἐναπειλημμένας καταλαβών,
 τί ταῦτα, τὴν θυρωρὸν ἠρώτα. ὥς δὲ καὶ τῆς αὐτοῦ
 μητρὸς εἶναι τὸ ἔργον ἔμαθε, προσεστὼς ταῖς θύραις
 καὶ τὴν αἰτίαν διαπορῶν ᾗσθητο τῆς Χαρικλείας ὀδυρο-
 5 μένης, καὶ διακύψας διὰ τῶν ὀπῶν καθ' ἃς διήνοικτο
 τῶν κλείθρων ἢ ἄλλους, εἶδε τε τὰ γινόμενα, καὶ αὐ-
 θις τὴν θυρωρὸν, ὃς τινὲς εἰσιν οἱ ἔνδον, ἠρώτα. ἡ δὲ
 τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἔχειν εἰδέναι ἔλεγεν, ὅτι δὲ κόρη καὶ
 νεανίας ξένοι τινὲς, ὥς ἔχοι εἰκάξειν, ἀρτίως παρὰ τῆς
 10 αὐτοῦ μητρὸς ἐσφικισμένοι. ὃ δὲ αὐθις διακύψας ἐπει-
 ρᾶτο διακριβοῦν τοὺς ὀρωμένους. τὴν μὲν δὴ Χαρί-
 κλειαν παντάπασιν ἀγνοῶν ὅμως τοῦ κάλλους ὑπερ-
 εθαύμαζε, καὶ τίς ἂν ὀφθείη καὶ ποία μὴ θρηνοῦσα
 ἐνενόει, καὶ τὸ θαῦμα λανθάνον εἰς ἐρωτικὸν πάθος
 15 αὐτὸν κατέφερε· τὸν δὲ Θεαγένην ἀμυδρῶς τε καὶ ἀμ-
 φιβόλως γνωρίζειν ἐφαντάζετο. καὶ προσκειμένου τῇ
 σκέψει τοῦ Ἀχαιμένους ἐφίσταται ἀναστρέψασα ἢ Κυ-
 βέλη, πάντα μὲν τὰ κατὰ τοὺς νέους ὥς ἐγεγόνει διαγ-
 γείλασα, πολλὰ δὲ τῆς εὐτυχίας τὴν Ἀρσάκην μακαρί-
 20 σασα, ὅφ' ἥς αὐτῇ τοσοῦτον ἐκ ταῦτομάτου κατώρθω-
 ται, ὃ βουλαῖς μυρίαῖς καὶ μηχαναῖς οὐκ ἂν τις ἥλπισεν,
 ὥς καὶ σύνοικον ἔχειν τὸν ἐρώμενον, ἐπ' ἀδείας ὀρῶν-
 τα καὶ ὀρώμενον, καὶ πολλοῖς τοιούτοις τὴν Ἀρσάκην
 φουσήσασα, μόλις τε ἐπείγομένην πρὸς τὴν θῆαν τοῦ Θε-
 25 αγένους ἐπισχοῦσα, καὶ ὥς οὐ βούλοιτο αὐτὴν ὥχρια-
 σαν καὶ κυλοιδιῶσαν πρὸς τῆς ἀργυπνίας ὀφθῆναι τῷ
 νεανίᾳ, ἀναπαυσαμένην δὲ τὴν παροῦσαν ἡμέραν καὶ
 ἀναλαβοῦσαν τὸ σύνηθες κάλλος, καὶ πολλοῖς τοιούτοις 16
 εὖθυμον αὐτὴν καὶ τῶν κατὰ γνώμην εὐέλπιν παρα-
 30 σκευάσασα, ἃ τε προσήκει πράττειν καὶ ὅπως προσφέ-
 ρεσθαι τοῖς ξένοις παρεγγυήσασα. ἐπεὶ δ' οὐν ἐπέστη,
 τί πολυπραγμονεῖς ὦ τέκνον; ἔλεγεν. ὃ δέ, τοὺς ἔνδον,

ἔφη, ξένους οὐ τινές εἰσιν ἢ πόθεν. οὐ θέμις ᾧ παῖ, πρὸς αὐτὸν ἢ Κυβέλη, ἀλλ' ἐχεμύθει καὶ κατὰ σαντὸν ἔχε καὶ μηδενὶ φράζε, μηδὲ ἐπιμύγνυσσο τὰ πολλὰ τοῖς ξένοις· οὕτω γὰρ δέδοκται τῇ δεσποίνῃ.

ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπῆει ῥᾶστα τῇ μητρὶ πεπεισμένος, 5
 σύννηθές τι καὶ ἀφροδίσιον διακόνημα τῇ Ἀρσάκῃ τὸν Θεαγένην ὑποτοπήσας. καὶ ἀπιὼν, οὐχ οὗτός ἐστι, πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγεν, ὃν ἐγὼ πρώην παρὰ Μιτράνου τοῦ φρουράρχου παραλαβὼν ὥστε ἄγειν πρὸς Ὀροονδάτην, ἀναπεμφθῆσόμενον βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ, ὑπὸ Βησσαέων τε 10
 καὶ Θυάμιδος ἀφηρέσθην, μικροῦ καὶ τὸν περὶ τοῦ ζῆν ὑποστάς κίνδυνον καὶ μόνος ἐκ τῶν ἀρόντων διαδραῖναι δυνηθεῖς; μὴ ἄρα σφάλλουσί με οἱ ὀφθαλμοί; ἀλλὰ ῥᾶον ἔχω μὲν καὶ διαβλέπω σχεδόν τι λοιπὸν συνήθως. καὶ μὴν καὶ τὸν Θυάμιν ἀκήκοα παρεῖναι τῇ προτεραίᾳ, 15
 καὶ διαμονομαχήσαντα πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀνακεκομίσθαι τὴν ἱερωσύνην. οὗτος ἄρα ἐκεῖνος ἐστίν. ἀλλὰ τὸ παρὸν σιγητέον τὸν ἀναγνωρισμὸν. ἅμα δὲ παρατηρητέον τίς ποτε ἢ περὶ τοὺς ξένους διάνοια τῆς δεσποίνης.

20

17 ὃ μὲν ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν, ἡ δὲ Κυβέλη πρὸς τοὺς νέους εἰσδραμοῦσα ἔχνη τῶν θορήνων κατελάμβανε· πρὸς γὰρ τὸν ψόφον τῶν θυρῶν ἀνοιγομένων κατέστελλον μὲν ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὸ σύννηθες σχῆμα καὶ βλέμμα 25
 διαπλάττειν διέσπευδον, οὐ μὴν ἔλαθόν γε τὴν πρεσβυτίν, τῶν δακρύων ἔτι τοῖς ὄμμασιν ἐπιπλανωμένων. ἀναβοήσασα οὖν, ᾧ γλυκύτατα τέκνα, ἔλεγε, τί ταῦτα ἄωρὶ θορνεῖτε, ἡνίκα προσήκει χαίρειν, ἡνίκα εὐδαιμονίζειν ἑαυτοὺς τῆς δεξιᾶς τύχης, Ἀρσάκης τὰ κάλλι- 30
 στα καὶ τὰ κατ' εὐχὰς ἐφ' ὑμῖν διανοομένης, καὶ ὀφθῆναι τε ὑμᾶς εἰς τὴν ἐξῆς ἐπινευσάσης, καὶ τὸ παρὸν πᾶσαν δεξιῶσιν καὶ θεραπείαν ὑμῖν ἀποκληρωσάσης;

ἀλλ' ἀπορριπτέον μὲν τοὺς ληρώδεις τούτους καὶ μει-
 ρακιώδεις τῷ ὄντι θρήνους, ὁρᾶν δὲ καὶ ῥυθμίζειν ἑαυ-
 τοὺς, εἰκὲν τε καὶ ὑπερηγεῖσθαι τοῖς Ἀρσάκης βουλή-
 μασι. καὶ ὁ Θεαγένης, μνήμη, ἔφη, ὦ μῆτερ, τῆς Κα-
 5 λασίριδος τελευτῆς εἰς λύπην ἡμᾶς ἀνεκίνησε, καὶ τὸ
 πατρικὸν ἐκείνου περὶ ἡμᾶς βούλημα ἀποβεβληκότας
 εἰς δάκρυα κατήγαγεν. ὕθλοι, ἔφη, ταῦτα. Καλάσιρις
 καὶ πατήρ τις προσποιητός, πρεσβύτης τῇ κοινῇ φύσει
 καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡλικίας εἴξας. πάντα σοι πάρεστι δι'
 10 ἑνός, προστασία πλοῦτος τρυφή καὶ ἀπόλαυσις τῆς ἐφ'
 ἡλικίας ἀκμῆς· καὶ ἀπλῶς τύχην σαυτοῦ νόμιζε καὶ
 προσκύνει τὴν Ἀρσάκην. μόνον ἔμοι πείθεσθε, πῶς
 μὲν αὐτῇ προσιτέον καὶ ὁπτέον ὅταν τοῦτο ἐπιτρέψῃ,
 πῶς δὲ χρηστέον καὶ ὑπουργητέον ὅταν τι προστάτῃ.
 15 τὸ γὰρ φρόνημα, ὥς οἶσθα, μέγα καὶ ὑπέρογκον καὶ βα-
 σίλειον, νεότητι καὶ κάλλει προσεξαιρόμενον, καὶ ὑπερ-
 οφθῆναι, εἴ τι κελεύει, μὴ ἀνεχόμενον.

πρὸς ταῦτα σιγήσαντος τοῦ Θεαγένους, καὶ καθ' 18
 ἑαυτὸν ὥς ἀηδῶν τινῶν καὶ μοχθηρῶν ἐστὶ δηλωτικὰ
 20 ἐννοοῦντος, ὀλίγον ὕστερον εὐνοῦχοι παρῆσαν λείψανα
 μὲν δῆθεν τῆς σατραπικῆς τραπέζης ἐπὶ χρυσῶν τῶν
 σκευῶν κομίζοντες, πᾶσαν δὲ πολυτέλειαν καὶ χλιδὴν
 ὑπεραίρουσα, καὶ "τούτοις" εἰπόντες "ἡ δέσποινα δε-
 25 ξιοῦται καὶ τιμᾷ τὸ παρὸν τοὺς ξένους," καὶ παραθέμε-
 ναι τοῖς νέοις παραχρῆμα ἀπεχώρουν. οἳ δὲ ἅμα μὲν
 τῆς Κυβέλης προτρεπούσης, ἅμα δὲ προορῶντες μὴ δο-
 κεῖν ἐνυβρίζειν, ἀπεγεύοντο πρὸς βραχὺ τῶν παρακει-
 μένων. καὶ τοῦτο καὶ εἰς ἐσπέραν ἐγίνετο, καὶ κατὰ τὰς
 ἄλλας λοιπὸν ἡμέρας.

30 τῇ δ' οὖν ἑξῆς κατὰ πρώτην που τῆς ἡμέρας ὥραν
 οἱ συνήθεις εὐνοῦχοι παρόντες ὥς τὸν Θεαγένην, με-
 τακέκλησαι ὦ μακάριε πρὸς τῆς δεσποίνης, ἔλεγον, καὶ

ὀφθῆναι σε προστετάγμεθα· καὶ ἦκε τῆς εὐτυχίας ἀπο-
 λαύσων, ἧς ὀλίγοις δὴ καὶ ὀλιγάκις μεταδίδωσιν. ὃ δὲ
 μικρὸν ἐφησυχάσας, καὶ οἶον πρὸς βίαν ἐλκόμενος, δι-
 ανέστη τε, καὶ μόνον δέ με ἦκειν ἐπέσταλται πρὸς αὐ-
 τοὺς ἔλεγεν, ἧ καὶ ἀδελφὴν ταυτηνὴ τὴν ἐμήν; τῶν δὲ 5
 μόνον ἀποκριναμένων, ἐκείνην δὲ καθ' ἑαυτὴν ὀφθῆ-
 σεσθαι (νυνὶ γάρ συμπαραεῖναι τῇ Ἀρσάκῃ τῶν ἐν τέλει
 τινὰς Περσῶν, καὶ ἄλλως ἔθος εἶναι ἀνδράσι μὲν ἰδίᾳ
 γυναιξὶ δὲ καθ' ἕτερον καιρὸν χρηματίζειν), προσκύ-
 ψας ὁ Θεαγένης, “οὔτε καλὰ ταῦτα οὔτε ἀνύποπτα” 10
 πρὸς τὴν Χαρίκλειαν ἡρέμα εἰπὼν, ἀντακούσας δὲ ὥς
 δεήσοι μὴ ἀντιβαίνειν ἀλλὰ συντρέχειν τὴν πρώτην
 καὶ ἐνδείκνυσθαι ὥς πάντα πρὸς νοῦν τὸν ἐκείνης ποι-
 ῆσονται, εἶπετο τοῖς ἄγουσι. καὶ ὅπως δεήσει τὴν ἐν-
 τευξιν ποιεῖσθαι, καὶ τὸν τρόπον τῆς προσηγορίας ὑφη- 15
 γουμένοις, καὶ ὥς ἔθος προσκυνεῖν τοὺς εἰσιόντας, οὐ-
 19 δὲν μὲν ἀπεκρίνατο· εἰσελθὼν δὲ καὶ προκαθημένην
 ἐφ' ὑψηλοῦ καταλαβὼν, ἀλουργῶ μὲν καὶ χρυσοπάστῳ
 τῇ ἐσθῆτι φαιδρυνομένην, ὄρμων δὲ πολυτελεῖα καὶ
 τιάρας ἀξιώματι μεγαλαυχουμένην καὶ παντοῖα κομμω- 20
 τικῇ πρὸς τὸ ἀβρότερον ἐξηνθισμένην, δορυφόρων τε
 συμπαραεστῶτων καὶ τῶν ἐπὶ δόξης ἐκατέρωθεν προέδρων
 προκαθημένων, οὐκ ἐπηξεν τὸ φρόνημα, ἀλλ' ὥσπερ
 τῶν συγκειμένων αὐτῷ πρὸς τὴν Χαρίκλειαν ὑπὲρ τῆς
 θεραπευτικῆς ὑποκρίσεως ἐπιλελησμένος ἀντεξανέστη 25
 πλέον εἰς μεγαλοφροσύνην πρὸς τὸ ἀλαζονικὸν τῆς Περ-
 σικῆς θείας, καὶ οὔτε ὀκλάσας οὔτε προσκυνήσας, ἀλλ'
 ἀπ' ὀρθῆς τῆς κεφαλῆς, χαιρε, ἔφη, βασιλείον αἶμα,
 Ἀρσάκη. τῶν δὲ παρόντων ἀγανακτούντων, καὶ θροῦν
 τινὰ ὅτι μὴ προσεκύνησε καταστασιαστικὸν τοῦ Θεαγέ- 30
 νους ὥς τολμηροῦ καὶ θρασέος ἀφιέντων, ἧ Ἀρσάκη
 μειδιάσασα, σύγγνωτε, εἶπεν, ὥς ἀπείρω καὶ ξένῳ καὶ

τὸ ὅλον Ἑλληνι καὶ τὴν ἐκεῖθεν ὑπεροψίαν καθ' ἡμῶν νοσοῦντι. καὶ ἅμα καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν τιάραν ἀφείλε, πολλὰ τῶν παρόντων κωλύόντων (τοῦ γὰρ ἀμείβεσθαι τὸν ἀσπασάμενον σύμβολον τοῦτο πεποιήνται Πέρσαι),
 5 καὶ “θάρσει ᾧ ξένε” εἰποῦσα διὰ τοῦ ἐρμηνέως (συνειῶσα γὰρ τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν οὐκ ἐφθέγγετο), “καὶ λέγε τίνος χρήξεις ὥς οὐκ ἀποτευξόμενος,” ἀπέπεμπε νεύματι τοῦτο πρὸς τοὺς εὐνούχους ἐπισημήνασα. παρ-
 10 επέπετο δὲ μετὰ δορυφορίας. καὶ ὁ Ἀχαιμένης αὐτῆς θεασάμενος ἐγνώριξε μὲν ἀκριβέστερον, καὶ τῆς ἄγαν εἰς αὐτὸν τιμῆς τὴν αἰτίαν ὑποπτεύων ἐθαύμαζεν, ἐσίγα δ' οὖν ὅμως τὰ δεδογμένα πράττων.

ἡ δὲ Ἀρσάκη τοὺς ἐν τέλει Περσῶν ἐστιάσασα, δῆ-
 15 θεν μὲν ὥς συνήθως ἐκείνους τιμῶσα, ἀληθέστερον δὲ τὴν πρὸς Θεαγένην ἐντευξιν εὐωχίαν ἄγουσα, οὐ μοί-
 20 ρας μόνον κατὰ τὸ εἰωθὸς τῶν ἐδεδεσμένων τοῖς περὶ τὸν Θεαγένην ἀπέστελλεν, ἀλλὰ καὶ δάπιδάς τινας καὶ στρωμνάς πεποικιλμένας, Σιδωνίας τε καὶ Λυδίας ἐργα χειρός. συναπέστελλε δὲ καὶ ἀνδράποδα ὑπηρετησόμε-
 25 να, κόριον μὲν τῇ Χαρικλείᾳ παιδάριον δὲ τῷ Θεαγέ-
 30 νει. τὸ μὲν γένος Ἰωνικά, τὴν δὲ ἡλικίαν ἥβης ἐντός, πολλὰ τὴν Κυβέλην παρακαλέσασα ἐπισπεύδειν καὶ ὥς ὅτι τάχιστα διανύειν τὸν σκοπόν (οὐ γὰρ ἔτι φέρειν τὸ πάθος), οὐδὲν οὐδὲ αὐτὴν ἀνιέσαν, ἀλλὰ παντοίως
 35 ἐκπεριουῶσαν τὸν Θεαγένην· προδήλως μὲν γὰρ οὐκ ἐξέφαινε τὸ βούλευμα τῆς Ἀρσάκης, κύκλῳ δὲ καὶ δι' αἰνιγματίων εἰς τὸ συνιέναι προσβιβάξουσα, καὶ τὴν τε περὶ αὐτὸν φιλοφροσύνην τῆς δεσποίνης μεγαλύνουσα, καὶ τὸ κάλλος, οὐ τὸ φαινόμενον μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν-
 40 τὸς ἐσθῆτος, μετὰ τινῶν εὐλόγων προφάσεων ὑπ' ὧν ἄγουσα, καὶ τὸ ἥθος ὥς ἐρασμία καὶ εὐόμιλος καὶ χαί-
 45 ρουσα τοῖς ἀβροτέροις καὶ ἀγερωχοτέροις τῶν νέων, καὶ

ὅλως ἀπόπειραν ἐν οἷς διεξήει λαμβάνουσα, εἰ προσ-
 τρέχει τοῖς ἐπαφροδίτοις. καὶ ὁ Θεαγένης τὸ μὲν τῆς
 φιλοφροσύνης, καὶ ὡς φιλέλλην τὸ ἦθος, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα, συνεπήνει καὶ χάριν ὡμολόγει· τὰ δὲ ἐπαγωγὰ
 τῶν ἀτοπωτέρων, ὡς ἂν μηδὲ συνιῇς τὴν ἀρχήν, ἐκὼν 5
 ὑπερέβαινε. πνιγμὸς τοίνυν εἶχε τὴν γραῦν, καὶ οἶον
 ἔλυξε τὴν καρδίαν, στοχαζομένη μὲν ὡς συνίησι τῆς
 προαγωγείας, ἀπανθαδιαζόμενον δὲ καὶ διωθούμενον
 ὁρῶσα τὴν πείραν, καὶ τὴν Ἀρσάκην οὐκέτι φέρειν οἶα
 τε ἦν δι' ὅχλου γινομένην καὶ καρτερεῖν οὐκέτι δύναι- 10
 σθαι λέγουσαν, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἀπαιτοῦσαν, ἣν
 ἄλλοτε ἄλλαις προφάσεσιν ὑπερετίθετο ἡ Κυβέλη, νῦν
 μὲν βουλόμενον ἀποδειλιᾶν τὸν νεανίαν φάσκουσα,
 νῦν δὲ ἀνωμαλίαν τινὰ προσπεπτωκέναι πλαττομένη.

- 20 καὶ πέμπτης που λοιπὸν καὶ ἑκτῆς ἡμέρας παρωχη- 15
 κνίας ἦδη, καὶ τὴν Χαρίκλειαν τῆς Ἀρσάκης ἄπαξ που
 καὶ δεύτερον προσκεκλημένης καὶ εἰς τὸ τῷ Θεαγένει
 κεχαρισμένον μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης ἐωρακνίας,
 ἀναγκάζεται καὶ λευκότερον διαλεχθῆναι τῷ Θεαγένει,
 καὶ τὸν ἔρωτα ἀπαρακαλύπτως ἐξηγόρευε, πολλὰ καὶ 20
 μυρία ἀγαθὰ συγκατατιθεμένη διεγγνωμένη, καὶ τίς ἢ
 ἀτολμία προστιθεῖσα, τί δὲ τὸ ἀναφρόδιτον; νέος οὕτω
 καὶ καλὸς καὶ ἀκμαῖος γυναῖκα ὁμοίαν καὶ προστετη-
 κυῖαν ἀπωθείται, καὶ οὐχ ἄρπαγμα οὐδὲ ἔρμαιον ποι-
 εῖται τὸ πρᾶγμα, δέους μὲν οὐδενὸς ἐπόντος τῇ πράξει, 25
 μήτε τάνδρὸς παρόντος, κάμου τῆς θρεψαμένης καὶ
 πάντα τὰ πόρρητα διὰ χειρὸς ἐχούσης τὴν ὁμιλίαν δια-
 κονούσης, μήτε σοί τινος ἐπόντος κωλύματος, οὐ νύμ-
 φης, οὐ γαμετῆς παρούσης. καὶ τοι καὶ τούτων ὑπερεῖ-
 δον πολλοὶ πολλὰκις, ὅσοι δὴ νοῦν ἔχοντες τοὺς μὲν 30
 οἰκείους ἔγνωσαν οὐδὲν ἐκ τούτου καταβλάψειν, αὐτοὺς
 δὲ ὠφελήσειν, κτήσεως χρημάτων προσγενομένης καὶ

τῶν καθ' ἡδονὴν ἀπολαύσεων. τελευτῶσα δὲ καὶ ἀπει-
 λήν τινα κατεμίγνυ τοῖς λεγομένοις, αἱ χρησταί, λέγου-
 σα, καὶ φιλόνοιοι γυναῖκες ἀμείλικτοι γίνονται καὶ βα-
 ρυμήνιδες ἀποτυγχάνουσαι, καὶ τοὺς ὑπερόπτας ὡς
 5 ὑβριστὰς εἰκότως ἀμύνονται. ταύτην δέ, ὅτι καὶ Περ-
 σὶς τὸ γένος, ἐννόει, καὶ ὡς βασίλειον αἷμα, τοῦτο δὴ
 τὸ τῆς σῆς προσρήσεως, καὶ ὡς πολλὴν ἐξουσίαν καὶ
 δύναμιν περιβέβληται, ὑφ' ἧς αὐτῇ καὶ τιμησαὶ τὸν
 εὖνουν καὶ κολάσαι τὸν ἐναντιούμενον ἐπ' ἀδείας. σὺ
 10 δὲ καὶ ξένος καὶ ἔρημος, καὶ ὁ προσθησόμενος οὐδεὶς.
 φεῖσαι τὸ μέρος καὶ σαντοῦ, φεῖσαι κἀκείνης. ἀξία δ'
 ἐστὶ παρὰ σοῦ φειδοῦς, εἰς τὰ δίκαια τῶν σῶν πόθων
 οὕτως ἐκμεμηνυῖα. εὐλαβήθητι καὶ μῆνιν ἐρωτικὴν, φύ-
 λαξαι καὶ τὸ ἐκ τῆς ὑπεροψίας νεμεσητόν. πολλοὺς οἶδα
 15 μεταμεληθέντας. πείραν ἔχω σοῦ μᾶλλον τῶν Ἀφροδί-
 της. ἡ πολλὰ θορὶξ ἦν ὁρᾷς, αὕτη πολλοῖς τοιούτοις ἐνή-
 θλησεν, ἀλλ' οὕτως ἄτεγκτον καὶ ἀνήμερον οὐκ ἔγνω-
 κα. καὶ ἀποστρέψασα τὸν λόγον πρὸς τὴν Χαρίκλειαν
 (ὑπ' ἀνάγκης γὰρ κἀκείνης εἰς ἐπήκοον ἀπεθάρρῃσε τὰ
 20 τοιαῦτα διαλέγεσθαι), συμπαρακάλεσεν, ἔφη, ὦ θυγά-
 τερ, καὶ σὺ τὸν οὐκ οἶδ' ὅν τινα προσείπω προσηκόν-
 τως ἀδελφόν σου τοῦτον. συνοίσει καὶ σοὶ τὸ πρᾶγμα·
 οὐκ ἔλαττον ἀγαπηθήσῃ, πλέον τιμηθήσῃ, πλουτήσεις
 εἰς κόρον, γάμου σοὶ προνοήσῃ λαμπροῦ. ζηλωτὰ δὲ
 25 ταῦτα καὶ εὖ πράττουσι, μὴ τοί γε δὴ ξένοις καὶ ἐν ἐνδείᾳ
 τὸ παρὸν ἐξεταζόμενοις. ἡ δὲ Χαρίκλεια σεσηρός τι καὶ 21
 κατεσμυγμένον ὑποβλέψασα, εὐκτὸν μὲν ἦν, ἔφη, καὶ
 κάλλιστον μηδὲν τοιοῦτον ὑποστῆναι τὴν πάντα ἀρί-
 στην Ἀρσάκην, εἰ δὲ μή, δεύτερον γοῦν ἐγκρατεῖα φέ-
 30 ρειν τὸ πάθος. ἀλλ' ἐπειδὴ τι πέπονθεν ἀνθρώπινον,
 καὶ νενίκηται, ὡς φῆς, καὶ ἥττων ἐστὶ τῆς ἐπιθυμίας,
 συμβουλευσαίμ' ἂν καὶ αὐτῇ Θεαγένει τούτῳ τὴν πρᾶ-

ξιν, εἰ τὸ ἀσφαλὲς αὐτῷ προσείη, μὴ ἀρνεῖσθαι, μὴ δὴ τι λάθοι κακὸν αὐτός τε ἑαυτὸν ἀκείλην ἐργασάμενος, εἰ ταῦτα εἰς φῶς ἔλθοι καὶ γνῶνῃ ποθὲν τὸ παρὰ νόμον τῶν δεδραμένων ὁ σατράπης. ἀνήλατο πρὸς τοὺς λόγους ἡ Κυβέλη, καὶ περιπτύξασα καὶ φιλήσασα πολλὰ ἡ τὴν Χαρίκλειαν, εὖ γε, ἔφη, ὦ τέκνον, ὅτι καὶ γυναικα ὁμοίαν σοι τὴν φύσιν ἡλέησας καὶ τῆς ἀσφαλείας τὰ δειφου πέφροντι κας. ἀλλὰ τούτου γε ἔνεκα θάρσει, ὥς οὐδ' ὁ ἥλιος, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, γινώσκεται. πέ- πανσο τὸ παρόν, ἔφη ὁ Θεαγένης, καὶ ἔνδος ἡμῖν εἰς¹⁰ ἐπίσκεψιν.

ἐξελεύσεως δὲ παραχορῆμα τῆς Κυβέλης, ὦ Θεάγε- νες, ἔλεγεν ἡ Χαρίκλεια, ὁ μὲν δαίμων τοιαῦτα ἡμῖν προξενεῖ τὰ εὐτυχήματα ἐν οἷς πλέον ἐστὶ καὶ τὸ κακῶς πρᾶττειν τῆς δοκουσῆς εὐπραγίας. πλὴν ἀλλὰ συνετῶν¹⁵ γέ ἐστι καὶ τὰ δυστυχήματα ἐκ τῶν ἐνόντων πρὸς τὸ βέλ- τιστον διατίθεσθαι. εἰ μὲν οὖν ἔχεις γνώμης καὶ τε- λείως δρᾶσαι τὸ ἔργον, οὐκ ἔχω λέγειν, καὶ τοί γε οὐκ ἂν σφόδρα διενεχθεῖσα, εἰ πάντως ἡμῖν ἐν τούτῳ τὸ σῶζεσθαι καὶ μὴ περιλείπεται. εἰ δὲ εὖ ποιῶν ἄτοπον²⁰ δοκιμάζεις τὸ αἰτούμενον, ἀλλὰ σύ γε πλάττεις τὸ συγ- κατατίθεσθαι, καὶ τρέφων ἐπαγγελίαις τῆς βαρβάρου τὴν ὄρεξιν, ὑπερθέσει ὑπότεμνε τὸ πρὸς ὃ ξύ τι καθ' ἡμῶν βουλεύσασθαι, ἐφηδύνων ἐλπίδι καὶ καταμαλάτ- των ὑποσχέσει τοῦ θυμοῦ τὸ φλεγμαῖνον. εἰκὸς τινα²⁵ καὶ λύσιν θεῶν βουλήσει τὸν μεταξὺ χρόνον ἀποτεκεῖν. ἀλλ' ὦ Θεάγενης, ὅπως μὴ ἐκ τῆς μελέτης εἰς τὸ αἰσχρὸν τοῦ ἔργου κατολισθήσης. μειδιάσας οὖν ὁ Θεαγένης, ἀλλὰ σύ γε οὐδὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ἔφη, τὴν γυναικῶν ἔμφροντον νόσον ζηλοτυπίαν ἐκπέφυγας. ἐμὲ δὲ ἴσθι³⁰ μὴδὲ πλάσασθαι τὰ τοιαῦτα δύνασθαι· ποιεῖν γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ λέγειν ὁμοίως ἀπρεπές. καὶ ἄλλως τὸ ἀπο-

γινῶναι τὴν Ἀρσάκην αὐτόθεν φέρει τι χάριεν, τὸ μη-
 κέτι διοχλεῖν ἡμῖν. εἰ δὲ πάσχειν τι δέοι, φέρειν τὰ
 προσπίπτοντα ἤδη με πολλάκις ἢ τε τύχη καὶ ἡ γνώμη
 παρεσκεύασε. μὴ λάθῃς εἰς μέγα κακὸν ἡμᾶς ἐμβάλλων
 5 εἰποῦσα ἡ Χαρίκλεια ἐσιώπησε.

καὶ τούτων ἐν ταύτῃ τῇ σκέψει διαγόντων, ἡ Κυβέ- 22
 λη πάλιν ἀναπετώσασα τὴν Ἀρσάκην, καὶ ὥς τὰ δε-
 ξιώτερα χρῆ προσδοκᾷ εἰποῦσα, ἐνδεδεῖσθαι γάρ τι
 τὸν Θεαγένην τοιοῦτον, ἐπανήλθεν εἰς τὸ αὐτῆς δωμά-
 10 τιον. κακέλευν διαλιποῦσα τὴν ἐσπέραν, καὶ πολλὰ
 διὰ τῆς νυκτὸς ὁμόκοιτον οὖσαν ἐξ ἀρχῆς τὴν Χαρί-
 κλειαν παρακαλέσασα συμπράττειν, εἰς ἧν πάλιν ἡρώτα
 τὸν Θεαγένην, τίνα εἶη τὰ δεδογμένα. ἀπειπόντος δὲ
 λαμπρῶς καὶ παντοίως τὸ προσδοκᾷ ἀποφῆσαντος,
 15 σύννοους ἐπὶ τὴν Ἀρσάκην ἀπέδραμεν ἡ Κυβέλη. καὶ
 ὥς τὸ ἀπηνὲς τὸ παρὰ Θεαγένους ἐξήγγειλε, τὴν γραῦν
 ἐπὶ κεφαλὴν ἐξωσθῆναι προστάξασα, εἰσδραμοῦσά τε
 εἰς τὸν θάλαμον, ἔκειτο ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἑαυτὴν σπαράτ-
 τουσα.

20 καὶ ἄρτι τῆς γυναικωνίτιδος ἐκτὸς γεγονυῖαν τὴν
 Κυβέλην ἰδὼν ὁ υἱὸς Ἀχαιμένης κατηφῇ τε καὶ δεδα-
 κρυμένην, μὴ τι ἄτοπον, μὴ τι πονηρὸν ᾧ μῆτερ προσ-
 πέτωκεν; ἡρώτα· μὴ τις ἀγγελία τὴν δέσποιναν ἠνί-
 ακε; μὴ τι δυστύχημα ἀπὸ στρατοπέδου προσήγγελλται;
 25 μὴ τι καταπονοῦσι κατὰ τὸν ἐνεστώτα πόλεμον Αἰθίο-
 πες δεσπότην Ὀροονδάτην; καὶ πολλὰ τοιαῦτα εἰρων
 ἡρώτα. ἢ δὲ ἀδολεσχεῖς εἰποῦσα ἀπέτρεχεν. ὃ δὲ οὐ-
 δέν τι μᾶλλον ἀνίει, ἀλλὰ παρακολουθῶν καὶ τῶν χει-
 ρῶν λαβόμενος καὶ κατασπαζόμενος ἐξαγορεύειν πρὸς
 30 παῖδα τὸν ἰδίον τὰ λυποῦντα ἰκέτευσεν. λαβοῦσα δὲ αὐ- 23
 τόν, καὶ εἰς τι μέρος τοῦ παραδείσου χωρισθεῖσα, ἄλλω
 μὲν οὐκ ἄν, ἔφη, ἐξείπον τὰ ἑμμαντῆς τε καὶ δεσποίνης

κακά· ἐπεὶ δὲ ἐκείνη τε ἐν τῷ παντὶ σαλεύει καὶ γὰρ τὸν
περὶ τοῦ ζῆν προσδοκῶ κίνδυνον (οἶδα γὰρ ὡς ἡ Ἀρσά-
κης ἀνία καὶ μανία εἰς ἐμὲ ἀποσκήψει), λέγειν ἀναγκά-
ζομαι, μὴ δὴ τινα καὶ ἐπικουρίαν τῇ γεννησάσῃ καὶ εἰς
φῶς παραγαγούσῃ καὶ τουτοῖσι ἐκθρεψαμένην σε τοῖς 5
μαζοῖς ἐπινοήσεως. ἐρᾷ τοῦ νέου τοῦ παρ' ἡμῶν ἡ δέ-
σποινα, καὶ ἐρᾷ οὐ φορητὸν τινα οὐδὲ νενομισμένον
ἀλλ' ἀνίατον ἔρωτα, καὶ ὃν εἰς δεῦρο κατορθώσῃ
ἐγὼ τε ἀκείνη μάτην ἡπατώμεθα. καὶ αὐταὶ ἦσαν αἱ
πολλαὶ φιλοφροσύναι καὶ ποικίλαι δεξιώσεις αἱ περὶ 10
τοὺς ξένους. ἐπεὶ δὲ εὐθήτης τις καὶ θρασὺς καὶ ἀπηνὴς
ὢν ὁ νεανίας ἀπέπεσε τὰ πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲ ἐκείνην οἶδα
βιωσομένην, καὶ ἐμαυτὴν ἀναιρησομένην ὡς χλευάσα-
σαν ταῖς ἐπαγγελίαις καὶ διαψευσαμένην. ταῦτα ἐστὶν
ὦ παῖ. καὶ εἰ μὲν ἔχεις τι βοηθεῖν, σύμπραττε, εἰ δὲ 15
μὴ, τελευτήσασαν τὴν μητέρα κήδευε. καὶ ὅς, μισθὸς
δέ μοι τίς ἐσται, ἔφη, ὦ μῆτερ; οὐ γὰρ μοι καιρὸς θρύ-
πτεσθαι πρὸς σέ, οὐδὲ ἐκ περιόδων οὐδὲ κυκλοῦμενον
τοῖς λόγοις τὴν βοήθειαν ἐπαγγέλλεσθαι πρὸς οὕτως
ἀγωνιώσαν καὶ ἐγγὺς λιποψυχοῦσαν. πᾶν ὃ τι βούλει, 20
ἔφη, προσδόκα, ἡ Κυβέλη. ἀρχαιονοχόον μὲν γὰρ σε
καὶ νῦν εἰς ἐμὴν τιμὴν πεποιήται· εἰ δέ τι μεῖζον ἀξίω-
μα περινοεῖς, ἀπάγγελλε. πλούτου γὰρ οὐδὲ ἀριθμὸς
ἐσται ὅσον ἂν κομίσαιο, σωτήρ τῆς ἀθλίας γενόμενος.
πάλαι ταῦτα, ἔφη, δι' ὑποψίας ἔχων ὦ μῆτερ ἐγὼ καὶ 25
συνεῖς ἐσιώπων, τὸ μέλλον ἀπεκδεχόμενος. ἀλλ' οὕτε
ἀξιώματος οὔτε πλούτου μεταποιοῦμαι· τὴν δὲ κόρην
τὴν ἀδελφὴν λεγομένην τοῦ Θεαγένους εἰ μοι πρὸς γά-
μον ἐκδοίῃ, πάντα αὐτῇ τὰ κατὰ γνώμην πεπράξεται.
ἐρῶ δὲ ὦ μῆτερ τῆς κόρης οὐχὶ μετρίως, ὥστε ἐκ τῶν 30
ιδίῳ γινώσκουσα τὸ πάθος ἡ δέσποινα, καὶ ὅσον τι καὶ
οἶόν ἐστι, δικαίως ἂν καὶ αὐτῇ συμπράττοι τῷ ταῦτα

νοσοῦντι καὶ ἄλλως τοσοῦτον κατόρθωμα ἐπαγγελλομένη. μηδὲν ἀμφίβαλλε, εἶπεν ἡ Κυβέλη· ἥ τε γὰρ δέσποινα δώσει τὴν χάριν ἀνενδοιάστως εὐεργέτη σοὶ καὶ σωτῆρι γεγεννημένῳ, καὶ ἄλλως τάχ' ἂν καὶ καθ' 5 ἑαυτοὺς πείσαιμεν τὴν κόρην. ἀλλὰ τίς ὁ τρόπος, εἶπέ, τῆς βοηθείας; οὐκ ἂν εἶποιμι, ἔφη, πρὶν ὄρκοις ἐμπέδωθῆναι μοι τὴν ἐπαγγελίαν παρὰ τῆς δεσποίνης. σὺ δὲ μηδὲ ἀποπειραθῆς τὴν ἀρχὴν τῆς κόρης. ὁρῶ γάρ πως κάκεινεν ἄνω τε καὶ μέγα φρονοῦσαν· μὴ καὶ λά- 10 θῃς τὸ πρᾶγμα διαστρέφουσα.

“πάντα γενήσεται” εἰποῦσα εἰσέδραμεν εἰς τὸν θάλαμον ὡς τὴν Ἀρσάκην, καὶ προσπεσοῦσα τοῖς γόνασιν, εὐθυμος ἔσο, ἔφη· πάντα σοὶ θεῶν βουλήσει κατορθοῦνται. τὸν παῖδα μόνον τον ἐμὸν Ἀχαιμένην εἰσκλη- 15 θῆναι πρόσταξον. εἰσκεκλήσθω, εἶπεν ἡ Ἀρσάκη, εἰ μὴ τι με πάλιν ἀπατᾶν μέλλοις. εἰσῆλθεν ὁ Ἀχαιμένης, 24 καὶ πάντα διελθούσης τῆς πρεσβύτιδος ἐπώμοσεν ἡ Ἀρσάκη πράξειν τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς Θεαγένους. ὁ δὲ Ἀχαιμένης, δέσποινα, ἔφη, πεπαύσθω λοιπὸν Θεα- 20 γένης δοῦλος ὦν καὶ θρυπτόμενος κατὰ δεσποίνης ἰδίας. καὶ “πῶς τοῦτο λέγεις” ἐρωτώσης ἅπαντα ἐξηγόρευεν, ὡς πολέμου νόμῳ ληφθεῖη καὶ γένοιτο αἰχμάλωτος ὁ Θεαγένης, ὡς Μιτράνης ἐκπέμψειεν αὐτὸν πρὸς Ὀροον- δάτην ἀναπεμφθησόμενον βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ, ὡς αὐ- 25 τὸς ἵνα ἄγοι παραλαβὼν ἀπολέσειεν, ἐφοδὸν Βησσαέων καὶ Θυάμιδος κατατολμησάντων, ὡς μόλις αὐτὸς διαδράσειε. καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ γράμμα τὸ Μιτράνου πρὸς Ὀροονδάτην προηυτρεπισμένος ἐπεδείκνυε τῇ Ἀρσάκῃ, καὶ εἰ προσδέοιτο καὶ ἐτέρων ἀποδείξων, ἔξειν μαρ- 30 τυροῦντα καὶ τὸν Θυάμιν.

ἀνένπει πρὸς ταῦτα ἡ Ἀρσάκη. καὶ οὐδὲ ὅσον μελήσασα πρόεισί τε τοῦ θαλάμου, καὶ εἰς τὸν οἶκον οὗ

προκαθημένη χρηματίζειν εἰώθει παρελθοῦσα ἄγεσθαι τὸν Θεαγένην ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ ἤχθη, ἐπηρώτα εἰ γνωρίζει τὸν Ἀχαιμένην, ἐστῶτα πλησίον ἐπιδεικνύσα. τοῦ δὲ φήσαντος, οὐκοῦν ὅτι καὶ αἰχμαλώτου ἦγέ σε παραλαβών, αὐτίς ἤρώτα. συμφήσαντος καὶ τοῦτο τοῦ 5 Θεαγένους, δοῦλος τοίνυν ἡμέτερος ὦν ἴσθι. καὶ σὺ μὲν πράξεις τὰ οἰκετῶν, τοῖς ἡμετέροις νεύμασι καὶ ἄκων ἐπόμενος· ἀδελφὴν δὲ τὴν σὴν Ἀχαιμένει τῷδε πρὸς γάμον κατεγγυνῶ, τὰ πρῶτα φερομένῳ παρ' ἡμῖν τῆς τε μητρὸς ἔνεκεν καὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ περὶ ἡμᾶς 10 εὐνοίας, ὑπερθεμένη τοσοῦτον ὅσον ἡμέραν προορίσαι καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν λαμπρότερον εὐτρεπισθῆναι. ὁ δὲ Θεαγένης ἐβέβλητο μὲν ὥς ὑπὸ τρώσεως τῶν λόγων, ἔγνω δ' οὐν μὴ ὁμόσε χωρεῖν, ἀλλὰ καθάπερ θηρίου τὴν ὁρμὴν ἐκκλίνει. καὶ ᾧ δέσποινα ἔλεγε, θεοῖς 15 χάρις ὅτι εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες ταῦτα γοῦν ὥς ἐν δυστυχήμασι ἐπυραγοῦμεν, τὸ μὴ ἄλλοις, σοὶ δὲ δουλεύειν, ἢ καὶ ἀλλοτριούς εἶναι δοκοῦντας καὶ ξένους οὕτως ἡμέρως τε καὶ φιλοφρόνως ἐώρας. ἀδελφῆς δὲ τῆς ἐμῆς ἔνεκεν, αἰχμαλώτου μὲν οὐκ οὔσης οὐδὲ διὰ 20 τοῦτο δούλης, αἰρουμένης δὲ σὲ θεραπεύειν καὶ κεκλησθαι τὸ σοὶ καθ' ἡδονὴν βουλευσαμένης, πρᾶττε τοῦθ' ὅπερ ἂν ἔχειν ὀρθῶς δοκιμάξης. ἡ δὲ Ἀρσάκη, κατατετάχθω, ἔφη, ἐν τοῖς τραπεζοκόμοις, καὶ οἶνοχοεῖν πρὸς Ἀχαιμένους ἐκδιδασκέσθω, πρὸς τὴν βασιλικὴν 25 διακονίαν πόρρωθεν προεθιζόμενος.

- 25 ἐξήεσαν οὖν, σύννους μὲν ὁ Θεαγένης καὶ τῶν πρακτέων εἰς ἐπίσκεψιν τὸ βλέμμα ἐπιστρέφων, ἐγγελῶν δὲ ὁ Ἀχαιμένης καὶ τοῦ Θεαγένους καταμωκώμενος, ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ἀρτίως, λέγων, καὶ ὑπερήφανος, ὁ τὸν αὐ- 30 χένα ἄκαμptos καὶ μόνος ἐλεύθερος, ὁ τὴν κεφαλὴν νεύειν εἰς τὸ προσκυνεῖν οὐκ ἀνεχόμενος, νῦν που τάχα

κλινεῖς, ἣ καὶ κονδυλοῖς ὑφέξῃ ταύτην παιδαγωγούμενος.

ἣ δὲ Ἀρσάκη τοὺς ἄλλους ἀποπέμψασα, πρὸς μόνην τὴν Κυβέλην, νῦν μὲν δὴ, ἔφη, ὦ Κυβέλη, πᾶσα περι-
 5 ἥρηται πρόφασις, καὶ λέγε ἐλθοῦσα πρὸς τὸν ὑπερήφανον ὥς πειθόμενος μὲν ἡμῖν καὶ τὰ κατὰ νοῦν τὸν ἡμέτερον πράττων ἐλευθερίας τε μεθέξει καὶ ἀφθόνως ἐν εὐπορίᾳ βιώσεται, τοῖς δὲ ἐναντίοις ἐπιμένων ἐρωμένης τε ὑπερφρονουμένης καὶ δεσποίνης ἅμα ἀγανακτούσης
 10 αἰσθίησεται, δουλείαν μὲν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀτιμοτάτην ὑπηρετησόμενος, κολάσεως δὲ πᾶν εἶδος ὑποστησόμενος.

ἦλθεν ἣ Κυβέλη καὶ ἀπήγγειλε τὰ παρὰ τῆς Ἀρσάκης, πολλὰ καὶ παρ' ἑαυτῆς εἰς προτροπὴν τῶν φαίνον-
 15 μένων λυσιτελεῖν προστιθεῖσα. ὁ δὲ Θεαγένης ὀλίγον ἐπιμένει παρακαλέσας, μόνος τε πρὸς τὴν Χαρίκλειαν ἰδιάσας, οἴχεται τὰ καθ' ἡμᾶς, ἔφη, Χαρίκλεια. πᾶν, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, πείσμα διέρρηχται, πᾶσα ἐλπίδος ἄγκυρα παντοίως ἀνέσπασται. καὶ οὐδὲ μετ' ὄνομα-
 20 τος γοῦν ἐλευθέρου δυστυχοῦμεν, ἀλλὰ δοῦλοι γερόναμεν αὐθις (καὶ ὅπως προσετίθει) καὶ βαρβαρικάς λοιπὸν ἐκκέιμεθα αἰκίαις, ἣ πράττοντες τὰ δοκοῦντα τοῖς δεσποτεύουσιν, ἣ τοῖς κατακρίτοις ἐναριθμούμενοι. καὶ ταῦτα μὲν, ἔφη, φορητά· τὸ δὲ πάντων βαρύ-
 25 τατον, Ἀχαιμένει τῷ Κυβέλης νίει πρὸς γάμον ἐκδώσειν ἣ Ἀρσάκη σε κατεπηγγέλατο. καὶ τοῦτο μὲν ὅτι μὴ ἔσται ἣ γινόμενον οὐκ ὀψομαι, δηλον, ἕως ἄν ὁ βίος ξιφῶν τε καὶ ἀμυντηρίων εὐπορῇ· τί δὲ χρὴ πράττειν ἣ τίνα μηχανὴν ἐπινοεῖν ὥστε διακρούσασθαι τὴν τε
 30 ἐμὴν πρὸς Ἀρσάκην καὶ τὴν σὴν πρὸς Ἀχαιμένην ἀπεικτὴν σύνοδον; μίαν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ἣ Χαρίκλεια, κατανεύσας, τὴν ἐτέραν τὴν κατ' ἐμὲ διακωλύσεις. εὐ-

φήμησον, ἔφη· μὴ γὰρ οὕτως ἡ δαίμονος τοῦ ἡμετέρου βαρύτερης ἰσχύσειεν ὥστ' ἐμὲ τὸν Χαρικλείας ἀπείρατον ἄλλης ὁμιλίας παρανόμως μιανθῆναι. ἀλλὰ τι δραστήριον ἐπινενοηκέναι μοι δοκῶ· εὐρετὶς ἄρα ἐστὶ λογισμῶν ἢ ἀνάγκη. καὶ ἅμα πρὸς τὴν Κυβέλην μεταστάς, 5 ἀπάγγελλε, εἶπε, τῇ δεσποίνῃ βούλεσθαι με μόνῃ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἄλλων ἐντυχεῖν.

- 26 τοῦτ' ἐκείνο νομίσασα εἶναι ἡ πρεσβῦτις, καὶ ὑποπεπτωκέναι τὸν Θεαγένην, ἀπήγγειλέ τε πρὸς τὴν Ἀρσάκην, καὶ μετὰ δεῖπνον ἄγειν τὸν νεανίαν ἀκούσασα 10 οὕτως ἔπραττε. καὶ ἡσυχίαν παρασχεῖν τῇ δεσποίνῃ τοὺς παρεδριύοντας κελεύσασα, καὶ μὴ παρενοχλεῖν τοῖς περὶ τὸν θάλαμον, παρεισῆγε τὸν Θεαγένην, τῶν μὲν ἄλλων οἶα δὴ νυκτὸς ὑπὸ σκότους κατεχομένων καὶ λαθεῖν παρεχόντων, μόνον δὲ τὸν θάλαμον λύχνου κατ- 15 αὐγάζοντος. καὶ εἰσάγουσα ὑπέστειλλεν ἑαυτήν. ἀλλ' ὁ Θεαγένης ἐπέιχε, παρέστω καὶ ἡ Κυβέλη τὸ παρὸν ὧ δέσποινα, εἰπὼν· οἶδα ὥς τὸ πιστὸν ἔχει φυλακῆς τῶν ἀπορρήτων. καὶ ἅμα τῶν χειρῶν τῆς Ἀρσάκης λαβόμενος, ὧ δέσποινα, ἔλεγεν, οὔτε πρότερον ἀπαυθαδιαζόμενος 20 πρὸς τὸ βούλημα τὸ σὸν ὑπερεθέμην τὸ κελευόμενον, ἀλλ' ὅπως ἂν ἀσφαλῶς γένοιτο πρυτανευόμενος· νῦν τε, ἐπειδὴ με καὶ δοῦλον τάχα καλῶς ποιούσα ἡ τύχη σον ἀπέφηνε, πολὺ πλέον εἰς πάντα ἔτοιμος εἶκιν. ἐν μοι μόνον παρασχέσθαι νεῦσον, καὶ τοι πολλὰ 25 καὶ μεγάλα ὑποσχομένη. ἅπειπε τὸν γάμον Ἀχαιμένει τὸν Χαρικλείας· τῶν γὰρ ἄλλων σιωπωμένων, τὴν εὐγενεῖα τῇ μεγίστῃ κομῶσαν οἰκότηριβι συνοικεῖν ἀθέμιτον. ἡ ἐπόμνυμί σοι θεῶν τὸν κάλλιστον ἥλιον καὶ θεοὺς τοὺς ἄλλους ὥς οὔτε ὑπέβρω τῷ σῷ βουλήματι, καὶ 30 εἰ γένοιτό τι πρὸς βίαν εἰς τὴν Χαρίκλειαν, ἐπόψει με πρότερον ἑμαυτὸν διαχρησάμενον. καὶ ἡ Ἀρσάκη, μὴ

ἀπίσται, ἔφη, βούλεσθαι με πάντα σοι χαρίζεσθαι, ἦτις
καὶ ἑμαυτὴν ἑτοιμος ἐκδιδόναι. ἀλλὰ προληφθεῖσα ἐπ-
ώμοσα ἐκδώσειν Ἀχαιμένει τὴν σὴν ἀδελφὴν. εὖ ἂν ἔχοι,
ἔφη, ὦ δέσποινα. τὴν ἀδελφὴν τολύννῃ ἦτις ἐστίν, ἐκ-
5 δίδου. μνηστὴν δὲ τὴν ἐμὴν καὶ νύμφην, καὶ τί γὰρ
ἄλλο ἢ γαμετὴν, οὔτε θελήσεις, εὖ οἶδα, οὔτε θέλουσα
ἐκδώσεις. πῶς, ἔφη, λέγεις; ὃ δέ, τὰ ὄντα, ἀπεκρίνα-
το· οὐ γὰρ ἀδελφὴν ἔχω τὴν Χαρίκλειαν, ἀλλὰ νύμφην,
ὥσπερ ἔλεγον. ὥς λελύσθαι μὲν σοι τὸν ὄρκον, ἐξεῖναι
10 δέ, εἰ βούλοιο, καὶ ἄλλην ἔχειν ἀπόδειξιν, τοὺς γάμους,
ὅταν κρήνης, ἐμοῦ τε καὶ κείνης εὐωχοῦσα. ὑπεκνίσθη
μὲν, νύμφην, οὐκ ἀδελφὴν εἶναι τὴν Χαρίκλειαν οὐκ
ἄνευ ζηλοτυπίας ἀκούσασα· πλὴν ἄλλ' ἐστὶ οὕτως, εἴ-
πεν ἡ Ἀρσάκη· καὶ Ἀχαιμένην ἡμεῖς ἐτέρῳ γάμῳ πα-
15 ραμυθησόμεθα. ἔσται καὶ παρ' ἐμοῦ,· φησί, πρὸς σέ,
ὁ Θεαγένης, τούτων διακριθέντων. καὶ ἅμα προσῆει ὥς
τὰς χεῖρας φιλήσων. ἡ δὲ προσκύψασα καὶ τὸ στόμα ἀντι-
τῶν χειρῶν προβαλοῦσα ἐφίλησε.

καὶ ἐξηλθεν ὁ Θεαγένης φιληθεὶς, οὐ μὴν αὐτός γε
20 φιλήσας. καὶ τῇ Χαρίκλειᾳ καιροῦ λαβόμενος ἅπαντα
ἐξεῖπεν, οὐκ ἄνευ ζηλοτυπίας οὐδὲ ἐκείνης ἔνια μαν-
θανούσης, καὶ τῶν ἀτόπων τῆς ἐπαγγελίας τὸν σκοπὸν
προσέειπεν, καὶ ὥς πολλὰ δι' ἐνὸς ἀνύοιτο. Ἀχαιμέ-
νει γὰρ διασεσβόηται ὁ γάμος, καὶ τῇ κατ' Ἀρσάκην
25 ἐπιθυμίᾳ πρόφασιν τὸ παρὸν ὑπερθέσεως ἐπινενόηται.
καὶ τὸ δὴ κεφάλαιον, ὥς εἰκός, τὸν Ἀχαιμένην ἅπαντα
ταραχῆς ἐμπλήσειν, ἀνιῶμενον μὲν ἐφ' οἷς ἀποτυγχά-
νει προσδοκήσας, ἀγανακτοῦντα δὲ ἐφ' οἷς ἡλάττωται
παρὰ τῇ Ἀρσάκῃ διὰ τὴν εἰς ἐμὲ χάριν. οὐ γὰρ δὴ λή-
30 σεται αὐτὸν οὐδέν, τῆς μητρὸς ἐξαγορευούσης, ἣν ἐπί-
τηδες παρῆναι τοῖς λεγομένοις προυνόησα, μηνυθῆναι
τε ταῦτα τῷ Ἀχαιμένει βουλόμενος καὶ μάρτυρα τῆς

ἄχρι λόγων πρὸς τὴν Ἀρσάκην ὁμιλίας ποιούμενος. ἀρκεῖ μὲν γὰρ ἴσως καὶ τὸ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδὸτα φαν-
 λον εὐμενεῖα τῇ παρὰ τῶν κρειττόνων ἐπεπλῖξιν· κα-
 λὸν δὲ καὶ ἀνθρώπων τοὺς συνόντας πείθοντα, σὺν
 παρρησίᾳ τὸν ἐπικαίρον τοῦτον βίον διάγειν. προσετί- 5
 θει δὲ κάκεινα, ὥς σφόδρα χρηὴ προσδοκᾶν καὶ ἐπιβου-
 λεύσειν τῇ Ἀρσάκῃ τὸν Ἀχαιμένην, ἄνδρα δοῦλον μὲν
 τὴν τύχην (ἀντίθετον γὰρ ὥς ἐπῆκαν τῷ κρατοῦντι τὸ
 κρατούμενον), ἀδικούμενον δὲ καὶ εἰς ὄρκους ἀθετού-
 μενον, ἐρῶντα δὲ καὶ ἄλλους ἑαυτοῦ προτετιμῆσθαι 10
 πυνθόμενον, συνειδὸτα δὲ τὰ πάντων αἰσχιστα καὶ παρα-
 νομώτατα, καὶ οὐδὲν εἰς τὴν ἐπιβουλήν πλάσσασθαι
 δεόμενον, οἷα δὴ πολλοὶ πολλαῖς ἀνιαιθέντες ἐτόλμη-
 σαν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀληθῶν ἔχοντα πρόχειρον τὴν
 ἄμυναν.

15

- 27 τοιαῦτα πολλὰ διελθὼν πρὸς τὴν Χαρίκλειαν, καὶ
 τὰ μέτρια θαρσεῖν παρασκευάσας, εἰς τὴν ἐξῆς ὑπηρε-
 τησόμενος ταῖς τραπέζαις ὑπὸ τοῦ Ἀχαιμένου ἦγετο,
 προστεταγμένον τοῦτο παρὰ τῆς Ἀρσάκης. καὶ ἐσθῆτα
 τῶν πολυτελῶν Περσικὴν ἀποστειλάσης, ταύτην τε μετ- 20
 ημφιέννυτο, καὶ στρεπτοῖς τε χρυσοῖς καὶ περιανυχνί-
 οῖς λιθοκολλήτοις ἐκὼν τε τὸ μέρος καὶ ἄκων ἐκοσμεῖτο.
 καὶ τοῦ Ἀχαιμένους ὑποδεικνύναι τι καὶ ὑφηγεῖσθαι τῶν
 οἰνοχοϊκῶν πειρωμένον, προσδραμῶν ὁ Θεαγένης ἐνὶ
 τῶν κυλικοφόρων τριπόδων, καὶ φιάλην τῶν πολυτί- 25
 μων ἀνελόμενος, οὐδὲν, ἔφη, δεόμαι διδασκάλων, ἀλλ'
 αὐτοδίδακτος ὑπουργήσω τῇ δεσποίνῃ, τὰ οὕτω ῥᾶστα
 μὴ θρυπτόμενος. σὲ μὲν γὰρ ὧ βέλτιστε ἡ τύχη εἰδέναι
 τὰ τοιαῦτα καταναγκάζει, ἐμοὶ δὲ καὶ ἡ φύσις τὰ πρα-
 κτέα καὶ ὁ καιρὸς ὑπαγορεύει. καὶ ἅμα προσέφερε τῇ 30
 Ἀρσάκῃ προσήγες κερασάμενος, εὐρυθυμὸν τέ τι καὶ
 ἄκροισ τοῖς δακτύλοις ἐποχῶν τὴν φιάλην. ἐκείνην μὲν

οὖν πλεόν ἢ πρότερον τὸ ποτὸν ἐξεβάκχευσεν, ἐπιρρο-
 ποῦσάν τε ἅμα καὶ ἀκλινῶς εἰς τὸν Θεαγένην ἀτενίζου-
 σαν, καὶ τοῦ ἔρωτος πλεόν ἢ τοῦ κράματος ἔλκονσαν,
 καὶ τὴν φιάλην ἐπίτηδες οὐκ ἐκκίνουσαν, ἀλλὰ σὺν τέ-
 5 χνῃ καὶ διὰ μικροῦ τοῦ λειψάνου τῷ Θεαγένει προπί-
 νουσαν. ἀντιτέτρωτο δὲ ἐκ θατέρων ὁ Ἀχαιμένης, καὶ
 ὀργῆς ἅμα καὶ ζηλοτυπίας ἐμπλησθεὶς, ὥς μηδὲ λαν-
 θάνειν τὴν Ἀρσάκην ὑποβλέψαντά τε καὶ τι καὶ πρὸς
 τοὺς παρόντας ἡρέμα διαγογγύσαντα. ἤδη δὲ διαλυο-
 10 μένου τοῦ συμποσίου, πρῶτην αἰτῶ χάριν ᾧ δέσποινα,
 ἔφη ὁ Θεαγένης· ὑπηρετοῦντά με μόνον ἀμφιέννυσθαι
 ταύτῃ τῇ στολῇ κέλευσον. ὥς δὲ ἐπένευσεν ἡ Ἀρσάκη,
 τὰ συνήθη μεταμφιασάμενος ἐξῆει.

συνεξῆει δὲ καὶ ὁ Ἀχαιμένης, πολλὰ τῆς προπετείας
 15 τὸν Θεαγένην ὀνειδίζων, καὶ ὥς μειρακιῶδες εἰη τὸ
 πρόχειρον, καὶ ὥς τὴν μὲν πρῶτην ἡ δέσποινα τὸν ξέ-
 νον καὶ ἄπειρον ὑπερεῖδεν, εἰ δὲ ἐπιμένοι βλακηνόμε-
 νος, οὐ χαιρήσει· καὶ ὅτι φίλος ὦν ταῦτα συμβουλευόι,
 μᾶλλον δὲ ὀλίγον ὕστερον καὶ εἰς γένος συναφθισό-
 20 μένος καὶ ἀδελφῆς τῆς ἐκείνου καθ' ὑπόσχεσιν τῆς δε-
 σποίνης ἀνὴρ ἐσόμενος. καὶ πολλὰ τοιαῦτα μὲν ἐκεῖνος
 ἔλεγεν, ὃ δέ, οὐδὲ ἀκούοντι προσεοικώς, κάτω νεύσας
 ἀντιπαρῆει, μέχρις οὗ συνέβαλεν αὐτοῖς ἡ Κυβέλη, κατ-
 ευνάσαι τὴν δέσποιναν τὸ μεσημβρινὸν ἐπείγομένη. καὶ
 25 ἰδοῦσα σκυθρωπὸν τὸν υἱὸν ἡρώτα τὴν αἰτίαν. ὃ δέ,
 τὸ ξένον μειράκιον, ἔφη, προτετίμῃται ἡμῶν, καὶ χθὲς
 καὶ τήμερον παρεισδεδυκὸς οἶνοχοεῖν ἐπιτέτραπται, καὶ
 τοῖς ἀρχιτρικλίνοις ἡμῖν καὶ ἀρχιοινοχόοις πολλὰ χαί-
 ρειν φράσαν ὀρέγει φιάλην, καὶ παρίσταται πλησίον
 30 βασιλικοῦ σώματος, τὸ μέχρις ὀνόματος ἀξίωμα ἡμῶν
 παραγκωνισάμενος. καὶ τὸ μὲν τοῦτον τιμᾶσθαι μετέ-
 χοντα καὶ τῶν μειζόνων καὶ κοινωνοῦντα καὶ τῶν ἀπορ-

ρητοτέρων, διότι καὶ κακῶς ποιοῦντες ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ συμπράττομεν, ἥττον ἐστὶ δεινόν, καίπερ ὃν δεινόν· ἀλλ' ἐκεῖνο γ' ἐξήν, ἄνευ ὕβρεως τῆς εἰς ἡμᾶς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ συνεργοὺς τῶν καλῶν πράξεων τὰ τοι-
 28 αὐτὰ γίνεσθαι. καὶ περὶ μὲν τούτων δεύτερος λόγος· 5
 τὸ δὲ παρόν, ὃ μῆτερ, τὴν μνηστὴν ἐβουλόμην, τὴν τὰ πάντα ἐμοὶ γλυκυτάτην Χαρίκλειαν, ἰδεῖν, εἴ πως τὸ δεδηγμένον τῆς ψυχῆς τῇ θεᾷ τῇ ἐκείνης διαιτῆσαι δυνηθείην. καὶ ἡ Κυβέλη, πόλιαν μνηστὴν ὃ τέκνον; ἔοικας μοι τὰ σμικρότατα τῶν κατὰ σαυτὸν ἀγανακτεῖν, 10
 τὰ μέλζονα δὲ ἀγνωῶν λανθάνειν. οὐκέτι λαμβάνεις πρὸς γάμου τὴν Χαρίκλειαν. τί, ἔφη, λέγεις, ἀναβοήσας· οὐκ εἰμὶ ἄξιος γαμεῖν ὁμόδουλον ἐμαντοῦ; διὰ τί ὃ μῆτερ; δι' ἡμᾶς, ἔφη, καὶ τὴν ἡμετέραν παράνομον περὶ Ἀρσάκην εὐνοιάν τε καὶ πίστιν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνην καὶ 15
 τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας προτιμήσαντες, καὶ τὴν ἐκείνης ἐπιθυμίαν καὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ἐπίπροσθεν ἄγοντες, ἅπαντα καθ' ἡδονὴν συνεπράξαμεν, ἅπαξ που παρεισελθὼν εἰς τὸν θάλαμον ὁ γεννάδας οὗτος καὶ λαμπρὸς αὐτῆς ἐρώμενος, καὶ μόνον ὀφθεῖς, ἀναπέπεικε 20
 παραβῆναι μὲν τοὺς πρὸς σὲ γεγεννημένους ὄρκους, αὐτῷ δὲ κατεγγυᾶν τὴν Χαρίκλειαν, οὐκ ἀδελφὴν ἀλλὰ μνηστὴν εἶναι διατεινόμενος. καὶ ἐπήγγελται ταῦτα ἐκείνῃ ὃ μῆτερ; ἐπήγγελται, παιδίον, ἀπεκρίνατο ἡ Κυβέλη, παρούσης ἐμοῦ καὶ ἀκουούσης· καὶ τοὺς γὰ- 25
 μους αὐτῶν ἐστίασει λαμπρῶς ὀλίγαις ὕστερον ἡμέραις. σοὶ δὲ ἄλλην συνοικιεῖν ἀντὶ ταύτης ἐπηγγέλλετο. βαρὺ δὴ τι πρὸς ταῦτα ἀνοιμῶξας ὁ Ἀχαιμένης, καὶ τῷ χεῖρε διατρίψας, ἐγώ, ἔφη, πικρογάμους θήσω σύμπαντας· μόνον μοι σύμπραττε τὴν εἰς χρόνον σύμμετρον τῶν γὰ- 30
 μων ὑπέρθεσιν. καὶ εἴ τις ἐπιζητοίη, κακοῦσθαι με κατ' ἀγρόν που συμπεσόντα ἀπάγγελλε. μνηστὴν ὁ γεν-

νάδας ὀνομάξει τὴν ἀδελφὴν, ὥσπερ οὐ συνιέντων ἐπὶ διακρούσει μόνῃ τῇ ἐμῇ ταῦτα πράττεσθαι. εἰ γὰρ περιβάλλοι, εἰ γὰρ φιλοίῃ καθάπερ δίκαιον νύμφην, εἰ καὶ συγκαθεύδοι, καθαρὸς τι ἔλεγχος ὅτι μὴ ἀδελφὴ, μνηστὴρ δὲ ἐστίν. ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ ὄρκοις καὶ θεοῖς τοῖς παραβαθεῖσι.

ταῦτα εἶπε, καὶ ὑπ' ὀργῆς ἄμα καὶ ζηλοτυπίας καὶ 29 ἔρωτος καὶ ἀποτυχίας οἰστροθεῖς, ἱκανῶν καὶ ἄλλον τινα διαταράξει πραγμάτων, μὴ τοίγε δὴ βάρβαρον, τὴν 10 προσπεσοῦσαν ἐννοίαν οὐκ ἐπὶ λογισμῷ διακρίνας, ἐκ δὲ τῆς πρώτης ὀρμῆς κρατύνας, ἐσπέρας ἐπελθούσης, ἵππον τε Ἀρμένιον, τῶν εἰς πομπὰς καὶ πανηγύρεις τῷ σατραπῇ φατνιζομένων, ὑφελέσθαι δυνηθεῖς, ἀφιππάσατο ὡς τὸν Ὀροονδάτην κατὰ Θήβας τότε τὰς μεγά- 15 λας τὴν ἐπ' Αἰθιοπας συγκροτοῦντα στρατείαν, καὶ πᾶν εἶδος πολέμου καὶ χεῖρα παντοίαν ἀθροίζοντα, καὶ τὴν ἐπ' αὐτοὺς ἐξοδὸν ἤδη συσκευαζόμενον.

ὁ γὰρ δὴ βασιλεὺς Αἰθιοπῶν ἀπάτῃ περιεληλυθὼς Η τὸν Ὀροονδάτην, καὶ θατέρου τῶν ἐπάθλων τοῦ πολέ- 20 μου γεγονῶς ἐγκρατῆς, καὶ τὴν πόλιν ἐπίμαχον τὰς Φίλας ἀεὶ τυγχάνουσιν ἐκ προλήψεως ὅφ' αὐτῷ πεποιημένος, εἰς πᾶσαν ἀμηχανίαν, ὥστε καὶ κατηπειγμένως ποιεῖσθαι τὴν ἐκστράτειαν καὶ αὐτοσχέδιον τὰ πολλά, κατηνάρκαζεν. ἡ γὰρ πόλις αἱ Φίλαι κεῖται μὲν ἐπὶ τῷ 25 Νεῖλῳ, τῶν ἐλαττόνων καταρρακτῶν ἀνωτέρω μικρόν, Σύνῃης δὲ καὶ Ἐλεφαντίνης ἑκατόν πού τοις μεταξὺ σταδίοις διείργεται. ταύτην ποτὲ φυγάδες Αἰγύπτιοι καταλαβόντες καὶ ἐνοικήσαντες ἀμφίβολον Αἰθιοπῇ τε καὶ Αἰγυπτίοις κατέστησαν, τῶν μὲν τοῖς καταρράκταις 30 τὴν Αἰθιοπίαν ὀριζομένων, Αἰγυπτίων δὲ καὶ τὰς Φίλας, κατὰ τὴν προενοίκησιν τῶν παρ' ἑαυτοῖς φυγάδων, ὡς ἂν δορυαλώτους ἑαυτοῖς προσνέμειν ἀξιούντων.

συνεχῶς δὴ μεταπιπτούσης τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἀελ
 προλαβόντων καὶ ἐπικρατούντων γινομένης, τότε δὲ
 ὑπὸ φρουρᾶς Αἰγυπτίων τε καὶ Περσῶν κατεχομένης,
 ὁ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεὺς πρεσβείαν ὡς τὸν Ὅροονδά-
 την στείλλας ἐξήτει μὲν καὶ τὰς Φίλλας, ἐξήτει δὲ καὶ τὰ 5
 σμαράγδεια μέταλλα, καὶ πάλαι περὶ τούτων, ὡς εἰρη-
 ται, διακηρυκευσάμενος καὶ οὐ τυχών. ὀλίγαις τε προ-
 φθῆναι τοὺς πρεσβευτὰς ἡμέραις ἐπιτρέψας ἐφείπετο,
 πάλαι προπαρασκευασάμενος δῆθεν ὡς ἐπ' ἄλλον τινὰ
 πόλεμον, καὶ οὐδενὶ τὴν ὁρμὴν τῆς στρατείας φράσας. 10
 κάπειδὴ τὰς Φίλλας ὑπερβεβηκέναι τοὺς πρεσβευτὰς εἰ-
 καζεν, ὀλιγωρίαν τοῖς τε ἐνοικοῦσι καὶ φρουροῖς ἐμ-
 ποιήσαντας, καὶ ὡς ὑπὲρ εἰρήνης ἢ καὶ φιλίας πρεσβεύ-
 οισιν ἀπαγγέλλαντας, αὐτὸς αἰφνίδιον ἐπιστὰς τήν τε
 φρουρὰν ἐξήλασε, δύο μὲν που καὶ τριῶν ἡμερῶν ἀντι- 15
 σχοῦσαν, πλήθει δὲ τῶν ἐναντίων καὶ μηχαναῖς τειχο-
 μάχοις ἐνδοῦσαν, καὶ τὴν πόλιν κατέσχευ, οὐδενὶ τῶν
 ἐνοικούντων λυμηνάμενος.

διὰ ταῦτα δὴ τεταραγμένον καταλαβὼν τὸν Ὅροον-
 δάτην ὁ Ἀχαιμένης, καὶ ἅπαντα πεπυσμένον παρὰ τῶν 20
 διαδράντων, ἔτι πλέον ἐξετάραξεν ἀπροσδόκητός τε καὶ
 ἀπρόσκλητος ὄφθεις. καὶ μὴ τι δεῖνόν περὶ τὸν Ἀρσά-
 κην ἢ τὸν ἄλλον οἶκον γερόνοι πυνθανομένῳ, γερονέ-
 ναι μὲν ὁ Ἀχαιμένης, ἰδίᾳ δὲ φράζειν βούλεσθαι ἀπε-
 κρίνατο. κάπειδὴ τῶν ἄλλων ἐχωρίσθησαν, ἅπαντα 25
 κατεμήνυνεν, ὡς ὑπὸ Μιτράνου ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὁ
 Θεαγένης ἀπέσταλτο πρὸς Ὅροονδάτην, δῶρον, εἰ δό-
 ξειεν, ὡς βασιλέα τὸν μέγαν ἀναπεμφθῆσόμενος (καὶ
 γὰρ εἶναι τὸ χρῆμα τοῦ νεανίου τῆς βασιλείας αὐλῆς καὶ
 τραπέξης ἐπάξιον), ὡς ὑπὸ Βησσαίων ἀφαιρεθεῖη, 30
 προσανελόντων καὶ τὸν Μιτράνην, ὡς ἀφίκοιτο μετὰ
 ταῦτα εἰς τὴν Μέμφιν, παρενείρων ἅμα καὶ τὰ κατὰ τὸν

Θύαμιν, καὶ τέλος τὸν ἐπὶ τῷ Θεαγένει τῆς Ἀρσάκης
 ἔρωτα, καὶ τὸν εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Θεαγένους εἰσοικι-
 σμόν, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν φιλοφρονήσεις, καὶ τὰς ἐκεί-
 νου διακονίας τε καὶ οἰνοχοίας· καὶ ὡς πέπρακται μὲν
 5 ἤδη τῶν παρανόμων ἰσως οὐδέν, ἀνθισταμένου τέως
 τοῦ νεανίου καὶ ἀντέχοντος, δέος δὲ πραχθῆναι βια-
 σθέντος ἢ καὶ τῷ χρόνῳ τοῦ ξένου πως ἐνδόντος, εἰ μὴ
 φθαίῃ τις αὐτὸν προαναρπάξων ἐκ τῆς Μέμφεως καὶ
 τὴν ὅλην τοῦ ἔρωτος ὑπόθεσιν τῆς Ἀρσάκης ὑποτεμνό-
 10 μενος· διὰ γὰρ δὴ ταῦτα καὶ αὐτὸς ἐπειχθῆναι, καὶ λά-
 θρα διαδράς ἤκειν μηνυτής, εὐνοίᾳ τῇ περὶ τὸν δε-
 σπότην ἀποκρύπτειν τὰ κατὰ τοῦ δεσπότητος μὴ ἐνεγκών.
 κάπειδὴ τούτοις θυμοῦ τὸν Ὀροονδάτην ἐμπεπλήκει, 2
 καὶ ὅλος πρὸς ἀγανάκτησιν καὶ τιμωρίαν ἐξῆει, δι' ἐπι-
 15 θυμίας αὐτὸς ἐξέκαε τὰ κατὰ τὴν Χαρίκλειαν προστι-
 θεῖς καὶ ἐπὶ μέγα, ὥσπερ ἦν, ἐξάλρων, καὶ τὸ ἀάλλος
 παντοίως ἐκθειάζων καὶ τὴν ὥραν τῆς κόρης, ὡς οὔτε
 ὁφθαίῃ πρότερον οὔτε αὐτὸς δυνήσεται, μικρὰ νόμιζε,
 20 λέγων, πάσας σοὶ τὰς παλλακίδας εἶναι παρὰ ταύτην,
 οὐ μόνον τὰς κατὰ τὴν Μέμφιν ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπομένας.
 καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοις ὁ Ἀχαιμένης, ἐλπίζων, εἰ
 καὶ προσομιλήσειεν Ὀροονδάτης τῇ Χαρικλείᾳ, μικρὸν
 γοῦν ὕστερον ἐπὶ μισθῷ τῶν μηνυμάτων ἐξαιτήσας πρὸς
 γάμον ἔξειν.
 25 καὶ ὅλως ἐξηρέθιστο ἤδη καὶ διακαῆς ἦν ὁ σατρά-
 πης, θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας ἅμα ὥσπερ εἰς ἄρκυς ἐμβε-
 βλημένος. καὶ οὐδὲ μικρὸν ὑπερθέμενος, Βαγῶαν τινὰ
 τῶν πεπιστευμένων εὐνούχων προσκαλεσάμενος, ἱππέας
 τε πεντήκοντα ἐργχειρίσας, εἰς τὴν Μέμφιν ἐξέπεμπεν,
 30 ἄγειν ὡς αὐτὸν Θεαγένην τε καὶ Χαρίκλειαν ὡς ὅτι τά-
 χιστα, καὶ οὐπερ ἂν αὐτὸς καταλαμβάνοιτο, ἐπιστείλλας.

3 ἐνεχείριξε δὲ καὶ γράμματα, τὸ μὲν πρὸς Ἀρσάκην ὧδε ἔχον.

Ὅροονδάτης Ἀρσάκη. Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν τοὺς αἰχμαλώτους μὲν ἀδελφούς βασιλέως δὲ δούλους, βασιλεῖ διαπεμφθισομένους ἀπόστειλον. ἀλλ' ἐκούσα ἀπόστειλον, ἐπεὶ καὶ ἀκούσης 5 ἀχθῆσονται καὶ Ἀχαιμένης πιστευθήσεται.

πρὸς δὲ Εὐφράτην τὸν κατὰ τὴν Μέμφιν ἀρχιενουῶχον τοιόνδε.

ὕπερ μὲν ὧν οἰκίας τῆς ἐμῆς ὀλιγορεῖς, εὐθύνας ὑφέξεις· τὸ παρόν δὲ τοὺς ξένους Ἑλλήνας τοὺς αἰχμαλώτους Βαγῶα παραδὸς 10 ὡς ἐμὲ ἀχθισομένους, ἐκούσης Ἀρσάκης, εἴτε καὶ ἀκούσης. πάντως δὲ παραδός, ἢ αὐτὸς ἴσθι δέσμιος ἀχθῆναι προστεταγμένος, τῆς δορᾶς ἀφαιρησόμενος.

οἱ μὲν δὴ περὶ τὸν Βαγῶαν ἐπὶ τὸ προστεταγμένον ἐξώρμησαν, τῶν ἐπεσταλμένων παρὰ τοῦ 15 σατραπίου κατασεσημασμένων, ὥς ἂν μᾶλλον πιστεύσειαν οἱ κατὰ τὴν Μέμφιν καὶ θᾶττον τοὺς νέους ἐκδοῖεν· ἐξώρμησε δὲ καὶ Ὅροονδάτης ἐπὶ τὸν πρὸς Αἰθίοπας πόλεμον, ἔπεσθαι καὶ τὸν Ἀχαιμένην προστάξας, ἡρέμα καὶ οὐκ εἰδότα παραφρουρούμε- 20 νον, ἕως ἂν τὰ πρὸς αὐτοῦ μηνυθέντα δεῖξειεν ἐπαληθεύων.

κατὰ δὲ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν Μέμφιν τοιαῶδε ἐγίνετο. ἄρτι τοῦ Ἀχαιμένους ἀποδράντος, ὁ Θύαμις ἤδη τὴν προφητεῖαν ὀλόκληρον ἀναδεδεγμένος καὶ 25 τὰ πρῶτα τῆς πόλεως διὰ τοῦτο φερόμενος, τὰ περὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ Καλασίριδος ἐκτελέσας καὶ τὰ νενομισμένα τῷ πατρὶ πάντα ἐν ἡμέραις ταῖς τεταγμέναις ἐπενέγκας, ἀναζητήσεως ἔννοϊαν τῶν περὶ τὸν Θεαγένην ἐλάμβανεν, ὅτε δὴ παραιτεῖσθαι καὶ τοῖς θύραθεν ἐκ τοῦ προ- 30 φητικοῦ νόμου διατεταγμένον ἐγίνετο. κάπειδὴ πολυπραγμονῶν καὶ ἐκπυνθανόμενος ἔγνω τοῖς σατραπείοις

ἐνφωτισμένους, ὥς εἶχε σπουδῆς, ἐλθὼν ὥς τὴν Ἀρσά-
 κην ἐξήτει τοὺς νέους ξένους, ὥς αὐτῷ κατὰ πολλὰ μὲν
 καὶ ἄλλα προσήκοντας, πλεόν δὲ ὅτι περ ὁ πατὴρ Καλά-
 σιρις τελευτῶν ἐπέσκηπτε παντοίως προνοεῖν καὶ ὑπερ-
 5 μαχεῖν τῶν ξένων ἐπιστείλας, χάριν μὲν ἔχειν ὁμολο-
 γῶν ὅτι τὰς διὰ μέσου ταύτας ἡμέρας ὑπεδέξατο νέους
 καὶ ξένους καὶ Ἑλλήνας φιλανθρωπευομένη, καθ' ἃς
 ἐνδιαιτᾷσθαι τῷ νῶ τοῖς μὴ ἱερωμένοις ἀπηγόρευτο,
 δικαίων δὲ ἀνακομῆσθαι τὴν αὐτὸς αὐτοῦ παρακατα-
 10 θήκην. καὶ ἡ Ἀρσάκη, θαυμάζω σου, ἔφη, χρηστὰ μὲν
 ἡμῖν καὶ φιλάνθρωπα προσμαρτυροῦντος, ἀπανθρωπίαν
 δὲ αὐτῆς καταγινώσκοντος, εἰ μὴ δυνησόμεθα ἢ βουλησό-
 μεθα προνοεῖν τῶν ξένων καὶ τὰ πρέποντα αὐτοῖς ἀπονέ-
 15 μνειν. οὐ τοῦτο, εἶπεν ὁ Θύαμις· καὶ γὰρ καὶ ἐν ἀφθο-
 νωτέροις τῇδε πλεόν ἢ παρ' ἡμῖν οἶδα ἐσομένους, εἰ καὶ
 μένειν βουλομένοις ἦν. νυνὶ δὲ γένους ὄντες τῶν ἐπὶ
 δόξης, ἄλλως δὲ τύχης ἐπηρειαῖς ποικίλαις κεχρημένοι
 καὶ τὸ παρὸν ἀλητεύοντες, πάντων ἐπίπροσθεν ποιοῦν-
 20 ται γένος τὸ ἴδιον ἀνακομίσασθαι καὶ εἰς τὴν ἐνεγκοῦ-
 σαν ἐπανήκειν· ὣν εἰς τὴν σύλληψιν ἐμὲ κληρονόμον ὁ
 πατὴρ καταλέλοιπεν, ὄντων μοι καὶ ἄλλων φιλίας πρὸς
 τοὺς ξένους δικαιωμάτων. εὖ γε ἐποίησας, ἡ Ἀρσάκη
 πρὸς αὐτόν, τοῦ μὲν ἐκδυσσωπεῖν ἀφέμενος, τὸ δὲ δι-
 καιον προβαλλόμενος· πλεόν γὰρ τοῦτο μεθ' ἡμῶν ὄν
 25 φαίνεται, ὅσῳ καὶ τὸ δεσποτεῦεν τοῦ προνοεῖν τὴν ἄλ-
 λως εἰς τὸ ἔχειν ἐπικρατέστερον. ὁ δὲ Θύαμις θαυμά-
 σας, δεσποτεῦεις δέ, ἔφη, σὺ τούτων ὅπως; πολέμου
 νόμῳ, πρὸς αὐτόν ἀπεκρίνατο, δούλους τοὺς αἰχμαλώ-
 τους ἀναδεικνύντος. συνεῖς δὴ οὖν ὁ Θύαμις ὅτι τὰ 4
 30 περὶ τὸν Μιτράνην ἐθέλει λέγειν, ἀλλ' ὥ Ἀρσάκη, ἔφη,
 οὐ πόλεμος τάδε ἀλλ' εἰρήνη τὸ παρόν. κἀκεῖνος μὲν
 δουλοῦν, ἐλευθεροῦν δὲ αὐτὴ πέφυκε. κἀκεῖνο μὲν ἐστὶ

βούλημα τυραννικόν, τουτί δὲ δόγμα βασιλικόν. εἰρή-
νην δὲ καὶ πόλεμον οὐχ ἡ τῶν ὀνομάτων ἀξιώσεις, ἀλλ'
ἡ τῶν χρωμένων διάταξις ἀληθέστερον γνωρίζειν πέ-
φυκε. τὸ μὲν δίκαιον τούτοις τιθεμένη βέλτιον ἂν φα-
νεῖς ὀριζομένη, τὸ γε μὴν πρέπον ἢ συμφέρον οὐδὲ εἰς 5
ἀμφισβήτησιν καθίσταται· πῶς γάρ σοι καλὸν ἢ λυσι-
τελοῦν νέων καὶ ξένων οὕτως ἐκθύμως φαίνεσθαι τε
καὶ ὁμολογεῖν ἀντεχομένην;

5 ἐπὶ τούτοις οὐκέτι κατέσχευεν ἡ Ἀρσάκη, ἀλλ' ἐπασχεν
ὃ δὴ καὶ πάντες ὥς ἐλίπαν οἱ ἐρώντες. λαυθάνειν μὲν 10
οἴομενοι καὶ ἐρυθριῶσιν, ἀλισκόμενοι δὲ ἀπαναισχυ-
τούσιν, ὁ μὲν ἀγνοούμενος ὀκηρότερος, ὁ δὲ πεφωρα-
μένος θρασύτερος καθιστάμενος. ὥς δὴ ἀκείνην τὸ συν-
ειδὸς τῆς ψυχῆς ἔλεγχος ἐγίνετο, καὶ τὸν Θύαμιν ὑπω-
πτευκέναι τι τῶν κατ' αὐτὴν ὑποτοπήσασα, παρ' οὐδὲν 15
μὲν τὸν προφήτην καὶ τὸ προφητικὸν ἀξίωμα ποιησα-
μένη, πᾶσαν δὲ γυναικείαν αἰδῶ παραγκωνισαμένη,
ἀλλ' οὐδὲ τῶν εἰς Μιτράνην, ἔφη, δεδραμένων ὑμῖν
χαιρήσετε, ἀλλ' ἔσται καιρὸς ἐν ᾧ τοὺς σφαγέας ἐκείνου
τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τὴν δίκην Ὀροονδάτης εἰσπράξε- 20
ται. τούσδε δὲ οὐ μεθήσομαι, τὸ μὲν παρὸν ἐμοὶ δου-
λεύοντας, ὀλίγον δὲ ὕστερον ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ βασιλεῖ
τῷ μεγάλῳ κατὰ νόμον τὸν Περσικὸν ἀναπεμφθησομέ-
νους. πρὸς ταῦτα ρητόρευε, καὶ δίκαια καὶ πρέποντα
καὶ συμφέροντα μάτην ὀριζόμενος, ὧν οὐδενὸς προσδεῖ- 25
ται ὁ κρατῶν, τὸ βούλημα τὸ ἴδιον τούτων ἕκαστον
ποιούμενος. καὶ αὐλῆς τῆς ἡμετέρας ὥς ὅτι τάχιστα
καὶ ἐκὼν μεθίστασο, μὴ δὴ λάθῃς καὶ ἄκων μεθιστά-
μενος.

ὁ μὲν οὖν Θύαμις ἐξῆει θεοὺς τε ἐπιμαρτυράμενος 30
καὶ τοσοῦτον ἐπισκήψας, ὥς οὐκ εἰς καλὸν ταῦτα τε-
λευτήσει, κατάδηλα ποιῆσαι πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἐπικα-

λέσασθαι πρὸς βοήθειαν ἐνθυμούμενος. ἡ δὲ Ἀρσάκη,
 "λόγος οὐδείς" εἰποῦσα "τῆς σῆς προφητείας, μίαν ὁρᾷ
 προφητείαν ἔρως τὴν ἐπιτυχίαν", εἰς τὸν θάλαμόν τε
 χωρισθεῖσα καὶ τὴν Κυβέλην προσκαλεσαμένη περὶ τῶν
 5 παρόντων διεσκοπεῖτο· καὶ γὰρ πῶς ἤδη καὶ τὸν δρα-
 σμὸν τοῦ Ἀχαιμένου οὐ φαινομένου δι' ὑποψίας ἐλάμ-
 βανε, τῆς Κυβέλης, εἰ ποτε πυνθάνοιτο καὶ ἐπιζητοίῃ
 τὸν Ἀχαιμένην, ποικίλας καὶ ἄλλοτε ἄλλας προφάσεις
 ἀναπλαττούσης, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὴν ὡς Ὁροονδά-
 10 τιν ἄφιξιν πιστεύειν παρασκευαζούσης, πλὴν οὐ παν-
 τάπασι τὰ τελευτάτα πειθούσης, ἀλλ' ἤδη διὰ τὸν χρό-
 νον καὶ ἀπιστουμένης. τότε δ' οὖν, τί ποιήσομεν, ἔλε-
 γεν, ὦ Κυβέλη; τίς λύσις ἔσται μοι τῶν περιεστηκότων;
 ὁ μὲν ἔρως οὐκ ἀνίησιν, ἀλλ' ἐπιτείνει πλέον, ὥσπερ
 15 ὕλη τῷ νέφει λάβρως ὑποπιμπράμενος· ὃ δὲ ἔστιν ἀπη-
 νῆς τε καὶ ἀμείλιχος, φιλανθρωπότερος τὰ πρῶτα ἢ
 νῦν φαινόμενος, τότε μὲν ἀπατηλαῖς γοῦν ἐπαγγελίαις
 παρηγορῶν, νῦν δὲ παντάπασι καὶ ἀπερικαλύπτως τὰ
 πρὸς με ἀπαγορεύων. ὃ δὴ με καὶ διαταράττει μᾶλλον,
 20 μὴ δὴ τι περὶ Ἀχαιμένους ὧν ὑπονοῶ καὶ αὐτὸς πέπυ-
 σται, καὶ πλέον ἀποδειλιᾷ τὴν πράξιν. λυπεῖ δὲ ἐπὶ
 πᾶσιν Ἀχαιμένης, ὃς νῦν μηνυτῆς ὡς Ὁροονδάτην πε-
 πόρευται, ἢ πείσω ἴσως ἢ οὐ πάντως ἄπιστα λέξων.
 ὁφθεῖ μοι μόνον Ὁροονδάτης· μίαν θεραπεῖαν καὶ δά-
 25 κρουν Ἀρσάκειον ἐν οὐχ ὑποστήσεται. μεγάλην εἰς πει-
 δῶ κέκτηται πρὸς ἄνδρας ἑγγα τὰ γυναικεῖα καὶ σύν-
 οῖκα βλέμματα. ἀλλ' ἐκεῖνο ὑπέρδεινον, εἰ μὴ τυχοῦσα
 Θεαγένους προληφθεῖν ὑπὸ τῆς κατηγορίας, ἢ καὶ
 οὕτω τύχῃ, τῆς τιμωρίας, εἰ τι πρὶν ἐντυχεῖν μοι πι-
 30 στεύσειεν Ὁροονδάτης. ὥστε ὦ Κυβέλη πάντα κίνει,
 πᾶσαν εὗρισκε μηχανήν, πρὸς ὃξὺ καὶ τὴν ἄκραν ἀκμὴν
 περιεστηκότα ἡμῖν ὁρῶσα τὰ πράγματα, καὶ ἅμα ἐν-

νοοῦσα ὥς οὐκ ἔστιν ὅπως ἐμαντῆς ἀπογνοῦσα φείσομαι
 ἄλλων, ἀλλὰ πρώτη παραπολεύσεις τῶν τοῦ παιδὸς ἐπι-
 χειρημάτων· ἃ πῶς ἠγνόηκας, οὐκ ἔχω συμβάλλειν. καὶ
 ἡ Κυβέλη, παιδὸς μὲν, ἔφη, τοῦ ἐμοῦ πέρι, καὶ πί-
 στεως εἰς σὲ τῆς ἐμῆς, ὃ δέσποινα, οὐκ ἀληθῆ δοξάζου·
 5 σα γνώσῃ τοῖς ἔργοις· αὐτὴ δὲ οὕτως ὑπτίως προσιοῦσα
 τῷ σπαντῆς ἔρωτι, καὶ τῷ ὄντι μαλακιστομένη, μὴ ἄγε τὴν
 αἰτίαν ἐπ' ἄλλους τοὺς οὐκ αἰτίους. οὐ γὰρ ὥς δέσποινα
 κρατεῖς, ἀλλ' ὥς δουλεύουσα θεραπεύεις τὸ μειράκιον.
 ἃ παρὰ μὲν τὴν πρώτην ὀρθῶς ἴσως ἐγίνετο, ἀπαλοῦ
 10 τινὸς ἐκείνου καὶ νέου τὴν ψυχὴν νομισθέντος· ἐπειδὴ
 δὲ κατεξανίσταται ὥς ἐρωμένης, λαμβανέτω πείραν ὥς
 δεσποίνης, καὶ μαστιγούμενος καὶ στρεβλούμενος ὑπο-
 πιπτέτω τοῖς σοῖς βουλήμασι. πεφύκασι γὰρ οἱ νέοι θε-
 ραπευόμενοι μὲν ὑπερφρονεῖν βιαζόμενοι δὲ ὑπείκειν,
 15 ὥστε καὶ οὗτος πράξει κολαζόμενος ἅπερ ἡθέλει κολα-
 κευόμενος. ἀλλὰ δοκεῖς μὲν, ἔφη, εὖ λέγειν, ἡ Ἀρσά-
 κη· πῶς δ' ἂν ἐνέγκαιμι, ὃ θεοί, τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς
 ἢ ξαινόμενον ὀρῶσα τὸ σῶμα ἐκείνο ἢ καὶ ἄλλως κολα-
 ζόμενον; αὐθις αὖ σὺ μαλακίῃ, ἔφη, ὥσπερ οὐ πρὸς
 20 ἐκείνου τε γεννησόμενον ὀλίγαις στρεβλώσεσι τὸ ἐλέσθαι
 τὰ βελτίονα, καὶ σοὶ πρὸς μικρὸν ἀνιαθείσῃ τυχεῖν τῶν
 κατὰ γνώμην. ἔνεστι δέ σοι μὴδὲ λυπεῖν τὸν ὀφθαλμὸν
 τοῖς γινομένοις, ἀλλ' Εὐφράτῃ παραδοῦσαν, καὶ κολά-
 ζειν εἰποῦσαν ὥς τι πεπλημμεληκότες, μήτε ἀνιᾶσθαι
 25 ὀρῶσαν (ἀκοὴ γὰρ ὄψεως εἰς τὸ λυπῆσαι κουφότερον),
 καὶ εἰ μεταβεβλημένον αἰσθολύμεθα, πάλιν ἐξελέσθαι ὥς
 αὐτάρκως ἐπεστραμμένον.

6 ἐπείθετο ἡ Ἀρσάκη· ἀπελπισθεὶς γὰρ ὁ ἔρως οὐδε-
 μίαν ἔχει φειδῶ τοῦ ἐρωμένου, τρέπειν δὲ φιλεῖ τὴν
 30 ἀποτυχίαν εἰς τιμωρίαν. καὶ τὸν ἀρχιευνοῦχον μετακα-
 λεσαμένη τὰ δεδογμένα προσέταξεν. ὁ δὲ καὶ φύσει μὲν

τὴν εὐνούχων ζηλοτυπίαν νοσῶν, σμυχόμενος δὲ καὶ
 πάλαι κατὰ τοῦ Θεαγένους ἐξ ὧν ἑώρα τε καὶ ὑπώπτευσεν,
 εὐθύς ἐν δεσμοῖς εἶχε σιδηροῖς καὶ ἐπίεξε λιμῶ καὶ αἰ-
 κίαις, εἰς οἴκημα ζοφῶδες κατακλειςάμενος, καὶ εἰδότε
 5 μὲν προσποιομένῳ δὲ καὶ πυνθανομένῳ δῆθεν τὴν αἰ-
 τίαν οὐδὲν ἀποκρινόμενος, ἐπιτείνων δὲ ὀσημέραι τὰ
 τῆς κολάσεως, καὶ πλέον ἢ ἐβούλετο ἡ Ἀρσάκη καὶ ἐν-
 τέταλτο τιμωρούμενος, εἰσφοιτᾷ δὲ οὐδενὶ παριείς ἢ
 μόνῃ τῇ Κυβέλλῃ, τοῦτο προστεταγμένον. ἢ δὲ ἐφοῖτα
 10 συνεχῶς, καὶ τροφὰς κρύφα παραιοσφύρειν ἐνεδείκνυτο,
 οἰκτείρουσα μὲν δῆθεν καὶ ὑπὸ τῆς συννηθείας ἐπικλω-
 μένη, τὸ δ' ἀληθὲς ἀποπειρωμένη, ποίαν τινὰ γνώμην
 ἔχοι πρὸς τὰ παρόντα, καὶ εἴπερ ἐνδιδοίῃ καὶ μαλάσσοι-
 το πρὸς τῶν στρεβλώσεων. ὃ δὲ ἦν πλέον ἀνὴρ τότε,
 15 καὶ πλέον ἀπεμάχετο πρὸς τὰς πείρας, τὸ μὲν σῶμα κα-
 ταπονούμενος, τὴν δὲ ψυχὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ ῥωννύμε-
 νος, καὶ μεγαλυνούμενος ἅμα πρὸς τὴν τύχην καὶ γαν-
 ριῶν, εἰ λυποῦσα τῷ πλείστῳ μέρει, τῷ καιριωτάτῳ
 χαρίζοιτο, ἐπιδείξεως ἀφορμὴν τῆς εἰς Χαρίκλειαν εὐ-
 20 νοίας τε καὶ πίστεως παρεσχημένη, μόνον εἰ γιγνώσκει
 ταῦτα κάκεινη, μέγιστον ἀγαθὸν τιθέμενος, καὶ συν-
 εχῶς Χαρίκλειαν καὶ φῶς καὶ ψυχὴν καὶ ζῶην ἀνακα-
 λῶν. ὥστε καὶ ἡ Κυβέλλῃ ταῦτα ὀρώσα, καὶ παρὰ μὲν
 τῆς Ἀρσάκης ὡς ἡρέμα βούλοιο πιέζεσθαι τὸν Θεαγέ-
 25 νην ἀκούουσα (οὐ γὰρ ἐς τελευτὴν ἀλλ' ἐς ἀνάγκην
 παραδεδωκέναι), αὐτὴ δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπιτείνειν
 τὰ τῶν κολάσεων πρὸς τὸν Εὐφράτην ἀπαγγέλλουσα,
 ὡς ἀνύουσα ἥσθητο οὐδέν, ἀλλ' ἀπηγόρευτο καὶ αὐτῇ
 παρ' ἐλπίδας ἢ πείρα, συνεῖσα οἱ κακῶν ἦν, καὶ νῦν
 30 μὲν τὴν ἐξ Ὀροονδάτου τιμωρίαν, εἰ πύθοιτο ταῦτα
 παρὰ Ἀχαιμένους, ὅσον οὐδέπω προσδοκῶσα, νῦν δὲ
 ὡς φθῆσεται αὐτὴν διαχρωμένη τάχα καὶ ἡ Ἀρσάκη ὡς

παιχθεῖσα εἰς τὴν τοῦ ἔρωτος σύλληψιν, ὁμόσε χωρεῖν
 ἔγνω τοῖς κατειληφόσι, καὶ μέγα τι κακὸν ἐπιτελέσασα
 ἢ κατορθῶσαι τῇ Ἀρσάκῃ τὰ κατὰ γνώμην καὶ τὸ παρὸν
 τὸν ἀπ' ἐκείνης προσδοκώμενον διαδῦναι κίνδυνον, ἢ
 τοὺς ἐλέγχους τῶν πάντων πραγμάτων ἀφανίσαι, θα- 5
 νάτους ἅμα πᾶσιν ἐπινοήσασα. καὶ πρὸς τὴν Ἀρσάκην
 ἐλθοῦσα, μάτην, ἔφη, κάμνομεν ὧς δέσποινα· οὐ γὰρ
 ἐνδίδωσιν ὁ ἀπηνῆς ἐκεῖνος, ἀλλ' αἰετὶ γίνεται καὶ πλέον
 θρασύτερος, Χαρίκλειαν διὰ στόματος ἔχων καὶ ταῖς
 ἐκείνης ἀνακλήσεσιν ὥσπερ θεραπέαις παρηγορούμε- 10
 νος. τελευταίαν οὖν, εἰ δοκεῖ, τὸ τοῦ λόγου, ῥίψωμεν
 ἄγκυραν, καὶ τὴν ἐμποδῶν γινομένην ἐκποδῶν ποιη-
 σώμεθα. εἰ γὰρ μάθοι μὴ οὔσαν, εἰκὸς πού καὶ μετα-
 βληθῆναι αὐτὸν πρὸς τὸ βούλημα τὸ ἡμέτερον, ἀπο-
 γνόντα τὸν ἐπ' ἐκείνῃ πόθον. 15

7 ἄρπαγμα τὸ ῥηθὲν ἐποιήσατο ἡ Ἀρσάκη, καὶ τὴν ἐκ
 πολλοῦ ζηλοτυπίαν ὀργῇ τῶν εἰρημένων ἐπιτείνασα, εὖ
 λέγεις, ἔφη, καὶ μελήσει μοι προστάξει τὴν ἀλιτρίδιον
 ἀναιρεθῆναι. καὶ τίς ὁ πεισθησόμενος; ἀπεκρίνατο ἡ
 Κυβέλη· πάντων γὰρ ἐν ἑξουσίᾳ σοι τυγχανούσῃ τὸ ἀν- 20
 αῖρεῖν δίχα κρίσεως τῶν ἐν τέλει Περσῶν πρὸς τῶν νό-
 μων ἀπηγόρευται. δεήσει τοίνυν πραγμάτων σοι καὶ
 δυσχερείας, αἰτίας τινὰς καὶ ἐγκλήματα κατὰ τῆς κόρης
 ἀναπλαττούσῃ· καὶ πρόσσεσι τὸ ἄδηλον εἰ πιστευθσό-
 μεθα. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, (πάντα γὰρ ὑπὲρ σοῦ καὶ πράττειν 25
 καὶ πάσχειν ἔτοιμος) φαρμάκῳ τὴν ἐπιβουλὴν διακονή-
 σομαι καὶ ποτῶ γεγοητευμένῳ τὴν ἀντιδίκον ἐκποδῶν
 ποιήσομαι. ἐπήνεσε ταῦτα ἡ Ἀρσάκη, καὶ ποιεῖν ἐκέ-
 λευεν. ἡ δὲ αὐτίκα ὤρμησε. καὶ καταλαβοῦσα τὴν Χαρί-
 κλειαν ἐν ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσι, καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ πεν- 30
 θοῦσαν, καὶ ὅπως αὐτὴν ἐξάξει τοῦ βίου διανοομένην
 (ἥδη γὰρ ὑπήσθητο τὰς ἀμφὶ Θεαγένην τύχας, ποικίλως

αὐτήν καὶ ταῦτα τῆς Κυβέλης τὰ πρῶτα βουκολούσης, καὶ τοῦ μὴ ὀράσθαι αὐτὸν μηδὲ φοιτᾶν συνήθως εἰς τὸ δωμάτιον ἄλλοτε ἄλλας προφάσεις ἀναπλαττούσης) — καὶ ὃ δαιμονία, φησὶν, οὐ παύσῃ σεαυτὴν τρύχουσα καὶ
 5 καταναλίσκουσα μάτην; ἰδοὺ σοὶ καὶ Θεαργένης ἀφείται, καὶ ἤξει τήμερον εἰς ἐσπέραν. ἡ γὰρ δέσποινα πλημμελήσαντά τι κατὰ τὴν διακονίαν, εἰς βραχὺ παροξυνθεῖσα καὶ καθειρχθῆναι προστάξασα, τήμερον ἀφήσειν ἐπηγγέλματο, ἑορτὴν τινα πάτριον εὐωχεῖν μέλλουσα,
 10 καὶ ἅμα καὶ πρὸς ἐμοῦ λιπαρηθεῖσα. ὥστε ἀνίστασο καὶ σαυτὴν ἀναλάμβανε, μικρᾶς τροφῆς σὺν ἡμῖν νῦν γούν ποτὲ μεταλαβοῦσα. καὶ πῶς ἄν, ἔφη, πεισθείην; ἡ Χαρίκλεια· τὸ γὰρ συνεχῶς σε πρὸς με διαψεύδεσθαι τὸ πιστὸν τῶν παρὰ σοῦ λεγομένων ὑποτέμνεται. καὶ ἡ
 15 Κυβέλη, θεοὺς, ἔφη, ἐπόμνυμι πάντας ἢ μὴν λυθῆσεσθαί σοι πάντα τήμερον καὶ πάσης σε φροντίδος ἀπαλλαγῆσεσθαι. μόνον μὴ προαναίρει σαυτὴν, ἡμερῶν ἤδη τοσοῦτων ἀπόσιτος οὖσα, ἀλλ' ἀπόγευσαι ἤκουσα τῶν εἰς καιρὸν ἡντρεπισμένων. μόλις μὲν, ἐπείθετο δ'
 20 οὖν ὁμως ἡ Χαρίκλεια, τὸ μὲν ἀπατηλὸν συνήθως ὑφορωμένη, τοῖς δὲ ὅρκοις ἐν μέρει πειθομένη καὶ τὸ ἡδὺ τῶν ἐπαγγελθέντων ἐκοῦσα καταδεχομένη· ἃ γὰρ ἐπιθυμεῖ ψυχῇ, καὶ πιστεύειν φιλεῖ.

κατακλινεῖσαι τοίνυν ἐσιτιῶντο. καὶ τῆς διακονου-
 25 μένης ἄβρας οἴνου κεκραμένου κύλικας ἐπιδούσης, πρότερά τῇ Χαρίκλειᾳ προσφέρειν ἡ Κυβέλη νεύσασα μετ' ἐκείνην αὐτὴ λαβοῦσα ἔπινε. καὶ οὐπω τὸ πᾶν ἐκπέποτο, καὶ ἰλιγγιᾶν ἐφαίνετο ἡ πρεσβύτις, τό τε περιτεῦσαν ὀλίγον ἐκχέασα δριμύ τε εἰς τὴν θεράπαιναν ἐν-
 30 εῶρα καὶ σπασμοῖς τε καὶ σφακελισμοῖς ὀξύτατοις ἐπῆξετο. θόρυβός τε κατειλήφει μὲν καὶ τὴν Χαρίκλειαν, 8 καὶ ἀναλαμβάνειν ἐπειρᾶτο, κατειλήφει δὲ καὶ τοὺς

παρόντας. τὸ γὰρ κακόν, ὥς ἔφκει, τοξεύματος παντος
 δξύτερον τῷ φθοροποιῷ δεδευμένου, καὶ ἱκανὸν καὶ
 νέον τινὰ καὶ ἀκμάζοντα διαχρήσασθαι, τότε καὶ πλέον,
 εἰς γηραιὸν σῶμα καὶ ἀπεσκληκὸς ἤδη προσομιλήσαν,
 δξύτερον ἢ ὥστε εἰπεῖν τῶν καιριωτέρων καθίκετο. καὶ 5
 τό τε ὄμμα ἢ πρεσβῦτις ἐνεπὶμπρατο, καὶ τὰ μέλη τῶν
 σπασμῶν ἐνδόντων πρὸς τὸ ἀκίνητον παρεῖτο, καὶ χροιά
 μελαίνουσα τὴν ἐπιφάνειαν ἐπεπόλαξεν. ἀλλ' ἦν, οἴ-
 μαι, καὶ δηλητηρίου ψυχὴ δολερὰ πικρότερον. ἡ γοῦν
 Κυβέλη καὶ ἐκθνήσκουσα οὐ μεθίετο τῶν πανουργημά- 10
 των, ἀλλὰ τὰ μὲν νεύμασι τὰ δὲ παραφθεγγομένη Χα-
 ρίκλειαν εἶναι τὴν ἐπιβουλεύσασαν ἐνεδείκνυτο. καὶ
 ὁμοῦ τε ἡ γραῦς ἀπέπνει καὶ ἡ Χαρίκλεια δεσμῶτις εἰ-
 χετο, καὶ παρὰ τὴν Ἀρσάκην αὐτίκα ἤγετο. τῆς δὲ πυν-
 θανομένης εἰ τὸ φάρμακον αὐτῇ σκευάσειε, καὶ εἰ μὴ 15
 βούλοιο λέγειν τάληθές, κολαστήρια καὶ βασάνους ἀπ-
 ειλούσης, καινὸν ἦν ἡ Χαρίκλεια τοῖς ὀρώσι θέαμα.
 οὔτε γὰρ κατηγήσασα οὔτε ἀγενές τι παθοῦσα, γέλων
 ἐφαίνετο καὶ χλεύην τὰ παρόντα ποιουμένη, τὸ μὲν ὑπὸ
 ἀγαθοῦ τοῦ συνειδότος τῆς συκοφαντίας ἀφροντιστοῦ- 20
 σα, τὸ δὲ χαίρουσα εἰ Θεαγέτους οὐκέτι ὄντος τεθνή-
 ξεται καὶ κερδήσει τὸ ἐναγὲς τῆς πράξεως, ὃ καθ' ἑαυ-
 τῆς ἐγνώκει ποιεῖν, ἐτέρων τοῦτο δρασάντων. καὶ ᾧ
 θαυμασία ἔφη, εἰ μὲν ζῇ Θεαγένης, καθαρῶς ἀγῶν
 τοῦ φόνου· εἰ δέ τι πέπονθεν ὑπὸ τῶν σῶν ἀνοσίων 25
 βουλευμάτων, οὐδὲν δεῖ σοι τῶν κατ' ἐμοῦ βασάνων.
 ἔχεις με τὴν φαρμακίδα τῆς καὶ θρεψαμένης σε καὶ πρὸς
 τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων παιδευσαμένης. καὶ ἀπόσφατ-
 τε μὴ μελλήσασα· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐφίλει Θεαγέ-
 νης ὁ τῶν σῶν ἀνόμων βουλευμάτων ἐννομος ὑπερ- 30
 ὀπτης.

9 ἐξέμηνε τὰ εἰρημένα τὴν Ἀρσάκην, καὶ διαρραπι-

σθῆναι κελεύσασα, ὥς ἔχει δεσμῶν, ἄγετε, <εἶπε,> τὴν
 ἀλιτήριον, καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις ὄντα κατ' ἀξίαν ἐπιδεί-
 ξαντες τὸν θαυμαστὸν αὐτῆς ἐρώμενον, παντὶ τε μέλει
 τὸ δεσμὰ ἐπιβαλόντες, Εὐφράτῃ καὶ ταύτῃν παραδότε,
 5 φυλαχθησομένην ἐς αὔριον, τὴν τε διὰ θανάτου τιμω-
 ρίαν ὑπὸ κρίσει τῶν ἐν τέλει Περσῶν ὑφέξουσιν. ἦδη
 δὲ ἀγομένης, τὸ οἰνοχοῆσαν τῇ Κυβέλῃ παιδισκάριον
 (ἦν δὲ τῶν Ἰωνικῶν ἄτερον τῶν εἰς διακονίαν παρὰ τὴν
 πρώτην ὑπὸ τῆς Ἀρσάκης τοῖς νέοις δωρηθέντων), εἶτε
 10 τι παθὸν εὐνόησεν τῇ περὶ τὴν Χαρίκλειαν ὑπὸ συνηθείας
 τε καὶ συνδιαιτήσεως, εἶτε καὶ δαιμονία βουλήσει χρη-
 σάμενον, ὑπεδάκρυσέ τε καὶ ἐστέναξε, καὶ ὦ τῆς ἀθλί-
 ας, ἔφη, τῆς οὐδὲν αἰτίας. τῶν δὲ περιεστώτων θαυ-
 μασάντων καὶ σαφῶς ὃ τι λέγειν βούλοιο ἐκφαίνειν
 15 ἀναγκαζόντων, αὐτὴ δεδωκέναι διωμολόγει τῇ Κυβέλῃ
 τὸ φάρμακον, εἰληφέναι δὲ παρ' αὐτῆς ἐκείνης ἐφ' ᾧ
 δοῦναι τῇ Χαρικλείᾳ, προληφθεῖσάν τε εἶτε ὑπὸ θορύ-
 βου τῆς κατὰ τὴν πρᾶξιν ἀτοπίας, εἶτε καὶ συγχεθεί-
 σαν ὑπὸ τῆς Κυβέλης, προτέρᾳ δοῦναι τῇ Χαρικλείᾳ νευ-
 20 ούσης, ἐναλλάξαι τὰς κύλικας, καὶ τῇ πρεσβύτιδι προσ-
 ενεγκεῖν ἐν ᾧ ἦν τὸ φάρμακον. ἤγετο οὖν ἐπὶ τὴν Ἀρ-
 σάκην εὐθέως, ἔρμαιον ἀπάντων ποιουμένων ἐλευθέραν
 εὐρεθῆναι τῶν ἐγκλημάτων τὴν Χαρίκλειαν· εὐγενοῦς
 γὰρ ἦθους καὶ ὄψεως καὶ βάρβαρον γένος οἶκτος εἰσέρ-
 25 χεται. καὶ εἰπούσης ταῦτα τῆς θεραπαινίδος πλέον ἐγί-
 νετο οὐδέν, ἀλλ' ἡ "καὶ αὐτὴ συνεργὸς ἔοικεν εἶναι"
 εἰποῦσα ἢ Ἀρσάκη δεσμεῖσθαι καὶ φρουρεῖσθαι εἰς τὴν
 κρίσιν ἐκέλευσε. τοὺς τε δυνάστας Περσῶν, οἳ τὸ
 βουλευέσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν καὶ δικάζειν τε καὶ τι-
 30 μωρίας ὀρίζειν τὴν ἰσχὺν εἶχον, ἐπὶ τὴν κρίσιν εἰς τὴν
 ἐξῆς παρεκάλει διαπέμπουσα.

καὶ ἡκόντων εἰς ἔω καὶ προκαθημένων, κατηγορεῖ

μὲν ἢ Ἀρσάκη καὶ τὴν φαρμακείαν κατήγγελλεν, ἅπαν-
 τα ὥς εἶχεν ἀπαγγέλλουσα, καὶ συνεχὲς ἐπιδακρύουσα
 τὴν θρῆψαμένην, καὶ ὥς τὴν πάντων τιμιωτέραν καὶ
 εὐνουστέραν ἀπολέσειε, μάρτυρας τοὺς δικαστὰς ἐπι-
 καλουμένη ὥς ξένην ὑποδεξαμένη καὶ πάσης μεταδοῦσα ὅ
 φιλοφροσύνης τοιαῦτα ἀντιπάθοι. καὶ ὅλως ἢ μὲν ἦν
 πικροτάτη κατήγορος, ἀπελογεῖτο δὲ οὐδὲν ἢ Χαρίκλεια,
 ἀλλ' ὡμολόγει καὶ αὐτὴς τὸ ἐγκλημα, καὶ τὸ φάρμακον
 ὥς δοίη συγκατετίθετο, προστιθεῖσα ὥς καὶ τὴν Ἀρσά- 10
 κην διεσχρήσατο ἂν ἡδέως, εἰ μὴ προεἰληπτο, καὶ ἕτερα 10
 πρὸς τοῦτοις, τὴν Ἀρσάκην ἐκ τοῦ εὐθέως λοιδορουμέ-
 νῃ, καὶ παντοίως τοὺς δικαστὰς εἰς τὴν τιμωρίαν ἐκκα-
 λουμένη. τὰ γὰρ καθ' αὐτήν ἅπαντα τῷ Θεαγένει τῆς
 νυκτὸς κατὰ τὸ δεσμωτήριον ἀναθεμένη, τὰ παρ' ἐκεί-
 νου τε ἐν μέρει πιυδομένη, συνθεμένη τε ὥς, εἰ δεήσει, 15
 πάντα θάνατον ἐπαγόμενον αὐθαιρέτως δεχέσθαι καὶ
 ἀπηλλάχθαι λοιπὸν ζωῆς ἀνιάτου καὶ ἄλης ἀνηνύτου
 καὶ τύχης ἀσπόνδου, τὰ τελευταῖα δέ, ὥς ἐδόκει, κατα-
 σπασαμένη, τοὺς τε συνεκτεθέντας ὄρμους αἰὲ μὲν καὶ
 ἀπορρήτως ἐπιφέρεισθαι προνοουμένη, τότε δὲ τῆς ἐσθῆ- 20
 τος ἐντὸς καὶ ὑπὸ γαστέρα ζωσαμένη καὶ οἶον ἐντάφιά
 τινα ἐπιφερομένη, πᾶν ἐγκλημὰ τε καὶ θάνατον ἐπαγό-
 μενόν τε ὡμολόγει καὶ μὴ ἐπαγόμενον ἀνέπлатτεν. ἐφ'
 οἷς οἱ δικάζοντες οὐδὲ μελλήσαντες μικροῦ μὲν ἐδέησαν
 ὡμοτέρᾳ τε καὶ Περσικῇ τιμωρίᾳ ὑποβαλεῖν, ἴσως δέ τι 25
 πρὸς τὴν ὄψιν καὶ τὸ νέον τε καὶ ἄμαχον τῆς ὥρας πα-
 θόντες πυρὶ καταναλωθῆναι κατέκριναν.

✕ ἥρπαστο οὖν αὐτίκα πρὸς τῶν δημίων, καὶ μικρὸν
 τοῦ τείλους ἐκτὸς ἦγετο, κήρυκος, ὅτι ἐπὶ φαρμάκοις
 εἰς πυρὰν ἄγοιτο, συνεχὲς ἐκβοῶντος, πολλοῦ καὶ ἄλλου 30
 πλήθους ἐκ τῆς πόλεως ἐπακολουθήσαντος· οἱ μὲν γὰρ
 αὐτόπται γηγόνεισαν ἀγομένης, οἱ δὲ πρὸς τῆς ἀκοῆς

τάχιστα κατὰ τὸ ἄστυ διαδραμούσης ἐπὶ τὴν θείαν ἡπέ-
 χθησαν. ἀφίκετο δὲ καὶ ἡ Ἀρσάκη, καὶ θεωρὸς ἀπὸ τῶν
 τειχῶν ἐρίνετο· δεινὸν γάρ, εἰ μὴ καὶ τὴν ὄψιν ἐμφο-
 ρηθεῖη τῆς εἰς Χαρίκλειαν κολάσεως, ἐποιεῖτο. κάπειδὴ
 5 τὴν πυρκαϊὰν ὥς ὅτι μεγίστην ἐνησαν οἱ δῆμιοι καὶ τὴν
 φλόγα ὑποβαλλόντων λαμπρῶς ἐξῆπτον, μικρὸν ἐνδο-
 θῆναι αὐτῇ πρὸς τῶν ἐλκόντων ἢ Χαρίκλεια παρακαλέ-
 σασα, καὶ ὥς ἐκοῦσα ἐπιβήσεται τῆς πυρᾶς ἐπαγγεila-
 μένη, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, καθ' ὃ μέρος ἐπέβαλλεν
 10 ὁ ἥλιος τὴν ἀκτῖνα, ἀνατείνασα, ἥλιε, ἀνεβόησε, καὶ
 γῇ καὶ θαλμυρες οἱ ἐπὶ γῆς τε καὶ ὑπὸ γῆν ἀνθρώπων
 ἀθιμύτων ἔφοροί τε καὶ τιμωροί, καθαρὰν μὲν εἶναι με-
 τῶν ἐπιφερομένων ὑμεῖς ἐστὲ μάρτυρες, ἐκοῦσαν δὲ
 ὑπομένουσαν τὸν θάνατον διὰ τὰς ἀφορήτους τῆς τύχης
 15 ἐπηρείας ἐμὲ μὲν σὺν εὐμενείᾳ προσδέξασθε, τὴν δὲ ἀλά-
 στορα καὶ ἀθιμιουργὸν καὶ μοιχαλίδα καὶ ἐπ' ἀποστε-
 ρήσει νυμφίου τοῦ ἐμοῦ ταῦτα δρῶσαν Ἀρσάκην ὥς
 ὅτι τάχιστα τιμωρήσασθε. καὶ εἰποῦσα, πάντων ἐκβο-
 ῶντων τι πρὸς τὰ εἰρημένα, καὶ ἐπέχειν τὴν τιμωρίαν
 20 εἰς δευτέραν κρίσιν τῶν μὲν εὐτρεπιζομένων τῶν δὲ
 καὶ ὀρηγσάντων, ἐπέβη προλαβοῦσα τῆς πυρᾶς, καὶ εἰς
 τὸ μεσαίτατον ἐνιδρυθεῖσα αὐτῇ μὲν ἐπὶ πλείστον ἀπα-
 θῆς εἰστήκει, περιρρέοντος αὐτὴν μᾶλλον τοῦ πυρὸς ἢ
 προσπελάζοντος, καὶ λυμαινομένου μὲν οὐδέν, ὑποχω-
 25 ροῦντος δὲ καθ' ὃ μέρος ὀρηγήσειεν ἡ Χαρίκλεια, καὶ
 περιανγάζεσθαι μόνον καὶ διοπτρεύεσθαι παρέχοντος
 ἐπιφαιδρυνομένην ἐκ τοῦ περιανγάζματος τὸ κάλλος
 καὶ οἶον ἐν πυρίνῳ θαλάμῳ νυμφευομένην. ἡ δὲ ἄλ-
 λοτε ἄλλῳ μέρει τῆς πυρᾶς ἐνήλλετο, θαυμάζουσα μὲν
 30 τὸ γινόμενον, ἐπισπεύδουσα δὲ πρὸς τὸν θάνατον. ἤνυε
 δὲ οὐδέν, ὑποχωροῦντος αἰεὶ τοῦ πυρὸς καὶ ὥσπερ ὑπο-
 φεύγοντος πρὸς τὴν ἐκείνης ἐφόρησιν. οἱ δῆμιοι δὲ

οὐκ ἀνέεσαν, ἀλλ' ἐνέκειντο πλέον, καὶ τῆς Ἀρσάκης
 νεύμασιν ἀπειλητικοῖς ἐγκελευομένης, ξύλα τε ἐπιφορ-
 τίζοντες καὶ τὴν ποταμίαν καλάμην ἐπισωρρεύοντες καὶ
 παντοίως τὴν φλόγα ἐρεθίζοντες. ὥς δὲ ἡνύετο οὐδέν,
 ἔτι καὶ πλέον ἢ πόλις ἐκτετάρακτο, καὶ δαιμονίαν εἶναι 5
 τὴν ἐπικουρίαν εἰκάζουσα "καθαρόν τὸ γύναιον" ἀν-
 εβόα, "ἀναίτιον τὸ γύναιον," καὶ προσιόντες ἀπὸ τῆς
 πυρᾶς ἀπεσόβουν, τοῦ Θυάμιδος ἐξάρχοντος καὶ τὸν
 δῆμον εἰς τὴν βοήθειαν ἐπιρρυννύντος· ἥδη γὰρ κἀ-
 κείνος παραγεγόνει τῆς ἀπείρου βοῆς τὸ γινόμενον μη- 10
 νουόσης. καὶ τὴν Χαρίκλειαν ἐξελέσθαι προθυμούμε-
 νοι πλησιάζειν μὲν οὐκ ἐθάρσουν, ἐξαλέσθαι δὲ τῇ κόρῃ
 τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεκελεύοντο· οὐ γὰρ δὴ δέος τὴν ἐνδαι-
 τωμένην τῇ φλογὶ καὶ ἀπολιπεῖν βουλομένην. ἄπερ
 ὄρωσα καὶ ἀκούουσα ἡ Χαρίκλεια, νομίσασά τε καὶ αὐ- 15
 τὴ πρὸς θεῶν εἶναι τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἄμυναν, ἔγνω μὴ
 ἀχαριστεῖν πρὸς τὸ κρεῖττον, ἀρνούμενη τὴν εὐεργε-
 σίαν, ἐξήλατό τε τῆς πυρᾶς, ὥς τὴν μὲν πόλιν ὑπὸ χα-
 ρᾶς ἅμα καὶ ἐκπλήξεως μέγα τι καὶ σύμφωνον ἐκβοῆσαι
 καὶ μεγάλους τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι, τὴν δὲ Ἀρσά- 20
 κην μὴ κατασχοῦσαν καθαλέσθαι τε ἀπὸ τῶν τειχῶν,
 καὶ διὰ πυλίδος ἐκδραμοῦσαν σὺν πολλῇ δορυφορίᾳ καὶ
 τοῖς δυναστεύουσι Περσῶν ἐπιβάλλειν τε αὐτὴν τῇ Χα-
 ρικλείᾳ τὰς χεῖρας, καὶ εἰς τὸν δῆμον ἱταμόν ἐνορῶσαν,
 οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰπεῖν, ἀλιτήριον γύναιον καὶ φαρμα- 25
 κίδα καὶ φόνων ἐργάτιν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθεῖσαν καὶ
 ὁμολογήσασαν ἐξελέσθαι τῆς τιμωρίας πειρώμενοι, καὶ
 ἅμα μὲν ἀθεμίτῳ γυναιῷ βοηθοῦντες, ἅμα δὲ νόμοις
 τοῖς Περσῶν καὶ βασιλεῖ τε αὐτῷ καὶ σατράπαις καὶ
 δυνάσταις καὶ δικασταῖς ἀνθιστάμενοι, ὑπὸ τοῦ μὴ ἐμ- 30
 πεπρῆσθαι αὐτὴν ἴσως εἰς ἔλεον ἀπατώμενοι, καὶ θεοῖς
 τὸ ἔργον ἐπιγράφοντες; οὐδὲ ἐννοήσετε σωφρονήσαντες

ὥς τοῦτο καὶ μᾶλλον αὐτῆς βεβαιοῖ τὴν φαρμακείαν, ἣ
 τοσοῦτον περίεστι τῆς γοητείας ὥς καὶ πρὸς τὴν πυρὸς
 δύναμιν ἀπομάχεσθαι; συνέλθετε, εἰ δοκεῖ, πρὸς τὸ
 συνέδριον εἰς αὖριον δημοσίᾳ δι' ὑμᾶς ἐσόμενον· καὶ
 5 γνώσεσθε αὐτὴν τε ὁμολογοῦσαν, καὶ ὑπὸ τῶν συνει-
 δότων, οὓς ἔχω φρουροῦσα, διελερχομένην. καὶ ἅμα
 ἀπῆγεν αὐτὴν τῷ τραχήλῳ προσφῦσα, καὶ τοὺς δορυ-
 φόρους ἀναστέλλειν τὸν ὄχλον ἐπιτάξασα. οἱ δὲ τὰ μὲν
 ἡγανάκτουν καὶ ἀνθίστασθαι διεσκοποῦντο, τὰ δὲ ὑπ-
 10 εἶκον, ἅμα τι καὶ τῇ ὑπονοίᾳ τῆς φαρμακείας ὑπαγόμε-
 νοι, τινὲς δὲ καὶ δέει τῆς Ἀρσάκης καὶ τῆς περὶ αὐτὴν
 δυνάμεως ἀποτρεπόμενοι.

καὶ ἡ μὲν Χαρίκλεια αὐτῆς τῷ Εὐφράτῃ παραδίδο-
 ται, καὶ αὐτῆς πλείοσι τοῖς δεσμοῖς ἐνεβέβλητο, δευτέ-
 15 ρα κρίσει καὶ τιμωρίᾳ φυλαττομένη, κέρδος ἔν μὲν-
 στον ὥς ἐν δεινοῖς εὐρισκομένη, τὸ συνεῖναι Θεαγένει
 καὶ τὰ καθ' αὐτὴν ἐκδιηγείσθαι. τῇ μὲν γὰρ Ἀρσάκῃ
 καὶ τοῦτο εἰς τιμωρίαν ἐπινενόητο, ὥσπερ ἐπικερτο-
 μούσῃ καὶ πλέον νομιζούσῃ τοὺς νέους ἀνιάσειν, εἰ
 20 καθ' ἓν δεσμωτήριον καθειργμένοι θεαταὶ γίνοντο
 ἀλλήλων ἐν δεσμοῖς καὶ κολάσεσιν ἐξεταζομένων· ἥδει
 γὰρ ὥς πάθος τοῦ ἐρωμένου τὸν ἐρωῶντα πλέον ἢ τὸ ἴδιον
 ἀλγύνει. τοῖς δὲ ἦν παραψυχὴ μᾶλλον τὸ γινόμενον,
 καὶ τὸ ἐν ὁμοίοις τοῖς πάθεσιν ἐξετάζεσθαι κέρδος ἐνό-
 25 μιζον, εἰ ἑλαττόν τις αὐτῶν κολασθῇσεται, νενικῆσθαι
 ὑπὸ θατέρου καὶ μειονεκτεῖν τῶν ἐρωτικῶν οἰόμενος.
 προσῆν δὲ καὶ τὸ προσομιλεῖν ἀλλήλοις, καὶ τὸ παρηγο-
 ρεῖν τε καὶ ἐπιθαρσύνειν εὐγενῶς τε καὶ γενναίως τὰς
 προσπιπτούσας τύχας καὶ τοὺς ὑπὲρ σωφροσύνης τε καὶ
 30 πίστεως τῆς εἰς ἀλλήλους φέρειν ἀγῶνας.

πολλὰ γοῦν μέχρι πόρρω τῶν νυκτῶν ἀλλήλοις διει- 10
 λεγμένοι, καὶ ὅσα εἰκὸς τοὺς κατὰ τὴν νύκτα τὴν πα-

ροῦσαν ἐντεύξεσθαι ἀλλήλοις ἀπεγνωκότας καὶ οἶον ἀλλήλων ἐφ' ὅσον ἔξεστι κορεννυμένους, τέλος καὶ περὶ τῆς κατὰ τὴν πυρκαϊὰν θαυματουργίας ἐνεσκοποῦντο. καὶ ὁ μὲν Θεαγένης εἰς θεῶν εὐμένειαν τὸ αἷτιον ἀνέφερε, στυγησάντων μὲν τὴν ἄδικον Ἀρσάκης συνοφαν- 5 τίαν, κατελεησάντων δὲ τὴν ἀθῶον καὶ οὐδὲν αἰτίαν· ἡ Χαρίκλεια δὲ ἀμφιβάλλειν ἐφίκει. τὸ μὲν γὰρ καινουργόν, ἔφη, τῆς σωτηρίας δαιμονία τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ· τὸ δὲ ἐν τοσοῦτοις ἐξετάζεσθαι δυστυχήμασιν ἀδιαστάτως, καὶ κυλάσασιν αἰκλῆζεσθαι 10 ποικίλως τε καὶ ὑπερβαλλόντως, θεηλατουμένων εἶναι καὶ δυσμενείας κρείττονος πειρωμένων· πλὴν εἰ μὴ θαυματοποιία τίς ἐστι δαίμονος, εἰς τὰ ἔσχατα μὲν βάλλοντος, ἐκ δὲ τῶν ἀπόρων διασώζοντος.

- 11 καὶ ἔτι ταῦτα λέγουσα, τοῦ Θεαγένους εὐφημεῖν 15 παρακαλοῦντος καὶ τοῦ εὐσεβεῖν πλέον ἢ τοῦ φρονεῖν ἀντέχεσθαι παραινούντος, ἰλήκοιτε θεοὶ ἀνεβόησεν· οἶον γὰρ μοι νῦν ὄναρ (εἶτε καὶ ὕπαρ ἦν) ἐνθύμιον γέγονεν, ὃ τῆς προτερείας ἰδοῦσα νυκτὸς τότε μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως τῆς διανοίας ἀπέβαλον, νυνὶ δέ μου εἰς μνή- 20 μην παραγέγονε. τὸ δὲ ὄναρ ἔπος ἦν εἰς μέτρον ἡρμοσμένον. ἔλεγε δὲ τὸ ἔπος ὁ θειότατος Καλάσιρις, εἶτε καταδαρθεῖν λαθούσῃ φανείς, εἶτε καὶ ἐναργῶς ὀφθείς. εἶχε δὲ οἶμαι ὥδέ πως·

παντάρῃν φορέουσα πυρὸς μὴ τάρβει ἐρωήν.
δηιδίως μοίραις καὶ τὰδόκητα πέλει.

25

καὶ ὁ Θεαγένης διεσεύσθη τε ὥσπερ οἱ κάτοχοι, καὶ ἐφ' ὅσον ἐνεδίδου τὰ δεσμὰ ἀφήλατο, καὶ εὐμενείς εἴητε θεοὶ ἀνέκραγε· κἀγὼ γὰρ τοι ποιητῆς. ἐξ ὑπομνησεως ἀναδείκνυμαι, καὶ χρησμὸς δὴ μοι παρ' ὁμοίου τοῦ 30 μάντεως, εἶτε Καλάσιρις ἦν εἶτε θεὸς εἰς Καλάσιριν φαινόμενος, πεφοίτηκε. καὶ λέγειν ἐδόκει τοιαύδε·

*Αἰθιοῶπων εἰς γαῖαν ἀφίξειαι ἄμμιγα κούρη,
δεσμῶν Ἀρσακέων αὐρίον ἐκπροφυγών.*

ἔμοι μὲν οὖν ὅποι τείνει τὸ χρήσιμον, ἔχω συμβάλλειν·
γῆν μὲν γὰρ Αἰθιοῶπων τὴν τῶν καταχθονίων ἔοικε λέ-
γειν, ἄμμιγα δὲ κούρη, τῇ Περσεφόνη με συνέσεσθαι,
καὶ λύσιν δεσμῶν τὴν ἐνθένδε ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλ-
λαγὴν. σοὶ δὲ ἄρα τί φράζει τὸ ἔπος, οὕτως ἔξ ἐναντί-
ων πρὸς ἑαυτὸ συγκαίμενον; τοῦνομα μὲν ἡ παντάρβη
πάντα φοβούμενη δηλοῖ, τὸ παράγγελμα δὲ μὴ δεδοί-
10 κέναι τὴν πυρὰν ἀξιοῖ. καὶ ἡ Χαρίκλεια, ᾧ γλυκύτατε,
ἔφη, Θεάγενες, ἡ συνήθειά σε τῶν δυστυχημάτων πάν-
τα πρὸς τὸ φαυλότατον νοεῖν τε καὶ εἰκάζειν παρεσκεύ-
ασε· φιλεῖ γὰρ ἄνθρωπος πρὸς τὰ συμπίπτοντα τρέπειν
τὴν γνώμην. χρηστότερα δὲ ἢ ὧς σοὶ παρίσταται μηνύ-
15 εἰν μοι τὰ μαντευθέντα φαίνεται, καὶ ἡ κόρη τάχ' ἂν
εἴην ἐγώ, μεθ' ἧς σε πατρίδος τῆς ἐμῆς Αἰθιοπίας ἐπι-
βήσεσθαι ἐπαγγέλλεται, Ἀρσάκην καὶ τὰ δεσμὰ Ἀρσά-
κης ἀποφυγόντα. τὸ δὲ ὅπως, ἡμῖν μὲν οὔτε δηλὰ οὔτε
ἄπιστα, θεοῖς δὲ καὶ δυνατὰ καὶ μελήσει τοῖς καὶ τὰ
20 μαντεύματα φήνασιν. ἡ γοῦν εἰς ἐμὲ πρόρρησις ἤδη,
ὥς οἶσθα, βουλήματι τῷ ἐκείνων τετέλεσται, καὶ ζῶ σοὶ
τὸ παρὸν ἡ παντοίως ἀπελπισθεῖσα. καὶ σωτηρίαν ἐμ-
αυτῆς ἐπαγομένη τότε μὲν ἡγνούουν, συνήμι δὲ τὸ πα-
ρόν, ὥς ἔοικε. τὰ γὰρ συνεκτεθέντα μοι γνωρίσματα
25 καὶ παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν αἰεὶ χρόνους ἐπιφέρεισθαι προ-
νοουμένη, τότε καὶ πλέον, τῆς κρίσεώς μοι γενησομένης
καὶ τῆς τελευταίας προσδοκωμένης, περὶ τῇ γαστρὶ ζω-
σαμένη κρύφα ἐτύγγανον, εἰ μὲν σωζοίμην, εὐπορίαν
βίου καὶ τῶν ἀναγκαίων, εἰ δέ τι πάσχοιμι, καλλωπί-
30 σματα ἔσχατα καὶ ἐντάφια γενησόμενα. ἐν δὴ τούτοις,
ὦ Θεάγενες, οὖσιν ὄρμοις πολυτελέσι καὶ λίθοις ἐριτί-
μοις Ἰνδικοῖς τε καὶ Αἰθιοπικοῖς, ἔστι δὴ καὶ δακτύλιος,

δῶρον μὲν παρὰ πατρός τοῦμοῦ τῇ μητρὶ παρὰ τὴν μνη-
 στείαν δοθείς, λίθῳ δὲ τῇ καλουμένῃ παντάρβῃ τὴν
 σφενδόνην διάδετος, γράμμασι δὲ ἱεροῖς τισὶν ἀνάγρα-
 πτος, καὶ τελετῆς, ὥς εἰοικε, θειοτέρας ἀνάμεστος, παρ'
 ἧς εἰκάξω δύναμιν τινα ἥκειν τῇ λίθῳ πυρός φρυγαδε- 5
 τικὴν, ἀπάθειαν τοῖς ἔχουσιν ἐν ταῖς φλογώσεσι δω-
 ρουμένην, ἣ καμὲ τυχὸν σὺν βουλήσει θεῶν περιέσωσε.
 ταῦτα δ' ἔχω καὶ συμβάλλειν καὶ γινώσκειν ἐξ ὧν ὁ
 θειοτάτός μοι Καλάσιρις ὑπετίθετο πολλάκις, ταῦτα καὶ
 φράζεσθαι καὶ ἐκδεδιδάχθαι πρὸς τῶν ἐνεστιγμένων τῇ 10
 συνεκτεθείσῃ μοι ταινίᾳ, νυνὶ δὲ κατὰ γαστέρα τὴν
 ἐμὴν ἐνείλημένη, διηγούμενος. ταῦτα μὲν εἰκότα καὶ
 ὄντα πλέον καὶ τοῖς ὑπηργμένοις συμβαίνοντα, ἔφη ὁ
 Θεαγένης· ἐκ δὲ τῶν εἰς αὖριον κινδύνων ποῖα τις ἄρα
 παντάρβῃ ἄλλῃ ἐξαίρησεται; οὐ γάρ που καὶ ἀθανασίαν, 15
 ὥς ὄφειλε, κατὰ τὴν πρὸς τὰς πυρκαϊὰς ἀντιπάθειαν ἐπ-
 αγγέλλεται, τῆς ἀλάστορος Ἀρσάκης, ὥς εἰκάζειν ἐνε-
 στιν, ἔτερόν που καὶ καινότερον τιμωρίας τρόπον τὰ
 νῦν ἐπινοούσης. καὶ εἶθε γε ἅμα κατ' ἀμφοτέρων καὶ
 θάνατον ἓνα καὶ ἐν ὧρᾳ μιᾷ καταδικάσειεν, ὥς οὐδὲ 20
 τελευτήν ἂν τοῦτο ἐθέμην, ἀλλὰ πάντων κακῶν ἀνά-
 παυλαν. καὶ ἡ Χαρίκλεια, θάρσει, ἔφη· παντάρβην
 ἐτέραν ἔχομεν τὰ μεμαντευμένα. καὶ θεοῖς ἐπανέχον-
 τες σωζοίμεσθ' αὖν ἡδίων, καὶ εἰ δέοι, πάσχοιμεν ὅσι-
 ωτερον.

25

- 12 οὗτοι μὲν δὴ ταῦτα ἀναθεωροῦντες, καὶ νῦν μὲν
 θρηνοῦντες καὶ πλέον ἀνιᾶσθαι καὶ ἀγωνιᾶν ἄτερος
 ὑπὲρ θατέρου διεγγυώμενοι, νῦν δὲ τὰ τελευταῖα ἀλ-
 λήλοις ἐπισκῆπτοντες, καὶ ὥς μέχρι θανάτου πιστοὶ τὰ
 ἐρωτικὰ πρὸς ἀλλήλους ἔσονται θεοὺς τε καὶ τὰς πα- 30
 ρούσας τύχας ἐπομνύντες, οὕτω διήγον· ὁ δὲ Βαγῶας
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πεντήκοντα ἱππεῖς νυκτὸς ἐτι βαθείας

ὑπνω τὰ πάντα ἐπεχούσης ἀφικνουῦνται εἰς τὴν Μέμφιν, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν πυλῶν ἡσυχῇ διαναστήσαντες καὶ οἱ τινες εἰεν εἰπόντες τε καὶ γνωρισθέντες ἐπὶ τὰ σατραπεῖα σὺν σπουδῇ καὶ ἀθορύβως εἰσέρχονται. καὶ
 5 τοὺς ἱππέας ὁ Βαγώας αὐτοῦ κατέλιπε, τοῖς σατραπεῖοις ἐν κύκλῳ περιστήσας, ὥς, εἴ τις καὶ γένοιτο ἀντίστασις, ἡντρεπίσθαι πρὸς ἄμυναν. αὐτὸς δὲ κατὰ τινα παραπυλίδα τοῖς πολλοῖς ἀγνοουμένην ἀσθενεῖς τὰς θύρας ἐκμοχλεύσας, καὶ τῷ κατοικοῦντι φράσας τε ἑαυ-
 10 τὸν καὶ σιωπᾶν ἐπιστείλας, ὥς τὸν Εὐφράτην ἐμπειρίᾳ καὶ γνώσει τῶν τόπων ἔσπενδεν, ἅμα τι καὶ τῆς σεληναίας τότε μικρὸν ὑπαναξούσης. καὶ καταλαβὼν ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἀφύπνισέ τε, καὶ θορυβούμενον καὶ "τίς οὐ-
 15 τοσί" βοῶντα κατέστειλε, Βαγώας ἐγὼ, λέγων· ἀλλὰ φῶς ἦκειν πρόσταττε. προσκαλεσάμενος δὴ τι παιδάριον τῶν προσεδρευόντων, λύχρον ἄψασθαι, τοὺς ἄλλους ἐάσαντα καθεύδειν, προσέταττεν. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν ὁ παῖς καὶ κατὰ τὸν λυχνοῦχον ἐπιθεὶς μετέστη, τί τοῦ-
 20 το; ἔλεγεν Εὐφράτης· τί ἄρα καινὸν ἀγγέλλει πάθος ἢ αἰφνιδίως σου καὶ ἀπροσδόκητος ἄφικξις; ὃ δέ, οὐ πολ-
 λῶν, ἔφη, δεῖ λόγων· ἀλλὰ τουτὶ τὸ γράμμα ἀναγίνωσκε λαβὼν, καὶ πρό γε τούτου τῆς σφραγίδος τούπιση-
 25 μον ἀναγνώριξε, καὶ ὥς Ὁροονδάτης ἐστὶν ὁ κελεύων πίστευε, καὶ τὰ ἐπεσταλμένα πρᾶττε, νυκτὶ καὶ τάχει
 30 συμμάχοις εἰς τὸ λαθεῖν ἀποχρώμενος. εἰ δὲ καὶ τὰ πρὸς Ἀρσάκην ἐπεσταλμένα λυσιτελεῖς ἀποδοῦναι, πρότερον αὐτὸς δοκίμαξε.

ὑποδεξάμενος οὖν ὁ Εὐφράτης τὰς ἐπιστολάς, καὶ 13
 ἀμφοτέρως ἐπελθὼν, Ἀρσάκη μὲν, ἔφη, ἄλλως τε οἰ-
 30 μῶξει, καὶ τὸ παρὸν ἐν ἐσχάτοις διάγει, πυρετοῦ τινὸς ὥσπερ θεηλάτου τῆς προτεραίας ἐνσκηψαντος, καὶ θερμῆς ὀξείας ὑποδραμούσης καὶ εἰς δεῦρο κατεχούσης,

ὀλίγας τοῦ περιέσεσθαι τὰς ἐλπίδας ἐνδεικνυμένη. ἐγὼ δ' ἂν ταῦτα οὐδὲ ἐρρωμένη ἔδωκα, θᾶττον ἂν προ-
 αποθανούσῃ καὶ ἡμᾶς συναπολεσάσῃ ἢ ἐκούσῃ τοὺς νέ-
 οὺς ἐκδούσῃ. σὺ δὲ εἰς καιρὸν ἦκων ἴσθι. καὶ ὑποδε-
 ξάμενος ἄγε τοὺς ξένους, καὶ τὴν εἰς δύναμιν ἐπικου- 5
 ρίαν σύσπευδε, καὶ κατελέει παντοίως ἀθλλοὺς μὲν
 ὄντας καὶ κακοδαίμονας, καὶ μυρίας αἰκίας καὶ κολά-
 σεις, οὗ τοι ἐκόντος ἐμοῦ, κελενομένου δὲ πρὸς Ἀρσά-
 κης, ὑποστάντας, τᾶλλα δέ, ὥς ἔοικεν, εὖ γεγρονότας,
 καὶ ὥς ἡ πείρᾶ μοι καὶ τὰ ἔργα παρέστησε, τὰ πάντα 10
 σώφρονας. καὶ ἅμα λέγων ἦγεν ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον.

ὁ μὲν δὴ Βαγῶας ἰδὼν τοὺς νέους δεσμώτας, καὶ
 ἦδη ταῦτα καὶ πρὸς τῶν βασάνων τετραυχωμένους, ἐκ-
 πέπληκτο τοῦ μεγέθους ἅμα καὶ κάλλους. οἱ δὲ τοῦτο
 ἐκεῖνο εἶναι νομίσαντες, καὶ ἄωρὶ τοὺς περὶ τὸν Βα- 15
 γῶαν ἦκειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ καὶ τὴν τελευταίαν ἀπά-
 ξοντας, εἰς βραχὺ μὲν διαταράχθησαν, εἰτα ἀνενεγκόν-
 τες ἱλαρῶ καὶ διακεχυμένῳ τῷ βλέμματι, ὅτι ἀφροντι-
 στοῦσι καὶ πλείονα χαίρουσιν, ἐπίδηλοι τοῖς παροῦσιν
 ἐγίνοντο. ἦδη γοῦν τῶν περὶ τὸν Εὐφράτην πλησια- 20
 ζόντων καὶ ἐπιδραττομένων καὶ ἀπὸ τῶν ξύλων πρὸς
 οἷς τὰ δεσμὰ κατακέκλειστο ὑπεκλυόντων, ὁ Θεαγένης,
 εὖ γε ἡ ἀλάστωρ Ἀρσάκη, ἀνεβόησεν, ὅτι νυκτὶ καὶ
 ζόφῳ τὰς ἑαυτῆς ἀθεμίτους πράξεις ἐπικρύπτειν οἴεται.
 δεινὸς δὲ ὁ τῆς δίκης ὀφθαλμὸς ἐλέγχειν τὰ κρύφια καὶ 25
 τὰ ἀθέμιτα φωτίζειν. ἀλλ' ὑμεῖς τὰ προστεταγμένα
 πράττετε, καὶ εἴτε πῦρ εἴτε ὕδωρ εἴτε ξίφος ὥρι-
 σται καθ' ἡμῶν, τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ ἓνα θάνατον χαρί-
 σασθε ἀμφοτέροις. συμπαρεκάλει δὲ τὰ αὐτὰ καὶ ἡ
 Χαρίκλεια. ἐπιδακρύσαντες οὖν καὶ οἱ εὐνοῦχοι (συν- 30
 ἔσαν γὰρ ἡρέμα τῶν λεγομένων) αὐτοῖς δεσμοῖς ὑπ-
 ἐξήγον.

καῖπειδὴ τῶν σατραπειῶν ἐκτὸς γεγόνεισαν, ὁ μὲν 14
 Εὐφράτης κατὰ χώραν ἔμενεν, ὁ δὲ Βαγῶας καὶ οἱ ἱπ-
 πεῖς τῶν πολλῶν δεσμῶν ἐπικουφίσαντες τοὺς νέους,
 καὶ ὅσα φυλάττειν οὐ κολάζειν ἔμελλον ἐγκαταλιπόντες,
 5 ἐφ' ἵππου τε ἑκάτερον ἀναθέμενοι καὶ μέσους εἰς κύ-
 κλον περιστοιχισάμενοι, τάχους οὐδὲν ἀνιέντες ἐπὶ τὰς
 Θήβας ἤλαυνον. Χτὸ δὴ λειπόμενον τῆς νυκτὸς ἀδια-
 στάτως ὁδοιπορήσαντες καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς ἡμέραν εἰς
 ὦραν που τρίτην οὐδαμοῦ γόνυ κάμψαντες, τῆς τε ἡλια-
 10 κῆς ἀκτίνος τὸν φλογμὸν οἶα δὴ θέρους ὦρα καὶ κατ'
 Αἴγυπτον οὐκέτ' ἀνεχόμενοι, πιεζόμενοι τε ὑπὸ ἀγρυ-
 πνίας, καὶ πλεόν τὴν Χαρίκλειαν πρὸς τῆς συνεχοῦς
 ἱππηλασίας ἀπειρηκυῖαν ὀρῶντες, ἔγνωσαν αὐτοῦ που
 κατασκήψαντες πνεῦσαι μὲν αὐτοί, ἀναπνεῦσαι δὲ καὶ
 15 τὴν ἵππον, ἀναψῆσαι δὲ καὶ τὴν κόρην. καὶ ἦν γὰρ τις
 ὄχθη καὶ ἄκρα τοῦ Νείλου, καθ' ἣν τῆς ἐπ' εὐθὺν στάθ-
 μης τὸ ὕδωρ ἀνακοπὴν καὶ πρὸς ἑλιγμὸν ἡμίκυκλον ἐκ-
 τραπέν, πρὸς τε τὸ ἀντίθετον τῆς ἐκτροπῆς ἐπιστρέψαν,
 οἷον ἡπειρωτικόν τινα κόλπον ἀπετέλει τὸ περιγραφόμε-
 20 νον, πολλοῦ μὲν λειμῶνος οἶα δὴ διαρρεομένου τοῦ παν-
 τὸς ἀνάπλεων, πολλὴν δὲ πόαν καὶ χιλὸν ἄφθονον ἐνθα-
 φιλεύσασθαι κτήνεσι νομὴν ἀπαντοματίζοντα, δένδρε-
 σὶ τε περσείαις καὶ συκομόροις καὶ ἄλλοις τοῖς Νείλου
 συννόμοις τε καὶ φίλοις ἐπηρεφῇ τε καὶ κατάσκιον. ἐν-
 25 ταῦθα ὁ Βαγῶας ἅμα τοῖς ἄμφ' αὐτὸν ἐνηυλίσατο, σκη-
 νὴν τὰ δένδρα ποιησάμενος· καὶ αὐτὸς τε σίτρων μετ-
 ἔλαβε καὶ τοῖς περὶ τὸν Θεαγένην μετέδωκε, διωθουμέ-
 νους τὰ πρῶτα ἐπαναγκάσας. καὶ ὥς περιττὸν εἴη σιτεῖ-
 σθαι τοὺς αὐτίκα τεθνηξομένους φάσκοντας μετέπει-
 30 θεν, ὥς οὐδὲν ἔσται τοιοῦτο διεγγνώμενος, καὶ
 ὥς οὐκ ἐπὶ θάνατον, ἄγοιντο δὲ πρὸς Ὀροουνδάτην
 ἐκδιδάσκων.

x 40
 269

15 ἦδη δὲ τῆς ἄγαν μεσημβρίας χαλώσης, οὐκέτι τὴν
 κορυφὴν ἡλίου, πλάγια δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δυσμικωτέρων
 βάλλοντος, τῶν τε περὶ τὸν Βαγῶαν εἰς τὴν πορείαν
 διασκευαζομένων, ἐφίσταται τις ἱππεὺς ὑπὸ συντόνου
 τῆς ἐλασίας, ὡς ἐδόκει, πνευστιῶν μὲν αὐτός, ἰδρωτὶ 5
 δὲ καταρρεόμενον τὸν ἵππον χαλεπῶς ἀνέχων. καὶ πρὸς
 τὸν Βαγῶαν ἰδίᾳ τι φράσας ἡσύχαζεν. ὃ δὲ εἰς βραχὺ
 κατηφῆσας, καὶ ἐν συννοίᾳ τῶν ἀπαγγελθέντων γεγο-
 νέναι δόξας, ᾧ ξένοι, ἔφη, θαρσεῖτε· δίκην ὑμῖν ὑπέ-
 σχεν ἡ πολεμία. τέθνηκεν Ἀρσάκη, βρόχον ἀγχόνης 10
 ἀψαμένη, ἐπειδὴ τὴν ὑμετέραν σὺν ἡμῖν ἐξοδον ἐπύθε-
 το, καὶ τὸν ἐξ ἀνάγκης θάνατον αὐθαιρέτως προύλα-
 βεν, οὐκ ἂν διαδράσασα τὴν ἐξ Ὀροονδάτου καὶ βασι-
 λέως τιμωρίαν, ἀλλ' ἢ σφαγεῖσα ἢ τῷ λειπομένῳ τοῦ
 βίου πάντως ἐνασχημονοῦσα. ταυτὶ γὰρ φράζει καὶ ἐπι- 15
 στέλλει διὰ τοῦ νῦν ἦκοντος Εὐφράτης. ὥστε θαρσεῖτε
 πλέον, καὶ θυμὸν ἔχετε ἀγαθόν, αὐτοὶ μὲν οὐδὲν ἡδι-
 κηκότες, ὡς ἀκριβῶς ἔγνω, τὴν δὲ ἀδικήσασαν ἐκπο-
 δῶν ἔχοντες. ταῦτα ἔλεγεν ὁ Βαγῶας παραστησάμενος,
 ἀλλὰ καὶ ψελλιζόμενος τὴν Ἑλλάδα φωνήν, καὶ παρὰ 20
 σημεῖα τὰ πολλὰ ἐπισύρων. ἔλεγε δὲ ἅμα μὲν καὶ αὐτὸς
 χαίρων, τὸ ἀκόλαστον τῆς Ἀρσάκης καὶ τυραννικὸν ζώ-
 σης βαρυνόμενος, ἅμα δὲ τοὺς νέους ἐπιρρωννύς τε καὶ
 παρηγορούμενος, ἐλπίζων, ὅπερ ἦν, ἐπὶ μέγα παρὰ τῷ
 Ὀροονδάτῃ καὶ λαμπρῶς εὐδοκιμήσειν, εἰ περισώσειν 25
 αὐτῷ νειανίαν τε πᾶσαν τὴν ἄλλην τοῦ σατράπου διακο-
 νίαν ἐπισκιάσονται, καὶ κόρην ἀπρόσμαχόν τε τὸ κάλ-
 λος καὶ εἰς γυναικα, μετὰ Ἀρσάκην ἀπελθοῦσαν, ἐσομέ-
 νην. ἔχαιρον δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν Θεαγένην τῇ ἀκοῇ, θε- 30
 οὺς τε μεγάλους καὶ δίκην ἀνακαλοῦντες οὐδὲν ἔτι πῇ-
 σεσθαι δεινὸν ὑπετίθεντο, καὶ εἰ τὰ χαλεπώτατα δια-
 δέχοιτο, τῆς ἐχθίστης κειμένης. οὕτως ἄρα ἡδύ τι καὶ

τὸ ἀπόλλυσθαι, ὅταν συμβάλῃ τοῖς ἐχθροῖς ἐπαπόλ-
λυσθαι.

δείλῃς οὖν ὀψίας ἤδη πρὸς τὸ εὐπνούστερον ἀναχεομέ-
νης καὶ πρὸς τὸ βάσιμον τὴν ὁδοιοποιίαν ἐπιψυχούσης,
5 ἄραντες ἤλαννον αὐτὴν τε τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν συνεχῇ
νύκτα καὶ τῆς συναπτομένης ἡμέρας τὰ ὄρθρια, σπουδῇ
ποιούμενοι κατὰ τὰς Θήβας τὸν Ὀροονδάτην, εἰ δύναιτο,
καταλαβεῖν. οὐ μὴν προυχῶρει γὰρ αὐτοῖς, ἀλλὰ τινος
τῶν ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καθ' ὁδὸν ἐντυχόντος, καὶ ὡς
10 ἐξωρμήκοι μὲν τῶν Θηβῶν ὁ σατράπης ἀπαγγέλαντος,
αὐτὸς δὲ ἀποσταλείη πάντα τινὰ στρατιώτην ἔνοπλον,
κἂν εἰ πρὸς φρουραῖς εἴη καταλελειμμένος, ἐπισπεῦσαι
πρὸς τὴν Συήνην κατεπέβων (ἐμπεπλήσθαι γὰρ ἅπαντα
θορύβου, καὶ θεὸς εἶναι τὴν πόλιν ἡλωκέναι, τοῦ μὲν
15 σατράπου καθυστεροῦντος, τοῦ δὲ Αἰθιοπικοῦ στρα-
τοῦ θᾶττον ἀκοῆς ἐπιβρίσαντος), ἐκτραπεί τῶν Θηβῶν
ὁ Βαγῶας ἐπὶ τὴν Συήνην ἤλανεν.

ἤδη δὲ πλησιάζων Αἰθιοπικῷ περιπίπτει λόχῳ καὶ 16
πλήθει νεολαίας εὐοπλούσης, οἳ προαπεστάλησαν μὲν
20 ὀπτῆρές τε ἐσόμενοι καὶ τὸ ἀσφαλὲς τῆς ὁδοιοποιίας τῇ
παρὰ σφῶν ἀποπείρα πρὸς τὴν ὅλην στρατιὰν βεβαιώ-
σοντες, τότε δὲ ὑπὸ νυκτός τε καὶ τόπων ἀπειρίας πορ-
ρωτέρω τῶν φιλίων ἢ προσῆκον ἦν φθάνειν ἀποσφα-
λέντες, κατὰ τινα τοῦ ποταμοῦ λόχμην ἐγκαταδύντες,
25 αὐτοῖς τε ἅμα εἰς φρουρὰν καὶ τοῖς ἐναντιοῖς εἰς ἐνέδραν
ἄνυνοι τὴν λόχμην ἐπετείχιζον. ἄρτι δὲ ἡμέρας ὑπο-
φαινούσης τὸν Βαγῶαν καὶ τὴν σὺν αὐτῷ ἵππον αἰσθό-
μενοι παριόντας, καὶ τὸ πλῆθος ὡς ὀλίγοι διοπτεύσαν-
τες, μικρὸν τε παραδραμεῖν ἐνδόντες, καὶ ὅτι ἄλλοι
30 μηδένες ἐφείποντο ἀκριβώσαντες, ἀθρόον τοῦ ἔλους
μετὰ βοῆς ἐκδύντες μετέθεον. ὁ δὲ Βαγῶας καὶ τὸ ἄλλο
ἱππικὸν ὑπὸ τῆς ἀπροσδοκήτου βοῆς πτοίας ἐμπέ-

πληστο, καὶ ἀπὸ τῆς χροιᾶς Αἰθίοπας εἶναι τοὺς φανέν-
 τας γνωρίζαντες, καὶ τὸ πλήθος ὥς ἀπρόσμαχον ἰδόν-
 τες (χίλιοι γὰρ εἰς τὴν κατασκοπὴν ὠπλισμένοι κούφως
 ἐστάλησαν), οὐδὲ ἀκριβῶς τὴν θῆαν ἀνασχόμενοι πρὸς
 φυγὴν ᾤρησαν, σχολαίτερον τὰ πρῶτα ἢ ὅσον ἡδύ- 5
 ναντο, καὶ ὥστε μὴ προὔπτον δρασμὸν ἐμφαίνειν, ἀπ-
 ιόντες. οἱ δὲ ἐπεδίωκον, τοὺς ὅσοι Τρωγλοδύται σφῶν
 (ἦσαν δὲ εἰς διακοσίους) προτέρους ἐπαφέντες. Τρω-
 γλοδύται δὲ μοῖρα μὲν ἐστὶν Αἰθιοπική, νομαδικὴ δὲ
 καὶ Ἀράβων ὁμορος, δρόμου τε ὀξύτητα φύσει τε εὐ- 10
 τυχοῦντες καὶ ἐκ παίδων ἀσχοῦντες τὴν μὲν βαρεῖαν
 ὀπλισιν οὐδὲ ἀρχὴν ἐδιδάχθησαν, ἀπὸ σφενδόνης δὲ
 κατὰ τὰς μάχας ἀκροβολιζόμενοι ἢ δρωσί τι πρὸς ὅξυ
 τοὺς ἀνθισταμένους, ἢ καθυπερτέρους αἰσθόμενοι δια-
 διδράσκουσιν· οἱ δὲ ἀπογινώσκουσιν ἀντίκα τὴν ἐπι- 15
 διώξιν, ἐπερωμένους τῇ ποδωκίᾳ συνειδότες, καὶ εἰς
 ὁπὰς τινὰς βραχυστόμους καὶ χηραμοὺς κρυφίους πε-
 τρῶν καταδυομένους. οὗτοι δ' οὖν τότε περὶ τοὺς ἱπ-
 πέας ἐφθάνον, καὶ τινὰς καὶ τραυματίας γενέσθαι σφεν-
 δονῶντες ἰσχυσαν. οὐ μὴν ἐδέξαντό γε ἀντεφορμήσαν- 20
 τας, ἀλλὰ προτροπάδην εἰς τοὺς ἀπολειφθέντας τῶν
 φίλων πολὺ καθυστεροῦντας ἀπεδίδρασκον. ὃ δὴ καὶ
 σκοπήσαντες οἱ Πέρσαι, καὶ τῆς ὀλιγότητος ὑπεριδόν-
 τες, τὴν ἀντεφόρμησιν ἐθάρρησαν· ἀποσκευασάμενοί
 τε εἰς βραχὺ τοὺς ἐγκειμένους τὸν δρασμὸν αὐθις ἐπέ- 25
 σπενδον, τοῖς τε μύωψι τοὺς ἵππους ἐρεθίζοντες, καὶ
 δυνάμειος ὅσον ἦν καὶ τάχους, ἀνέτοις τοῖς χαλινοῖς
 ἐφιέντες. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι διαδιδράσκουσιν, ἐλιγμόν
 τινα τοῦ Νείλου καθάπερ ἄκραν ὑποδραμόντες, καὶ τῷ
 προβόλῳ τῆς ὄχθης τὴν θῆαν τῶν ἐναντίων ἀποκρύψαν- 30
 τες· ὃ δὲ Βαγῶας ἀλλσκεται προσπταίσαντι τῷ ἵππῳ
 συγκατενεχθεὶς καὶ θάτερον τοῖν σκελοῖν εἰς τὸ ἀκίνη-

του πηρωθείς. ἀλίσκονται δὲ Θεαγένης καὶ Χαρίκλεια,
 τὸ μὲν τι τὸν Βαγῶαν ἐγκαταλιπεῖν οὐκ ἐνεγκόντες, ἄν-
 δρα φιλάνθρωπον περὶ αὐτοὺς καὶ ὀφθέντα καὶ ἐλπ-
 σθέντα. παρειστήκεσαν γοῦν ἀποβάντες τῶν ἱππῶν,
 5 ἴσως ἂν καὶ διαφυγόντες, πλεον δὲ ἐκόντες ὑποκατα-
 κλινόμενοι, τοῦ Θεαγένους πρὸς τὴν Χαρίκλειαν τοῦτ'
 ἐκεῖνο εἶναι τὸ ὄναρ εἰπόντος, καὶ τοὺς Αἰθίοπας τού-
 τους ὧν εἰς τὴν γῆν ἀφικέσθαι πεπωμένον εἶναι ἡμῖν
 αἰχμαλώτους ἁλόντας. καλὸν οὖν ἐγχειρίζειν ἑαυτοὺς
 10 καὶ ἐπιτρέπειν ἀδηλοτέρῳ τύχῃ τοῦ προδήλου παρὰ
 Ὀροονδάτῃ κινδύνου. καὶ ἡ Χαρίκλεια συνίει μὲν λοι- 17
 πὸν ὑπὸ τῶν εἰμαρμένων χειραγωγουμένη, καὶ εὖελπς
 ἦν τῶν βελτιόνων, φιλίους μᾶλλον ἢ πολεμίους τοὺς
 ἐπιόντας ὑποτιθεμένη· φράζουσα δὲ οὐδὲν τῷ Θεαγένει
 15 τῶν νοουμένων, ὑπὸ μόνῃς πείθεσθαι τῆς συμβουλῆς
 ἐνεδεικνυτο. πλησιάσαντες οὖν οἱ Αἰθίοπες, καὶ τὸν
 μὲν Βαγῶαν εὐνοῦχον καὶ ἀπόλεμον ἀπὸ τῆς ὄψεως
 γνωρίσαντες, τοὺς δὲ ἀόπλους μὲν καὶ δεσμώτας κάλ-
 λει δὲ καὶ εὐγενεῖα διαπρέποντας, ἡρώτων οἱ τινες εἶεν,
 20 Αἰγύπτιον τε ἀπὸ σφῶν ἓνα τὸν καὶ περσίζοντα τὴν
 φωνὴν εἰς τὴν πεῦσιν καθέντες, ὥς ἢ ἀμφοτέρων ἢ
 θατέρου πάντως συνήσουντας· οἱ γὰρ ὀπιτηρές τε καὶ
 σκοποὶ λεγομένων τε καὶ πραττομένων ἀποσταλέντες
 ὁμογλώσσους τε καὶ ὁμοφώνους τοῖς τε ἐγχωρίοις καὶ
 25 πολεμίοις ἐπάγεσθαι ὑπὸ τῆς χρείας ἐδιδάχθησαν. ὥς
 οὖν ὁ Θεαγένης ὑπὸ τε συνδιαιτήσεως ἤδη μακρᾶς τῆς
 Αἰγυπτίας καὶ βραχείας τῆς πεύσεως τὸν μὲν τὰ πρῶτα
 εἶναι τοῦ σατράπου Περσῶν ἀπεκρίνατο, ἑαυτὸν δὲ καὶ
 τὴν Χαρίκλειαν Ἑλληνας γένος, Περσαῖς μὲν πρότερον
 30 αἰχμαλώτους ἀγομένους, τὸ παρὸν δὲ Αἰθίοψιν ὑπὸ
 χρηστοτέρῃς ἴσως τύχῃς ἐγχειριζομένους, ἔγνωσαν φεί-
 δεσθαι καὶ ζωογρεῖα λαβόντες ἄγειν, καὶ πρῶτην ὥσπερ

ἄγρην καὶ μεγίστην βασιλεὶ τῷ σφῶν προσάγειν, τὸν μὲν κτῆμα τῶν τοῦ σατράπου τὸ τιμιώτατον (Περσῶν γὰρ βασιλεῖσις αὐλαῖς ὀφθαλμοὶ καὶ ἀκοαὶ τὸ εὐνούχων γένος, οὐ παιδων, οὐ σιγγενείας τὸ πιστὸν τῆς εὐνοίας μετασπάσης, ἀλλὰ μόνου τοῦ πιστεύσαντος ἀναρτώσης), 5 τοὺς δὲ νέους δῶρον τὸ κάλλιστον διακονίᾳ καὶ αὐλῇ τῇ τοῦ βασιλέως ἐσομένους. ἦγον οὖν αὐτίκα τῶν ἱππῶν ἐπιβιβάσαντες, τὸν μὲν ὥς τραυματίαν, τοὺς δὲ ὥς ὑπὸ τῶν δεσμῶν εἰς τὸ ἐπισπεῦδον τῆς πορείας ἰσοταχεῖν ἀδυνατοῦντας. καὶ ἦν ὥσπερ ἐν δράματι προα- 10 ναφώνησις καὶ προεισόδιον τὸ γινόμενον· ξένοι καὶ δεσμῶται τὴν σφαγὴν ὀλίγω πρόσθεν τῆν αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ταλαντεύσαντες οὐκ ἤγοντο πλέον ἢ προεπέμποντο, ἐν αἰχμαλώτῳ τύχῃ πρὸς τῶν ὀλίγον ὕστερον ὑπηκόων δορυφορούμενοι. 15

- Ⓢ καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν, ἡ δὲ Σύνηη πολιορκίᾳ λαμπρῶς ἤδη περιεστοίχιστο καὶ ὥσπερ ἄρκυσιν ἐναπειλήπτο τοῖς Αἰθίοσιν. ὁ μὲν γὰρ Ὀροονδάτης ὅσον οὐπω πλησιάζειν τοὺς Αἰθίοπας αἰσθόμενος, καὶ τοὺς Καταρράκτας ὑπερθεμένους ἐπὶ τὴν Σύνηην ἐλαύνειν, 20 ὀλίγον ἐφθῆ προεισελάσας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ τὰς τε πύλας ἐπικλειεσάμενος καὶ τὰ τεῖχη βέλεσι καὶ ὄπλοις καὶ μηχανήμασι φραξάμενος ἐκαρᾷσκει τὸ μέλλον· ὁ δὲ δὴ τῶν Αἰθίοπων βασιλεὺς Ἰθάσσης, ἐπειδὴ πόρρωθεν εἰσελαύνειν μέλλοντας εἰς τὴν Σύνηην τῶς Πέρσας 25 προκατοπτεύσας, εἴτα ἐπιδιώξας ὥστε προφθῆναι συμβαλῶν, καθυστέρησεν, ἐπαφῆκε τῇ πόλει τὸν στρατόν, καὶ εἰς κύκλον τῷ τείχει περιχέας ἀπρόσμαχον καὶ μόνῃ τῇ θεᾷ προσεκάθητο, μυριάσιν ἀπείροις ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ ὄπλων καὶ ξώων τὰ Συηναίων πεδία στενοχωρῶν. 30 ἐνθα καὶ καταλαβόντες αὐτὸν οἱ κατάσκοποι τοὺς ἁλόντας προσῆγον. ὁ δὲ ἤδετο μὲν καὶ τῇ ὄψει τῶν νέων,

εὐμενῆς αὐτόθεν πρὸς τὰ ἴδια, καὶ οὐκ εἰδώς, ὑπὸ τοῦ
 μαντευτικοῦ τῆς ψυχῆς γινόμενος· ἐγάννυντο δὲ ἐπὶ
 πλέον τῷ συμβόλῳ δεσμίων προσαγομένων. καὶ εὖ γε
 ἀνεβόησε, δεσμίους ἡμῖν οἱ θεοὶ τοὺς πολεμίους ἐκ τῶν
 5 πρωτολείων παραδιδόασιν. καὶ οὗτοι μὲν, ἔφη, πρῶτοι
 ληφθέντες εἰς ἀπαρχὴν τοῦ πολέμου σωζέσθωσαν κατὰ
 τὰς ἐπινικίους θυσίας, ὡς ὁ πάτριος τῶν Αἰθιοπῶν
 - βούλεται νόμος, θεοῖς τοῖς ἐγχωρίοις εἰς ἱερουργίαν φυ-
 λαχθισόμενοι· τοὺς δὲ κατασκόπους δώροισι ἀμειψάμε-
 10 νος, τούτους τε καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τοὺς σκευο-
 φόρους ἀπέπεμπε, μοῖραν αὐτάρκη τῶν ὁμογλώσσων
 εἰς τὴν φρουρὰν ἀποκληρώσας, τὰ τε ἄλλα σὺν ἐπιμε-
 λείᾳ τῇ πάσῃ διάγειν, καὶ δίαιταν ἄφθονον παρῆχειν,
 καὶ παντὸς ἄγους καθαρεύοντας φυλάττειν οἶον ἱερεῖά
 15 τινα ἤδη τρεφομένους ἐπιστείλας, καὶ τὰ δεσμά τε ἀμεί-
 βειν καὶ χρυσᾶ ἐπιβάλλειν· ὅσα γὰρ σιδήρος παρ' ἄλ-
 λοις εἰς τὰς χρεῖας, ταῦτα παρ' Αἰθίοψιν ὁ χρυσὸς νο-
 μίζεται.

καὶ οἱ μὲν τὰ προστεταγμένα ἐπραττον. καὶ ὡς τῶν 2
 20 προτέρων δεσμῶν παραλύοντες, ἐλπίδα τε διαγωγῆς
 ἐλευθέρως παραστήσαντες, πλέον παρῆχον οὐδέν, χρυ-
 σᾶς τὰς ἀλύσεις αὐτοῖς ἐνεύροντες, τότε ἤδη καὶ γέλως
 ἐπήει τῷ Θεαγένει, καὶ βαβαὶ τῆς λαμπρᾶς, ἔφη, μετα-
 βολῆς. ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύε-
 25 ται. χρυσᾶ σιδηρῶν ἀμείβομεν, καὶ φρουρὰν πλουτοῦν-
 τες ἐντιμότεροι δεσμῶται γεγόναμεν. ἐμειδία δὲ καὶ ἡ
 Χαρίκλεια, καὶ τὸν Θεαγένην μεταβάλλειν ἐπειράτο,
 καὶ τοῖς ἐκ θεῶν προρρηθείσι ἐπανεχούσα καὶ χρηστοτέ-
 ραις ἐλπίσι κατεπάδουσα.

30 ὁ δὲ Ὑδάσπης ἐπειδὴ τῇ Σύνῃη προσβαλὼν, αὐτο-
 βοεῖ τε καὶ τέλγεσιν αὐτοῖς ἀναρπάσσεσθαι τὴν πόλιν ἐλ-
 πίσας, εἰς μικρὸν ἀπεκρούσθη πρὸς τῶν ὑπερμαχούν-

των, ἔργῳ τε λαμπρῶς ἀμυνομένων καὶ λόγοις εἰς ὕβριν καὶ παροξυσμὸν ἐπιχλευασάντων, ὀργὴν τὸ πρᾶγμα ποιησάμενος, εἰ τὴν ἀρχὴν ὅλως ἀντιστήναι διανοήθησαν, ἀλλὰ μὴ παρὰ τὴν πρώτην ἔκοντι φέροντος αὐτοὺς ἐνεχείρισαν, ἔγνω μὴ χρονοτριβεῖν τὸν στρατὸν προσ- 5 καθήμενος, μηδὲ ἐλεπόλεσιν ἀποπειρώμενος, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἀλώσεσθαι οἱ δὲ πού καὶ διαδράσεσθαι ἔμελλον, ἀλλὰ πολιορκίᾳ μεγαλουργῶ καὶ ἀφύκτῳ τὴν πόλιν εἰς ἄρδην καὶ θᾶττον ἐξελεῖν.

3 ἔπραττε δὴ οὖν οὕτως. εἰς μοίρας κατανέμει τοῦ 10 τείχους τὸν κύκλον, καὶ δεκάδα ὀργυιῶν δεκάδι ἀνδρῶν ἀποκληρώσας, εὐρύς τε καὶ βάθος ὥς οὔτι πλεῖστον ἀφορίσας ὀρύττειν εἰς τάφρον ἐκέλευσεν. οἱ δὲ ᾤρυττον, ἄλλοι τὸν χοῦν ἐξεφόρουν, ἕτεροι εἰς ὀφρὺν πρὸς ὕψος ἐσώρρευον, τῷ πολιορκουμένῳ τείχῳ ἕτερον ἀντεγείρου- 15 τες. ἐκάλυψε δὲ οὐδεὶς, οὐδὲ ἐνίστατο πρὸς τὴν ἀποτείχισιν, ἐκδραμεῖν τε τῆς πόλεως ἐπὶ μυριοπληθῇ στρατὸν οὐ θαρσῶν, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἐπάλλεων τοξείας ἀνυνύτους ὀρῶν· ὁ γὰρ Ἰθάσπης καὶ τούτου προυνόησε, τὸ μεσεῦον τῶν δύο τειχῶν, ὅσον βολῆς ἐκτὸς εἶναι 20 τοὺς ἐργασομένους, συμμετρησάμενος. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο καὶ λόγον θᾶττον ἤνυσεν ἅτε δὴ μυρίας αὐτῷ χειρὸς τὸ ἔργον ἐπισπευδούσης, ἐτέρου τοιοῦδε ἤρχετο. τοῦ κύκλου μέρος, πλάτος ὅσον ἡμίπλεθρον, ἰσόπεδόν τε καὶ ἄκωστον διαλιπών, κατὰ τὴν ἀπολήγουσαν ἑκα- 25 τέρωθεν ἄκραν σκέλος ἐκ χῶματος ἐπιξενγνὺς ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς μῆκος ἤγεν, ἀπὸ τῶν ταπεινοτέρων αἰετῶν πρὸς τὰ ὄρθια καὶ μετέωρα σκέλος ἐκάτερον προσβιβάζων. εἴλασεν ἄν τις μακροῖς τείχεσι τὸ γινόμενον, τοῦ μὲν ἡμιπλεθρον τὸ ἰσον πλάτος δι' ὅλου φυλάττοντος, μῆ- 30 κος δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ τε Νείλου καὶ τῆς Συήνης ἀπολαμβάνοντος. ἐπεὶ δὲ συνῆψε τὸ χῶμα ταῖς ὀχθαῖς,

ἐνιαυθὰ στόμιον τῷ ποταμῷ διατεμών, εἰς τὸν ἀπὸ τῶν σκελῶν ὀλκὸν τὴν ἀπορροήν εἰσωχέτευσεν. οἷα δὲ ἐξ ὑπερδεδίωον πρὸς χθαμαλωτέρον καὶ ἐξ ἀπείρου τῆς κατὰ τὸν Νεῖλον εὐρύτητος στενῷ πορθμῷ τὸ ὕδωρ ἐμ-
 5 πύπτουν, καὶ ταῖς χειροποιήτοις ὄχθαις θλιβόμενον, πολὺν τινα καὶ ἄφραστον κατὰ μὲν τὸ στόμιον φλοῖσβον, κατὰ δὲ τὸν ὀλκὸν ἐξάκουστον καὶ τοῖς πορρωτάτω πά-
 ταγον ἀπετέλει.

ἄπερ ἀκούοντες, ἤδη δὲ καὶ ὁρῶντες οἱ κατὰ τὴν
 10 Σύνηνην, καὶ οἱ κακῶν ἦσαν συνιέντες, καὶ ὥς ἐπικλυ-
 σμός ἐστιν ὁ σκοπὸς τοῦ περιτειχίσματος, οὔτε ἀποδρά-
 ναι τὴν πόλιν ἔχοντες ἄτε τοῦ χῶματος καὶ ἤδη πλησιάζ-
 οντος τοῦ ὕδατος τὴν ἐξοδὸν ἀποκλείοντων, οὔτε τὸ
 15 μένειν ἀκίνδυνον ὁρῶντες, ἐκ τῶν ἐνόντων πρὸς βοή-
 θειαν τὴν αὐτῶν παρεσκευάζοντο. καὶ πρῶτον μὲν τῶν
 κατὰ τὰς πύλας σανιδωμάτων τὰ διεστῶτα θρυαλλίδι τε
 καὶ ἀσφάλτῳ διέφραττον, ἔπειτα τὸ τεῖχος πρὸς ἀσφα-
 λεστέραν ἔδραν διήρειδον, ὃ μὲν τις χῶμα ὃ δὲ λίθους
 ὃ δὲ ξύλα καὶ τὸ προστυχὸν ἕκαστος ἐπιφέρων. καὶ ἦν
 20 οὐδείς ἡσυχάζων, ἀλλ' ὁμοίως γυνὴ παῖς καὶ πρεσβύτης
 ἔργου εἶχετο· γένος γὰρ οὐδὲν οὐδὲ ἡλικίαν ὁ περὶ ψυ-
 χῆς δυσωπεῖται κίνδυνος. οὐ δυνατώτεροι δὲ καὶ τὸ
 ἀκμάζον ἐν ὀπλοῖς αὐλῶνά τινα στενὸν τε καὶ ὑπόγειον
 ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ χῶμα τῶν πολεμίων δικνούμε-
 25 νον ὀρύττειν ἀποκεκληρώντο. καὶ δὴ καὶ ἡνύετο τὸ ἐρ- 4
 γον ὧδε. φρεατίαν τοῦ τεύχους πλησίον εἰς ὀργυιάς
 ποιὼν πέντε τὴν κάθετον βαθύναντες, καὶ τοὺς θεμελί-
 οους ὑποδραμόντες, ἐγκάρσιον τὸ ἐντεῦθεν ὑπὸ πυρσοῖς
 ἐπ' εὐθείας τινὰ φέροντα τῶν χωμάτων ὑπόνομον ἐκοί-
 30 λαινον, τῶν κατόπιν αἰὲ καὶ δευτέρων παρὰ τῶν προ-
 τέρων ἐν τάξει τὸν χοῦν διαδεχομένων καὶ εἰς τι μέρος
 τῆς πόλεως πάλλαι κηπευόμενον ἐκφοροῦντων καὶ εἰς

κολωνὸν ἐγειρόντων. ταῦτα δὲ ἐπραττον ῥήξεως ἐνδο-
σιμον τῷ ὕδατι κατὰ τὸ κενόν, εἴ ποτε ἐπέλθοι, προμη-
θοῦμενοι.

ἀλλ' ὅμως ἐφθανε τὰ δεινὰ τὴν προθυμίαν, καὶ ὁ
Νεῖλος ἤδη τὸ μακρὸν χῶμα παραμείψας ἐπίφορος τῷ 5
κατὰ τὸν κύκλον ἐνέπιπτε, καὶ πανταχόθεν περιρροεῖς
τὸ μεταίχμιον τῶν τειχῶν ἐλίμναξε. καὶ νῆσος αὐτίκα
ἦν ἡ Συήνη καὶ περίρρυτος ἡ μεσόγαιος, τῷ Νεϊλῷ
κλύδωνι κυματουμένη. κατ' ἀρχὰς μὲν δὴ καὶ χρόνον
τῆς ἡμέρας ἐπ' ὀλίγον ἀντεῖχε τὸ τεῖχος· ἐπειδὴ δὲ ἐπι- 10
βρίσταν τὸ ὕδωρ εἰς ὕψος τε ἤρετο, καὶ διὰ τῶν ἀραιω-
μάτων τῆς γῆς, οἷς μέλαινα καὶ εὐγείος οὖσα πρὸς τῆς
θερινῆς ὥρας κατέσχιστο, πρὸς τὰ βάθη κατεδύετο καὶ
τὴν κρηπίδα τοῦ τεύχους ὑπέτρεχε, τότε ἤδη πρὸς τὸ
ἄχθος ἐνεδίδου τὸ ὑποκείμενον. καὶ καθ' ὃ μέρος χαν- 15
νούμενον ἔξησειεν, ἐνταῦθα τὸ τεῖχος ὠκλαξε καὶ τῷ
σάλῳ τὸν κίνδυνον ἐπεσήμαινεν, ἐπάλλεσάν τε κρα-
δαιομένων καὶ τῶν ὑπερμαχομένων τῷ βρασμῷ κλο-
νουμένων.

- 5 ἤδη δὲ ἐσπέρας ἐπιούσης καὶ μέρος τι τοῦ τεύχους 20
καὶ μεταπύργιον ἐγκατερείπεται, οὐ μὴν ὥστε χθαμα-
λωτέραν γενέσθαι τῆς λίμνης τὴν πτωσιν, οὐδ' ὥστε
εἰσδέξασθαι τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ πέντε πού πήχεις ὑπερέχου-
σαν, ἀπειλουμένην ὅσον οὐπω κατεπηχέηναι τὴν ἐπί-
κλυσιν. ἐφ' οἷς οἰμωγὴ τε συμμιγῆς τῶν κατὰ τὴν πό- 25
λιν ἑξάκουστος καὶ τοῖς πολεμίοις ἐγίνετο, καὶ χεῖρας
εἰς οὐρανὸν αἶρουντες, τὴν ὑπολειπομένην ἐλπίδα, θε-
οὺς ἐπεβοῶντο σωτήρας, καὶ τὸν Ὀροονδάτην ἐπικρυ-
κεύεσθαι πρὸς Ἰθάσπην ἰκέτευον. ὃ δὲ ἐπέλθετο μὲν,
δοῦλος καὶ ἄκων τῆς τύχης γινόμενος, ἀποτετελιγμένος 30
δὲ τῷ ὕδατι, καὶ ὅπως ἂν τινα διαπέμψαιτο ὥς τοὺς πο-
λεμίους ἀδυνατῶν, ἐπίνοιαν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐδιδά-

σκετο· γραψάμενος γὰρ ἃ ἐβούλετο, καὶ λίθῳ τὴν γρα-
 φὴν ἐναψάμενος, σφενδόνῃ πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπρε-
 σβεύετο, διαπόντιον τὴν ἱεσλίαν τοξευόμενος. ἦννε δὲ
 οὐδέν, ἐλαττουμένης τοῦ μήκους τῆς βολῆς καὶ τῷ ὕδα-
 5 τι προεμπιπτούσης. ὃ δὲ καὶ αὐθις τὴν αὐτὴν γραφὴν
 ἐκτοξεύων ἀπετύγγανε, πάντων μὲν τῶν τοξοτῶν καὶ
 σφενδονητῶν ἐφικέσθαι τῆς βολῆς φιλοτιμουμένων· οἱ αὖ
 δὴ τὸν περὶ ψυχῆς σκοπὸν ἀθλούντων, ἀπάντων δὲ τὰ
 ὅμοια πασχόντων. τέλος δὲ τὰς χεῖρας εἰς τοὺς πολεμί-
 10 οὺς ὀρέγοντες τοῖς χώμασιν ἐφεστῶτας καὶ θέατρον τὰ
 πάθῃ τὰ ἐκείνων ποιουμένους, ἐλεεινοῖς τοῖς σχήμασι
 τὸ βούλευμα τῶν τοξευμάτων ὡς δυνατόν ἐφραζον, νῦν
 μὲν ὑπτίας προτείνοντες εἰς ἱεσλίας ἔμψασιν, νῦν δὲ
 κατὰ νώτων πρὸς δεσμὸν περιάγοντες εἰς δουλείας ἐξ-
 15 ομολόγησιν. ὃ δὲ Ἰθάσπης ἐγνώριξε μὲν σωτηρίαν αἰ-
 τοῦντας καὶ παρέχειν ἣν ἔτοιμος (ὑπαγορεύει γὰρ τοῖς
 χρηστοῖς φιλανθρωπίαν πολέμιος ὑποπίπτων), τὸ πα-
 ρὸν δὲ ἀδυνάτως ἔχων ἔγνω σαφεστέραν λαβεῖν τῶν
 ἐναντίων ἀπόπειραν. καὶ ἦν γὰρ πορθμεῖα τῶν ποτα-
 20 μίων προηυτρεπισμένος, ἃ κατὰ ῥοὴν τῆς διώρυχος ἐκ
 τοῦ Νείλου φέρεσθαι συγχωρήσας, ἐπειδὴ τῷ κύκλῳ
 τοῦ χώματος προσηνέχθη, καθελκύσας εἶχε· τούτων δέκα
 νεόπηκτα ἐπιλέξας, τοξότας τε ὀπλίτας ἐνθήμενος, ἃ τε
 χορὴ λέγειν ἐπιστελλας, ὡς τοὺς Πέρσας ἐξέπεμπε· οἱ
 25 δὲ ἐπεραιοῦντο πεφραγμένοι ὥς, εἴ τι καὶ παρ' ἐλπίδας
 ἐγγειροῖεν οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἡντρεπίσθαι πρὸς ἄμυναν.
 καὶ ἦν θεαμάτων τὸ καινότατον, ναῦς ἀπὸ τειχῶν πρὸς
 τείχῃ περαιουμένη, καὶ ναύτης ὑπὲρ μεσογαίας πλοῦζό-
 μενος, καὶ πορθμεῖον κατὰ τὴν ἀρόσιμον ἐλαυνόμενον.
 30 καινουργὸς δὲ ὦν ἀεί πως ὁ πόλεμος τότε τι καὶ πλέον
 καὶ οὐδαμῶς εἰωθὸς ἐθαυματουργεῖ, ναυμάχους τειχο-
 μάχοις συμπλέξας καὶ λιμναίῳ στρατιώτῃ χερσαῖον ἐφο-

πλίσας. οἱ γὰρ δὴ κατὰ τὴν πόλιν τὰ σκάφη καὶ τοὺς
 ἐμπλέοντας ἐνόπλους τε καὶ καθ' ὃ μέρος κατήρειπτο
 τὸ τεῖχος ἐπιφερομένους θεασάμενοι, καταπλήγες ἄν-
 θρωποι καὶ ποτίας ἤδη πρὸς τῶν περιεχόντων κινδύ-
 νων ἀνάμεστοι, πολεμίους καὶ τοὺς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ 5
 σφῶν ἤκοντας ὑπετόπαζον (πᾶν γὰρ ὕποπτον καὶ φο-
 βερὸν τῷ κατ' ἔσχατον κινδύνου γενομένῳ), ἡκροβολί-
 ζοντό τε ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ εἰσετόξευον. οὕτως ἄρα
 καὶ ἀπεγνωκότες ἑαυτῶν ἄνθρωποι τὴν αἰὶ παροῦσαν
 ὥραν κέρδος εἰς ὑπέρθεσιν θανάτου νομίζουσιν. ἐβαλ- 10
 λον δὲ οὐχ ὥστε καὶ τιτρώσκειν, ἀλλ' ὅσον ἀπείργειν
 τὸν πρόσπλουν καταστοχαζόμενοι. ἀντετόξευον δὲ καὶ
 οἱ Αἰθίοπες, καὶ ἅτε εὐσκοπώτερά τε βάλλοντες καὶ
 οὐπω τῆς τῶν Περσῶν γνώμης συνιέντες δύο πού τινας
 καὶ πλείους διαπείρουσιν, ὥστε τινὰς ὑπὸ ὀξείας καὶ 15
 ἀπροόπτου τῆς τρώσεως ἐπὶ κεφαλὴν ἀπὸ τῶν τειχῶν
 εἰς τὸ ἐκτός τε καὶ τὸ ὕδωρ ἐκσφενδονηθῆναι. καὶ καὶ
 ἐπὶ πλέον ἐξεκαύθη τὰ τῆς μάχης, τῶν μὲν σὺν φειδοῦ
 κωλύοντων μόνον, τῶν δὲ καὶ σὺν ὀργῇ, τῶν Αἰθιό-
 πων, ἀμυνομένων, εἰ μὴ τις τῶν ἐπὶ δόξης καὶ πρεσβύ- 20
 της ἦδη Σηθηναίων τοῖς ἐπὶ τοῦ τεύχους παραγενόμενος,
 ὃ φρενοβλαβεῖς, ἔφη, καὶ πρὸς τῶν δεινῶν παραπλή-
 γες, οὓς εἰς δεῦρο ἰκετεύοντες καὶ ἐπικαλούμενοι πρὸς
 βοήθειαν διετελοῦμεν, τούτους ἐλπίδος ἐπέκεινα παρα-
 γινομένους ἀπείργομεν; οἱ φίλοι μὲν ἤκοντες καὶ εἰρη- 25
 νικᾷ διαγγέλλοντες σωτῆρες ἔσονται, πολέμια δὲ δια-
 νοούμενοι ῥᾶστα καὶ προσορμισθέντες ἐλαττωθήσονται.
 τί δὲ καὶ πλέον εἰ τούτους διαχρησόμεθα, τοσούτου
 νέφους ἐκ γῆς καὶ ὕδατος κεκυκλωμένου τὴν πόλιν;
 ἀλλὰ καὶ προσδεγώμεθα καὶ ὃ τι βουλομένοις ἐστὶν ἐκ- 30
 διδασκώμεθα. πᾶσιν εὖ λέγειν ἔδοξεν, ἐπῆναι δὲ καὶ

ὁ σατράπης. καὶ τοῦ κατηρειπωμένου τῆδε ἀκείσει μεταστάντες ἐν ἀκινήτοις τοῖς ὅπλοις ἡσύχαζον.

ὥς δὲ ἐκενώθη τὸ μεταπύργιον τῶν ἐφεστῶτων, ὃ τε 6
 δῆμος ὁθόναῖς κατασείων ἐπιτρέπειν τὸν ὄρμον ἐνεδεί-
 5 κνυτο, τότε δὴ καὶ οἱ Αἰθίοπες πλησιάσαντες ὥσπερ
 ἀπ' ἐκκλησίας τῶν πορθμείων πρὸς τὸ πολιορκούμενον
 θέατρον τοιάδε ἔλεγον. ὦ Πέρσαι καὶ Συνηταῖον οἱ πα-
 ρόντες, Ἰθάσπης ὁ τῶν πρὸς ἀνατολαῖς καὶ δυσμαῖς Αἰ-
 θιόπων, νυνὶ δὲ καὶ ὑμῶν βασιλεὺς, πολεμίους τε ἐκ-
 10 πορθεῖν οἶδε καὶ ἱκέτας οἰκτεῖρειν πέφυκε, τὸ μὲν ἀν-
 δρεῖον τὸ δὲ φιλάνθρωπον δοκιμάζων, καὶ τὸ μὲν χει-
 ρὸς εἶναι στρατιωτικῆς τὸ δὲ ἴδιον τῆς ἑαυτοῦ γνώμης.
 ἔχων τό τε ὑμᾶς εἶναι καὶ μὴ κατ' ἐξουσίαν, ἱκέταις γε-
 γνημένοις ἀνίησι τὸν ἐκ τοῦ πολέμου πᾶσιν ὀρώμενον
 15 καὶ οὐκ ἀμφίβολον κίνδυνον, ἐφ' οἷς ἂν ἄσμενοι τῶν
 δεινῶν ἀπαλλαγείητε, τὴν αἴρεσιν οὐκ αὐτὸς ὀρίζων
 ἀλλ' ὑμῖν ἐπιτρέπων· οὐ γὰρ τυραννεῖ τὴν δίκην, ἀλλὰ
 πρὸς τὸ ἀνεμέσητον διοικεῖ τὴν τῶν ἀνθρώπων τύχην.
 πρὸς ταῦτα Συνηταῖοι μὲν ἀπεκρίναντο σφᾶς τε αὐτούς
 20 καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐπιτρέπειν Ἰθάσπῃ χρῆσθαι
 πρὸς ὃ τι βούλοιο, καὶ τὴν πόλιν, εἰ περιγένοιοντο, ἐγ-
 χειρίζειν, ἣν καὶ νῦν ἐν τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν, εἰ μὴ
 φθαίη τις ἐκ θεῶν καὶ ἐξ Ἰθάσπου μηχανῇ σωτηρίας.
 ὁ δὲ Ὀροονδάτης τῶν μὲν αἰτίων ἔφη τοῦ πολέμου καὶ
 25 τῶν ἐπάθλων ἐκστήσεσθαι καὶ τὰς Φίλας τὴν πόλιν καὶ
 τὰ σμαράγδεια μέταλλα παραχωρήσειν, αὐτὸς δὲ ἡξίον
 μηδεμίαν ὑποστῆναι ἀνάγκην μήτε ἑαυτὸν μήτε τοὺς
 στρατιώτας ἐγχειρίζειν, ἀλλ' εἰ βούλοιο Ἰθάσπης ὁλό-
 κληρον ἐπιδεικνυσθαι τὸ φιλάνθρωπον, ἐπιτρέπειν
 30 οὐδὲν λυμαينوμένους οὐδὲ χειρὰς ἀνταίρουτας ἀποχω-
 ρεῖν εἰς τὴν Ἐλεφαντίνην. ὥς ἴσον εἶναι οἱ νῦν τε ἀπο-
 λέσθαι, καὶ δοκοῦντα περισώζεσθαι προδοσίας τοῦ

στρατιωτικοῦ παρὰ βασιλεῖ τῷ Περσῶν ἀλῶναι. μάλ-
λον καὶ χαλεπώτερον, νῦν μὲν ἀπλοῦ καὶ νευνομισμένου
τυχὸν ἐπαχθησομένου θανάτου, τότε δὲ ὁμοτάτου καὶ
εἰς πικροτάτην κόλασιν καινουργομένου.

7 ταῦτα λέγων ὑποδεχθῆναι καὶ δύο Περσῶν εἰς τὰ 5
σκάφη παρεκάλει, πρόφασιν ὥς εἰς Ἑλεφαντίνην ἀφι-
ξομένους, καὶ εἶπερ οἱ κατ' αὐτὴν συνενδιδοῖεν εἰς τὸ
δουλεύειν, οὐδὲ αὐτὸς ἔτι μελλήσων. ταῦτα ἀκούσαν-
τες οἱ πρέσβεις ἐπανήεσαν, ἅμα καὶ δύο Περσῶν ἀνα-
λαβόντες, πρὸς τε τὸν Ὑδάσπην ἅπαντα ἀπήγγελλον. 10
ὁ δ' ὑπογελάσας, καὶ πολλὰ τῆς ἀβελτηρίας τὸν Ὅρου-
δάτην ἐπιμεμφάμενος, εἰ περὶ τῶν ἴσων διαλέγεται ἄν-
θρωπος ἐπ' ἄλλῳ καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ τὸ εἶναι καὶ τεθνά-
ναι σαλεύων, εὖθις, ἔφη, τὴν ἐνὸς ἄνοιαν τοσοῦτοις
ἐπαγαγεῖν ἀπώλειαν. καὶ τοὺς τε ἀπεσταλμένους παρὰ 15
τοῦ Ὅρουονδάτου βαδίζειν εἰς τὴν Ἑλεφαντίνην ἐπέτρε-
πεν, ὥς οὐδεμιᾶς ὄν φροντίδος εἰ κἀκεῖνοί τι πρὸς ἀν-
τίστασιν βουλευσείαν, καὶ τῶν ἰδίων τοὺς μὲν ἐμφράτ-
τειν τὸ διορυγὲν τοῦ Νείλου στόμιον, τοὺς δὲ ὥστε ἑτε-
ρον κατὰ τὸ χῶμα ἐκτέμνειν ἀπεκλήρωσεν, ὥς τῆς τε 20
ἐπιρροῆς κωλυομένης καὶ τῆς λιμναζούσης πρὸς τῆς
ἐκροῆς κενουμένης θᾶττον ἀναψῦξαι τὰ περὶ τὴν Συή-
νην καὶ εἰς τὸ βάσιμον ἐξικμασθῆναι.

οἱ μὲν δὴ ταῦτα προσταχθέντες, μικρὰ τοῦ ἔργου
κατάρξαντες, εἰς τὴν ἐξῆς ἐπιτελέσειν ἐμελλον, ἐσπέρας 25
αὐτίκα καὶ νυκτὸς προσφάτοις τοῖς προστάγμασιν ἐπι-
8 γενομένης· οἱ δὲ κατὰ τὸ ἄστρ τῆς ἐν χειρὶ καὶ δυνα-
τῆς βοηθείας οὐ μεθίεντο, τὴν καὶ παρ' ἐλπίδα ἐνδεχο-
μένην σωτηρίαν οὐκ ἀπογινώσκοντες, ἄλλοι τε τὸν
ὑπόγειον αὐλῶνα διορύττοντες ἤδη τοῖς χῶμασι πλη- 30
σιάζειν ἐφίκεσαν, τὸ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὸ χῶμα ταῖς
ὄψεσιν ὑποπίπτον διάστημα σχολίνῳ κατὰ τὸ ὄρυγμα

συμμετρούμενοι, καὶ τὸ πεπτωκὸς ἕτεροι τοῦ τείχους
 ὑπὸ λαμπτήρσιν ἀνήγειρον. ἦν δὲ ἡ οἰκοδομὴ ῥαδίᾳ,
 τῶν λίθων εἰς τὸ ἐντὸς κατὰ τὴν πτώσιν κυλινδρηθέν-
 των. ἐπεὶ δὲ ἀσφαλῶς ἔχειν τὸ παρὸν φήθησαν, οὐδὲ
 5 τότε ἀθορύβως διῆγον, ἀλλὰ κατὰ μέσας πονὺς νύκτας
 μέρος τι τοῦ χώματος, καθ' ὃ τῆς ἐσπέρας οἱ Αἰθίοπες
 τοῦ διορύττειν ἐφήψαντο, εἴτε τῆς γῆς κατ' ἐκεῖνο χαύ-
 νου τε καὶ ἀκροτήτου σωρευθείσης εἴξε τὸ ὑποκείμενον
 διάβροχον γεγεννημένον, εἴτε καὶ τῶν ὑπορυττόντων
 10 συνενδουῖναι πρὸς τὸ κενὸν τῷ ὑποκειμένῳ παρασχόν-
 των, ἣ καὶ τοῦ πρὸς βραχὺ διορυγέontos ταπεινοτέρου
 τῶν ἐργαζομένων ἐπιλαβόντος, ἐπικλυσίς αὐξομένου διὰ
 νυκτὸς ἐγένετο τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦ ῥαγέντος ἄπαξ ὁδο-
 ποιούντος ἔλαθε βαθυνόμενον, εἴτε καὶ δαιμονίας ἐπι-
 15 κουρίας θείῃ τις τὸ ἔργον, παρὰ δόξαν ἐκρήγνυνται. καὶ
 τοσοῦτος ἤχος καὶ δοῦπος ἀπετελέσθη, διὰ τῆς ἀκοῆς
 τὴν διάνοιαν ἐκδειμαίνων, ὥς τὸ μὲν συμβὰν ἀγνοεῖν,
 μέρος δὲ τὸ πλεῖστον τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως ὑπενη-
 νέχθαι τοὺς τε Αἰθίοπας καὶ αὐτοὺς Συηναίους ὑπο-
 20 πτεύειν. ἀλλ' οἳ μὲν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ διάγοντες ἐφ' ἡσυ-
 χίας ἠύλιζοντο, ὥς εἰς ἔω τὸ σαφὲς εἰσόμενοι· οἳ δὲ
 κατὰ τὴν πόλιν πάντῃ τὸ τεῖχος καὶ εἰς κύκλον περιέ-
 θεον, τὸ μὲν καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι σῶον ὀρῶντες, ἄλλοι
 δὲ παρ' ἄλλοις γεγενῆσθαι τὸ πάθος εἰκάζοντες, ἄχρι
 25 δὴ τὸ φῶς ἐπιγενόμενον τὴν ἀχλὺν τῶν ἀμφιβαλλομέ-
 νων δεινῶν παρέλυσε, τοῦ τε βήγματος ἀπόπτου γενο-
 μένου καὶ τοῦ ὕδατος ἀθρόον ὑπονοστήσαντος. ἦδη
 γὰρ καὶ οἱ Αἰθίοπες τὸ ἐποχετεῦον στόμιον ἐφραττον,
 καταρράκτας τε ἐκ στανίδων συνηρμοσμένων καθιέντες,
 30 καὶ ξύλων παχέσι κορμοῖς ἐκτοσθεν διερείδοντες, χοῦν
 τε ἅμα καὶ φρυγανίτιδα ὕλην συνδέοντες, καὶ πολλὰ
 χιλιάδες ἀθρόον, οἳ μὲν ἀπὸ τῆς ὄχθης οἳ δὲ καὶ ἐκ

πορθμείων, ἐπιφοροῦντες. οὕτω μὲν δὴ τὸ ὕδωρ ὑπε-
νόστησεν. ἦν δὲ οὐδ' ὥς πορευτέα παρ' ἀλλήλους οὐ-
δετέροις· ἰλύος γὰρ βαθείας ἡ γῆ κατάπλεως ἐγγεγόνει,
καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐξικμάσθαι φαινομένην τέλμα δύν-
γρον ὑπέτρεχεν, ἵππου τε ὁμοίως καὶ ἀνδρὸς βάσιν εἰς 5
βυθισμόν ἐνεδρεῦον.

- 9 ἡμέρας μὲν δὴ δύο που καὶ τρεῖς οὕτω διῆγον, ἡν-
εφωμέναις μὲν ταῖς πύλαις οἱ Συηναῖοι, ὅπλοις δὲ ἀπο-
κειμένοις οἱ Αἰθίοπες τὴν εἰρήνην ἐπισημαίνοντες. καὶ
ἦν τὸ γινόμενον ἀνακωχή τις ἀνεπίμικτος, οὔτε φρου- 10
ρᾶς ἔτι παρ' οὐδετέροις σπουδαζομένης, καὶ πλέον τῶν
κατὰ τὴν πόλιν εὐπαθείαις ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότων. καὶ
γὰρ πως συνέπεσε καὶ τὰ Νειλῶα τότε, τὴν μεγίστην
παρ' Αἰγυπτίοις ἐορτήν, ἐνεστηκέναι, κατὰ τροπὰς μὲν
τὰς θερινὰς μάλιστα καὶ ὅτε ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως ὁ πο- 15
ταμὸς ἐμφαίνει τελουμένην, ὑπὲρ πάσας δὲ τὰς ἄλλας
πρὸς Αἰγυπτίων σπουδαζομένην δι' αἰτίαν τοιάνδε.
θεοπλαστοῦσι τὸν Νεῖλον Αἰγύπτιοι, καὶ κρειττόνων
τὸν μέγιστον ἄγουσιν, ἀντίμιμον οὐρανοῦ τὸν ποταμὸν
σεμνηγοροῦντες, οἷα δὴ δίχα νεφώσεων καὶ ὑετῶν ἀε- 20
ρίων τὴν ἀρουμένην αὐτοῖς ἄρδοντα καὶ εἰς ἔτος ἀεὶ
τεταγμένως ἐπομβρίζοντα. καὶ ταύτῃ μὲν ὁ πολὺς λεῶς·
ἃ δὲ ἐκθειάζουσιν, ἐκεῖνα. τοῦ εἶναι καὶ ζῆν ἀνθρώ-
πους τὴν ὑγρᾶς τε καὶ ξηρᾶς οὐσίας σύνοδον αἰτίαν μά-
λιστα νομίζουσι, τὰ ἄλλα στοιχεῖα τούτοις συννύαρχειν 25
τε καὶ συναναφαίνεσθαι λέγοντες, καὶ τὴν μὲν ὑγραὺν
τὸν Νεῖλον, θατέραν δὲ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν ἐμφαίνειν.
καὶ ταυτὶ μὲν δημοσιεύουσι, πρὸς δὲ τοὺς μύστας Ἴσιν
τὴν γῆν καὶ Ὅσιριν τὸν Νεῖλον καταγγέλλουσι, τὰ πράγ-
ματα τοῖς ὀνόμασι μεταλαμβάνοντες. ποθεῖ γοῦν ἀπ- 30
όντα ἡ θεὸς καὶ χαίρει συνόντι, καὶ μὴ φαινόμενον αὐ-
θις θορηνεῖ, καὶ ὥς δὴ τινα πολέμιον τὸν Τυφῶνα ἐχ-

θραίνει, φυσικῶν τινῶν, οἶμαι, ἀνδρῶν καὶ θεολόγων
 πρὸς μὲν τοὺς βεβήλους τὰς ἐγκατεσπαρμένας τούτοις
 ὑπονοίας μὴ παραγυμνούντων, ἀλλ' ἐν εἰδει μύθου
 προκατηχούντων, τοὺς δὲ ἐποπτικωτέρους καὶ ἀνακτό-
 5 ρων ἐντὸς τῇ πυρφόρῳ τῶν ὄντων λαμπάδι φανότερον
 τελούντων.

τοῦτό τοι καὶ ἡμῖν εὐμένεια μὲν εἴη τῶν εἰρημένων, 10
 τὰ μυστικώτερα δὲ ἀρρήτω σιγῇ τετιμῆσθω, τῶν κατὰ
 Σύνηνη ἐξῆς περαινομένων. τῆς γὰρ δὴ τῶν Νειλῶων
 10 ἑορτῆς ἐνεστηκυίας οἱ μὲν ἐγχώριοι πρὸς θυσίαις τε καὶ
 τελεταῖς ἦσαν, τοῖς μὲν σώμασι τοῖς περιεστηκόσι δεινοῖς
 κάμνοντες, ταῖς ψυχαῖς δὲ τῆς περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείας
 ἐκ τῶν ἐνόντων οὐκ ἀμνημονοῦντες· ὁ δὲ Ὀρουνδάτης
 μέσας νύκτας ἐπιτηρῆσας, πρὸς ὕπνον βαθὺν τῶν Ση-
 15 ναιῶν ἀπὸ τῆς εὐωχίας τετραμμένων, ὑπέξαινε τὸν
 στρατόν, ᾧσαν τε μίαν καὶ πύλην, καθ' ἣν ἔδει ποιή-
 σασθαι τὴν ἔξοδον, κρύφα τοῖς Πέρσαις προπαραγγέ-
 λας. ἐπέσταλτο δὲ ἐκάστῳ δεκαδάρχη ἵππους μὲν καὶ
 ὑποζύγια κατὰ χῶραν ἑᾶν, πρὸς τε δυσχερείας ἀπαλλα-
 20 γήν, καὶ τοῦ μὴ τινα πρὸς τὸν τάραχον αἰσθησιν γενέ-
 σθαι τῶν δρωμένων, τὰ ὄπλα δὲ ἀναλαβόντας μόνα καὶ
 δοκίδα ἢ σανίδα πορισαμένους ἐπάγεσθαι. ἐπεὶ δὲ 11
 ἡθροίσθησαν καθ' ἣν προείρητο πύλην, ἐγκάρσια τῷ
 πηλῷ τὰ ξύλα, ᾧπερ ἐκάστη δεκάς ἐπήχθιστο, ἐπιβάλ-
 25 λων καὶ ἀλλήλων ἐχόμενα συντιθεῖς, τῶν κατόπιν αἰεὶ
 τοῖς ἡγουμένοις μεταδιδόντων, οἷον διὰ ξεύγματος ῥᾱ-
 στά τε καὶ τάχιστα διεβίβασε τὸ πλῆθος. καὶ λαβόμενος
 τῆς ἐστερεωμένης, τοὺς τε Αἰθίοπας οὐδὲν προῖδομέ-
 νους οὐδὲ φροντίδα τῆς φυλακῆς πεποιημένους, ἀλλ'
 30 ἀπρονοήτως καθεύδοντας, διαλαθὼν, ἐπὶ τὴν Ἑλεφαν-
 τίνην, ὥς δρόμου τε εἶχε καὶ ἄσθματος, καθ' ἣν τὸν
 στρατόν ἤγεν, ἀκώλυτός τε εἰσέφερσεν εἰς τὴν πόλιν,

τῶν ἐκ τῆς Συήνης προαπεσταλμένων δύο Περσῶν, οὕτω πρὸς αὐτοὺς συντεταγμένον, ἐπιτηρούντων ὅσαι νύκτες τὴν ἔφοδον, ἀπαιδὴ τὸ συγκείμενον ἀνεφθέγγαντο σύμβολον, παραχρῆμα τὰς πύλας ἀναπετάσαντων.

5

ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης οἱ Σηθηαῖοι τὸν δρασμὸν ἐγνώριζον, τὰ μὲν πρῶτα κατ' οἶκον τὸν ἰδίον ἕκαστος τοὺς ἐπεξενωμένους Περσῶν οὐχ ὀρῶντες, εἴτα καὶ κατὰ συλλόγους συνιστάμενοι, καὶ τέλος καὶ τὸ ζεύγμα ἐποπτεύοντες. αὐθις οὖν εἰς ἀγωνίαν καθίσταντο, καὶ δευτέρων ἀδικημάτων ἐγκλημα προσεδέχοντο βαρύτερον ὥς ἐπὶ φιλανθρωπία τοσαύτη γερονό-
τες ἄπιστοι καὶ τὸν δρασμὸν τοῖς Πέρσαις συνεργήσαν-
τες. ἔγνωσαν οὖν πανδημεὶ τῆς πόλεως ἐξορμήσαντες ἐγχειρίζειν τε ἑαυτοὺς τοῖς Αἰθίοψι καὶ ὄρκοις πιστοῦ-
σθαι τὴν ἄγνοιαν, εἰ πως εἰς ἔλεον ἐπικλασθεῖεν. 15
ἀθροίσαντες οὖν πᾶσαν ἡλικίαν, καὶ κλάδους εἰς ἱκετηρίαν ἀναλαβόντες, κηρούς τε καὶ δᾶδας ἀψάμενοι, καὶ τὰ ἱερὰ γένη καὶ ἔδη τῶν θεῶν ὥσπερ κηρύκεια προ-
βεβλημένοι, διὰ τε τοῦ ζεύγματος ὥς τοὺς Αἰθίοπας 20
ἐλθόντες ἰκέται πόρρωθεν γονυπεσοῦντες ἐκάθηντο, καὶ ὑφ' ἑν σύνθημα καὶ φωνὴν γοῶδη μίαν ἐλεεινὴν ὀλολυγὴν ἰέντες ἰκέτευσον. οἰκτιζόμενοι δὲ πλέον τὰ νεογνὰ τῶν βρεφῶν ἐπὶ γῆς προκαταβάλλοντες φέρε-
σθαι ὥς ἔτυχε μεθῆκαν, διὰ τῆς ἀνυπόπτου καὶ ἀνυπ- 25
αιτίου μοίρας τὸ θυμούμενον τῶν Αἰθίοπων προμαλάσσοντες. τὰ βρέφη δὲ ὑπὸ πτοίας τε ἄμα καὶ ἀγνοίας τῶν πραττομένων τοὺς μὲν φύντας καὶ τρέφοντας, τάχα πού τὴν ἄπειρον ἀποτρεπόμενα βοήν, ὑπέφευγεν, ἐπὶ δὲ τὴν ἄγουσαν ὥς τοὺς πολεμίους τὰ μὲν εἶρπε, τὰ δὲ 30
ψελλιζόμενα τὴν βάσιν καὶ κλαυθυμυριζόμενα ἐπαγωγὸν

ἐφέρετο, καθάπερ σχεδιαζούσης ἐν αὐτοῖς τὴν ἱεσίαν τῆς τύχης.

ὁ δὲ Ἰθάσπης ταῦτα ὁρῶν, καὶ τὴν πάλαι ἱεσίαν 12 ἐπιτείνειν αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ παντελὲς ἐξομολογεῖσθαι οἴηθεις, ἀποστείλας ἡρώτα τί βούλονται καὶ ὅπως μό-
5 νοι καὶ οὐ μετὰ τῶν Περσῶν ἦκοιεν. οἳ δὲ πάντα ἔλεγον, τὸν θρασμὸν τῶν Περσῶν, τὸ ἑαυτῶν ἀνυπαίτιον, τὴν πάτριον ἐορτήν, καὶ ὡς πρὸς θεραπείαν τῶν κρεῖτ-
τόνων ὄντας καὶ πρὸς τῆς εὐωχίας ὑφνυπωμένους δια-
10 λάθοιεν, ἴσως ἂν διαδράντες καὶ ἰδόντων καὶ γυμνῶν τοὺς ἐν ὅλοις κωλύειν ἀδυνατούντων. ὁ δὲ οὖν Ἰθάσπης τούτων πρὸς αὐτὸν ἀπαγγελλέντων ὑποτοπήσας ὅπερ ἦν, ἀπάτην τινα καὶ ἐνέδραν πρὸς τοῦ Ὁροονδά-
του γενησομένην, τοὺς λερέας μόνους μετακαλεσάμενος,
15 καὶ τοῖς ἀγάλασι τῶν θεῶν ἃ συνεπήγοντο πρὸς τὸ μᾶλλον καταιδέσαι προσκυνήσας, εἰ τι πλεόν ἔχοιεν ἀνα-
διδάσκειν περὶ τῶν Περσῶν ἐπυνθάνετο, καὶ ὅποι μὲν ὥρμησαν, τίνι δὲ θαρσεῖν ἔχουσιν ἢ τίσιν ἐπιχειρήσου-
σιν. οἳ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ἀγνοεῖν ἔφασαν, εἰκάξειν δὲ εἰς
20 τὴν Ἑλεφαντίνην ὥρμηκεναι, τοῦ πλείστου στρατοῦ κατ' ἐκείνην συνειλεγμένου, καὶ τοῦ Ὁροονδάτου τοῖς τε ἄλλοις καὶ πλεόν τοῖς καταφράκτοις ἱππεῦσιν ἐπαν-
έχοντος.

ταῦτα εἰπόντων, καὶ εἰσιέναι εἰς τὴν πόλιν ὡς ἰδίαν 13 καὶ μεθεῖναι τῆς κατ' αὐτῶν ὀργῆς ἱκετευόντων, τὸ μὲν παρελθεῖν αὐτὸς εἰς τὴν πόλιν ὁ Ἰθάσπης τὸ παρὸν οὐ-
δὲ ἐδοκίμαξε, δύο δὲ φάλαγγας ὀπλιτῶν εἰσπέμψας εἰς ἀπόπειράν τε ὑποπτευομένης ἐνέδρας, καὶ εἰ μὴδὲν εἴη
τοιοῦτον, εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως, τοὺς τε Συναίους
30 ἐπὶ χρησταῖς ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀποπέμψας, αὐτὸς εἰς τάξιν καθίστη τὸν στρατὸν ὡς ἢ δεξόμενος ἐπιόντας τοὺς Πέρσας ἢ καθυστεροῦσιν ἐπελευσόμενος. καὶ οὐ-

πω πᾶν διετέτακτο, καὶ σκοποὶ προσελαύνοντες ἔφοδον
 τῶν Περσῶν εἰς μάχην ἐκτεταγμένων ἐμήνουν. ὁ γὰρ
 Ὅροονδάτης τὴν μὲν ἄλλην στρατιὰν εἰς τὴν Ἐλεφαντί-
 νην ἀθροίξεσθαι διατεταγμένος, αὐτὸς δέ, ὅτε τοὺς
 Αἰθίοπας ἐπιόντας παρ' ἐλπίδα κατώπτευνεν, εἰσδραμεῖν 5
 σὺν ὀλίγοις εἰς τὴν Συήνην ἀναγκασθεὶς καὶ τοῖς χώ-
 μασιν ἀποτειχισθεὶς, σωτηρίαν τε αἰτήσας καὶ καθ'
 ὑπόσχεσιν τοῦ Ἰθάσπου λαβών, ἀπιστότατος ἀνθρώ-
 πων γίνεται, καὶ δύο Περσῶν ἅμα τοῖς Αἰθίοψι περαι-
 ωθῆναι παρασκευάσας δῆθεν ὡς τὴν γνώμην τῶν κατὰ 10
 τὴν Ἐλεφαντίνην, ἐφ' οἷς ἂν ἔλαιντο διαλύσασθαι πρὸς
 Ἰθάσπην, μαθησομένους ἐξέπεμψε, τὸ δ' ἀληθές, εἰ
 παρασκευάζεσθαι πρὸς μάχην προαιροῦνται, ὅταν αὐ-
 τὸς ποτε διαδραῖναι δυνηθῇ. καὶ τὸ τῆς γνώμης ἄπιστον
 εἰς ἔργον ἦγεν, ἡντρεπισμένους τε καταλαβὼν ἀντίκα 15
 ἐξῆγεν, οὐδ' εἰς βραχὺ τὴν ἔφοδον ὑπερθέμενος, ἀλλὰ
 τῷ τάχει τὴν παρασκευὴν, ὡς ἐδόκει, τῶν ἐναντιῶν
 ὑποτεμνόμενος.

- 14 ἤδη γοῦν παραταττόμενος ἑωρᾶτο, κόμπη τε Περσι-
 κῷ τὰς ὄψεις προκαταλαμβάνων καὶ ἀργυροῖς τε καὶ 20
 ἐπιχρύσοις τοῖς ὅπλοις τὸ πεδῖον καταστράπτων. ἄρτι
 γὰρ ἀνίσχοντος ἡλίου καὶ τὴν ἀκτῖνα κατὰ πρόσωπον
 τοῖς Πέρσαις ἐπιβάλλοντος, μαρμαρυγὴ τις ἄφραστος καὶ
 εἰς τοὺς πορρωτάτω διερριπίζετο, τῆς πανοπλίας οἰκεί-
 ον σέλας ἀνταναγκάζουσης. τὸ μὲν οὖν δεξιὸν κέρας αὐ- 25
 τῶν Περσῶν τε καὶ Μήδων τὸ γνήσιον ἐπέιχε, τῶν μὲν
 ὀπλιτῶν ἡγουμένων, τῶν δὲ ὅσοι τοξόται κατόπιν ἐφε-
 πομένων, ὡς ἂν γυμνοὶ πανοπλίας ὄντες ἀσφαλέστερον
 βάλλοιεν ὑπὸ τοῖς ὀπλίταις προασπιζόμενοι· τὴν δὲ Αἰ-
 γυπτίων τε καὶ Λιβύων χεῖρα καὶ τὴν ξενικὴν ἅπασαν 30
 εἰς τὸ ἀριστερὸν κατένεμεν, ἀκοντιστάς τε καὶ τούτοις
 καὶ σφενδονήτας παραξεύξας, ἐκδρομὰς τε ποιῆσθαι

καὶ εἰσακοντίζειν ἐκ πλαγίων ὁρμωμένοις ἐπιστείλας· αὐτὸς δὲ τὸ μέσον κατελάμβανεν, ἄρματός τε δρεπανηφόρου λαμπροῦ ἐπιβεβηκὼς καὶ ὑπὸ τῆς ἐκατέρωθεν φάλαγγος εἰς ἀσφάλειαν δορυφορούμενος, τοὺς κατα-
 5 φράκτους ἱππέας μόνον ἑαυτοῦ προέταττεν, οἷς δὴ καὶ πλέον θαρσύνσας τὴν μάχην ἀπετόλμησε· καὶ γὰρ οὐν καὶ ἔστιν ἦδε ἡ φάλαγξ Περσῶν ἀεὶ τὸ μαχιμώτατον, καὶ οἶονεὶ τεῖχος ἀρραγὲς τοῦ πολέμου προβαλλόμενον.

10 τρόπος δὲ αὐτοῖς πανοπλίας τοιόσδε. ἀνὴρ ἑκκριτος 15 καὶ σώματος ἰσχὺν ἐπίλεκτος πρᾶνος μὲν ὑπέρχεται συμφυεῖς τε καὶ μονήλατον, καὶ ὄψιν ἀνδρὸς εἰς ἀκρίβειαν ὥσπερ τὰ προσωπεῖα σοφισόμενον. τοῦτῳ δὲ ἐκ κορυφῆς εἰς αὐχένα πάντα πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὸ διο-
 15 πτεύειν σκεπόμενος, τὴν μὲν δεξιὰν κοντῷ μεῖζονι λόγῃς ὀπλίζει, τὴν λαιὰν δὲ εἰς τὸν χαλινὸν ἀσχολεῖ. κοπίδα δὲ ὑπὸ τὴν πλευρὰν παρηρητημένος, οὐ τὰ στέθνα μόνον ἀλλὰ καὶ σῶμα τὸ ἄλλο ἅπαν τεθωράκισται. ἐργασία δὲ τοῦ θώρακος τοιάδε. σκυτάλας χαλκᾶς τε καὶ
 20 σιδηρᾶς ὅσον σπιθαμίας πάντοθεν εἰς σχῆμα τετραγώνου ἐλάσαντες, καὶ ἄλλην ἐπ' ἄλλην κατ' ἄκρα τῶν πλευρῶν ἐφαρμόσαντες ὥς τῇ κατωτέρᾳ τὴν ὑπερκειμένην ἀεὶ καὶ τῇ πλαγίᾳ τὴν παρακειμένην κατὰ τὸ συνεχρὲς ἐπιβαίνειν, καὶ ῥαφαῖς ὑπὸ τὰς ἐπιπτυχὰς τὴν
 25 συμπλοκὴν ἀγκιστρῶσαντες, χιτῶνά τινα φοριδωτὸν ἀπεργάζονται, προσπίπτοντα μὲν ἀλύπως τῷ σώματι καὶ πάντῃ περιφυόμενον, περιγράφοντα δὲ μέλος ἕκαστον καὶ πρὸς τὸ ἀκώλυτον τῆς κινήσεως συστελλόμενόν τε καὶ συνεκτεινόμενον. ἔστι γὰρ χειριδωτός, ἀπ' αὐχένος
 30 εἰς γόνυ καθειμένος, μόνοις τοῖς μηροῖς, καθ' ὃ τῶν ἱππέων νώτων ἐπιβαίνειν ἀνάγκη, διαστελλόμενος. ὁ μὲν δὴ θώραξ τοιοῦτος, ἀντίτυπόν τι βελῶν χρῆμα, καὶ

τρόπος δὲ αὐτοῖς πανοπλίας τοιοῦσδε. ἀνὴρ ἔκκριτος 15
καὶ σώματος ἰσχὺν ἐπίλεκτος κρᾶνος μὲν ὑπέρχεται συμ-
φνές τε καὶ μονήλατον, καὶ ὄψιν ἀνδρὸς εἰς ἀκρίβειαν
ὥσπερ τὰ προσωπεῖα σοφισζόμενον. τοῦτῳ δὲ ἐκ κορυ-
φῆς εἰς ἀνέχονα πάντα πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὸ διο-
16 πτεύειν σκεπόμενος, τὴν μὲν δεξιὰν κονιτῷ μελίζονι λόγ-
χης ὀπλίζει, τὴν λαίαν δὲ εἰς τὸν χαλινὸν ἀσχολεῖ. κο-
πίδα δὲ ὑπὸ τὴν πλευρὰν παρηρητημένος, οὐ τὰ στέφονα
μόνον ἀλλὰ καὶ σῶμα τὸ ἄλλο ἅπαν τεθωράκισται. ἐρ-
γασία δὲ τοῦ θώρακος τοιαύδε. σκυτάλας χαλκᾶς τε καὶ
20 σιδηρᾶς ὅσον σπιθαμιαίας πάντοθεν εἰς σχῆμα τετρά-
γωνον ἐλίσσαντες, καὶ ἄλλην ἐπ' ἄλλην κατ' ἄκρα τῶν
πλευρῶν ἐλίσσαντες ὡς τῇ κατωτέρα τὴν ὑπεροκειμέ-

ἡ γὰρ ἐν παρακειμένην κατὰ τὸ συν-
 ἡ δὲ καὶ ὑπὸ τὰς ἐπιπυχὰς τὴν
 χιτῶνά τινα φοριδωτὸν ἀπ-
 μὲν ἀλύπως τῷ σώματι καὶ
 ῥαάφοντα δὲ μέλος ἕκαστον
 κινήσεως συστελλόμενόν τε
 ἄρ χειριδωτός, ἀπ' αὐχένος
 εἰς τοῖς μηροῖς, καθ' ὃ τῶν
 ἀνάγκη, διαστελλόμενος. ὁ
 τίτυπόν τι βελῶν χοῆμα, καὶ

πρὸς πᾶσαν τρωῶσιν ἀπομαχόμενον· ἡ κνημὶς δὲ ἀπ' ἄκρων ταρσῶν εἰς γόνυ διήκει, συνάπτουσα πρὸς τὸν θώρακα. παραπλησίᾳ δὲ σκευῇ καὶ τὸν ἵππον περιφράττουσι, τοὺς τε πόδας κνημῖσι περιδέοντες, καὶ προμετωπίδοις τὴν κεφαλὴν δι' ὄλου σφηκοῦντες, ἐκ νώ- 5 των τε ἐπὶ γαστέρα καθ' ἑκατέραν πλευρὰν σκέπασμα σιδηρόπλοκον ἀπαιωροῦντες, ὥς ὀπλίζειν τε ἅμα καὶ τῇ λαγαρότητι μὴ ἐμποδίζειν τοὺς δρόμους. οὕτως ἐσκευασμένος καὶ οἶον ἐμβεβλημένος περιβαίνει τὸν ἵππον, οὐκ αὐτὸς ἐφαλλόμενος, ἀλλ' ἐτέρων διὰ τὸ 10 ἄχθος ἀνατιθεμένων. κάπειδ' ἂν ὁ καιρὸς ἦκη τῆς μάχης, ἐφείς τῳ χαλινῷ τὸν ἵππον καὶ μυωπλάσας παντὶ τῳ ῥοθίῳ κατὰ τῶν ἐναντίων ἵεται σιδηροῦς τις ἀνὴρ φαινόμενος, ἢ καὶ σφυρήλατος ἀνδριάς κινούμενος. ὁ κοντὸς δὲ τὰ μὲν πρὸς τῇ αἰχμῇ κατὰ πολὺ καὶ εἰς εὐθὺ προ- 15 βέβληται, δεσμῷ πρὸς τὸν αὐχένα τὸν ἵππειον ἀνεχόμενος· τὸν οὐρίαχον δὲ βρόχῳ πρὸς τοῖς ἱππέσις μηροῖς ἐξήφθεται, μὴ εἰκὼν ἐν ταῖς συμβολαῖς, ἀλλὰ συνεργῶν τῇ χειρὶ τοῦ ἱππέως, εὐθυνούσῃ μόνον τὴν βολήν, αὐτοῦ δὲ ἐπιτείνοντος καὶ πρὸς τὸ σφοδρότερον 20 τῆς τρώσεως ἀντερεΐδοντος, τῇ ῥύμῃ διαπεύρει πάντα τὸν ὑποπίπτοντα, καὶ μιᾷ πληγῇ δύο που φέρει πολλακίς ἀναρτήσας.

- 16 τοιοῦτον δὲ ἔχων τὸ ἱππικὸν ὁ σατράπης, καὶ οὕτω τὸ Περσικὸν διατάξας, ἐπήει ἀντιμέτωπος, κατὰ νώτων 25 αἰετὸν ποταμὸν ποιούμενος, καὶ πλήθει κατὰ πολὺ τῶν Αἰθιοπῶν λειπόμενος τῷ ὕδατι τὴν κύκλωσιν ἀπτεῖχευεν. ἀντεπῆγε δὲ καὶ ὁ Ὑδάσπης, τοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως Πέρσαις τε καὶ Μήδοις τοὺς ἐκ Μερόης ἀντιτάττων, ἄνδρας ὀπλομάχους τε καὶ τῆς κατασυστά- 30 δην χειρονομίας ἐπιστήμονας· τοὺς δὲ ἐκ τῆς Τρωγλοδυτικῆς καὶ τοὺς τῇ κινναμωμοφόρῳ προσόλους, εὐ-

σταλεις τε τήν ὄπλισιν καὶ ποδώκεις καὶ τοξείαν ἀρί-
 στους, τοῖς κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ἐναντίων σφενδονήταις
 τε καὶ ἀκοντισταῖς παρενοχλήσοντας ἀπεκλήρωσε. τὸ
 δὲ μεσεῦον τοῦ Περσικοῦ τοῖς καταφράκτοις μεγαλαυ-
 5 χούμενον καταμαθῶν, ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
 πυργοφόρους ἐλέφαντας ἀντέταξε, τὸ Βλεμύων καὶ
 Σηρῶν ὀπλιτικὸν προτάξας, καὶ ἃ χρὴ πράττειν παρὰ
 τὸ ἔργον ἐπιστείλας.

- ἀρθέντων δὲ ἐκατέρωθεν τῶν σημείων, καὶ τοῦ μὲν 17
- 10 Περσικοῦ διὰ σαλπύγων, ῥόμβοις δὲ καὶ τυμπάνοις
 τῶν Αἰθιοπῶν τὴν μάχην ἐπισημαινόντων, ὁ μὲν Ὅρο-
 νδάτης ἐμβοήσας δρόμῳ τὰς φάλαγγας ἐπῆγεν, ὁ δὲ
 Ὑδάσπης τὰ μὲν πρῶτα σχολαίτερον ἀντεπιέναι προσ-
 ἔταττε, βάσιν ἐκ βάσεως ἡσυχῇ παραμείβοντας, τῶν τε
 15 ἐλεφάντων ἕνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ἀπολειφθεῖεν τῶν προ-
 μάχων, καὶ ἅμα τὴν ρύμην τῶν ἱππέων τῷ μεταξὺ
 προϋπεκλύων. ἐπεὶ δὲ βολῆς ἐντὸς ἤδη καθίσταντο καὶ
 τοὺς καταφράκτους ἐρεθίζοντας τὴν ἵππον εἰς τὴν ἐπέ-
 λασιν οἱ Βλέμυες κατέμαθον, τὰ προστεταγμένα πρὸς
 20 τοῦ Ὑδάσπου ἔπραττον, καὶ τοὺς Σῆρας ὥσπερ προκώ-
 λυμα εἶναι καὶ προασπίζειν τῶν ἐλεφάντων καταλιπόν-
 τες, αὐτοὶ πολλὴν τῶν τάξεων προπηδήσαντες, ὡς τάχους
 εἶχον, ἐπὶ τοὺς καταφράκτους ὤρμησαν, μανίας ἔμφα-
 σιν τοῖς ὀρώσι παριστάντες, οὕτως ὀλίγοι πρὸς πλείονας
 25 καὶ πρὸς οὕτω πεφραγμένους προεφορμήσαντες. οἱ
 Πέρσαι δὲ πλεον ἢ πρότερον ἐφέντες τοῖς ἵπποις ἐπή-
 λαυνον, ἔρμαιον τὸ ἐκείνων θράσος ποιούμενοι, καὶ
 ὡς αὐτίκα καὶ παρὰ τὴν πρώτην συμβολὴν ἀρπασό-
 μενοι.
- 30 τότε οἱ Βλέμυες εἰς χεῖρας ἤδη συμπύκτοντες, καὶ 18
 μόνον οὐ ταῖς αἰχμαῖς ἐγγρίμπτοντες, ἀθρόον καὶ καθ’
 ἓν σύνθημα ὑπώκλασάν τε καὶ ὑπεδύοντο τοῖς ἵπποις,

πρὸς πᾶσαν τρωῶσιν ἀπομαχόμενον· ἡ κνημὶς δὲ ἀπ' ἄκρων ταρσῶν εἰς γόνυ διήκει, συνάπτουσα πρὸς τὸν θώρακα. παραπλησίᾳ δὲ σκευῇ καὶ τὸν ἵππον περιφράττουσι, τοὺς τε πόδας κνημῖσι περιδέοντες, καὶ προμετωπιδίοις τὴν κεφαλὴν δι' ὄλου σφηκοῦντες, ἐκ νώ- 5 των τε ἐπὶ γαστέρα καθ' ἑκατέραν πλευρὰν σκέπασμα σιδηρόπλοκον ἀπαιρωῦντες, ὥς ὀπλίζειν τε ἅμα καὶ τῇ λαγαρότητι μὴ ἐμποδίζειν τοὺς δρόμους. οὕτως ἐσκευασμένος καὶ οἶον ἐμβεβλημένος περιβαίνει τὸν ἵππον, οὐκ αὐτὸς ἐφαλλόμενος, ἀλλ' ἑτέρων διὰ τὸ 10 ἄχθος ἀνατιθεμένων. ἀάπειδαν ὁ καιρὸς ἦκη τῆς μάχης, ἐφείς τῳ χαλινῳ τὸν ἵππον καὶ μυωπίας παντὶ τῳ ῥοθίῳ κατὰ τῶν ἐναντίων ἵεται σιδηροῦς τις ἀνὴρ φαινόμενος, ἡ καὶ σφυρήλατος ἀνδριάς κινούμενος. ὁ κοντὸς δὲ τὰ μὲν πρὸς τῇ αἰχμῇ κατὰ πολὺ καὶ εἰς εὐθὺ προ- 15 βέβληται, δεσμῳ πρὸς τὸν ἀνέχονα τὸν ἵππειον ἀνεχόμενος· τὸν οὐρίλαχον δὲ βρόχῳ πρὸς τοῖς ἱππέοις μηροῖς ἐξήρτηται, μὴ εἰκὼν ἐν ταῖς συμβολαῖς, ἀλλὰ συνεργῶν τῇ χειρὶ τοῦ ἱππέως, εὐθυνοῦση μόνον τὴν βολήν, αὐτοῦ δὲ ἐπιτείνοντος καὶ πρὸς τὸ σφοδρότερον 20 τῆς τρώσεως ἀντερεΐδοντος, τῇ φύμῃ διαπεῖρει πάντα τὸν ὑποπίπτοντα, καὶ μιᾷ πληγῇ δύο πού φέρει πολλακίς ἀναρτήσας.

- 16 τοιοῦτον δὲ ἔχων τὸ ἱππικὸν ὁ σατράπης, καὶ οὕτω τὸ Περσικὸν διατάξας, ἐπήει ἀντιμέτωπος, κατὰ νώτων 25 αἰετὸν ποταμὸν ποιούμενος, καὶ πλήθει κατὰ πολὺ τῶν Αἰθιοπίων λειπόμενος τῳ ὕδατι τὴν κύκλωσιν ἀπετείχιζεν. ἀντεπῆγε δὲ καὶ ὁ Ὑδάσπης, τοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως Πέρσαις τε καὶ Μήδοις τοὺς ἐκ Μερόης ἀντιτάττων, ἄνδρας ὀπλομάχους τε καὶ τῆς κατασυστά- 30 δην χειρονομίας ἐπιστήμονας· τοὺς δὲ ἐκ τῆς Τρωαγοδυτικῆς καὶ τοὺς τῇ κινναμωμοφόρῳ προσόλους, εὐ-

σταλεις τε τήν ὀπλισιν καὶ ποδώκεις καὶ τοξείαν ἀρί-
 στους, τοῖς κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ἐναντίων σφενδονήταις
 τε καὶ ἀκοντισταῖς παρενοχλήσοντας ἀπεκλήρωσε. τὸ
 δὲ μεσεῦον τοῦ Περσικοῦ τοῖς καταφράκτοις μεγαλαυ-
 5 χούμενον καταμαθὼν, ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
 πυργοφόρους ἐλέφαντας ἀντέταξε, τὸ Βλεμμύων καὶ
 Σηρῶν ὀπλιτικὸν προτάξας, καὶ ἃ χρὴ πράττειν παρὰ
 τὸ ἔργον ἐπιστείλας.

ἀρθέντων δὲ ἐκατέρωθεν τῶν σημείων, καὶ τοῦ μὲν 17
 10 Περσικοῦ διὰ σαλπύγγων, ῥόμβοις δὲ καὶ τυμπάνοις
 τῶν Αἰθιοπῶν τὴν μάχην ἐπισημαινόντων, ὁ μὲν Ὀρο-
 νδάτης ἐμβοήσας δρόμῳ τὰς φάλαγγας ἐπῆγεν, ὁ δὲ
 Ὑδάσπης τὰ μὲν πρῶτα σχολαίτερον ἀντεπιέναι προσ-
 ἔταττε, βάσιν ἐκ βάσεως ἡσυχῇ παραμείβοντας, τῶν τε
 15 ἐλεφάντων ἕνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ἀπολειφθίεν τῶν προ-
 μάχων, καὶ ἅμα τὴν ῥύμην τῶν ἱππέων τῷ μεταξὺ
 προϋπεκλύων. ἐπεὶ δὲ βολῆς ἐντὸς ἤδη καθίσταντο καὶ
 τοὺς καταφράκτους ἐρεθίζοντας τὴν ἱππον εἰς τὴν ἐπέ-
 λασιν οἱ Βλέμμυες κατέμαθον, τὰ προστεταγμένα πρὸς
 20 τοῦ Ὑδάσπου ἔπραττον, καὶ τοὺς Σῆρας ὥσπερ προκώ-
 λυμα εἶναι καὶ προασπίζειν τῶν ἐλεφάντων καταλιπόν-
 τες, αὐτοὶ πολὺ τῶν τάξεων προπηδήσαντες, ὡς τάχους
 εἶχον, ἐπὶ τοὺς καταφράκτους ὤρμησαν, μανίας ἔμφα-
 σιν τοῖς ὀρῶσι παριστάντες, οὕτως ὀλίγοι πρὸς πλείονας
 25 καὶ πρὸς οὕτω πεφραγμένους προεφορμήσαντες. οἱ
 Πέρσαι δὲ πλέον ἢ πρότερον ἐφέντες τοῖς ἱπποῖς ἐπή-
 λαυνον, ἔρμαιον τὸ ἐκείνων θράσος ποιούμενοι, καὶ
 ὡς αὐτίκα καὶ παρὰ τὴν πρώτην συμβολὴν ἀρπασό-
 μενοι.

30 τότε οἱ Βλέμμυες εἰς χεῖρας ἤδη συμπύκτοντες, καὶ 18
 μόνον οὐ ταῖς αἰχμαῖς ἐγγυρίμπτοντες, ἀθρόον καὶ καθ’
 ἓν σύνθημα ὑπώκλασάν τε καὶ ὑπεδύοντο τοῖς ἱπποῖς,

γόνυ μὲν θάτερον τῇ γῇ προσερείδοντες, κεφαλὴν δὲ
 καὶ νῶτα [ταῖς μὲν οὐδὲν ἤ] μόνον οὐ πατούμενοι.
 παράδοξον δὲ ἔδρων, καὶ ἐλυμαίνοντο τὴν ἵππον ὑπὸ
 τὴν γαστέρα κατὰ τὴν διεξέλασιν τοῖς ξίφεσιν ἀνακό- 5
 πτοντες, ὥστε ἐπιπτον μὲν οὐκ ὀλίγοι τῶν ἱππέων, τῶν
 ἱππῶν πρὸς τὴν ἀλγηδόνα τὸν χαλινὸν ὑπερορῶντων
 καὶ τοὺς ἀναβάτας ἀποσειομένων, οὓς κορμηθὸν κειμέ-
 νους οἱ Βλέμμυες ὑπὸ τοὺς μηρούς ἀνέτεμνον· ἀκίνητος
 γὰρ Περσῶν κατάφρακτος τοῦ χειραγωγήσοντος ἀμοι-
 ρήσας. ὅσοι δὲ ἀτρώτοις τοῖς ἵπποις συνηνέχθησαν, ἐπὶ 10
 τοὺς Σήρας ἐφέροντο. οἱ δὲ, ἐπειδὴ μόνον ἐπλησίαζον,
 κατόπιν ἑαυτοὺς τῶν ἐλεφάντων ὑπέστελλον, ὥσπερ
 ἐπὶ λόφον ἢ φρούριον τὸ ζῶον καταφεύγοντες. ἐνθα
 πολὺς φόνος καὶ ὀλίγου παντελὴς συνέπιπτε τοῖς ἱ-
 πεύσιν. οἳ τε γὰρ ἵπποι πρὸς τὸ ἄηθες τῆς τῶν ἐλεφάν- 15
 των ὄψεως, ἀθρόον παραγνυμνωθείσης καὶ τῷ [μεγέθει]
 ξενίζοντι τῆς θέας τὸ φοβερὸν ἐπιφερούσης, οἱ μὲν πα-
 λινδρομοῦντες οἱ δὲ ἐν ἀλλήλοις συνταραττόμενοι,
 τὴν ἀΐξιν τῆς φάλαγγος τάχιστα παρῆλυν· οἳ τε ἐπὶ
 τῶν ἐλεφάντων κατὰ τοὺς πύργους, ἕξ μὲν ἕκαστον κατ- 20
 ειληφότες, δύο δὲ κατὰ πλευρὰν ἐκάστην ἐκτοξεύοντες,
 τῆς ἐπ' οὐρὰν μόνης εἰς τὸ ἄπρακτον σχολαζούσης, οὐ-
 τω δὴ τι συνεχές τε καὶ ἐπίσκοπον ὥσπερ ἐξ ἀκροπό-
 λεως τῶν πύργων ἐβαλλον ὥστε εἰς νέφους φαντασίαν
 τὴν πυκνότητα παραστῆναι τοῖς Πέρσαις, καὶ πλέον ὅτε 25
 τοὺς ὀφθαλμοὺς μάλιστα τῶν ἐναντίων σκοποὺς οἱ Αἰ-
 θίορες ποιούμενοι, καθάπερ οὐκ ἐκ τῶν Ἰσων πολεμοῦν-
 τες ἀλλ' εὐστοχίας ἀγώνισμα προθέντες, οὕτως ἀδια-
 πτάτως ἐτυγχانون ὥστε οἱ διαπεπαρμένοι τοῖς βέλεσιν
 ἐφέροντο σὺν οὐδενὶ κόσμῳ διὰ τοῦ πλήθους, καθάπερ 30
 αὐλοὺς τοὺς οἰστοὺς τῶν ὀφθαλμῶν προβεβλημένοι. εἰ
 δὲ τινας ὑπὸ ῥύμης τοῦ δρόμου μὴ κατασχεθέντες οἱ

ἵπποι, καὶ ἄκουτας ὑπεξαγαγόντες, εἰς τοὺς ἐλέφαντας ἐνέβαλλον, καὶ οὕτως οἱ μὲν αὐτοῦ κατανηλίσκοντο, ὑπὸ τε τῶν ἐλεφάντων ἀνατρεπόμενοι καὶ καταπατούμενοι, οἱ δὲ ὑπὸ τε τῶν Σηρῶν ὑπὸ τε τῶν Βλεμμύων
 5 ὥσπερ ἐκ λόχου τοῦ ἐλέφαντος ἐκδρομάς τε ποιουμένων, καὶ τοὺς μὲν τιτρώσκειν εὐστοχούντων, τοὺς δὲ κατὰ συμπλοκὴν ἀπὸ τῶν ἵππων εἰς γῆν ὠθούντων. ὅσοι δὲ καὶ διεδίδρασκον, ἄπρακτοι καὶ οὐδὲν θράσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἀπεχώρουν· τὸ γὰρ θηρίον πέφρακται μὲν
 10 καὶ σιδήρῳ παραγινόμενον εἰς μάχην, καὶ ἄλλως δὲ πρὸς τῆς φύσεως τὴν δορὰν ἐστόμωται, στερεμνίου φολίδος τῇ ἐπιφανείᾳ ἐπιτρεχούσης καὶ πᾶσαν αἰχμὴν τῷ ἀντιτύπῳ θρανούσης.

τραπέντων δὲ ἅπαξ εἰς φυγὴν τῶν ὑπολειπομένων, 19
 15 αἰσχίστα δὴ πάντων ὁ σατραπῆς Ὀροονδάτης, τὸ μὲν ἄρμα ἐγκαταλιπὼν ἵππου δὲ τῶν Νυσαίων ἐπιβάς, διεδίδρασκεν, ἀγνοούντων ταῦτα τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν κέρας Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰβύων, καὶ σὺν εὐτολμίᾳ πάσῃ τὴν μάχην συμφερομένων, καὶ πασχόντων μὲν πλεί-
 20 ονα ἢ θρῶντων, καρτερικῶ δὲ λήματι τὰ δεινὰ ὑπομενόντων. οἱ γὰρ ἐκ τῆς κινναμωμοφόρου κατ' αὐτοὺς τεταγμένοι δεινῶς πιεζοῦντες πολλὴν ἀπορίαν παρεῖχον, ἐπιόντας μὲν ὑποφεύγοντες καὶ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος προφθάνοντες, καὶ ἀπεστραμμένοις εἰς τοῦπίσω
 25 τοῖς τόξοις καὶ παρὰ τὴν φυγὴν βάλλοντες, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπιτιθέμενοι, καὶ κατὰ τὰ πλάγια οἱ μὲν ταῖς σφενδόναις βάλλοντες, οἱ δὲ μικροῖς μὲν τοῖς βέλεσιν, ἰψὶ δὲ δρακόντων πεφαρμαγμένοις τοξεύοντες ὀξύι τινα καὶ ἀπότομον θάνατον ἐπέφερον. τοξεύουσι δὲ οἱ τῆς κιν-
 30 ναμωμοφόρου παίζειν πλεον ἢ σπουδάζειν τὴν τοξείαν ἐοικότες. πλέγμα γάρ τι κυκλωτερὲς τῇ κεφαλῇ περιθέντες, καὶ τοῦτο βέλεσι κατὰ τὸν κύκλον περιπεύραν-

πορθμείων, ἐπιφοροῦντες. οὕτω μὲν δὴ τὸ ὕδωρ ὑπε-
νόστησεν. ἦν δὲ οὐδ' ὥς πορευτέα παρ' ἀλλήλους οὐ-
δετέροις· ἰλύος γὰρ βαθείας ἢ γῆ κατάπλεως ἐγεγόνει,
καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐξικμάσθαι φαινομένην τέλμα δύν-
γρον ὑπέτρεχεν, ἵππου τε ὁμοίως καὶ ἀνδρὸς βάσιν εἰς 5
βυθισμόν ἐνεδρεῦον.

- 9 ἡμέρας μὲν δὴ δύο πον καὶ τρεῖς οὕτω διῆγον, ἦν-
εωγμέναις μὲν ταῖς πύλαις οἱ Συηναῖοι, ὅπλοις δὲ ἀπο-
κειμένοις οἱ Αἰθίοπες τὴν εἰρήνην ἐπισημαίνοντες. καὶ
ἦν τὸ γινόμενον ἀνακωχή τις ἀνεπίμικτος, οὔτε φρου- 10
ρᾶς ἔτι παρ' οὐδετέροις σπουδαζομένης, καὶ πλέον τῶν
κατὰ τὴν πόλιν εὐπαθείαις ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότων. καὶ
γὰρ πῶς συνέπεσε καὶ τὰ Νειλῶα τότε, τὴν μεγίστην
παρ' Αἰγυπτίοις ἑορτήν, ἐνεστηκέναι, κατὰ τροπὰς μὲν
τὰς θερινὰς μάλιστα καὶ ὅτε ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως ὁ πο- 15
ταμὸς ἐμφαίνει τελουμένην, ὑπὲρ πάσας δὲ τὰς ἄλλας
πρὸς Αἰγυπτίων σπουδαζομένην δι' αἰτίαν τοιάνδε.
θεοπλαστοῦσι τὸν Νεῖλον Αἰγύπτιοι, καὶ κρειττόνων
τὸν μέγιστον ἄγουσιν, ἀντίμιμον οὐρανοῦ τὸν ποταμὸν
σεμνηγοροῦντες, οἷα δὴ δόξα νεφώσεων καὶ ὑετῶν ἀε- 20
ρίων τὴν ἀρουμένην αὐτοῖς ἄρδοντα καὶ εἰς ἔτος ἀεὶ
τεταγμένως ἐπομβρίζοντα. καὶ ταύτῃ μὲν ὁ πολὺς λεῶς·
ἃ δὲ ἐκθειάζουσιν, ἐκεῖνα. τοῦ εἶναι καὶ ζῆν ἀνθρώ-
πους τὴν ὑγρᾶς τε καὶ ξηρᾶς οὐσίας σύνοδον αἰτίαν μά-
λιστα νομίζουσι, τὰ ἄλλα στοιχεῖα τούτοις συννύαρχειν 25
τε καὶ συναναφαίνεσθαι λέγοντες, καὶ τὴν μὲν ὑγρὰν
τὸν Νεῖλον, θατέραν δὲ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν ἐμφαίνειν.
καὶ ταυτὶ μὲν δημοσιεύουσι, πρὸς δὲ τοὺς μύστας Ἴσιον
τὴν γῆν καὶ Ὅσιριν τὸν Νεῖλον καταγγέλλουσι, τὰ πράγ-
ματα τοῖς ὀνόμασι μεταλαμβάνοντες. ποθεῖ γοῦν ἀπ- 30
όντα ἢ θεὸς καὶ χαίρει συνόντι, καὶ μὴ φαινόμενον αὐ-
θις θρηνεῖ, καὶ ὥς δὴ τινα πολέμιον τὸν Τυφῶνα ἐχ-

θραίνει, φυσικῶν τινῶν, οἶμαι, ἀνδρῶν καὶ θεολόγων
 πρὸς μὲν τοὺς βεβήλους τὰς ἐγκατεσπαρμένας τούτοις
 ὑπονοίας μὴ παραγυμνούντων, ἀλλ' ἐν εἶδει μύθου
 προκατηχούντων, τοὺς δὲ ἐποπτικωτέρους καὶ ἀνακτό-
 5 ρων ἐντὸς τῇ πυρφόρῳ τῶν ὄντων λαμπάδι φανότερον
 τελούντων.

τοῦτό τοι καὶ ἡμῖν εὐμένεια μὲν εἶη τῶν εἰρημένων, 10
 τὰ μυστικώτερα δὲ ἀρρήτῳ σιγῇ τετιμῆσθω, τῶν κατὰ
 Σύνηγη ἐξῆς περαινομένων. τῆς γὰρ δὴ τῶν Νειλῶν
 10 ἑορτῆς ἐνεστηκυίας οἱ μὲν ἐγγῶριοι πρὸς θυσίαις τε καὶ
 τελεταῖς ἦσαν, τοῖς μὲν σώμασι τοῖς περιεστηκόσι δεινοῖς
 κάμνοντες, ταῖς ψυχαῖς δὲ τῆς περὶ τὸ θεῖον εὐσεβείας
 ἐκ τῶν ἐνόντων οὐκ ἀμνημονοῦντες· ὁ δὲ Ὀροονδάτης
 μέσας νύκτας ἐπιτηρήσας, πρὸς ὕπνον βαθὺν τῶν Συη-
 15 ναίων ἀπὸ τῆς εὐωχίας τετραμμένων, ὑπεξάγει τὸν
 στρατὸν, ὥραν τε μίαν καὶ πύλην, καθ' ἣν ἔδει ποιή-
 σασθαι τὴν ἔξοδον, κρύφα τοῖς Πέρσiais προπαραγγέ-
 λας. ἐπέσταλτο δὲ ἐκάστῳ δεκαδάρχη ἵππους μὲν καὶ
 20 ὑποζύγια κατὰ χώραν ἔαν, πρὸς τε δυσχερείας ἀπαλλα-
 γήν, καὶ τοῦ μὴ τινα πρὸς τὸν τάραχον αἰσθησιν γενέ-
 σθαι τῶν θρωμένων, τὰ ὄπλα δὲ ἀναλαβόντας μόνα καὶ
 δοκίδα ἢ σανίδα πορισαμένους ἐπάγεσθαι. ἐπεὶ δὲ 11
 ἡθροίσθησαν καθ' ἣν προείρητο πύλην, ἐγκάρσια τῷ
 πηλῷ τὰ ξύλα, ἅπερ ἐκάστη δεκάς ἐπήχθιστο, ἐπιβάλ-
 25 λων καὶ ἀλλήλων ἐχόμενα συντιθεῖς, τῶν κατόπιν αἰεὶ
 τοῖς ἡγουμένοις μεταδιδόντων, οἷον διὰ ζεύγματος ῥᾶ-
 στά τε καὶ τάχιστα διεβίβασε τὸ πλῆθος. καὶ λαβόμενος
 τῆς ἐστερεωμένης, τοὺς τε Αἰθίοπας οὐδὲν προῖδομέ-
 νους οὐδὲ φροντίδα τῆς φυλακῆς πεποιημένους, ἀλλ'
 30 ἀπρονοήτως καθεύδοντας, διαλαθάν, ἐπὶ τὴν Ἑλεφαν-
 τίνην, ὥς δρόμου τε εἶχε καὶ ἄσθματος, καθ' ἐν τὸν
 στρατὸν ἦγεν, ἀκάλυτός τε εἰσέφρησεν εἰς τὴν πόλιν,

τῶν ἐκ τῆς Συήνης προαπεσταλμένων δύο Περσῶν, οὕτω πρὸς αὐτοὺς συντεταγμένον, ἐπιτηρούντων ὅσαι νύκτες τὴν ἔφοδον, ἀπαιδὴ τὸ συγκείμενον ἀνεφθέγγαντο σύμβολον, παραχρῆμα τὰς πύλας ἀναπετασάντων.

5

ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης οἱ Συνηαῖοι τὸν δρασμὸν ἐγνώριζον, τὰ μὲν πρῶτα κατ' οἶκον τὸν ἰδίον ἕκαστος τοὺς ἐπεξενωμένους Περσῶν οὐχ ὀρῶντες, εἶτα καὶ κατὰ συλλόγους συνιστάμενοι, καὶ τέλος καὶ τὸ ξεῦγμα ἐποπτεύοντες. αὐτοὶς οὖν εἰς ἀγωνίαν καθίσταντο, καὶ δευτέρων ἀδικημάτων ἐγκλημα προσεδέχοντο βαρύτερον ὥς ἐπὶ φιλανθρωπία τοσαύτῃ γεγενησάμενοι καὶ τὸν δρασμὸν τοῖς Πέρσαις συνεργήσαντες. ἔγνωσαν οὖν πανδημεὶ τῆς πόλεως ἐξορμήσαντες ἐγχειρίζειν τε ἑαυτοὺς τοῖς Αἰθίοσι καὶ ὄρκοις πιστοῦσθαι τὴν ἄγωνιαν, εἴ πως εἰς ἔλεον ἐπικλασθεῖεν. ἀθροίσαντες οὖν πᾶσαν ἡλικίαν, καὶ κλάδους εἰς ἱκετηρίαν ἀναλαβόντες, κηρούς τε καὶ δᾶδας ἀψάμενοι, καὶ τὰ ἱερὰ γένη καὶ ἔδη τῶν θεῶν ὥσπερ κηρύκεια προβεβλημένοι, διὰ τε τοῦ ξεύματος ὥς τοὺς Αἰθίοπας ἐλθόντες ἱκέται πόρρωθεν γονυπесоῦντες ἐκάθηντο, καὶ ὕφ' ἐν σύνθημα καὶ φωνὴν γοῶδη μίαν ἐλεινὴν ὀλολυγνὴν ἰέντες ἱκέτευον. οἰκτιζόμενοι δὲ πλέον τὰ νεογνὰ τῶν βρεφῶν ἐπὶ γῆς προκαταβάλλοντες φέρεσθαι ὥς ἔτυχε μεθῆκαν, διὰ τῆς ἀνυπόπτου καὶ ἀνυπαίτιου μοίρας τὸ θυμούμενον τῶν Αἰθιοπῶν προμαλάσσοντες. τὰ βρέφη δὲ ὑπὸ πτοίας τε ἄμα καὶ ἀγνοίας τῶν πραττομένων τοὺς μὲν φύντας καὶ τρέφοντας, τάχα πον τὴν ἀπειρον ἀποτρεπόμενα βοήν, ὑπέφευγεν, ἐπὶ δὲ τὴν ἄγουσαν ὥς τοὺς πολεμίους τὰ μὲν εἶρε, τὰ δὲ ψελλιζόμενα τὴν βᾶσιν καὶ κλαυθυμυριζόμενα ἐπαγωγὸν

30

ἐφέρετο, καθάπερ σχεδιαζούσης ἐν αὐτοῖς τὴν ἱκεσίαν τῆς τύχης.

ὁ δὲ Ὑδάσπης ταῦτα ὁρῶν, καὶ τὴν πάλαι ἱκεσίαν 12 ἐπιτείνειν αὐτοὺς καὶ εἰς τὸ παντελὲς ἐξομολογεῖσθαι οἰηθείς, ἀποστείλας ἡρώτα τί βούλονται καὶ ὅπως μόνοι καὶ οὐ μετὰ τῶν Περσῶν ἤκοιεν. οἱ δὲ πάντα ἔλεγον, τὸν θρασμόν τῶν Περσῶν, τὸ ἑαυτῶν ἀνυπαίτιον, τὴν πάτριον ἐορτήν, καὶ ὡς πρὸς θεραπείαν τῶν κρεῖττόνων ὄντας καὶ πρὸς τῆς εὐωχίας ὑφυπνωμένους δια- 10 λάθιοιεν, ἴσως ἂν διαδράντες καὶ ἰδόντων καὶ γυμνῶν τοὺς ἐν ὅπλοις κωλύειν ἀδυνατούντων. ὁ δὲ οὖν Ὑδάσπης τούτων πρὸς αὐτὸν ἀπαγγελθέντων ὑποτοπήσας ὅπερ ἦν, ἀπάτην τινὰ καὶ ἐνέδραν πρὸς τοῦ Ὁροονδάτου γεννησομένην, τοὺς ἱερέας μόνους μετακαλεσάμενος, 15 καὶ τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν ἃ συνεπήγοντο πρὸς τὸ μᾶλλον καταιδέσαι προσκυνήσας, εἰ τι πλεόν ἔχοιεν ἀναδιδάσκειν περὶ τῶν Περσῶν ἐπυνθάνετο, καὶ ὅποι μὲν ὥρμησαν, τίνι δὲ θαρσεῖν ἔχουσιν ἢ τίσιν ἐπιχειρήσουσιν. οἱ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ἀγνοεῖν ἔφασαν, εἰκάξειν δὲ εἰς 20 τὴν Ἐλεφαντίνην ὥρμηκέναι, τοῦ πλείστου στρατοῦ κατ' ἐκείνην συνειλεγμένου, καὶ τοῦ Ὁροονδάτου τοῖς τε ἄλλοις καὶ πλεόν τοῖς καταφράκτοις ἱππεῦσιν ἐπανέχοντος.

ταῦτα εἰπόντων, καὶ εἰσιέναι εἰς τὴν πόλιν ὡς ἰδίαν 13 καὶ μεθεῖναι τῆς κατ' αὐτῶν ὀργῆς ἱκετευόντων, τὸ μὲν παρελθεῖν αὐτὸς εἰς τὴν πόλιν ὁ Ὑδάσπης τὸ παρὸν οὐδὲ ἐδοκίμαξε, δύο δὲ φάλαγγας ὀπλιτῶν εἰσπέμψας εἰς ἀπόπειράν τε ὑποπτευομένης ἐνέδρας, καὶ εἰ μὴδὲν εἴη τοιοῦτον, εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως, τοὺς τε Σηθηαίους 30 ἐπὶ χρησταῖς ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀποπέμψας, αὐτὸς εἰς τάξιν καθίστη τὸν στρατὸν ὡς ἢ δεξιόμενος ἐπιόντας τοὺς Πέρσας ἢ καθυστεροῦσιν ἐπελευσόμενος. καὶ οὕ-

πω πᾶν διετέτακτο, καὶ σκοποὶ προσελαύνοντες ἐφοδον τῶν Περσῶν εἰς μάχην ἐκτεταγμένων ἐμήνουν. ὁ γὰρ Ὅροονδάτης τὴν μὲν ἄλλην στρατιὰν εἰς τὴν Ἐλεφαντίνην ἀθροίξασθαι διατεταγμένος, αὐτὸς δέ, ὅτε τοὺς Αἰθίοπας ἐπιόντας παρ' ἐλπίδα κατώπτευσεν, εἰσδραμεῖν 5 σὺν ὀλίγοις εἰς τὴν Συήνην ἀναγκασθεὶς καὶ τοῖς χῶμασιν ἀποτειχισθεὶς, σωτηρίαν τε αἰτήσας καὶ καθ' ὑπόσχεσιν τοῦ Ἰθάσπου λαβὼν, ἀπιστότατος ἀνθρώπων γίνεται, καὶ δύο Περσῶν ἅμα τοῖς Αἰθίοσι περαιωθῆναι παρασκευάσας δῆθεν ὡς τὴν γνώμην τῶν κατὰ 10 τὴν Ἐλεφαντίνην, ἐφ' οἷς ἂν ἔλοιντο διαλύσασθαι πρὸς Ἰθάσπην, μαθησομένους ἐξέπεμψε, τὸ δ' ἀληθές, εἰ παρασκευάξεσθαι πρὸς μάχην προαιροῦνται, ὅταν αὐτός ποτε διαδραῖναι δυνηθῇ. καὶ τὸ τῆς γνώμης ἄπιστον εἰς ἔργον ἤγεν, ἠὲντεπισμένους τε καταλαβὼν ἀντίκα 15 ἐξῆγεν, οὐδ' εἰς βραχὺ τὴν ἐφοδον ὑπερθέμενος, ἀλλὰ τῷ τάχει τὴν παρασκευὴν, ὡς ἐδόκει, τῶν ἐναντίων ὑποτεμνόμενος.

- 14 ἤδη γοῦν παραταττόμενος ἐωρᾶτο, κόμπῃ τε Περσικῶ τὰς ὄψεις προκαταλαμβάνων καὶ ἀργυροῖς τε καὶ 20 ἐπιχρύσοις τοῖς ὅπλοις τὸ πεδίον καταστράπτων. ἄρτι γὰρ ἀνίσχοντος ἡλίου καὶ τὴν ἀκτῖνα κατὰ πρόσωπον τοῖς Πέρσαις ἐπιβάλλοντος, μαρμαρυγὴ τις ἄφραστος καὶ εἰς τοὺς πορρωτάτω διεκριπίζετο, τῆς πανοπλίας οἰκεῖον σέλας ἀνταναγκάζουσης. τὸ μὲν οὖν δεξιὸν κέρας αὐ- 25 τῶν Περσῶν τε καὶ Μήδων τὸ γνήσιον ἐπέλχε, τῶν μὲν ὀπλιτῶν ἡγουμένων, τῶν δὲ ὅσοι τοξόται κατόπιν ἐφεπομένων, ὡς ἂν γυμνοὶ πανοπλίας ὄντες ἀσφαλέστερον βάλλοιεν ὑπὸ τοῖς ὀπλίταις προασπιζόμενοι· τὴν δὲ Αἰγυπτίων τε καὶ Λιβύων χεῖρα καὶ τὴν ξενικὴν ἄπασαν 30 εἰς τὸ ἀριστερὸν κατένεμεν, ἀκοντιστάς τε καὶ τούτοις καὶ σφενδονήτας παραζεύξας, ἐκδρομάς τε ποιεῖσθαι

καὶ εἰσακοντίζειν ἐκ πλαγίων ὀρμωμένοις ἐπιστείλας.
αὐτὸς δὲ τὸ μέσον κατελάμβανεν, ἄρματός τε δρεπανη-
φόρου λαμπροῦ ἐπιβεβηκὼς καὶ ὑπὸ τῆς ἐκατέρωθεν
φάλαγγος εἰς ἀσφάλειαν δορυφορούμενος, τοὺς κατα-
5 φράκτους ἱππέας μόνον ἑαυτοῦ προέταττεν, οἷς δὴ καὶ
πλέον θαρσύνσας τὴν μάχην ἀπετόλμησε· καὶ γὰρ οὖν
καὶ ἔστιν ἦδε ἡ φάλαγξ Περσῶν ἀεὶ τὸ μαχιμώτατον,
καὶ οἶονεὶ τεῖχος ἀρραγὲς τοῦ πολέμου προβαλλό-
μενον.

10 τρόπος δὲ αὐτοῖς πανοπλίας τοιόσδε. ἀνὴρ ἑκκριτος 15
καὶ σώματος ἰσχὺν ἐπίλεκτος κράνος μὲν ὑπέρχεται συμ-
φνές τε καὶ μονήλατον, καὶ ὄψιν ἀνδρὸς εἰς ἀκρίβειαν
ὥσπερ τὰ προσωπεῖα σοφισόμενον. τούτῳ δὲ ἐκ κορυ-
φῆς εἰς αὐχένα πάντα πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὸ διο-
15 πτεύειν σκεπόμενος, τὴν μὲν δεξιὰν κοντῷ μερίζονι λόγ-
χης ὀπλίζει, τὴν λαιὰν δὲ εἰς τὸν χαλινὸν ἀσχολεῖ. κο-
πίδα δὲ ὑπὸ τὴν πλευρὰν παρηρητημένος, οὐ τὰ στέφνα
μόνον ἀλλὰ καὶ σῶμα τὸ ἄλλο ἅπαν τεθωράκισται. ἐρ-
γασία δὲ τοῦ θώρακος τοιάδε. σκυτάλας χαλκᾶς τε καὶ
20 σιδηρᾶς ὅσον σπιθαμιαίας πάντοθεν εἰς σχῆμα τετρα-
γωνον ἐλάσαντες, καὶ ἄλλην ἐπ' ἄλλην κατ' ἄκρα τῶν
πλευρῶν ἐφαρμόσαντες ὡς τῇ κατωτέρᾳ τὴν ὑπερκειμέ-
νην ἀεὶ καὶ τῇ πλαγίᾳ τὴν παρακειμένην κατὰ τὸ συν-
εχὲς ἐπιβαίνειν, καὶ ῥαφαῖς ὑπὸ τὰς ἐπιπτυχὰς τὴν
25 συμπλοκὴν ἀγκιστρῶσαντες, χιτῶνά τινα φολιδωτὸν ἀπ-
εργάζονται, προσπίπτοντα μὲν ἀλύπως τῷ σώματι καὶ
πάντῃ περιφυόμενον, περιγράφοντα δὲ μέλος ἕκαστον
καὶ πρὸς τὸ ἀκώλυτον τῆς κινήσεως συστελλόμενόν τε
καὶ συνεκτεινόμενον. ἔστι γὰρ χειριδωτός, ἀπ' αὐχένος
30 εἰς γόνυ καθειμένος, μόνοις τοῖς μηροῖς, καθ' ὃ τῶν
ἱππέων νώτων ἐπιβαίνειν ἀνάγκη, διαστελλόμενος. ὁ
μὲν δὴ θώραξ τοιοῦτος, ἀντίτυπὸν τι βελῶν χρῆμα, καὶ

πρὸς πᾶσαν τρωΐσιν ἀπομαχόμενον· ἡ κνημὶς δὲ ἀπ' ἄκρων ταρσῶν εἰς γόνυ διήκει, συνάπτουσα πρὸς τὸν θώρακα. παραπλησίᾳ δὲ σκευῇ καὶ τὸν ἵππον περιφράττουσι, τοὺς τε πόδας κνημῖσι περιδέοντες, καὶ προμετωπιδίοις τὴν κεφαλὴν δι' ὅλου σφηκοῦντες, ἐκ νώ- 5 των τε ἐπὶ γαστέρα καθ' ἑκατέραν πλευρὰν σκέπασμα σιδηρόπλοκον ἀπαιωροῦντες, ὥς ὀπλίζειν τε ἅμα καὶ τῇ λαγαρότητι μὴ ἐμποδίζειν τοὺς δρόμους. οὕτως ἐσκευασμένος καὶ οἶον ἐμβεβλημένος περιβαίνει τὸν ἵππον, οὐκ αὐτὸς ἐφαλλόμενος, ἀλλ' ἐτέρων διὰ τὸ 10 ἄχθος ἀνατιθεμένων. ἀπείδαν ὁ καιρὸς ἦκη τῆς μάχης, ἐφείς τῷ χαλινῷ τὸν ἵππον καὶ μὺσπιδας παντὶ τῷ ῥοδίῳ κατὰ τῶν ἐναντίων ἵεται σιδηροῦς τις ἀνὴρ φαινόμενος, ἡ καὶ σφυρήλατος ἀνδριᾶς κινούμενος. ὁ κοντὸς δὲ τὰ μὲν πρὸς τῇ αἰχμῇ κατὰ πολὺ καὶ εἰς εὐθὺ προ- 15 βέβληται, δεσμῷ πρὸς τὸν ἀνχένα τὸν ἱππεῖον ἀνεχόμενος· τὸν οὐρίαχον δὲ βρόχῳ πρὸς τοῖς ἱππέοις μηροῖς ἐξήρτηται, μὴ εἰκὼν ἐν ταῖς συμβολαῖς, ἀλλὰ συνεργῶν τῇ χειρὶ τοῦ ἱππέως, εὐθυνοῦσθαι μόνον τὴν βολήν, αὐτοῦ δὲ ἐπιτείνοντος καὶ πρὸς τὸ σφοδρότερον 20 τῆς τρώσεως ἀντερεΐδοντος, τῇ ῥύμῃ διαπείρει πάντα τὸν ὑποπίπτοντα, καὶ μιᾷ πληγῇ δύο που φέρει πολλάκις ἀναρτήσας.

- 16 τοιοῦτον δὲ ἔχων τὸ ἱππικὸν ὁ σατραπῆς, καὶ οὕτω τὸ Περσικὸν διατάξας, ἐπήει ἀντιμέτωπος, κατὰ νώτων 25 αἰετὸν ποταμὸν ποιούμενος, καὶ πλήθει κατὰ πολὺ τῶν Αἰθιοπίων λειπόμενος τῷ ὕδατι τὴν κύκλωσιν ἀπετείχεεν. ἀντεπήγε δὲ καὶ ὁ Ἰθάσσης, τοῖς ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως Πέρσαις τε καὶ Μήδοις τοὺς ἐκ Μερόης ἀντιτάττων, ἄνδρας ὀπλομάχους τε καὶ τῆς κατασυστά- 30 δην χειρονομίας ἐπιστήμονας· τοὺς δὲ ἐκ τῆς Τρωγλοδυτικῆς καὶ τοὺς τῇ κινναμωμοφόρῳ προσοίκους, εὐ-

σταλείς τε τὴν ὄπλισιν καὶ ποδώκεις καὶ τοξείαν ἀρί-
 στους, τοῖς κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ἐναντίων σφενδονήταις
 τε καὶ ἀκοντισταῖς παρενοχλήσοντας ἀπεκλήρωσε. τὸ
 δὲ μεσεῦον τοῦ Περσικοῦ τοῖς καταφράκτοις μεγαλαυ-
 5 χούμενον καταμαθὼν, ἐαυτὸν τε καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν
 πυργοφόρους ἐλέφαντας ἀντέταξε, τὸ Βλεμνύων καὶ
 Σηρῶν ὀπλιτικὸν προτάξας, καὶ ἃ χρὴ πράττειν παρὰ
 τὸ ἔργον ἐπιστείλας.

- ἀρθέντων δὲ ἐκατέρωθεν τῶν σημείων, καὶ τοῦ μὲν 17
- 10 Περσικοῦ διὰ σαλπίγγων, ῥόμβοις δὲ καὶ τυμπάνοις
 τῶν Αἰθιοπῶν τὴν μάχην ἐπισημαινόντων, ὁ μὲν Ὀρο-
 ονδάτης ἐμβοήσας δρόμῳ τὰς φάλαγγας ἐπῆγεν, ὁ δὲ
 Ὑδάσπης τὰ μὲν πρῶτα σχολαίτερον ἀντεπιέναι προσ-
 ἔταττε, βάσιν ἐκ βάσεως ἡσυχῇ παραμείβοντας, τῶν τε
 15 ἐλεφάντων ἔνεκεν, ὅπως ἂν μὴ ἀπολειφθεῖεν τῶν προ-
 μάχων, καὶ ἅμα τὴν φύμην τῶν ἱππέων τῷ μεταξὺ
 προϋπεκλύων. ἐπεὶ δὲ βολής ἐντὸς ἤδη καθίσταντο καὶ
 τοὺς καταφράκτους ἐρεθίζοντας τὴν ἵππον εἰς τὴν ἐπέ-
 λασιν οἱ Βλέμνυες κατέμαθον, τὰ προστεταγμένα πρὸς
 20 τοῦ Ὑδάσπου ἔπραττον, καὶ τοὺς Σῆρας ὥσπερ προκώ-
 λυμα εἶναι καὶ προασπίζειν τῶν ἐλεφάντων καταλιπόν-
 τες, αὐτοὶ πολὺ τῶν τάξεων προπηδήσαντες, ὡς τάχους
 εἶχον, ἐπὶ τοὺς καταφράκτους ὤρμησαν, μανίας ἔμφα-
 σιν τοῖς ὀρώσι παριστάντες, οὕτως ὀλίγοι πρὸς πλείονας
 25 καὶ πρὸς οὕτω πεφραγμένους προεφορμήσαντες. οἱ
 Πέρσαι δὲ πλέον ἢ πρότερον ἐφέντες τοῖς ἵπποις ἐπή-
 λαυνον, ἔρμαιον τὸ ἐκείνων θράσος ποιούμενοι, καὶ
 ὥς αὐτίκα καὶ παρὰ τὴν πρώτην συμβολὴν ἀρπασό-
 μενοι.
- 30 τότε οἱ Βλέμνυες εἰς χεῖρας ἤδη συμπύκτοντες, καὶ 18
 μόνον οὐ ταῖς αἰχμαῖς ἐγκρίμπτοντες, ἀθρόον καὶ καθ’
 ἓν σύνθημα ὑπώκλασάν τε καὶ ὑπεδύοντο τοῖς ἵπποις,

γόνυ μὲν θάτερον τῇ γῇ προσεφείδοντες, κεφαλὴν δὲ
 καὶ νῶτα [ταῖς μὲν οὐδὲν ἤ] μόνον οὐ πατούμενοι.
 παράδοξον δὲ ἔδρων, καὶ ἐλυμαίνοντο τὴν ἵππον ὑπὸ
 τὴν γαστέρα κατὰ τὴν διεξέλασιν τοῖς ξίφεσιν ἀνακό-
 πτοντες, ὥστε ἐπιπτον μὲν οὐκ ὀλίγοι τῶν ἱππέων, τῶν 5
 ἱππων πρὸς τὴν ἀλγηδόνα τὸν χαλινὸν ὑπερορῶντων
 καὶ τοὺς ἀναβάτας ἀποσειομένων, οὓς κορμηθὸν κειμέ-
 νους οἱ Βλέμυνες ὑπὸ τοὺς μηρούς ἀνέτεμνον· ἀκίνητος
 γὰρ Περσῶν κατάφρακτος τοῦ χειραγωγήσοντος ἀμοι-
 ρήσας. ὅσοι δὲ ἀτρώτοις τοῖς ἵπποις συνηνέχθησαν, ἐπὶ 10
 τοὺς Σῆρας ἐφέροντο. οἱ δέ, ἐπειδὴ μόνον ἐπλησίαζον,
 κατόπιν ἑαυτοὺς τῶν ἐλεφάντων ὑπέστελλον, ὥσπερ
 ἐπὶ λόφον ἢ φρούριον τὸ ζῶον καταφεύγοντες. ἐνθα
 πολὺς φόνος καὶ ὀλίγου παντελῆς συνέπιπτε τοῖς ἱπ-
 πεύσιν. οἳ τε γὰρ ἵπποι πρὸς τὸ ἄηθες τῆς τῶν ἐλεφάν- 15
 των ὄψεως, ἀθρόον παραγνυμνωθείσης καὶ τῷ [μεγέθει]
 ξενίζοντι τῆς θείας τὸ φοβερὸν ἐπιφερούσης, οἱ μὲν πα-
 λινδρομοῦντες οἱ δὲ ἐν ἀλλήλοις συνταραττόμενοι,
 τὴν τάξιν τῆς φάλαγγος τάχιστα παρέλυνον· οἳ τε ἐπὶ
 τῶν ἐλεφάντων κατὰ τοὺς πύργους, ἕξ μὲν ἕκαστον κατ- 20
 εἰληφότες, δύο δὲ κατὰ πλευρὰν ἐκάστην ἐκτοξεύοντες,
 τῆς ἐπ' οὐρὰν μόνης εἰς τὸ ἄπρακτον σχολαζούσης, οὕ-
 τω δὴ τι συνεχές τε καὶ ἐπίσκοπον ὥσπερ ἐξ ἀκροπό-
 λεως τῶν πύργων ἐβαλλον ὥστε εἰς νέφους φαντασίαν
 τὴν πυκνότητα παραστῆναι τοῖς Πέρσαις, καὶ πλέον ὅτε 25
 τοὺς ὀφθαλμοὺς μάλιστα τῶν ἐναντίων σκοποὺς οἱ Αἰ-
 θίορες ποιοῦμενοι, καθάπερ οὐκ ἐκ τῶν ἴσων πολεμοῦν-
 τες ἀλλ' εὐστοχίας ἀγώνισμα προθέντες, οὕτως ἀδια-
 πτώτως ἐτύγγανον ὥστε οἱ διαπεπαρμένοι τοῖς βέλεσιν
 ἐφέροντο σὺν οὐδενὶ κόσμῳ διὰ τοῦ πλήθους, καθάπερ 30
 αὐλοὺς τοὺς οἰστοὺς τῶν ὀφθαλμῶν προβεβλημένοι. εἰ
 δέ τις ὑπὸ ῥύμης τοῦ δρόμου μὴ κατασχεθέντες οἱ

ἵπποι, καὶ ἄκοντας ὑπεξαγαγόντες, εἰς τοὺς ἐλέφαντας ἐνέβαλλον, καὶ οὕτως οἱ μὲν αὐτοῦ κατανηλίσκοντο, ὑπὸ τε τῶν ἐλεφάντων ἀνατρεπόμενοι καὶ καταπατούμενοι, οἱ δὲ ὑπὸ τε τῶν Σηρῶν ὑπὸ τε τῶν Βλεμμύων
 5 ὥσπερ ἐκ λόχου τοῦ ἐλεφάντος ἐκδρομάς τε ποιουμένων, καὶ τοὺς μὲν τιτρώσκειν εὐστοχοῦντων, τοὺς δὲ κατὰ συμπλοκὴν ἀπὸ τῶν ἵππων εἰς γῆν ὠθούντων. ὅσοι δὲ καὶ διεδίδρασκον, ἄπρακτοι καὶ οὐδὲν δράσαντες τοὺς ἐλέφαντας ἀπεχώρουν· τὸ γὰρ θηρίον πέφρακται μὲν
 10 καὶ σιδήρῳ παραγινόμενον εἰς μάχην, καὶ ἄλλως δὲ πρὸς τῆς φύσεως τὴν δορὰν ἐστόμωται, στερεμενίου φολίδος τῇ ἐπιφανείᾳ ἐπιτρεχούσης καὶ πᾶσαν αἰχμὴν τῷ ἀντιτύπῳ θρανούσης.

τραπέντων δὲ ἅπαξ εἰς φυγὴν τῶν ὑπολειπομένων, 19
 15 αἰσχίστα δὴ πάντων ὁ σατραπῆς Ὀροονδάτης, τὸ μὲν ἄρμα ἐγκαταλιπὼν ἵππου δὲ τῶν Νυσαιῶν ἐπιβάς, διεδίδρασκεν, ἀγνοοῦντων ταῦτα τῶν κατὰ τὸ ἀριστερὸν κέρας Αἰγυπτίων τε καὶ Αἰβύων, καὶ σὺν εὐτολμίᾳ πάσῃ τὴν μάχην συμφερομένων, καὶ πασχόντων μὲν πλεί-
 20 ονα ἢ δρώντων, καρτερικῶ δὲ λήματι τὰ δεινὰ ὑπομενόντων. οἱ γὰρ ἐκ τῆς κινναμωμοφόρου κατ' αὐτοὺς τεταγμένοι δεινῶς πιεζοῦντες πολλὴν ἀπορίαν παρεῖχον, ἐπιόντας μὲν ὑποφεύγοντες καὶ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος προφθάνοντες, καὶ ἀπεστραμμένοις εἰς τοῦπίσω
 25 τοῖς τόξοις καὶ παρὰ τὴν φυγὴν βάλλοντες, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπιτιθέμενοι, καὶ κατὰ τὰ πλάγια οἱ μὲν ταῖς σφενδόναις βάλλοντες, οἱ δὲ μικροῖς μὲν τοῖς βέλεσιν, ἰψὶ δὲ δρακόντων πεφαρμαγμένοις τοξεύοντες ὀξύ τινα καὶ ἀπότομον θάνατον ἐπέφερον. τοξεύουσι δὲ οἱ τῆς κιν-
 30 ναμωμοφόρου παίζειν πλέον ἢ σπουδάζειν τὴν τοξείαν ἐοικότες. πλέγμα γάρ τι κυκλωτερὲς τῇ κεφαλῇ περιθέντες, καὶ τοῦτο βέλεσι κατὰ τὸν κύκλον περιπεύραν-

τες, τὸ μὲν ἐπτερωμένον τοῦ βέλους πρὸς τῇ κεφαλῇ περι-
τίθενται, τὰς δὲ ἀκίδας οἷον ἀκτῖνας εἰς τὸ ἐκτὸς προ-
βέβληνται. κἀντεῦθεν ἐξ ἐτοίμου παρὰ τὰς μάχας ὥσπερ
ἐκ φαρέτρης ἀφαιρῶν ἕκαστος, ἀγερῶχόν τι καὶ σατυ-
ρικὸν σκίρτημα λυγρίζομενός τε καὶ καμπτόμενος, καὶ 5
τοῖς ἰοῖς ἐστεμμένος, ἀπὸ γυμνοῦ τοῦ σώματος τοῖς
ἐναντίοις ἐφίησιν, οὐδὲν σιδήρου πρὸς τὴν αἰχμὴν δεό-
μενον· ὅστουν γὰρ δράκοντος νωτιαῖον ἀφελὼν τὸ μὲν
ἄλλο εἰς τὸν πῆχυν τοῦ βέλους ἀπευθύνει, τὰ δὲ ἄκρα
πρὸς τὸ ἀκμαιότατον ἀποξέσας αὐτογλώχηνα τὸν ὀιστὸν 10
ἀπεργάζεται, τάχα πον καὶ ἀπὸ τῶν ὀστέων οὕτω παρ-
ωνομασμένον.

χρόνον μὲν οὖν τινὰ συνειστήκεσαν οἱ Αἰγύπτιοι,
καὶ τῷ συνασπισμῷ πρὸς τὴν τοξείαν ἀντεῖχον, φύσει
τε τλήμονες ὄντες καὶ πρὸς τὸν θάνατον οὐ λυσιτελεῶς 15
μᾶλλον ἢ φιλονείκως κενοδοξοῦντες, ἴσως δέ που καὶ
20 τιμωρίαν λιποταξίου προορῶντες· ἐπεὶ δὲ τοὺς τε κατα-
φράκτους, τὴν μεγίστην τοῦ πολέμου χεῖρά τε καὶ ἐλ-
πίδα νομιζομένους, διεφθαρμένους κατέμαθον, τὸν τε
σατραπὴν ἀποδεδρακότα, τοὺς τε Μήδων καὶ Περσῶν 20
πολυθρυλήτους ὀπλίτας οὔτε τι παρὰ τὴν μάχην λαμ-
πρὸν ἀποδεδειγμένους, ἀλλ' ὀλίγα μὲν δράσαντας κατὰ
τῶν ἐκ Μερόης, οἱ κατ' αὐτοὺς ἐτάχθησαν, παθόντας
δὲ πλείονα καὶ τοῖς λοιποῖς ἐφεπομένους, ἐνθόντες καὶ
αὐτοὶ προτροπαδὴν ἔφενγον. ὁ δὲ Ὑδάσπης, ὥσπερ 25
ἀπὸ σκοπῆς τοῦ πύργου, λαμπρᾶς ἤδη τῆς νύκτος θειω-
ρὸς γινόμενος, κήρυκας διαπέμπων εἰς τοὺς διώκοντας
τοῦ μὲν φονεῦειν ἀπέχεσθαι προηγόρευε, ζῶντας δὲ οὓς
δύναιντο καὶ συλλαμβάνειν καὶ ἄγειν, καὶ πρὸ πάντων
τὸν Ὅροονδάτην. ὥς δὴ καὶ ἐγένετο. παρεκτείναντες 30
γὰρ ἐπ' ἀσπίδα τὰς φάλαγγας οἱ Αἰθίοπες, καὶ τὸ πολὺ
βάθος τῶν τάξεων εἰς μῆκος ἐκατέρωθεν ἐπαναγαγόν-

τες, τὰς τε κεφαλὰς ἐπιστρέψαντες, εἰς κύκλωσιν τὸ
 Περσικὸν συνήλασαν, καὶ μίαν μόνον ἀτραπὸν τὴν ἐπὶ
 τὸν ποταμὸν ἀκώλυτον εἰς φυγὴν τοῖς ἐναντίοις ὑπέλι-
 πον, εἰς ὃν οἱ πλείους ἐμπίπτοντες, ὑπὸ τε ἵππων καὶ
 5 δρεπανηφόρων ἀρμάτων καὶ τοῦ λοιποῦ ταράχου καὶ
 πλήθους ὠθούμενοι σὺν πολλῷ τῷ θράσει, μετεμάνθαν-
 νον ὥς τὸ δοκοῦν στρατήγημα τοῦ σατράπου πρὸς ἐναν-
 τίου σφίσιν ἦν καὶ ἄσκεπτον· τὸ γοῦν κυκλωθῆναι
 παρὰ τὴν ἀρχὴν καταδείσας, καὶ τὸν Νεῖλον διὰ τοῦτο
 10 κατὰ νῶτων ποιήσας, ἔλαθεν ἑαυτῷ τὴν φυγὴν ἀποτει-
 χίσας. ἐνταῦθα οὖν καὶ αὐτὸς ἀλίσκεται, καὶ Ἀχαιμέ-
 νου τοῦ Κυβέλης παιδὸς ἅπαντα ἤδη τὰ κατὰ τὴν Μέμ-
 φιν πεπυσμένον, καὶ ἀνελεῖν μὲν τοῦ Ὀροονδάτην παρὰ
 τὸν θόρυβον ἐπιβουλεύσαντος (μετέμελε γὰρ αὐτῷ τῶν
 15 κατὰ τῆς Ἀρσάκης μηνυμάτων, τῶν ἐλέγχων προδιε-
 φθαρμένων), τρωᾶσαι δὲ καιρίαν ἀποτυχόντος. ὑπέσχε-
 γε μὴν αὐτίκα τὴν δίκην πρὸς τινος τῶν Αἰθιοπῶν τό-
 ξω βληθείς, ἀναγνόντος μὲν τὸν σατράπην, καὶ περι-
 σῶζειν, ὥς προστέτακτο, βουλομένου, ἀγανακτήσαντος
 20 δὲ τὸ ἄδικον τοῦ ἐγχειρήματος, εἰ τοὺς ἐναντίους τις
 ὑποφεύγων χωροίη κατὰ τῶν φιλλίων, τὸν καιρὸν τῆς
 τύχης εἰς ἐχθροῦ ἄμυναν, ὥς ἔφκει, θηρώμενος.

τοῦτον μὲν οὖν ἀχθέντα πρὸς τοῦ ἐλόντος ὁ Ἰθά- 21
 σπης ψυχορραγοῦντα θεασάμενος καὶ πολλῷ αἵματι ρεό-
 25 μενον, τοῦτο μὲν ἐπαοιδῇ διὰ τῶν τοῦτο ἔργον πεποιη-
 μένων ἐπέσχε, κρίνας δέ, εἰ δύναίτο, περισῶζειν, ἐπιρ-
 ρωννύς τε τοῖς λόγοις, ᾧ βέλτιστε, ἔφη, τὸ μὲν σῶξε-
 σθαί σοι κατ' ἐμὴν ὑπάρξει γνώμην (νικᾶν γὰρ καλὸν
 τοὺς ἐχθροὺς ἐστῶτας μὲν ταῖς μάχαις, πεπτωκότας δὲ
 30 ταῖς εὐποιαῖς)· τί δ' οὖν βουλόμενος οὕτως ἄπιστος
 ἀπεδείχθης; ὃ δέ, πρὸς σέ, ἔφη· πιστὸς δὲ πρὸς τὸν
 ἐμὸν δεσπότην. καὶ ὁ Ἰθάσπης, ὑποπεσὼν τοίνυν τίνα

σαντῷ τιμωρίαν ὀρίζεις, πάλιν ἡρώτα. καὶ ὅς, ἦν ἄν, ἔφη, βασιλεὺς ὁ ἐμὸς τῶν σῶν τινὰ στρατηγῶν φυλάττοντά σοι πίστιν λαβὼν ἀπήτησεν. οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ἰθάσπης, ἐπήνεσεν ἄν καὶ δωρησάμενος ἀπέπεμψεν, εἰ βασιλεὺς ἀληθής ἐστιν ἀλλὰ μὴ τύραννος, ἐν ἀλλοτρίοις 5 ἐπαίνουις ζῆλον τοῖς ἰδίοις τῶν ὁμοίων κατασκευαζόμενος. ἀλλ' ὃ θαυμάσιε, πιστὸς μὲν εἶναι λέγεις, ἀσύνητος δὲ καὶ <εἰ> αὐτὸς μὴ ὁμολογήσειας, πρὸς τοσαύτας μυριάδας οὕτω παρατόλμως ἀντιταξάμενος. οὐκ ἦν ἀσύνητον ἴσως, ἀπεκρίνατο, τῆς γνώμης ἐστοχάσθαι τοῦ 10 βασιλεύοντος, μεθ' ἧς ἐκεῖνος πλέον τιμωρεῖται τοὺς ὀπωσοῦν ἐν πολέμῳ δειλοὺς ἢ τιμᾷ τοὺς ἀνδρείους. ἔγνω οὖν ὁμόσε χωρῆσαι πρὸς τὸν κίνδυνον, καὶ ἦτοι μέγα τι κατορθῶσαι καὶ παρὰ δόξαν, οἷα πολλὰ πολέμου καιροὶ θανατουργοῦσιν, ἢ διασωθῆις, εἰ τοῦτο συμ- 15 βαίνοι, χώραν ἀπολογίας ὑπολείπεσθαι ὥς πάντων τῶν ἐπ' ἐμοὶ πεπραγμένων.

- 22 τοιαῦτα εἰπὼν καὶ ἀκούσας ὁ Ἰθάσπης ἐπὶ νει τε καὶ εἰς τὴν Σύνηνην εἰσέπεμπεν, ἐπιμεληθῆναι αὐτοῦ παντοίως τοῖς ἰατρεύουσιν ἐπιστείλας. εἰσῆει δὲ καὶ αὐτὸς 20 ἄμα τοῖς ἐπιλέκτοις τοῦ στρατοῦ, πάσης μὲν τῆς πόλεως καὶ διὰ πάσης ἡλικίας προὔπαντῶσης, στεφάνοις δὲ καὶ ἄνθεσι Νειλῶις τὴν στρατιὰν βαλλούσης, καὶ ταῖς ἐπινικίοις εὐφημίαις τὸν Ἰθάσπην ἀννυμνούσης. ἐπεὶ δὲ τειχῶν ἐντὸς εἰσῆλασεν ὥσπερ ἐφ' ἄρματος τοῦ ἐλέφαν- 25 τος, ὃ μὲν αὐτίκα πρὸς ἱεροῖς ἦν καὶ θεραπεῖαις τῶν κρειττόνων χαριστηρίοις, τῶν τε Νειλῶν ἧτις γένεσις παρὰ τῶν ἱερέων ἐκπνυθανόμενος, καὶ εἰ τε θαύματος ἢ θεάματος ἄξιον κατὰ τὴν πόλιν ἐπιδεικνύναι ἔχουσιν. οἱ δὲ τὴν τε φρεατίαν τὸ νειλομέτριον ἐδεικνυσαν, τῷ 30 κατὰ τὴν Μέμφιν παραπλήσιον, συννόμεν μὲν καὶ ξεστῷ λίθῳ κατεσκευασμένον, γραμμαῖς δὲ ἐκ πηχναίου

διαστήματος κεχαραγμένον, εἰς ἃς τὸ ποτάμιον ὕδωρ
 ὑπὸ γῆς διηθούμενον καὶ ταῖς γραμμαῖς ἐμπλῖκτον τὰς
 τε αὐξήσεις τοῦ Νείλου καὶ ὑπονοστήσεις τοῖς ἐργωρί-
 οῖς διασημαίνει, τῷ ἀριθμῷ τῶν σκεπομένων καὶ γυ-
 5 μνουμένων χαραγμάτων τὸ πόσον τῆς πλημύρας ἢ τῆς
 λειψυδρίας μετρουμένοις. ἐδείκνυσαν δὲ καὶ τοὺς τῶν
 ὠρονομίων γνώμονας ἀσκίλους κατὰ μεσημβρίαν ὄντας,
 τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος κατὰ τροπὰς θερινὰς ἐν τοῖς περὶ
 Συήνην εἰς ἀκρίβειαν κατὰ κορυφὴν ἵσταμένης καὶ τῷ
 10 πανταχόθεν περιφωτισμῷ τὴν παρέμπτωσιν τῆς σκιάς
 ἀπελαννούσης, ὥς καὶ τῶν φρεάτων τὸ κατὰ βάθος ὕδωρ
 καταναγάζεσθαι διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ
 Ὑδάσπης οὐ σφόδρα ὥς ξένα ἐθαύμαζε (συμβαίνει γὰρ
 τὰ Ἰσα καὶ κατὰ Μερόην τὴν Αἰθιοπίαν)· ὥς δὲ τὴν
 15 ἑορτὴν ἐξεθείλαζον, ἐπὶ μέγα Νεῖλον αἵροντες, Ὡρόν τε
 καὶ ζεῖδωρον ἀποκαλοῦντες, Αἰγύπτου τε ὅλης τῆς μὲν
 ἄνω σωτήρα τῆς κάτω δὲ καὶ πατέρα καὶ δημιουργόν,
 νέαν ἰλὺν δι' ἔτους ἐπάγοντα καὶ Νεῖλον ἐντεῦθεν ὀνο-
 μαζόμενον, τὰς τε ἐτησίους ὥρας φράζοντα, θερινὴν
 20 μὲν ταῖς αὐξήσεσι μετοπωρινὴν δὲ ταῖς ὑπονοστήσεσι,
 καὶ τὴν ἑαρινὴν τοῖς τε κατ' αὐτὸν φνομένοις ἄνθεσι καὶ
 ταῖς τῶν κροκοδείλων ὠτοκίαις, καὶ οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὸν
 ἐνιαυτὸν ἄντικρυς εἶναι τὸν Νεῖλον, τοῦτο καὶ τῆς
 προσηγορίας ἐκβεβαιουμένης· τῶν γοῦν κατὰ τοῦνομα
 25 στοιχείων εἰς ψήφους μεταλαμβανομένων, πέντε καὶ
 ἐξήκοντα καὶ τριακόσiai μονάδες, ὅσαι καὶ τοῦ ἔτους
 ἡμέραι, συναχθήσονται. φυτῶν δὲ καὶ ἀνθέων καὶ ζώ-
 ων ιδιότητος καὶ ἕτερα πλείονα τούτοις προστιθέντων,
 ἀλλ' οὐκ Αἰγύπτια ταῦτα, εἶπεν ὁ Ὑδάσπης, ἀλλ' Αἰ-
 30 θιοπικὰ τὰ σεμνολογήματα. τὸν γοῦν ποταμὸν τοῦτον,
 εἴτε καὶ καθ' ὕμᾱς θεόν, καὶ κύτος ἅπαν τὸ ποτάμιον
 ἢ Αἰθιοπίαν δεῦρο παραπέμπουσα δικαίως ἂν παρ'

ὕμῶν τυγχάνοι σεβάσματος, μήτηρ ὑμῖν γινομένη θεῶν.
καὶ τοιγαροῦν καὶ σέβομεν, ἔφασαν οἱ ἱερεῖς, τῶν τε
ἄλλων ἔνεκεν, καὶ ὅτι σὲ σωτήρα ἡμῖν καὶ θεὸν ἀν-
έδειξεν.

23 εὐφήμες εἶναι προσήκειν τοὺς ἐπαίνους ὁ Ἰθάσπης 5
εἰπών, αὐτός τε εἰς τὴν σκηνὴν εἰσελθὼν, τὸ λειπόμε-
νον τῆς ἡμέρας ἑαυτὸν ἀνελάμβανε, τοὺς τε ἐπὶ δόξης
Αἰθιοπῶν καὶ τοὺς κατὰ Συήνην ἱερέας εὐωχῶν καὶ
τοῖς ἄλλοις οὕτω ποιεῖν ἐφῆκε, πολλὰς μὲν ἀγέλας βοῶν
πολλὰς δὲ ποίμνας προβάτων, πλεῖστα δὲ αἰγῶν αἰπό- 10
λια καὶ συῶν συβόσια καὶ οἶνου πληθὺς τῶν Συηναίων
τῇ στρατιᾷ, τὰ μὲν δῶρον τὰ δὲ πρὸς ἀγορασίαν, παρ-
εχόντων.

εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν ἐφ' ὑψηλοῦ προκαθήμενος ὁ
Ἰθάσπης τὰ τε ὑποξύγια καὶ ἵππους καὶ ὕλην ἄλλην τὴν 15
ἐν λαφύροις, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν καὶ τῶν κατὰ τὴν
μάχην ληφθέντων, τῇ στρατιᾷ διένεμε, τὸ πρὸς ἀξίαν
τῶν ἐκάστῳ πεπραγμένων ἀνακρίνων. ὥς δὲ καὶ ὁ ζω-
γρήσας τὸν Ὀροονδάτην παρῆν, αἰτήσον ὃ βούλει, πρὸς
αὐτὸν ἔφη ὁ Ἰθάσπης. καὶ ὅς, οὐδὲν αἰτεῖν θέομαι βα- 20
σιλεῦ, εἶπεν, ἀλλ' εἰ καὶ σὺ τοῦτο ἐπικρίνεις, ἔχω τὸ
αὐταρκές, Ὀροονδάτου μὲν ἀφελόμενος, αὐτὸν δὲ προσ-
τάγματι τῷ σῷ διασώσάμενος. καὶ ἅμα ἐδείκνυε τὸν
ξισφιστήρα τοῦ σατραπίου λιθοκόλλητόν τε καὶ πολύτι-
μον καὶ ἐκ πολλῶν ταλάντων κατεσκευασμένον, ὥστε 25
πολλοὺς τῶν περιεστῶτων ἐκβοᾷν ὑπὲρ ἰδιώτην εἶναι
καὶ πλεον βασιλικὸν τὸ κειμήλιον. ἐπιμειδιάσας οὖν ὁ
Ἰθάσπης, καὶ τί ἄν, ἔφη, γένοιτο βασιλικώτερον τοῦ
μὴ λειφθῆναι τὴν ἐμὴν μεγαλοψυχίαν τῆς τούτου φι-
λοπλουσίας; εἶτα καὶ σώματος ἀλόντος τῷ κρατήσαντι 30
σκυλεύειν ὁ πολέμου δίδωσι νόμος. ὥστε ἀπίτω λαβῶν

καὶ παρ' ἡμῶν, ὃ καὶ ἀκόντων ἔσχευ ἂν ῥαδίως ἀπο-
κρύπτων.

μετὰ τοῦτον παρήεσαν οἱ τὸν Θεαγένην καὶ τὴν Χα- 24
ρίκλειαν ἐλόντες, καὶ ὃ βασιλεῦ ἔφασαν, ἡμῶν δὲ οὐ
5 χρυσὸς οὐδὲ λίθοι τὰ λάφυρα, πρᾶγμα κατ' Αἰθιοπίαν
εὖωνον καὶ σωρηδὸν τοῖς βασιλείοις ἐναποκείμενον·
ἀλλὰ σοι κόρην καὶ νεανίαν προσαγοχότες, ἀδελφοὺς
μὲν καὶ Ἑλληνας, μεγέθει δὲ καὶ κάλλει μετὰ γε σὲ πάν-
τας ἀνθρώπους ὑπερφέροντας, ἀξιοῦμεν μὴ ἀμοιρῆσαι
10 τῆς παρὰ σοῦ μεγαλοδωρίας. εὖ γε, εἶπεν ὁ Ἰθάσπης, ὑπε-
μνήσατε· καὶ γὰρ ἐν παρέργῳ τότε καὶ κατὰ θόρυβον
προσαχθέντας ἐθεασάμην. ὥστε ἀγέτω τις· ἡκόντων δὲ
καὶ οἱ λοιποὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἤγοντο οὖν αὐτίκα,
δρομαίου τινὸς ἔξω τειχῶν καὶ εἰς τοὺς σκευοφόρους
15 ἀφιγμένοι, καὶ τοῖς φυλάττουσιν ἄγειν ὡς βασιλέα τὴν
ταχίστην εἰπόντος. οἱ δὲ μὲξέλληνα τινα τῶν φυλάκων,
ὅποι τὸ παρὸν ἄγοιεν, ἠρώτων. ἐκείνου δὲ εἰπόντος ὡς
βασιλεὺς Ἰθάσπης ἐπισκοπεῖ τοὺς αἰχμαλώτους, θεοὶ
σωτήρες, ἀνεβόησαν ἅμα οἱ νέοι, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰθά-
20 σπου γνωρίσαντες, εἰς τὴν τότε ὄραν μὴ καὶ ἑτερός
ἐστὶν ὁ βασιλεύων ἀμφιβάλλοντες. ὁ οὖν Θεαγένης
ἠρέμα πρὸς τὴν Χαρίκλειαν, ἐρεῖς, ἔφη, δηλονότι, φι-
λότητι, πρὸς βασιλέα τὰ καθ' ἡμᾶς· ἰδοὺ γὰρ καὶ Ἰθά-
σπης, ὃν πατέρα σοι γεγενῆσθαι πρὸς με πολλάκις ἔφρα-
25 ζες. καὶ ἡ Χαρίκλεια ὃ γλυκύτατε ἔφη, τὰ μεγάλα τῶν
πραγμάτων μεγάλων δεῖται κατασκευῶν· ὦν γὰρ πο-
λυπλόκους τὰς ἀρχὰς ὁ δαίμων καταβέβληται, τούτων
ἀνάγκη καὶ τὰ τέλη διὰ μακροτέρων συμπεραίνεσθαι.
ἄλλως τε καὶ ἃ πολὺς χρόνος συνέχεε, ταῦτα εἰς ὅξυν
30 καιρὸν ἀνακαλύπτειν οὐ λυσιτελές, τοῦ κεφαλαίου καὶ
ταῦτα τῆς ὅλης καθ' ἡμᾶς ὑποθέσεως, καὶ ἐξ ἧς ἡ σύμ-
πασα συμπλοκή τε καὶ ἀνεύρεσις ἤρτηται, Περσώνης

X^R

λέγω μητρὸς τῆς ἐμῆς ἀπολειπομένης. σῶζεσθαι δὲ καὶ ταύτην θεῶν βουλῇσει πεπύσμεθα. ἂν οὖν προθυσηταί τις ἡμᾶς, ὑπολαβὼν ὁ Θεαγένης, ἢ καὶ ὡς αἰχμαλώτους δῶρον παρασχὼν τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἡμῖν ἄφιξιν ὑποτέμνεται; μὴ πᾶν τοῦναντίον, ἔφη ἡ Χαρίκλεια. νυνὶ 5 μὲν γὰρ πρὸς τῶν φυλάκων ἀκηκόαμεν πολλάκις ὡς ἱερεῖα τρεφόμεθα τοῖς κατὰ Μερόην θεοῖς ἐναγισθησόμενοι, καὶ δέος οὐδὲν δωρηθῆναι ἡμᾶς ἢ προαναιρεθῆναι καθωσιωμένους ἐξ ὑποσχέσεως τοῖς θεοῖς, ἣν παραβῆθαι ὑπ' ἀνδρῶν εὐσέβειαν τετιμηκότων οὐ θέμις. 10 εἰ δὲ περιχαρεῖα τὸ ὅλον ἐνδόντες προχέλωρως τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξαγορεύοιμεν, τῶν καὶ γνωρίζειν ταῦτα καὶ βεβαιοῦν δυναμένων οὐ παρόντων, μὴ καὶ λάθωμεν τὸν ἀκούοντα παροξύναντες, καὶ πρὸς ὀργὴν τι δικαίως ὑφίστάμενοι, χλεύην, ἂν οὕτω τύχη, καὶ ὕβριν τὸ πρᾶγμα 15 ἡγησομένους, εἴ τινες αἰχμαλῶτοι καὶ δουλεύειν ἀποκεκληρωμένοι, πεπλασμένοι καὶ ἀπίθανοι, καθάπερ ἐκ μηχανῆς τῷ βασιλεύοντι παῖδας ἑαυτοὺς εἰσποιοῦσιν. ἀλλὰ τὰ γνωρίσματα, ἔφη ὁ Θεαγένης, ἃ φέρειν σε οἶδα καὶ διασώξω, ὅτι μὴ πλάσμα ἐσμέν μηδὲ ἀπάτη, σὺλ- 20 λήψεται. καὶ ἡ Χαρίκλεια, τὰ γνωρίσματα, ἔφη, τοῖς γινώσκουσιν αὐτὰ καὶ συνεκθεμένοις ἐστὶ γνωρίσματα, τοῖς δὲ ἀγνοοῦσιν ἢ μὴ πάντα γνωρίζειν ἔχουσι κειμήλια τὴν ἄλλως καὶ ὄρμος, κλοπῆς, ἂν οὕτω τύχη, καὶ ληστείας τοῖς φέρουσιν ὑπόνοιαν προσάπτοντες. εἰ δὲ 25 δῆ τι καὶ γνωρίσειεν ὁ Ἰθάσσης, τίς ὅτι καὶ Περσῖνα ἢ δεδωκυῖα, τίς δ' ὅτι καὶ ὡς θυγατρὶ μήτηρ ὁ πείσων ἐνεστίν; ἀναντίρρητον γινώρισμα ὃ Θεάγενης ἢ μητρὶ φά φύσις, ὅφ' ἧς τὸ γεννῶν περὶ τὸ γεννώμενον ἐκ πρώτης ἐντετύξως φιλόστοργον ἀναδέχεται πάθος, ἀπορρή- 30 τῶν συμπαθεῖα κινούμενον. τοῦτο οὖν μὴ προώμεθα δι' ὃ τι καὶ τὰ ἄλλα γνωρίσματα ἂν πιστὰ φανείη.

τοιαῦτα διαλεγόμενοι πλησίον ἤδη τοῦ βασιλέως 25
 ἦσαν. συμπαρήν δὲ καὶ ὁ Βαγῳάς ἀγόμενος. ἀππειδὴ
 παραστάντας εἶδεν ὁ Ἰθάσπης, ἀνήλατο πρὸς βραχὺ
 τοῦ θρόνου, καὶ ἰλήκοιτε θεοί'' φήσας αὐτοῖς ἐπὶ συν-
 5 νοίας ἑαυτὸν ἤδραξε. τῶν δὲ ἐν τέλει παρεστώτων ὃ τι
 πεπόνθοι πυνθανομένων, τοιαύτην, ἔφη, τετέχθαι μοι
 θυγατέρα τήμερον καὶ εἰς ἀκμὴν τοσαύτην ἤκειν ἀνδρό-
 ν ὦμην· καὶ τὸ ὄναρ ἐν οὐδεμιᾷ φροντίδι τιθέμενος,
 νυνὶ πρὸς τὴν ὁμοίαν τῆς ὀρωμένης ὅψιν ἀνήνεγκα.
 10 τῶν δὴ περὶ αὐτὸν εἰπόντων ὡς φαντασία τις εἴη ψυ-
 χῆς τὰ μέλλοντα πολλάκις εἰδῶλα προτυπουμένης, ἐν
 παρέργῳ τότε τὸ ὄφθην ποιησάμενος, τίνες καὶ πόθεν
 εἶεν ἠρώτα. σιωπῶσης δὲ τῆς Χαρικλείας, καὶ τοῦ Θεα-
 γένους εἰπόντος ὡς ἀδελφοὶ καὶ Ἕλληνες, εὖ γε ἡ Ἑλ-
 15 λὰς, ἔφη, τὰ τε ἄλλα καλοὺς ἀγαθοὺς φέρουσα, καὶ
 γνήσια ἡμῖν καὶ εὐσύμβολα εἰς τὰς ἐπινικίους θυσίας
 τὰ ἱερεῖα παρασχοῦσα. ἀλλὰ πῶς οὐχὶ καὶ παῖς ἐτέχθη
 μοι κατὰ τὴν ὅψιν, γελάσας πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν,
 εἴπερ τὸν νεανίαν τοῦτον ἀδελφὸν ὄντα τῆς κόρης καὶ
 20 ὀρᾷσθαι μοι μέλλοντα προειδωλοποιηθῆναι, ὡς φατέ,
 διὰ τῶν ὄνειράτων ἐχρῆν; καὶ ἀποστρέψας τὸν λόγον εἰς
 τὴν Χαρίκλειαν, καὶ τὴν φωνὴν ἐλληνίζων (σπουδάξε-
 ται γὰρ ἦδε ἡ γλῶσσα καὶ παρὰ τοῖς Γυμνοσοφισταῖς
 καὶ βασιλεῦσιν Αἰθιοπῶν) σὺ δέ, ἔφη, ὦ κόρη, τί σι-
 25 γῆς, οὐδὲν ἀποκρινομένη πρὸς τὴν πεῦσιν; καὶ ἡ Χαρί-
 κλεια, πρὸς τοῖς βωμοῖς, ἔφη, τῶν θεῶν οἷς ἱερεῖα φυ-
 λαττόμενοι συνίεμεν, ἐμέ τε καὶ τοὺς ἐμέ φύντας γνώ-
 σεσθε. καὶ ποῦ γῆς εἰσὶν οὗτοι; πρὸς αὐτὴν ὁ Ἰθάσπης.
 ἦ δέ, καὶ πάρεσιν, ἔφη, καὶ πάντως ἱεουργουμένοις
 30 παρέδονται. μειδιάσας οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰθάσπης, ὄνει-
 ρώττει τῷ ὄντι, φησὶν, ἡ ὄνειρογενὴς αὕτη μου θυγά-
 τηρ, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ μέσην Μερόην τοὺς φύντας

ἀναπεμφθῆσεσθαι φανταζομένη. οὗτοι μὲν οὖν ἀγέσθωσαν σὺν ἐπιμελείᾳ καὶ ἀφθονίᾳ τῇ συνήθει, τὴν θυσίαν κοσμήσοντας· ἀλλὰ τίς οὗτος ὁ πλησίον εὐνούχῳ προσεικώς; τῶν δὴ τις ὑπηρετουμένων, εὐνούχος ἀληθῶς, εἶπεν, ὄνομα Βαγώας, τῶν Ὀροονδάτου κτήμα τὸ τιμώτατον. ἐπέσθω, ἔφη, καὶ οὗτος, οὐχ ἱερεῖον, τῶν δὲ ἱερείων θατέρου τῆς κόρης ταύτης φύλαξ, πολλῆς διὰ τὴν ὥραν προνοίας δεομένης, ὥστε ἀγνὴν ἡμῖν ἄχρὶ καιροῦ τῆς θυσίας φυλαχθῆναι. ἔχει τι ξηλότυπον ἔμψυτον τὸ εὐνούχων γένος· ὧν γὰρ ἀπεστέρηται, τούτων εἰς κώλυμα τοῖς ἄλλοις προβέβληται.

- 26 ταῦτα εἰπὼν τοὺς ἄλλους αἰχμαλώτους παριόντας ἐν τάξει ἐπεσκόπει τε καὶ ἀνέκρινε, τοὺς μὲν δωρούμενος, οὓς δούλους ἐξ ἀρχῆς ἐγνώριζεν ἢ τύχῃ, τοὺς δὲ εὐ γεγονότας ἐλευθέρους ἀφίεις. δέκα δὲ νέους κόρας τε ἱσαρίθμους τῶν ἐν ἀκμῇ καὶ ὥρᾳ διαπρεπόντων ἐπιλέξάμενος, ἅμα τοῖς περὶ τὸν Θεαγένην ἐφ' ὁμοίαν τὴν χρεῖαν ἀνάγεσθαι προσέταττε. τοῖς τε ἄλλοις ἀπασιν ὧν ἕκαστος ἐδεῖτο χρηματίσας, τέλος πρὸς τὸν Ὀροονδάτην μετὰκλήτον καὶ φοράδην ἀχθέντα, ἐγὼ, ἔφη, τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου συνηρηκῶς καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς προφάσεις τῆς ἐχθρας, τὰς τε Φίλλας καὶ τὰ σμαράγδεια μέταλλα, ὑπ' ἐμαντῷ πεποιημένος, οὐ πάσχω τὸ τῶν πολλῶν πάθος, οὐδὲ ἐπεξάγω τὴν τύχην πρὸς πλεονεξίαν, οὐδὲ εἰς ἄπειρον ἐκτείνω τὴν ἀρχὴν διὰ τὴν νίκη-
25 κην, ἀλλ' ὅροις ἀρκοῦμαι οἷς ἔθετο ἐξ ἀρχῆς ἡ φύσις, τὴν Αἰγυπτὸν ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας τοῖς Καταρράκταις ἀποκρίνασα. ὥστε ἔχων δι' ἃ κατῆλθον, ἀνείμι σέβων τὸ δίκαιον. σὺ δὲ εἰ περιγένοιο, τῶν ἐξ ἀρχῆς σατράπευε, καὶ ἐπίστελλε πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν ὡς ἀδε-
30 φὸς ὁ σὸς Ὑδάσπης τῇ μὲν χειρὶ κεκράτηκε, τῇ δὲ γνώμῃ πάντα σοὶ τὰ σὰ μεθῆκε, φιλίαν τε πρὸς σὲ βουλό-

μενον ἀσπαζόμενος, χρήμα τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλι-
στον, καὶ μάχην, εἰ αὐτίς ἄρχοιο, μὴ παραιτούμενος.
Συηναίοις δὲ τοῖσδε τοὺς τεταγμένους φόρους εἰς δε-
κάδα ἐτῶν αὐτός τε ἀφίημι καὶ σοὶ ποιεῖν οὕτως ἐν-
5 τέλλομαι.

τούτων εἰρημένων, ὑπὸ μὲν τῶν παρόντων ἀστῶν 27
τε ὁμοίως καὶ στρατιωτῶν εὐφημία τε ἤρθη καὶ κρότος
ἐπὶ πλεῖστον ἐξάκουστος· ὁ δὲ Ὀροονδάτης τῷ χεῖρε
προτείνας καὶ τὴν δεξιὰν ἐπὶ θατέραν παραλλάξας, κύ-
10 φας προσεκύνησε, πρᾶγμα οὐ νενομισμένον παρὰ Πέρ-
σαις, βασιλέα ἑτερον τούτῳ τῷ τρόπῳ θεραπεύειν. καὶ ὧ
παρόντες, οὐ δοκῶ μοι, ἔφη, παραβαίνειν τὸ πάτριον,
εἰ βασιλέα γνωρίζω τὸν σατραπείαν μοι δωρούμενον,
οὐδὲ παρανομεῖν τὸν ἐννομώτατον ἀνθρώπων προσκυ-
15 νῶν, ἀναιρεῖν μὲν δυνάμενον, τὸ εἶναι δὲ φιλανθρω-
πευόμενον, καὶ δεσπόζειν μὲν κεκληρωμένον, σατρα-
πεύειν δέ μοι παρεχόμενον. ἐφ' οἷς, εἰ μὲν περισθδεί-
ην, Αἰθίοψί τε καὶ Πέρσαις εἰρήνην ἐγγυῶμαι βαθεῖαν
καὶ φιλίαν αἰδίου, καὶ Συηναίοις τὰ προστεταγμένα
20 ἐμπεδώσειν· εἰ δέ τι πάθοιμι, θεοὶ τῶν εἰς ἐμὲ καλῶν
Ἰθάσπην τε καὶ οἶκον τὸν Ἰθάσπου καὶ γένος ἀμεί-
βονται.

τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Σύνηνην ἐπὶ τοσόνδε πραχθέντα I X
εἰρήσθω, παρὰ τοσοῦτον μὲν ἐλθοῦσαν κινδύνου, πρὸς
25 τοσαύτην δὲ εὐπάθειαν ἀθρόον δι' εὐνομίαν ἀνδρὸς
ἐνὸς μεταβαλοῦσαν· ὁ δὲ Ἰθάσπης τὸ πολὺ τοῦ στρατοῦ
προεκπέμφας καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν ἐξήλαυνε,
πάντων μὲν Συηναίων πάντων δὲ Περσῶν ἄχρι πλεί-
στου σὺν εὐφημαῖς προπεμπόντων. τὰ μὲν οὖν πρῶτα
30 ἐχώρει τῆς ὄχθης ἀεὶ τοῦ Νεῖλου καὶ παραποταμίας
ἐχόμενος· ἐπεὶ δὲ εἰς τοὺς Καταρράκτας ἀφίκετο, θύσας
τῷ Νεῖλῳ καὶ θεοῖς ἐνορίοις, ἐκτραπείς τῆς μεσογαίας

μᾶλλον εἶχετο. καὶ εἰς τὰς Φίλας ἐλθὼν ἡμέρας μὲν
 που δύο διαναπαύει τὸν στρατόν· αὐτίς δὲ τὸ πολὺ τοῦ
 πληθύνους προαποστείλας, προεκπέμψας δὲ καὶ τοὺς αἰχ-
 μαλώτους, αὐτὸς ἐπιμείνας τὰ τε τείχη τῆς πόλεως ὥχυ-
 ρωσε, καὶ φρουρὰν ἐγκαταστήσας ἐξώρμησε. δύο δὲ 5
 ἱππέας ἐπιλέξας, οὓς ἔδει προλαβόντας καὶ κατὰ πόλιν
 ἢ κώμην τοὺς ἱπποὺς ἀμείβοντας σὺν τάχει τὸ προστε-
 ταγμένον ἀνύειν, ἐπιστέλλει τοῖς κατὰ Μερόην τὴν νί-
 2 κην εὐαγγελιζόμενος, πρὸς μὲν τοὺς σοφούς, οἱ Γυμνο-
 σοφιστὰι κέκληνται, σύνεδροί τε καὶ σύμβουλοι τῶν 10
 πρακτέων τῷ βασιλεῖ γινόμενοι, τοιάδε.

τῷ θειοτάτῳ συνεδρῷ βασιλεὺς Ἰθάσπης. τὴν νίκην ὑμῖν
 τὴν κατὰ Περσῶν εὐαγγελίζομαι, οὐκ ἀλαζονευόμενος τὸ κατόρ-
 θωμα (τὸ γὰρ ὀξύρροπον τῆς τύχης ἰάσκομαι), ἀλλὰ τὴν προ-
 φητείαν ὑμῶν αἰεὶ τε καὶ τὸ παρὸν ἐπαληθεύουσαν τῷ γράμματι 15
 προδεξιόμενος. ἦκειν οὖν ὑμᾶς εἰς τὸν εἰωθότα τόπον καὶ πα-
 ρακαλῶ καὶ θυσιαπῶ, τὰς εὐχαριστηρίους τῶν ἐπινικίων θυσίας
 εὐαγεστέρας τῇ παρουσίᾳ τῷ κοινῷ τῶν Αἰθιοπῶν ἀποφανοῦντας.

πρὸς δὲ τὴν γυναικα Περσίναν οὕτω.

νικᾶν ἡμᾶς ἴσθι, καὶ ὃ πρότερόν ἐστι παρὰ σοί, σώζεσθαι. 20
 πολυτελεῖς δὴ τὰς χαριστηρίους ἡμῖν πομπάς τε καὶ θυσίας εὐ-
 τρέπιζε, καὶ τοὺς σοφούς ἅμα τοῖς παρ' ἡμῶν ἐπεσταλμένοις συμ-
 παρακαλέσασα, εἰς τὴν ἀφιερωμένην τοῖς πατέροις ἡμῶν θεοῖς,
 Ἥλῳ τε καὶ Σελήνῃ καὶ Διονύσῳ, πρὸ τοῦ ἄστεος ὕργαδα σύ-
 σπενδε.

25

3 τούτων κομισθέντων τῶν γραμμάτων ἡ μὲν Περσὶ-
 να, τοῦτ' ἦν ἄρα, ἔφη, τὸ ἐνύπνιον ὃ κατὰ τὴν νύκτα
 ταύτην ἐθεώμην, κύειν τε οἰομένη καὶ τίκτειν ἅμα, καὶ
 τὸ γεννηθὲν εἶναι μου θυγατέρα γάμου παραχρῆμα
 ὥραϊαν, διὰ μὲν τῶν ὠδίνων, ὥς ἔοικε, τὰς κατὰ τὸν 30
 πόλεμον ἀγωνίας, διὰ δὲ τῆς θυγατρὸς τὴν νίκην αἰνιτ-
 τομένον τοῦ ὀνειράτος. ἀλλὰ τὴν πόλιν ἐπιόντες τῶν
 εὐαγγελίων ἐμπλήσατε. καὶ οἱ μὲν πρόδρομοι τὸ προσ-

τεταγμένον ἔπραττον, καὶ τὰς τε κεφαλὰς τῷ Νειλάῳ
 λωτῷ καταστέψαντες καὶ φοινίκων πτόρθους ταῖς χερσὶ
 κατασεύοντες τὰ ἐπισημότερα τῆς πόλεως καθιππεύοντο,
 τὴν νίκην καὶ μόνῳ τῷ σχήματι δημοσιεύοντες. ἐμπέ-
 5 πληστο γοῦν αὐτίκα χαρᾶς ἡ Μερόῃ, νύκτωρ τε καὶ μεθ’
 ἡμέραν χοροὺς καὶ θυσίας κατὰ γένη καὶ ἀγνιάς καὶ
 πατρίδας τοῖς θεοῖς ἀναγόντων καὶ τὰ τεμένη καταστε-
 φόντων, οὐκ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοσοῦτον ὅσον ἐπὶ τῇ σωτη-
 ρίᾳ τῇ τοῦ Ἰθάσπου θυμηδούντων, ἀνδρὸς δι’ εὐ-
 10 νομίαν τε ἄμα καὶ τὸ πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἱλεῶν τε καὶ
 ἡμερον πατρικόν τινα ἔρωτα τοῖς δῆμοις ἐνστάξαντος.
 ἡ δὲ Περσὶνα βοῶν τε ἀγέλας καὶ ἱππῶν καὶ προβα- 4
 των ὀρύγων τε καὶ γρουπῶν καὶ ἄλλων ζώων παντοίων
 εἰς τὴν περαίαν ὀργάδα προπέμψασα, τὰ μὲν ὥστε ἐξ
 15 ἐκάστου γένους ἐκατόμβην· εἰς τὴν θυσίαν ἡντρεπίσθαι,
 τὰ δὲ ὥστε εἰς εὐωχίαν εἶναι τοῖς δῆμοις, τέλος καὶ
 παρὰ τοὺς Γυμνοσοφιστὰς ἐλθοῦσα, οἰκῆσιν τὸ Πανίον
 πεποιημένους, τό τε παρὰ τοῦ Ἰθάσπου γράμμα ἐνεχεί-
 20 ριξε, καὶ συμπαρεκάλει πεισθῆναι τε ἀξιοῦντι τῷ βασι-
 λεῖ καὶ δοῦναι καὶ αὐτῇ τὸ μέρος τὴν χάριν, κόσμον τῆς
 πανηγύρεως τῇ παρουσίᾳ γινομένους. οἱ δὲ ὀλίγον ἐπι-
 μέναι κελεύσαντες, καὶ εἰς τὸ ἄδυντον παρελθόντες εὐ-
 χεσθαι ὥς ἔθος, παρὰ θεῶν τὸ πρακτέον πυθόμενοι,
 μικρὸν διαλιπόντες ἐπανῆλθον. καὶ τῶν ἄλλων σιγῶν-
 25 των ὁ προκαθηγητὴς τοῦ συνεδρίου Σισιμίδρης, ὃς
 Περσὶνα, ἔλεγεν, ἡμεῖς μὲν ἤξομεν· οἱ θεοὶ γὰρ ἐπιτρέ-
 πους· θόρυβον δὲ τινα καὶ ταραχὴν προμηνύει τὸ δαι-
 μόνιον, ἐσομένην μὲν παρὰ τὰς θυσίας, εἰς ἀγαθὸν δὲ
 καὶ ἡδὺν τὸ τέλος καταστρέψουσιν, ὥς μέλους μὲν ὑμῶν
 30 τοῦ σώματος ἡ μέρους τῆς βασιλείας ἀπολωλότος, τοῦ
 πεπρωμένου δὲ εἰς τότε τὸ ζητούμενον ἀναφαίνοντος.
 καὶ ἡ Περσὶνα, τὰ τε φοβερά, ἔφη, καὶ πάντα τὴν πρὸς

τὸ κρεῖττον ἔξει μεταβολὴν ὑμῶν παρόντων. ἀλλ' ὅταν αἰσθῶμαι προσάγοντα Ἰθάσπην, σημανῶ πρὸς ὑμᾶς. οὐδὲν δεῖ, ἔφη, σημαίνειν, ὁ Σισιμίδης· ἦξει γὰρ αὐ-
ριον ὄφθριος, καὶ τοῦτό σοι γράμμα μηνύσει μικρὸν ὕστερον. καὶ ἐγένετο οὕτως· ἄρτι γὰρ ἐπανιούσῃ τῇ 5
Περσίνῃ, καὶ τοῖς βασιλείοις πλησιαζούσῃ, γράμμα τοῦ βασιλέως ἱππεὺς ἐνεχείριζεν, εἰς τὴν ἐξῆς ἐσεσθαι τὴν παρουσίαν αὐτοῦ σημαίνον. κήρυκες οὖν αὐτίκα διηγ-
γελλον τὴν γραφὴν, μόνῳ τῷ ἄρρени γένει τὴν ὑπάν-
τησιν ἐπιτρέποντες, γυναιξὶ δὲ ἀπαγορεύοντες· ἅτε γὰρ 10
τοῖς καθαρωτάτοις καὶ φανοτάτοις θεῶν Ἑλλῶ τε καὶ Σελήνῃ τῆς θυσίας τελουμένης, ἐπιμιγνυσθαι τὸ θῆλυ γένος οὐ νενόμιστο, τοῦ μή τινα καὶ ἀκούσιόν ποτε γε-
νέσθαι μολυσμὸν τοῖς ἱερεῶσι. μόνῃ δὲ παρῆναι γυ-
ναικῶν τῇ ἱερείᾳ τῆς σεληναίας ἐπιτέτραπτο, καὶ ἦν ἡ 15
Περσίνα, τῷ μὲν ἡλίῳ τοῦ βασιλέως τῇ Σεληναίᾳ δὲ τῆς βασιλίδος ἐκ νόμου καὶ ἔθους ἱερουμένων. ἐμῆλλε δὲ ἄρα ἡ Χαρίκλεια παρῆσεσθαι τοῖς δρωμένοις οὐχ ὡς θεωρός, ἀλλ' ἱερεῖον ἐσομένη τῆς Σεληναίας.

ἀκατάσχετος οὖν ἡ ὁρμὴ κατειλήφει τὴν πόλιν· καὶ 20
οὐδὲ τὴν προηγορευμένην ἡμέραν ἀναμειναντες ἄφ' ἐσπέρας ἐπεραιοῦντο κατὰ τὸν Ἀσταβόρραν ποταμόν, οἱ μὲν κατὰ τὸ ξεῦγμα, οἱ δὲ πορθμείοις ἐκ καλάμων πε-
ποιημένοις, αἱ δὲ πλεῖστα καὶ κατὰ πολλὰ μέρη τῆς ὄχθης ἐσάλευε, τοῖς πορθωτέρω τῆς γεφύρας κατοικοῦ- 25
σιν ἐπιτόμους διακονοῦντα τὰς περαιώσεις. ἔστι δὲ ὀξυδρομώτατα τῆς τε ὕλης ἕνεκα καὶ ἄχθους, πλὴν ὅτι δύο πού καὶ τρεῖς ἄνδρας οὐκ ἀνεχόμενα· κάλαμος γὰρ ἔστι δίχα τετμημένος, καὶ τομὴν ἐκάστην σκάφιον παρ-
5 ἐχόμενος. ἡ γὰρ δὴ Μερόη μητρόπολις οὕσα τῶν Αἰ- 30
θιόπων τὰ μὲν ἄλλα ἐστὶ νῆσος τριγωνίζουσα, ποταμοὺς ναυσιπόροις, τῷ τε Νείλῳ καὶ τῷ Ἀσταβόρρῃ καὶ τῷ

Ἄσασόβα περιρρεομένη, τοῦ μὲν κατὰ κορυφὴν ἐμπί-
 πτοντος, τοῦ Νεῖλου, καὶ πρὸς ἑκάτερα σχιζομένου,
 τῶν ἐτέρων δὲ δυοῖν κατὰ πλευρὰν ἑκατέραν θατέρου
 παραμειβόντων καὶ αὐθις ἀλλήλοις συμπιπτόντων, καὶ
 5 εἰς ἓνα τὸν Νεῖλον τό τε ρεῦμα καὶ τοῦνομα ἐκνικωμέ-
 νων· μέγεθος δὲ οὐσα μεγίστη, καὶ ἡπειρον ἐν νήσῳ
 σοφιζομένη (τρισχιλλίοις γὰρ τὸ μῆκος, εὗρος δὲ χιλίοις
 περιγράφεται σταδίοις), ζῶων τε παμμεγεθῶν τῶν τε
 ἄλλων καὶ ἐλεφάντων ἐστὶ τροφός, καὶ δένδρα παραλ-
 10 λάττοντα ἢ κατ' ἄλλας φέρειν ἀγαθῇ. ἐκτὸς γὰρ ὅτι
 φοίνικες τε ὑπερμήκεις καὶ τὴν βάλανον εὖστομοί τε καὶ
 ὑπέρογκοι, σίτου τε καὶ κριθῶν στάχυνες τὴν μὲν αὖ-
 ξησιν ὥστε καὶ λιπέα πάντα καὶ καμηλίτην ἔστιν ὅτε
 καλύπτειν, τὸν δὲ καρπὸν ὥστε εἰς τριακόσια τὸ κατα-
 15 βληθὲν ἐκφέρειν, καὶ τὸν κάλαμον φύει τοιοῦτον οἷος
 εἴρηται.

τότε δ' οὖν διὰ πάσης νυκτὸς ἄλλοι κατ' ἄλλο τὸν 6
 ποταμὸν διαπεραιωθέντες, προαπαντῶντες καὶ ἴσα καὶ
 θεὸν εὐφημοῦντες ἐδεξιοῦντο τὸν Ἰθάσπην. οὗτοι μὲν
 20 δὴ καὶ πορρωτέρω, μικρὸν δὲ πρὸ τῆς ὀργάδος ἐντυ-
 χόντες οἱ Γυμνοσοφισταὶ δεξιὰς τε ἐνέβαλλον καὶ φιλή-
 μασιν ἡσπάζοντο. μετὰ δὲ τούτους ἡ Περσῖνα τοῦ νεώ
 τε ἐν προπύλοις καὶ περιβόλων ἐντός. κάπειδ' ἡ προσ-
 πεσόντες τοὺς θεοὺς προσεκύνησαν καὶ τὰς χαριστηρί-
 25 οὺς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς νίκης καὶ σωτηρίας ἐτέλεσαν, ἐκτὸς
 περιβόλων ἐλθόντες ἐπὶ τὴν δημοτελῆ θυσίαν ἐτρέπον-
 το, κατὰ τὴν προηυτρεπισμένην ἐν τῷ πεδίῳ σκηνὴν
 προκαθίσαντες, ἣν τέσσαρες ἐπλήρουν νεότημητοι κάλα-
 μοι, σχήματος τετραπλεύρου γωνίαν ἐκάστην ἐνὸς κα-
 30 λάμου κίονος δίκην ἐρείδοντος, καὶ κατὰ τὰς ἄκρας εἰς
 ἀψίδα περιαγομένου, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅμα φοινίκων ξο-
 νεσι συμπίπτοντος, καὶ τὸ ὑποκείμενον ὀροφoῦντος.

καθ' ἑτέραν δὲ σκηνὴν πλησίον ἐφ' ὑψηλῆς μὲν κρηπί-
 δος θεῶν τε ἐργωρίων ἀγάλματα καὶ ἡρώων εἰκόνες
 προύκειντο, Μέμνονός τε καὶ Περσέως καὶ Ἀνδρομέ-
 δας, οὓς γενάρχας ἑαυτῶν οἱ βασιλεύοντες Αἰθιοπῶν
 νομίζουσι· χθαμαλώτεροι δὲ καὶ οἶον ὑπὲρ κορυφῆς τὰ 5
 θεῖα πεποιημένοι, κατὰ τῆς δευτερευούσης κρηπίδος οἱ
 Γυμνοσοφισταὶ ἐπεκάθηντο. τούτων ἐξῆς ὀπλιτῶν φά-
 λαγῆ εἰς κύκλον περιεστοίχιστο, ταῖς ἀσπίσιν ὠρθωμέ-
 ναις καὶ ἀλλήλων ἐχομέναις ἐπερειδομένη, τό τε πλήθος
 ἐξόπισθεν ἀναστέλλουσα καὶ τὸ μεσεῦον ἀνενόχλητον 10
 τοῖς ἱερουργομένοις παρασκευάζουσα. μικρὰ δὲ δὴ
 προδιαλεχθεὶς πρὸς τὸν δῆμον ὁ Ἰθάσπης, καὶ τὴν τε
 νίκην καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ κατορθωθέντα καταγγεί-
 λας, ἔχεσθαι τῆς θυσίας τοῖς ἱεροποιοῖς ἐκέλευε. τριῶν
 δὴ βωμῶν τῶν πάντων εἰς ὕψος ἡρμένων, καὶ τῶν μὲν 15
 δυοῖν κεχωρισμένως Ἥλιῳ τε καὶ Σελήνῃ συνεzeugμέ-
 νων, τοῦ τρίτου δὲ τῷ Διονύσῳ καθ' ἕτερον μέρος
 ἰδιάζοντος, τούτῳ μὲν παντοῖα ζῶα ἐπέσφαττον, διὰ τὸ
 πάνδημον, οἶμαι, τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι κεχαρισμένον ἐκ
 ποικίλων τε καὶ παντοίων ἱλασκόμενοι, ἐπὶ δὲ τῶν ἐτέ- 20
 ρων Ἥλιῳ μὲν τέθριππον λευκὸν ἐπήγον, τῷ ταχυτά-
 τῳ τῶν θεῶν, ὥς ἔοικε, τὸ τάχιστον καθοσιοῦντες,
 τῇ Σεληναίᾳ δὲ ξυνωρίδα βοῶν, διὰ τὸ περιγέιον,
 ὥς ἔοικε, τῆς θεοῦ τοὺς γηπουῖα συνεργούς καθ-
 ιεροῦντες. 25

7 καὶ ἔτι τούτων δρωμένων βοή τις ἀθρόον ἡγείρετο
 συμμιγῆς τε καὶ ταραχώδης καὶ οἷα εἰκὸς ὑπὸ πλήθους
 ἀπείρου ἀνθρώπων συγκλύδων, "τὰ πάτρια τελείσθω"
 τῶν περιεστώτων ἐκβοώντων, "ἢ νενομισμένη θυσία
 λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους τελείσθω, αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ πο- 30
 λέμου τοῖς θεοῖς προσαγέσθωσαν." συνεῖς οὖν ὁ Ἰθά-
 σπης ὅτι τὴν ἀνθρωποκτονίαν ἐπιζητοῦσιν, ἣν ἐπὶ ταῖς

κατὰ τῶν ἀλλοφυλῶν νίκαις μόναις ἐκ τῶν ἀλίσκομένων
ἐπιτελεῖν εἰώθεσαν, κατασείσας τῇ χειρὶ καὶ ἀντίκα τὸ
αἰτούμενον ἔσσεσθαι τοῖς νεύμασι σημήνας, τοὺς εἰς
τοῦτο πάλαι ἀποκεκληρωμένους αἰχμαλώτους ἄγεσθαι
5 προσέταττεν. ἤγοντο οὖν οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ Θεαγένης
καὶ ἡ Χαρίκλεια, τῶν τε δεσμῶν λελυμένοι καὶ κατε-
στεμμένοι, κατηφείς μὲν, οἷα εἰκός, οἱ ἄλλοι, καὶ ὁ
Θεαγένης δ' ἐπ' ἔλαττον, ἡ Χαρίκλεια δὲ καὶ φαιδρῶ
τῷ προσώπῳ καὶ μειδιῶντι, συνεχές τε καὶ ἀτενές εἰς
10 τὴν Περσίδα ἀφορῶσα, ὥστε καλένῃν παθεῖν τι πρὸς
τὴν ὄψιν. καὶ βύθιον τι στενάζασα, ὃ ἄνερ, εἶπεν, οἷαν
κόρην εἰς τὴν θυσίαν ἐπιλέλεξαι. οὐκ οἶδα ἰδοῦσα τοι-
οῦτον κάλλος. ὥς δὲ καὶ εὐγενὴς τὸ βλέμμα, ὥς δὲ καὶ
μεγαλόφρων πρὸς τὴν τύχην, ὥς δὲ ἐλεεινὴ τῆς κατὰ
15 τὴν ἡλικίαν ἀκμῆς. εἰ περιεῖναι συνέβαινεν ἡμῖν τὸ
ἄπαξ μοι κυηθὲν καὶ κακῶς ἀπολωλὸς θυγάτριον, ἐν
ἴσοις πον ταύτῃ τοῖς ἔτεσιν ἐξητάζετο. ἀλλ' εἶθε γε, ὃ
ἄνερ, ἐνῆν πως ἐξελέσθαι τὴν κόρην. πολλὴν ἂν ἔσχον
παρὰ ψυχὴν διακονουμένης μοι τοιαύτης. ἴσως δέ που
20 καὶ Ἑλληνίς ἐστίν ἡ ἀθλία· τὸ γὰρ πρόσωπον οὐκ Αἰ-
γυπτίας. Ἑλληνίς μὲν, ἔφη πρὸς αὐτὴν ὁ Ὑδάσπης, καὶ
πατέρων οὕς λέξει τὸ παρόν. δεῖξαι γὰρ οὐκ ἂν ἔχοι·
πόθεν; καίτοι γε ἐπηγγέλλετο. ὄψομαι γὰρ μὴν τῆς
θυσίας ἀδύνατος· καίτοι γε ἐβουλόμην, πεπονθώς τι
25 καὶ αὐτὸς οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ κατελεῶν τὴν κόρην. ἀλλ'
οἶσθα ὥς ἄρρενα μὲν τῷ Ἑλλίῳ θήλειαν δὲ τῇ Σεληναίᾳ
προσάγειν τε καὶ ἱερουργεῖν ὁ νόμος βούλεται. ταύτης
δὴ πρώτης αἰχμαλώτου μοι προσαχθείσης καὶ εἰς τὴν
νῦν θυσίαν ἀποκληρωθείσης ἀπαραιτήτος ἂν γένοιτο
30 πρὸς τὸ πλῆθος ἡ ὑπέρθεις. ἔν μόνον ἂν βοηθήσειεν,
εἰ τῆς ἐσχάρας ἦν οἶσθα ἐπιβᾶσα, μὴ ἀγνεύουσά πως
ὁμίλλας τῆς πρὸς ἄνδρας ἐλεγχθείη, καθαρὰν εἶναι τὴν

προσκομιζομένην τῇ θεῷ, καθάπερ οὖν καὶ τὸν Ἥλιον, τοῦ νόμου κελεύοντος, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Διονύσου θυσίας ἀδιαφοροῦντος. ἀλλ' ὅρα, εἰ προσομιλήσασά τῳ φωραθείῃ πρὸς τῆς ἐσχάρας, μὴ οὐκ εὐπρεπὲς ἢ τὴν τοιάνδε εἰς τὸν οἶκον εἰσδέξασθαι. καὶ ἡ Περσίνη, φωραθείη, 5 ἔφη, καὶ σωθείη μόνον· αἰχμαλωσία καὶ πόλεμος καὶ τοσοῦτος τῆς ἐνεγκούσης ἐξοικισμὸς ἀνέγκλητον ποιεῖ τὴν προαίρεσιν, καὶ πλέον ἐπὶ ταύτης, ἐν τῷ ἀλλοι τὴν καθ' ἑαυτῆς βίαν, εἰ καὶ τι τοιοῦτον ὑπέστη, περι- αγούσης. 10

8 καὶ ἔτι τοιαῦτα λεγούσης, καὶ ἅμα ὑποδακρυνούσης λανθάνειν τε τοὺς παρόντας πειρωμένης, ἄγεσθαι τὴν ἐσχάραν ὁ Ἰθάσπης ἐκέλευσε. παιδάρια τοίνυν ἄνηβα συλλαβόντες ἐκ τοῦ πλήθους οἱ ὑπῆρξαι (μόνοις γὰρ τοῖς τοιούτοις ἀβλαβῶς θιγγάνειν ἔνεστιν) ἐκόμιζόν τε 15 ἐκ τοῦ νεῶ καὶ εἰς μέσους προυτίθισαν, ἐπιβαίνειν ἔκαστον τῶν αἰχμαλώτων κελεύοντες. τῶν δὲ ὅστις ἐπιβαίῃ, παραντίκα τὴν βάσιν ἐφλέγετο, οὐδὲ τὴν πρώτην καὶ πρὸς ὀλίγον ψαῦσιν ἐνίων ὑποστάντων, χρυσοῖς μὲν ὀβελίσκοις τῆς ἐσχάρας διαπεπλεγμένης, πρὸς τοῦτο 20 δὲ ἐνεργείας τετελεσμένης ὥστε πάντα τὸν μὴ καθαρὸν καὶ ἄλλως ἐπιποροῦντα καταίθειν, τῶν δὲ ἀπ' ἐναντίας ἀλύπως προσίεσθαι τὴν βάσιν. τούτους μὲν δὴ τῷ τε Διονύσῳ καὶ ἄλλοις θεοῖς ἀπεκλήρουν, πλὴν δύο που καὶ τριῶν Ἑλληνίδων, αἱ τῆς ἐσχάρας ἐπιβᾶσαι παρθε- 25 νεύειν ἐγνωρίσθησαν.

9 ἐπεὶ δὲ καὶ Θεαγένης ἐπιβὰς καθαρεύων ἐφαίνετο, θανμασθεῖς πρὸς ἀπάντων τά τε ἄλλα τοῦ μεγέθους καὶ κάλλους, καὶ ὅτι περ οὕτως ἀκμαῖος ἀνὴρ ἀπείρατος εἴη τῶν Ἀφροδίτης, πρὸς τὴν ἡλιακὴν ἱερουργίαν 30 ὑπὲρ ἐπίζετο, κακά, λέγων ἡρέμα πρὸς τὴν Χαρίκλειαν, τὰ πύχειρα παρ' Αἰθίοψι τῶν καθαρῶς βιούντων· θυ-

σίαι καὶ σφαγαὶ τὰ ἐπαθλα τῶν σωφρονούντων. ἀλλ' ὦ φιλάττη, τί οὐχὶ φράξεις σαυτήν; ποῖον ἀναμένεις ἐτι καιρὸν, ἢ τὸν ἕως ἂν ἀποδεδροτομήσῃ τις; λέγε, ἰκετεύω, καὶ μῆνυε τὴν σαυτῆς τύχην. ἴσως μὲν καὶ μὲν
 5 περισώσεις, ἢ τις ποτὲ εἴης γνωρισθεῖσα, καὶ ἐξαίτησασα· εἰ δ' ἄρα μὴ τοῦτο, σύ γε μὴν προδήλως διαδράσῃ τὸν κίνδυνον. αὐταρκες δὲ τοῦτό μοι μαθόντι καὶ τελευτᾶν. ἢ δέ "πλησίον ὁ ἀγών" εἰποῦσα, "καὶ νῦν ταλαντεύει τὰ καθ' ἡμᾶς ἢ μοῖρα," μηδὲ κελεῦσαι τοὺς
 10 ἐπιτεταγμένους ἀναμείνασα, ἐνέδν τε τὸν ἐκ Δελφῶν ἱερὸν χιτῶνα ἐκ πηριδίου τινὸς ὃ ἐπεφέρετο προκομίσασα, χρυσοῦφῃ τε ὄντα καὶ ἀκτίσι κοκκοβαφέσι κατὰπαστον· τὴν τε κόμην ἀνείσα καὶ οἶον κάτοχος φανείσα προσέδραμέ τε καὶ ἐφήλατο τῇ ἐσχάρᾳ καὶ εἰστήκει πο-
 15 λὺν χρόνον ἀπαθῆς, τῷ τε κάλλει τότε πλέον ἐκλάμποντι καταστράπτουσα, περίοπτος ἐφ' ὑψηλοῦ πᾶσι γεγεννημένη, καὶ πρὸς τοῦ σχήματος τῆς στολῆς ἀγάλαμι θεοῦ πλέον ἢ θνητῇ γυναικὶ προσεικαζομένη. θάμβος οὖν ἅμα πάντας κατέσχε, καὶ βοὴν μίαν ἄσημον μὲν καὶ
 20 ἄναρθρον, δηλωτικὴν δὲ τοῦ θαύματος, ἀπήχησαν, τῶν τε ἄλλων ἀγασθέντες, καὶ πλέον ὅτι κάλλος οὕτως ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ τὸ ὦριον τῆς ἀκμῆς ἄθικτον ἐτήρει, καὶ ἔχειν ἀνεδείκνυτο σωφροσύνην πλέον τῇ ὥρᾳ κοσμουμένην. ἐλύπει μὲν οὖν καὶ ἄλλους τῶν ὄχλων ἀρμόδιος
 25 τῇ θυσίᾳ φανείσα· καὶ δεισιδαιμονοῦντες ὅμως ἡδιστα ἂν εἶδον ἐκ τινος μηχανῆς περισωθεῖσαν. πλέον δὲ ἡνία τὴν Περσίναν, ὥστε καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Ἰθάσπην, ὡς ἀθλία καὶ δυστυχῆς ἡ κόρη σὺν πολλῷ τῷ κακῷ οὐδ' εἰς καιρὸν τῇ σωφροσύνῃ σεμννυομένη, καὶ θά-
 30 νατον τῶν πολλῶν τούτων ἐπαίνων ἀλλαττομένη. ἀλλὰ τί ἂν γένοιτο, ἔφη, ὦ ἄνερ; ὃ δέ, μάτην, ἔφη, μοι ἐνοχλεῖς, καὶ οἰκτιρῇ τὴν οὐ σωζομένην, ἀλλὰ θεοῖς, ὡς

ἔοικε, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς φύσεως ἀρχῇθεν φυλαττομένην.

- καὶ ἀποστρέψας τὸν λόγον πρὸς τοὺς Γυμνοσοφιστάς, ἀλλ' ὧ σοφώτατοι, ἔφη, πάντων ἡντρεπισμένων τί οὐχὶ κατάρχετε τῶν ἱερῶν; καὶ ὁ Σισιμίδης, εὐφήμησον, 5 ἀπεκρίνατο ἑλληνίζων, ὥστε μὴ τὸ πλήθος ἐπατεῖν· ἱκανῶς γὰρ καὶ μέγροι τούτων ὄψιν τε καὶ ἀκοὴν ἔχρανθημεν. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν εἰς τὸν νεῶν μεταστησόμεθα, θυσίαν οὕτως ἐκθεσμον τὴν δι' ἀνθρώπων οὔτε αὐτοὶ δοκιμάζοντες οὔτε προσίσθαι τὸ θεῖον νομίζοντες. ὥς 10 εἶθε γε ἦν καὶ τὰς διὰ τῶν ἄλλων ζώων θυσίας κεκωλύσθαι, μόναις ταῖς δι' εὐχῶν καὶ ἀρωμάτων καθ' ἡμέτερον νόον ἀρκουμένοις. σὺ δὲ ἐπιμένων (ἐπάναγκες γὰρ βασιλεῖ καὶ ἄκριτον ἔστιν ὅτε πλήθους ὄρμην θεραπεύειν) ἐπιτέλει τὴν οὐκ εὐαγῇ μὲν ταύτην θυσίαν, 15 διὰ δὲ τὸ προκατελιηφὸς τοῦ Αἰθιοπικοῦ νόμου πάτριον ἀπαραίτητον, καθαρσίαν εἰσαυθις δεησόμενος, ἴσως δὲ καὶ οὐ δεησόμενος. οὐ γὰρ μοι δοκεῖ πρὸς τέλος ἦξειν ἥδε ἡ θυσία, τοῖς τε ἄλλοις ἐκ τοῦ θείου συμβόλοις τεκμαιρομένῳ, καὶ τῷ περιλάμποντι φωτὶ τοὺς ξένους, 20 ὑπερμαχεῖν τινὰ τῶν κρειττόνων διασημαίνοντι.
- 10 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἄμα καὶ τοῖς ἄλλοις συνέδροις ἀνίστατο καὶ πρὸς τὴν μετάστασιν ἐρρυθμίζετο. ἀλλ' ἦ γε Χαρίκλεια καθήλατο τῆς ἐσχάρας, καὶ προσδραμούσα προσπίπτει τε τοῖς γόνασι τοῦ Σισιμίδου, τῶν ὑπηρε- 25 τῶν παντοίως ἐπεχόντων καὶ τὴν ἱεστίαν παραίτησιν εἶναι τοῦ θανάτου νομιζόντων. καὶ ὧ σοφώτατοι ἔλεγε, μικρὸν ἐπιμείνατε· δίκη γὰρ μοι καὶ κρίσις πρόκειται πρὸς τοὺς βασιλεύοντας, ὑμᾶς δὲ μόνους καὶ τοῖς τοσούτοις δικάζειν πυνθάνομαι. καὶ τὸν περὶ ψυχῆς ἀγωνά 30 μοι διαιτήσατε· σφαγιασθῆναι γὰρ με θεοῖς οὔτε δυνατὸν οὔτε δίκαιον εἶναι μαθήσεσθε. προσήκαντο ἄσμε-

νοι τὰ εἰρημένα, καὶ ὃ βασιλεὺ ἔφασαν, ἀκούεις τῆς προκλήσεως καὶ ἃ προῖσχεται ἡ ξένη; γελάσας οὖν ὁ Ἰθάσπης, καὶ ποία δίκη, φησίν, ἢ πόθεν ἐμοὶ καὶ ταύτη; προφάσεως δὲ ἐκ ποίας ἢ ποίων ἰσῶν ἀναφαινομένη; 5 καὶ ὁ Σισιμίδρης, αὐτά, ἔφη, δηλώσει τὰ λεχθησόμενα. καὶ οὐκ ἂν δόξειεν, ἔφη, τὸ πρᾶγμα οὐ κρίσις ἀλλ' ὕβρις, εἰ πρὸς τὴν αἰχμάλωτον βασιλεὺς ὦν διαδικάσσομαι; τὰς ὑπεροχὰς οὐ δυσωπείται τὸ δίκαιον, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτὸν ὁ Σισιμίδρης· ἀλλ' εἰς ἐστὶν ὁ βασι- 10 λεύων ἐν ταῖς κρίσεσιν, ὁ τοῖς εὐλογωτέροις κρατῶν. ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐγγωρίους, ἔφη, καὶ οὐ τοὺς ξένους δικάζειν ὑμᾶς τοῖς βασιλεύουσιν ὁ νόμος ἐφίησι. καὶ ὁ Σισιμίδρης, οὐ τοῖς προσώποις, ἔφη, μᾶλλον τὰ δίκαια γίνεταί ἰσχυρὰ παρὰ τοῖς σώφροσιν, ἀλλὰ τοῖς τρόποις. 15 δῆλον μὲν, εἶπεν, ὥς οὐδὲν ἐρεῖ σπουδαῖον, ἀλλ' ὅπερ ἴδιον τῶν τὰ τελευταῖα κινδυνευόντων, λόγων ματαίων ἔσται πλάσματα πρὸς ὑπέρθεσιν. λεγέτω δ' οὖν ὁμῶς, ἐπειδὴ βούλεται Σισιμίδρης.

ἡ δὲ Χαρίκλεια καὶ ἄλλως οὔσα εὖθυμος διὰ τὴν 11 20 προσδοκωμένην τῶν περιεστηκότων λύσιν, πλεον ἐγεγόνει περιχαρὴς ὥς τοῦ Σισιμίδρου τοῦνομα ὑπήκουσεν· ἦν γὰρ δὴ οὗτος ὁ τὴν ἀρχὴν ἐκτεθεῖσαν ἀνελόμενος καὶ τῷ Χαρίκλει παρακαταθέμενος ἔτεσι δέκα πρότερον, ὅτε εἰς τοὺς Καταδούπους ἐστάλη τῶν σμαραγ- 25 δείων μετὰλλων ἔνεκεν ὥς τὸν Ὀροονδάτην πρσεβέων, τότε μὲν εἰς τῶν πολλῶν Γυμνοσοφιστῶν τυγχάνων, τὸ παρὸν δὲ πρόεδρος ἀναδεδειγμένος. τὴν μὲν οὖν ὄψιν τάνδρὸς οὐκ ἀνέφερεν ἡ Χαρίκλεια, νέα κομιδῇ καὶ ἐπατέτης χωρισθεῖσα, τοῦνομα δὲ ἀναγνοῦσα περι- 30 χαρὴς ἐγεγόνει πλεον, συνήγορόν τε καὶ συνεργὸν ἔσεσθαι πρὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν ἐλπίσασα. τὰς δὲ χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνατείνασα, καὶ βοῶσα ἐξάκουστον,

Ἦλιε γενάρχα προγόνων ἐμῶν, ἔλεγε, θεοί τε ἄλλοι καὶ γένους ἡμετέρου ἥρωες καθηγεμόνες, ὑμεῖς ἔστε μοι μάρτυρες ὡς οὐδὲν ἐρῶ ψεῦδος, ὑμεῖς δὲ καὶ συλλήπτορες εἰς τὴν κρίσιν τὴν νῦν προκειμένην, εἰς ἣν τῶν προσόντων μοι δικαίων ἐντεῦθεν ἄρξομαι. ξένους, ὧς βασιλεῦ, ἣ καὶ ἐγγωρίους ὁ νόμος ἱερουργεῖσθαι κελεύει; τοῦ δὲ ξένους εἰπόντος, οὐκοῦν ὦρα σοι, ἔφη, ζητεῖν ἐτέρους εἰς τὴν θυσίαν· ἐμὲ γὰρ ὑμεδαπὴν τε 12 καὶ ἐγγώριον εὐρήσεις. τοῦ δὲ θανμάζοντος καὶ πλάττεσθαι λέγοντος, ἡ Χαρίκλεια, τὰ μικρότερα, ἔφη, θανμάξεις, τὰ μεῖζονα δὲ ἐστὶν ἕτερα· οὐ γὰρ ἐγγώριος μόνον, ἀλλὰ καὶ γένους τοῦ βασιλείου τὰ πρῶτα καὶ ἐγγύτατα. καὶ αὐθις τοῦ Ἰθάσπου διαπτύοντος ὡς φληνάφους τοὺς λόγους, παῦσαι, εἶπεν, ὦ πάτερ, θυγατέρα τὴν σὴν ἐκφανλίσζω. 15

ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ ἐντεῦθεν οὐχ ὑπερορῶν τὰ λεγόμενα μόνον ἀλλ' ἤδη καὶ ἀγανακτῶν ἐφαίνετο, χλεῦν τὸ πρᾶγμα καὶ ὕβριν ποιούμενος. καὶ ὦ Σισιμίδρη καὶ οἱ λοιποί, ἔλεγεν, ὁρᾶτε οἱ περιέστη τὰ τῆς ἀνεξικακίας; ἣ γὰρ οὐκ ἄντικρυς μανίαν ἢ κόρη νοσεῖ, παρα- 20 τόλμοις πλάσμασι τὸν θάνατον πειρωμένη διώσασθαι, θυγατέρα ἐμὴν ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς ἐξ ἀπόρων ἐαντήν καὶ οἶον ἐκ μηχανῆς ἀναφαίνουσα, τοῦ μηδεπώποτε, ὡς ἴστε, παίδων γονὴν εὐτυχήσαντος, ἅπαξ δὲ πού μόνον ὁμοῦ τε ἀκηκούτος καὶ ἀποβαλόντος. ὥστε ἀγέτω 25 τις, μηδὲ ἐπὶ πλεόν ἐπινοεῖτω τῇ θυσίᾳ τὴν ὑπέρθεσιν. οὐκ ἄξει οὐδεὶς, ἀνεβόησεν ἡ Χαρίκλεια, τέως ἂν μὴ τοῦτο κελεύωσιν οἱ δικάζοντες. σὺ δὲ δικάζῃ τὸ παρόν, οὐ ψῆφον φέρεις. ξενοκτονεῖν μὲν ἴσως, ὦ βασιλεῦ, ὁ νόμος ἐπιτρέπει, τεκνοκτονεῖν δὲ οὐθ' οὐτος οὐθ' ἡ 30 φῦσις σοι πάτερ ἐφίησι. πατέρα γὰρ σε τήμερον οἱ θεοὶ καὶ ἀρνούμενον ἀναδείξουσι. πᾶσα δίκη καὶ κρίσις, ὦ

βασιλεῦ, δύο τὰς μεγίστας ἀποδείξεις οἶδε, τὰς τε ἐγγράφους πίστεις καὶ τὰς ἐκ μαρτύρων βεβαιώσεις. ἄμφω σοι τοῦ θυνάτηρ ὑμετέρα εἶναι παρῆξομαι, μάρτυρα μὲν οὐχ ἔνα τῶν πολλῶν ἀλλ' αὐτόν γε δὴ τὸν δικάζοντα
 5 προκαλουμένη (μεγίστη δ' ἔοικε τῷ λέγοντι πίστις ἢ τοῦ διαιτῶντος γνῶσις), γράμματα δὲ τὰδε τύχης τῆς ἐμῆς καὶ ὑμῶν διηγήματα προῖσχομένη.

καὶ ἅμα λέγουσα τὴν συνεκτεθεισάν ἑαυτῇ ταινίαν 13
 ὑπὸ τῇ γαστρὶ φέρουσα προύφερε τέ, καὶ ἀνειλήσασα
 10 τῇ Περσίνῃ προσεκόμιζεν. ἡ δὲ ἐπειδὴ τὸ πρῶτον εἶδεν, ἄχανός τε καὶ αὐτὸς ἐγέγρονει, καὶ χρόνον ἐπὶ πλεῖστον τὰ ἐγγεγραμμένα τῇ ταινίᾳ καὶ τὴν κόρην αὐτῆς ἐν μέρει περιεσκόπει. τρόμῳ τε καὶ παλμῷ συνείχετο, καὶ ἰδρῶτι διερρεῖτο, χαίρουσα μὲν ἐφ' οἷς εὗρισκεν, ἀμη-
 15 χανοῦσα δὲ πρὸς τὸ παρ' ἐλπίδας ἄπιστον, δεδοικυῖα δὲ τὴν ἐξ Ἑλλάσπου τῶν φανερουμένων ὑποψίαν τε καὶ ἀπιστίαν, ἣ καὶ ὀργήν, ἃν οὕτω τύχῃ, καὶ τιμωρίαν. ὥστε καὶ τὸν Ἑλλάσπην ἐνορῶντα εἰς τὸ θάμβος καὶ τὴν συνέχουσαν ἀγωνίαν, ὃ γύναι, εἰπεῖν, τί ταῦτα, ἣ τί
 20 πέπονθας πρὸς τὴν δεικνυμένην γραφήν; ἡ δέ, ὦ βασιλεῦ, εἶπε, καὶ δέσποτα καὶ ἄνερ, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἂν εἴποιμι πλεόν, λαβὼν δὲ ἀναγίνωσκε· διδάσκαλός σοι πάντων ἡ ταινία γενήσεται. καὶ ἐπιδοῦσα αὐτῆς ἐσιώπα, κατηγήσασα. δεξιόμενος γοῦν ὁ Ἑλλάσπης, καὶ πλησίον
 25 παρῆναι καὶ συνεπιλέγεσθαι τοὺς Γυμνοσοφιστὰς παρακαλέσας, ἐπήγει τὴν γραφήν, πολλὰ μὲν αὐτὸς θαυμάζων, πολλὰ δὲ καὶ τὸν Σισιμίδορην ἐκπεπληγμένον καὶ μυρίας τροπὰς τῆς διανοίας ἐκ τῶν ὄψεων ἐμφαίνοντα ὀρῶν, συνεχές τε εἰς τὴν ταινίαν καὶ τὴν Χαρί-
 30 κλειαν ἀτενίζοντα. καὶ τέλος, ἐπειδὴ τὴν τε ἐκθέσειν ἐδιδάχθη καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐκθέσεως ὁ Ἑλλάσπης, ἀλλ' ὅτι μὲν ἐτέχθη μοι κόρη τις, ἔφη, γινώσκω, καὶ ἀπο-

θανοῦσαν τότε πνυθόμενος, ὥς αὐτὴ Περσῖνα ἔλεγεν, ἔκτεθεισθαι νυνὶ μανθάνω· τίς δὲ ὁ ἀνελόμενος καὶ διασώσας καὶ θρέψας; τίς δὲ ὁ διακομίσας εἰς Αἰγυπτον, οὗ καὶ αἰχμάλωτος εἴληπται; ἢ πόθεν ὅλως οὗτοι αὕτη ἐκείνη, καὶ μὴ διέφθαρται μὲν τὸ ἐκτεθέν, τοῖς δὲ ἔγνωρίσμασιν ἐπιτυχῶν τις ἀποκέχρηται τοῖς ἐκ τῆς τύχης; μὴ τις δαίμων ἡμῖν ἐπιπαίζει, καὶ ὥσπερ προσωπεῖον τῇ κόρῃ ταῦτα περιθείς ἐντροφᾷ τῇ ἡμετέρᾳ περὶ τεκνοποιίαν ἐπιθυμῶ, καὶ νόθον ἡμῖν ὑποβολιμαῖον εἰσποιεῖ διαδοχὴν, καθάπερ νέφει τῇ ταινίᾳ τὴν ὀλήθειαν ἐπισκιάζων.

- 14 ἐπὶ τούτοις ὁ Σισιμύθρης, τὰ μὲν πρῶτα, ἔφη, τῶν ζητουμένων ἔχει σοι λύσιν. ὁ γὰρ ἀνελόμενος ἐκτεθεῖσαν καὶ ἀναθρέψας λάθρα, καὶ εἰς Αἰγυπτον κομίσας ὅτε με πρεσβευτὴν ἐστειλας, οὗτος ἐγὼ εἰμί. καὶ ὥς οὐ 15 θεμιτὸν ἡμῖν τὸ ψεῦδος, οἶσθα προλαβών. γνωρίζω καὶ τὴν ταινίαν τοῖς βασιλείοις Αἰθιοπῶν γραμμασιν, ὥς ὀρᾷς, κεχαραγμένην, καὶ οὐ παρέχουσιν ἀμφιβολίαν ἀλλαχόσε συντετάχθαι, Περσίνης δὲ αὐτοχειρίᾳ κατεστίχθαι παρὰ σοὶ μάλιστα γνωριζομένην. ἀλλ' ἦν καὶ 20 ἕτερα συνεκτεθέντα γνωρίσματα, δοθέντα παρ' ἐμοῦ τῷ ὑποδεξαμένῳ τὴν κόρην, ἀνδρὶ Ἑλληνί τε καὶ ὥς ἐφαίνετο, καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ. σώζεται, ἔφη, ταῦτα, ἡ Χαρίκλεια. καὶ ἄμα ἐπεδείκνυ τοὺς ὄρμους. πλεόν ἢ Περσῖνα ἰδοῦσα κατεπλάγη, καὶ πνυθανομένου τοῦ 25 Ἰθάσπου τίνα ταῦτα εἶη καὶ εἴ τι πλεόν ἔχοι ἐκδιδάσκειν, ἀπεκρίνατο οὐδὲν ἢ ὅτι γνωρίζει μὲν, κατ' οἶκον δὲ ταῦτα ἐξετάζειν καλόν. αὐτίς οὖν ἀδημονῶν ὁ Ἰθάσπης ἐφαίνετο. καὶ ἡ Χαρίκλεια, ταῦτα μὲν ἄν εἴη τῆς μητρὸς τὰ γνωρίσματα, σὸν δὲ ἴδιον ὅδε ὁ δακτύλιος. 30 καὶ ἐδείκνυ τὴν παντάρβην. ἐγνώρισεν ὁ Ἰθάσπης, δεδωκὼς δῶρον τῇ Περσίνῃ παρὰ τὴν μνηστείαν. καὶ ὃ

βελτίστη ἔφη, τὰ μὲν γνωρίσματα ἐμά, σὲ δὲ ἐμὴν οὖ-
 σαν τοῦτοις κεχρησθαι, καὶ μὴ ἄλλως ἐπιτυχοῦσαν, οὐ-
 δέπω γνωρίζω· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, καὶ χροιά ξένη
 τῆς Αἰθιοπίδος λαμπρύνει. καὶ ὁ Σισιμύθρης, λευκὴν,
 5 ἔφη, κἀγὼ τότε ἀνειλόμεν ἦν ἀνειλόμεν. ἄλλως τε καὶ
 τῶν ἐτῶν ὁ χρόνος συμβαίνει πρὸς τὴν παροῦσαν τῆς
 κόρης ἡλικίαν, ἑπτακαίδεκά που τῶν πάντων ταύτῃ τε
 καὶ τῇ ἐκθέσει πληρουμένων. ἐμοὶ δὲ καὶ τῶν ὀφθαλ-
 μῶν τὸ βλέμμα προΐσταται, καὶ τὸν ὅλον τῆς ὄψεως χα-
 10 ρακτῆρα καὶ τὸ ὑπερφυῆς τῆς ὥρας ὁμολογοῦντα τοῖς
 τότε τὰ νυνὶ φαινόμενα γνωρίζω. ταυτὶ μὲν ἄριστα ὦ
 Σισιμύθρη, πρὸς αὐτὸν ὁ Ὑδάσπης, καὶ ὡς ἂν τις ἐκ-
 θυμότατα συνηγορῶν μᾶλλον ἢ δικάζων. ἀλλ' ὅρα μὴ
 μέρος τι λύων ἑτερον ἀνακινεῖς ἀπόρημα, δεινόν τε καὶ
 15 οὐδαμῶς ἀπολύσασθαι τὴν ἐμοὶ συμβιοῦσαν εὖπορον.
 λευκὴν γὰρ πῶς ἂν Αἰθίοπες ἀμφότεροι παρὰ τὸ εἰκὸς
 ἐτεκνώσαμεν; ὑποβλέψας οὖν ὁ Σισιμύθρης καὶ τι εἰ-
 ρωνικὸν ὑπομεδιάσας, σὺ μὲν οὐκ οἶδα, ἔφη, ὃ τι
 πάσχεις ἀπὸ τοῦ τρόπου τοῦ σοῦ, τὸ παρὸν συνηγορίαν
 20 ἡμῖν ὀνειδίζων, ἦν οὐκ ἂν ἐν φάυλῳ ποιησαίμην· δι-
 καστήν γὰρ ὀρίζομεν γνήσιον τὸν τοῦ δικαίου συνήγο-
 ρον. τί δὲ οὐχὶ σοὶ μᾶλλον ἢ τῇ κόρῃ συνηγορῶν φανή-
 σομαι, πατέρα σε σὺν τοῖς θεοῖς ἀναδεικνύς, καὶ ἦν ἐκ
 σπαργάνων περιέσσωσα ὑμῖν θυγατέρα, ταύτην καὶ νῦν
 25 ἀνασώζομένην ἐπ' ἀκμῆς οὐ περιορῶν. ἀλλὰ σὺ μὲν αἰ-
 βούλει γίνωσκε περὶ ἡμῶν, οὐδένα ὑπόλογον τούτου
 ποιουμένων· οὐ γὰρ πρὸς τὴν ἐτέρων ἀρέσκειαν βιοῦ-
 μεν, τὸ δὲ αὐτὸ καλὸν ἀγαθὸν ζηλοῦντες ἑαυτοὺς πεί-
 θειν ἀγαπῶμεν. τῆς γε μὴν κατὰ τὴν χροιάν ἀπορίας
 30 φράζει μὲν σοὶ καὶ ἡ ταινία τὴν λύσιν, ὁμολογοῦσής ἐν
 αὐτῇ ταυτησί Περσίνης ἐσπακέναι τινὰ εἰδῶλα καὶ φαν-
 τασίας ὁμοιοτήτων ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς

σὲ ὁμιλίας ὀρωμένης. εἰ δ' οὖν καὶ ἄλλως πιστώσασθαι βούλει, πρόκειται τὸ ἀρχέτυπον· ἐπισκόπει τὴν Ἀνδρομέδαν, ἀπαράλλακτον ἐν τῇ γραφῇ καὶ ἐν τῇ κόρῃ δεικνυμένην.

- 15 ἐκόμιζον ἀράμενοι τὴν εἰκόνα πρὸς τὰ λεχθέντα οἱ ὕπηρεται, καὶ πλησίον τῆς Χαρικλείας ἀντεγείραντες τοσοῦτον ἐκίνησαν παρὰ πάντων κρότον καὶ θόρυβον, ἄλλων πρὸς ἄλλους, ὅσοι καὶ κατὰ μικρὸν συνίεσαν τὰ λεγόμενα καὶ πραττόμενα, διαδηλούντων, καὶ πρὸς τὸ ἀπηκριβωμένον τῆς ὁμοιότητος σὺν περιχαρείᾳ ἐκπλα- 10 γέντων, ὥστε καὶ τὸν Ὑδάσπην οὐκέτι μὲν ἀπιστεῖν ἔχειν, ἐφεστάναι δὲ πολὺν χρόνον ὑφ' ἡδονῆς ἅμα καὶ θαύματος ἐχόμενον. ὁ δὲ Σισιμίθρης, ἐν ἔτι λείπεται, ἔφη· περὶ βασιλείας γὰρ καὶ τῆς κατ' αὐτὴν γνησίας διαδοχῆς ὁ λόγος, καὶ πρό γε πάντων ἀληθείας αὐτῆς. 15 γύμνωσον τὴν ὠλένην ὡς κόρη. μέλανι συνδηματι τὸ ὑπὲρ πῆχυν ἐσπίλωτο. οὐδὲν ἀπρεπὲς γυμνούμενον τὸ φύντων καὶ γένους μαρτύριον. ἐγύμνωσεν αὐτίκα ἡ Χαρίκλεια τὴν λαιάν, καὶ ἦν τις ὥσπερ ἔβενος περιδρομος ἐλέφαντα τὸν βραχίονα μαιίνων. 20

- 16 οὐκέτι κατεῖχεν ἡ Περσίνη, ἀλλ' ἀθρόον τε ἀνήλατο τοῦ θρόνου, καὶ προσδραμοῦσα περιέβαλλέ τε, καὶ περιφύσα ἐδάκρυέ τε καὶ πρὸς τὸ ἀκατάσχετον τῆς χαρᾶς μνηθιμῷ τινὶ προσεοικὸς ἀνωρύετο (ὑπερβολὴ γὰρ ἡδονῆς καὶ θρηνηνόν ποτε ἀποτίκτειν φιλεῖ), μικρὸν τε 25 ἔφθη συγκατενεχθῆναι τῇ Χαρικλείᾳ. ὁ δὲ Ὑδάσπης ἡλέει μὲν τὴν γυναικα ὀδυρομένην ὀρῶν, καὶ εἰς συμπάθειαν ἐκάμπτετο τὴν διάνοιαν, τὸ ὄμμα δὲ οἶονεῖ κέρας ἢ σίδηρον εἰς τὰ ὀρώμενα τείνας εἰστήκει πρὸς τὰς ὠδίνους τῶν δακρύων ἀπομαχόμενος· καὶ τῆς ψυχῆς αὐ- 30 τῷ πατρικῷ τε πάθει καὶ ἀνδρείῳ τῷ λήματι κυματουμένης, καὶ τῆς γνώμης ὑπ' ἀμφοτέρων στασιαζομένης

καὶ πρὸς ἑκατέρου καθάπερ ὑπὸ σάλου μετασπωμένης, τελευτῶν ἡτήθη τῆς τὰ πάντα νικώσης φύσεως, καὶ πατήρ οὐκ εἶναι μόνον ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ πάσχειν ὅσα πατήρ ἡλέγχετο. καὶ τὴν Περσίναν συγκατενεχθεῖσαν
 5 τῇ θυγατρὶ καὶ συγκαταπεπλεγμένην ἀνεγείρων, οὐκ ἔλαθε καὶ τὴν Χαρίκλειαν ἐναγκαλιζόμενος καὶ δακρύων ἐπιρροῇ πατρικὰ πρὸς αὐτὴν σπενδόμενος. οὐ μὴν εἰς τὸ παντελές γε ἔξεκρουσθή τῶν πρακτέων, ἀλλ' ὀλίγον ἐπιστάς, τὸν τε δῆμον κατοπτεύσας ἀπὸ τῶν
 10 ἴσων παθῶν κεινυμένον, καὶ πρὸς τὴν σκηνοποιίαν τῆς τύχης ὑφ' ἡδονῆς τε ἅμα καὶ ἑλέου δακρύνοντας, ἡχὴν τέ τινα θεσπεσίαν ἄχρῃς αἰθέρος αἶροντας, καὶ οὔτε κηρύκων σιγὴν ἐπιταττόντων ἐπαίοντας οὔτε τὸ βούλημα τοῦ ταράχου προδήλως ἐκφαίνοντας, τὴν χεῖρα
 15 προτείνας καὶ κατασείων πρὸς ἡσυχίαν τὸ κλυδώνιον τοῦ δήμου κατέστειλλε, καὶ ὧ παρόντες ἔλεγεν, οἱ μὲν θεοὶ πατέρα με, ὡς ὁρᾶτε καὶ ἀκούετε, πάσης ἐπέκεινα προσδοκίας ἀνέδειξαν, καὶ θυγάτηρ εἶναί μοι ἦδε ἡ κόρη πολλαῖς ταῖς ἀποδείξεσι γνωρίζεται· ἐγὼ δὲ τοσαύ-
 20 τὴν ὑπερβολὴν ποιοῦμαι τῆς εἰς ὑμᾶς τε καὶ τὴν ἐνεγκοῦσαν εὐνοίας ὥστε μικρὰ φροντίδας καὶ γένους διαδοχῆς καὶ πατρῷας ἀνακλήσεως, ἃ δὴ πάντα μοι διὰ τῆσδε ἐμελλεν ἔσεσθαι, θεοῖς ἱερουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπέγομαι. ὁρῶ μὲν γὰρ ὑμᾶς δακρύνοντας καὶ ἀνθρώ-
 25 πινόν τι πάθος ἀναδεειγμένους, καὶ ἔλεοῦντας μὲν τὴν ἁωρίαν τῆς κόρης, ἔλεοῦντας δὲ καὶ τὴν ἐμὴν μάτην· προσδοκηθεῖσαν τοῦ γένους διαδοχὴν· ὅμως δ' οὖν ἀνάγκη, καὶ ὑμῶν ἴσως μὴ βουλομένων, τῷ πατρίῳ πεῖθεσθαι νόμῳ, τῶν ἰδίων λυσιτελῶν τὸ τῆς πατρίδος
 30 ἐπὶ προσθεν ποιούμενον. εἰ μὲν γὰρ τοῖς θεοῖς οὕτω φίλον ὥστε παρέχεσθαι τε ἅμα καὶ ἀφαιρεῖσθαι (τοῦτο γὰρ ἦδη πάλοι τε πέπονθα γεννηθείσης καὶ πάσχω τὸ

παρὸν εὐρεθείσης), οὐκ ἔχω λέγειν, ὑμῖν δὲ καταλείπω σκοπεῖν, οὐδ' εἴπερ, ἦν ἐξέφικσαν τῆς ἐνεγκούσης ἐπὶ πέρατα γῆς ἔσχατα, αὐθις δὲ θαυματουργοῦντες ἐν αἰχμαλώτῳ τῇ τύχῃ φέροντες ἐνεχείρισαν, ταύτην αὐτοῖς πάλιν ἱερουργομένην προσδέξονται. καὶ ἦν ὥς πολέ- 5 μιον οὐκ ἀνελθόν καὶ αἰχμαλώτου γενομένην οὐκ ἑλνμηνάμην, ταύτην θυγατέρα φανεῖσαν ἐναγλίζειν, ὥς καὶ ὑμῖν ὄντος κατὰ βούλησιν τοῦ πράγματος, οὐχ ὑπερθήσομαι, οὐδὲ πῆσομαι ὃ καὶ ἄλλω πάσχοντι πατρὶ συγγνωστὸν ἴσως ἂν ἦν, οὐδὲ ὀκλάσω, οὐδὲ εἰς ἱκεσίαν 10 τρέφομαι συγγνώμην δοῦναι καὶ ἀφοσιώσασθαι τὸ παρὸν πρὸς τὸν νόμον, τῇ φύσει πλέον καὶ τοῖς ἐκ ταύτης πάθεσι προσθεμένους, ὥς ἐξὸν καὶ ἐτέρῳ τρόπῳ θεραπεύειν τὸ θείον. ἀλλ' ὅσῳ συμπάσχοντες ἡμῖν οὐ λεληθάτε καὶ ὥς ἴδια τὰ ἡμέτερα πάθη περιαλγοῦντες, το- 15 σοῦτῳ κάμολι προτιμότερα τὰ ὑμέτερα, ὀλίγον μὲν τῆς ἀκκληρίας λόγον ποιουμένων, ὀλίγον δὲ τῆς ἀθλίας ταυτησί Περσίνης κατοδυρομένης, πρωτοτόκου τε ἅμα καὶ ἀγόνου καθισταμένης. ὥστε, εἰ δοκεῖ, παύσασθε μὲν δακρύοντες καὶ ἡμᾶς κατοικτιζόμενοι μάτην, τῆς δὲ 20 ἱερουργίας ἐχώμεθα. σὺ δὲ ὦ θύγατερ (πρῶτα γάρ σε καὶ ὕστατα τὸ ποθητὸν ὄνομα τοῦτο προσφθιγγομαι), ὦ μάτην μὲν ὥραία, μάτην δὲ ἀνευραμένη τοὺς γεννήσαντας, ὦ τῆς ἀλλοδαπῆς βαρυτέραν τὴν πατρίδα δυστυχήσασα, ὦ σωτηριώδους μὲν τῆς ξένης, ἐπ' ὀλέθρῳ 25 δὲ πειρωμένη τῆς ἐνεγκούσης, μὴ μοι σύγγχει τὸν θυμὸν ὀδυρομένη, ἀλλὰ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνό σου φρόνημα καὶ βασιλείον νῦν, εἴπερ ποτὲ καὶ πρότερον, ἐπιδείκνυσο, καὶ ἔπου τῷ γεννήσαντι, νυμφοστολῆσαι μὲν οὐ δυνθίντι, οὐδὲ ἐπὶ παστάδας καὶ θαλάμους ἀγάγοντι, πρὸς 30 δὲ θυσίαν κοσμοῦντι καὶ δᾶδας οὐ γαμηλίους ἀλλ' ἐπιβωμίους ἄπτοντι, καὶ τὴν ἅμαχον ταυτηνὶ τοῦ κάλλους

ἀκμήν ἄνθ' ἱερείων προσάγοντι. ὑμεῖς δὲ ἱλήκοιτε οἱ θεοὶ τῶν εἰρημένων, εἰ δὴ τι πρὸς τοῦ πάθους νικώμενος οὐκ εὐαγρὲς ἐφθεγξάμην ὁ τέκνον ὁμοῦ καλεσάμενος καὶ τεκνοκτόνος γινόμενος.

- 5 καὶ ταῦτα εἰπὼν ὃ μὲν ἐπέβαλε τῇ Χαρικλείᾳ τὰς 17
 χεῖρας, ἄγειν μὲν ἐπὶ τοὺς βωμοὺς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν
 πυρκαλὰν ἐνδεικνύμενος, πλείονι δὲ αὐτὸς πυρὶ τῷ
 πάθει τὴν καρδίαν σμυχόμενος, καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν
 ἐνηδρευμένων τῇ δημηγορίᾳ λόγων ἀπευχόμενος. τὸ
 10 δὲ πλήθος τῶν Αἰθιοπῶν ἐσεῖσθη πρὸς τὰ εἰρημένα,
 καὶ οὐδὲ πρὸς βραχὺ τῆς Χαρικλείας ἀγομένης ἀνασχό-
 μενοι μέγα τι καὶ ἀθρόον ἐξέκραγον, σῶζε τὴν κόρην
 ἀναβοῶντες, σῶζε τὸ βασίλειον αἶμα, σῶζε τὴν ὑπὸ
 θεῶν σωθεῖσαν. ἔχομεν τὴν χάριν, πεπλήρωται ἡμῖν
 15 τὸ νόμιμον. ἐγνωρίσαμεν ὥς βασιλέα· γινώριξε καὶ σὺ
 σαυτὸν ὥς πατέρα. ἱλήκοιεν οἱ θεοὶ τῆς δοκούσης πα-
 ρανομίας. πλεόν παρανομήσομεν ἀνθιστάμενοι τοῖς
 ἐκείνων βουλήμασι. μηδεὶς ἀναιρεῖτω τὴν ὑπ' ἐκείνων
 περὶ σωθεῖσαν. ὁ τοῦ δήμου πατήρ γίγνου καὶ κατ' οἴ-
 20 κον πατήρ. καὶ μυρίας ἐπὶ τούτοις καὶ ὁμοίας φωνὰς
 ἑντες, τέλος καὶ ἔργῳ τὸ κωλύειν ἐπεδείκνυντο, προῖ-
 στάμενοί τε καὶ ἀνθιστάμενοι, καὶ διὰ τῶν ἄλλων θυ-
 σιῶν ἱλάσκεισθαι τὸ θεῖον αἰτοῦντες.

- ὁ δὲ Ἰθάσπης ἐκὼν τε καὶ χαίρων προσέτετο τὴν ἡ-
 25 ταν, τὴν εὐκτὴν ταυτηνὶ βίαν αὐθαίρετος ὑπομένων,
 καὶ τοὺς δῆμους ἐπαλλήλοις ταῖς ἐκβοήσεσι χρονωώτε-
 ρον ἐντρυφώντας καὶ ταῖς εὐφημίαις ἀγερωχότερον
 ἐπισκιρτῶντας ὁρῶν τοῖς μὲν ἐμφορηθῆναι τῆς ἡδονῆς
 ἐνεδίδου, κατασταλῆναι ποτε πρὸς ἡσυχίαν ἐκόντας
 30 ἀναμμένων, αὐτὸς δὲ πλησιαιότερον τῇ Χαρικλείᾳ παρα- 18
 στάς, ὃ φιλάττη, ἔλεγεν, ἐμὴν μὲν εἶναι σε θυγατέρα
 τὰ τε γνωρίσματα ἐμήνυσσε καὶ ὁ σοφὸς Σισυμίδης

ἐμαρτύρησε καὶ τὸ τῶν θεῶν εὐμενὲς πρὸ πάντων ἀν-
 εδειξεν. ἀλλ' οὐτοσὶ τίς ποτέ ἐστιν ὁ σοὶ μὲν ἄμα συλ-
 ληφθεὶς καὶ εἰς τὰς ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς θεοῖς συμ-
 φυλαχθεὶς, νυνὶ δὲ τοῖς βωμοῖς εἰς τὴν ἱερουργίαν
 προσιδρυμένος; ἢ πῶς αὐτὸν ἀδελφὸν ἀνόμεαζες, ὅτε 5
 μοι τὸ πρῶτον κατὰ τὴν Συήνην προσήχθητε; οὐ γὰρ
 δὴ πού καὶ αὐτὸς ἡμέτερος υἱὸς εὐρεθήσεται· ἅπαξ γὰρ
 Περσίνα καὶ σὲ μόνην ἐκνοφόρησε. καὶ ἡ Χαρίκλεια
 σὺν ἐρυθρήματι κάτω νεύσασα, τὸν μὲν ἀδελφὸν ἐψευ-
 σάμην, ἔφη, τῆς χρείας τὸ πλάσμα συνθείσης· ὅστις δέ 10
 ἐστὶν ἀληθῶς, αὐτὸς αἶν λέγοι βέλτιον. ἀνὴρ τε γὰρ
 ἐστί, καὶ εὐθαρσέστερον ἐμοῦ τῆς γυναικὸς ἐξαγορεύειν
 οὐκ αἰσχυνθήσεται. καὶ ὁ Ἰθάσπης μὴ συμβαλὼν τὸν
 νοῦν τῶν εἰρημένων, σύγγνωθι, ἔφη, θνητάριον, κατ-
 ερυθριάσασα δι' ἡμᾶς παρθενικῆς αἰδοῦς ἀνολέειον 15
 πεῦσιν ὑπὲρ νεανίου σοὶ προσαραγόντας. ἀλλὰ σὺ μὲν
 κατὰ τὴν σκηνὴν ἄμα τῇ μητρὶ κάθησο, ἐνευφραίνε-
 σθαί τέ σοι παρέχουσα, πλέον ἢ ὅτε σε ἔτικτεν ὠδινού-
 ση τὴν ἐπὶ σοὶ τὸ παρὸν ἀπόλαυσιν, καὶ τοῖς κατὰ σαν-
 τὴν διηγήμασι παρηγοροῦσα· ἡμῖν δὲ τῶν ἱερείων με- 20
 λήσει, τῆς ἀντὶ σοῦ σφαγιασθησομένης ἅμα τῷ νεανίᾳ
 παντοίως, εἴ τινα εὖροιμεν ἀνταξίαν, ἐπιλεχθείσης.

- 19 καὶ ἡ Χαρίκλεια μικροῦ μὲν καὶ ἐξωλόλυξε, πρὸς
 τὴν δῆλωσιν τῆς τοῦ Θεαγένους σφαγῆς ἐκτραχυνθεῖσα·
 μόγις δ' οὖν τὸ συμφέρον ἀντιτιθεμένη πρὸς τὸ ἔκμα- 25
 νέν τοῦ πάθους καὶ διὰ τὸ χρεῖᾶδες ἐγκαρτερεῖσθαι βια-
 σάμενη, πάλιν ὑφείρπε τὸν σκοπόν, καὶ ὧ δέσποτα ἔλε-
 γεν, ἀλλ' οὐδὲ κόρην μὲν ἴσως ἔτι ἐχρῆν σε ἐπιζητεῖν,
 ἅπαξ τοῦ δήμου τὸ ἱερεῖον τὸ θῆλυ δι' ἐμοῦ συγχωρή-
 σαντος· εἰ δ' οὖν προσφιλονεικίῃ τις ἄρτιον καὶ ἐξ 30
 ἐκατέρου γένους ἐπιτελείσθαι τὴν ἱερουργίαν, ὧρα σοὶ
 μὴ κόρην μόνην ἀλλὰ καὶ νεανίαν ἄλλον ἐπιζητεῖν, ἢ

μὴ τοῦτο ποιοῦντα μηδὲ κόρην ἄλλην, ἀλλ' ἐμὲ πάλιν
 σφαγιαῖειν. τοῦ δὲ εὐφήμησον εἰπόντος, καὶ τὴν αἰ-
 τίαν διότι τοῦτο λέγει πυνθανομένου, ὅτι, ἔφη, καὶ
 ἐμοὶ ζῶντι συζῆν καὶ θνήσκοντι συντεθνάναι τῷδε πρὸς
 5 τοῦ δαιμονίου καθείμαρται. πρὸς ταῦτα ὁ Ἰθάσπης, 20
 οὕπω τῶν ὄντων ἐπήβολος γινόμενος, ἐπαινω μὲν σε
 τῆς φιλανθρωπίας, ὃ δ' ἄνγατερ, ἔφη, ξένον καὶ Ἑλληνα
 καὶ ἡλικα καὶ συναιχμάλωτον καὶ συνήθειαν πρὸς σὲ
 τὴν ἐκ τῆς ἐκδημίας κεκτημένον χρηστῶς κατελευσάν
 10 καὶ περισώζειν ἐπινοοῦσαν· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν
 ἐκεῖνος ἐξαίρεθείη τῆς λερουργίας. ἄλλως τε γὰρ οὐκ
 εὐαγὲς παντάπασι περιγραφῆναι τὸ πάτριον τῆς τῶν
 ἐπινικίων θυσίας· καὶ ἅμα οὐδ' ἂν ὁ δῆμος ἀνάσχοιτο,
 μόλις καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ σοὶ συγχώρησιν θεῶν εὐμενεῖα
 15 κινήθῃς. ἡ δὲ οὖν Χαρίκλεια, ὃ βασιλεῦ, ἔφη, (πατέρα
 γὰρ σε καλεῖν τάχα οὐκ ἐγγίνεται,) εἰ μὲν δὴ θεῶν εὐ-
 μενεῖα σῶμα τοῦμόν περισέσωσται, τῆς αὐτῆς ἂν γέ-
 νοιτο εὐμενεῖας καὶ τὴν ἐμὴν ἐμοὶ περισῶσαι ψυχὴν,
 ἣν ἀληθῶς εἶναι μοι ψυχὴν ἐπικλώσαντες ἴσασιν. εἰ δὲ
 20 τοῦτο ἀβούλητον μοίραις εὐρίσκοιτο, καὶ δεήσει πάν-
 τως τὰ ἱερεῖα κοσμηῆσαι σφαγιασθέντα τὸν ξένον, ἐν
 γούν μοι χαρίσασθαι νεῦσον· αὐτήν με κέλευσον ἀν-
 τουργῆσαι τὸ θῦμα, καὶ τὸ ξίφος ὥς κειμήλιον δεξαμέ-
 νην περιβλεπτον ἐπ' ἀνδρείᾳ παρ' Αἰθίοψιν ἀνα-
 25 δειχθῆναι.

διαταραχθεὶς δὲ πρὸς ταῦτα ὁ Ἰθάσπης, ἀλλ' οὐ 21
 συνίημι μὲν, ἔφη, τὴν πρὸς ἐναντία σου τῆς γνώμης
 μεταβολήν, ἀρτίως μὲν ὑπερασπίζειν τοῦ ξένου πειρω-
 μένης, νυνὶ δὲ ὥς πολεμίου τινὸς αὐτόχειρα γενέσθαι
 30 παρακαλούσης. ἀλλ' οὐδὲ σεμνόν τι καὶ ἐπίδοξον, ὅσα
 γε πρὸς σὲ καὶ τὴν σὴν ἡλικίαν, ἐνορῶ τῇ πράξει. καὶ
 τούτου δὲ ὄντος, τὸ δυνατόν οὐκ ἔστι· μόνοις γὰρ τοῖς

λερωμένους τῷ τε Ἠλίῳ καὶ τῇ Σεληνάῳ πρὸς τῶν πα-
 τρίων ἀποκεκλήρωται ἥδε ἡ πρᾶξις, καὶ τούτοις οὐ τοῖς
 τυχοῦσιν, ἀλλὰ τοῦ μὲν γυναικὶ τῆς δὲ ἀνδρὶ συνοικου-
 σης· ὥστε ἡ κατὰ σὲ παρθένια κωλύει τὴν οὐκ οἶδ'
 ὅπως γινομένην αἰτησιν. ἀλλὰ τούτου γε ἔνεκεν οὐδὲν 5
 ἐμπόδιον, ἔφη ἡ Χαρίκλεια, λάθρα καὶ παρὰ τὸ οὐς τῇ
 Περσίνῃ προσκύψασα· ἔστι γὰρ κάμοι μῆτερ ὁ τὸ ὄνομα
 τοῦτο πληρῶν, εἰ καὶ ὑμεῖς βουληθείητε. βουλησόμε-
 θα, εἶπεν ἡ Περσῖνα μειδιάσασα, καὶ αὐτίκα μάλα ἐκ-
 δώσομεν, θεῶν νευόντων, σοῦ τε καὶ ἡμῶν ἄξιον ἐπι- 10
 λεξάμενοι. καὶ ἡ Χαρίκλεια γεγωνότερον, οὐδὲν δεῖ ἐπι-
 λέγειν, ἔφη, τὸν ὄντα ἥδη.

- 22 καὶ λέγειν τι φανερώτερον μελλούσης (τολμᾷν γὰρ
 τὸ κατεπεῖγον καὶ τὴν αἰδῶ τὴν παρθένιον περιορᾷν τὸ
 ἐν ὀφθαλμοῖς ὀρώμενον τοῦ κινδύνου τῷ Θεαγένει κατ- 15
 ἡνάγκαζεν) οὐκέτι κατασχὼν ὁ Ἰδᾶσπης, ᾧ θεοί, ἔφη,
 ὡς κακὰ τοῖς καλοῖς εἰόκατε μιγνύναι καὶ τὴν ἀπ' ἐλπί-
 δος μοι δωρηθεῖσαν πρὸς ὑμῶν εὐδαιμονίαν τὸ μέρος
 κωλύειν, θυγατέρα μὲν ἀπροσδόκητον, ἀλλὰ παρά-
 φρονά πως ἀναδείξαντες. πῶς γὰρ οὐ παραπλήγος τὸ 20
 νόημα τῆς ἀλλόκοτα φήματα προῖεμένης; ἀδελφὸν αἰνό-
 μαξε τὸν μὴ ὄντα· τὸν ὄντα, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος ἐρω-
 ταμένη, ἀγνοεῖν ἔλεγεν. αὐτῆς ἐξήτει περισσώζεσθαι ὡς
 φίλον τὸν ἀγνοούμενον· ἀδύνατον εἶναι μαθοῦσα τὴν
 αἰτησιν, αὐτὴ καταθύειν ὥσανεὶ πολεμιώτατον ἰκέτευε. 25
 καὶ τοῦτο ὡς οὐ θεμιτὸν λεγόντων, μιᾷ μόνῃ καὶ ταύ-
 τη ὑπάνδρῳ τῆς τοιαύτης θυσίας καθωσιωμένης, ἄνδρα
 ἔχειν ἐμφαίνει, τὸν τίνα οὐ προστιθείσα. πῶς γὰρ τὸν
 γε μήτε ὄντα μήτε γεγενῆσθαι αὐτῇ διὰ τῆς ἐσχάρας
 ἀποδειχθέντα; εἰ μὴ ἄρα παρὰ ταύτῃ μόνῃ ψεύδεται 30
 μὲν τὸ παρ' Αἰθίοψιν ἀψευδὲς τῶν καθαρευόντων πει-
 ρατήριον, καὶ ἐπιβᾶσαν ἄφλεκτον ἀποπέμπεται, καὶ

παρθενεύειν νόθως χαρίζεται, μόνη δὲ ἔξεστι φίλους
καὶ πολεμίους τοὺς αὐτοὺς ἐν ἀκαρεῖ καταλέγειν, ἀδελ-
φοὺς δὲ καὶ ἄνδρας τοὺς μὴ ὄντας ἀναπλάττειν. ὥστε
ὦ γύναι σὺ μὲν εἰς τὴν σκηνὴν εἰσίδι, καὶ ταύτην κα-
5 τάστελλε πρὸς τὸ νηγάλιον, εἴτε ὑπὸ τοῦ θεῶν τοῖς λε-
ρείοις ἐπιφοιτήσαντος ἐκβακχευομένην, εἴτε καὶ δι'
ὑπερβολὴν χαρᾶς τῶν ἀνελπίστως εὐτυχηθέντων τὸν
νοῦν παραφερομένην. ἐγὼ δὲ τὴν ὀφείλουσαν τοῖς θε-
οῖς ἀντὶ τῆσδε σφαγιασθῆναι καὶ ζητεῖν καὶ ἀνευρεῖν
10 τινὶ προστάξας, ἕως ἂν τοῦτο γίνηται, εἰς τὸ χρηματί-
σαι ταῖς ἐκ τῶν ἔθνων ἡκούσαις πρεσβείαις καὶ δῶρα
τὰ ἐπὶ τοῖς ἐπινικίοις προσκομιζόμενα παρ' αὐτῶν ὑπο-
δέξασθαι τρέφομαι.

καὶ ταῦτα εἰπὼν, τῆς τε σκηνῆς πλησίον ἐφ' ὕψη-
15 λοῦ προκαθίσας, ἦκειν τοὺς πρεσβευτάς, καὶ εἰ τινα
ἐπικομίζοντο δῶρα, προσάγειν ἐκέλευεν. ὁ δὲ οὐν
εἰσαγγελεύς Ἀρμονίας, εἰ πάντας ἅμα ἢ ἐν μέρει καὶ
ἔθνους ἐκάστον κεκριμένως, καὶ δὴ εἰ καὶ ἰδίᾳ προσ-
άγειν κελεύοι διηρώτα. τοῦ δὲ ἐν τάξει καὶ διηρημένως 23
20 εἰπόντος, ὥς ἂν καὶ τῆς πρὸς ἀξίαν ἕκαστος μεταλαμ-
βάνοι τιμῆς, πάλιν ὁ εἰσαγγελεύς, οὐκοῦν, ἔφη, ὦ βα-
σιλεῦ, πρῶτος ἀδελφοῦ τοῦ σοῦ πατρὸς ἦξει Μερόηβος,
ἀργτίως μὲν ἦκων, ἀπαγγελθῆναι δὲ ἑαυτὸν πρὸ τῆς
παρεμβολῆς ἀναμένων. εἶτα, ὦ νωθέστατε καὶ ἡλίθιε,
25 πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰθάσπης, οὐ παραχρῆμα ἐμήνυες, οὐ
πρεσβευτὴν ἀλλὰ βασιλέα τὸν ἀφιγμένον ἐπιστάμενος,
καὶ τοῦτον ἀδελφοῦ παῖδα τοῦ ἐμοῦ, τελεutyήσαντος μὲν
οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸς ἐμοῦ δὲ εἰς τὸν ἐκείνου θρόνον
ἐνιδρυθέντα καὶ ἀντὶ παιδὸς ἐμοῖ γινόμενον; ἐγίνω-
30 σκον ταῦτα, εἶπεν, ὦ δέσποτα, ὁ Ἀρμονίας· ἀλλὰ και-
ροῦ στοχάζεσθαι πρὸ πάντων ἐγίνωσκον, πράγματος
τοῖς εἰσαγγελεῦσιν, εἶπερ τινὸς ἄλλου, δεομένου προ-

νοίας. σύγγνωθι οὖν εἰ πρὸς τὰς βασιλίδας σε κοινολο-
γούμενον ἀπασχολῆσαι τῶν ἡδίστων ἐφυλαξάμην. “ἀλλὰ
νῦν γοῦν ἡκέτω” τοῦ βασιλέως εἰπόντος, ἀπέτρεχε τε ὁ
προσταχθεὶς καὶ αὐτίκα ἐπανήει μετὰ τοῦ προσταγ-
ματος.

5

καὶ ὦφθη ὁ Μερόης, ἀξιοπρεπές τι νεανίου χορή-
μα, τὴν μὲν ἡλικίαν ἄρτι τὸν μείρακα παραλλάττων,
δεκάδα ἐτῶν πρὸς ἐβδομάδι πληρῶν, μεγέθει δὲ τοὺς
παρόντας σχεδὸν ἅπαντας ὑπερκύπτων, λαμπροῦ μὲν
δορυφορήματος ὑπασπιστῶν προπομπεύοντος, τοῦ δὲ 10
περιεστῶτος Αἰθιοπικοῦ στρατοῦ θανμασμῷ τε ἅμα καὶ
σεβασμῷ πρὸς τὸ ἀκώλυτον τὴν ἀφοδὸν διαστέλλον-
24 τος. οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Ἰθάσσης ἐπὶ τῆς καθέδρας ἐκαρτέ-
ρησεν, ἀλλ’ ὑπήντα τε, καὶ μετὰ πατρικῆς τῆς φιλο-
φροσύνης περιπτυσσόμενος πλησίον τε ἑαυτῷ καθίδρουσε, 15
καὶ τὴν δεξιὰν ἐμβάλων, εἰς καιρὸν ἦκεις, ἔλεγεν, ὦ
παῖ, τὰ τε ἐπινίκια συνεορτάσων καὶ τὰ γαμήλια θύ-
σων· οἱ γὰρ πατρῷοι καὶ γενάρχαι θεοὶ τε καὶ ἥρωες
ἡμῖν μὲν θυγατέρα σοὶ δὲ νύμφην, ὥς ἔοικεν, ἔξευρή-
κασιν. ἀλλὰ τῶν τελειοτέρων αὐτίς ἀκουσόμενος, εἰ τί πο-
με βούλει χρηματίσαι τῷ ἔθνει τῆς ὑπὸ σοὶ βασιλείας,
ἀνάγγελλε. ὁ δὲ Μερόης πρὸς τὴν ἀκοὴν τῆς νύμφης
ὕψ’ ἡδονῆς τε ἅμα καὶ αἰδοῦς οὐδὲ ἐν μελαίνῃ τῇ χροίᾳ
διέλαθε φοινιχθεὶς, οἶονεὶ πρὸς αἰθάλην τοῦ ἐρυθήμα-
τος ἐπιδραμόντος. καὶ μικρὸν ἐφυσυχάσας, οἱ μὲν ἄλ- 25
λοι, ἔφη, ὦ πάτερ, τῶν ἡκόντων πρέσβειαν τοῖς ἐκ τῆς
ἑαυτῶν ἐξαιρέτοις ἑκαστος τὴν σὴν περίβλεπτον νίκην
στέφοντες ξενιοῦσιν· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν ἐν πολέμοις γεννά-
δαν τε καὶ ἀριστεὰ διαφανέντα προσφόρως τε καὶ ἀπὸ
τῶν ὁμοίων δωρησασθαι δικαίωσας, ἄνδρα σοὶ προσκο- 30
μίζω πολέμων μὲν καὶ αἱμάτων ἀθλητὴν ἀνανταγώνι-
στον, πάλην δὲ καὶ πυγμὴν τὴν ἐν κόνει καὶ σταδίοις

ἀννυπόστατον. καὶ ἅμα νεύσας ἤκειν ἐπεδείκνυ τὸν ἄν-
 δρα. καὶ ὃς προσελθὼν εἰς μέσους προσεκύνει τὸν Ἰθά- 25
 σπην, τοσοῦτός τις τὸ μέγεθος καὶ οὕτως ὠγύγιος ἄν-
 θρωπος ὥστε τὸ γόνυ τοῦ βασιλέως φιλῶν μικροῦ φα-
 5 νῆναι τοῖς ἐφ' ὕψηλοῦ προκαθημένοις ἐξισούμενος. καὶ
 μηδὲ τὸ κελευσθῆναι ἀναμείνας, τὴν ἐσθῆτα ἀποδὺς
 γυμνὸς εἰστήκει, πάντα τὸν βουλόμενον ὅπλων τε καὶ
 χειρῶν εἰς ἄμιλλαν προκαλούμενος. ὥς δὲ οὐδεὶς παρ-
 ῆει, πολλάκις διὰ κήρυκος τοῦ βασιλέως προτρεψαμέ-
 10 νου, δοθῆσεται σοι, ἔφη, καὶ παρ' ἡμῶν, ὁ Ἰθάσπης,
 ἰσοστάσιον τὸ ἔπαθλον. καὶ εἰπὼν ἐλέφαντα πολυετῇ
 καὶ παμμεγέθη προσκομισθῆναι αὐτῷ προσέειπεν. ὥς
 δὲ ἤχθη τὸ ζῶον, ὃ μὲν ὑπεδέχετο ἄσμενος, ὃ δῆμος δὲ
 ἀθρόον ἐξεκάγχασε, τῷ ἀστεϊσμῷ τοῦ βασιλέως ἡσθέν-
 15 τες, καὶ τὴν δόξασαν αὐτοῖς ὑποκατάκλισιν τῷ ἐπιτω-
 θασμῷ τῆς κατ' ἐκείνον μεγαλαυχίας παρηγορηθέντες.
 μετὰ τοῦτον καὶ οἱ Σηρῶν προσήγοντο πρεσβευταί,
 τῶν παρ' αὐτοῖς ἀραχνίων νήματα καὶ ὑφάσματα, τὴν
 μὲν φοινικοβαφῇ τὴν δὲ λευκοτάτην ἐσθῆτα, προσκο-
 20 μίζοντες. καὶ τούτων τῶν δώρων ὑποδεχθέντων, καὶ 26
 ἀφελθῆναι αὐτοῖς τῶν πάλαι τινὰς ἐν δεσμοτηρίῳ κατα-
 κρίτων ἀξιωσάντων, ἐπινεύσαντος τοῦ βασιλέως οἱ
 Ἀράβων τῶν εὐδαιμόνων προσήεσαν, φύλλου τε τοῦ
 θυώδους καὶ κασσίας καὶ κινναμώμου καὶ τῶν ἄλλων
 25 οἷς ἡ Ἀραβία γῆ μυρίζεται, ἐκ πολλῶν ταλάντων ἐκά-
 στον τὸν τόπον εὐωδίας ἐμπλήσαντες. παρῆσαν μετὰ
 τούτους οἱ ἐκ τῆς Τρωγλοδυτικῆς, χρυσόν τε τὸν μυρ-
 μηκίαν καὶ γρυπῶν ξυνωρίδα χρυσαῖς ἀλύσειν ἡνιο-
 χουμένην προσκομίζοντες. ἐπὶ τούτοις ἡ Βλεμμύων
 30 παρῆει πρεσβεία, τόξα τε καὶ βελῶν ἀκίδας ἐκ δρακον-
 τελῶν ὅστων εἰς στέφανον διαπλέξασα. καὶ ταῦτά σοι,
 ἔλεγον, ὦ βασιλεῦ, τὰ παρ' ἡμῶν δῶρα, πλούτου μὲν

τοῦ παρὰ τῶν ἄλλων λειπόμενα, παρὰ δὲ τὸν ποταμὸν ὑπὸ σοὶ μάρτυρι κατὰ Περσῶν εὐδοκιμήσαντα. πολυτελέστερα μὲν οὖν, ἔφη ὁ Ὑδάσπης, τῶν πολυταλάντων ξενίων· ἃ γε καὶ τὰ ἄλλα νυνὶ μοι προσκομίζεσθαι γέγονεν αἷτια. καὶ ἅμα εἰ τι βούλονται ἐπαγγέλλειν ἐπέ- 5 τρεπε, καὶ μειωθῆναι αὐτοῖς ἐκ τῶν φόρων αἰτησάντων, τὸ σύμπαν εἰς δεκάδα ἐτῶν ἀνῆκε.

27 καὶ πάντων σχεδὸν τῶν κατὰ πρεσβείαν ἀφιγμένων ὀφθέντων, καὶ τοῖς ἰσοῖς ἐκάστους καὶ φιλοτιμοτέροις τοὺς πλείστους ἀμειψαμένου τοῦ βασιλέως, τελευταῖοι 10 παρήσαν οἱ Ἀξιωματῶν πρεσβευταί, φόρου μὲν οὐκ ὄντες ὑποτελεῖς, φίλιοι δὲ ἄλλως καὶ ὑπόσπονδοι, καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς κατωρθωμένοις εὐμενὲς ἐνδεικνύμενοι, δῶρα καὶ οὗτοι προσῆγον, ἄλλα τε καὶ δὴ ζώου τινὸς εἶδος ἄλλοκότου τε ἅμα καὶ θαυμασίου τὴν φύσιν, μέγεθος 15 μὲν εἰς καμήλου μέτρον ὑψούμενον, χροιάν δὲ καὶ δορὰν παρδάλεως φολίσιν ἀνθηραῖς ἐστιγμένον. ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ὀπίσθια καὶ μετὰ κενεῶνας χαμαίξηλά τε καὶ λεοντώδη, τὰ δὲ ὠμιαῖα καὶ πόδες πρόσθιοι καὶ στέγνα πέρα τοῦ ἀναλόγου τῶν ἄλλων μελῶν ἐξανιστά- 20 μενα. λεπτός ὁ αὐχὴν, καὶ ἐκ μεγάλου τοῦ λοιποῦ σώματος εἰς κύκνειον φάρυγγα μηχανόμενος. ἡ κεφαλὴ τὸ μὲν εἶδος καμηλίζουσα, τὸ δὲ μέγεθος στρουθοῦ Λιβύσης εἰς διπλάσιον ὀλίγον ὑπερφέρουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπογεγραμμένους βλοσυρῶς σοβοῦσα. παρήλλα- 25 κτο καὶ τὸ βάδισμα χερσαίου τε ζώου καὶ ἐνύδρου παντός ὑπεναντιῶς σαλευόμενον, τῶν σκελῶν οὐκ ἐναλλάξ ἐκατέρου καὶ παρὰ μέρος ἐπιβαλνοντος, ἀλλ' ἰδίᾳ μὲν τοῖν δυοῖν καὶ ἅμα τῶν ἐν δεξιᾷ, χωρὶς δὲ καὶ ζυγῆδόν τῶν εὐωνύμων σὺν ἐκατέρᾳ τῇ ἐπαιωρουμένῃ πλευρᾷ 30 μετατιθεμένων. ὀλκὸν δὲ οὕτω τὴν κίνησιν καὶ τιθασὸν τὴν ἔξιν ὥστε ὑπὸ λεπτῆς μηρίνθου, τῇ κορυφῇ

περιελιχθείσης, ἄγεσθαι πρὸς τοῦ θηροκόμου, καθάπερ
 ἀφύκτω δεσμῷ τῷ ἐκείνου βουλήματι ὁδηγούμενον.
 τοῦτο φανέν τὸ ζῶον τὸ μὲν πλῆθος ἅπαν ἐξέπληξε, καὶ
 ὄνομα τὸ εἶδος ἐλάμβανεν, ἐκ τῶν ἐπικρατεστέρων τοῦ
 5 σώματος αὐτοσχεδίως πρὸς τοῦ δήμου καμηλοπαρδαλὶς
 κατηγορηθέν, ταράχου γε μὴν τὴν πανήγυριν ἐνέ-
 πλησε.

γίνεται γάρ τι τοιοῦτον. τῷ βωμῷ τῆς μὲν Σελη- 28
 ναίας παρειστίγκει ταύρων ξυνωρίς, τῷ δὲ τοῦ Ἥλιου
 10 τέτρωρον ἵππων λευκῶν εἰς τὴν ἱερουργίαν ἡντρεπι-
 σμένων. ξένου δὴ καὶ ἀγῆθους τότε πρῶτον καὶ ἄλλοκό-
 του ζώου φανέντος οἶονεῖ πρὸς φάσμα διαταραχθέντες,
 πτοίας τε ἐνεπίμπλαντο, καὶ τῶν κατεχόντων τὰ δεσμὰ
 σπαράξαντες τῶν τε ταύρων ἄτερος, ὁ μόνος, ὡς ἐφίκει,
 15 τὸ θηρίον κατωπτευκῶς, καὶ δύο τῶν ἵππων εἰς φνγὴν
 ἀκατάσχετον ὥρμησαν, διεκπεσεῖν μὲν τὸν περίβολον
 τοῦ στρατοῦ μὴ δυνάμενοι, πυκνῷ τῷ συνασπισμῷ τῶν
 ὀπλιτῶν εἰς κύκλον τετειχισμένοι, φερόμενοι δὲ ἀτά-
 κτως καὶ τὸ μεσεῦον ἅπαν δρόμοις σεσοβημένοις ἐξελίτ-
 20 τουντες, τό τε προστυχὸν ἅπαν εἴτε σκευὸς εἴτε ζῶον
 ἀνατρέποντες, ὥστε καὶ βοὴν αἰρεσθαι συμμιγῇ πρὸς
 τὸ γινόμενον, τὴν μὲν ὑπὸ δέους οἷς προσελάσσειαν, τὴν
 δὲ ὑφ' ἡδονῆς οἷς καθ' ἑτέρους ἐναλλόμενοι τέρψιν τε
 καὶ γέλωτα τὴν τῶν ὑποπιπτόντων συντριβὴν παρεῖ-
 25 χον. ἐφ' οἷς οὐδὲ ἡ Περσὶνα καὶ ἡ Χαρίκλεια μένειν
 ἐφ' ἡσυχίας κατὰ τὴν σκηνὴν ἐκαρτέρησαν, ἀλλὰ τὸ
 καταπέτασμα μικρὸν παραστείλασαι θεωροὶ τῶν δρω-
 μένων ἐγίνοντο. ἐνταῦθα ὁ Θεαγένης, εἰτ' οὖν οἰκοθεν
 ἀνδρείφ τῷ λήματι κινούμενος εἴτε καὶ ἐκ του θεῶν
 30 ὄρμῃ χρησάμενος, τοὺς τε παρεστῶτας αὐτῷ φύλακας
 πρὸς τῆς καταλαβούσης ταραχῆς διεσκεδασμένους θεα-
 σάμενος, ὠρθώθη τε ἀθρόον, εἰς γόνυ πρὸς τοῖς βωμοῖς

πρότερον ὀκλάζων καὶ τὴν ὅσον οὐδέπω σφαγὴν ἀνα-
 μένων, καὶ σχίζαν τῶν ἐπικειμένων τοῖς βωμοῖς ἀναρ-
 πάζει. καὶ τῶν οὐ διαδράντων ἵππων ἐνὸς λαβόμενος
 τοῖς τε νώτοις ἐφίπταται, καὶ τῶν ἀύχενλων τριχῶν ἐπι-
 δραξάμενος, καὶ ὥς χαλινῷ τῇ χαίτῃ χρώμενος, μυωπί- 5
 ζει τε τῇ πτέρνῃ τὸν ἵππον, καὶ ἀντὶ μάστιγος τῇ σχίζῃ
 συνεχῶς ἐπισπέρχων ἐπὶ τὸν διαδράντα ταῦρον ἤλαυνε.
 τὰ μὲν δὴ πρῶτα φυγὴν εἶναι τοῦ Θεαγέנוῦς τὸ γινό-
 μενον οἱ παρόντες ὑπελάμβανον, καὶ σὺν βοῇ μὴ ξυγ-
 χωρεῖν διεξελάσαι τὸ ὀπλιτικὸν ἕρκος τῷ πλησίον ἕκα- 10
 στος διεκελεύετο· προϊόντος δὲ τοῦ ἐγχειρήματος, ὅτι
 μὴ ἀποδελίσις ἦν μηδὲ ἀπόδρασις τοῦ σφασιασθῆναι
 μετεδιδάσκοντο. καταλαβὼν γὰρ ὥς ὅτι τάχιστα τὸν
 ταῦρον, ἐπ' ὀλίγον μὲν κατ' οὐρὰν ἤλαυνεν, ὑπονύτ-
 των τε ἄμα καὶ εἰς ὀξύτερον δρόμον τὸν βοῦν ἐρεθίζων, 15
 καὶ ὅποι δὴ καὶ ὁρμήσειε τρεπομένῳ συνεφέλιετο, τὰς
 ἐπιστροφὰς τε καὶ ἐμβολὰς πεφυλαγμένως ἐκκλίνων.
 29 ὥς δὲ εἰς συνήθειαν τῆς τε ὕψεως τῆς ἑαυτοῦ καὶ πρῶ-
 ξεως ἐνεβίβασεν, ἀντίπλευρος ἤδη παρίππευε, χρωτὶ
 τε χρωτὸς ἐπιψαύων καὶ ἱππεῖω ταύρειον ἄσθμα καὶ 20
 ἰδρωτὰ κεραυνῶν, καὶ τὸν δρόμον οὕτως ὁμόταχον
 ῥυθμίζων ὥς καὶ συμφύεις εἶναι τὰς κορυφὰς τῶν ζώων
 τοὺς πορρωτέρω φαντάζεσθαι καὶ τὸν Θεαγένην λαμ-
 πρῶς ἐκθειάζειν, ξένην τινα ταύτην ἱπποταύρου ξυνω-
 ρίδα ξευξάμενον. 25

τὸ μὲν δὴ πλῆθος ἐν τούτοις ἦν· ἡ Χαρίκλεια δὲ
 ὀρῶσα τρόμῳ καὶ παλμῷ συνείχετο, τό τε ἐγχειρήμα ὃ
 τι καὶ βούλοιτο διαποροῦσα, καὶ εἴ τι σφάλμα συμβαίῃ,
 τὴν ἐκείνου τρωσὶν ὥς ἰδίαν σφαγὴν ὑπεραγωνισάσα·
 ὥστε μηδὲ τὴν Περσίναν λαθεῖν, ἀλλ' ὃ τέκνον εἶπεν, 30
 τί μοι πέπονθας; προκινδυνεύειν ξοικας τοῦ ξένου.
 πάσχω μὲν τι καὶ αὐτῇ, καὶ οἰκτεῖρω τῆς νεότητος· δια-

δρᾶναί γε μὴν τὸν κίνδυνον εὐχομαι καὶ φυλαχθῆναι
 τοῖς ἱεροῖς, ὥς ἂν μὴ παντάπασιν ἀτέλεστα ἦμιν τὰ
 πρὸς τοὺς θεοὺς ἐγκαταλειφθῇ. καὶ ἡ Χαρίκλεια, γε-
 5 λοῖον, ἔφη, τὸ εὐχεσθαι μὴ ἀποθανεῖν, ἵνα ἀποθάνῃ.
 ἀλλ' εἰ ἄρα σοι θνητόν, ὧ μῆτερ, περὶσώξῃς τὸν ἄνδρα
 ἐμοὶ χαριζομένη. καὶ ἡ Περσίνη πρόφασιν οὐ τὴν οὐ-
 σαν ἀλλ' ἐρωτικὴν ἄλλως ὑποτοπήσασα, οὐ θνητόν
 μὲν, ἔφη, τὸ περισώξῃ. ὅμως δ' οὖν τίς σοι κοινωνία
 πρὸς τὸν ἄνδρα, δι' ἣν οὕτως ὑπερφροντίζεις; θαρ-
 10 ροῦσα δὲ ὥς πρὸς μητέρα λοιπὸν ἐξαγόρευε, κἄν τι νε-
 ώτερον κίνημα, κἄν παρθενία μὴ πρόπον. ἡ μητρὶς
 φύσις τὸ θυγατρὸς καὶ τὸ θῆλυ συμπαθὲς τὸ παιῖσμα
 τὸ γυναικεῖον οἶδεν ἐπισκιάζειν. ἐπιδακρύσασα οὖν ἐπὶ
 15 τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ τοῖς συνετοῖς ἀσύνητα φθέγγομαι
 καὶ λέγουσα τὰς ἑαυτῆς συμφορὰς οὐπὼ λέγειν νομίζο-
 μαι, πρὸς γυνῆν δὲ λοιπὸν καὶ ἀπαράκάλυπτον χωρεῖν
 τὴν ἑμαντῆς κατηγορίαν καταναγκάζομαι.

ταῦτ' εἶπε, καὶ βουλομένη τὰ ὄντα ἀνακαλύπτειν, 30
 20 αὐτῆς ἐξεκρούσθη βοῆς πολυηχεστάτης πρὸς τοῦ πλή-
 θους ἀρθείσης. ὁ γὰρ δὴ Θεαγένης εἰς ὅσον εἶχε τά-
 χους ἐφείδῃ τῷ ἵππῳ χρῆσασθαι καὶ προφθάσαντα μικρὸν
 τὰ στέρνα τῇ κεφαλῇ τοῦ ταύρου παρισῶσαι, τὸν μὲν
 ἄνετον φέρεσθαι μεθίησι μεθαλάμενος, ἐπιρρίπτει δὲ
 25 ἑαυτὸν τῷ αὐχένι τοῦ ταύρου, καὶ τοῖς κέρασι τὸ ἑαυ-
 τοῦ πρόσωπον κατὰ τὸ μεταίχμιον ἐνιδρύσας, τοὺς πῆ-
 χεις δὲ οἶονεὶ στεφάνην περιδείξ, καὶ εἰς ἄμμα κατὰ
 τοῦ ταυρεῖου μετώπου τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας, τό τε
 30 μετέωρον καθείς, ἐκκρεμῆς ἐφέρετο, πρὸς βραχὺ μὲν
 τοῖς ταυρεῖοις ἄλμασιν ἀναπαλλόμενος. ὥς δὲ ἀγγόμε-
 νον ἤδη πρὸς τοῦ ὄγκου καὶ χαλῶντα τοῦ ἄγαν τόνου

τοὺς τένοντας ἥσθετο, καθ' ὃ μέρος ὁ Ἰθάσπης πρου-
 καθέζετο περιελθόντα, παραφέρει μὲν εἰς τοῦμπροσθεν,
 καὶ προβάλλει τῶν ἐκείνου σκελῶν τοὺς ἑαυτοῦ πόδας,
 ταῖς χηλαῖς δὲ συνεχῶς ἐναράττων τὴν βάσιν ἐνήδρευεν. 5
 ὁ δὲ τὴν φύμην τοῦ δρόμου παραποδιζόμενος καὶ τῷ
 σθένει τοῦ νεανίου βριθόμενος, τά τε γόνατα ὑποσκε-
 λίζεται, καὶ ἀθρόον ἐπὶ κεφαλὴν σφενδονηθείς, κύμ-
 βαχὸς τε ἐπ' ὤμους καὶ νῶτα ριπισθείς, ἥπλωτο ὕψιος
 ἐπὶ πλεῖστον, τῶν μὲν κεράτων τῇ γῇ προσπεπηγότων
 καὶ εἰς τὸ ἀκίνητον τῆς κεφαλῆς ῥιζωθέντων, τῶν σκε- 10
 λῶν δὲ ἄπρακτα σκαιρόντων καὶ εἰς κενὸν ἀερονομούν-
 των καὶ τὴν ἤτταν ἀλύνοντων. ἐπέκειτο δὲ ὁ Θεαγένης,
 ταῖν χεροῖν τὴν λαιὰν μόνην εἰς τὸ ἐπερείδειν ἀπασχο-
 λῶν, τὴν δεξιὰν δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνέχων καὶ συνεχὲς
 ἐπισείων· εἰς τε τὸν Ἰθάσπην καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος ἰλα- 15
 ρὸν ἀπέβλεπε, τῷ μειδιάματι πρὸς τὸ συνήδεσθαι δε-
 ξιούμενος, καὶ τῷ μυκηθμῷ τοῦ ταύρου καθάπερ σάλ-
 πιγγι τὸ ἐπινίκιον ἀνακηρυττόμενος. ἀντήχει δὲ καὶ ἡ
 τοῦ δήμου βοή, τρανὸν μὲν οὐδὲν εἰς τὸν ἔπαινον διαρ-
 θροῦσα, κεχηρόσι δὲ ἐπὶ πολὺ τοῖς στόμασιν ἐξ ἄρτη- 20
 ρίας μόνῃς τὸ θαῦμα ἐξεφώνει, χρόνιόν τε καὶ ὁμότονον
 εἰς οὐρανὸν παραπέμπουσα. κελεύσαντος οὖν τοῦ βα-
 σιλέως ὑπηρέται προσδραμόντες, οἳ μὲν τὸν Θεαγένην
 προσήγον ἀναστήσαντες, οἳ δὲ τοῦ ταύρου τοῖς κέρασι
 καλωδίου βρόχον ἐπιβαλόντες εἰλκόν τε κατηφιῶντα, 25
 καὶ τοῖς βωμοῖς αὐθις τοῦτόν τε καὶ τὸν ἵππον συλλα-
 βόντες προσεδέσμενον. καὶ τοῦ Ἰθάσπου μέλλοντός τε
 πρὸς τὸν Θεαγένην λέγειν τε καὶ πράττειν, ὁ δῆμος ἅμα
 μὲν ἡσθεῖς τῷ νέῳ καὶ ἐξ οὐπὲρ τὸ πρῶτον ὥφθη προσ-
 παθῶν, ἅμα δὲ καὶ τῆς ἰσχύος ἐκπλαγείς, πλεόν δέ τι 30
 καὶ πρὸς τὸν Αἰθίοπα τὸν ἀθλητὴν τὸν Μεροῦβου ξη-
 λουτυπᾷ δηχθεῖς, “οὗτος τῷ Μεροῦβου ξευγνύσθῳ”

πάντες ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν· “τὸν ἐλέφαντα λαβὼν
 τῷ τὸν ταῦρον λαβόντι διαγωνιζέσθω” συνεχὲς ἔξεφώ-
 νουν. καὶ ἐπὶ πλείστον ἐγκειμένων ἐπένευσέ τε ὁ Ἰθά-
 σπης, καὶ ἤγετο εἰς μέσους ὁ Αἰθίοψ, ὑπέροπτόν τι καὶ
 5 σοβαρὸν περισκοπῶν, ὁλκά τε προβαίνων καὶ πλατυ-
 νομένοις ἐναλλάξ τοῖς ἀγκῶσι τοὺς πῆχεις ὑποσοβῶν.
 ἀπείδῃ τοῦ συνεδρίου πλησίον ἐγεγόνει, πρὸς τὸν Θε- 31
 ἀγένην βλέψας ὁ Ἰθάσπης καὶ ἑλληνίζων, ὃ ξένε, ἔφη,
 τοῦτῳ σε χρὴ διαγωνίσασθαι· ὁ δῆμος κελεύουσι. γι-
 10 νέσθω τὸ δοκοῦν, ὁ Θεαγένης ἀπεκρίνατο· ἀλλὰ τίς ὁ
 τρόπος τῆς ἀγωνίας; πάλῃ, εἶπεν ὁ Ἰθάσπης. καὶ ὅς,
 τί δὲ οὐχὶ καὶ ξιφῆρης καὶ ἐνοπλος, ἵνα τι ῥέξας ἢ πα-
 θῶν ἐμπλήσω Χαρίκλειαν, τὴν σιωπᾶν εἰς δεῦρο τὰ
 καθ’ ἡμᾶς καρτεροῦσαν, ἢ καὶ εἰς τέλος, ὥς ἔοικεν,
 15 ἡμῶν ἀπεγνωκυῖαν. καὶ ὁ Ἰθάσπης, τί μὲν βούλεται
 σοι, εἶπε, τὸ παραπλέκειν ὄνομα Χαρίκλειας, αὐτὸς ἂν
 γινώσκεις, παλαίειν δ’ οὖν σε καὶ οὐ ξιφῆρη πυκτεύειν
 χρεῶν· αἷμα γὰρ ἐκχεόμενον ὀφθῆναι πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς
 θυσίας οὐ θεμιτόν. συνεῖς οὖν ὁ Θεαγένης ὅτι δέδοι-
 20 κεν ὁ Ἰθάσπης μὴ προαναιρεθῇ τῆς θυσίας, εὐ ποιεῖς,
 ἔφη, τοῖς θεοῖς με φυλάττων, οἷς καὶ μελήσει περὶ
 ἡμῶν.

καὶ ἅμα κόνιν ἀνελόμενος καὶ ὥμοις τε καὶ πῆχεσιν
 ἔτι πρὸς τῆς βοηλασίας ἰδρῶτι νενοτισμένοις ἐπιχεάμε-
 25 νος, τὴν τε μὴ προσιζήσασαν ἀποσεισάμενος, προβάλλει
 τε ἐκτάδην τῷ χεῖρι, καὶ τοῖν ποδοῖν τὴν βάσιν εἰς τὸ
 ἔδρατον διερεισάμενος, τὴν τε ἰγνύαν σιμῶσας, καὶ
 ὥμους καὶ μετὰφρενα γυρώσας, καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν
 ἐπικλίνας, τό τε ὅλον σῶμα σφηκώσας, εἰστήκει τὰς λα-
 30 βὰς τῶν παλαισμάτων ὠδίνων. ὁ δὲ Αἰθίοψ ἐνυρῶν
 ἐμειδία τε σεσηρός, καὶ εἰρωνικοῖς τοῖς νεύμασιν ἐκ-
 φαυλίζειν ἔφκει τὸν ἀντίπαλον. ἀθρόον τε ἐπιδραμὼν

τόν τε πῆχυν τῷ αὐχένι τοῦ Θεαγένους ὥσπερ τινὰ μό-
 χλὸν ἐπαράσσει, καὶ βόμβον πρὸς τῆς πληγῆς ἑξακου-
 σθέντος αὐθις ἐθρύπτετο καὶ ἐπεγέλα βλακῶδες. ὁ δὲ
 Θεαγένης, οἷα δὴ γυμνασίῳ καὶ ἀλοιφῆς ἐκ νέων ἀσκη-
 τῆς, τὴν τε ἐναγώνιον Ἑρμοῦ τέχνην ἠκριβωκώς, εἴκειν 5
 τὰ πρῶτα ἔγνω, καὶ ἀπόπειραν τῆς ἀντιθέτου δυνά-
 μεως λαβόντα, πρὸς μὲν ὄγκον οὕτω πελώριον καὶ θη-
 ριωδῶς τραχυνόμενον μὴ ὁμόσε χωρεῖν, ἐμπειρία δὲ
 τὴν ἄγροικον ἰσχὺν κατασοφίσασθαι. αὐτίκα γοῦν ὀλί-
 γον ὅσον ἐκ τῆς πληγῆς κραδανθεῖς, πλέον ἢ ὥς εἶχεν 10
 ἀλγεῖν ἐσκήπτετο, καὶ τοῦ αὐχένος θάτερον μέρος ἐκ-
 δοτον εἰς τὸ παῖεσθαι προυβάλετο. καὶ τοῦ Αἰθίοπος
 αὐθις πλήξαντος συνενθούς τῇ πληγῇ, μικροῦ καὶ κα-
 32 ταφέρεσθαι ἐπὶ πρόσωπον ἐσχηματίζετο. ὥς δὲ κατα-
 γνοὺς καὶ ἀποθαρσήσας ὁ Αἰθίοψ ἀφυλάκτως ἤδη τὸ 15
 τρίτον ἐπεφέρετο, καὶ τὸν πῆχυν αὐθις ἀνατείνας κα-
 τασελεῖν ἔμελλεν, ὑπεισῆλθέ τε ἀθρόον ὁ Θεαγένης κε-
 κυφώς, τὴν καταφορὰν ἐκκλίνας, πῆχει τε τῷ δεξιῷ
 τὸν ἐκείνου λαιὸν βραχίονα προσαναστείλας ἐρρίπισέ τε
 τὸν ἀντίπαλον, ἅμα τι καὶ τῇ καταφορᾷ τῆς ἰδίας αὐτοῦ 20
 χειρὸς εἰς κενὸν ἐνεχθείσης πρὸς τὸ ἔδαφος ἐπισπα-
 σθέντα, καὶ ὑπὸ τὴν μασχάλην ἀναδύς τοῖς τε νώτοις
 περιεχέτο, καὶ παχεῖαν τὴν γαστέρα χαλεπῶς ταῖς χερσὶ
 διαζώσας, τὴν βᾶσιν κατὰ τὰ σφυρὰ καὶ ἀστραγάλους
 τῇ πτέρυγι σφοδρῶς τε καὶ ἐπαλλήλως ἐκμοχλεύσας, εἰς 25
 γόνυ τε ὀκλάσαι βιασάμενος, ἀμφιβαίνει τοῖς ποσί, καὶ
 τοῖς κατὰ τοὺς βουβῶνας τὰ σκέλη καταπείρας, τοὺς τε
 καρποὺς οἷς ἐπερειδόμενος ὁ Αἰθίοψ ἀνείχε τὰ στέρνα
 ἐκκρουσάμενος, καὶ τοῖς κροτάφοις εἰς ἄμμα τοὺς πῆ-
 χεις περιαγαγών, ἐπὶ τε μετάφρενα καὶ ὤμους ἀνέλ- 30
 κων, ἐφαπλώσαι τῇ γῇ τὴν γαστέρα κατηνάρκασε.

μῖα δὴ οὖν βοῆς ἐπὶ τούτοις καὶ γεγωνοτέρας ἢ τὸ

πρότερον ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀρθείσης, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς
ἐκαρτέρησεν, ἀλλ' ἀνήλατό τε τοῦ θρόνου καὶ ὃ τῆς
ἀνάγκης ἔλεγεν, οἷον ἄνδρα καταθύειν ὑπὸ τοῦ νόμου
πρόκειται. καὶ ἅμα προσκαλεσάμενος, ὃ νεανία, πρὸς
5 αὐτὸν ἔφη, στεφανωθῆναι μὲν σε καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις,
ὡς ἔθος, ἀπόκειται· στεφανοῦ δ' οὖν καὶ νῦν τὴν ἐπί-
δοξον μὲν ταύτην ἀνόνητον δέ σοι καὶ ἐφήμερον νίκην.
κάπειδή μοι τοῦ προκειμένου καὶ βουλομένου ῥύσασθαι
σε οὐ δυνατόν, ὅσα γοῦν ἐφείτται, παρέξομαι· καὶ εἴ τι
10 γινώσκεις ἔτι σε ζῶντα ἥσαι δυνάμενον, αἴτησον. καὶ
ἅμα λέγων χρυσοῦν τε καὶ λιθοκόλλητον τῷ Θεαγένει
στέφανον ἐπέθηκε, καὶ τι καὶ ἐπιδακρύων οὐκ ἐλάνθαν-
εν. ὁ δὲ Θεαγένης, οὐκοῦν αἰτήσω, ἔφη, καὶ δέομαι
δὸς ὑποσχόμενος. εἰ τὸ διαδραῖναι με τὴν ἱερουργίαν
15 πάντως ἄφυκτον, χειρὶ γοῦν τῆς εὐρημένης σοι νυνὶ
θυγατρὸς κέλευε.

δηχθεὶς δὲ πρὸς τὸ εἰρημένον ὁ Ὑδάσπης, καὶ πρὸς 33
τὸ ὅμοιον τῆς Χαρικλείου προκλήσεως τὸν νοῦν ἀνα-
πέμπων, οὐ δοκιμάζων δὲ ἐν συνέχοντι τῷ καιρῷ τὸ
20 ἀκριβὲς ἀνιχνεύειν, τὰ δυνατά, εἶπεν, ὃ ξένε, καὶ αἰ-
τεῖν ἐπέτρεψα καὶ δώσειν ἐπένευσα. γεγαμῆσθαι οὖν
χορῆναι τὴν σφαγιάζουσαν, οὐ παρθενεύειν, ὁ νόμος
διαγορεύει. ἀλλ' ἔχει ἄνδρα καὶ αὐτή, πρὸς αὐτὸν ὁ
Θεαγένης. φληναφοῦντος, εἶπεν ὁ Ὑδάσπης, καὶ τῷ
25 ὄντι θανατῶντος οἱ λόγοι. γάμου καὶ ἀνδρὸς ὁμιλίας
ἀπείρατον τὴν κόρην ἢ ἐσχάρα διέδειξε· πλὴν εἰ Με-
ρόηβον τουτονὶ λέγεις, οὐκ οἶδ' ὅθεν ἐγνωκώς, οὕτω
μὲν ἄνδρα, νυμφίον δὲ πρὸς ἐμοῦ μόνον ὠνομασμένον.
ἀλλ' οὐδὲ ἐσόμενον πρόσθε, εἶπεν ὁ Θεαγένης, εἴ τι
30 ἐγὼ τοῦ Χαρικλείου φρονήματος ἐπήσθημαι. καὶ μοι
ὡς θύματι μαντευομένῳ πιστεύειν ἔσται δίκαιον. πρὸς
ταῦτα ὁ Μερόηβος, ἀλλ' οὐ ζῶντα, εἶπεν, ὃ βέλτιστε,

τόν τε πῆχυν τῷ ἀνένι τοῦ Θεαγένους ὥσπερ τινὰ μο-
 χλὸν ἐπαράσσει, καὶ βόμβου πρὸς τῆς πληγῆς ἑξακου-
 σθέντος αὐτῆς ἐθρύπτετο καὶ ἐπεγέλα βλακῶδες. ὁ δὲ
 Θεαγένης, οἷα δὴ γυμνασίων καὶ ἀλοιφῆς ἐκ νέων ἀσκη-
 τῆς, τὴν τε ἐναγώνιον Ἑρμοῦ τέχνην ἠκριβωκώς, εἰκειν 5
 τὰ πρῶτα ἔγνω, καὶ ἀπόπειραν τῆς ἀντιθέτου δυνά-
 μεως λαβόντα, πρὸς μὲν ὄγκον οὕτω πελώριον καὶ θη-
 ριωδῶς τραχυνόμενον μὴ ὁμόσε χωρεῖν, ἐμπειρίᾳ δὲ
 τὴν ἄγροικον ἰσχὺν κατασοφίσασθαι. αὐτίκα γοῦν ὀλί-
 γον ὅσον ἐκ τῆς πληγῆς κραδανθεῖς, πλέον ἢ ὡς εἶχεν 10
 ἀλγεῖν ἐσκήπτετο, καὶ τοῦ ἀνένης θάτερον μέρος ἐκ-
 δουτον εἰς τὸ παῖσθαι προνύβητο. καὶ τοῦ Αἰθίοπος
 αὐτῆς πλήξαντος συνενδόνς τῇ πληγῇ, μικροῦ καὶ κα-
 32 ταφέρεσθαι ἐπὶ πρόσωπον ἐσχηματίζετο. ὥς δὲ κατα-
 γνοὺς καὶ ἀποθαρήσας ὁ Αἰθίοψ ἀφνιάκτως ἦδη τὸ 15
 τρίτον ἐπεφέρετο, καὶ τὸν πῆχυν αὐτῆς ἀνατείνας κα-
 τασείειν ἐμελλεν, ὑπείσῃλθέ τε ἀθρόον ὁ Θεαγένης κε-
 κυφώς, τὴν καταφορὰν ἐκκλίνας, πῆχει τε τῷ δεξιῷ
 τὸν ἐκείνου λαιὸν βραχίονα προσαναστείλας ἐρρίπισέ τε
 τὸν ἀντίπαλον, ἅμα τι καὶ τῇ καταφορᾷ τῆς ἰδίας αὐτοῦ 20
 χειρὸς εἰς κενὸν ἐνεχθείσης πρὸς τὸ ἔδαφος ἐπισπα-
 σθέντα, καὶ ὑπὸ τὴν μασχάλην ἀναδύς τοῖς τε νώτοις
 περιεχέτο, καὶ παχεῖαν τὴν γαστέρα χαλεπῶς ταῖς χερσὶ
 διαζώσας, τὴν βάσιν κατὰ τὰ σφυρὰ καὶ ἀστραγάλους
 τῇ πτέρῃ σφοδρῶς τε καὶ ἐπαλλήλως ἐκμοχλεύσας, εἰς 25
 γόνυ τε ὀκλάσαι βιασάμενος, ἀμφιβαίνει τοῖς ποσί, καὶ
 τοῖς κατὰ τοὺς βουβῶνας τὰ σκέλη καταπείρας, τοὺς τε
 καρποὺς οἷς ἐπερειδόμενος ὁ Αἰθίοψ ἀνείχε τὰ στέρνα
 ἐκκρουσάμενος, καὶ τοῖς κροτάφοις εἰς ἅμμα τοὺς πῆ-
 χεις περιαγαγών, ἐπὶ τε μετάφρενα καὶ ὤμους ἀνέλ- 30
 κων, ἐφαπλώσαι τῇ γῇ τὴν γαστέρα κατηνάγκασε.

μῖα δὲ οὖν βοῆς ἐπὶ τούτοις καὶ γεγωνοτέρας ἢ τὸ

πρότερον ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀρθείσης, οὐδὲ ὁ βασιλεὺς ἐκαρτέρησεν, ἀλλ' ἀνήλατό τε τοῦ θρόνου καὶ ὧ τῆς ἀνάγκης ἔλεγεν, οἷον ἄνδρα καταθύειν ὑπὸ τοῦ νόμου πρόκειται. καὶ ἅμα προσκαλεσάμενος, ὧ νεανία, πρὸς
 5 αὐτὸν ἔφη, στεφανωθῆναι μὲν σε καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις, ὡς ἔθος, ἀπόκειται· στεφανοῦ δ' οὖν καὶ νῦν τὴν ἐπιδόξον μὲν ταύτην ἀνόνητον δέ σοι καὶ ἐφήμερον νίκην. κάπειδὴ μοι τοῦ προκειμένου καὶ βουλομένῳ ῥύσασθαι σε οὐ δυνατόν, ὅσα γοῦν ἐφείται, παρέξομαι· καὶ εἴ τι
 10 γινώσκεις ἔτι σε ζῶντα ἥσαι δυνάμενον, αἰτήσων. καὶ ἅμα λέγων χρυσοῦν τε καὶ λιθοκόλλητον τῷ Θεαγένει στέφανον ἐπέθηκε, καὶ τι καὶ ἐπιδακρύων οὐκ ἐλάνθανεν. ὁ δὲ Θεαγένης, οὐκοῦν αἰτήσω, ἔφη, καὶ δέομαι δὸς ὑποσχόμενος. εἴ τὸ διαδράναι με τὴν ἱερουργίαν
 15 πάντως ἄφυκτον, χειρὶ γοῦν τῆς εὐρημένης σοι νυνὶ θυματρὸς κέλευε.

δηχθεὶς δὲ πρὸς τὸ εἰρημένον ὁ Ἰθάσπης, καὶ πρὸς 33 τὸ ὅμοιον τῆς Χαρικλείου προκλήσεως τὸν νοῦν ἀναπέμπων, οὐ δοκιμάζων δὲ ἐν συνέχοντι τῷ καιρῷ τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεύειν, τὰ δυνατά, εἶπεν, ὧ ξέने, καὶ αἰτεῖν ἐπέτρεψα καὶ δώσειν ἐπένευσα. γεγαμησθαι οὖν χρῆναι τὴν σφαγιάζουσαν, οὐ παρθενεύειν, ὁ νόμος διαγορεύει. ἀλλ' ἔχει ἄνδρα καὶ αὐτή, πρὸς αὐτὸν ὁ Θεαγένης. φληναφοῦντος, εἶπεν ὁ Ἰθάσπης, καὶ τῷ
 25 ὄντι θανατῶντος οἱ λόγοι. γάμον καὶ ἄνδρὸς ὁμιλίας ἀπείρατον τὴν κόρην ἢ ἐσχάρα διέδειξε· πλὴν εἰ Μερόηβον τουτουὶ λέγεις, οὐκ οἶδ' ὅθεν ἐγνωκώς, οὐπω μὲν ἄνδρα, νυμφίον δὲ πρὸς ἐμοῦ μόνον ὠνομασμένον. ἀλλ' οὐδὲ ἐσόμενον πρόσθετες, εἶπεν ὁ Θεαγένης, εἴ τι
 30 ἐγὼ τοῦ Χαρικλείου φρονήματος ἐπήσθημαι. καὶ μοι ὡς θύματι μαντενομένῳ πιστεύειν ἔσται δίκαιον. πρὸς ταῦτα ὁ Μερόηβος, ἀλλ' οὐ ζῶντα, εἶπεν, ὧ βέλτιστε,

τὰ θύματα, σφαγιασθέντα δὲ καὶ ἀνατμηθέντα τὴν ἀπὸ τῶν σπλάγχχνων σημείωσιν τοῖς μαντικοῖς ὑποδείκνυσιν· ὥστε ὀρθῶς ἔλεγες, ὦ πάτερ, θανατῶντα παραφθέγγεσθαι τὸν ξένον. ἀλλὰ τοῦτον μὲν, εἰ κελεύεις, ἀγέτω τις ἐπὶ τοὺς βωμούς· σὺ δέ, εἴ τι λείπεται διοικησάμενος, ἔχου τῆς ἱερουργίας.

καὶ ὁ μὲν Θεαγένης ἤγετο οἱ προστέτακτο· ἡ Χαρίκλεια δὲ ἐπὶ τῇ νύκτι μικρὸν ἀναπνεύσασα καὶ τὰ βελτίονα ἐλπίσασα, πάλιν ἀγομένου πρὸς θρήνοις ἦν. καὶ τῆς Περσίνης πολλὰ παρηγορούσης, καὶ “εἰκὸς σωθῆναι τὸν νέον, εἴ μοι καὶ τὰ λειπόμενα καὶ σαφέστερα τῶν κατὰ σαυτὴν ἐξαγορεύειν βούλοιο” λεγούσης, ἡ μὲν Χαρίκλεια βιασθεῖσα, καὶ τὸν καιρὸν οὐκ ἐνδιδόντα ὑπέρθεσιν ὀρῶσα, πρὸς τὰ καιριώτερα τῶν διηγημάτων ὤρμησεν.

ὁ δὲ Ἰθάσπης, εἴ τινες ὑπολείπονται τῶν πρεσβευσάντων, τοῦ εἰσαγγελέως ἐπυνθάνετο. ὁ δὲ Ἀρμονίας, οἱ ἐκ Συήνης, ἔφη, μόνοι, βασιλεῦ, γράμματα μὲν Ὀροονδάτου καὶ ξένια κομίζοντες, ἄρτι δὲ καὶ πρὸ βραχέος ἐπελθόντες. “ἡκόντων οὖν καὶ οὗτοι” τοῦ Ἰθάσπου φήσαντος παρήσαν καὶ τὸ γράμμα ἐνεχείριζον. καὶ ἀνεilhσας ἐπελέγετο, καὶ ἦν τοιούδε.

βασιλεῖ φιλανδρώφῃ καὶ εὐδαίμονι τῷ Αἰθιοπίαν Ἰθάσπῃ Ὀροονδάτης ὁ μεγάλου βασιλέως σατραπῆς. εἰ νικῶν κατὰ τὴν μάχην πλέον γνώμῃ ἐνίκησας καὶ μοι σατραπείαν ὅλην ἐκὼν παρεχώρησας, οὐκ ἂν θανύμασαιμὶ τὸ παρὼν εἰ βραχεῖαν αἰτησὶν ἐπινεύσεις. κόρη τις ἀγομένη πρὸς με ἀπὸ τῆς Μέμφεως τοῦ πολέμου γέγονε πάρεργον· καὶ ὅτι αἰχμάλωτος ἐκ σοῦ προστάγματος εἰς Αἰθιοπίαν ἐπέμφθη, πρὸς τῶν σὺν αὐτῇ γεγονότων καὶ διαδράντων τὸν τότε κίνδυνον ἐπυθόμην. ταύτην αἰτῶ λυθῆναι μοι δῶρον, ἐφιέμενος μὲν καὶ αὐτὸς τῆς παιδός, πλέον δὲ περιποιῆσαι τῷ πατρὶ βουλόμενος, πολλὴν ἀληθέντι γῆν κατὰ ζήτησιν τῆς θυγατρὸς καὶ ἐν Ἐλεφαντίνῃ τῷ φρουρίῳ κατὰ τὸν πόλεμον καταληφθέντι, καὶ ἐπισκοποῦντί μοι μετὰ ταῦτα τοὺς περισωζομένους

ὀφθέντι, καὶ ἐκπεμφθῆναι πρὸς τὸ σὸν ἡμερον ἀξιώσαντι. ἔχεις αὐτόθι μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβων τὸν ἄνδρα, ἱκανὸν μὲν ἐξ ἡθους τὴν εὐγένειαν ἐμφῆναι, ἱκανὸν δὲ καὶ ἐξ ὀψεως δυσωπήσαι. χαίροντά μοι τοῦτον ὦ βασιλεῦ ἀντίπεμψον, πατέρα μὴ μό-
 5 νον ὀνομαζόμενον ἀλλὰ καὶ γεγενημένον.

ταῦτα ὥς ἀνέγνω, τίς οὖν τῶν παρόντων ὁ τὴν θυ-
 γατέρα ἐπιζητῶν; ἠρώτησεν. ὑποδειξάντων δέ τινα πρε-
 σβύτην, ὃ ξένη, πρὸς αὐτὸν ἔφη, πάντα αἰτοῦντος
 Ὅροονδάτου ποιεῖν ἐτοιμος. ἀλλὰ δέκα μὲν ἀχθῆναι
 10 μόνους αἰχμαλώτους ἐκέλευσα νεανίδας· μιᾷς δὲ τέως,
 ὅτι μὴ ἔστι σὴ θυγάτηρ, ἐπεγνωσμένης, τὰς ἄλλας ἐπι-
 σκόπησον, καὶ γνωρίζων εἰ εὖροις, λάμβανε. προσκύ-
 ψας ἐφίλει τοὺς πόδας ὁ πρεσβύτης. καὶ ἀχθείσας τὰς
 κόρας ὥς ἐπισκοπῶν τὴν ἐπιζητουμένην οὐχ εὕρισκεν,
 15 αὐτίθις κατηφῆσας, ὃ βασιλεῦ, οὐδεμίᾳ τούτων ἐστίν,
 ἔλεγε. τὴν γνώμην, ἔφη ὁ Ὑδάσπης, τὴν ἐμὴν ἔχεις·
 μέμφου δὲ τὴν τύχην, εἰ τὴν ἐπιζητουμένην οὐχ εὕρι-
 σκεις. ὅτι γὰρ ἄλλη μήτε ἤχθη παρὰ ταύτας μήτε ἐστὶ
 κατὰ τὸ στρατόπεδον, ἔξεστί σοι περισκοποῦντι πει-
 20 σθῆναι.

ῥαπίσας τὸ μέτωπον ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπιδακρύσας, 35
 ἀνανεύσας τε καὶ περιαθρῶν ἐν κύκλῳ τὸ πλῆθος,
 ἀθρόον ὥσπερ τις ἐμμανῆς ἐξέδραμε. καὶ τοῖς βωμοῖς
 προσελθὼν, τοῦ τε τριβωνίου (τοῦτο γὰρ ἔτυχεν ἀμπε-
 25 χόμενος) τὸ κράσπεδον εἰς βρόχον περιειλήσας ἐπιβάλ-
 λει τε τῷ αὐχένι τοῦ Θεαγένους, καὶ εἵλκεν ἐξάκουστον
 βοῶν, ἔχω σε ὦ πολέμιε λέγων, ἔχω σε ὦ παλαμναῖε
 καὶ ἀλιτῆριε. καὶ τῶν φρουρούντων ἀντέχειν καὶ ἀπο-
 σπᾶν βιαζομένων, ἀπρὶξ ἐχόμενος καὶ οἶονεῖ συμπεφυ-
 30 κῶς ἀγαγεῖν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τῶν
 συνέδρων ἐξενίκησε, καὶ ὢ βασιλεῦ ἔλεγεν, οὗτός ἐστιν
 ὁ τὴν ἐμὴν θυγατέρα συλαγωγῆσας· οὗτός ἐστιν ὁ τὴν

οἰκίαν εἰς ἀπαιδίαν ἐρημώσας, καὶ ἐκ μέσων τῶν τοῦ Πυθίου βωμῶν τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀναρπάσας, καὶ νῦν ὡς εὐαγῆς τοῖς τῶν θεῶν βωμοῖς προσκαθήμενος. ἐσεῖσθης-
 36 σαν πρὸς τὰ γινόμενα σύμπαντες, τὰ μὲν ῥήματα οἱ συν-
 5 ἴδασπου σαφέστερον ὅ τι βούλοιτο λέγειν κελεύοντος, ὁ πρεσβύτερος (ἦν δὲ ἄρα Χαρικλῆς) τὰ μὲν ἀληθέστερα τοῦ γένους τῆς Χαρικλείας ἀπέκρυπτε, μή πη ἄρα κατὰ τὴν φυγὴν ἐκείνη τῆς αἰδοῦς προαφανισθείσης πόλεμον καθ' ἑαυτοῦ πρὸς τῶν ἀληθῶς γεννησάντων ἐπισπάσῃ- 10
 ται διευλαβούμενος, ἐξετίθετο δὲ ἐπιτέμνων ἅ μηδὲν ἔβλαπτε, καὶ ἔλεγεν· ἦν μοι θυγάτηρ, ὦ βασιλεῦ, τίς μὲν τὴν φρόνησιν καὶ οἷα τὸ εἶδος, θεασάμενοι μόνον ἐπαξίως ἂν με λέγειν ἐπιστεύσατε· ἦν δ' οὖν παρθε-
 15 νευομένη καὶ ζάκορος τῆς ἐν Δελφοῖς Ἀρτεμίδος. ταύ-
 την ὁ θαυμάσιος οὗτος, Θετταλὸς ὢν τὸ γένος καὶ εἰς Δελφοὺς τὴν ἐμὴν πόλιν ὥς τι πάτριον ἐπιτελέσων ἀρ-
 χιθεωρὸς ἀφιγμένος, ἔλαθεν ἐκ τῶν ἀδύτων αὐτῶν τὴν κόρην ἀποσυλήσας, καὶ ἀδύτων τοῦ Ἀπόλλωνος.
 διὸ καὶ εἰς ὑμᾶς ἀσεβεῖν δικαίως ἂν νομισθῇ, τὸν πά- 20
 τριον ὑμῶν θεὸν Ἀπόλλωνα, τὸν αὐτὸν ὄντα καὶ Ἥλιον, καὶ τὸ ἐκείνου τέμενος βεβηλώσας. συνεργοῦ δὲ αὐτῷ πρὸς τὴν ἐναγὴ ταύτην πρᾶξιν ψευδοπροφήτου τινὸς Μεμφίτου γεγονότος, ἐπειδὴ κατὰ τὴν Θετταλίαν με-
 25 ταθέων καὶ παρὰ Οἰταίων ὄντων αὐτοῦ πολιτῶν ἔξαι-
 τῶν οὐδαμῶς ἠὔρισκον, ἔκδοτον ἐκείνων τουτονι καὶ εἰς σφαγὴν, ὅπου ποτὲ ἂν εὐρίσκηται, ὡς ἀλάστορα παραχωρησάντων, ὁρμητήριον εἶναι τῆς φυγῆς τὴν Κα-
 λασίριδος Μέμφιν εἰκάσας, εἰς τε ταύτην ἀφικόμενος, καὶ τὸν μὲν Καλάσιριν, ὡς ἐχρῆν, τεθνηκότα καταλαβών, 30
 παρὰ Θυάμιδος δὲ τοῦ ἐκείνου παιδὸς ἅπαντα τὰ περὶ τὴν θυγατέρα ἐκδιδάχθεις, τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι πρὸς Ὅροον-

δάτην εἰς τὴν Συήνην ἐξαπέσταλτο, καὶ τοῦ μὲν Ὀρο-
ονδάτου καὶ τῆς Συήνης ἀποτυγῶν (ἤλθον γὰρ κακέι-
σε), κατὰ δὲ τὴν Ἑλεφαντίνην ὑπὸ τοῦ πολέμου κατα-
ληφθεῖς, ἦκω τὰ νῦν ἐνταῦθα, καὶ γίνομαι ἰκέτης, τὴν
5 θυγατέρα ἐπιζητήσω . . . ἐμὲ πολυτλήμονα ἄνθρωπον
εὐεργετῶν ἅμα καὶ σπαντῶ χαριζόμενος, εἰ τὸν πρεσβεύ-
οντα ὑπὲρ ἡμῶν σατράπην ὀφθείης αἰδούμενος.

καὶ ὁ μὲν ἐσιώπησεν, ἐπιθρονηῶν γοῶδες τοῖς εἰρη- 37
μένοις· ὁ δὲ Ἰθάσπης πρὸς τὸν Θεαγένην, τί, ἔφη,
10 πρὸς ταῦτα εἰρεῖς; ὁ δὲ, ἀληθῆ, ἔφη, πάντα τὰ κατηγο-
ρηθέντα. ληστής ἐγὼ καὶ ἄδικος καὶ βίαιος περὶ τοῦ-
τον, ἀλλ' ὑμέτερος εὐεργέτης. ἀπόδος οὖν, ἔφη, τὴν
ἀλλοτρίαν, ὁ Ἰθάσπης, διὰ τὸ προκαθωσιῶσθαι τοῖς
θεοῖς τὴν ἐκ τῆς θυσίας ἐπίδοξον, οὐ τὴν ἐκ τῆς τιμω-
15 ρίας ὑφέξων σφαγὴν ἐνδικον. ἀλλ' οὐχ ὁ ἀδικήσας,
εἶπεν ὁ Θεαγένης, ἀλλ' ὁ τὸ ἀδίκημα ἔχων ἀποδιδόναι
δίκαιος. ἔχεις δὲ αὐτός. ἀπόδος, εἰ μὴ σὴν θυγατέρα
εἶναι Χαρίκλειαν καὶ οὗτος ὁμολογήσειεν.

οὐκέτι καρτερεῖν οὐδεὶς ἠνέσχετο, ἀλλ' ἅμα πάντων
20 σύγχυσις ἐγένετο. Σισιμίθρης δὲ ἐπὶ πολὺ διαρκέσας,
καὶ πάλαι τὰ λεγόμενα καὶ πραττόμενα γνωρίζων, ἐς τὸ
ἀκριβὲς δὲ περιελθεῖν τὰ φανερούμενα πρὸς τοῦ κρείτ-
τουτος ἀναμένων, προσέδραμέ τε καὶ τὸν Χαρίκλέα πε-
ριεπτύσσετο· καὶ σῶζεται σοι ἢ νομισθεῖσα καὶ παρ'
25 ἡμῶν ἐγχειρισθεῖσά ποτε θυγάτηρ, ἔλεγε, θυγάτηρ
ἀληθῶς οὖσα καὶ εὐρεθεῖσα ὧν γινώσκεις. καὶ ἡ Χαρί- 38
κλεια τῆς σκηνῆς ἐξέδραμε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ φύσεώς
τε καὶ ἡλικίας αἰδῶ παραγκωνισαμένη βάκχιόν τι καὶ
ἐμμανὲς ἐφέρετο, καὶ τοῖς γόνασι τοῦ Χαρίκλέους προσ-
30 πεσοῦσα ὧ πάτερ ἔλεγεν, ὧ τῶν φύντων οὐδὲν ἔλαττον
ἔμοι σεβάσμιε, τιμώρησαι, ὥς βούλει, τὴν ἀθέμιτον
ἐμὲ καὶ πατραλοίαν, κἄν εἰς βούλημά τις ἀναφέρῃ θεῶν,

κὰν εἰς διοίκησιν ἐκείνων τὰ δεδραμένα, μὴ προσέχων.
 ἡ Περσὶνα δὲ καθ' ἕτερον μέρος τὸν Ὑδάσπην ἐνηγκα-
 λίζετο, καὶ πάντα οὕτως ἔχειν, ἄνερ, πίστευε, πρὸς
 αὐτὸν ἔλεγε, καὶ νυμφίον εἶναι τοῦ θυγατρίου τὸν Ἑλ-
 ληνα τουτοῦ νεανίαν ἀληθῶς γίνωσκε, ἄρτι μοι ταῦτα 5
 ἐκείνης καὶ μόλις ἐξαγορευσάσης. ὁ δὲ δῆμος ἐτέρωθεν
 σὺν εὐφήμοις βοαῖς ἐξεχόρευε, πᾶσα ἡλικία καὶ τύχη
 συμφώνως τὰ γινόμενα θυμηδοῦντες, τὰ μὲν πλείστα
 τῶν λεγομένων οὐ συνιέντες, τὰ ὄντα δὲ ἐκ τῶν προγε-
 γονότων ἐπὶ τῇ Χαρίκλειᾳ συμβάλλοντες, ἢ τάχα καὶ ἐξ 10
 ὁρμῆς θείας, ἢ σύμπαντα ταῦτα ἐσκηνογράφησεν, εἰς
 ἐπίνοιαν τῶν ἀληθῶν ἐλθόντες. ὑφ' ἧς καὶ τὰ ἐναντιώ-
 τατα πρὸς συμφωνίαν ἡρμόζετο, χαρᾶς καὶ λύπης συμ-
 πεπλεγμένων, γέλωτι δακρύων κεραννυμένων, τῶν
 στυγνοτάτων εἰς ἑορτὴν μεταβαλλομένων, γελώντων 15
 ἅμα τῶν κλαιόντων καὶ χαιρόντων τῶν θρηγνούντων,
 εὐρισκόντων οὓς μὴ ἐξήτουν καὶ ἀπολλύντων οὓς εὐ-
 ρηκέναι ἐδόκουν, καὶ τέλος τῶν προσδοκηθέντων φό-
 νων εἰς εὐαγεῖς θυσίας μεταβαλλομένων. τοῦ γὰρ Ὑδά-
 σπου πρὸς τὸν Σισιμίθρην "τί χρη δρᾶν ὧ σοφάτατε" 20
 εἰπόντος· "ἄρνεῖσθαι τὴν τῶν θεῶν θυσίαν οὐκ εὐσε-
 βές, σφαγιάζειν τοὺς παρ' αὐτῶν δωρηθέντας οὐκ εὐ-
 39 αγές. ἐπινοητέον ἡμῖν τὸ πρακτέον" ὁ Σισιμίθρης οὐχ
 ἐλληνίζων, ἀλλ' ὥστε καὶ πάντας ἐπατεῖν αἰθιοπίζων,
 ὧ βασιλεῦ εἶπεν, ἐπισκιάζονται, ὥς ἔοικεν, ὑπὸ τῆς 25
 ἄραν χαρᾶς καὶ οἱ συνετάτατοι τῶν ἀνδρῶν. σὲ γοῦν
 καὶ πάλοι συμβάλλειν ἐχρῆν ὅτι μὴ προσέινται οἱ θεοὶ
 τὴν εὐτρεπιζομένην θυσίαν, νῦν μὲν τὴν πανόλβιον
 Χαρίκλειαν ἐξ αὐτῶν σοὶ τῶν βωμῶν θυγατέρα ἀναδεί-
 ξαντες, καὶ τὸν ταύτης τροφέα, καθάπερ ἐκ μηχανῆς, 30
 ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα ἀναπέμψαντες, αὐθις
 τὴν πτολίαν καὶ τὸν τάραχον τοῖς προσβωμίοις ἵπποις καὶ

βουσὶν ἐπιβάλλοντες, καὶ τὸ διακοπήσεσθαι τὰ τελεώ-
 τερα νομιζόμενα τῶν ἱερείων συμβάλλειν παρέχοντες·
 νῦν τὴν κορωνίδα τῶν ἀγαθῶν καὶ ὥσπερ λαμπάδιον
 δράματος τὸν νυμφίον τῆς κόρης τουτονὶ τὸν ξένον νε-
 5 ανίαν ἀναφήναντες. ἀλλ' αἰσθανώμεθα τοῦ θεοῦ θαυ-
 ματουργήματος, καὶ συνεργοὶ γινώμεθα τοῦ ἐκείνων
 βουλήματος, καὶ ἐχώμεθα τῶν εὐαγεστέρων ἱερῶν, τὴν
 δι' ἀνδρώπων θυσίαν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς αἰῶνα περιγρά-
 ψαντες.

10 ταῦτα τοῦ Σισιμίδρου λαμπρῶς τε καὶ εἰς ἐπήκοον 40
 ἀπάντων ἐκβοήσαντος, ὁ Ἰθάσπης τὴν ἐγγώριον γλωτ-
 ταν καὶ αὐτὸς εἰς, τῆς τε Χαρικλείας καὶ τοῦ Θεαγέ-
 νους ἐπιδεδραγμένος, οὐκοῦν ὦ παρόντες, ἔλεγε, θεῶν
 νεύματι τούτων οὕτω διαπεπραγμένων τὸ ἀντιβαίνειν
 15 ἀθέμιτον, ὥστε ὑπὸ μάρτυσιν αὐτοῖς τε τοῖς ταῦτα ἐπι-
 κλώσασι, καὶ ὑμῖν ἀκόλουθα ἐκείνοις φρονεῖν ἐνδεικνυ-
 μένοις, ξυνωρίδα ταύτην γαμηλίοις νόμοις ἀναδείκνυ-
 μι, καὶ συνεῖναι θεσμῷ παιδογονίας ἐφήμι. καὶ εἰ δο-
 κεῖ, βεβαιούτω τὰ δόξαντα ἢ θυσία, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ
 20 τραπώμεθα.

τούτοις εἰρημένοις ἐπευφήμησεν ὁ στρατός, καὶ 41
 κρότον τῶν χειρῶν ὥς ἐπιτελουμένοις ἤδη τοῖς γά-
 μοις ἐπεκτύπησαν. καὶ πλησιάσας τοῖς βωμοῖς ὁ
 Ἰθάσπης, καὶ μέλλων ἀπάρχεσθαι τῶν ἱερῶν, ὦ
 25 δέσποτα, εἶπεν, Ἥλιε καὶ Σελήνῃ δέσποινα, εἰ μὲν
 δὴ ἀνὴρ καὶ γυνὴ Θεαγένης τε καὶ Χαρίκλεια βουλήμα-
 σιν ὑμετέροις ἀνεδείχθησαν, ἔξεστιν αὐτοῖς ἄρα καὶ
 ἱερατεύειν ὑμῖν. καὶ ταῦτα εἰπὼν τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν
 Περσίνης μίτραν, τὸ σύμβολον τῆς ἱερωσύνης, ἀφελὼν,
 30 τὴν μὲν τῷ Θεαγένει, τὴν αὐτοῦ, Χαρικλείᾳ δὲ τὴν
 Περσίνῃς ἐπιτίθησιν. οὗ γεγονότος ἐνθύμιον τοῦ χρη-
 σμοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ὁ Χαρικλῆς ἐλάβανε, καὶ τοῖς ἱε-

γοις βεβαιούμενον τὸ πάλαι παρὰ τῶν θεῶν προαγο-
ρευθὲν ἠϋρίσκειν, ὃ τοὺς νέους ἔφραξεν ἐκ τῶν Δελ-
φῶν διαδράντας

Ἰξεσθ' ἡέλιον πρὸς χθόνα κυανήν,
τῇ περ ἄριστοβίων μέγ' ἀέθλιον ἐξάφονται, 5
λευκὸν ἐπὶ κροτάφων στέμμα μελαινομένων.

στεφθέντες οὖν οἱ νέοι λευκαῖς ταῖς μίτραις, τὴν τε ἱε-
ρωσύνην ἅμα τῷ Ἰθάσπῃ ἀναδησάμενοι, καὶ τὴν θυ-
σίαν αὐτοὶ καλλιερήσαντες, ὑπὸ λαμπάσιν ἡμμέναις,
αὐλῶν τε καὶ συρρίγγων μελωδίαις, ἐφ' ἄρματος ἵππων, 10
ὁ μὲν Θεαγένης ἅμα τῷ Ἰθάσπῃ, ὁ Σισιμίδθρος δὲ καθ'
ἕτερον ἅμα τῷ Χαρίκλει, βοῶν δὲ λευκῶν ἢ Χαρίκλεια
αὐτῇ Περσίνῃ, σὺν εὐφημίαις καὶ κρότοις καὶ χοροῖς
ἐπὶ τὴν Μερόην παρεπέμποντο, τῶν ἐπὶ τῷ γάμῳ μυ-
στικωτέρων κατὰ τὸ ἄστυ φαιδρότερον τελεσθησομένων. 15

τοιούνδε πέρας ἔσχε τὸ σύνταγμα τῶν περὶ Θεαγέ-
νην καὶ Χαρίκλειαν Αἰθιοπικῶν· ὃ συνέταξεν ἀνὴρ
Φοῖνιξ Ἑμισσηνός, τῶν ἀφ' Ἡλίου γένος, Θεοδοσίου
παῖς Ἡλιόδωρος.

I N D E X.

- Academia 23 14
 Aecstinus medicus 103 23
 Achaemenes Cybelae f. 197 17,
 265 11
 Achilles 75 14 et 24, 79 15
 Achillidae 75 19
 Aeacidae 75 31
 Aegaeum mare 138 7
 Aegina ins. 18 9, 46 24
αἰγυπτιάειν 36 15, 172 32
 Aegyptii latrones 4 8, 7 14, 8 25.
 milites 258 29, 263 18, 264 13.
 sapientes 60 24, 93 1, 110 20.
 eorum *γράφματα ἱερατικά* 106
 8, signa deorum 90 31
 Aegyptus *κναναῦλαξ* 66 18. eius
 termini 272 26
 Aenianes 75 1
ἀερονομεῖν 302 11
 Aethiopes 110 17. orientales et
 occidentales 251 8. athleta Ae-
 thiops 296 31, 302 31
 Aethiopia 67 20. eius fines 217
 30. inde phoenix 161 15
αἰθιοπίζειν 310 24
 Aethiopicae litterae 106 7, 286 17.
 merces 114 31. radices 69 31
 Aetoli scopuli 122 10
 Agamemnon 75 16
 Alcamenes Chariclis sororis f. 105
 5, 109 29, 111 17
ἄλεις ἱεροί 114 27, 159 19
 amethysos Aethiopica Britannica
 Hispanica 134 26
 Amor 97 1, 98 7, 109 8. Amo-
 res 118 9. amoris origo 86 26:
 cf. 84 6. amoris signa 104 18
 et 21
 Amphictyones 97 4
ἀμφιθαλεῖς sacerdotes 27 26
 Andromeda 106 23, 278 3
ἀνθρωποκτονία 278 32
 animatis non vesci 62 1, 89 7
 annulus 134 24
 Anticles Cnemonis comes 46 26
ἀντιθεός τις 105 27
 Apollo 10 22, 27 28, 29 1, 89 24.
 Pythius 60 30. idem qui Sol
 308 21
Ἀπολλώνιον 95 8
 aquam, non vinum bibunt sacer-
 dotes et gymnosophistae 60 28,
 62 2, 89 4, 136 26
 Arabes 242 10. felices 297 23
 Arabia 297 25
ἀρχιεννοῦχος 220 7, 224 31
ἀρχιθεωρός 308 17
ἀρχιοινοχόος 208 21, 215 18
ἀρχιτετέλιμος 215 28
 Aristippus Cnemonis pater 12 1
 Armenius equus 217 12
 Arsace regis Persarum soror 179
 11, 240 10
 Arsinoe tibicina 20 21, 45 22
 Asasobas fl. 277 1
 Assyrius νόμος 115 31
 Astaborras fl. 276 22 et 32
 aurea vincula 245 16
 aurum pro ferro 245 16. formica-
 rium 297 27
 Axiomitae 298 11
 Babylon 131 13
 Bacchus 62 4, 106 22, 136 21
 et 29, 137 16, 274 24, 278 18,
 280 2

- Bagoas eunuchus 219 17, 236 31, 271 2
 βάραθρον 17 13
 βασιλίδες 296 1
 βασιλίσκος 87 10
 βασκανία εὐφθαλμὸς βάσκανος 86 7 et 9, 88 30, 96 12, 101 6
 Bessa bubulcorum vicus 161 21, 169 31, 172 15
 Bessaenses 181 15, 209 25
 Blenny 261 16 et 19, 297 29
 βοηλασία 303 24
 bubulci Aegyptii 9 4 et 16, 54 9, 55 19, 62 16
 Bucolia 8 19
 βουλὴ ἡ ἄνω 12 2. εἰς βουλὴν καλεῖ τὸν δῆμον 119 4: cf. 8
 κάλαμος 35 10, 59 6, 276 23, 277 28
 Calasiris Memphita 63 13
 Calydonii scopuli 122 10. Calydonium fretum 137 31
 καμηλίξουσα 298 23
 καμηλίτης 277 13
 camelopardalis 298 14, 299 5
 Carthago 114 31, 141 16
 cassia 297 24
 Castalia 66 10
 Catadupi 68 15, 283 24
 cataphracti equites 259 4
 catarrhactae Nili 69 17, 244 20, 273 31. minores 217 25
 caverna latronum 33 16
 Centauri 80 21
 Cephallenes 115 6, 144 14
 χαράδριος 87 3
 Charias Cnemonis familiaris 18 16
 Chariolea 11 2
 Charicles 68 12, 308 7
 Chemmis opp. 55 17, 58 7, 131 16
 Chemmitis 161 6
 ἡ κινναμωμοφόρος 260 32, 263 21
 cinnamomum 297 24
 Cirrha 65 26
 Cnemon Aristippi f. 10 5
 coma latronum 58 1, sacerdotum 186 9
 corona luctae 115 3, 305 11, sacerdotii 189 13
 Creticum promontorium 145 18 et 32
 Crissaeus sinus 65 25, 122 9, 138 6
 crocodilus 158 8, 267 22
 currus δρεπανηφόρος 259 2, 265 5
 cursus armatorum 97 7
 Cybele anus 190 12, 228 9
 δαιμονᾶν 105 12 et 23
 δαιμόνιον τι 126 5, 185 14. τὸ δαιμόνιον 137 15, 275 27, 293 5. δαιμονία ἐπικουρία 232 5 et 253 14, εὐεργεσία 234 8. δαιμόνιοι πληγαί 155 16
 δαίμων 117 31, 173 28, 196 16, 234 13. δαίμων τις 43 18, 286 7. ὁ δαίμων 39 25 et 29, 53 27, 69 8, 107 25, 119 32, 128 27, 129 12, 141 26, 152 19, 198 5, 206 13, 269 27. ὁ εἰληχῶς 64 22, 124 26, 167 22, 172 13. ὁ λαχὼν 31 30. δαίμων ὁ ἡμέτερος 212 1. δαίμων i. q. Ἐρμῆς 91 23. δαίμονες 168 3, ἐπὶ σκηπῆς 44 22, ἔφοροι καὶ τιμαροὶ 231 11, τεράσταιοι 43 3
 Delphi 65 20, 66 3, 77 19, 119 13
 Delus ins. 27 30
 Demaenete noverca 12 6, 18 18
 δημοτικὰ γράμματα 106 7
 Deucalion 75 7
 Diana 5 22, 27 28, 73 32, 76 28, 81 14, 89 25, 153 23
 dii Ἕλληνοὶ 127 9, ἐνάλιοι 141 30, ἐνόριοι 273 32, ἔσταιοι 36 5, νύχιοι 83 15, σωτήρες 130 16, 269 19. deorum incessus 90 27. praesentium signa 90 1 et 6
 draconum spina 264 8, 297 30, virus 263 27, zona 81 24
 ebenus 288 19
 εἰσαγγελεύς 119 5, 295 17

- elephanti 261 6, 266 25, 277 9, 297 11
 Elephantine opp. 217 26, 251 31
 ἐμβατήρια 136 20. ἐμβατήριος θυσία 115 13
 Emisenus 312 18
 ἐπαιοιδή 265 25, 176 20
 Ephesii 27 26
 ἐπινίκιοι θυσίαι 245 7, 274 17
 ἐργαστήριον ἀνδρῶν σοφῶν 65 21, πειρατικόν 5 20, 142 3
 ἐστία ἐσχάρα 118 2
 ἐσχάρα τῶν καθαρσύνωνται πειρατηρίων 279 31, 280 12, 294 31
 etesiae 267 19
 eunuchi 192 12, 201 20 et 31, 225 1, 238 30, 244 3, 278 9
 Euphrates eunuchis praefectus 220 7, 224 24, 229 4
 Furiae 19 1, 41 19, 47 31
 galli cur canant 24 8
 γνώμονες ἄστροι 267 7
 Gogo 80 22, 105 14
 γραμματεὺς 17 8
 grypes 297 28
 Gymnosophistae 71 13, 271 23, 274 9, 275 17, 277 20, 282 29, 286 15
 Harmonias 295 17, 316 17
 Hegesias Delphorum praetor 120 13, 121 11
 Heliodorus 312 19
 Hellen Deucalionis f. 75 6
 Heracleoticum Nili ostium 3 4, 38 6, 150 14
 Hercules Tyrius 114 15, 115 1
 heroes 23 15, 76 24, 87 29, 106 22, 284 2
 Hesiodus 18 24
 hieromnemon 66 4
 Hippolytus 13 11
 ἱππόταυρος 800 24
 Homerus 60 12, 81 13, 90 9, 98 16, 99 22, 103 30. Aegyptius 71 23, 75 23, 91 1 et 10. unde nomen traxerit 91 24
 hyacinthi 70 9
 Hydaspes Aethiopum rex 106 17, 244 24
 hymenaeus 167 12 et 15
 hymnus in Cererem 136 22, in Thetin 79 9
 Hypata urbs 75 8
 Ilium 76 2. Ἰλιόθεν με φέρεται 58 28
 Indica folia 69 30. Indicae merces 114 31
 ab Indis phoenix 161 15
 Ionia 31 7
 Ionica mancipia 203 21, 229 8
 Ionium mare 138 4
 Iseum 189 1, 192 15
 Isias Chemmitis 161 6
 Isis 5 22, 24 14, 64 12, 72 18, 88 31, 179 30, 188 26. terra 254 28
 Isthmus 138 8
 Ithaca ins. 145 3
 iudices Athenis 2700 17 21
 Iuppiter hospitalis 59 32
 ἰουγὲ 118 15, 191 13, 223 26
 λαμπάδιον δράματος 311 3
 lapilli Aethiopici et Indici 235 31
 Lapithae 80 21
 laurus 100 30, 114 21, 153 27, 175 27 et 31
 Lesbia Cybele 195 26
 λήσταρχος 7 27, 9 22, 126 20, 142 15
 libationes 83 20 et 31, 114 13
 Libye 67 21
 Libyes 114 31, 115 18, 145 26, 258 30, 263 18
 Locri 116 28
 lotus 275 1
 luctae corona 115 3, 305 11. certamen 303 11
 Luna 274 24, 276 12
 Lycurgus 66 25
 Lydiae manus opera 203 18
 Malea promont. 115 5
 sinus Maliacus 75 7 et 27
 margaritae 170 7
 Mars 79 13

- Medi 258 26
 Memnon 106 23, 278 3
 Memphis urbs 24 14, 29 3, 174
 9. ibi *νειλουμέτριον* 266 31
 Memphitae 89 7, 174 2
 Menesthius 75 31
 Mercurius Homeri pater 91 20.
 mercatorum patronus 134 15,
 136 8, 137 16. *κερδῶος* 164
 12. eius ars 304 5
 Meroe ins. 260 29, 264 23, 267
 14, 270 7, 276 80
 Meroëbus Hydaspis fratris f. 295
 22
 Minerva 13 4, 80 22
 mitra 311 29
 Mitranes praesidio praef. 62 26,
 180 12, 173 24
 Myrmidones 76 2
 Naucratis opp. 46 25
 Naucratis 45 25, 166 30
 Nausiclea 167 3, 169 12
 Nausicles 45 26, 49 2, 62 10,
 123 3, 166 30
 navis in Panathenaeorum pompa
 13 4
νειλουμέτριον 266 31
Νειλῶα 254 13, 266 27, 267
 15
νεκυομαντεία 175 18
 Neoptolemus Achilles f. 75 14,
 79 16. ubi sepultus sit 83
 24
 Neptunus 150 21. *ἀσφάλειος* 164
 12. *πυλάγιος* 141 29
 Nereus 79 10
 Nilus fl. 3 3, 8 20, 55 19, 66
 16, 246 27, 276 32. eius ar-
 bores 239 23, flores 266 23 et
 267 21, fontes et natura 67 13,
 nomen 267 18 et 24
 Nysaei equi 263 16
 Oeta mons 75 11
 Oetaei 116 29, 308 25
ὀιστάς unde nomen traxerit 264
 11
Ὀξειαι νῆσοι 122 12, 138 20
ὄργας 274 24, 275 14, 277
 20
 Orestes 75 15
 Ormenus Arcas 98 25
 Oroondates Aegypti satrapa 62 25,
 130 12, 263 15, 264 30, 272
 19, 306 19
 Orus Nilus 267 15
 oryges 275 13
 Osiris Nilus 254 29
 paeon Minervae 13 6
 palma victoris praemium 97 12,
 99 15, 275 2. palmarum ferax
 Meroe 277 11
 Panathenaea magna 13 3
Πάνιον 275 17
 pantarbe lapis 107 22, 234 25,
 286 31
 Paphia 79 12
 Parcae 63 27
 Parnassus mons 65 30, 116 24,
 122 10
 Peleus 75 27, 78 31
 Pelorus pirata 152 28
 Persarum *ὁ ἐν τέλει* 202 7, 203
 13, 226 21, 229 6. *δυνασταί*
 229 28, 232 23 et 30. poenae
 Persicae 230 25: cf. 252 3, 266
 11. *τὸ Περσικὸν φιλοχρημα-*
 τον 133 20 et 24
περσέαι 239 29
 Perseus 106 22, 278 3
 Persina Aethiopum regina 106 11,
 269 32, 274 19
 Persis 197 5, 205 5
 Petosiris Thyamidis frater 38 13,
 180 6
 Philae urbs 217 20, 251 25, 272
 22
 Phoenices 114 29, 122 3, 142
 15
Φοινίκειον φιλοτέχνημα 139 6
 Phoenicia 114 32
φοινικόπτερος 161 11
φοίνισσα ναῦς 121 32. *ὀλκός*
 137 28, 142 3
 phoenix avis 161 15

- Phthia 75 27
 Phthiota Achilles 75 24
 Piraeus 18 7
 Pleiades 139 10
 οἱ πολέμαρχοι 23 15
 Polydora Pelei f. 75 32
 pompa Delphica 78 1
 praetores Delphorum 119 5, 120 13
 προεμβατήριον γέρας 154 3
 προεμβάτης 153 11
 ἡ πρόμαντις 114 12
 propheta Isidis 89 9. ὁ ἐν Μίμ-
 φει 25 19
 προφητεία 182 30, 187 31, 220 25
 τὸ προφητικὸν γένος 26 12, 193 5
 Proserpina 225 5
 προσκυνεῖν 200 16 et 27, 210 32, 257 16, 273 10, 277 24
 προτεμένισμα 136 18
 Proteus Pharius 63 10
 prytaneum 13 14
 pulvis capiti iniectus 16 16, 119 11, humeris 303 23
 ἡ Πυθία 66 15, 77 6
 τὰ Πύθια 75 12
 Πυθιάς χθών 79 19
 Pythius 67 2, 75 15, 111 23, 112 23, 113 5, 114 4
 Pytho 48 24. τὸ ἄδυτον τὸ Πυ-
 δοῦ 48 22
 δεῖ' ἔγνων ἀπρόντος 91 7
 Rhodopis Thrassa 64 3
 sacrificia ἐπινύκια 245 7, 271 16, 272 15, 274 17, 277 26, 294 1
 saltatio Tyriorum 115 31
 sapientia Aegyptiorum 74 18, 110 20
 σατραπεῖα 8 12, 72 27, 194 28, 220 32, 237 4, 239 1
 Saturni oculus 63 24
 Scamander fl. 98 17
 σκάφη λιμναία 36 31
 σιόφως 149 7
 Seres 261 7 et 20, 297 17. ση-
 ρικὸν νῆμα 71 19
 Sicilia 115 17
 Sidoniae manus 151 28, 203 18
 Sisimithres Gymnosophistarum
 πρόεδρος 275 25, 282 5
 smaragdi 70 9. σμαράγδεια μέ-
 ταλλα 73 1, 218 6, 251 26, 272 22
 Sol Aethiopum γενάρης 106 18
 et 22, 274 24, 284 1; ὄρκος 111 6
 Sperchius fl. 75 32
 στρουθὸς Αἰβύσσα 298 23
 Syenaei 244 30, 250 21, 268 11
 Syene 217 26, 241 13, 244 16, 266 28
 συνόμοροι 239 23
 συμπάιστρια καὶ συνόμιλος 62 32, 197 10
 Teledemus 21 12
 Theagenes 10 29, 80 13 —
 Thebae magnae 65 11, 217 14.
 ἐκατόμυλος 91 18
 Theodosius Heliodori pater 312 18
 θεωρία 27 30
 Thermuthis armiger 32 2
 Thisbe ψάλτρια 14 19, 43 11, 45 6, 49 1, 123 14
 Thyamis Calasiridis f. 24 3, 65 13 —
 τιάραν ἀφελεῖν 203 2
 tibicinae species 45 28
 Trachinus pirata 142 18, 146 26
 τραπεζονόμοι 210 24
 τρέχειν τὸ ἐνόπλιον 121 6
 τριπόδες κυλικοφόροι 214 25
 Τρωγλοδύται 242 7
 ἡ τρωγλοδυτικὴ 260 31, 297 27
 Trophonius 48 22
 Typhon 254 32
 Tyrii 114 29. Tyriae manus 151 28.
 mercator Tyrius 140 31, 145 12.
 vinum Tyrium 150 22
 Tyrrhenus piscator 139 28
 Tyrus urbs 115 4

- Ulysses 145 3
 Venus 22 25, 35 29, 74 18, 96
 26, 117 30, 118 8, 205 18.
 πάνδημος 26 12
 vestis Persica 172 19, 214 20.
 sacra 153 29, 171 31, 281 11.
 Serica 141 7
- ξιφιστήρ 268 24
 ἡ ἀπὸ ξύλου κληῖσις 88 1
 Zacynthii 138 20, 146 25, 148
 18, 152 16
 mare Zacynthium 122 13
 Zacynthus opp. 139 12
 ζεῖδωρος Nilus 267 16
-

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1908.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte *adnotatio critica*, die sich teils in der *praeatio*, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 550 Bände zum Preise von ca. 1600 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 1200 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a) Griechische Schriftsteller.

- Aelian de nat. anim. II. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.
Vol. I. *M.* 5.—5.50. Vol. II. *M.* 7.20 7.70.
— *varia historia*. Rec. R. Hercher.
M. 1.50 1.90.
Aelian commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. *M.* 1.35 1.75.
Aeschylus orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. min. *M.* 2.40 2.80.
— — — — — Ed. maior (m. Index v.
Preuss). *M.* 8.—8.60.
— — — — — Iterum ed. Fr. Franke. *M.* —.90
1.30.
Aeschylus tragoediae. Iter. ed. H. Weil.
M. 2.40 3.—
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus.
Septem c. Th. Supplices)
M. —.40 —.70.
* — *cantica*. Dig. O. Schroeder.
M. 2.40 2.80.
[—] Scholia in Persas. Rec. O. Dahn-
hardt. *M.* 3.60 4.20.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. —.90 1.30.
Alciphronis Rhetoris epistularum Lib. IV.
Ed. M. A. Schepers. *M.* 3.20 3.60.
Alexandri Lycopol. c. Mauch. Ed. A.
Brinkmann. *M.* 1.—1.25.

- Alypius; s. Musici.
Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.—1.40.
Anarithus; s. Euclid. suppl.
*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. III. *M.* 1.40 1.80.
Annae Comnenae Alexian. Rec. A. Roiffor-
scheid. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
Anonymus de incredibilibus; s. Mytho-
graphi.
Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.
Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).
M. 6.—6.60.
Vol. II. P. I: Pal. I. VII (Plan. I. III).
M. 8.—8.60.
*Vol. III. P. I: Pal. I. IX. (Epp. 1—563.
Plan. I. I) *M.* 8.—8.60.
— *lyrica* s. lyr. Graec. roll. Edd. Bergk-
Hiller-Crusius. *M.* 3.—3.60.
Antiphontis orationes et fragmenta. Ed.
Fr. Blass. *M.* 2.10 2.50.
Antonini, M. Aurel., commentar. II. XII.
Rec. I. Stich. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
Antoninus Liberalis; s. Mythographi.
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg.
M. 1.20 1.60.
Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner;
siehe Mythographi. Vol. I.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Apollonius Pergaeus.** Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Morkel. *M.* 1.50 1.90.
 ***Applanhst.** Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Vierck. *M.* 6.— 6.60.
Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.
Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX intopr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. je *M.* 2.— 2.50.
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubos, Vespaes, Pax.
 — II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 ***— cantica.** Dig. O. Schroeder. [In Vorb.]
Aristoteles de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 ***— de animalium motu.** Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 ***— de animalibus historia.** Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — **de arte poetica I.** Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — **physica.** Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
 — **ethica Nicomachen.** Rec. Fr. Susemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
 — **de coelo et de generatione et corruptione.** Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — **quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica.** Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
 — **politica.** Ed. Fr. Susemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
 — **magna moralia.** Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 — **de anima II. III.** Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
 [— **ethica Eudemia.**] Eudemi Rhodii ethica. Ad. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — **ars rhetorica.** Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 ***— metaphysica.** Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — **qui fereb. libror. fragmenta.** Coll. V. Ross. *M.* 4.50 5.—
 — **oeconomica.** Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — **quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Mellaso Xenophane Gorgia.** Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
Aristoteles parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.
 — **Poluxia Ithyntior.** Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 — s. s. Musici
 [—] **Divisiones quae vulgo dicuntur**
 ***Aristoteles.** Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. *M.* 1.50 2.—, mit Karte *M.* 1.80 2.30.
 ***— quae exstant omnia.** Ed. A. G. Roos. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 ***— Anabasis.** Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
Athenaei dipnosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
Autolyei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
Babrii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
Bacchilus: s. Musici.
Bacchylidis carmina. Ed. III. Ed. Fr. Blass. *M.* 2.40 2.90.
Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolici. [ricl.
 Blemyomachia:] s. Eudocia Augusta. Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
 ***Caecillii Calactini fragmenta.** Ed. R. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
Cassianus Bassus: s. Geoponica.
Cebetis tabula. Ed. C. Praeochter. *M.* —.60 —.90.
Chronica minora. Ed. G. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
Claudian carmina: s. Eudocia Augusta.
Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
Colluthus: s. Tryphiodorus.
Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-bundae. Edd. P. Brandt et O. Wachsmuth. 2 fasc. je *M.* 3.— 3.50.
 ***Damascii vita Isidori.** Ed. J. Hardy [In Vorb.]
Demades: s. Dinarchus.
Demetrii Cydon. de contemn. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Demosthenis orationes.** Recc. G. Dindorf. Bl. 2. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 2.80 3.20.] *M.* 7.20 9.— Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 1.80 2.20.] *M.* 4.50 6.— [6 partes. je *M.* —.90 1.20.]
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippum epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione.
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenctum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote.
- III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polycletem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Callicem.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus.
- Didymus de Demosthene.** Recc. Diels et Schubart. *M.* 1.20 1.50.
- Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis** *ὁμιλίαι τῶν δυνάστητος.* Ed. Fr. Bl. 2. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Diodori bibliotheca hist.** Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60.
- Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.— Vol. V. *M.* 3.75.
- *Diogenis Oenoandensis fragmenta.** Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.
- Dionis Cassii Cocceiani historia Romana.** Ed. J. Meib. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M.* 2.70.]
- Dionis Chrysostomi orationes.** Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
- Dionysi Halli. antiquitates Romanae.** Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I—IV. je *M.* 4.— 4.60.
- opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. — Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.— 7.60. * — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia** c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—
- *Divisiones Aristotelis**, s. Aristoteles. *Eclogae poetarum Graec.* Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta.** Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.
- Epicteti dissertationes** ab Ariano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.
- *Epistolae privatae graecae** in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi**: s. Mythographi III. 1.
- *Eroticis scriptores Graeci.** Ed. J. Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia** Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
- Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.60.
- VI. Data. Ed. Menge. *M.* 5.— 5.60.
- VII. Optica. Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60.
- Supplem.: Anarith. comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.
- : s. a. Musici.
- Eudociae Augustae, Procli Lyelli, Claudiani carm.** Graec. rell. Acc. *Blomyomachiae fragm.* Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.
- *violarium.* Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.
- Euripidis tragoediae.** Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 7.80 9.30.
- Vol. I: Alcesteis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heracidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 2.40 2.90.
- II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenixssae. *M.* 2.40 2.90.
- III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 3.— 3.50.
- Einzel. jedo Tragoëdie *M.* —.40 —.70.
- *cantica.** Dig. O. Schroeder. [In Vorb.]
- Eusebii opera.** Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 23.60 25.80.
- Fabulae Aesopicae**: s. Aesop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conscr.** Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M.* 3.75 4.25.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis.** Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.
- Floriilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis.** kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.
Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.
Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galenii Pergameni scripta minora.** Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.—
- * — de utilit. part. corporis humani II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8.— 8.60.
— Institutologica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.
— de victu attenuante I. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.
— de temperamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.
- Gaudentius: s. Musici.**
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae.** Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.
- Georgii Acropol. annales.** Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. *M.* 11.60 14.—
- Georgii Cypr. descriptio orbis Romani.** Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adl. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.
- Georgii Monachi Chronicon.** Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.
- Hellodori Aethiopie. II. X.** Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.
- * **Hephaestionis enchiridion.** c. comm. vet. ed. M. Consbruch. *M.* 8.— 8.60.
- Heraclitus: s. Mythographi.**
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus.** Ed. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII.** Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.
- Herodoti historiarum II. IX.** Ed. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.
— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- * **Herondae mimambi.** Acc. Phoenix Coronistae, Matfil mimambi. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]
- Heronis Alexandrini opera.** Vol. I. Druckwerke u. Automatentheater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. üb. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv. z. Pneumatik. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberliefg. Gr. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.
Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato. Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.— 8.80.
Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. A. Rzach *M.* 1.50 2.—
- Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. I.** Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.
- Hieroclis synecdemus.** Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm.** Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. Kuehlein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50.
- Historici Graeci minores.** Ed. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf. Illas. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V. cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10] *M.* 1.50 2.—
Pars I: Il. 1—12. Pars II: Il. 13—24.
Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V. cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10] *M.* 1.50 2.—
Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
— Rec. A. Ludwig. 2 voll. I: min. [je *M.* —.75 1.10] *M.* 1.50 2.20.
[—] *Illadis carm.* XVI. Schol. in usum ed. A. Koechly. *M.* 8.— 3.60.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blas. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20.
— de communi math. scientia I. E. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
— in Nicomachiarithm. introduct. I. E. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- * — *vita Pythagorae.* Ed. L. Deubne [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.**
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I.** R. Vári. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- **Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae*. Ed. F. Solmsen. Ed. II. *M.* 1.60 2.—
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus. Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 26.— 29.—
- Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V vergl.] Vol. VI. *M.* 2.10.
- Isaai orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60.
- Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
- Isocratis orationes. Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.
- *Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. *M.* 6.75 7.60. Neubearb. v. Fr. Cumont et J. Bidez [In Vorb.]
- Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.
- — — Appendix (I). *M.* —.60 1.—
- — — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.
- *Libani opera. Ed. R. Foerster. Vol. I—III. *M.* 33.— 35.80. Vol. IV. [U. d. Pr.]
- Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. je *M.* 2.10 2.60.
- * — Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. *M.* 2.80 3.20.
- * — — Prolegg. Fasc. I. *M.* 1.— 1.25
- *[—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe. *M.* 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi l. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.
- de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80.
- de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.
- Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Ed. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.
- Maximiet Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrológica. Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.
- Metrical scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. *M.* 2.70 3.20.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Moschus: s. Bucolicci.
- Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gauden- tius, Alypius et melodiarum veterum quid- quid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.
- — — Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1.20 1.60.
- *Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense *M.* 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Peditasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.
- Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί ἐρωτικών παθημάτων*, ed. P. Sakolowski Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων συναγωγή*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis cata- sterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπίστων*, Heracliti lib. *περί ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.
- Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Anti- gonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.
- Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.
- Nicephori Blennydae curr. vitae et car- mina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.
- : s. a. Musici.
- Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. Iu. II. je *M.* 6.— 6.50.
- paraphrasis s. evangelii Ioannis. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—
- *Olympiodori in Plat. Phaeton. Ed. W. Norvin. [In Vorb.]
- Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A. Koechly. *M.* 1.20 1.60.
- Palaephatus: s. Mythographi.
- Parthenius: s. Mythographi.
- Patrum Nicaenorum nomina graeco, latine, syriace, coptice, arabice, armo- niace. Ed. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Παυσανίου Ἑλλάδος περιήγησις Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—
- Peditasimus: s. Mythographi.
- Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sud- haus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.
- de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—
- * — *π. οἰκονομίας* lib. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Philoponi de opificio mundi II. Rec. W. Reichardt. 4. — 4.60.

— **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Rabe. *M.* 10. — 10.80.

Philostrati (mal.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 9.25.

— **imagines.** Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14. — 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.

[—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8. — 8.60.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recog. C. F. Hermannii et M. Wohlrab. 6 voll. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3. — Vol. II. *M.* 2. — 2.50.] *M.* 14. — 17.50.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* — 70 1. —

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1. — 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. *M.* 1. — 1.40.

— 4. Parmenides. Philebus. *M.* — 90 1.30.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* — 70 1. —

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus.

Erastao. Theages. *M.* — 70 1. —

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* — 70 1. —

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* — 70 1. —

— 9. Gorgias. Meno. *M.* 1. — 1.40.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* — 70 1. —

— 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1. — 1.40.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3. —

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 2. — 2.40.

Inhalt von Nr. 1 — 3 = Vol. I.

— 4 — 6 = Vol. II.

— 7 — 10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9. — 10.20.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M.* 2.40 2.90. Vol. II. *M.* 3. — 3.50. Voll. III. — V. je *M.* 2.10 2.60.] *M.* 11.70 14.20.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lysurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* 1. — 1.40.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1. — 1.40.

— 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* 1. — 1.40.

— 4. Aristides et Cato, Philopomen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M.* 1. — 1.40.

— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* 1. — 1.40.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* — 80 1.15.

— 7. Agellus et Pompeius. *M.* — 80 1.15.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* — 80 1.15.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* — 70 1. —

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* — 70 1. —

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* — 70 1. —

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* — 70 1. —

— 13. Dio et Brutus. *M.* — 80 1.15.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* 1. — 1.40.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3 — 5 = Vol. II.

— 6 — 8 = Vol. III.

— 9 — 12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — — Edd. Cl. Lindsög, J. Mewald et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— **moralla.** Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 5. — 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1. — 1.40.

Polyaeni strategemata II. VIII. Rec. Woelfflin-Melber. Ed. II. *M.* 7.50 8. —

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. Voll. II. III. je *M.* 4.40 5. — Vol. IV. *M.* 5.50. Vol. V. *M.* 2.40 3. —

* — — **Polystroati Epic. π. ἀλγοῦ καταποντοῦ**

Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Porphyrii opusce.** sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.
- *Πορφυρίου ἀπορρητὰ πρὸς τὰ νοητά.* Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.
- Procli Lycii carmina:** s. Eudocia Augusta.
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii.** Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.
- *in Platonis rem publicam commentarii.* Ed. G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.
- * — *in Platonis Timaeum commentaria.* Ed. E. Diehl. Vol. I. *M.* 10.— 10.80. Vol. II. *M.* 8.— 8.60. Vol. III. *M.* 12.— 12.80.
- * **Procopii Caesariensis opera omnia.** Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III. 1. *M.* 3.60 4.—
- * **Prophetarum vitae fabulosae.** Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—
- Ptolemaei opera.** Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. P. I. libri I—VI. *M.* 8.— 8.60. P. II. libri VII—XIII. *M.* 12.— 12.60.
- * Vol. II. *Op. astron. min.* *M.* 9.— 9.60.
- Quinti Smyrnaei Posthomericonum** II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.
- Rhetores Graeci.** Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr.]
- Schöne, H., *Repertorium griechisch. Wörterverzeichn. u. Speziallexika.* *M.* —.80 1.—
- Scriptores erotici s. Erotici scriptores.** — *metrici*, siehe: *Metrici scriptores.* — *metrologici*, siehe: *Metrologici scriptores.*
- * — **originum Constantinopolit.** Rec. Th. Preger. 2 Fasc. *M.* 10.— 11.20.
- **physiognomici**, siehe: *Physiognomici scriptores.*
- **sacri et profani.** Fasc. I: s. Philoponus. Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm. Fasc. III: s. Zacharias Rhetor. * Fasc. IV: s. Stephanus von Taron. Fasc. V: E. Gerland, *Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras.* *M.* 6.— 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula.** Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.
- Simeonis Sethi syntagma.** Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Alax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.80 —.60.
- * **Sophoclis cantica.** Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.
- * —] Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgius. *M.* 4.80 5.40.
- * **Stephanus von Taron.** Edd. H. Gelzer et A. Bueckhardt. *M.* 5.60 6.—
- Stobaei florilegium.** Rec. A. Meineke. 4 voll. [Vol. I—III vergr.] Vol. IV. *M.* 2.40. — *eclogae.* Rec. A. Meineke. 2 voll. *M.* 6.— 7.—
- Strabonis geographica.** Rec. A. Meineke. Vol. I—III. je *M.* 3.60 4.20.
- * **Synkellos.** Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]
- Syriani in Hermogenem comm.** Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell.** Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus:** s. *Bucolici.*
- Theodoretii Graec. affect. curatio.** Rec. H. Raeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomymachia.** Ed. B. Hercher. *M.* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util.** Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera.** Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I II vergr.] Vol. III. *M.* 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae.** Ed. K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco** II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm.** Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri.** Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed. min. *M.* —.80 1.10.
- **historia Graeca.** Rec. O. Keller. Ed. min. *M.* —.90 1.30.
- Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
- **institutio Cyri.** Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.50 2.— Ed. min. *M.* —.90 1.30. — *commentarii.* Rec. W. Gilbert. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.45 —.75.
- **scripta minora.** Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.** Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum.** Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.
- Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I. *M.* 9.—10.— Vol. II. *M.* 12.—13.— Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. *M.* 7.20 8.40. Ampellus, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.—1.25. Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
 — II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.40. Suppl.: s. Damasus. Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90. Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vlieth. *M.* 3.—3.50. — apologia et florida. Ed. J. v. d. Vlieth. *M.* 4.—4.50.
 * — opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M.* 3.—3.40. Vol. II. Fasc. I. (Apologia.) Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. III. Scr. philos. Ed. P. Thomas. [U. d. Pr.] Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. *M.* 7.20 8.40. — confessionum II. XIII. Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20. Aulularia sive Querulus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.— Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Ad. est tabula. *M.* 8.—8.60. Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.—1.40. Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.— Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60. — commentarii in I. Aristotelis *περί ἑρμηνείας*. Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70. Caesaris commentarii cum A. Hirtiliorumque supplementis. Rec. B. Kubler. 3 voll.
 Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
 — II: de bello civili. Ed. min. *M.* —.90. Ed. mai. *M.* 1.—1.40.
 — III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* —.70 1.— Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
 — III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
 — — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio.) *M.* 1.50 2.10.
 — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
 — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80. Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Rose. *M.* 3.—3.40. Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.—1.40. —, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20. Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* —.45 —.75. Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.—3.50. Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60. Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich 2 voll. [Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.] *M.* 3.45 4.40.
 — II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.40 2.80.] *M.* 6.30 7.80.
 — III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
 — IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.40 2.80.] *M.* 6.50 7.80.
 — V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Verb.]
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.
 — 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.
 — 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.
 — 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.70 1.—
 — 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.
 — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.
 — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 8. Divinatio in Q. Caecilius, act. in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 9b. — — — II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Corneliū Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Delotaro, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippiacae XIV, ed. Müller. *M.* —.90 1.80.
 — 19. Epist. ad fam. l. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.80.
 — 20. Epist. ad fam. l. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.80.
 — 21. Epist. ad fam. l. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.80.
 — 22. Epist. ad fam. l. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.80.
 — 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 24. Epist. ad Att. l. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. l. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. l. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. l. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 = Pars IV, vol. III.

— orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes.

- Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manlia, in Catilinam, pro Murena. *M.* —.80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Delotaro, Philippiacae I. II. XIV. *M.* —.90 1.20.

— orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.

- Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Delotaro, in Antonium Philippiacae I. II, divinatio in Caeciliū.

— epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. *M.* 3.— 3.60.

- epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.

* — de virtut. l. fr. Ed. H. Knoellinger. [U. d. Pr.]

Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.Commediani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. *M.* 2.70 3.50.[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.

Cornellius Nepos: s. Nepos.

Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. *M.* 1.50 1.90.

* — Editio maior. Ed. Hedicke. [U. d. Pr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

- Damasi epigrammata.** Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Daretis Phrygi de excidio Troiae hist.** Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI.** Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—
- Donati comm. Terenti.** Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12. — 12.80.
- * **Interpretat. Vergil.** Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24. — 26.—
- Dracontii carm. min.** Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.
- Eclogae poetar. Latin.** Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1. — 1.40.
- Entropii breviarum hist. Rom.** Rec. Fr. Ruehl. *M.* —.45 —.75.
- Firmici Materni matheseos II. VIII.** Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4. — 4.50.
- * — de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. [U. d. Pr.]
- Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio.** Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontini strategematon II. IV.** Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadi, opera.** Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4. — 4.50.
- Gai institutionum iuris civilis comment. quattuor.** Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VI. Cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gellii noctium Attic. II. XX.** Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
- Geminii elementa astronomiae.** Rec. C. Manitius. *M.* 8. — 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea.** Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- * **Grammaticae Romanae fragm.** Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12. — 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt.** Rec. M. Flemisch. *M.* 1. — 1.30.
- Hieronymi de vir. illustr. I.** Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
- Hildegardis causae et curae.** Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- Historia Apollonii, regis Tyri.** Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta.** Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
- Horatii Flacci opera.** Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M.* 1. — 1.40. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
- * — Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2. — 2.40.
- Hygini grammatici I. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno elusae matre Helena libelli prim.** Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt.** In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. — Indices ed. Fabricius. [Vergriffen.]
- Supplement: Bruchstücke a. Schrif-ten röm. Juristen. Von E. Huschke. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5. — 5.60. Pars II. Sectio I. II. *M.* 18. — 17.40.
- Iustiniani institutiones.** Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1. — 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompel Trogi ex rec. Fr. Ruehl.** Acc. prologi in Pompeium Trogi ab A. de Gut-schmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum II.** Rec. C. F. Her-mann. *M.* —.45 —.75.
- Iuveni II. evangelicorum IV.** Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III.** Livi ab urbe condita librl. Rec. Weissenborn-Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III je *M.* 1.20 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.50 2.—
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* —.70 1.10.
— I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* —.70 1.10.
— II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* —.70 1.10.
— II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* —.70 1.10.
— III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* —.70 1.10.
— III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* —.70 1.10.
— IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* —.95 1.25.
— IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* —.85 1.25.
— V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* —.85 1.25.
* — V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* —.85 1.25.
- VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. II. X. It.** Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5.—
- Lucreti Cari de rerum natura II. VI.** Ed. A. Brieger. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eysenhardt. Ed. II. *M.* 8 — 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. G. Helm-reich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammatum II.** Rec. W. Gil-bert. *M.* 2.70 3.20.
- * **Martianus Capella.** Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri.** Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felicii Octavius.** Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chronis.** Siehe Claudii.
- Nepotis vitae.** Ed. Halm-Fleckeisen *M.* —.30 — 60.
- * — m. Schulwörterbuch v. H. Haacke. 14. Auflage. *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina** libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. M. 17.20 19.—
Orosii hist. adv. paganos II. VII. Rec. C. Zängemeister. M. 4.—4.50.
Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. M. 2.90 4.10.
 Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. E. Ehwald. M. 1.—1.40.
 Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. M.—90 1.30.
 Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto Libri Fasti. Halieutica. Ed. II. M. 1.—1.40.
 — **tristium** II. V. M.—45 —75.
 — **fastorum** II. VI. M.—60 —90.
 — **metamorphoseon delectus Siebelsianus.** Ed. Fr. Polle. Mit Index. M.—60 —90.
Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. M. 5.20 5.60.
Panegyrici Latini XII. Rec. Aem. Bachron. M. 3.60 4.20.
Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armenice. Ed. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. M. 6.—6.60.
Pelagonii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. M. 2.40 2.80.
Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. M.—30 —60.
Phaedri fabulae Aesopicae. Rec. L. Mueller. M.—30 —60.
 — mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. M.—90 1.30.
Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. M. 8.—8.60. Vol. II. M. 6.—6.60.] M. 14.—15.20.
Plauti comoediae. Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. M. 10.—13.30.
 Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. M. 1.50 2.—
 * II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. M. 1.50 2.—
 — III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. M. 1.50 2.—
 — IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glori. M. 1.50 2.—
 — V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. M. 1.50 2.—
 — VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. M. 1.50 2.—
 — VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. M. 1.50 2.—
 Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je M.—60 —90, die übrigen je M.—45 —75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia. Conspectus metrorum) M.—45 —75.
 * **Plinii naturalis historia.** 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. M. 8.—8.60. Vol. II. M. 3.—3.50. Vol. III. M. 4.—4.50. Voll. IV. V. je M. 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. M. 3.—3.50.
 — II. dubii sermonis VIII rell. Coll. I. W. Beck. M. 1.40 1.80.
 — (Iun.) epistulae. Rec. C. F. W. Müller. M. 2.80 3.40.
Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilli Martialis medicina. Ed. V. Rose. M. 2.70 3.10.
Poetae Latini minores. Rec. Aem. Bachron. 6 voll. [Vol. VI vergr.] M. 20.10 23.40.
Pomponius Mela: s. Mela.
Porphyronis commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. M. 5.—5.60.
Prisciani euporiston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. M. 7.20 7.80.
Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. M.—60 —90.
 * — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. II. M. 21.—22.60.
Quintiliani instit. orat. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. je M. 1.80 2.20.
 — **liber decimus.** Rec. C. Halm. M.—30 —60.
 * — Ed. L. Radermacher. P. I. M. 3.—3.50.
 — **declamationes.** Rec. C. Ritter. M. 4.80 5.40.
 * — **decl. XIX maiores.** Ed. G. Lehnert. M. 12.—12.60.
Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. M. 1.80 2.20.
Rutilii Namatiani de redditu suo II. II. Rec. L. Mueller. M.—80 1.10.
Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner. M.—45 —75.
Scenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. M. 4.—4.00. Vol. II. Comicorum fragm. M. 5.—5.60.
Scribonii Largi compositiones. Ed. G. Helmreich. M. 1.80 2.20.
Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. M. 7.50 8.60.
Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. M. 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. M. 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. M. 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. M. 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.] — Suppl. Rec. Fr. Haase. M. 1.80 2.40.
 — **tragediae.** Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. M. 5.60 6.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Senecae (rhetorica) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kießling. *M.* 4.50 5.—
Sidonius Apollin. Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
Sili Italici Panica. Ed. L. Bauer. 2 voll. *M.* 4.80 5.60.
Sorani gynaeceorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus roll. Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
Statius. Ed. A. Klotz, al.
 Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
 — II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60.
 — II. Fasc. II: Thebais. Rec. Ph. Kohlmann. *M.* 4.80 5.40.
 — III: Lactantii Placidii scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
Suetonii rell. Fasc. I. Rec. M. Ihm. [U. d. Pr.]
 — Fasc. II. Rec. C. L. Roth. *M.* — 80 1.20.
Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
 Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* — 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* — 75 1.10.]
 — II. Historiae et libb. minores. *M.* 1 20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* — 90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola Dialogus. *M.* — 45 — 75.]
Terentii comediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
 Jedes Stück (Hecyra, Phormio, Adelphoe, Andria, Hauton Timoroneos, Eunuchus) *M.* — 45 — 75.
 [—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee. *M.* 2.— 2.40.

Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* — 30 — 60.
Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* — 75 1.10.
Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 7.90 7.80.
Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M.* 4.— 4.50.
Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2.—
Vegetii Renati digestorum artis mulo-medicae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.— 6.60.
 — epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
 — Rec. Fr. Haase. *M.* — 60 — 90.
Vergilii Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
 — Aeneis. *M.* — 90 1.30.
 — Bucolica et Georgica. *M.* — 45 — 75.
 — Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.
 Tom. I: Bucolica, Georgica. *M.* — 45 — 75.
 — II: Aeneis. *M.* — 90 1.30.
Virgilii Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
Vitruii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Tenbneriana. [8.]

Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. *M.* 3.— 3.40.
Amarceli sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
Canabutzae in Dionysium Halle. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80
Comediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
 *Egidii Corbollensis vaticus de signis et sympt. aegritud. ed V. Rose. *M.* 2.80 3.20.

Guilelmi Blesensis Aldae comedia. Ed. C. Lohmeyer. *M.* — 80 1.20.
Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
 *Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.
 *Hrotsvithae opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.
Odonis abbatiss Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscher. *M.* 1.50 2.—

Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.
Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* — 45 — 70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—

Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M.* 4.— 5.—

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—

***Zwei griechische Apologeten.** Von J. Geffcken. *M.* 10.— 11.—

In Vorbereitung sind:

***Catull.** Von G. Friedrich. [U. d. Pr.]

Clemens Alex. Protreptikos. Von Schwartz.

Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.

Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.

Philostratus περί γυμναστικής. Von H. Jäthner.

Tactus Germania. Von G. Wissowa.

Pindar Pythlen. Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.

Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. *M.* 8.—

— **orat. in Ctesiphontem.** Rec., expl. A. Weidner. *M.* 3.60.

Aeschylli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.

— **Agamemnon.** Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—

— **Orestie** mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. *M.* 6.—

Daraus einzeln je *M.* 2.—:

I. Agamemnon.

II. Die Choephoren.

III. Die Eumeniden.

— **fabulae et fragm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 4.—

— **Septem ad Thebas.** Rec. Fr. Ritschellius. Ed. II. *M.* 3.—

Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—

Ἀλφάρητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.

Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—

Apollonius von Kittum illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἀγγρω.

Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—

— **equites.** Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—

— **Plutus.** Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—

— **ecclesiastusae.** Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.

— **thesmophoriazusaec.** Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—

* — **pax.** Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]

Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—

— **politica** cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—

— **ethica Nicomachea.** Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—

Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—

Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.

Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
- Carmina Graeca medii aevi.** Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
- Christianor. carum.** Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
- Comicoorum Atticorum fragmenta.** Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
- Demetrii Phalerei de elocutione libellus.** Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
- Demosthenis orat. de corona et de falsa legatione.** Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
- Περὶ ὁραμάτων* excerptum ed. R. Schneider. *M.* —. 60.
- Didymi Chalcenteri fragmenta.** Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
- Dionysii Thracis ars grammatica.** Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
- * *Διουσκρίτου ἡ Ἀπολλωνίου περὶ ὕψους.* De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20.
- Eratosthenis carminum reliquiae.** Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40.
- Euripidis fabulae et fragmenta.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—
 — Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46. 60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Auliden-
 sis. *M.* 2.80.
- Euripides fabulae.** Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46. 60.
 Vol. III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
 — tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.
- Eusebii canonum epitome ex Dionysii Tolmaharensis chronico petita.** Verterunt notisque illustrarunt C. Siegfried et H. Geizer. 4. *M.* 6.—
- Galenii de placitis Hippocratis et Platonis.** Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—
- Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagril Pontici sententiae.** Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epictetii et Muschonii sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
- Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi.** 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—
 * Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. I. *M.* 30.—
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. *M.* 34.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. *M.* 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. *M.* 22.—
 [Fortsetzung in Vorb.]
- Herodas' Mimnamben,** hrsg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]
- Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII.** Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.
- Herodiani technici reli.** Ed. expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—

fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M.* 12.—
- Ἡρόδοτος τὰ ἅπαντα ἐξ ἐκφυγίας Κ. Σίττλ.* *M.* 10.—
- Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Bzsch. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M.* 18.—
- Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M.* 6.60.
- [—] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M.* 8.—
- Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—
- Hipparch. geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. *M.* 2.40.
- *Homeri carmina. Rec. A. Ludwig. Pars I. Ilias. 2 voll. *M.* 36.— 41.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—
- Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 13.—
- *Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 22.—
- Iliadis carmina seinfuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—
- [—] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M.* 6.80.
- [—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwig. *M.* 20.—
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M.* 8.—
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Proger. *M.* 8.—
- Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.
- [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.
- deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—
- Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
- *Leges Graecorum sacrae et titulus coll. Ed. J. de Prot et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M.* 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M.* 12.—
- *Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M.* 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
- I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
- II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
- III. Homerlexika (A. Ludwig).
- IV. Stephanus von Byzanz.
- V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).
- VI. Photios.
- VII. Suidas (G. Wentzel).
- VIII. Hesych.
- IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M.* 14.—
- X. Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl.
- [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
- [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M.* 2.—
- [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M.* 4.—
- Lykophon's Alexandra. Hrsg. übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—
- [Lyrik.] Auswahl aus der griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. *M.* —. 15.
- [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —. 80.
- [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M.* 3.60.
- Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. morale sub. A. Koerte. *M.* 2.40.
- Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—
- Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—
- Περὶ παθῶν* excerpta ed. R. Schneider. *M.* —. 80.
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich. *M.* 2.—
- *Papyrusurkunden.] Mittels, L., und U. Wilcken. Chrestomatie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]
- Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.
- *περὶ ποιμάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2.—
- *Phoinix von Kolophon. Neue Papyrustexte herg. von G. A. Gerh. [U. d. Pr.]
- *[Photios.] Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M.* 7.— 9.50.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Pindari carmina** rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) *M.* 14. —
- **Siegeslieder**, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8. —
- **carmina prologomenis et commentariis instructa** ed. W. Christ. *M.* 14. — 16. —
- **versezetel kritikai és Magyarázó jegyzetekkel** kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4. — [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia**. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40. — Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2.40. — Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2.70. — *Cratylus. *M.* 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6. — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3.60. — Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. *M.* 5.60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 2.70. — Philebus. *M.* 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
- Timaeus interpreto Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.
- Plutarchi de musica**. Ed. R. Volkmann. *M.* 3.60.
- **de proverbiis Alexandrinorum**. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2.80.
- — Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3. —
- **Themistokles**. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrg. v. A. Bauer. *M.* 2. —
- **τὸ ἐν Σελποις** E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1.50.
- * **vitae parallelae Agesilai et Pompeii**. Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3.60 4.40.
- Poetae lyrici Graeci**. Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M.* 14. —
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Poetarum scenicozum Graecorum Aeschylli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta**. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20. —
- Pollucis onomasticon**. Rec. E. Bethé. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14. —
- Porphyrii quaestt. Homer. ad Iliadem pertin. rell.** Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex.-8. *M.* 16. —
- **ad Odysseam pertin. rell.** Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10. —
- Ptolemaei περί χρονομίου καὶ ἡγεμονικῶν lib.** Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1. —
- [Scylax.] **Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris internal cum appendice**. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1.20
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers.** Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6. —
- Sophoclis tragoediae et fragm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5. —
- **Rec. et explann. Wunderus-Wecklein**. 2 voll. *M.* 10.80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1.50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M.* 1.50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M.* 1.80. — Antigona. Ed. V. *M.* 1.50. — Electra. Ed. IV. *M.* 1.80. — Ajax. Ed. III. *M.* 1.20. — Trachiniae. Ed. III. *M.* 1.50.
- **König Oedipus**. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5. —
- **Antigone**. Griech. u. deutsch hrg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckh's. 2. Aufl. *M.* 4.40.
- Staatsverträge des Altertums**. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8. —
- * **Stolcorum veterum fragmenta**. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M.* 8. — Vol. II. *M.* 14. — Vol. III. *M.* 12. — Vol. IV. Indices. [In Vorb.]
- * **Terentii commoediae**. Hrg. v. M. Warren. E. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios**.
- [Theodosios.] **D. hell. Theodosios**. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrg. von H. Usener. *M.* 4. —
- Theophrasti chronographia**. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50. —
- Theophrasti Charaktere**. Hrg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6. —
- Thucydidis historiae**. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10. —
- II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12. —
- **de bello Peloponnesiaco II. VIII**. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22.80.
- Lib. 1. Ed. III. *M.* 4.50. — Lib. 2. Ed. III. *M.* 3. — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 4. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 7. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 2.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M* 26.—

***Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig.** I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mittels. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M* 28.—

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. *M* 3.60.
Oeconomicorum, rec. L. Breitenbach. *M* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M* 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M* 1.80
— II. Libri III—VII. *M* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen Lex-8. *M* 19.—

Aurelii imp. epist.: s. Fronto, ed. Naber. Aversols paraphrasis in l. poeticae Aristoteli. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M* 1.20.

[Caesar.] **Pollionis de b. Africo comm.**: s. Pollio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M* 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M* 2.40.

— I. — II. Varro. *M* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M* 8.—

Catulli l. Recensuit et interpretatus est

Aem. Baehrens. 2 voll. *M* 16.40.

Vol. I. Ed. II. cur. K. P. Schulze. *M* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koerner et O. E. Schmidtio confectae. *M* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M* 3.20.

* — **Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divinat., de fato.** Rec. O. Plasberg. [U. d. Pr.]

[—] **ad Herennium** II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— **Q. Tullii, rell.** Rec. Fr. Buecheler. *M* 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumq. indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [192 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M* 40.—

Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M* 22.—

— IV. Glossae codicum Vatican. 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M* 18.—

— VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M* 24.— Fasc. II. *M* 12.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Fallac. exempla. Pars I. *M* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensis Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M* 4.—

* **Ennianae poesis reliquiae.** Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M* 16.—

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M* —.60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M* 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M* 8.—

Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Baehrens. *M* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Gostz. *M.* 6.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M.* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. *M.* 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M.* 7.—

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, institutio artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11.—

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8.—

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9.—

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobi excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10.—

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9.—

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14.—

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroeicius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithel ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11.20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M.* 19.—

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M.* 14.—

*Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16.— Vol. II. *M.* 12.— Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12.—

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M.* 10.—

— — Editio minor. *M.* 4.—

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M.* 3.60.

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16.40.

— — Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7.—

— siehe auch: Satura, v. Blümner.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I. vergr.] B. II. *M.* 3.—

— Briefe, im Vermaß der Urchrift veröffentlicht von A. Bachmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2.40 3.20.

*Institutionum et regularum iuris Romani syntagana. Ed. R. Gneist. Ed. II. *M.* 5.20.

[Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4.—

Iuvenalis satirae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4.40.

— siehe auch: Satura, v. Blümner.

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucilli carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M.* 8.— 10.60.

— — Vol. II. (Komment.) *M.* 14.— 17.—

Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2.40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. *M.* 32.—

Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hreg v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1.20.

Optatian Porphyrii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 3.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Orestis tragoedia.** Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1.20.
- Ovidii ex Ponto II.** Ed. O. Korn. *M.* 5.—
— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2.40, eleg. geb. 3.20.
- Persius**, siehe: Satura, v. Blümner.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Ed. L. Müller. *M.* 3.—
- Placidi glossae.** Rec. et illustr. A. Deuerling. *M.* 2.80.
- Plauti comediae.** Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92.20.
- Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—
- I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
- I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
- I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4.80.
- II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2.40.
- II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3.60.
- II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
- II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3.60.
- II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
- III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
- III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
- III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5.80.
- III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5.60.
- III fasc. V. Menaechni. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5.60.
- IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
- IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5.60.
- IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
- IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5.60.
- Plauti comediae.** Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschellii. [Vergriffen außer:]
— Tomus I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—
— *— III Pars 1. Persa. *M.* 3.—
— — III Pars 2. Mercator. *M.* 3.—
— — Scholarum in usum rec. F. Ritschellius. [Vergr. außer:]
— Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzelne je *M.* —.50.
— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2.80.
- Polemi Silvii laterculus.** Ed. Th. Mommsen. Lex-8. *M.* —.80.
- Pollonis de bello Africo comm.** Edd. E. Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6.80.
- [Probus.] **Die Appendix Probi.** Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1.20.
- Propertii elegiae.** Rec. A. Baehrens. *M.* 5.60.
- Psalterium**, das thronische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des thron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
- Quintilliani institutionis orator. II. XII.** Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.]
— Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—
- Rhetores Latini minores.** Ed. C. Halm. Lex-8. *M.* 17.—
- Sallarum carminum rell.** Ed. B. Maurenbrecher. *M.* 1.—
- Sallustii Crispi quae supersunt.** Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.]
— Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20.
— — historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritz. *M.* 9.—
— — historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.
- Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—
— Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
- Satura.** Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
— Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—
— II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—
- Servii grammatici qui fer. in Vergilli carmina commentarii.** Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
- Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—
— — III fasc. III (Indices in Verb.)

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. E. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statilii silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—
- *Suetonii Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M.* 1.60.
- Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
- — — Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
- dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tlr. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Biese. *M.* 6.—
- rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
- antiquitatum rer. div. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr. Ed. R. Agard. *M.* 9.20.
- *— de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV. voll. *M.* 22.40.
- Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
- II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.
- III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
- — — Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
- [—] Scholla Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
- Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Geschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukulka. 2 Hefte. *M.* 2.20.
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates, von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XI. Plutarchs' Biographie des Aristides. 2 Hefte. *M.* 1.60.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, von Dienel. 2 Hefte. [U. d. Pr.]

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon.** Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plaß. *M.* 2.25 2.75.
- **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—
- **Prometheus.** Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- — **Von L. Schmidt.** *M.* 1.20.
- **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.
- **die Schutzfliehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.—
- Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—
- Aristophanes' Wolken.** Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
- * — **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]
- Aristoteles, der Staat der Athener.** Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis.** Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. *M.* 1.80 2.30. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden.** Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.
- II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.
- Euripides' ausgewählte Tragödien.** Von N. Wecklein.
- I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—
- V. Bdch. Phönissien. *M.* 1.80 2.25.
- * VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
- * VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
- * VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- Herodotos.** Von K. Abicht. 5 Bände *M.* 12.30 15.80.
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt 5. Aufl. *M.* 2'40 2'90.
- Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- * — III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
- IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.
- Homers Illas, erklärt von J. La Roche** 6 Teile.
- Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- V. Ges. 17—20. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]
- — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 2. Ges. 4—6. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.—
- I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
- * — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.80
- * — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.70
- * — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.—
- * — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
- II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.80

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

Homers Illas. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.

— — — Anhang:

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
 — 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
 — 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60
 — 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
 — 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 11. A. *M.* 1.50 2.—
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 10. A. *M.* 1.35 1.80
 — I. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.45
 — II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. *M.* 1.35 1.80
 — II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80
 — II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.35

— — — Anhang:

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60

Isokrates' ausgewählte Reden. Von Ö. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.

- I. Bändchen. *Demonicus, Euagoras, Areopagiticus.* 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.

- II. Bändchen. *Panegyricus* u. *Philippus.* 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60.

- I. Bändchen. *Traum, Timon, Prometheus Charon.* 3. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.20 1.70.

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.**[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr.** Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M.* 4.20 5.20.

- I. Bändchen. *Elegiker u. Iambographen.* 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.

- II. Bändchen. *Die melischen und chorischen Dichter.* 4. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froberger. 2 Hefte. *M.* 3.60.

- I. Heft. *Prolegomena.* — R. gegen *Eratosthenes.* — R. geg. *Agoratos.* — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. *Manittheos.* — R. geg. *Philon.* 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

- II. Heft. *Reden gegen Alkibiades.* — R. geg. *Nikomachos.* — R. üb. d. Vermögen d. *Aristophanes.* — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. *Theomnestos.* — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. *Diogeiton.* 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froberger. Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]

- I. Bd. R. geg. *Eratosthenes, Agoratos* Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

- I. Teil. *Die Verteidigungsreden.* *Sokrates, Kriton.* Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

- II. Teil. *Gorgias.* Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.

- III. Teil. 1. Heft. *Laches.* Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

- III. Teil. 2. Heft. *Euthyphron.* Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

- IV. Teil. *Protagoras.* Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Bochmann. *M.* 1.20 1.70.

- V. Teil. *Symposion.* Von A. Hug. 2. Aufl. *M.* 3.— 3.50.

- VI. Teil. *Phaedon.* Von M. Wohlrab. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

- VII. Teil. *Der Staat.* I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

- VIII. Teil. *Hippias maior.* Ed. W. Zilles. [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von Otto Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. *M.* 6.90 9.60.

- I. Bändchen. *Philopoemen* u. *Flaminius.* Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

- II. Bändchen. *Timoleon* u. *Pyrrhos.* Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.50 2.—

- III. Bändchen. *Themistokles* u. *Perikles.* Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

- IV. Bändchen. *Aristides* u. *Cato.* Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

- V. Bändchen. *Agis* u. *Kleomenes.* Von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

- VI. Bändchen. *Tiberius* und *Gaius Gracchus.* Von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. I. Abt. *Griechische Geschichte.* Von W. Herbst und A. Baumeister.

1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.

Sophokles. Von Gust. Wolff und L. Bellermand.

- I. Teil. *Aias.* 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

- II. — *Elektra.* 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

- III. — *Antigone.* 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

- IV. — *König Oidipus.* 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

- V. — *Oidipus auf Kolonos.* *M.* 1.50 2.—

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

e fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Testamentum novum Graece. Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M* 1.50 2.—V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M* 1.80 2.25.**Thukydides.** Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M* 1.20 1.70.] *M* 10.80 15.30.

1. Bändchen. 1. Buch. 6. Auflage.

2. — 2. — 6. —

3. — 3. — 5. —

4. — 4. — 5. —

5. — 5. — 5. —

6. — 6. — 6. —

7. — 7. — 5. —

8. — 8. — 5. —

9. Bchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.

***Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht. 10. (bez. 9., 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bchn. B. I. II. *M* 2 Figurentaf.u. 1 Karte. *M* 1.40 2.—II. — B. III. *M* —.90 1.20.III. — B. V—VII. *M* 1.60 2.—***Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht.

B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt.

Text. *M* e. Übersichtskarte. *M* —.90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und

Figurentafeln. *M* 1.35 1.80.

— Kyropädie. Von L. Breitenbach.

2 Hefte. [je *M* 1.50 2.—] *M* 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von

B. Büchschütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

— griech. Geschichte. Von B. Büchschütz.

2 Hefte.

I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M* 1.50 2.—*II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M* 1.80 2.20.

— Memorabillen. Von Raph. Kühner.

6. Aufl., von Rud. Kühner. *M* 1.60 2.20.— Agesilaos. Von O. Güthling. *M* 1.50 2.—

— Anabasis u. Hellenika in Ausw. Mit

Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text

und Kommentar. Von G. Srof. 2 Bchn.

I. Bchn. Anab. Buch 1—4.

Text. *M* 1.20 1.50.Kommentar. *M* 1.20 1.50.

II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.

Text. *M* 2.— 2.20.Kommentar. *M* 1.40 1.60.**b. Lateinische Schriftsteller.****Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII.** Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M* 2.55 4.—I. Heft Buch I—III. *M* Einleit. u. Kartev. Gallien. *M* —.90 1.40.II. — Buch IV—VI. *M* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang.

M —.90 1.40.

— commentarii de bello civili. Von

A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter.

M 2.40 2.90.**Cicero de oratore.** Von K. W. Piderit.

6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte.

M 4.80 6.25.I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M* 1.80 2.25.II. — Buch II. *M* 1.50 2.—III. — Buch III. *M* Indices u. Registerz. d. Anmerkungen. *M* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt:

Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn.

M —.45.

— — — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler.

In 1 Band. *M* 4.50.**Brutus de claris oratoribus.** Von

K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Fried-

rich. *M* 2.25 2.75.

— orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.

M 2.— 2.60.

— partitiones oratoriae. Von K. W.

Piderit. *M* 1.— 1.40.***Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter.4. Aufl., v. A. Fleckeisen. *M* 1.— 1.40.**Cicero div. in Caecilium.** Von Fr. Richter.2. Aufl., von A. Eberhard. *M* —.45 —.80.

— Reden gegen Verres. IV. Buch. Von

Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eber-

hard. *M* 1.50 2.—

— V. Buch. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.

Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eber-

hard. *M* —.75 1.20.

— Reden g. Catilina. Von Fr. Richter.

6. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.— 1.40.

— Rede f. Murena. Von H. A. Koch.

2. Aufl., von G. Landgraf. *M* —.90 1.30.

— Rede f. Sulla. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von G. Landgraf. *M* —.75 1.20.

— Rede f. Sestius. Von H. A. Koch.

2. Aufl., von A. Eberhard. *M* 1.— 1.40.

— Rede f. Plancius. Von E. Köpke.

3. Aufl., von G. Landgraf. *M* 1.20 1.70.

— Rede f. Milo. Von Richter-Eber-

hard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M* 1.20 1.60.

— I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch.

3. Aufl., v. A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von

E. R. Gast. *M* —.60 —.90.

— Reden f. Marcellus, f. Ligarius u.

f. Delotarus. Von Fr. Richter. 4. Aufl.,

von A. Eberhard. *M* 1.20 1.70.

— Rede f. Archias. Von Fr. Richter.

5. Aufl., von H. Nohl. *M* —.50 —.80.**Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.**

Cicero, Redef. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.

— ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—

— Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte. *M.* 2.85 3.30.

I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.

* — Cato maior. Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—

— somnium Scipionis. Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* —.45 —.80.

— Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.

— de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. *M.* 2.70 3.20.

— de legibus. Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.

— de natura deorum. Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.

[—] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weisenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.

[—] Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: Nepos.

*Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen. *M.* 4.65 5.55.

I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2.40 2.80.

*II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2.60 3.20.

[Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.

1. Heft: Catull. *M.* —.90 1.30.

2. Heft: Tibull. *M.* —.60 1.—

3. Heft: Propert. *M.* 1.— 1.40.

4. Heft: Ovid. *M.* 1.— 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weisenfels. *M.* 2.25 2.75.

[—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.

— Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je *M.* 1.80 2.30.] *M.* 3.60 4.60.

I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger.

II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger.

— Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2.40 2.90.

II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2.— 2.50.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—

Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1.50 2.—

Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

*Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Nepos. Von Siebelis-Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. *M.* —.75.

— Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortman. Editio V. *M.* 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.

II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— fastorum libri VI. Von H. Peter. 2 Abteilungen. *M.* 3.60 4.50.

I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 2.70 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bchn. *M.* 5.— 6.80.

I. Bdchn. Trinummus. 4. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1.20 1.70.

II. — Captivi. 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.

III. — Menaechni. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.

IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M.* 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Vor A. Kreuser. *M.* 1.50 2.—

*Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft. *M.* 1.80 2.30.

2. Heft *M.* 2.40 3.— 3. Heft *M.* 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Quintilian Institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.— 1.40.

Sallusti Crisp. bell. Catil., bell. Jugurth., orat. et epist. ex historis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20.

I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* —.60 1.—
II. — Bellum Jugurthinum. *M.* 1.— [1.40.]

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. *M.* —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.

I. Tell. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.

— Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.

*I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—

2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.85 1.75.

*Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —.80 1.20.

— dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

*— Germania. Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90.

II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte. I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusätzliche Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden „lesbaren“ Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrisartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

*Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.

— B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzel: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

*Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.

* — — — Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.

— Memorabilien. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —.50.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.

— Rede für Roscius. Von G. Landgraf. *M.* —.60.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—

— Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—

Sallusta Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —.80.

Beides zusammeng. *M.* 1.20.

Vergils Aeneide. Von O. Güthling. *M.* 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Hefen: I. Heft *M.* —.80 1.20. II.—V. Heft je *M.* —.60 1.—

II. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

I. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius. IV. — Seneca und Celsus.

Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *art. M.* —.90.

2. Heft: De officiis libri III. *art. M.* —.60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. *art. M.* —.30.

4. Heft: Laelius de amicitia. *art. M.* —.30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *art. M.* —.60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *art. M.* —.30.

7. Heft: De re publica. *art. M.* —.30.

rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weissenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriss der Rhetorik. *art. M.* 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *art. M.* 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *art. M.* —.60.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitt und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

• **fetten Ziffern** verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.
Demosthenes, ausgew. politische Reden.
Von H. Reich.

- *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.
2. Hilfsheft. *M.* 1.—
3. Kommentar. I. II. } 2/3. Erklärungen.
steif geh. je *M.* —.80. *M.* 2.20.
Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.

*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot I. Ausw. Von K. Abicht.

- *1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen
im Text. *M.* 1.80.
2. Hilfsheft. M. Abb. I. } 2/3. Erklärungen.
Text. *M.* —.80. *M.* 2.40.
3. Komment. 2. Aufl. *M.* 1.80.

|| *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

- *1. Text. 2 Bächn.: B. 1—12. 4. Aufl.
B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je
M. 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.
2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb.
M. 2.—

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—
Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

— II: Illas. Von O. Henke.

1. Text. 2 Bächn.: B. 1—13. 3. Aufl. —
*B. 14—24. Mit 3 Karten. 2. Aufl. je *M.* 2.—
B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—
2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh.
M. 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd.
geb. *M.* 2.40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.
I Teil: Auswahl aus Plato. Von O.
Weissenfels.

Ausgabe A. Text. *M.* 1.80.

Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton
und Protagoras). Text. *M.* 1.40.
Kommentar. *M.* 1.40.

*II Teil: Auswahl aus Aristoteles und den
nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,
Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theo-
phrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20.
Kommentar. *M.* 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Bössiger.

1. Text. steif geh. *M.* —.80.
2. Hilfsheft. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen.
3. Kommentar. steif } *M.* 1.60.
geh. *M.* —.80.

*[—] Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.

*Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Auflag. Mit
Titelbild. *M.* —.70. II. König Ödipus.
M. —.80. III. Alas. *M.* —.80. Text
I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.
2. Hilfsheft. *M.* —.70.
3. Kommentar: I. Antigone. *M.* —.70.
*II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —.80.
III. Alas. *M.* —.80.
2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar
I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.
Thukydides I. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.
M. 2.40.
2. Hilfsheft. Mit Abb. I } 2/3. Erklärungen.
Text. *M.* —.70. *M.* 2.—
3. Komment. *M.* 1.60.

Ausgabe in 2 Teilen:

- I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.60. b. Kom-
mentar. *M.* 1.—
II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.10.
b. Kommentar. *M.* 1.—
III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.
beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis I. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. *M.* 1.60.
2. Hilfsheft. 2. Aufl.
Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen.
M. —.80. 2. Aufl. *M.* 1.80.
3. Komment. 4. Aufl. *M.* 1.40.

*|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof.

- *1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. *M.* 1.80.
2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.
M. 1.—

— Memorabilien in Auswahl. Von
F. Bössiger.

1. Text. *M.* 1.—
3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 6. Aufl. Mit 3 Karten, sowie
8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M.* 1.80.
*2. Hilfsheft. 5. Aufl.
Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen.
M. 1.20. *M.* 2.40.
3. Komment. 6. Aufl. *M.* 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4)

2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleitg. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.

— Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.
2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.
3. Kommentar. *M.* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.

1. Text. 4. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.

*3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleit. 4. Aufl. *M.* 1.35.

Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

— Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.

*2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

* — Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.

1. Text. *M.* —.60.

*3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.

1. Text. steif geh. *M.* —.50.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.

3. Kommentar. *M.* 1.—

— Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.

1. Text. *M.* 1.20.

3. Kommentar. *M.* 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.

3. Kommentar (verkürzte Ausgabe). *M.* 2.40.

Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. [In Vorb.]

*3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.

I. Der zweite punische Krieg.

1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—

2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—

*3. Kommentar. 2 Hefte. Je *M.* 1.20.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.40.

2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—

3. Kommentar. Buch 1—10. *M.* 1.60.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. *M.* 2.—

3. Kommentar. I. Heft. Buch I—X. *M.* 1.40.

II. Heft. Buch XXI—XXX. *M.* 1.60.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.

1. Text. 5. Aufl. *M.* 3 Karten. *M.* 1.—

2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abbild. i. Text. *M.* 1.—

3. Komment. 4. Aufl. *M.* —.90. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.40.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

*1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl.

M. Abbild. im Text. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.

3. Komment. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. 3. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

*|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.

Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. *M.* —.60.

* — Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.

*Text. Mit Karte. *M.* —.80.

*Kommentar. *M.* 1.—

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver-aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

*1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel.

2. Aufl. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.80.

3. Komment. *M.* 1.40. }

Ausgabe in 2 Teilen:

*I. Ann. B. I—VI. a) Text. 2. Aufl. *M.* 1.20. b) Kommentar. *M.* 1.—

II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IV/V.

a. Text. *M.* —.80. b. Kommentar. *M.* —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid. Teilen. *M.* —.80.

— Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

— Germania. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.

*3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. *M* 16.—

Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. 1892. *M* 6.50.

Westphal, R., Proleg. z. Ä. Tragödien. gr. 8. 1869. *M* 5.—

Aristarchus.

Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M* 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübling, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M* 16.—

Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. *M* 8.—

Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M* 6.—

Aristoteles.

Heltz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M* 6.—

Bucolici.

Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M* 3.20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Äschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M* 5.60.

Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1-92. *M* 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 185—1887. *M* 30.—

Etymologica.

Beltzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. *M* 18.—

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M* 6.—

Hesiodus.

Dimitrijewič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M* 6.—

Steltz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M* 4.—

Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 10. Aufl., von Kaegi. gr. 8. 1904. *M* 3.60.

Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M* 3.60.

Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M* 16.—

Homerus.

Gladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M* 9.—

Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M* 16.—

La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M* 10.—

Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M* 42.—, Vol. II. *M* 18.—

Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M* 6.—

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M* 2.80 3.80.

Nitzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M* 5.—

Volkmann, R., die Wolfischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M* 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M* 8.—

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M* 10.— 13.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M* 14.— 16.—

II. 1892. *M* 14.— 16.— III 1. 1893. *M* 16.— 18.— III 2. 1898. *M* 12.—

M 14.—

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M* 12.—

Plato.

Immlisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M* 3.—

II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M* 3.60.

***Baeder**, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M* 8.— 10.—

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M* 10.—

Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M* 4.—

— exegetischer Kommentar z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M* 3.20.

Wohlra, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae comici.

Ziellinski, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüß, Th., S.' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rampel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius.

Ebelling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Ziellinski, C. im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M.* 2.40.

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2.40.

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M.* 6.—

***Stemplinger, Ed.**, das Fortleben der H'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

Ovidius.

Seibels-Pöffe, Wörterbuch zu O. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, C., Neues Wörterbuch zu O.'s Metamorphosen. gr. 8. 1891. *M.* 2.50.

Tolkiehn, J., quaest. ad. Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

Plautus.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 1.—

Tacitus.

Dräger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. gr. 8. 1903. *M.* 12.— 14.—

Plüß, V. und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8.—

***Skutsch, F.**, aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4.— 4.60.

***— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil).** gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., v. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

B. G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

== Umsonst und postfrei vom Verlag. ==

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für lateinische Lexikographie und Grammatik** mit Einschluß des älteren Mittellateins, herausg. v. Ed. v. Wölfflin. 1.—XIV. Band. gr. 8. 1884—1906. Preis für den Band von 4 Heften *M.* 12.— XV. Band. gr. 8. 1906—07. 4 Hefte. *M.* 14.—
Band I vergriffen. Ermäß. Preis für Band II bis X zusammen *M.* 54.—
— X. Band. Ergänzungsheft: Register zu Band I—X. *M.* 2.—
- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft**, hrsg. von A. Dieterich. Jährlich 4 Hefte. *M.* 16.— Mit der Zeitschriftenschau der Hessischen Blätter f. Volkskunde. *M.* 20.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik**. Hrsg. von J. I. Berg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift**. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache**. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A.** der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Bardt, C.**, zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* —. 60.
- Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner**, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 3 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. *M.* 10.— 12.—
- Bender, H.**, Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1.—
- Benseler, G. E., und K. Schenkl**, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.
- Birt, Th.**, die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blaß, F.**, die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Isäos. *M.* 14.— 16.— III. Abteil. 1. Abschn. Demosthenes. *M.* 16.— 18.— III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 12.— 14.—
- Blümner, H.**, Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50.40.
- Bretzl, H.**, Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. *M.* 12.— 14.—
- Brunn, H.**, kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. *M.* 10.— *M.* 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M.**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 120. n. Chr. 3. Aufl. *M.* 24.—
- Commentarii notarum Tironianarum** ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. In Mappe. *M.* 40.—
- Crönert, Guil.**, Memoria Graeca Herculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimonis comparatam proposuit G. C. *M.* 12.—
- Cumont, F.**, die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln, sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 5.—
- Dieterich, A.**, Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neunentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—
- eine Mithrasliturgie. *M.* 6.— 7.—
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3.30 3.80.
- Dziatsko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6.—
- Finsler, G.**, Homer. Erläuterungen. (Aus deutsh. Lesebüchern VI, 2.) *M.* 6.— 7.40.
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.—
III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.—
II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18.40.
- Geffen, J.**, das griechische Drama. Äschylos, Sophokles, Euripides. Mit einem Planv. *M.* 1.60 2.20.
- Nelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gellers. *M.* 5.— 6.—
- Giercke, A.**, u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretzschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Giercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10.— [U. d. Pr.]
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 18.60.
I. Band. Der Staat der Lakcdämonier und der Athenen. 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5.60.
— O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.—
III. Abteil. *M.* 10.—
- die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22.50.
- Grammatik**, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüsing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—
III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]
Supplement: Müller, lateinische Kasuslehre, herausg. von F. Skutsch. [U. d. Pr.]
- Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M.* 4.80 5.20.
- Hagen, H.**, gradus ad orationem. Für philologische Seminare und zum Selbstgebrauch. *M.* 3.80.
- Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches u. deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile.
I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 7. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 6.30 7.50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M.* 5.25 6.50.
- Heibig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen verkäuflich.]
- auf extradünnes Papier gedr. und mit Schreibpapier durchschossen, Handgebrauch für Fachgelehrte. *M.* 17.—
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.—
- Herzog, E.**, Geschichte und System der Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 11.—
II. Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diocletians. I. Abt. Geschichtliche Übers. *M.* 10.— II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M.* 8.—
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Erman. Preis. *M.* 7.— 9.—
- Imhoof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. römischen Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3.—
- Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenistischer Völker. Mit Zeitafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—
- und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—
- Immisch, O.**, die innere Entwicklung der griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. *M.* 1.—
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
- die antike Idee der Ökumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M.* 1.20.
- Keller, O.**, lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh.**, Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.
- Rich., Grundzüge altrömischer Metrik. *M.* 12.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Krumbacher, K.**, die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 3. 80.
- Lehmann, K.**, die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10.— 18.—
- Lehrs, K.**, populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo, Fr.**, die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon**, ausführliches, dergriechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreich. Abbild. 3 Bände. Lex.-8. I. Band. (A.—H.) *M.* 84.— II. Band. (I.—M.) *M.* 38.— III. Band. 37.—56. Lieferung. Jede Lieferung *M.* 2.— Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1. 80.
- Meiser's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien.** 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16. 50.
- Ludwich, A.**, Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28.—
[I. Teil. *M.* 12.— II. Teil. *M.* 16.—]
- Masqueray, F.**, Abris der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preisler. *M.* 4. 40. 5.—
- Mayer, E.**, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14.— 17.—
- Misch, G.**, Geschichte der Autobiographien. I. Band: Das Altertum. *M.* 8.— 10.—
- Mittels, L.**, Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14.—
— zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. Lex.-8. *AGWph.* XX. *M.* 2.—
— aus d. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1. 20.
- Mommson, A.**, Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1884 erschienenen Heortologie. *M.* 16.—
- Nilsson, M. P.**, griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M.* 12.— 15.—
- Norden, Ed.**, die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzelne jeder Band *M.* 14.— 16.—) *M.* 28.— 32.—
- Otto, W.**, Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. Band I. *M.* 14.— 17.— Band II. [U. d. Pr.]
- Peter, H.**, die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12.—
— der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6.—
- Poland, F.**, Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O.**, Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19. 20.
— Reden und Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese, A.**, das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14.—
- Rosbach, A.**, und E. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Rosbach-Westphalschen Metrik. 3 Bände. *M.* 36.—
I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 1. 20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopoeie von Westphal. *M.* 6. 80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen metrischen Metra von Rosbach und Westphal. *M.* 14.—
- Schaefer, A.**, Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. gr. 8. *M.* 30.—
- Schmarsow, A.**, Grundgriffe der Kunstwissenschaft. *M.* 9.— 10.—
- Schmidt, J. H. H.**, Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M.* 54.—
— Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12.—
- Schnelder, A.**, das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. Quer-Folio. geb. *M.* 16.—
— die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M.* 6.—
- Schwartz, E.**, Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. *M.* 2.— 2. 60.
- Sittl, K.**, die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10.—
- Sitzler, J.**, Abris der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stemplinger, Ed.**, das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. *M.* 8.— 9.—
- Stoll, F.**, die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von F. Samer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. *M.* 3. 60, in 1 Band. *M.* 6.—
— die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von F. Samer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4. 50.
- Studniczka, F.**, die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Susemihl, F.**, Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. *M* 16. — 18. — II. Band. *M* 14. — *M* 16. —
- Tenfel, W. S.**, Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl., von L. Schwabe. 2 Bände. [je *M* 9. — 11. —] *M* 18. — 22. —
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M* 12. —
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum** Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. Lex.-4. 1900—1907. Vol. I. *M* 74. — 82. — Vol. II. *M* 68.40 76.40. Vol. III, fasc. 1. *M* 7.60. Vol. IV, fasc. 1—3. je *M* 7.20.
- Einbanddecke zu Band I u. II je *M* 6. —, Sammelmappe *M* 2.50.
- Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. *M* 7.20.
- Einbanddecke *M* 5. —
- Thiersch, H.**, Pharos, Antike und Islam. Mit zahlreichen Abbildungen. [U. d. Pr.]
- Treffs-Sund, Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten.** Deutsch von S. Bloß. 2. Auflage. geb. *M* 5. —
- Usener, H.**, Vorträge u. Aufsätze. *M* 5. — 6. —
- Vahlen, I.**, opuscula academica. 2 partes. Pars I. Proemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. 1875 ad a. 1891. *M* 12. — 14.50. Pars II. [U. d. Pr.]
- Vanček, Al.**, etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M* 6. —
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M* 24. — [I. Band. *M* 10. — II. Band. *M* 14. —]
- Verhandlungen der 19.—49. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner.** gr. 8. (Einzelne käuflich.)
- Volkmann, R.**, Geschichte und Kritik der Wolfischen Prolegomena zu Homer. *M* 8. —
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., verbesserte Auflage. *M* 12. —
- Wachsmuth, C.**, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. *M* 20. — II. Band. 1. Abteil. *M* 12. — [2. Abteil. in Vorber.]
- Welcker, G.**, der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. *M* 28. —
- Wetste, D.**, Charakteristik der lateinischen Sprache. 3. Auflage. *M* 2.80 3.40.
- Wislicenus, W. F.**, astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M* 5. —
- Witte, C.**, Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poetia. *M* 8. — 9. —

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik.

Herausgegeben von **J. Ilberg** und **B. Gerth**.

10. Jahrgang 1907. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M* 30. —

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

= Probeheft für 3 Mark vom Verlag. ==

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Das Erlebnis und die Dichtung. Lessing, Goethe, Novalis, Hölderlin.

Vier Aufsätze von W. Dilthey. 2. Auflage. [VII u. 455 S.] gr. 8.
1907. geh. *M.* 5.—, in Leinwand geb. *M.* 6.—

„... Mit dem gleichen Verständnis hat Dilthey diese vier Dichterserscheinungen an der Wurzel ihres Wesens erfaßt und zugleich das Erdreich und das Klima untersucht, worin sie wuchsen. Die zwei urchunden Geister Lessings und Goethes erschließt uns eine feine Analyse ebenso vollständig, wie die krankhafte Psyche eines Novalis und Hölderlins. Immer ist es eine in sich beruhende Welt, die er uns eröffnet, die, wie dieilder Chodowieckis, Menzels oder Schwindas, stets die geistige Atmosphäre einer ganzen Zeitsperiode mit sich heraufbringen. Ebenso sehr wie durch den künstlerischen Charakter der Darstellung ist diese Wirkung durch den in die Tiefe und Weite dringenden Blick, die umfassende Bildung des Berliner Gelehrten erreicht. Solche Essays belehren uns sehr als die breiten Betteluppen der Literaturgeschichte, die in Deutschland ein so großes Publikum haben, und die dicken Monographien, womit unsere Zeit so freibieg ist.“
(Frankfurter Zeitung.)

Psychologie und Volksdichtung. Von Dr. Otto Böckel. [VI u. 432 S.]

gr. 8. 1906. geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 8.—

Das Buch führt uns in die Wunderwelt der Volksdichtung. Allen seinen Regungen und Erscheinungsformen spürt es nach und schildert sie bei strenger Wissenschaftlichkeit in anmutiger, lebendiger Form.

Zuerst wird der Ursprung des Volksesanges erläutert, dann das Wesen und Entstehen des Volksliedes, seine Sprache und Wirkung, Lebensfähigkeit, sein Wandern und Verschwinden. Andere Abschnitte behandeln die Volkslieder, die Stätten des Volksesangs, das Gefühlsleben und den Optimismus im Volksliede, die Totenklage, die Wechselbeziehung zwischen Natur und Mensch, zwischen Geschichte und Volksdichtung. Ein besonderes Kapitel ist den Frauen und ihrem Anteil am Volksesange eingeräumt. Schließlich werden die Spott-, Kriegs- und Hochzeitslieder behandelt.

Arbeit und Rhythmus. Von Professor Dr. Karl Bücher. 3. Aufl. Mit

einem Titelbild. [X u. 455 S.] gr. 8. 1902. geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 8.—

„... Die übrige Gemeinde allgemein Gebildeter, welche nicht nur diese oder jene Einzelheit der in der Bücherschen Arbeit enthaltenen wissenschaftlichen Errungenschaften interessiert, sondern die sich für die Gesamtheit des selbständigen und weitgreifenden Überblicks über den vielverschlungenen Zusammenhang von Arbeit und Rhythmus aufrecht freuen darf, wird meines Erachtens dem bewährten Forscher auch dafür besonders dankbar sein, daß er ihr einen wertvollen Beitrag zu einer Lehre geliefert hat, welche die edelsten Götter in unserm armen Menschenleben vermittelt, nämlich zur Lehre von der denkenden Beobachtung, nicht nur welterschütternder Ereignisse, sondern auch alltäglicher, auf Schritt und Tritt uns begebender Geschehnisse.“

(G. v. Mayr in der *Bellage* z. Allgem. Ztg.)

Die Renaissance in Florenz und Rom. Acht Vorträge von Professor

Dr. K. Brandi. 2. Auflage. [X u. 265 S.] gr. 8. 1903. geh. *M.* 5.—, in Leinwand geb. *M.* 6.—

Das Buch bietet die erste zusammenfassende und entwickelnde Behandlung dieser für die Geschichte des menschlichen Geistes so bedeutenden Zeit. Alle wichtigen Erscheinungen des Lebens, Sozialgeschichte und Politik, Kunst und Wissenschaft, kommen gleichmäßig zur Geltung. Die Ausstattung des Buches ist im Sinne der Drucke aus der Renaissancezeit gehalten.

„Wir haben ein ganz vortreffliches Buch vor uns, das mit weiser Ökonomie den reichen Stoff beherrschend, weiteren Kreisen der Gebildeten, die das Bedürfnis empfinden, die unsterbliche Kunst der italienischen Renaissance im Zusammenhang mit der Zeitgeschichte, von der sie abhängig ist, zu begreifen, nur lebhaft empfohlen werden kann.“
(Kölnische Zeitung.)

„Im engsten Raum stellt sich die gewaltigste Zeit dar, mit einer Kraft und Gedrungenheit, Schönheit und Kürze des Ausdrucks, die klassisch ist.“
(Die Nation.)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Zur Einführung in die Philosophie der Gegenwart. Acht Vorträge
Von Professor Dr. A. Riehl. 2. Auflage. [IV u. 274 S.] 8. 1900.
geh. M. 3.—, in Leinwand geb. M. 3.60.

„Von den üblichen Einleitungen in die Philosophie unterscheidet sich Riehls Buch nicht bloß durch die Form der freien Rede, sondern auch durch seine ganz methodische Auffassung und Anlage, die wir nur als eine höchst glückliche bezeichnen können. Nichts von eigenem System, nichts von langatmigen logischen, psychologischen oder gelehrten historischen Entwicklungen, sondern eine lebendig anregende und doch nicht oberflächliche, vielmehr in das Zentrum der Philosophie führende Betrachtungsweise. . . . Es ist hoch erfreulich, daß Alois Riehl, der außer seinem großen Werke über den philosophischen Kritizismus und seiner bekannten Nietzsche-Monographie bisher nichts Zusammenfassendes veröffentlichte, uns diese seine „Einführung“ gegeben hat. . . . Wir möchten somit das philosophische Interesse, das sich, wie aus manchen Anzeichen zu entnehmen, auch im höheren Lehrstand gegenwärtig in erhöhtem Maße regen scheint, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen. Wir würden auf F. A. Langes Geschichte des Materialismus — vor dem es die Kürze voraus hat — kaum ein anderes Buch, das so geeignet ist, philosophieren zu lehren.“

(Monatsschrift für höhere Schulen)

Einleitung in die Philosophie. Von Professor Dr. Hans Cornelius
[XIV u. 357 S.] gr. 8. 1903. geh. M. 4.80, in Leinwand geb. M. 5.60

„Es ist aber ein Vorteil der „Einleitung“, daß sie die oben ausgesprochenen Bedenken leicht nahelegt, die nichts anderes als Probleme der heutigen Wissenschaft sind und namentlich durch die fragliche Konsolidierung der heterogenen Entwicklungsreihen des Denkens ins Licht gesetzt werden. Diese Konsolidierung hat eben zur Folge, daß die „Einleitung“ keiner der von uns eingangs für eine solche hingestellten Möglichkeiten, sondern allen zugleich entspricht, und darum ist das Buch die vorzüglichste Einführung in das philosophische Gewirr, aus welchem die erkenntnistheoretische Methode herausführt.“
(Zeitschrift für Philosophie und philosophische Kritik)

Natursagen. Eine Sammlung naturdeutender Sagen, Märchen, Fabeln und Legenden. Von Oskar Dähnhardt. Mit Beiträgen von V. Armbrust, M. Boehm, J. Bolte, K. Dieterich, H. F. Fellberg, O. Hackman, M. Hiecke, W. Hnatyuk, B. Ilg, K. Krohn, A. von Löwis de Menar, O. Polvka, E. Rona-Sklarek, St. Zdzienicka und anderen. Band I: Sagen zum Alten Testament. [XIV u. 376 S.] Lex. 1907. geh. M. 8.—, in Leinwand geb. M. 10.50.

Die Mannigfaltigkeit der Natur hat den Menschen von jeher zum Nachsinnen über das Warum ihrer Erscheinungen angeregt, und so entstanden Sagen, in denen der Ursprung oder die Eigenart von Naturtatsachen aus erdichteten Begebenheiten abgeleitet ist. Sie sind bei allen Völkern in erstaunlicher Menge vorhanden. Ihre Entwicklungsgeschichte bildet den Inhalt dieses Werkes, das einen bisher fast unbekannten Stoff der Wissenschaft zugänglich macht. Um zu sicheren Schlussfolgerungen und klaren Ergebnissen zu gelangen, dient dem Herausgeber die zwingende Kraft des Massenbeweises, der aus den Sagen aller Völker der Erde gewinnt. Der erste Band zeigt, daß die poetische Naturerklärung auch auf dem Gebiete biblischer Volksüberlieferung sagenbildend gewirkt hat. Er bringt Sagen zum A. T., die unter der nachdrücklichsten Einwirkung iranischer, indischer, gnostischer, moslemischer und jüdischer Tradition, wie auch unter dem Einfluß apokrypher Schriften sich entwickelt haben. Das ganze Werk, das auf sechs bis acht Bände berechnet ist, stellt sich die Aufgabe, die Geistesgeschichte der Menschheit, insbesondere aber die vergleichende Sagen- und Märchenforschung, die Völkerpsychologie und Religionswissenschaft zu fördern.

Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. V. Professor Troels-Lund. Autorisierte Übersetzung von L. Bloch.
2. Auflage. [VIII u. 286 S.] gr. 8. 1900. In Leinwand geb. M. 5.—

„... Es ist eine wahre Lust, diesem kundigen und geistreichen Führer auf dem langen, aber nie ermüdenden Wege zu folgen, den er uns durch Asien, Afrika und Europa, durch Altertum und Mittelalter bis herab in die Neuzeit führt. . . . Es ist ein Werk aus einem Guß, in großen Zügen und ohne alle Kleinlichkeit geschrieben, dem wir einen recht großen Leserkreis nicht nur unter den ständigen Gelehrten, sondern auch unter den gebildeten Laien wünschen.“ (Jahrbuch f. d. klass. Altertumskunde)

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

in 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen.)

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Haustechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darstellen, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinverständlich, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

„Teubners gelehrtes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tausende von Privilegierten nennen seine Bände ihr eigen; in allen größeren Bibliotheken ist es zu finden. Die Größtseitigkeit und Einseitigkeit seiner Anlage, die Zahl und der Ruf seiner Mitarbeiter machen es einzigartig und nötigen auch demjenigen Anerkennung ab, der in dem Überwuchern einer unzyklischen Literatur nicht die erfreulichste Seite unseres Bildungslebens sieht. Wer aber das vorliegende Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine färsliche Ausstattung eine Art von Genuß gewährt, wird den gewaltigen Bildungsgehalt eines solchen Buches umso mehr empfinden, je näher er dem Arbeitsgebiet jener Autoren steht. Man möge denn räumen von geistiger Kraft ist es, die hier in einer Anzahl kleiner, fast im Plauderton niedergelegter Skizzen ihren Selbstsein findet.“ (Berliner Tageblatt.)

Probeheft und Spezial-Prospekte

über die einzelnen Abteilungen (mit Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und Teil II sind erschienen:

Teil I, Abt. 1: Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart.

Inhalt: Das Wesen der Kultur: W. Lenz. — Das moderne Bildungswesen: Fr. Paulsen. — Die wichtigsten Bildungsmittel: A. Schuler und Henschel. — Das Volksschulwesen: G. Schöppa. — Das höhere Knabenschulwesen: A. Martialis. — Das höhere Mädchenschulwesen: H. Gaudig. — Das Fach- und Fortbildungsschulwesen: G. Kerschewski. — Die gewerbeschulmäßige Hochschulausbildung: Fr. Paulsen. — Die naturwissenschaftliche Hochschulausbildung: W. v. Dyck. — H. Müssen. — Kunst- und Kunstgewerbe-Massen: L. Pallat. — Naturwissenschaftlich-technische Massen: K. Kaempfle. — C. Ausstellungen. — Kunst- und Kunstgewerbe-Ausstellungen: J. Lossing. — Naturwissenschaftlich-technische Ausstellungen: O. N. Witt. — D. Die Musik: G. Gehler. — E. Das Theater: P. Schlenker. — F. Das Zeltgewerbe: K. Böcher. — G. Das Buch: R. Pierschmann. — H. Die Bibliotheken: F. Nitzke. — Die Organisation der Wissenschaft: H. Dieck. (XV u. 671 S.) 1906. Preis geb. M. 12.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Teil I, Abt. 2: Die orientalischen Religionen. Inhalt: Die Anfänge der Religion und die R. der primitiven Völker: Ed. Lehmann. — Die ägyptische R.: A. Erman. — Die altindische R.: Die indogriechisch-aryische R.: C. Haseid. — Die indische R.: H. Oldenberg. — Die iranische R.: H. Oldenberg. — Die R. des Islams: J. Goldziher. — Der Lamaismus: A. Grünwedel. — Die R. der Chinesen: J. J. M. de Groot. — Die R. der Japaner: a) Der Shintoisismus: K. Florenz. b) Der Buddhismus: H. Haas. (VII u. 267 S.) 1906. Preis geb. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Teil I, Abt. 3: Die christliche Religion mit Einschluss der israelitisch-jüdischen Religion.

Inhalt: Die israelitisch-jüdische Religion: J. Wellhausen. — Die R. Jesu und die Anfänge des Christentums bis zum Nicänum 325: A. Tüchler. — Kirche und Staat bis zur Gründung der Staatskirche: A. Harnack. — Griechisch-orthodoxe Chr. und Kirche in Mittel- und Nordeuropa: N. Bonwetsch. — Chr. und Kirche Westeuropas im Mittelalter: K. Müllert. — Katholisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: F. X. Funk. — Protestantisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: E. Troeltsch. — Wesen der Religion und der Religionswissenschaft: E. Troeltsch. — Christkathol. Dogmatik: J. Pohle. — Christkathol. Ethik: J. Muusbach. — Christkathol. prakt. Theologie: C. Krieg. — Christ-protest. Dogmatik: W. Herrmann. — Christ-protest. Ethik: K. Bucher. — Christ-protest. praktische Theologie: W. Bauer. — Die Zukunftsaufgaben der Religion und der Religionswissenschaft: H. J. Holtmann. (XI u. 722 S.) 1906. Preis geb. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 22.—. Auch in 2 Hälften: 1. Geschichte der christlichen Religion, geb. M. 9.50, geb. M. 11.—. 2. System-christl. Theologie, geb. M. 5.50, geb. M. 8.—

Teil I, Abt. 4: Systematische Philosophie. Inhalt: Das Wesen der Philosophie: W. Dittler. — Logik und Erkenntnistheorie: A. Richl. — Metaphysik: W. Wundt. — Neuphilosophie: W. Ostwald. — Psychologie: H. Ebbinghaus. — Philosophie der Geschichte: R. Bauck. — Ethik: Fr. Paulsen. — Pädagogik: W. Münch. — Ästhetik: Th. Lipps. — Die Zukunftsaufgaben der Philosophie: Fr. Paulsen. (VIII u. 422 S.) 1907. Preis geb. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 22.—

Teil I, Abt. 5: Die orientalischen Literaturen. Inhalt: Die Anfänge der Literatur und die L. der primitiven Völker: E. Schmidt. — Die ägyptische L.: A. Erman. — Die babylonisch-assyrische L.: C. Haseid. — Die iranische L.: H. Gunkel. — Die indische L.: Th. Nöldeke. — Die chinesische L.: Th. Nöldeke. — Die arabische L.: H. J. de Groot. — Die indische L.: R. Pischel. — Die altgriechische L.: K. Gaidner. — Die mittelhochdeutsche L.: P. Horn. — Die neuhochdeutsche L.: P. Horn. — Die türkische L.: P. Horn. — Die mongolische L.: P. H. Stark. — Die georgische L.: P. H. Stark. — Die chinesische L.: W. Grube. — Die japanische L.: K. Florenz. (IX u. 519 S.) 1906. Preis geb. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 22.—

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und II sind ferner erschienen:

Teil II, Abt. 8: **Systematische Rechtswissenschaft.** Inhalt: Wesen des Rechtes und der Rechtswissenschaft: R. Stammier. — Die einzelnen Teildisziplinen: Privatrecht: R. Stammier. — Bürgerliches Recht: R. Stammier. — Handels- und Wechselrecht: R. Stammier. — Strafrecht: R. Stammier. — Internationales Recht und Völkerrecht: R. Stammier. — Rechtsphilosophie: R. Stammier. — 16.—

HERBERT WEIR SMYTH CLASSICAL LIBRARY

TEIL I, ABT. 8

DIE GRIECHISCHE UND LATEINISCHE LITERATUR UND SPRACHE

BEARBEITET VON U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF,
K. KRUMBACHER, J. WACKERNAGEL, FR. LEO, E. NORDEN,
F. SKUTSCH.

[VIII u. 494 S.] Lex.-8. 1907. geb. M. 10.—, in Leinw. geb. M. 12.—

Inhalt: I. Die griechische Literatur und Sprache. Die griechische Literatur des Altertums: U. v. Wilamowitz-Moellendorf. — Die griechische Literatur des Mittelalters: K. Krumbacher. — Die griechische Sprache: J. Wackernagel. — II. Die lateinische Literatur und Sprache. Die römische Literatur des Altertums: Fr. Leo. — Die lateinische Literatur im Übergang vom Altertum zum Mittelalter: E. Norden. — Die lateinische Sprache: F. Skutsch.

„In großen Zügen wird uns die griechisch-römische Kultur als eine kontinuierliche Entwicklung vorgestellt, die aus zu den Grundlagen der modernen Kultur führt. Hellenistische und christliche, mittelgriechische und mittel-lateinische Literatur erscheinen als Glieder dieser großen Entwicklung, und die Sprachgeschichte eröffnet uns einen Blick in die ungeheuren Weiten, die sich nach der Vergangenheit hin öffnen. Vorwärts durch die Betrachtung des Fortlebens der antiken Sprachen im Mittel- und Neugriechischen und in den romanischen Sprachen erschlossen sind.“ (Deutsche Literaturzeitung.)

„... Wir erhalten hier die Summe der literarischen und sprachlichen Forschung unserer Zeit, in der Darstellung gleichsam der Geistesgeschichte. Die Eigenart der Darstellung ist das Besondere, das die Darstellung verfolgt und mit besonderer Aufmerksamkeit der hervorragenden Persönlichkeiten gewidmet ist.“ (Deutsche Literaturzeitung.)

